

Sen kim gelam mevlâe bir yer ni bulamiz
Bos özne yarm var
Göl gonaclan göse-i dastan senmdir
Gel ey gül-i rônâ
(NEDİM)

NEHCÜ'L - FERÂDÎS

UŞTMAHLARNING AÇUQ YOLI
(CENNETLERİN AÇIK YOLU)

Ö N S Ö Z

JÁNOS ECKMANN, *Nehcü'l-ferâdis*'in Yenicami nüshası tıpkıbasımını yayınlarken yazdığı önsözde (1956) eserin çevriyazısını ikinci cilt olarak çıkaracağını haber vermektedir. Çevriyazılı metnin müsveddesine koyduğu tarihlere göre kendisi bu işe 1960 yılında başlamış ve 15 Mayıs 1964'te bitirmiştir. Onun 1971'de vefatına değin, Paris nüshasındaki bazı farklılıkları müsveddeye işlemek ve başlangıçtan bir kısmı temize çekmek dışında bu çalışmasıyla uğraşmaya fırsat bulamadığı anlaşıyor. ECKMANN'dan bir yıl kadar sonra *Nehcü'l-ferâdis* üzerinde çalışan ve metnin bir kısmını 1969 ve 1971'de yayınlamış olan ALİ FEHMI KARAMANLIOĞLU da vefat etmişti.

HAMZA ZÜLFİKAR, 1976 yılında Los Angeles'te bulunduğu sırada Bayan GERTRUDE ECKMANN'dan bu çalışmanın müsveddesini almış ve yayınlamak üzere Türkiye'ye getirmiştir. Böylelikle ilk cildi Türkiye'de basılmış olan bu önemli eserin ikinci cildinin de Türkiye'de yayınlanması olanağı ortaya çıkmıştı.

Müsveddenin ilk 120 sayfası ECKMANN tarafından daktilo edilmiş bulunmaktaydı. Kalan kısım ise (121-525. sayfalar) onun el yazısıyla yazılmıştı. (TALÂT TEKİN, Los Angeles'te JÁNOS ECKMANN'la birlikte bulunduğu sırada kendisinin de bu eserin çevriyazısı üzerinde çalışmış olduğunu bildirmiştir. Ancak, hangi sayfaların çevriyazısını yaptığını anımsamamaktadır.) HAMZA ZÜLFİKAR, el yazısıyla olan bu kısmı, bazı noktalarda Türkiye'de kullanılan çevriyazı sistemini uygulayarak daktilo etmiştir. ECKMANN'ın çalışmasını birlikte yayınlamak üzere anlaşmamızdan sonra ben, HAMZA ZÜLFİKAR'ın da yardımıyla çevriyazılı metni ECKMANN'ın müsveddesiyle ve tıpkıbasımla baştan sona karşılaştırdım ve basımevine verilecek biçimde hazırladım. Bunu yaparken ECKMANN'ın düzeltmeler yaparak temize çektiği ilk 120 sayfada uyguladığı ilkelere ve yönetime bağlı kaldım.

ECKMANN'ın müsveddesinin el yazısıyla olan kısmı gerçekte yarı işlenmiş durumdaydı. Birçok sözcüğün okunuşundaki duraksamalar soru imiyle belirtilmiş, okunamayan kimi sözcükler Arap harfleriyle bırakılmış, *Kuran*'dan alıntılanan ayetlerin hangi surede kaçınıcı ayet olduğu belirlenmemişti. Okunamamış ya da soru imiyle bırakılmış sözcüklerin hemen hepsini kendi okuyuşlarımla verdim. Müsveddede okunuşu kesinleşmiş gösterilen bazı sözcüklerin de büsbütün başka biçimde okunması gerektiğini gördüm ve düzelttim. Kimi Türkçe sözcüklerin ünlülerinde, son yıllarda yapılan Eski ve Orta Türkçe araştırmalarının kazandırdığı yeni bilgilere dayana-

rak düzeltmeler yaptım. Ancak, ECKMANN'ın çevriyazısında yaptığım değişikliklerin hepsini tek tek göstermek kitaba pek çok dipnot koyulmasını gerektiren bir tutum olacağından, tüm sorumluluğu üzerime alarak değişiklikleri göstermedim.

ECKMANN, Paris nüshasındaki bazı farklılıkları müsveddeye işlemişti. Fakat, çok eksik olan bu nüshadaki bütün farkların mı, yoksa sadece bir kısmının mı gösterildiği belli değildi; üstelik bunların metnin daha iyi anlaşılmasına hemen hiçbir katkısı yoktu. Bu yüzden bu nüsha farklarını almayı gerekli bulmadım. Bunların ayrı bir yazı içerisinde ele alınmasının daha uygun olacağı kanısındayım.

Bir önsöz içinde yer alması yadırganacak olsa bile burada teknik ve filolojik birkaç noktaya da değinmek zorundayım:

Çevriyazısı verilen yazmada *y-* önsesi taşıyan sözcüklerin ilk hecesindeki *é* (kapalı *e*) foneminin gösterilişi açık seçik değildir. Bu durum ECKMANN'ı kararsızlığa yöneltmiş, kimi yerde *ye-*, kimi yerde ise *yé-* yazmıştır. Gerçekte ben, bu gibi durumlarda hep *yé-* okumak gerektiği kanısındayım. Ancak, ECKMANN'ın bu konudaki duraksamasını okuyucuya yansıtmayı uygun bulduğumdan bu noktada tutarlılık sağlama yoluna gitmedim.

Arapça ve Farsça sözcüklerle özel adların çevriyazısında da yer yer tutarsızlıklar görülecektir. Aynı sözcüğe bir yerde ön sıradan, bir başka yerde arka sıradan ünlüler taşıyan eklerin gelebilmesi, Harezmi Türkçesinde bunların söylenişinde gerçekten bir kararsızlık olduğunu ortaya koymaktadır. Bu yüzden ikili biçimlerden kaçınmak mümkün değildi.

ž'in çevriyazısı Arapça sözcüklerde *z* ile yapılmış, Türkçe sözcüklerde ise basımevinde altı çizgili *ḏ* harfi bulunmadığı için bunun yerine *d* kullanılmıştır.

Baştan sona çevriyazı imleriyle dolu olan böyle bir kitapta düzelti yanlışlarının bulunmasını doğal sayacak okuyucular olabilir. Yine de gerek düzelti yanlışlarının, gerekse öteki yanlışların sorumluluğunu bu önsöz altında adı bulunanın taşıdığını belirtmek uygun olacaktır.

Metnin basımevinde bulunduğu, düzeltmelerin yoğun bir biçimde yapıldığı sırada uzun bir süre için Ankara dışına görevlendirilmiş olmam kitabın basılmasını önemli ölçüde aksatabilirdi. Böyle bir aksaklığa ya da basımda önemli bir gecikmeye yol açılmaması için gösterdiğim çaba ancak birçok arkadaş ve meslektaşımın bana istekle yardımcı olmasıyla amacına ulaşmıştır. Bu eseri birlikte yayınlamak onurunu paylaştığım arkadaşım Doç. Dr. HAMZA ZÜLFİKAR'la birlikte yardımını esirgemeyen herkese sonsuz teşekkürler...

Türk filolojisine yaptığı büyük hizmetler her zaman saygıyla anılacak olan Prof. Dr. JÁNOS ECKMANN'ın saygıdeğer eşi Bayan GERTRUDE ECKMANN'a bu eserin Türkiye'de yayınlanmasına izin verdiği için,

Türk Dil Kurumu Yönetim Kuruluna eserin TDK yayınların arasında çıkmasını kabul ettiği için,

Prof. Dr. SAADET ÇAGATAY ve Prof. Dr. ANDREAS TIETZE'ye eserin basıya hazırlanması ve yayınlanması evrelerinde gösterdikleri sürekli ilgi ve yüreklendirmeleri için,

Prof. Dr. MUSTAFA CANPOLAT ve Doç. Dr. İSMAİL ÜNVER'e birçok sorunun çözümünde sabır ve titizlikle benimle birlikte çalıştıkları için teşekkürlerimi sunarım.

Bu kitabın ortaya çıkmasında en az yukarıda adı anılanlar kadar payı olan Türk Tarih Kurumu Basımevi çalışanlarının emeklerini saygıyla anmayı borç bilirim.

SEMH TEZCAN

İ Ç İ N D E K İ L E R

Kısaltmalar

XI

Çevriyazılı Metin (İstanbul, Yenicami Nüshası)	
(Giriş)	1
AVVALQI BAB: Peyğāmbarımız ‘as’nuñğ fazāyili içinde turur ...	2
Avvalqı Faşl: Peyğāmbar ‘as’nuñğ fazāyili içinde turur	2
Êkinç Faşl: Peyğāmbar ‘as’qa vahiy kelmekiniñğ beyānı içinde turur	5
Üçünç Faşl: Peyğāmbar ‘as taqı yārānları birle İslām avvalında emgengenleriniñğ beyānı içinde turur	8
Törtünç Faşl: Peyğāmbar ‘as Mekkedin Medīnaqa çıqmaq beyānı içinde turur	14
Bêşinç Faşl: Peyğāmbar ‘as’nuñğ mu‘cizātınıñğ beyānı turur	20
Altınç Faşl: Peyğāmbar ‘as Mekkeke kirmekiniñğ beyānı turur ...	26
Yetinç Faşl: Peyğāmbarnıñğ ‘as mi‘rācınıñğ beyānı içinde turur ...	38
Seksinç Faşl: Uçmañqa taqı tamuğqa teferrüc qılmaq beyānı turur	45
Toqsınç Faşl: Peyğāmbar ‘as Hıneynde gazāt qılmağınıñğ beyānı turur	50
Onınç Faşl: Peyğāmbar ‘as vefātınıñğ beyānı içinde turur	57
ÊKİNÇ BĀB: Hıulafā-i Rāşidīn taqı Ehl-i Beyt taqı Tört İmām fazāyiliniñğ beyānı içinde turur	67
Avvalqı Faşl: Abū Bekr <i>raḏhu</i> ’nuñğ beyānı içinde turur	67
Êkinç Faşl: ‘Ömer <i>raḏhu</i> ’nuñğ fazāyiliniñğ beyānı içinde turur	75
Üçünç Faşl: ‘Osmān <i>raḏhu</i> ’nuñğ fazāyiliniñğ beyānı içinde turur ...	87
Törtünç Faşl: ‘Alī <i>raḏhu</i> ’nuñğ fazāyili beyānı içinde turur	96
Bêşinç Faşl: Fāṭıma <i>raḏhā</i> fazāyiliniñğ beyānı içinde turur	108
Altınç Faşl: Hāsan Hüseyn <i>raḏhu</i> fazāyiliniñğ beyānı içinde turur	116
Yetinç Faşl: İmām-i A‘zam Abū Hānife-i Kevfī <i>rahmhi</i> fazāyiliniñğ beyānı içinde turur	127

Seksinç Faşl: İmām Şâfi‘î <i>rahmhi</i> fazâyliniñg beyânı içinde turur	136
Toqsınç Faşl: İmām Mâlik <i>rahmhi</i> fazâyliniñg beyânı içinde turur	142
Onınç Faşl: İmām Ahmed Hanbel <i>rahmhi</i> fazâyliniñg beyânı içinde turur	150
ÜÇİNÇ BÂB: Haq te‘âlâ hazratına yawunğu ‘amallar beyânı içinde turur	158
Avvalqı Faşl:	158
Êkinç Faşl: Namâz fazâyliniñg beyânı içinde turur	165
Üçinç Faşl: Zekâtınıñ taqı şadaqanıñg fazâyliniñg beyânı içinde turur	172
Törtinç Faşl: Rûza fazâyliniñg beyânı içinde turur	179
Bêşinç Faşl: Hec ve ‘umra fazâyliniñg beyânı içinde turur	186
Altınç Faşl: Ata anaqa hıdmat qılmaq fazâyliniñg beyânı içinde turur	195
Yetinç Faşl: Halâl yemek fazâyliniñg beyânı içinde turur	203
Seksinç Faşl: Emr-i ma‘rûf taqı nehy-i münker fazâyliniñg beyânı içinde turur	209
Toqsınç Faşl: Tün kün têrmek fazâyliniñg beyânı içinde turur	216
Onınç Faşl: Şabur ve rizâ fazâyliniñg beyânı içinde turur	224
TÖRTİNÇ BÂB: Haq te‘âlâ hazratının yıratğu yawuz ‘amallar beyânı içinde turur	233
Avvalqı Faşl: Nâhaq qan tökmekniñg âfatı içinde turur	233
Êkinç Faşl: Zinâ qılmaq âfatınıñg beyânı içinde turur	240
Üçinç Faşl: Hamr içmekleriniñg beyânı içinde turur	251
Törtinç Faşl: Tekebbür qılmaq âfatınıñg beyânı içinde turur	257
Bêşinç Faşl: Yalğan taqı gıybat âfatınıñg beyânı içinde turur	265
Altınç Faşl: Dünyânı sewmek âfatınıñg beyânı içinde turur	271
Yetinç Faşl: Riyâ ve sem‘a âfatınıñg beyânı içinde turur	279
Seksinç Faşl: Kİne ve hased âfatınıñg beyânı içinde turur	286
Toksınç Faşl: Gurûr ve gaflat âfatınıñg beyânı içinde turur	294
Onınç Faşl: Uzaq umınç tutmaq âfatınıñg beyânı içinde turur	301
(Sonlama ve Bitiriş Duası)	309
Nehcü’l-ferâdis Hakkında Bilgi Veren Yayınlar ve Eser Üzerine Yapılmış Çalışmalar	310

KISALTMALAR

'ahimās	'alayhimā's-salām
'al	'alayhi'l-la'na
'as	'alayhi's-salām
āvş	āmannā wa şaddaqnā
qt	qawluhu ta'ālā
rahmhā	rahmatu'llāhi 'alayhā
rahmhi	rahmatu'llāhi 'alayhi
rahmhimā	rahmatu'llāhi 'alayhimā
razhā	raziya'llāhu 'anhā
razhu	raziya'llāhu 'anhu
razhumā	raziya'llāhu 'anhumā
ş'as	şalla'llāhu 'alayhi wa sallam
tv̄t	tabāraka wa ta'ālā

عليها السلام
عليه اللعنه
عليه السلام
آمنّا وصدقنا
قوله تعالى
رحمة الله عليها
رحمة الله عليه
رحمة الله عليهما
رضى الله عنها
رضى الله عنه
رضى الله عنهما
صلى الله عليه وسلم
تبارك وتعالى

AVVALQI BÂB

Peyğāmbarımız ‘as’nung fażāyili içinde turur.

AVVALQI FAŞL

Peyğāmbar ‘as (3) –nung fażāyili içinde turur.

İmām Bağavī *rahmhi* Maşābīh atlıg kitābında bu hadīşni keltürmiş: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الله تعالى اصطفى كنانة من ولد اسماعيل واصطفى قريشا من كنانة واصطفى من قريش بنى هاشم واصطفاني (5) من بنى هاشم Bu hadīş ma’nisi ol bolur kim Peyğāmbarımız ‘as aydı: Tañrı *ttv* İsmā’il peyğambar ‘as (6) oğlanlaridin Kināna atlıg qabılasından Qurayş qabılasını ödürdi. Yana Qurayş kabılasından Hāşim atlıg kişiniñ (7) oğlanlarını ödürdi Yana Hāşim atlıg kişiniñ oğlanlarından meni ödürdi, çıqardı. Bu ma’nidin ötrü Peyğāmbar (8) ‘as’qa Muştafā at bérildi. Muştafā ‘Arab tilince ödrülmiş tèmek bolur.

Şayh İmām İshāq Kilābāzī (9) aytur *rahmhi* Ta’rif atlıg kitabında: Peyğāmbar ‘as sirringe hēç kimerse muṭṭali’ bolmadı, meger ol miqdār kim (10) meşelā bir meşk toluğ suw bolsa taqı ol meşkiniñ ağzı bağlıg bolsa, hēç kimerse ol meşk içinde suwnı körmese, (11) vellkin taşındaqı üvüslükünü körerler taqı bilürler kim bu meşk içinde suw bar tēp. Muḥammed Resūlul-lāhniñ taqı envāri taqı (12) esrāriniñ miqdārına hēç kimerse muṭṭali’ bolu bilmedi, meger ol miqdār bildiler kim Peyğāmbarımız ‘as mazhar-i (13) envār-ı ilāhī turur taqı menba’-i esrār-i rebbānī turur.

Şayh Abū Yezīd-i Bustāmī aydı *rahmhi*: Peyğāmbar ‘as’qa bérilgen (14) envārdın zerresi zāhır bolsa erdi ḥalāyıqqa, hēç kimerse anı taḥammül qılu bilmegey erdi, neteg kim közi za’f (15) kimerse küñge qarşu baqmaqı taḥammül qılu bilmez. Ol ma’nidin ötrü Peyğāmbarımız ‘as ḥabar bérü yarlıqar:

لی (16) مع الله وقت لا يسعني فيه ملك مقرب ولا نبي مرسل

Ma’nisi ol bolur kim Ḥaq te’ālā birle mañga bir vaqt bar turur kim ol (17) vaqt içinde hēç muqarreb ferīşte sığmas hem mürsel peyğāmbar taqı sığmas.

‘Abdullāh ibnü Mes’ūd *razhu* aytur: Qaçan kim [4] (1) bu āyat nāzil boldı erse, *qt*:

ان الله ملايكته يصلون (2) على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليماً (XXXIII:56)

(1) بسم الله الرحمن الرحيم رب يسر وتمم بالخير [2]

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وآله الطيبين الطاهرين (2)
عن عبد الله بن عمر (3) رضى الله عنهما انه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من
نقل عني الى من لم يلحقني من امتي اربعين حديثاً كتب (4) في زمرة العلماء
وحشر في جملة الشهداء ومن كذب على متعمداً فليتبوأ مقعده من النار
'Ömer oğlu 'Abdullāh (5) *raḥḥu* rivāyat qılur Peyğāmbardın *ʿas* andaq
yarlıqar: Qayu mu'min ve muvaḥḥid qırq ḥadīṣni (6) benim ḥadīṣlerimdin
işitmegenlerke tēgürse, bilmegenlerke ögretse Ḥaq te'ālā ol kimersen
'ālimler (7) zümresinde bitigey taqı qıyāmat kün bolsa *āvş* şehidler cümlesin-
sinde qoparğay taqı qayu kimerse men (8) aymamış ḥadīṣni benim ayma-
ğanımın bilip qaşd birle benim üze yalğan sözlep peyğāmbar *ʿas* aydı
tēse (9) tamuğdın olтурғu yerini āmāda qılsun tēp aydı. Bu ḥadīṣke temessük
qılıp qırq ḥadīṣ cem' qılduq Peyğāmbar (10) *ʿas* ḥadīṣlerindin mu'temed
kitāblardın. Yana bu ḥadīṣlerke münāsib hikāyatlar Peyğāmbar *ʿas* aḥvālī-
(11) -dın taqı ḥulafā-i rāşidīn ef'ālīdın taqı 'ulemā ve meşāyih aqvālīdın
zam qılduq taqı bu kitābnı tört bāb üze (12) qılduq taqı tegme bir bābnı
on faşl üze qılduq taqı tegme bir faşl avvalında bir ḥadīṣ keltürdük Peyğām-
bar *ʿas* (13) ḥadīṣleridın kim mecmū'ı qırq ḥadīṣ bolur. Avval bābı Peyğām-
bar *ʿas*'nıng fażāyiliniṅ beyānı içinde turur. Ekinç (14) bābı ḥulafā-i
rāşidīn taqı ehl-i beyt taqı tört imām fażāyiliniṅ beyānı içinde turur.
Üçünç bābı Ḥaq te'ālā ḥazratıṅa (15) yawunğu eḍğü 'ameller beyānı
içinde turur. Törtünç bābı Ḥaq te'ālānıṅ ḥazratıdın yıratğı yawuz 'amel-
ler beyānı içinde (16) turur. Taqı bu kitābke Nehcū'l-ferādīs at bērdük,
ma'nisi uştmahlarınıṅ açuq yolu tēmek bolur. Ümİd ol turur kim (17) bu
kitābnı oqığanlar bolğay kim bu kitāb sözleri birle 'amel qılğaylar taqı bu
kitāb anlarqa Ḥaq te'ālānıṅ uştmahlarıṅa [3] (1) yolçı bolğay ol 'amel
qılğanlar berekātında bolğay kim Ḥaq te'ālā bu kitabnı cem' qılğan 'aşı
ve cāfī qulını yarlıqağay. (2) Āmīn rabbū'l- 'ālamīna.

Ma'nisi ol bolur kim: Haqıqatta Tañrı te'ālā Peyğambar 'as'qa şenā aytur taqı qılınmış qıldaçı zellet- (3) -lerini yarlıqar taqı Haq te'ālā Peyğambar 'as'dın rāzī bolur. Yana ferışteler taqı Tañrı te'ālādın Peyğambar 'as-(4) -nung qılınmış qıldaçı zelletlerini yarlıqatu tileyürler taqı Peyğambar 'as'qa yārī bérürler. Ey mu'minler, sizler (5) Peyğambar 'as'qa durüz ve şalavāt ve selām ayta bérinğ tēp emir keldi erse, şahābalar aydı: Yā Resūlallāh, sizke (6) selām bėrmekni bildük, hemİşe aytur-miz es-selām 'aleyke, yā Resūlallāh tēp, vellkin şalavāt neteg aymaq kerek bilmez-miz (7) tēp aydılar erse, Peyğambar 'as aydı: Ey yārānlarım, bilinğ, āğāh bolunğ, eger mañga şalavāt aytur bolsañız, (8) mundağ aytıñız kim:

اللهم صلّ على محمد وعلى آل محمد وبارك على محمد وعلى آل محمد
كما صليت وباركت على إبراهيم (9) وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد

Qayu mu'min ve muvaḥḥid bu durüz ve şalavātı mañga arıǵ i'tiqād birle bir qata aytur (10) bolsa, Haq *ttt* anıñ üze on raḥmat idğay.

Yana bilgil, āğāh bolǵıl: Peyğambar 'as rebī'ü'l-avval (11) ayınıñ on ékinç duşenbe kün tuǵdı. Ḥisāb 'ilmi bilgen 'ulemālar andağ aydılar kim 'İsā peyğambar 'as (12) -dın altı yüz yigirmi yıl keçmiş erdi kim Muhammed Resūlullāh dünyāke keldi. Taqı Peyğambar 'as'nunğ atası 'Abdullāh, (13) Peyğambar tuǵmazdın aşnu vefāt bolup turur erdi, vellkin uluğ atası 'Abdu'l-Muṭṭalib bar erdi. Peyğambar. 'as'nı (14) 'Abdu'l-Muṭṭalib Ḥalīme athıǵ dāyaqa emdürmek üçün bėrdi. Taqı Peyğambar 'as altı yaşqa yetmiş erdi kim anası (15) Emīne vefāt boldı. Peyğambar 'as uluğ atası 'Abdu'l-Muṭṭalib qatında turur erdi. Qaçan kim sekkiz yaşqa tegdi (16) erse, 'Abdu'l-Muṭṭalib sökel boldı taqı Peyğambarnı oǵlı Abū Ṭālibqa tapşurdı. Taqı vefāt boldı. Qaçan kim Peyğambar 'as (17) yigirmi yaşqa teggende Abū Ṭālib Ḥadīca ḥātunı Peyğambar 'as'qa cüftlendürdi. Ḥadīca *raẓhā* qırq üç [5] (1) yaşar erdi. Ḥadīca ḥātun *raẓhā* Peyğambardın sekkiz oǵlan tuǵurdı: tórti erkek taqı tórti qız erdi. (2) Erkeki 'Abdullāh taqı Qāsim erdi, taqı Ṭayyib taqı Zāhir. Bu tórti nāreside erken vefātları boldı. Taqı tórt bintniñ (3) biri Zeyneb taqı Ruqayya taqı Umm-i Külsüm taqı Fāṭıma. Zeynebni Peyğambar 'as Abū'l-'Aş athıǵ kişike cüftlendürdi. (4) Ol Zeyneb Peyğambar 'as'dın oza vefāt boldı. Taqı Ruqayyanı 'Osmānqa cüftlendürdi. Ol taqı Peyğambar 'as (5)-dın oza vefāt boldı erse, Umm-i Külsümni 'Osmānqa cüftlendürdi. Ol yandın 'Osmānqa *raẓhu* şahāba Zū'n-Nürreyn (6) tēr erdiler, ya'nı Peyğambar 'as'nunğ ékki nūr-i dīdesinge cüft boldı tēp. Umm-i Külsüm taqı Peyğambar 'as'dın (7) oza vefātı boldı. Taqı Fāṭımanı 'Alīqa cüftlendürdi, vellkin Fāṭıma *raẓhā* Peyğambar 'as'dın altı ay (8) soñ vefātı boldı.

Yana Peyğambar 'as qırq yaşqa yetmiş erdi. Recep ayınıñ yetinç kün cum'a tüninde erdi kim (9) Ḥirā taǵında ġār içinde erdi kim Cebre'il

'as zâhir boldı. Yana şenbe tünı hem zâhir boldı taqı yekşenbe tünı hem (10) zâhir boldı. Duşenbe tünı erdi kim Haq te'âlâ fermânı birle Cebre'il 'as risâlatnı peygâmbarlıqnı tapşurdı, (11) Peygâmbar 'as taqı qabûl qıldı. Taqı ol tün erdi kim Kesrî melikniñ ayvânı teprendi taqı on dört küngüresi (12) yıqıldı; taqı dünyâda ne kim mûğlar yandurğan otlar bar erdi, cümlesi ol tün söndi taqı Sâva atlıg elniñ (13) deryâsı ol tün qurıdı. Cum'a kün Peygâmbar 'as halâyıqlarqa habar bérdi kim Haq te'âlâ mañga peygâmbarlıq rûzı (14) qıldı tēp. Avval hatunlardın musulmân bolğan Hādīca erdi *razhā* taqı oğlanlardın avval musulmân bolğan (15) 'Alī erdi *razhu*; taqı erenlerdin avval musulmân bolğan Abū Bekr erdi *razhu*, qullardın avval musulmân bolğan (16) Zeyd erdi *razhu*.

Muhammed Resülullāhqa peygâmbarlıq kelmişdin soñg altı yıl taqı êkki ay Abū Tālib tirig turdı, andın soñg (17) vefāt boldı. Peygâmbar 'as Abū Tālibniñ vefātına inğen qağgürdi. 'Ammı erdi taqı kâfirler andın qorqup Peygâmbarqa [6] (1) üküş zahmat tegürmes erdiler. Munça terbiyet qılıp İmān keltürmedin āhıratqa barganınğa üküş qağgürdi. Qaçan kim Abū (2) Tālibniñ āhır vaqtı boldı erse, Peygâmbar 'as bardı 'iyādatqa. Baqar, Abū Cehl 'al olturup turur yārānları (3) birle. Peygâmbar 'as aydı: Ey 'ammum, mañga terbiyetniñiz inğen üküş boldı; êmdi tiler-men kim kelime-i şehādat aysañız, (4) qıyāmat kün bizke şefā'at qılmaq revā bolsa tēdi erse, Abū Cehl baqtı. Abū Cehl aydı: 'Ömrüñgüzni atañız 'Abdu'l-Muṭṭalib (5) dīni üze keçrüp āhır vaqta qaytur-mu-siz? tēdi erse, aydı: Yā Muhammed, men atam 'Abdu'l-Muṭṭalib dīni üze öler-men tēdi erse, (6) hātırı hasta u bezmān boldı erse, āyat nāzil boldı, *qt*:

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ (XXVIII.: 56)

(7) Yā Muhammed, sen ol kimersenı [kim] sewer-sen, köndürü bilmes-sen; kimni tilese, köndürgen Tañrı te'âlâ men turur-men tēp aydı.

Yana Abū Tālib (8) vefātın üç kün qalmış erdi kim Hādīca anamız *razhā* vefātın soñg Peygâmbar 'as toquz hatun (9) aldı. Peygâmbar 'as dünyādın naqıl qılmaşa toquz hatun qaldı: 'Ayşe hatun, taqı Şafiyye hatun, taqı Umm-i Seleme hatun, (10) taqı Hābibe hatun, taqı Zeyneb hatun, taqı Meymūna hatun, taqı Cüveyr[iy]e hatun, taqı Şafiyye hatun, taqı Sevede hatun *razhunna*. (11) Taqı êki quması bar erdi. Biri Māriyye atlıg, andın İbrāhīm atlıg oğul boldı taqı nāreside hālında vefātı boldı. Taqı (12) biri Reyhān erdi, andın oğul qız bol[ma]dı. Nē kim oğul qız boldı, cümle Hādīca hatundın boldı *razhā*. Öñgin (13) hatunlardın bolmadı.

Peygâmbar 'as yigirmi toquz gazāt qıldı. Toquz gazātta özi taqı kâfir birle uruştı, (14) yigirmi gazātta şahābalar uruştı, özi uruşmadı. Taqı qırq yaşında vahiy keldi. Vahiy kelmişdin soñg Mekke-(15)-de on üç yıl turdı, andın soñg Medīneke bardı. Medīnede on yıl turdı. Altmış üç yaşında erdi

kim Peyğāmbar 'as (16) dünyādın naqıl qıldı. On sekiz kün sōkel boldı. Rebl'ü'l-avval ayının on birinç kün yekşenbe kün erdi kim āhıratqa ulandı.

(17) *وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ*

İKİNCİ FAŞL

Peyğāmbar 'as'qa vahiy kelmekiniñ beyānı içinde turur

İmām Şağānī [7] (1) *raḥmhi* Meşāriqu'l-Envār atlıg kitābı içinde bu ḥadīşni keltürmiş:

روى عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله (2) صَلَّى الله عليه وسلم أنه قال
إن الدين بدا غريباً وسيعود الدين كما بدا فطوبى للغرباء

Bu ḥadīş ma'nisi ol bolur kim Peyğāmbar (3) 'as ḥabar bērü yarlıqar: Bu musulmānlıq dīni ġarībluqın zāhir boldı, qıyāmat etekinde taqı ġarībluqın qaytgay. Hoşluq (4) bolsun ġarīblarqa!

'Ayışe *raẓhā* aytur: Peyğāmbar 'as peyğāmbarlıq kelmezdin oza rāst tüşler körü (5) başladı. Ne kim tüş körse erdi, özi ta'bır qılur erdi. Ol tüşlerniñ yoruqı tēg açuq rāst kelür erdi, hēç ḥaṭā (6) qılmaz erdi.

Bir kün Peyğāmbar 'as Ḥadīcaqa aytur *raẓhā*: Yā Ḥadīca, kökdin āvāz eşittim, inġen qorqtum (7) tēdi erse, Ḥadīca *raẓhā* aydı: Yā Muḥammed, hēç qorqmağıl! Ḥaq te'ālā sēni zāyi' qılmağay tēdi erse, Peyğāmbar 'as (8) aydı: Yā Ḥadīca, köñglüm ḥalvat olturmaq tileyür. Maṅga azıq qılu bērgil! Ḥirā tağında bir ġār bar, ol ġār içinde bir qaç (9) kün ḥalvat olturayın tēdi erse, Ḥadīca *raẓhā* azıq qılu bērdi. Peyğāmbar 'as ol azıqı alıp bardı taqı (10) ol ġār içinde bir qaç kün ḥalvat qıldı. Ol azıq tükendi. Yana keldi, aytur: Yā Ḥadīca, maṅga ḥalvat olturmaq hoş kelür (11) tēp hemişe azıq alıp barıp ḥalvatlar qılur erdi. Bir kün keldi, Ḥadīcaqa aytur: Yā Ḥadīca, kökdin heybetlig āvāz üküş (12) kelür boldı. Qorqar boldum, taqı ḥalvat hoşluqıdın kēçü bilmez-men. Neteg qılayın? tēdi erse, Ḥadīca *raẓhā* aydı: (13) Yā Muḥammed, hēç qorqmağıl! Bu işniñ soñğı hayr bolğay, Ḥaq te'ālā sēni zāyi' qılmağay tēdi erse, azıq alıp (14) Ḥirā tağının ġārı içinde olturdi. Bir kün ol ġār içinde olturur erken bir kimerse peydā boldı taqı Peyğāmbar (15) 'as qatınğa keldi. Aydı: Yā Muḥammed, oqığıl! tēdi erse, Peyğāmbar 'as aytur: Men oqığan ermes-men tēdim (16) erse, mēni tutti taqı qatıg qıstı, andağ kim tēqatım qalması. Yana ıda bērdi taqı aydı: Yā Muḥammed, oqığıl! Men aydım: Oqığan (17) ermes-men tēdim erse, ékinç qata mēni tutti taqı andağ qıstı kim hēç yarağım qalması. Yana boşadı, yana aydı: Yā Muḥammed, oqığıl [8] (1) tēdi erse, men aydım: Vallāhi, men oqığan ermes-men tēdim erse, maṅga aydı: Aytğıl:

اقرا باسم ربك الذى خلق (2) خلق الانسان من علق اقرأ وربك الاكرم الذى علم بالقلم
علم الانسان ما لم يعلم (XCVI : 1-5)

Bu yerke tegrü oqıdı erse, (3) men taqı oqıdım. Bu âyat avval nâzil âyat tēp ayturlar. Ma 'nisi ol bolur kim: *اقرا باسم ربك الذى خلق* Yâ Muḥammed, (4) on sekkiz minḡ 'ālamnı yaratğan Bir u Bārnuḡ âyatını oqıgıl! *خلق الانسان من علق* Ol Taḡrınnıḡ âyatını oqıgıl kim âdam (5) oḡlanlarını *اقرا وربك الاكرم الذى علم بالقلم* bir pāra qoyuḡ qandın yarattı. Oqıgıl, yâ Muḥammed, taqı seniḡ Perverdīgārıḡ (6) andaḡ ke-rīm Taḡrı turur kim âdam oḡlanlarıḡa ḡatnı qalam birle öġretti. *علم الانسان ما لم يعلم* Adam oḡlanlarıḡa (7) bilmegenlerini bildürdi tēdi. Taqı közümdin ḡāyib boldı erse, men taqı qorquḡ ve heybet birle revān ol ḡārdın çıqıp (8) qorqa titreyü kelip aydım: Yâ Ḥadīca, mēni tonḡa ḡulḡaḡ taqı yatquruḡ kim ḡālım müteḡayyir boldı tēdim erse, mēni ḡulḡap (9) yaturdılar. Bir zamān yatmıḡdın öz ḡālımqa keldim taqı nē aḡvāl kim ol ḡārda keḡti, cümlesini aydım erse, Ḥadīca aydı (10) *raḡhā*: Yâ Muḥammed, qorqmaḡıl işiḡ ḡayr bolḡay, Ḥaq te 'ālā seni zāyi 'qılmaḡay anıḡ üçün kim seniḡ edḡü (11) 'ādatlarıḡ bar: yaq yawuqnı sever-sen, yalḡan sözlemes-sen, kişileriḡ emgekini kötürür-sen taqı qonuqlarını aḡır- (12) -lar-sen, miskınlerke yārī bēür-sen, hēḡ saḡa Taḡrı te 'ālā yamanlıq-nı bērmegey tēp öġütledi erse, Peyḡāmbar 'as (13) köḡli ḡoş boldı. Andın soḡ Ḥadīca aydı *raḡhā*: Yâ Muḥammed, turḡıl, baralıḡ! Menim atam qarındaşı oḡlı bar, Varqa 'bnü (14) Nevfel tēyürler. Uluḡ yaşıḡ turur, ēki közi körmes bolup turur. Üküş 'ilm bilür, İncıl (15) oqıyur tēdi erse, Peyḡāmbar 'as Ḥadīca birle bardılar. Taqı nē kim Peyḡāmbar 'as kördi, cümlesini aydı erse, ol (16) aydı kim: Yâ Muhammed, beşārat bolsun saḡa kim ol körüngeḡ Cebre'il turur Mūsā peyḡāmbarqa, taqı 'İsā peyḡāmbarqa taqı öḡḡin peyḡāmbar- (17)-larqa kelgen turur. Yâ Muḥammed, āḡir zamānnıḡ peyḡāmbarı sen bolḡay-sen. İncılde taqı seniḡ şıfatıḡ bar, Tevrıtte taqı bar. [9] (1) Peyḡāmbarlarıḡ ḡatamı sen bolḡay-sen, velikin cümle peyḡāmbarlarıḡ uluḡı sen bolḡay-sen. Kāşki men yigit bolsa erdim, seni (2) Mekke kāfırları Mekkedın çıqarmıḡda qatıḡda bolsa erdim, saḡa yārī bērgey erdim tēdi erse, Peyḡāmbar 'as aydı: (3) Yâ Varqa, mēni Mekkedın-mü çıqarḡaylar? Varqa aydı: Belli, yâ Resülallāh, seni Mekkedın çıqarḡaylar. Kāfırlar üküş zaḡmat (4) ve meşaqat tegürgeyler. Andın soḡ Ḥaq *tvt* saḡa nuşrat bērgey. Dīniḡ yükey bolḡay, aḡvālıḡ qavī bolḡay (5) tēdi erse, Peyḡāmbar 'as köḡli ḡoş boldı. Andın soḡ bir qaḡ eyyām keḡti, Varqa 'bnü Nevfel taqı dünyādın köḡti.

Yana Peyḡāmbar (6) 'as aydı: Bir kün Ḥırā taḡında erdim. Qulaqım-qa āvāz kelür: Yâ Muḥammed, yâ Muḥammed! tēyü. Tört yanıḡa baq-

tım, hêç kimersenî (7) körmedim. Üstün baqtım erse, körer-men bir yerli kökli arasında bir uluğ taht urulmuş, ol taht üze Cebre'il (8) olturmuş, yüzi kün tég qumıyur. Kördüm erse, könglümke yana qorquğ kirdi, titreyü başladım. Qayra yana Hādīca qatınga (9) keldim taqı aydım: Yā Hādīca, meni tonga çulğağıl kim könglümke yana qorquğ kirip turur tédim erse, meni çulğadı, yatqurdı. (10) Baqar men, havāda Cebre'il yana zāhir boldı taqı aydı:

يَايَهَا الْمَدَّثَرُ قُمْ فَاَنْذِرْ وَرَبِّكَ وَثِيَابَكَ فَطَهَّرْ وَالرَّجْزَ (11) فَاسْجِرْ وَلَا تَمْنَنْ

تستكثر ولربك فاصبر (LXXIV: 1-7)

Ma'nisi ol bolur kim: يَايَهَا الْمَدَّثَرُ ey tonga çulğanıp yatğan Peyğambar 'as (12) قُمْ فَاَنْذِرْ qopğıl, Qurayş kâfirlarını Tañırınıñ 'azābıdın qorqutğıl, Rebbünğni uluğlağıl taqı namāznıñ (13) avvalında Allāhu ekber tēp namāz başlağıl, وَثِيَابَكَ فَطَهَّرْ tonunğni necesdin arıtğıl! İbnü 'Abbās *raḡhu* aytur: Ma'nisi (14) ol bolur kim: Yā Muḡammed, teniñni yazuqdın arıtğıl, وَالرَّجْزَ فَاسْجِرْ yaman işlerni qoğğıl yā taqı şey-tān vesvesesini (15) qoğğıl, وَلَا تَمْنَنْ تستكثر tā'at ve 'ibādat qılsañg, Rebbünge minnat qılmağıl, tā'atunğni üküş körmegil, وَلِرَبِّكَ فَاصْبِر (16) Tañırnıqa tā'at qılmaq içinde nefsunge şabur bağlağıl yā taqı halqlarğa risālat tegürmek içinde şabur qılğıl, yā taqı kâfirlar (17) āzārnınga Hāq sözi fermānını tegürmek içinde şabur qılğıl! tēdi erse, Peyğambar 'as derhāl qoptı taqı halāyıqğa Hāq [10] (1) te'ālānıñ fermānını tegürü başladı, kâfirlarnı tamuğ otındın qorquta başladı.

Andın soñg bir qaç eyyām keçti. Hêç Cebre'il (2) kelmedi erse, Peyğambar 'as inğen qağğuluğ boldı, şavqı Hāq te'ālānıñ selāmınga taqı kelāmınga ziyāda boldı. (3) Bir kün yana bardı Hırā tağınga. Üküş intizār qıldı. Cebre'il 'as kelmedi erse, tiledi kim özini tağ başındın (4) kemişse, helāk qılsa. Gāyat-i maḡabbatıdın derhāl Cebre'il 'as keldi taqı aydı: Yā Muḡammed, bişārat bolsun sañga, Hāq te'ālā (5) lutfını taqı keremini seniñ ḡaqqınga tamām qıldı. Hêç peygāmbarlar ḡaqqınga ol miqdār lutf u kerem qılmadı kim seniñ (6) ḡaqqınga qıldı. Peyğambar 'as aydı: Yā Cebre'il, beyān qılğıl, ol neteg lutf u keremler turur? Cebre'il 'as aydı: (7) Qayu yerde kim Hāq te'ālānıñ zikri yāđ qılınsa, seniñ zikrinğ taqı yāđ qılınğay. Taqı Hāq te'ālā sañga öz zātı (8) birle durūz şenā aydı taqı ferīşteleringe buyurdı kim: Menim resūlumğa durūz şenā aytıñlar! Taqı ummatlarınğa bu-(9) -yurdı kim qıyāmatqa tegrü sañga durūz u şenā ayğaylar. Taqı seniñ ummatınğni cümle peygāmbarlar ummatıdın artuq qıldı taqı (10) yer yüzini seniñ ummatınga mescid qıldı. Qayu yerde namāz qılsalar, Hāq *tvt* qabūl qılğay tēdi erse, Peyğambar 'as

(11) hâtırı hoş boldı. Andın [sonğ] Cebre'il 'as adaqını yerke urdı erse, yerdin çeşme peydâ boldı. Ol çeşmedin yundı taqı êkki (12) rek'at namâz qıldı, taqı aydı: Yâ Muḥammed, men yunmıšım tég yungıl taqı men namâz qılmıšım tég namâz qılğıl tédi erse, Peyğāmbar 'as (13) taqı Cebre'il yunmıšı tég yundı taqı Cebre'il 'as namâz qılmıšı tég namâz qıldı. Bir yılqa tegi êkkişer rek'at namâz qıldı. Bir yıldın (14) sonğ beş namâz farîza qılndı.

ÜÇÜNÇ FASL

Peyğāmbar 'as taqı yārānları birle İslām avvalında emgengenleri- (15) -niñ beyānı içinde turur

İmām Abu'l-Me'ālī Muḥammed İspicābī *raḥmhi* Tefsir'inde Sūratu'l-Aḥzāb içinde bu ḥadīşni keltürmiş:

(16) قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من اذا مومنا فقد اذاني ومن اذاني فقد اذى الله ومن اذى الله فهو ملعون في الزوريه ولا يخيل (17) والذابور والفرقان واعد لهم عذابا مهيئنا Ma'nİsi ol bolur kim Peyğāmbar 'as ḥabar bērü yarlıqar: Qayu kimerse mu'minni [11] (1) āzār qılsa, mēni āzār qıldı; taqı kim kim mēni āzār qılsa, Tañgrı te'ālāni āzār qıldı; taqı kim kim Tañgrı te'ālāni āzār qılsa, ol kimerse mel'ün (2) turur. Tevrīt, taqı İncıl, taqı Zebūr taqı Furqān içinde Ḥaq te'ālā ol kimerseke ḥör qılğan 'azābını āmāda qılıp turur tédi.

Ḥabbāb (3) ibnü'l-Aratt atlığ şahabā aytur *raḥhu*: Peyğāmbar 'as Ka'be köligesinde tüşep oturup turur erdi kim keldim. Selām (4) qıldım erse, Peyğāmbar 'as taqı cevāb yarlıqadı. Men aydım: Yâ Resūlallāh, bizke nuşrat bērmez-mü-sen, bizke Tañgrıdın emān qolmaz- (5) -mu-sen? Nēçke tegi bu kâfirlar zaḥmatını, meşaqatlarını körer-biz? Qayu yerde namâz qılğanımızni körseler, ururlar, sökerler, (6) hēç bizlerke emān bērmezler tédi[m] erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yâ Ḥabbāb, ozaqı peyğāmbarlarnıñ ümmetlerini kâfirlar biçkü birle (7) êkki pāra qılır erdiler. Ol ümmetler şabr qılır erdiler, dīnleridin qaytmaz erdiler. Taqı ba'zılarını tēmür tarğaq birle et- (8) -lerini tarar erdiler sünğükleringe tegi, taqı anlar dīnleridin qaytmaz erdiler. Vallāhi benim dīnim işi andağ tamām bolğay kim Şan'ā (9) atlığ yerdin Ḥazramavt atlığ yerke tegi yalguz atlığ bargay, hēç kimerse dīn qorqmağay, meger Tañgrıdın qorqğay; taqı (10) qoyluğ kişi bōrüdün qorqğay. Ey ümmetlerim, sizler ta'cıl qılır-siz tédi.

Bir kün Peyğāmbar 'as ēwdin çıqtı. (11) Kâfirlarnı Ḥaq yolına ündegeyin, bolğay kim musulmān bolğaylar, tamuğ otıdın qurtulğaylar tēp ēwdin çıqmıš erdi. Bir kâfir (12) qarşu keldi. Ol kâfirni hoş söz birle, açuq yüz birle Ḥaq yolına ündeyü başladı erse, ol kâfir Peyğāmbar 'as'qa üküş (13) sökti, köp cefālar qıldı taqı mübārek başınga topraq saçtı. Peyğāmbar 'as'unıñ hâtırı bezmān boldı. Ol kâfirqa hēç neerse

(14) tēmedi, şabr qıldı, qayra tōndi taqı ēwke kirdi. 'Ayālı qoptı, taqı Peyğāmbar 'as'nuṅ mübārek başıdın topraqı kēterür, taqı zār (15) zār yıǵlayur taqı aytur: Ey baba, nē ḥōrluq bu sizke kim bu kāfirlar qılu[r]-lar? tēdi erse, Peyğāmbar 'as aytur: Ey 'ayālım, yıǵla- (16) -maǵıl, peyğāmbarlardıṅ emgekleri qatıǵ bolur, velikin şevābları ũküş bolur taqı dereceleri artuq bolur. tēdi.

İbnü Mes'ūd *raḫhu* (17) aytur: Bir kün Peyğāmbar 'as Ka'beniṅ bir yanında Mescidü'l-Ḥarām içinde namāz qılır erdi kim Abū Cehl 'al yārānları birle [12] (1) Mescidü'l-Ḥarāmqa kirdiler. Baqarlar, bir münḡüşde Peyğāmbar 'as namāz qılır. Abū Cehl aytur yārānlardıṅ: Qayu birinḡiz (2) barur, fulān maḥallede tēwe boǵuzlap tururlar. Ol tēweniṅ necāsatlıǵ bağarsuqlarını keltürüp bu Muḥammed secdeke barmışda (3) üstünge biraqsa, tonları cümle necis bolsa tēp fermānladı erse, bir mel'ün aydı: Men barayın tēp. Munlar yıǵlışıp (4) baqıp turur erdiler. Peyğāmbar 'as secdeke bardı. Ol mel'ün tēweniṅ necāsatlıǵ bükēnlerini, bağarsuqlarını, (5) cümlesini Peyğāmbar 'as üzesinḡe kemişti. Tonlarını cümle necis qıldı erse, Abū Cehl taqı yārānları cümle külüştiler. (6) İbnü Mes'ūd aytur: Eger qudratım bolsa erdi, Peyğāmbar üzesindeki necāsatı kētergey erdim, velikin İslām za'İf (7) erdi, kāfirlar ğālib erdi, yaraǵım bolmadı kētermekke. Velikin bir kimerse bardı taqı Fāṭımaqa *raḫhā* ḥabar bērdi (8) erse, Fāṭıma *raḫhā* keldi. Baqar, Peyğāmbar 'as secde içinde turur taqı bu kāfirlar külüşü[p] tururlar, Peyğāmbar 'as (9) -nuṅ üzesinde tēweniṅ necāsatları bar. Bu ḥālmı kördi erse, bu kāfirlarqa sökti, taqı Peyğāmbar 'as'nuṅ mübārek (10) arqasındın ol necāsatları biraqtı erse, Peyğāmbar 'as secdedin baş qaldurdı. Baqar, cümle necis bolmış. (11) Ḥāṭırı ḥasta u bezmān boldı. Andın [sonḡ] elgini köterdi taqı üç qata aydı: Ey Bār Ḥudāyā, sen bu kāfirları helāk qılǵıl! (12) tēdi erse, kāfirlar qorqtılar, qaçtılar anıṅ için kim Peyğāmbar 'as'nuṅ qarǵışı elbette kelmedin qalmaz tēp bilür (13) erdiler. İbnü Mes'ūd aytur *raḫhu*: Közüm birle kördüm ol kāfirları Bedr toquşında. Ḥaq te'ālā Peyğāmbarqa nuşrat (14) bērdi, anlar şahrāda şişip yatur erdiler. Aḍaqlarıdın sü[d]rep bir eski quḍuǵqa kemiştiler şasıǵı kişilerke tēgmesün (15) tēp. Su'āl qılurlar: Uḥud toquşında İslām çeriginge hezīmet tüşti, kāfirlar ğalaba qıldılar. Peyğāmbar 'as'ı 'Ataba atlıǵ (16) kāfir taş birle urdı taqı mübārek tişini sındurdı. Peyğāmbar 'as yanın yıqıldı, mübārek yüzi taş zaḫmıdın yarıldı (17) taqı qan aqa başladı erse, Peyğāmbar 'as'qa şaḥābalar aydılar: Yā Resūlallāh, bu kāfirlarqa qarǵaǵıl, cümlesi helāk [13] (1) bolsunlar tēdiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ḥaq te'ālā mēni raḫmat için ıddı, la'nat için ıdmadı. Tanǵrı te'ālā (2) raḫmat qılsun atam Nūḥ peyğāmbarqa! Her künde qavmı anı on qata urur erdiler. Bēḥüş bolur erdi, hēç qarǵamas erdi, meger (3) aytur erdi: Ey Bār Ḥudāyā, qavmum mēni bilmezler. Eger mēni peyğāmbar tēp bilse erdiler, mundaǵ cefā qılmaǵay erdiler. Sen (4) munları köndürgil! tēp du'ā qılır erdi.

Velikin cefaları inġen ĥaddın keġti erse, anda qarġadı. Ėmdi men taqı andaġ du 'ā (5) qılayın, sizler āmġn tēngiz! tēp şahābalarqa buyurdı taqı aydı: Ey Bār Ĥudāyā, qavmumnı sen köndürgil kim munlar mēni (6) bilmedin bu cefālar qılurlar tēdi. Taqı bu necāsat kemisġen kāfirlarġa [ne üçün] qarġadı tēp su'āl qıldılar erse, cevāb aymıġlar (7) kim namāz Ĥaq te'alāqa 'ibādat u tē'at qılmaq turur. Kāfirlar Ĥaq te'alāqa 'ibādat qılmaqđın māni' boldılar erse, taĥammül qılu bilmedi, (8) qarġadı. Velikin mübārek tiġini sındurmaq nefske zaĥmat tegürmek turur, ol cihatđın şabur qıldı, şevāb üçün qarġamadı (9) tēp aymıġlar.

Peyġāmbar 'as'nuġ 'amması bar erdi, atasınıġ qız qarındaşı, 'Ātike atlıġ. Ol keldi, taqı Abū Leheb (10) qatınġa kirdi taqı aydı: Ey qarındaşıım Abū Leheb, bu uyamız oġlı Muĥammedke Mekke ĥalqı artuq zaĥmat tegrü başladılar. Burun (11) qarındaşıımız oġlı Abū Tālibdin qorqar erdiler. Ol vefātı bolġandın berü körer-men, üküş zaĥmat tegrü tururlar. Sen taqı (12) Abū Tālib menġizlig atası qarındaşı turur-sen. Abū Tālib saqlamıġ tēġ sen taqı saqlasaġ, ne bolġay? tēp derĥöst qıldı (13) erse, Abū Leheb taqı qabül qıldı taqı Muĥammedni qatınġa keltürdi. Taqı çıqtı, Mekke ĥalāyıqınġa, Qurayş qabılasınġa i'lām (14) qıldı: Bu kündin soġ Muĥammedqa ĥeç kimerse qatılmasun. Eger qatılur bolsalar, ol kişilerke mundaġ qılġay-men, andaġ qılġay-men (15) tēp teĥdġd u tefzġ' qıldı erse, bu sözni Abū Cehl 'al eşitti taqı Qurayşılarnı yığıp yığıp keldi taqı aydı: Yā Abā Leheb, (16) eşittük kim Muĥammed dġininge kirmiş-sen, ataġ 'Abdu'l-Muṭṭalib dġinidin yüz ewürmiş-sen tēdi erse, Abū Leheb aydı: Men Muĥammed (17) dġininge kirmedim, atam 'Abdu'l-Muṭṭalib dġinidin yüz ewürmedim, velikin kördüm, bu uyam oġlı Muĥammedke ĥalāyıq üküş zaĥmat [14] (1) tegrü başladılar erse, yaq yawuqluq ĥaqqını saqlap qatınġa keltürdüm ĥalāyıqlar artuq zaĥmat tegürmesünler tēp. (2) Bir kün Abū Cehl 'al yārānları birle meşveret qıldı. Nē iş qılġay-miz kim Abū Lehebni Muĥammeddin ađırġay-miz? (3) tēp aydı erse, yārānları aydılar: Siz beyān qılınġ tēdiler erse, Abū Cehl 'al aydı: Barınġ, Abū Lehebni ündenġ! (4) Menim ĥātırımqa bir söz tüştı, anı Abū Lehebdin sorayın tēdi erse, bardılar, Abū Lehebni ündediler. Abū Cehl 'al (5) aytur: Yā Abā Leheb, Muĥammed seninġ ataġ 'Abdu'l-Muṭṭalibniġ ornı qayu yer turur tēp aytur? tēdi erse, Abū Leheb aydı: Men Muĥammedke (6) sormışım yoq. Abū Cehl aydı: Bargıl ĥālġ, sorup kelgil! tēdi erse, Abū Leheb bardı taqı aydı: Yā Muĥammed, benim atam 'Abdu'l-Muṭṭalib (7) ornı maqāmı qayu yer turur? tēdi erse, Peyġāmbar 'as bildi kim bu kāfirlar mekri ĥilesi turur tēp. Müteĥayyir boldı taqı (8) aydı: Seniġ ataġ 'Abdu'l-Muṭṭalibniġ yeri bir mu'ayyen yer turur tēdi erse, Abū Leheb bardı taqı Abū Cehlqa andaġ aydı erse, Abū Cehl (9) aydı: Yā Abā Leheb, yana sorġıl kim ol mu'ayyen yer kim tēp aydıġ, ol yerniġ atın ayġıl, ne yer turur tēp. Yana kelip sordı erse, (10) Peyġāmbar 'as aydı: Ol yerniġ atı cehennem turur, ya'nġ

tamuğ otı turur tēp aydı. Taqı kim kim 'Abdu'l-Muṭṭalib menḡizlig kâfirliq (11) birle bolsa, anıḡ yeri taqı tamuğ otı turur, 'azāb ve 'uqūbat turur tēp aydı erse, Abū Leheb ḡazablandı taqı aydı: Yā Muḡammed, benim (12) atam 'Abdu'l-Muṭṭalib seniḡ taqı uluḡ ataḡ turur. Sen neteg anı 'azāb ve 'uqūbat içinde tēp aytur-sen? Men sēndin bēzār men. (13) Çıqıl benim qatımdın, kētil! Bu kündin soḡ men saḡa yārī bēr-mes-men tēp Peyḡāmbar 'as'nı qatındın kēterdi. (14) Taqı 'Ataba atlıḡ oḡlınḡa Peyḡāmbar 'as'nunḡ Ruqayya atlıḡ 'ayālın cüftlendürüp turur erdi. Aḡa fermānladı kim: Muḡammed (15) qızını boşāḡıl taqı Muḡammedni āzārlaḡıl! tēdi erse, oḡlı taqı Peyḡāmbar 'as'nunḡ 'ayālını boşadı taqı Peyḡāmbar 'as'qa (16) üküş sökti āzārladı erse, Peyḡāmbar 'as aydı: Ey Bār Ḥudāyā, itleriḡdin bir itni musallaṭ qılḡıl, bu mel'ūnnı (17) helāk qılsun! tēdi erse, atası eşitti. Aytur: Muḡammed qarḡışı ḡalqqa elbette tegmedin qalmas. Bizler ēmdi bu oḡlum aḡvālī [15] (1) neteg bolḡay? tēp qaḡḡurdi. Peyḡāmbar 'as'nunḡ qarḡamaqı taqı dīn ve İslām üçün erdi. Qaçan kim za'ifa kimerse (2) cüftlenmek birle dīnī ḡışārqa kirür, ḡarāmdın ma'siyatdın saqlanur. Qaçan kim āzāda furqat tüşer bolsa, ma'siyat ḡavfı (3) bolur Ol cihatdın ötrü qarḡadı.

Bir qaç eyyāmdın soḡ qāfile ittifāq qıldılar Mekkedin Şāmqa barmaqqa ticārat üçün. Bu 'Ataba (4) taqı atası Abū Lehebke aydı: Maḡa taqı icāzat bērsenḡiz, men Şāmqa barsam, ticārat qılsam tēp aydı erse, atası Abū Leheb aydı: (5) Barḡıl, velīkin zīnhār u zīnhār yolda qatıḡ saqlanḡıl kim Muḡammed saḡa qarḡap turur, anıḡ qarḡışı yetmesün tēp üküş vaşıyyatlar (6) qıldı. Oḡlı taqı qabūl qıldı taqı çıqtı. Yolda barurda taḡ başında bir şavma'a bar erdi. Ol şavma'a içinde tersā zāhid- (7) -leridin biri 'ibādat birle meşḡul erdi. Bu kārīvānlar ol taḡ tüpinde qondılar erse, zāhid şavma'asındın tüşti taqı munlar (8) qatınḡa keldi. Munlar taqı anı aḡırladılar. Ol zāhid aytur: Men anıḡ üçün sizlerke tüştüm kim bu yerde kim qonduḡuz, bu yerde (9) arslan üküş bolur. Munda qonmaq kerekmez erdi. ēmdi kim qonduḡuz, zīnhār u zīnhār bu kēçe yatmaḡ, oyaḡ turuḡ, arslanlar (10) sizlerke yā taqı kölükleriḡizke zaḡmat tēḡürmesün tēdi erse, 'Ataba titreyü qorqa başladı. Kārīvān ḡalqı aydı: Ey 'Ataba, yüzünḡ (11) müteḡayyir boldı, titreyü başladıḡ tēdiler erse, ol aydı kim: Men Muḡammedni āzārlap turur-men, ol taqı maḡa qarḡap turur. Eger bu kēçe (12) sizler mēni saqlamasanḡız, men helāk bolur-men tēdi erse, ol kēçe 'Atabanıḡ tört yanınḡa yüklerni yıḡdılar taqı qılıç (13) birle ol yükler üzesinge oyaḡ olturdılar. Ḥaq *tvt* uyqu bērdi, uyıdılar. Bir arslanqa fermānladı: (14) Barḡıl, 'Atabanı helāk qılḡıl tēp. Ol arslan keldi, ḡalqlarını yıḡlayu 'Atabanı buldı taqı pāra pāra qıldı. Erte qoptılar, baqtılar kim (15) 'Ataba pāra pāra bolmuş. Qaçan kim bu ḡabarnı Abū Lehebke keltürdiler erse, Abū Leheb ḡāzabı taqı ziyāda boldı. Neçe kim Peyḡāmbar 'as'qa (16) kâfirler zaḡmat u meşaqqat tegürseler, hēç iltifāt qılmas erdi.

Bir kün Abū Bekr *raḡhu* barur erdi taqı Abū Leheb qarşu keldi. (17) Abū Leheb Abū Bekrke aydı: Yā Abā Bekr atalarınḡ dīnini qodup Muḡammedke uyduḡ. Nişe mundaḡ iş qıldıḡ? tēp aydı erse, Abū Bekr *raḡhu* [16] (1) aydı: Yā Abā Leheb, sen munça yıl boldı hēç Muḡammeddin yalḡan söz eşitmişinḡ bar-mu? tēp. Abū Leheb aydı: Yoq. Abū Bekr aydı: Munça (2) yıldın berü hēç Muḡammeddin ḡiyānat, yaman fi'l, kerekmez iş körmüşinḡ bar-mu? Abū Leheb aydı: Yoq. Abū Bekr *raḡhu* aydı: Andāḡ (3) erse, men Muḡammedke uyḡanımqā nişe melāmat qılur-sen? Melāmat saḡa qılmaq kerek kim sen atası qarındaşı bolḡay-sen, ata yerinde (4) bolḡay-sen, saḡa dünyāda taqı ḡürmet bolḡay erdi, İmān keltürsenḡ hem taqı āḡiratta ḡürmet bolḡay erdi. Uş qarındaşınḡ (5) 'Abbās İmān keltürdi taqı bir qarındaşınḡ Ḥamza taqı İmān keltürdi. Muḡammed nē kim aytur, cümlesi rāst turur. Üküş peşimān (6) nedāmat yēgey-sen, eger İmānsız dünyādın çıqsanḡ tēdi erse, Abū Leheb tek qaldı taqı qayıttı, ēwinge keldi qadḡu birle. Ḥatunı (7) bar erdi, Umm-i Cemīl atlıḡ. Aydı: Yā Abā Leheb, bu kün sēni inḡen qadḡuluḡ körer-men. Ne iş boldı, maḡa ayḡıl! tēdi erse, (8) Abū Leheb aydı: Hēç bilmez-men neteg qılmaq kerek. Uyam oḡlı Muḡammed dīninge kirsem bolur-mu yā taqı kirmesem-mü yaḡşıraq (9) hēç bilmez-men tēdi erse, Umm-i Cemīl feryād qıldı kim: Eger sen Muḡammed dīninge kirsēḡ, benim tōšekim saḡa ḡarām turur. Men seninḡ birle (10) bir ēwde turmaḡay-men tēdi. Körmēdinḡ-mü, oḡlum 'Atabanı qarḡap öltürdi tēdi erse, Abū Leheb ayıttı: Qayıttım ol rāydın, (11) tēdi erse, Umm-i Cemīl tayandı.

Bir kün Cebre'il 'as nāzil boldı. Peyḡāmbar 'as'qa Ḥaq te'ālā selāmını keltürdi taqı (12) bu āyatnı oqıdı, *qt*: وانذر عشيرتک الاقربین و اخفض جناحک (XXVI : 214-215) — لمن اتبعک من المؤمنین — Ma'nīsi ol bolur kim: (13) Yā Muḡammed, yaq yawuqlarınḡnı tamuḡdın qurtḡarḡıl taqı mu'mınlarqa alçaqlıḡ qılḡıl! tēp aydı erse, Peyḡāmbar 'as (14) taḡ başınḡa mündi taqı qatıḡ āvāz birle çaqırdı: *Yā ṣabāḡāḡh!* tēyü. 'Arab 'ādātı ol erdi, qaçan kimerse çerig nāḡāḡh (15) kelgenini körse, mundaḡ çaqırur erdiler. Qaçan kim Mekke ḡalqı mundaḡ āvāz eşittiler erse, cümle qorqup ürküp yıḡlışu keldiler (16) taqı aydılar: Yā Muḡammed, ne iş belḡürdi? tēdiler erse, Peyḡāmbar 'as aydı: Eger men sizke ḡabar bērsem kim bu taḡ tüpinde (17) çerig bar, sizlerke qaşd qılıp helāk qılmaqqa kelip turur tēsem, maḡa inanur-mu-siz? tēdi erse, cümlesi aydılar: Yā Muḡammed, [17] (1) neteg inanmaḡalınḡ saḡa kim sēndin hēç yalḡan söz eşitmişimiz yoq, inḡen inanur-miz tēp aydılar erse, Peyḡāmbar 'as (2) aydı: Andāḡ erse, men sizke aytur-men kim İmān keltürünḡ, Tanḡrı te'ālānı birleḡ taqı mēni Ḥaq te'ālānıḡ resūlī tēp inanınḡ! Ve eger (3) İmān keltürmesenḡiz, tamuḡ atlıḡ ot bar, Ḥaq te'ālā sizlerni ol ot birle 'āzāb u 'uqūbat qılḡay tēdi erse, Abū Leheb

(4) aydı: تَبَّالِكَ هَذَا جَمَعْتَنَا 'Arablar 'ādatı ol turur kim bir kişini yigrenip sökse, *tebben leke* tēp aytur. Ma'nisi ol bolur kim (5) helāklik bolsun saŋga! Bu söz üçün[-mü] munça halāyıqnı bu yerke yığdıŋ? tēp êkki êlginge taş alıp attı erse, Cebre'il (6) 'as bu sūranı endürdi, *qt*:

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (CXI: 1-2)

Ma'nisi ol bolur kim: (7) Helāk boldı Abū Lehebniŋ êkki êlgi kim ol êkki êlgi birle Peygāmbar 'as'qa taş attı, وَتَبَّ özi taqı cümle nefsi helāk (8) boldı, تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ hēç fayda qılmadı Abū Lehebke mālı, taqı oğlu qızı, taqı qulı qaravaşı, taqı yılqı qarası, (9) (CXI: 3) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ol hatunı köygey taqı söglüngey yalıŋlıg otqa, (CXI: 4) وَأَمْرَاتِهِ حَمَالَةَ الْحَطَبِ ol hatunı Umm-i Cemil taqı söglüngey (10) tamuğnuŋ yalıŋlıg otıŋa. Abū Leheb hatunı Umm-i Cemilniŋ 'ādatı ol erdi kim kēçe qaravaşları birle şahrāğa çıkar erdiler (11) taqı tēmür tikenni yıgar erdiler. Taqı ħurmā yipinge bağlap özi keltürür erdi taqı Peygāmbar 'as'nuŋ mescidke barur yol- (12) -larında kemişür erdi. Ol yandın Haq te'ālā Umm-i Cemilke ħammālatu'l-ħaṭab tēdi. 'Arab tilinçe ħammālatu'l-ħaṭab otun yā tiken keltür-genke (13) ayturlar. Ba'zıları aymışlar, bu Umm-i Cemil Peygāmbar 'as'nuŋ hatunı Umm-i Ĥabibe [qatıŋa kirür erdi taqı Umm-i Ĥabibe] Umm-i Cemilniŋ ér qarındaşı Sufyānnıŋ qızı (14) erdi. Umm-i Ĥabibeke *raẓhā* bu Umm-i Cemil 'amma bolur erdi. Ol yöndin hemişe kirür erdi, taqı Peygāmbar 'as'nuŋ aĥvāl- (15) -dın (Umm-i) Ĥabibeke sorar erdi, taqı barıp kâfirlarqa ġammāzlıq qılıp ħabar bérür erdi. Taqı 'Arab ġammāz kimerseke ħammālatu'l-ħaṭab tēp (16) aytur. Neteg kim otun sebeb turur ot yanmaqqa, bu ġammāzlıq taqı sebeb turur êkki kimerse arasında duşmanlık otı yanmaqqa. Bu sebeb- (17) -dın ötrü Haq te'ālā Umm-i Cemilke, ħammālatu'l-ħaṭab tēdi tēp. Ba'zı müfessirler aymışlar: Qıyāmat kün bolsa *āvş* Haq tebāreke [18] (1) ve te'ālā Abū Lehebni taqı hatunı Umm-i Cemilni tamuğqa kemişgey. Velkin hatunı Umm-i Cemilke tamuğ erkligi feriştelere buyurgaylar: Zaqqūm (2) tikenleridin bir bağ qılıp arqaŋgga keltürgil! tēp. Taqı boynıŋa zencir bağlağaylar taqı tamuğ içinde süregeyler kim: (3) Sen dünyāda tikenni arqaŋgga ħurmā yipi birle bağlap keltürüp Peygāmbar 'as'nuŋ yolıŋa kemişür erdiŋ, Peygāmbarı (4) āzārlar erdiŋ. Bu anıŋ cezāsı taqı 'uqūbatı turur tēp ayğaylar. (CXI: 5) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ Ol Umm-i Cemilniŋ boynında (5) bar ħurmā qapındın yip. Andağ rivāyat qılurlar kim bir kēçe Umm-i Cemil bardı taqı tikenni arqasıŋa yükledi taqı boynıŋa (6) ħurmā qapındın esilmiş yipni kemişti. Cebre'il 'as ol yip birle boğazını boğdı taqı ol Umm-i Cemil anda helāk boldı. (7) Ertesi Abū Leheb isteyü bardı. Baqar, şişip 'avratı açılıp

fazîlhat bolup yatur. 'Abbās aytur *raḡhu*: Abū Leheb (8) dünyādın barmışdın soñg tüşimde körer-men, ot yalıñg içinde turur. Men aydım: Nè boldı sañga kim mundağ 'uqūbat içinde (9) turur-sen ? tēp. Abū Leheb aytur: İmānsız çıqqanım şumluqı taqı Peyğāmbar 'as[nı] āzārlağanım şumluqı turur. Men aydım: (10) Hēç bu 'azāb sēndin eksülür-mü? tēdim erse, Abū Leheb aydı: Tegme bir duşenbe kün bu 'azāb mēndin kēter. Men aydım: Nè (11) sebebdin, ey qarındaşım? Abū Leheb aydı: Muḡammed tuğmısta mañga ḡabar bērdiler kim qarındaşıñg ḡatunı Emīne ḡatun duşenbe (12) kün Muḡammed atlıg oğul keltürdi tēp. Men gāyat sewündüm, bir qara-vaşnı āzād qıldım. Ol sebebdin 'azābum duşenbe kün (13) kēter tēp aydı.

TÖRTİNÇ FAŞL

Peyğāmbar 'as Mekkedin Medīnaqa çıqmaq beyānı
içinde turur

İmām Abu'l-'Alā-i (14) Ūşl *rahmhi* Nişābu'l-Aḡbār atlıg kitābında bu ḡadīşni keltürmiş:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من مات غريباً (15) وقدمات شهيداً ووفى من عذاب القبر

Bu ḡadīş ma'nisi ol bolur kim Peyğāmbar 'as ḡabar bērü yarlıqar: Qayumu'min (16) ve muvaḡḡid ḡarībluqda öler bolsa, Ḥaḡ tvt ol qulğa şēhīdler şevābı rüzl qılur taqı gūr 'azābıdın saqlayur.

(17) Bir kün Abū Cehl 'al Qurayşılarnı yığdı. Bir ēw bar erdi. Ol ēwke dāru'n-nadva tērler erdi. Qaçan kim bir meşveret [19] (1) qılmaq kerek bolsa, ol ēwde yıglur erdiler. Bu arada İblīs 'al özini bir abuşqa şūratiñga oḡşatıp (2) bular arasına kirdi erse, bular aydılar: Ey abuşqa, sen kim bolur-sen? tēdiler erse, İblīs 'al aydı: Men şayḡ Necdī (3) men, Necd ēllig abuşqa men. Sizlerni eşittim kim bir meşveretleri bar tēp, men taqı anlar arasında bolayın, sözlerini (4) tiñglep añlaḡayın tēp keldim tēdi erse, Abū Cehlke ḡoş keldi. Andın soñg Abū Cehl 'al aytur: Ey Qurayş qabīlası, bu (5) Muḡammed işi kündin kün ziyāda bolu turur. Qorqar-men kim munuñg qatında üküş ḡalāyıq yıḡlıp bizlerke zaḡmat tegürgeyler. Kerek kim (6) ēmdidin soñg işni bir yansı qılmaq tēdiler erse, cümlesi şavāb kördiler. Andın soñg Abū Cehl 'al aydı, Heşşām (7) atlıg kāfirqa aydı: Yā Heşşām, seniñg re'yinḡ neteg turur bu Muḡammedni helāk qılmaq içinde? tēdi erse, Heşşām aydı: Menim re'yim (8) ol turur kim bu Muḡammedni tutsaq taqı bir sarp tēweke bağlasaq, başın adaqıqqa tegi taqı ol tēweni şaḡrāqa ıdsaq, ol anda (9) helāk bolsa tēdi erse, ol şayḡ Necdī aydı kim: Bu re'y bāṭıl re'y turur. Aydılar kim: Neteg bāṭıl re'y turur? tēdiler erse, (10) ol şayḡ Necdī aydı: Anıñg yārānları bar, qabīlası bar. Bu işni anlar bilgeyler taqı barḡaylar, Muḡammedni ḡalāş qılḡaylar (11) tēdi erse, şavāb kördiler. Andın soñg taqı bir kāfir aydı: Menim re'yim ol turur kim bu Muḡammedni bir ēwke

qatsaq taqı ol (12) êwnüñg tünğlükini taqı qapugını berk qılsağ, bu Muhammed ol êw içinde açlıqdın ölse tedi erse, ol şayh Necdî (13) aydı: Bu taqı şavâb ermes, anıñg üçün kim yârânları bilgey taqı qapugın açqaylar taqı çıqarğaylar tedi erse, Abū Cehl (14) 'al aydı kim: Menim re'yim ol turur kim tegme bir qabıladın bir yigit çıqsa taqı kēçe yatur yerinde barsalar, yalıñg qılıç birle (15) barçasını ursalar. Eger diyet tileseler, cümle qabılla yıǵlışıp diyet bērmek āsān bolğay tedi erse, şayh Necdî aydı: (16) Vallāh bu re'y inğen şavâb re'y turur tedi. Taqı taqıldılar, tegme bir qabıladın bir yigit hāşıl qıldılar. Taqı yalıñg (17) qılıç birle kelip öltürmekke ittifāq qıldılar erse, Cebre'il 'as keldi taqı aydı: Yā Muhammed, kāfirlar seni bu kēçe kelip [20] (1) helāk qılmaq tilerler. Sañga işārat andağ turur kim bu kēçe çıqsanğ taqı Medīne tarafıñga barsanğ, anda taqı kāfirlarını (2) İslāmqa da'vat qılsanğ tēp aydı erse, Peyğāmbar 'as taqı Abū Bekrke bu aḥvālını aydı erse, Abū Bekr aydı (3) *raḫhu*: Yā Resūlallāh, siz neteg yalguz bargaysız? Men taqı siziñg birle barayın tēp aydı erse, Peyğāmbar 'as (4) -nuñg ḥātırı ḥoş boldı.

Ol kēçe Peyğāmbar 'as taqı Abū Bekr *raḫhu* ekegü çıqtılar taqı yüridiler erkeke (5) tegi. Erte boldı. Kāfirlar baqarlar, Muhammed taqı Abū Bekr yoq turur. Bildiler kim qaçtılar tēp. Abū Cehl 'al nidā qıldurdı: (6) Kim kim Muhammedni taqı Abū Bekrni keltürür bolsa, yüz tēwe sewünçi bērelinğ tēp. Üç künke tegi hēç şahrā qoğmadın istediler, (7) bulmadılar, Ol kēçe Abū Bekr *raḫhu* bir sâ'at Peyğāmbar 'as'nuñg sağ yanında yürüyür erdi, taqı bir sâat (8) sol yanında yürüyür erdi, taqı bir sâ'at ileginde yürüyür erdi taqı bir sâ'at artında yürüyür erdi. Peyğāmbar 'as (9) aydı: Yā Abā Bekr, tört yanında tezgini yürüyür-sen. Nişe bir tarafda yürümes-sen? tedi erse, Abū Bekr aydı *raḫhu*: Yā Resūla- (10) -llāh, duşmanlardin qorqarmen. Nāğāh duşmanlar oqı sağ yandın kelür bolsa, avval duşman oqı mañga tegsün, sizke tegmesün tēp, (11) taqı sol yanga keçip yürüyür-men ol ma'nı üçün kim, eger duşmannıñg oqı sol yandın kelse, mañga tegsün, sizke tegmesün tēp (12) aydı erse, Peyğāmbar 'as aydı: لا تحزن إن الله معنا Yā Abā Bekr, hēç qorqmağıl kim Tañrı te'ālā biziñg birle turur (13) tedi erse, Haq te'ālā Abū Bekr köñlinge ārāmluq endürdi. Andın soñg Peyğāmbar 'as baqar, bir aṭlıg kimerse (14) köründi. Qaçan kim ol aṭlıg yawuq keldi erse, bildiler kim bizke kelür tēp. Peyğāmbar 'as aydı: Yā Rebbī, anı tutğıl! (15) tēmiş erdi. Aṭınıñg tört aḍaqı yerke kömüldi. Ol kimerse çaqırdı: Yā Muhammed, mēni qoğğıl, men rücū' qılayın, sañga zaḥmat (16) tegürmeyin tedi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Rebbī, eger rāst aysa, sen ıda bērgil! tēmiş erdi. Aṭınıñg aḍaqları (17) yerdin çıqtı taqı ol kimerse qayıttı. Andın soñg ekegü ança, yüridiler kim Peyğāmbar 'as'nuñg mübārek aḍaqı ḥasta [21] (1) boldı. Yürüyü bilmez boldı erse, Abū Bekr *raḫhu* Peyğāmbarnı arqasıñga kötürdi. Erteke tegi yüridiler. Erte boldı. Baqar- (2) -lar, yüz

ağlıq tağ tüpinge yéttiler. Ol tağ tüpinde bir gâr bar erdi. Ol gârğa kirmek tilediler erse, Abû Bekr aydı: Yâ Resûlallâh, (3) men burun kireyin, baqayın, âdamîni âzârlağan cânvarlar bolmasun tēp. Burun kirdi, baqtı. Andın soñg Peyğāmbar ‘as kirdi. (4) Abû Bekr *razhu* baqtı bir teşük bar erdi. Adaqını ol teşükke qoğtı, bolmasun kim bu teşükdin yılan çıqıp Peyğāmbar (5) ‘as’qa zaħmat tegürmesün tēmiş erdi. Bir yılan keldi, taqı ol teşükdin çıqmaqqa qaşd qıldı Abû Bekrniñg adaqıñğa (6) başını tegürdi. Abû Bekr *razhu* yol bërmedi erse, Abû Bekr *razhu*’nuñg adaqıñğa soqtı erdi. Zehri qatıg eşer (7) qıldı. Abû Bekr adaqını kētermedi. Peyğāmbar ‘as’qa zarar tēgmesün tēp. Peyğāmbar ‘as ol yılan Peyğāmbar ‘as (8) –qa selām bërmeğe üçün [çıkar] erdi tēp aydı. Baqar, Abû Bekrniñg közindin ‘abarāt ve qaṭarāt yaş aqar. Peyğāmbar ‘as aydı: Yâ (9) Abâ Bekr, nişe yıǵlar-sen? tēdi erse, Abû Bekr *razhu* aydı: Yâ Resûlallâh, uşbu teşükdin bir yılan adaqıñğa qatıg zaħm (10) qıldı. Peyğāmbar ‘as aydı: Yâ Abâ Bekr, adaqıñgıni kētergil taqı yilandın çayandın qorqmaǵıl, Haq te‘âlâqa tevekkül qılǵıl, (11) Haq te‘âlâ bizim birle turur kim tēdi.

Andın soñg kâfirlar Peyğāmbar ‘as’nuñg izini izleyü isteyü keldiler gâr ağzıñğa (12) tegi. Haq te‘âlâ fermânı birle örümçük gâr ağzıñğa ewini toqudı. Kâfirlar aydılar: Eger bu gârğa Muħammed kirmiş bolsa erdi, (13) bu örümçük ewi buzulǵay erdi. Munda bolmaǵay tēp qayıttılar erse, Abû Cehl ‘al aytur: Menim hâṭırımqa andaǵ (14) kelür kim Muħammed bu yawuq yerde turur. Bizke siħr qılıp turur, körümez-biz tēdi taqı bir kâfirğa aydı: Tüşgül taqı bu gârğa kirgil! (15) tēdi erse, Umayya ‘bnü Ĥalaf aydı: Muħammed tuǵmazdın aşnu örümçük bu ewini toqumış bolǵay. Muħammed munda kirse erdi, bu örümçük (16) ewi buzulmaǵay–mu erdi? tēp aydı erse, Abû Cehl taqı yārānları birle qayıttılar.

Andın soñg Peyğāmbar ‘as Abû Bekr birle ol (17) gârda üç kün turdılar. Üç kündin soñg çıqıp Medİne ṭarafıñğa ‘azm qıldılar. Azıqları tükendi. Andın soñg bir ‘Arab [22] (1) qabılasıñğa keldiler taqı aydılar kim: Sizlerde et yâ ĥurmâ satlıq bar-mu? Satǵın algay erdük tēdi[ler] erse, ĥaymadın (2) bir ĥatun çıqtı. Atı Umm-i Mu‘İd erdi. Aydı: Neme yaħşı qonuqlar siz! Sizlerni qonuqlaǵay erdim, velikin qaḥṭ yıl turur, ewümde (3) hēç neerse yoq turur. Cüftüm Abû Mu‘İd taqı qoylarnı otlaǵqa eṭetip turur. Qoylarımız munda bolsa erdi, sizlerke (4) sūt bergey erdim tēdi erse, Peyğāmbar ‘as aydı: Yâ Umm-i Mu‘İd, bu ĥayma yanında yatǵan ne qoy turur? tēdi erse, Umm-i (5) Mu‘İd aydı: Bu qoy inǵen aruq qoy turur, hēç süti yoq turur. Qoylar birle baru bilmedin munda yatur tēdi erse, Peyğāmbar (6) ‘as aydı: Yâ Umm-i Mu‘İd, destür bërür-mü-sen anı saǵmaqqa? tēdi erse, Umm-i Mu‘İd aydı: İnǵen destür bërür-men. (7) Eger sūt çıqsa, saǵıñg! tēdi. Peyğāmbar ‘as: Ol qoynı mañğa keltürünǵler! tēp buyurdı erse, keltürdiler. Peyğāmbar (8) ‘as Bismillâhi’r-Raħmāni’r-Raħİm tēp mübârek elgini ol qoynunǵ yelininge tegürmiş erdi. Derĥâl ol qoynunǵ

(9) yelini ulğaydı taqı ol qoy semrüdi. Andın [soŋ] Peyğāmbar 'as aydı: Yā Umm-i Mu'īd, ewde kersān bar erse, keltürgil! tēdi. (10) Umm-i Mu'īd bir kersān keltürdi. Peyğāmbar 'as mübārek elgi birle sağdı, ança kim ol kersān toldı. Peyğāmbar 'as (11) ēkki elgi birle ol kersānnı kōtürdi taqı Umm-i Mu'īdke içürdi. Ança içti kim qandı. Andın soŋ Abū Bekrke içürdi. (12) Andın soŋ özi içti. Yana Peyğāmbar 'as ēkkinçi qata sağdı, taqı ol kersānnı tolturdi, taqı Umm-i Mu'īd ewinde qoydı (13) taqı kōçtiler, bardılar.

Kēçe Abū Mu'īd keldi. Baqar, ewde bir kersān sūt bar. Ta'accüb qıldı, aydı: Yā Umm-i Mu'īd, bu ne aḥvāl (14) turur? Qoylar yıraç erdi, ewde sağar qoy yoq erdi. Bu sūt qandın keldi? tēdi erse, Umm-i Mu'īd aydı: Bizke bir qonuq keldi, (15) inġen mübarek qonuq, kōrkölüg yüzölüg, sücölüg sözlölüg, orta boğölüg kimerse erdi. Bu aruq qoyğa mübārek elġini tegürmiş (16) erdi. Bu qoy mundağ semrüdi kim kōrer-sen, taqı yelini uluğ boldı. Öz elgi birle sağdı, bir kersān toldı. Anı cümleke öz elgi (17) birle içürdi, andın [soŋ] özi içti. Yana ēkkinçi qata sağdı, bir kersān toldı, anı ewde qoğtı. Abū Mu'īd aydı: Men eşittim kim [23] (1) Mekkede bir peyğāmbar çıqtı tēp, Muḥammed atlıġ. Ḥalāyıqnı Ḥaq yolına ünder tēp ayturlar erdi. Bu ayğanınġ meger ol bolğay. (2) Mununġ tēg mu'ciza peyğāmbarlardı özgede bolmaz. Eger Tanrı 'ömr bērse, bargay-men tēdi. Yana Umm-i Mu'īdke aydı: Maṅa ol kişiniġ (3) şifatını yaḥşı beyān qılğıl! Eger barsam, yaṅılmağay-men, eđgü bileyin tēdi. Yigit kişi-mü turur yā qarı-mu turur? tēdi erse, (4) Umm-i Mu'īd aydı: Yigit turur. Meḥāsini qara turur. Açuq yüzölüg turur. Āvāzında heybet bar. İnġen uzun boğölüg ermez, aşaq (5) boğölüg taqı ermez, orta boğölüg turur. Açuq qaşlıġ turur. İnġen semüz taqı ermez, inġen aruq taqı ermez, orta tenlig turur. (6) Tōlek turur, üküş hareketlig ermes. Tişleri seyrek turur. Yüzi tolun ay tēg qumıyur. Söz sözlese, açuq ayra sözleyür, (7) bulğaşuq sözlemes. Ayası kēnġ turur. Kōzi aşaqqa üküşrek baqar, yerke baqar; bir az taqı başını qaldurur, kōkke baqar. (8) Meḥāsini qurt yığ (?) turur, orta meḥāsınlıġ [turur], uzun taqı ermez, kōsa taqı ermez. Qatıġ yürüġen taqı ermez; yürüyür bolsa, (9) aqru yürüyür erken yeter(?), yoq erse yetmes tēdi.

Peyğāmbar 'as Mekkedin çıqmışta Abū Bekr *raḥḥu*'qa meşveret qılmış (10) erdi neteg barmaq kerek Medīneke tēp. Abū Bekr *raḥḥu* aydı: Ēkki tēwe satğın alıp turur-men sekkiz yüz yarmaqqa. Biringe siz mingey- (11) -siz, taqı biringe men mingeyin taqı baralıġ! tēdi. Peyğāmbar 'as aydı kim: Bizke bir qulavuz kerek. Abū Bekr *raḥḥu* aydı: 'Abdullāh (12) atlıġ kişi bar, ol Medīne yolların yaḥşı bilür. Ol 'Abdullāhnı terke tuttılar. Taqı Abū Bekr *raḥḥu*'nunġ āzādı bar erdi (13) 'Āmir atlıġ. Anğa aydı kim: Sen ēkki tēwe birle 'Abdullāhnı alıp Şavr atlıġ tağ tüpinde ġār bar, biz çıqmışdın üç kündin (14) soŋ anğa kelgey-sen tēp turur erdi. Anlar taqı andağoq üç kündin soŋ keldiler. Abū Bekr *raḥḥu* birle Peyğāmbar 'as (15) bir tēweke

mündiler, ol ékkisi taqı bir tēweke mündiler. Taqı bardılar, Medīneke yawuq keldiler. Bir yahūdī Peygāmbarqa satğaştı, (16) taqı keldi, Medīne halqınğa habar bērdi. Medīnede üküş şahābalar bar erdi, ba'zısı Medīnelig, ba'zısı taqı Mekkelig. 'Ömer (17) *razhu* taqı Medīnede erdi. Cümle şahābalar sewündiler. Peygāmbar 'as Medīneke kelgeninge biri biringe habar bērdiler. [24] (1) Taqı cümlesi silāh keḏdiler uruşqa barur teg kāfirlarqa heybet üçün. Peygāmbar 'as'qa istiqbāl qıldılar. Peygāmbar (2) 'as şahrāda bir yıgaç köligesinde qonup turur erdi kim Medīnedin çıqğanlar anda Peygāmbar 'as'qa (3) satğaştılar, körüştiler. Cümle şahāba sewündiler. Andin soñg Peygāmbar 'as'qa Enşār qabilası aydılar kim: (4) Yā Resūlallāh, bizlerde qonsaŋız bolğay-mu? Baqçalarımız, yerlerimiz kēñg turur tēdiler erse, Peygāmbar 'as aydı: (5) Bu Qaşvā atlıg tēweke mūneyin taqı hēç kimerse zümāmını tutmasun. Qayu qapuğda bu tēwe çökse, men ol ēwde qonar-men tēp (6) aydı erse, barça şahābalar rāzī boldılar.

Cum'a kün erdi kim Peygāmbar 'as Qaşvā atlıg tēwesinge mündi. Cümle (7) şahābalar taqı atlandılar. Üküş yaḏağlar taqı çıqıp turur erdiler. Medīne şehrinde Peygāmbar 'as'nuñg cemālinga (8) müştāq bolğanlar üküş erdi. Peygāmbar 'as'ni körmedin şahābalar qatında İmān keltürüp turur erdiler. (9) Cümle halāyıq Medīneke teveccüh qıldılar. Tēgme bir qabilādın Peygāmbar 'as keçer bolsa, ol qabilanınıñ uluğı çıqıp (10) Peygāmbar 'as'dın derhōst qılsa, Peygāmbar 'as anlarğa hayr u berekāt birle du'a qılır erdi taqı aytur erdi: (11) Bu benim Qaşvā atlıg tēwem qayu qapuğda çökse, men anda qonuq bolğay-men tēp aytur erdi. Cümle Medīneniñg uluğları (12) taqı mün'imleri ārzū qılır erdiler: Bolğay-mu kim Peygāmbar 'as'nuñg tēwesi biziñg qapuğda çökkey-mü? tēp. Hēç (13) çökmez erdi, aşıp keçer erdi. Ançaqa tegi bardı kim Eyyüb-i Enşārī qapuğında çökti erse, Peygāmbar 'as taqı tēwedın (14) tüşti taqı mescidke kirdi. Cümle şahābalar taqı kirdiler cum'a namāzı qılmaq üçün. Peygāmbar 'as minberke aşıp (15) huṭba oqıdı taqı minberdin tüşüp imāmatlıq qıldı. Cümle şahābalar iqtidā qıldılar. Namāzdın çıqıp Peygāmbar 'as (16) Eyyüb-i Enşārī ēwinge kirdi erse, Eyyüb-i Enşārī şād boldı, sewündi.

Cümle şahāba ēwleringe barıp Peygāmbar 'as'qa (17) hediyye āmāda qılır erdiler küçleri yeterinçe. Zeyd ibnū Şābit *razhu* aytur: Men altı yaşar erdim kim anam bir çanaq [25] (1) içinge etmek toğradı, taqı ol etmek üzesinge sağ yağ kemişti, taqı bir pāra süt kemişti, taqı çanaq üzesinge neerse (2) örtti taqı mañga aydı kim: Oğlum, barğıl, Eyyüb-i Enşārī ēwinge kirgil, taqı Peygāmbar 'as'qa selām qılğıl taqı (3) ayğıl kim: Anam sizke bu ta'āmni hediyye ıḏa bērdi tēgil! tēdi erse, men taqı andağ qıldım erse, Peygāmbar 'as (4) mañga aydı: Tañgrı te'ālā bereket bērsün sañga! tēdi. Taqı şahābalar yığılıştılar taqı ol tirīdni tenāvül qıldılar.

Eyyüb-i Enşārīniñg (5) anasıñga za'falar kelip sorar erdiler kim: Peygāmbar 'as qayu ta'āmni sewer? Biz ol ta'āmni qılıp keltüreliñg

(6) téseler, Eyyüb-i Enşârîniñ vâlidası aytur erdi kim: Peyğâmbar 'as bizke hêç buyurmuşı yoq kim falân ta 'âm bışuruñg (7) tēp taqı ileginge qayu ta 'âm kelse, hêç 'eyblemişı yoq. Eger kerek bolsa, tenāvül qılır ve eger kerekmez bolsa, tatar taqı yārān- (8) -largā aytur kim: Sizler tenāvül qılñğlar! tēp. Bir kün ta 'âm bışurduq, hêç tatmadı. Mēn oğlum birle iñgen qağğurduq. (9) Men aydım: Yā Resūlallāh, hemîşe ta 'âm bışursaq, tenāvül qılır erdiñgiz taqı bāqı qalğan ta 'āmni sizniñ mübārek ēlgiñiz (10) tegdi tēp teberrük qılıp yeyür erdük. Bu kün ne boldı kim bu ta 'āmni yemediñgiz? tēp aydım erse, mañga aydı: Ey Eyyüb anası, (11) bu ta 'âmnda sarımsaq yıdıǵı burnumğa keldi taqı men Haq te 'ālāqa münācāt qılır-men. Ağzım sasıǵı birle neteg münācāt (12) qılayın? tēdi. Ol ta 'āmni oğluñg Eyyüb birle tenāvül qılñg! tēdi.

Andın soñg Medīne içinde ne kim mu'minlar musulmānlar bar, (13) cümlesi Peyğâmbar 'as'qa kelip, selām qılıp bey'et bērdiler. Peyğâmbar 'as öz ēlgi birle ol bey'et bērgenniñg (14) ēlginı tutar taqı aytur erdi: Haq te 'ālā fermānıdın çıqmağay-sen taqı Haq te 'ālāniñg resūlı Muḥammed Resūlullāh fermānıdın (15) çıqmağay-sen. Qayu işke kim buyursa, qılğay-sen, qayu işdin yıǵsa, yıǵlñğay-sen. Ėkki çerig alnaşmış[da qaçmağay-sen] tēse, ol bey'et (16) bērgenler aytur erdiler kim: Qabūl qıldıq tēp. Andın soñg ḥatunlar yıǵıldılar, taqı aḥşam yatsıǵ arasında Eyyüb anası (17) qatınğa keldiler taqı aydılar: Peyğâmbar 'as'dın destūr tilegil, bizler taqı Peyğâmbar 'as'nunğ mübārek cemālını [26] (1) köreliñg taqı cüftlerimiz bey'et bērmış tēg bizler taqı bey'et bēreliñg tediler. Eyyüb [anası] Peyğâmbar 'as ḥazratınğa (2) kirdi. Destūr tiledi erse, Peyğâmbar 'as taqı destūr bērdi. Eyyüb anası bu ḥatunlarını başlap kirdi. Avval Umm-i Sa'd (3) athğ ḥatun Peyğâmbar 'as'qa selām qıldı erse, Peyğâmbar 'as taqı cevāb yarlıqadı. Andın soñg aydı: Ey (4) za'İfa, atıñg ne turur? Ol aydı kim: Yā Resūlallāh, atım Umm-i Sa'd turur tēdi erse, Peyğâmbar 'as aydı kim: Atañg atı ne turur? (5) Ol aydı kim: Atam atı Rāfi' turur tēdi. Peyğâmbar 'as aydı: Ḥācatıñg ne turur? tēdi erse, Umm-i Sa'd aydı: Yā Resūlallāh, Tañrı (6) te 'ālāni bir u bar turur tēp inanduq taqı sizni Haq te 'ālāniñg resūlı tēp bittük. Ėmdi cüftlerimiz sizke bey'et (7) bērdiler, bizler taqı keldük sizke bey'et bērmekke tēdi erse, Peyğâmbar 'as aydı: Şükür ol Tañrıq kim sizlerini (8) İslāmqa köndürdi. Andın soñg aydı: Ey za'İfalar, cümle keliñg, ilegimde olturuñg! tēdi erse, cümlesi Peyğâmbar 'as (9) ileginde olturdılar. Peyğâmbar 'as ileginge bir qadaḥ birle suw qoydı, taqı mübārek ēlginı ol suw içinde (10) qattı taqı za'İfalarğa aydı: Erenlerdin bey'et alsam, eliglerini tutup bey'et alur-men, velkin siz za'İfalarınğ (11) eliglerini tutmaq bolmas. Qaçan kim men ēlgimni bu qadaḥdın çıkar-sam, siz ēligleriñizni qatğay-siz tēdi. Andın (12) soñg Peyğâmbar 'as aydı: Ey za'İfalar, Tañrı te 'ālāni birlemişdin soñg Tañrıqqa ortağ qatmağay-siz tēse, (13) bunlar aytur erdiler: Qabūl qıldıq. Yana Peyğâmbar 'as aydı:

Ey za'ifalar, erenlerinüz mällarının oğurlama- (14) -ğay-siz, taqı zinâ qılmağay-siz, taqı oğlanlarınüzni öltürmegey-siz, taqı özge tuğurmağan oğlanı erenlerinüzke: (15) Men tuğurdum tēp aymağay-siz, taqı yaq yawuq ölmüşte nevha qılmağay-siz, ton yırtmağay-siz, saçlarınüzni yulmağay-siz, (16) yüzlerinüzni yırtmağay-siz, taqı yat erenler birle halvat yerde sözleşmegey-siz tēp aysa, bu za'ifalar aydılar: (17) Cümlesini qabül qıldıq. Qadahdın elgini çıqardı. Taqı bu za'ifalar eliglerini ol qadaħqa qatar erdiler taqı yüzlerine [27] (1) sürter erdiler. Andın sonğ Peyğambar 'as destür bērdi erse, çıqtılar.

Andın sonğ Mekkedın üküş şahābalar kelü (2) başladılar erse, Peyğambar 'as Medīne halqına aydı kim: Mekkedın kelgenlerni ağırlanğ, yerini yurtını qoyup biziñ (3) şöhatımızda bolmaq üçün ġarībluqnı iħtiyār qılıp keldiler. Kerek kim munlarğa luṭf u kerem birle qarşu alsanğız tēdi (4) taqı Medīnede turğanlarını Mekkedın kelgenler birle qarındaş qıldı. Mekkedın hicret qılıp kelgenlerke muhācir tēnür, taqı Medīne (5) halqları kim Mekkedın kelgenlerke yārī bērdiler, qarşu aldılar, luṭf u kerem qıldılar, anlarğa enşārī tēnür.

BÊŞİNÇ (6) FAŞL

Peyğambar a[s]'nunğ mu'cizātınınğ beyānı turur

İmām Bağavī *rahmhi* Meşābīḥ atlıg kitābda bu ḥadīşni (7) keltürmiş:
عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه انه قال كنت مع النبي صلى الله عليه وسلم بمكة
فخرجنا في بعض نواحيها فإ (8) استقبله جبل ولائجر الا هو يقول السلام عليكم
يا رسول الله

Bu ḥadīşninğ ma'nisi ol bolur kim 'Alī *rahhu* aytur: (9) Men Peyğambar 'as birle Mekkede erdim. Mekkeniñ şahrāsınğa çıqtuq. Tağqa qarşu keldük erse, ol tağdın āvāz keldi (10) kim es-selāmu 'aleyke, yā Resūlallāh tēp. Taqı daraħtqa qarşu keldük erse, ol daraħtdın āvāz keldi kim es-selāmu 'aleyke, yā Resūlallāh tēp.

(11) Peyğambar 'as Medīnede erdi kim Ḥaybar cuhūdları taqı Benū Qurayza cuhūdları Mekkeke bardılar taqı Mekke kāfirlarınğa (12) aydılar: Biz cümle sizke yārī bērmek üçün keldük. Biz cümle ittifāq qılıp ağır çerig birle Medīneke barsaq, taqı bu Muḥammedni aradın (13) kētersek — sizin dīninüzni taqı bāṭil tēp aytur, biziñ dīnimizni taqı bāṭil tēp aytur — siz taqı mununğ tilindin taqı zaḥmatı- (14) -dın qurtulsanğız, biz taqı qurtulsaq tēp aydılar erse, Mekke kāfirlarınğa bu söz hoş keldi. Çerig isti'dādı qıldılar taqı (15) yahūdīlar çerigi birle taqı öz çerigleri birle Medīneke keldiler. Qaçan bu ḥabar Peyğambar 'as'qa tegdi erse, şahābalarını (16) yıgdi taqı meşveret qıldı erse, Selmān-i Fārsī aydı *rahhu*: Biziñ Fārs elinde ḥandaq

bolur. El tegresinde (17) uluğ, tēring arıq qazarlar kim çerig tört yandın kirmesün tēp aydı. Maşlahat bolğay-mu kim bu Medīneniñ tegresinde [28] (1) ħandaq qazsaq? Tört yandın kâfirlar kirmese, bir yandın uruşmaq âsân bolğay tēdi erse, Peyğāmbar 'as (2) taqı şaĥābalar bu sözni maşlahat kördiler. İñgen şavāb turur tēdiler erse, Peyğāmbar 'as buyurdı, (3) cümle şaĥāba Medīneniñ tegresinde ħandaq qaza başladılar. Medīne içinde açlıq erdi. Çerigke isti'dād qılmaq, (4) yana bu ħandaq qazmaq şaĥābalarğa ağır keldi. Cābir aytur *razhu*: Cümle şaĥābalar bu ħandaqı qazar erdi. Uluğ (5) taş çıqtı. Neçeme quvvathıg erenler balta birle ursalar, hēç eşer qılmaz erdi. Bardılar. Peyğāmbarğa aydılar erse, (6) Peyğāmbar 'as elginge balta aldı taqı üç qata Bismillāhi'r-Raĥmāni'r-Raĥīm tēdi taqı urmuş erdi, bu uluğ taş (7) pāra pāra boldı.

Cābir aytur *razhu*: Men Peyğāmbar 'as'qa yaqın erdim. Ėkki elgini qaldurdı balta birle (8) taş üze urmaq üçün. Baqtım, Peyğāmbar 'as mübārek qarınığa taş bağlamış açlıq sebebidin. Bu aĥvālını kördüm (9) erse, köñglüm ħasta ve bezmān boldı. Keldim, cüftümke aydım: Ey cüftüm, Peyğāmbar 'as'ını bu aĥvāl üze kördüm. (10) Neteg revā bolğay, Peyğāmbar 'as mundağ emgek birle bolsa taqı biz qağgusın yemesek, neteg ümmet bolğay-miz? tēdim (11) erse, cüftüm aydı: Ėwde tört batman arpa bar taqı bir oğlaq bar. Sen ol oğlaqı boğuzlağıl, men taqı aş bişginçe (12) bu tört batman arpanı ögügeyin taqı etmek yapayın. Sen bargıl, Peyğāmbar 'as'nuñg qulaqınığa āheste ayğıl — (13) kişiler eşitmesünler — Peyğāmbar 'as taqı qatında bir Ėkki kişi birle kelsünler tēp ittifaq qıldılar. Qaçan aş (14) bişti erse, Cābir *razhu* bardı. Peyğāmbar 'as'qa āheste aydı erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Cābir, (15) ta'āmnuñg ne qadar turur? tēdi erse, men aydım: Yā Resūlallāh, bir oğlaq turur taqı tört batman arpa etmeki turur tēdim erse, (16) Peyğāmbar 'as aydı: İñgen yaĥşı turur. Ĥaq te'ālā üküş berekātlar bergey in şā'a'llāhu te'ālā tēdi taqı aydı: Yā Cābir, (17) men bargınça ol küweçke hēç kimerse çömçe qatmasun taqı ol etmeklerini tandürdın hēç kimerse çıqarmasunlar! [29] (1) tēdi taqı nidā qıldurdı kim: Cābir ewinde ta'ām qılmış, cümleñiz icābat qılınığız! tēp nidā qıldurdı erse, — ħandaq qazığan- (2) -lar üç miñg kişi erdi — cümlesi icābat qıldılar erse, Cābir aytur: Men müteĥayyir boldum, ĥacālat içinde qaldım. Andag ĥacālat (3) müstevl boldı üzemke kim 'ömrüm içinde andag ĥacālat bolmuşım yoq erdi. Bir oğlaq ta'āmı üç miñg kimerseke (4) neteg yetürgey-men? tēp endişe qılı ewke bardım taqı cüftümke bu aĥvālını aydım erse, mañga aydı: Yā Cābir, Peyğāmbar 'as'qa (5) bu ta'āmnuñg miqdārını aymadıñ-mu? Men aydım kim: Peyğāmbar 'as'qa bu ta'āmnuñg miqdārını aydım erse, Peyğāmbar 'as (6) aydı: Men bargınça ol ta'āmqa kimerse elig tegürmesünler tēp aydı. Cüftüm aydı: Andag erse, yā Cābir, hēç ĥacālat qılmağıl (7) barını ileğinde qodğıl! Nē kim qılsa, ol bilgey tēdi erse, köñglüm hoş boldı, ĥacālatım kētti. Bir sâ'at keçti. Baqar-men, (8) Peyğāmbar 'as üç

minğ şahābanı başlap keldi taqı aydı: Yā Cābir, bu hālāyıq üküş turur, êwke sığmaz. Şahrāda (9) oltursunlar, yêtişer oltursunlar tēp buyurdi. Taqı ôzi êwke kirdi, ol küweçni açturdı, taqı Bismillāhi'r-Raḥmāni'r-Raḥīm (10) tēdi, taqı berekāt birle du'ā qıldı taqı êlgini ol küweçke urdı. Yana tandūr açturdı, aṅga taqı Bismillāhi'r-Raḥmāni'r-Raḥīm (11) tēdi taqı berekāt birle du'ā qıldı taqı êl urdı. Andın sonğ buyurdi: Tegme yêtti kişike bir kersān aş taqı yêtti etmek bēringler! tēp. (12) Andāğ qıldılar. Neçeme kim bu küweçdin aş çıkarurlar taqı bu tandūrdu etmek çıkarur erdiler, hēç bu küweçniṅ aş (13) eksilmez erdi taqı bu tandūrnuṅ etmekleri eksilmez erdi. Üç minğ kişi cümlesi toydılar, taqı küweç aş andāgoq erdi (14) taqı tandūr etmekler[i] andāgoq erdi. Peyğāmbar 'as aydı: Yā Cābir, aḥşamqa tegi bu küweç aş taqı tandūr etmeki tükenme- (15) -gey. Medīne içindeki dervişlerke ḥabar bērgil, cümlesinge yēdürgil taqı kelgen barğanqa, yaq yawuqqa cümleke bu aşdın (16) taqı etmekdin hēç taqşır qılmadın bērgil! tēdi. Biz taqı andāgoq qılduq. Aḥşamqa tegi Medīne içindeki derviş cümlesi (17) keldiler taqı yēdiler. Aḥşam bolmışta kēdin taqı küweçte bir ança ta'am qaldı.

Selmān-i Fārsī aytur *raḥḥu*: Qaçan kim [30] (1) Cābirniṅ ta'amını tenāvül qılduq taqı ḥandaq qazımaqqa barduq, benim ülüşümke teggen yerde taqı bir uluğ taş bēlgürdi. (2) Hēç kimerse anı qoparmaqqa küçi yetmedi. Balta taqı ötmedi erse, barduq, Peyğāmbar 'as'qa ḥabar bērdük erse, Peyğāmbar (3) 'as keldi taqı mübārek êlginge bir uluğ balta aldı, taqı Bismillāhi'r-Raḥmāni'r-Raḥīm tēdi taqı tekbīr aydı erse, cümle (4) şahābalar taqı tekbīr aydılar. Andın sonğ Peyğāmbar 'as balta kōtürdi taqı quvvat birle ol taşqa urmuş erdi. (5) Ol [taşdın] yıldırım menğizlig ot çıqtı Şām tarafınga bardı. Selmān-i Fārsī aytur *raḥḥu*: Ol nūrqa nazar qılmış erdim. (6) Şāmnunğ köşkleri, sarāyları maṅga kōründi. Yana Peyğāmbar 'as êkinç qata tekbīr qılıp urmuş erdi. Yana bir (7) yıldırım menğizlig nūr çıqtı taqı Yemen tarafınga bardı. Men ol nūrqa nazar qılmış erdim. Yemen şehrininğ köşkleri, sarāy- (8) -ları maṅga kōründi. Yana Peyğāmbar 'as üçünç qata tekbīr qılıp ol taşqa urmuş erdi. Yana burunqı tēg yıldırım menğizlig (9) nūr çıqtı taqı maşırıq tarafınga bardı. Men ol nūrqa nazar qıldım erse, 'Irāq êliniṅ taqı Fārs êliniṅ sarāyları (10) kōründi. Men aydım: Yā Resūlallāh, bu ne nūrlar kim 'ālamqa münteşir boldı? tēp aydım erse, Peyğāmbar 'as aydı: (11) Yā Selmān, bilgil, āgāh bolğıl, bu nūrlar qayı tarafqa kim bardı, ol tarafta İslām açılğay, musulmānlıq zāhir (12) bolğay tēdi. Selmān-i Fārsī *raḥḥu* 'Ömer taqı 'Oşmān *raḥḥumā* ḥilāfatında erdi kim bu aytqan êllerde İslām (13) zāhir boldı tēp aydı.

Andın sonğ kāfirlar cuḥūdlar birle kelip Medīneniṅ tōrt yanında qondılar taqı musulmānlar birle (14) üç kün uruştılar. Tōrtinç kün qatıṅ uruştılar, andāğ kim Peyğāmbar 'as êkindük namāzı taqı aḥşam namāzı qılu (15) bilmedi. Peyğāmbar 'as ol kāfirlarğa qarğadı: Ey Bār Ḥudāyā,

bu kâfirlarınñ közlerinde ot birle 'uqubat qılğıl! (16) tēp aydı. Andın sonğ Hāq *tv* Peyğāmbar 'as'qa nuşrat bērdi. Bir keçe içinde qatıǵ sawuq yēl ıda bērdi (17) erse, Mekke kâfirları cuhūdlar birle Medīnening tört yanında uruşmaq üçün qonup turur erdiler. Ol sawuq yelke [31] (1) t̄aqatları qal-madı. Aydılar kim: Bizlerke Muḥammed siḥr qıldı, sawuq yēl ıda berdi tēp cümlesi qayıttılar.

Huzeyfe *razhu* (2) Kūfe ēlinge kirdi. Peyğāmbardın sonğ Kūfe ḥalqı cümlesi Huzeyfeni ağırladılar Peyğāmbar 'as'qa şöḥbat qıldı tēp. (3) Bir kimerse Huzeyfeke aytur: Yā Abā 'Abdallāh, Peyğāmbar birle sizler neteg mu'āmilat qılır erdiñiz? Huzeyfe aydı *razhu*: (4) Peyğāmbar ḥidmatında qatıǵlanur erdük. Nē işke buyursa, qılır erdük, hēç taqsır qılmaz erdük tēp aydı erse, (5) bu sorǵan kimerse aytur: Vallāh, eger men Peyğāmbar 'as qatında bolsa erdim, Peyğāmbarnı yaḍaǵ yürütmekke qoymaǵay (6) erdim, boynumǵa kötrüp yürütgey erdim tēdi erse, Huzeyfe aydı *razhu*: Ḥandaq toquşında bir kēçe qatıǵ (7) sawuq yēl qoptı. Barça şaḥāba tonlar taqı kizler örtündiler. Ėwleringe barmaqqa icāzat yoq erdi. Peyğāmbar 'as (8) namāz qılır erdi. Üküş namāz qılmaşdın sonğ āvāz qıldı taqı aydı: Ey yārānlarım qayu bir kimerse bolǵay kim ornındın (9) turǵay taqı ol kâfirlar-ǵa barǵay taqı anlardın mañǵa ḥabar keltürgey? Men anı Hāq te'ālādın tilegeyin kim ol kimerseni Hāq te'ālā (10) saqlasun, hēç kâfirlarınñ zararǵa aña tegürmesün. Yana Hāq te'ālādın tilegeyin kim ol kimerseni uşmaḥda benim (11) qoldaşım qılsun tēp nidā qıldı. Hēç kimerse icābat qılmaǵı ol ma'nidin ötrü kim açlıq qatıǵ erdi, hem taqı kâfirlar- (12) -nıñ ḥavfı qatıǵ erdi, hem sawuq qatıǵ erdi. Bu üç ma'nı bar üçün şaḥābalar kâhilliq qıldılar. Peyğāmbar 'as'qa (13) icābat qılmaǵılar erse, Peyğāmbar 'as benim atım birle nidā qıldı taqı aydı: Yā Huzeyfe! tēmiş erdi. Mañǵa zararurat boldı icābat (14) qılmaqqa. Ve eger icābat qılmasam, Peyğāmbar 'as'qa 'aşlıq qılmaş bolur-men tēp yerimdın qoptum taqı aydım: Lebbeyke, (15) yā Resūlallāh tēp. Mañǵa aydı: Yā Huzeyfe, bargıl taqı mañǵa bu kâfirlardın ḥabar keltürgil kim ne aḥvāl üze tururlar, velikin hēç (16) kimerseke zaḥ-mat tegürmegil! tēdi erse, men taqı oq ya aldım taqı bardım. Baqar-men, Hāq te'ālānıñ çerigi sawuq yēl ol kâfirların (17) perişān qılmaş ḥaymalarını yıqmaş, otlarını söndürmiş, atları bir yanqa barur, tēweleri bir yanqa barur, sergerdān [32] (1) ve müteḥayyir bolup tururlar. Uluǵları Abū Sufyān ḥaymadın çıqtı çaqırdı, aydı: Ey çerig ḥalāyıqı, cümle köçünğ, (2) kētelinğ! Eger bu kēçe munda qalsaq, helāk bolur-miz, atlarımız taqı tēwelerimiz helāk bolur tēp i'lām qıldı erse, (3) cümle kâfirlar ta'cıl üze köçtiler, kētti-ler. Eger Peyğāmbar 'as mañǵa aymamaş bolsa erdi kim hēç kimerseke (4) zarar tegürmegil tēp, Abū Sufyānqa andaǵ yawuq kelmiş erdim kim oq birle ursam, helāk bolǵay erdi, velikin (5) Peyğāmbar 'as sözini saqladım, qılmaşım. Qaçan kim keldim, Peyğāmbar 'as'qa ḥabar bērdim erse, Peyğāmbar (6) 'as sewündi, Hāq te'ālāqa ḥamd u şenā qıldı taqı cümle ḥalāyıqqa icāzat bērdi. Ėwleringe qayıttılar.

Yana bir qaç künden sonğ (7) Peyğambar 'as'qa Abū Sufyānnıñ bitigi keldi. Ol bitig içinde aymış kim: Yā Muḥammed, bilgil, āgāh bolğıl, bu nevbet kim keldim, (8) ol i'tiqād birle keldim erdi kim sēni helāk qılsam taqı yārānlarıñnı perışan qılsam, velikin kördüm kim Medİne tegresinde (9) ḥandaq qılmaş-sen. 'Arab içinde bu ḥandaq qılmaq yoq erdi. Muni qandın öğrendiñg? Ėmdi Lāt u 'Uzzā birle ant yād (10) qılır-men kim ėkinç qaytmışda Uḥud toquşında neteg qıldım erse, andağ qılğay-men tēp aymış. Peyğambar 'as (11) qaçan kim anıñ bitigini oqup ma'nīsini zabt qıldı erse, Ubayy ibnū Ka'bıñ ündedi taqı aydı: Bitigil, yā Ubay: Ey Abū Sufyān, (12) bu kelmişde sēni helāk qılmaşın qaytmağay-men tēmiş-sen. Sēni qaytarğan Ḥaq *tvt* turur taqı ḥandaq qazımaqnı (13) öğretgen Ḥaq te'ālā turur. Taqı ėkinç nevbet qaytğaymen taqı Uḥud toquşındaqı tēg sizlerni hezİmet qılğay-men tēmiş-sen. (14) Anı taqı Ḥaq te'ālā bilür, quvvat bērgen taqı ol turur, hezİmet qılğan taqı ol turur. Velikin Ḥaq *tvt* mañga bir kün (15) rüzİ qılğay kim ol kün içinde ol Lāt u 'Uzzā birle kim ant yād qıldıñg, ol Lāt u 'Uzzānı taqı cümle butlarını (16) sındurgaymen inşā'a'llāhu te'ālā tēp aydı.

Yana qaçan kim kāfirlar Mekkeke qayıttılar, taqı cuḥūdlar taqı öz yerleringe qayıttılar, (17) şaḥābalar taqı ėwleringe qayıttılar, Peyğambar 'as taqı 'Āyişe *raẓhā* ėwinge kirdi, taqı ġusl qıldı, taqı başını [33] (1) yuvdı, taqı özinge 'ūd tütüzdi taqı çıqtı. Ödlek namāzını qıldı erdi. Baqar, Cebre'il 'as qatır münüp, qalıñ barçın (2) keğip keldi taqı aydı: Yā Muḥammed, ferİşteler yarıq yaşıqlarını kētermedin tururlar. Nişe silāḥlarıñıznı kēterdiñgizler? (3) Biz cümle ferİşteler kāfirların Ḥamrā'ü'l-Esed atlığ yerke tegi qavduq, kēterdük. Ėmdi sañga taqı yārānlarıñga Tañrı te'ālādın fermān (4) ol turur kim yarıq yaşıqlarıñıznı keğsenğiz taqı Benū Qurayza cuḥūdlarına barıp ḥarb qılmañız. Uş men ferİşteler (5) başlap barur-men. Menim artımça terk keliñg! tēdi taqı Cebre'il 'as bardı. Qaçan kim Peyğambar 'as bu sözni eşitti (6) erse, 'Alīni *raẓhu* ündetti taqı aydı: 'Alamnı alğıl taqı bizke kelgil kim bizke fermān boldı kim Benū Qurayza cuḥūdları (7) birle ḥarb qılmaq gerek. 'Alī *raẓhu* 'alamnı aldı taqı Bilālqa fermānladı kim cümle şaḥāba ėkindü namāzını Benū Qurayzada (8) qılsunlar tēp. Cümle şaḥāba atlandılar, Benū Qurayza cuḥūdlarını ḥarāb qıldılar, ġārat qıldılar, yana Medİneke qayıttılar.

Ol (9) cuḥūdlar ḥatunlarıdın bir ḥatun Peyğambar 'as Medİneke kelmişdin sonğ bir qoynı söğüldi taqı şaḥābalardın (10) biringe sordı kim: Peyğambar 'as qoy etidin qayu yerni sewer? tēdi erse, ol kimerse aydı kim: Peyğambar 'as qoy (11) etidin qol etini taqı yağrın etini sewer tēdi erse, ol söğülmiş qoyga ağı sürtti, yağrın etinge taqı qol etinge köprek (12) sürtti taqı aḥşamdın sonğ Peyğambar 'as'nuñ ėwinge keltürdi. Peyğambar 'as aḥşam namāzı qılıp ėwinge kirdi. (13) Baqar, bir za'İfa olturup turur. Za'İfa Peyğambar 'as'qa selām qıldı taqı aydı: Yā Resūlallāh, bir qoy

sögüldüm taqı (14) sizke hediye keltürdüm tedi erse, Peyğambar 'as buyurdi, şahābalar keldiler, sofrā yediler. Ol arada ol za'İfa (15) çıqtı taqı ketti. Qaçan kim Peyğambar 'as qoy etidin bir pāra aldı taqı çeyneyü başladı erdi, ol qoldın āvāz keldi kim: (16) Yā Resūlallāh, mēndin yemeŋ kim men ağıluğ turur-men tedi erse, Peyğambar 'as ağızındaqı etni biraqtı, şahābalarqa aydı: Ey (17) yārānlarım, bu etdin yemeŋ kim bu qol etidin āvāz eşittim kim yā Resūlallāh, mēndin yemeŋ kim men ağıluğ turur-men tēp aydı erse, [34] (1) cümle şahābalar éliglerin tarttılar. Velikin Beşir atlığ şahāba bir loqmanı yuttı bu hābarnı bilginçe taqı neçeme kim qatıqlandı (2) qaytaru bilmedi. Ol sâ'at içinde baqtılar, Beşirniŋ yüzi qap-qara boldı taqı ol kēçe vefāti boldı. Şahābalar dın üç kimerse (3) ol ta'āmdın çeynep bırakıp turur erdiler. Peyğambar 'as anlarqa hacāmat qılınğ tēp buyurdi. Ōzi taqı hacāmat (4) qıldı erse, şıhhat boldı. Yana üç künden sonğ ol yahūdiyyeni buldılar taqı Peyğambar 'as'qa keltürdiler. Peyğambar 'as (5) aydı: Ey yahūdiyye, ne üçün mundağ iş qıldınğ? tedi. Ol yahūdiyye aydı: Menim atamnı, taqı atam qarındaşını, taqı cüftümni, (6) taqı ər qarındaşımni, cümle sen öltürdüñ, ol yandın men bu ağıluğ qoynı keltürdüm tēp iqrār qıldı. Anı taqı öltürdiler. (7) Ol qoy etini bir itke bērdiler. Ol it yēdi erse, ol sâ'at öldi. Bardılar, bir çuqur qazdılar taqı ol etni anda kömdiler.

(8) Peyğambar 'as dünyādın naql qılınıştā kim sökel boldı — Umm-i Beşer atlığ qarı za'İfa bar erdi, hemişe Peyğambar 'as (9) zahmatı bolsa, ol za'İfanı ündetür erdi; ol za'İfa kelip Peyğambar 'as a'zālarını basar erdi, sıqar erdi. (10) Bu nevbette taqı ündetti erse, ol za'İfa taqı keldi, Peyğambar 'as'nuñ a'zāsını bastı, sıqadı taqı aydı: Yā Resūlallāh, (11) bu nevbette sökellikiniñizni qatığraq körer-men, inşā'a'llāhu te'ālā şifā bergey tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Ol vaqıtta kim (12) ağıluğ etni çeynep biraqtım erdi, andın bērü birer vaqtlarda birer zahmat bērür erdi mañga. Ėmdi andağ sēzer-men kim bu sökel— (13) —likimde ol ağınuñ zehri tamarlarımni kesgey tēp, velikin şabur qılmaq kerek. Peyğambarlarqa belā qat qat bolur şevāblar qat qat (14) bolmaq üçün.

Bir kēçe Peyğambar 'as bu kāfirlarnı İslāmqa ündedi erse, bu kāfirlar aydılar: Yā Muḥammed, seniñ dīniñ ḥaqlıqını (15) ol vaqtın bilgey-müz kim bu tolun ayqa işarat qılsañ, bu ay ekki pāra bolsa, taqı tegme pārası bir yanğa barsa, andın sonğ yana (16) ekisi biri biringe qawuşsa, burunqı tēg bolsa, bizler bilgey-miz kim seniñ dīniñ ḥaq turur tēp aydılar erse, Peyğambar 'as (17) ayqa işarat qılmış erdi. Ay ekki pāra boldı, biri bir yanğa bardı taqı biri bir yanğa bardı, yana ekki biri biringe qawuştilar. [35] (1) İbnü Mes'ūd *raḫḫu* aytur: Men kördüm Ḥirā tağını, ekki pāra ay arasında qaldı, yana ekki qawuştilar. Qaçan kim bu aḥvālını (2) kāfirlar kördiler erse, aydılar: Bu Muḥammed ne uluğ cādū turur, qatığ sāḫir turur tēp aydılar. Tañrı te'ālā ḥabar bērü yarlıqar, (3) *qt*:

اقتربت الساعة وانشق القمر وان يروا آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر وكذبوا واتبعوا
اهواءهم (4) وكل امر مستقر (LIV: 1-3)

Ma'nîsi ol turur: اقتربت الساعة qiyāmat yawudı, القمر ay yarıldı; eger bu kâfir[lar] Peyğāmbar 'as'nuñg rāstlıqına bir nişān körseler, ol nişāndın yüz çewrürler; (6) ويقولوا سحر مستمر; taqı ayturlar kim bu Muḥammedniñ körgüzgen nişānı qatıǵ siḥr turur, ulaşu avvalqılardıñ kelgen siḥr turur tēp ayturlar; (7) وكذبوا; taqı bu kâfirlar Peyğāmbar 'as'nı yalǵan tédiler, taqı öz havālarına uydılar, öz nefsleri (8) tileklerine ittibā' qıldılar; كل امر مستقر tegme bir iş qarār qılǵan turur, ya'nı haq işniñ taqı 'āqıbatı zāhir (9) bolǵan turur, bātil işniñ taqı 'āqıbatı zāhir bolǵan turur tēdi.

Bu kâfirlar munuñg tēg üküş mu'cizalar kördiler, taqı İmān (10) keltürmediler. Peyğāmbarqa cādū tédiler. Bir kün taqı bir kâfir sūsmār keltürdi taqı aydı: Yā Muḥammed, eger sūsmār sening (11) peyğāmbarlıqına tanuqluq bérse, men saña inanur-men tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ey sūsmār, men kim turur-men beyān (12) qılǵı! tēmiş erdi. Sūsmār aşıḥ tıl birle aydı kim: اشهد أن لا إله إلا الله واشهد أن محمداً عبده ورسوله: Yana bir 'Arab (13) bir kün ıwıuq keltürdi. Ol taqı andaǵoq tanuqluq bérdi. Yana bir kün kâfirlar aydı: Yā Muḥammed, bu ḥurmā yıǵaçı yerindin qoñgrulup (14) kelsün taqı saña selām bērsün tēmiş erdi. Peyğāmbar 'as taqı ol daraḥtnı ündemiş erdi. Ol daraḥt yerindin (15) qoñgrulup keldi taqı Peyğāmbar 'as'qa tevāzu' birle selām qıldı. Yana şaḥābalar üküş boldı erse, Peyğāmbar 'as'qa (16) minbar qılu bērdiler va'z qılmaq üçün. Qaçan kim Peyğāmbar 'as ol minbarqa aştı erse, mübārek arqası- [nı] tayaǵan öredin (17) inǵremek āvāzı çıqtı. Cümle şaḥābalar eşittiler.

Peyğāmbar 'as'nuñg mu'cizātı üküş turur. Cümle peyğāmbarlarqa né mu'cizāt kim [36] (1) bērildi, qamuǵı Muḥammed Muşafāğa bērildi. Yana öñgin mu'cizātlar taqı Muşafāğa bērildi, öñgin peyğāmbarlarqa tegmedi. (2) Mecmū'ı keltürmedük kitāb muṭavvel bolmasun tēp.

ALTINÇ FAŞL

Peyğāmbar 'as Mekkeke kirmeki- (3) -niñ beyānı turur

İmām Baǵavī *rahmhi* Meşābİḥ atlıǵ kitābında bu ḥadīşni keltürmiş:
عن أبي سعيد الخدري (4) رضى الله عنه انه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
اناسيد ولد آدم يوم القيامة ولا فخر وبيدى لوا الحمد ولا فخر (5) وما من نبي يومئذ
آدم ومن سواه الا تحت لوايى ولا فخر وانا اول من تنشق عنه الارض ولا فخر

Bu hədiş ma'nisi ol bolur kim (6) Peyğəmbər 'as xəbar bəri yarlıqar: Men qiyāmat kün bolsa *avş* Ādam oğlanlarının bəgi bolğay-men. (7) Taqı bu sözni küwenü aymas-men, velikin Həq te'ālānıñ luftı keremi meniñ üze mundağ turur tēp anıñ luftını izhār qılıp (8) sizlerke bildürmek üçün aytur-men. Taqı qiyāmat kün bolsa *avş* cümleñiñ 'alamı benim elimde bolğay. (9) Bu sözni taqı küwenü taqı aymas-men, velikin Həq te'ālānıñ luftını izhār qılmaq üçün aytur-men. Taqı qiyāmat kün bolsa (10) *avş* tēgme bir uluğ kimerse kim hələyiq aña ittibā' qılurlar, anıñ elginde bir 'alam bolğay. 'Araşāt həlqi (11) ma'lüm qılğaylar kim bu kimerse bu ma'niliğ ermiş tēp, kerek ol ma'nı həyər bolsun, kerek şer bolsun. Taqı həç (12) taqı maqāmāt u keremāt içinde Həq te'ālānıñ həmdı taqı şenəsi içinde erdi, ol cihetdin Peyğəmbər 'as[qa] həmdnıñ (13) 'alamı bərildi. Yana aydı Peyğəmbər 'as: Qiyāmat kün bolsa *avş*, Ādam peyğəmbər 'as taqı Ādam peyğəmbərdin (14) sonğ kelgen peyğəmbərlər cümlesi benim 'alamım astında bolğaylar. Bu sözni taqı küwenü aymas-men, velikin Həq te'ālānıñ (15) keremi[ni] izhār qılmaq üçün aytur-men. Taqı qiyāmat kün bolsa *avş*, cümle hələyiqdin burun avval gür yarılıp (16) gürdin baş qaldurğan men bolğay-men. Bu sözni taqı küwenü mufəhırat qılı aymas-men, velikin Həq te'ālā benim üze neme uluğ (17) luftlar taqı keremlər qılıp turur, anı izhār qılmaq üçün aytur-men tēdi.

Bir kün Peyğəmbər 'as yārān ve şahābalarqa [37] (1) aydı kim: Bu kēçe tüş kördüm men kim yārānlar birle Ka'baqa tawāf qılur-men, taqı Ka'beke kirür-men, taqı Ka'beniñ kilidini alur-men, (2) taqı ef'al-i həcni tamām qılmışdın [sonğ] başımni yulur-men tēdi. Andəğ sēzer-men kim həç qılğay-men tēp. Kimnünğ kim rəğbatı bolsa (3) həç qılmaqqa, uş men baru turur-men, benim birle barsun tēdi erse, üküş şahābalar rəğbat qıldılar. Cümlesi miñ taqı altı yüz (4) kişi erdi. Taqı Peyğəmbər 'as toqsan tēwe nişān qıldı Ka'bede qurbān qılmaq üçün. Taqı şahābalarqa aydı: (5) Uruş silāhi əletmenğ, Mekke kəfirləri bilsünler kim Ka'beke ziyārat üçün barur-biz, uruşmaq üçün barmaz-miz, (6) velikin qılıclarnı alu barıñ! tēdi. Taqı özi çıqtı taqı Zü'l-Hulayfa atlığ yerde ödlək namāzını qıldı, taqı tonlarını (7) çıqardı, iħrām kēddi taqı لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَشَرِيكَكَ لَبَّيْكَ أَنْ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ لِلَّهِ وَالْمُلْكُ لَشَرِيكَكَ tēdi. Ma'nisi (8) ol bolur kim: Ey Bār Hūdāyā, icābat qılur-men saña üküş icābat qılmaq, لَبَّيْكَ لَشَرِيكَكَ icābat qılur-men saña, yalguz bir u (9) bar sen, saña ortağ yoq, الْحَمْدُ لِلَّهِ icābat qılur-men saña üküş icābat qılmaq taqı həqiqəttə ögdü, həmd u şenā (10) saña lāyıq turur taqı cümle ni'met saña turur; kimke ni'met bērsenğ, sen bērür-sen, saña mülk seniñ turur, (11) həç ortağ yoq.

Eger su'âl qılsañg kim icâbat qılmaq ündemekdin soñg turur, ündemek qaçan hâşil boldı kim (12) icâbat qılır-men tēp? Telbiye ayılır cevâb ol turur kim Haq te 'âlâ Cebre'ilke fermânıladı kim bargıl taqı İbrâhîm peygâmbarqa (13) taqı İsmâ'îl peygâmbarqa 'ahimâs buyurgıl kim benim için Ka'be binâ qılunlar tēp Beytül-Ma'mûr yerinde (14) tēdi. Beytül-Ma'mûr êw êrdi, qızıl yâqûtdın erdi, Haq te 'âlâ yaratmış erdi öz qudratı birle uşmañnıñ (15) qızıl yâqûtdın. Kün toğısı tarafında bir qapuğı bar erdi taqı kün batışı tarafında taqı bir qapuğı bar erdi. Bu êkki qapuğ (16) yaşıl zümürüddin erdi. Qaçan kim Âdam peygâmbar 'as'nuñg tevbesi qabûl boldı erse, Âdam peygâmbar 'as Haq (17) te 'âlâqa münâcât qıldı taqı aydı: Yâ Rebbî, ol vaqtın kim uçtmañda erdim, hemİşe hâtırım tilemişde 'Arşqa tavâf [38] (1) qılır erdim. Êmdi andın mahrûm boldum. Luţf u kere-münğdin derhöst qılır-men, bu yer yüzinde taqı mañga bir (2) müteberrik, arıg, hürmetlig êw bolsa men aña hemİşe tavâf qılsa erdim tēp münâcât qıldı erse, Haq tebâreke (3) ve te 'âlâ Beytül-Ma'mûrnu êndürdi. Âdam peygâmbar 'as Hindüstândın qırq qata Beytül-Ma'mûrqa ziyârat (4) qıldı. Qaçan kim Haq *tvt* Nûh peygâmbar 'as'nuñg qavmını helâk qıldı tûfân birle, ol Beytül-Ma'mûrnu (5) yetmiş ferîşteler kôtürdiler, yetinç qat kökde qoydılar. Êmdi her kün ol Beytül-Ma'mûrqa yetmiş minğ ferîşte (6) tavâf qılurlar qıyâmatqa tegi. Bir tavâf qılğan êkinç tavâf qılmaz. Qaçan kim Cebre'il 'as Haq te 'âlâ- (7) -nıñ fermânını keltürdi erse kim Ka'beni binâ kılınğ tēp, İbrâhîm 'as aydı: Yâ Cebre'il, qayu yer turur ol kim (8) Beytül-Ma'mûr anda erdi? tēp aydı erse, Haq te 'âlâ bir bulıt ıda bērdi. Ol bulıt Ka'be ornında eğlendi (9) erse, anda kölige qıldı erse, Cebre'il 'as aydı: Bu bulıt köligesinde kerek kim binâ qılsañg, hēç ziyâda taqı (10) qılma . nğ, hēç eksük taqı qılmasañg tēdi. Taqı bu Ka'beniñ taşlarını bēş tağnıñ taşlarıdın binâ qılsañg; (11) avvalını Hîrâ tağındın qılsañg, qalğanını Tûr-i Sînâ tağındın, taqı Lubnân tağındın taqı Cüdlî tağındın qılsañg. Qaçan kim (12) haccerül-esved yeringe tegdiler erse, Cebre'il 'as uşmañdın bir aq taş keltürdi taqı İbrâhîm 'as'qa (13) aydı: Bu taşnı Ka'be señgirinde qodğıl kim bu taş hürmetlig taş turur, munung içinde 'ahdnâma bar turur tēp aydı (14) erse, İbrâhîm peygâmbar 'as taqı Cebre'il ayğanı tēg señgirde qoydı. Cähiliyyat vaqtında hâyiz 'avretler (15) êliglerini sürttiler taqı öñgin yazuqluğ kimerseleler êliglerini sürttiler erse, ol aq taş qap-qara boldı tēp (16) aydılar. İbrâhîm 'as binâ qılır erdi, İsmâ'îl peygâmbar 'as taş sunar erdi, Cebre'il 'as taqı (17) öñgin altı ferîşte yârî bērür erdiler. Qaçan kim Ka'be tamâm boldı erse, Haq te 'âlâdın fermân keldi: Yâ İbrâhîm, [39] (1) nidâ qılğıl kim Haq te 'âlânıñg fermânı birle binâ qılınmış Ka'beke ziyârat qılınğlar! tēp. İbrâhîm peygâmbar 'as (2) aydı: Bu yerde hēç kimerse yoq, kimke nidâ qılayın? tēdi erse, Haq te 'âlâdın fermân keldi: Yâ İbrâhîm, sendin nidâ qılıp (3) ündemek, bizdin taqı ol mu'minlarınğ cânlarıña tegürmek tēdi erse, İbrâhîm peygâmbar 'as Abû Qubayş (4) tağığa mündi

taqı nidâ qıldı, aydı: Ey Taŋrı qulları, Həq te'ālā fermānı birle  w qopardım. Keliŋ, bu Həq te'ālānıŋ (5)  winge ziy rat qılıŋ! nid  qıldı erse, Həq te'āl  İbr h m 'as nid sını erv h larq    it[t] rdi. Erv h lar- (6) -nıŋ ba'zısı  k   ic bat qıldılar. Bu k n kim h c lar lebbeyke All h mme t p tonlarını su lup, ba larını (7) açıp telbiye aytıp ic bat qılır, İbr h m peyğambar 'as'nuŋ Həq te'āl  ferm nı birle  ndegeninge ic bat (8) qılmaq turur t p cev b aymı lar. Taqı ba'zı kimerseler kim bir qata h c qılır taqı ba' lar  k   h c qılurlar, ol taqı (9) erv h  ic bat qıl anı miqd rın a turur t p aymı lar.

Qa an kim Peyğambar 'as tonını su lup, m b rek (10) ba ını açıp, i r m keçip lebbeyke All h mme t di erse, cümle     balar taqı i r m ke diler, taqı telbiye aydılar taqı Ka'beke (11) 'azm qıldılar. Qa an kim Ka'beke yawuq yettiler erse, Mekke k firların a, Quray lar a h bar tegdi kim Mu ammed qalıŋ  erig (12) birle keldi t p. H lid ibn 'l-Vel d ol vaq ta İm n keld rmemi  erdi. Ol taqı ' krime kim Ab  Cehl o lı turur, ol (13) taqı Süheyl ath  kimerse, bu   eg   erig ba lap  ıqtılar. Ab  Sufy n kim Mekkeniŋ ulu ı erdi, ol    mq  barıp (14) turur erdi tic rat üçün. Qaçan kim Pey ambar 'as'q  ya ın keldiler taqı turuqtılar erse, Pey ambar 'as (15) bir kimersen  ıda b rdi kim: Bizler h rb üçün taqı uru maq    n kelmedük, vel kin Ka'beke ziy rat qılı (16) keldük. Eger dest r b rsen iz, Ka'beke ziy rat qılalıŋ taqı qurb nlar boguzla alıŋ t diler erse, anlar (17) aydılar: Bu yoldın dest r b rmez-miz. Eger Ka'beke ziy rat qılı keldiŋiz erse, kelür yıl ziy rat qılğay-siz, bu yıl [40] (1) ic zat yo  t diler erse, Peyğambar 'as y r nları birle meşveret qıldı erse, barça     balar aydılar kim: (2) Y  Res lall h, h rb qılalıŋ! Bu yerke tegi kim keldük, mundın qaytur bolsaq, bizke h rluq bolğay t di. Bu arada (3)   lek vaq ı boldı. Peyğambar 'as Bil lq  buyurdi kim b ng-i nam z o ı ıl t p. Qa an kim Bil l b ng-i nam z o ıdı (4) erse, Peyğambar 'as im matlıq qıldı, cümle     balar i tid  qıldılar. H lid ibnü'l-Vel d taqı ' krime taqı Süheyl (5) Mekke k firları birle ba ıp turur erdiler. H lid ibn 'l-Vel d aydı: Y  ' krime, neteg bol ay kim bular bu nam z içinde (6) erken bularnı hel k qılmaq? t p aydı erse, ' krime aydı: Bu nam zlar dın soŋ taqı bir nam zları bar. Biz taqı cümle (7) y r nlarq  i'  m qılalıq, barça isti'd d m z ittif qımız tam m bolup bir qata h mla qılıp hel k qılalıŋ t p (8) ittif q qıldılar taqı  kind ke tegi söz birle  glendiler. Cebre'il 'as n zil boldı taqı Həq te' l dın ferm n (9) keldürdi kim: Y  Mu ammed, eger çerigde nam z qılır bolsaŋ, h l y q ı  kki t yif[a] qıl ıl; bir t yif[a]nı du manq  qarşu qodğıl (10) taqı bir t yifa birle bir rek'at nam z qıl ıl, yana bu bir rek'at nam z qıl an t yifa du manq  qarşu barsun; ol nam z qılma an (11) t yifa kelip seniŋ birle bir rek'at nam z qılsun, sen sel m b rgil! Yana bu t yifa barıp du manq  qarşu tursun; avvalqı t yifa (12) kel-s n, anlar taqı bir rek'at nam z qır 'atsız qılsunlar, taqı sel m b rs nler.

Yana bular duşmanqa qarşu barsunlar, öñgin (13) t̄ayifa kelip bir rek'at-larını qırā'at birle tamām qılsunlar t̄ep yarlıg keldi erse, êkindü namāzını andağ qıldılar erse, (14) ol kâfirlarınıñ mekri h̄ilesi bātil boldı. Andın sonğ Peyğambar 'as ertesi köçti taqı Hudeybiyye athg yerke tegdi (15) erse, t̄ewesi çökti, hergiz qopmaz. Neçeme kim şahābalar qatıǵlandılar erse, h̄eç qopmadı. Peyğambar 'as (16) aydı: Ey yārānlar, bu t̄eweniñ 'ādatı mundağ ermez erdi, velkin Ebreheniñ f̄ilini çökürgeñ Tanrı te'ālā munı (17) çökürdi; barmaqqa icāzat yoq turur t̄edi. Taqı özi t̄ewedin t̄üşti taqı fermānladı şahābalarqa: Sizler taqı bu yerde [41] (1) qonuñlar! t̄ep. Cümle şahābalar ol Hudeybiyyede qondılar.

İbnü 'Abbās aytur *razhu*: Peyğambar 'as'nuñ t̄ewesi (2) çökmese e[r]di, Ebreheniñ f̄ilini t̄iñgdürgeñ Tanrı te'ālā bu t̄ewemni t̄iñgdürdi t̄egen t̄eg. Ma'nisi ol bolur kim (3) Yemen êliniñ pādşāhı bar erdi, Necāşī athg. Peyğambar 'as'nuñ uluğ atası 'Abdu'l-Muṭṭalib waqtında erdi, (4) Peyğambarın qırq yıl oza erdi. Peyğambar 'as waqtında kim Necāşī musulmān boldı, ol Necāşī munuñ uluğ (5) atası erdi. Yana Şan'ā athg êl bar erdi Yemen vilāyatında. Ol êlke Ebrehe athg kişini b̄eg qılıp turur erdi. (6) Ol Ebrehe aydı Necāşī melikke kim: Mekke de bir êw bar, Ka'be athg. Ol êwni İbrāhīm peyğambar 'as qoparmış (7) t̄ep ayturlar. Taqı her yılda n̄e kim 'Arab bar, cümlesi kelip ol êwke ziyārat qılurlar, ṭavāf qılurlar, taqı t̄eweler, qoylar, (8) sığırlar qurbān qılurlar, anda turğan dervīş miskīnlerke b̄erürler. Siziñ icāzatiñız birle men taqı bu Şan'āda (9) anıñ t̄eg bir êw binā qılsam taqı cümle ḥalāyıqqa buyursam, her yılda ol êwke ziyārat qılsalar, bolğay-mu? t̄ep meşveret (10) qıldı erse, Necāşī melik taqı aydı: İñgeñ maşlaḥat turur, andağ qılğıl! t̄ep icāzat b̄erdi erse, bu Ebrehe taqı üküş (11) māl ḥarc qılıp bir uluğ 'imārat qılıp anğa Qulays at b̄erdi. Taqı êldin êlke nidā qıldurdi kim: Bu êwke yılda (12) bir qata ziyārat qılınğlar! t̄ep. Ve eger ziyārat qılmasañız sizlerke üküş zaḥmat qılğay-miz t̄ep tehdid u tefrī'ler (13) qıldı. Mekke din bāzırgān bardı ticārat ma'nisi üze, taqı ol Qulays qatında qondılar. Taqı qaytmışda Kināna qabilla- (14) -sındın bir kimerse Qulaysqa kirdi taqı anıñ içinde necāsat qıldı. Taqı çıqtılar, köçtiler. Erte baqtılar kim Qulays (15) içi necis bolmış. Bu sözni Ebreheke aydılar erse, Ebrehe inğen ğaḫablandı taqı ant içti kim: Men barıp anlarınğ (16) Ka'belerini ḥarāb qılmasam, êr oğlı bolmağay-men t̄edi. Yana bir nevbet 'Arab keldi ticārat tarıqı üze. Qulays qatında (17) qondılar, ot yandurdılar, taqı köçtiler. Yel otı Qulaysqa tegürdi. Ol uluğ 'imārat cümlesi helāk boldı. Bu sözni [42] (1) Ebrehe eşitti erse, ğaḫabı ziyāda boldı, Necāşī melikke aydı taqı andın çerig tiledi Mekkeke qaşd qılmaq üçün, Ka'beni (2) veyrān qılmaq üçün. Ol taqı çerig b̄erdi. Ol çerig içinde miñg f̄il bar erdi. Ol f̄illerde uluğraq f̄il bar erdi, (3) Maḥmūd athg. Ol f̄il üze taht urup anı Ebrehe mūner erdi. Qaçan kim Mekkeke yawudılar erse, Mekkeniñ uluğı (4) 'Abdu'l-Muṭṭalib erdi. Anıñ t̄eweleri

bar erdi. Şahrâda çerig keldi taqı êkki yüz tēwesini aldılar erse, tēweçisi *yā şabā-* (5) *-ḥāh* tēyü Mekkeke keldi erse, Mekke ḥalqı qorqtılar. 'Abdu'l-Muṭṭalib Mekke uluğları birle çıqtılar taqı Ebreheke keldiler erse, (6) Ebrehe aydı: Sizler hēç qorqmañg! Men sizlerni ġarat qılmaq üçün, uruşmaq üçün kelmedim, velikin bu Ka'beni (7) ḥarāb qılmaq üçün keldim tēdi erse, 'Abdu'l-Muṭṭalib aydı: Andağ erse, sizinğ çerig benim êkki yüz tēwemni almişlar; (8) kerek kim mañga ol tēwelerimni bērsenğiz tēdi erse, Ebrehe aydı: Men sēni andağ saqındım kim bu Ka'beni mēndin (9) derḥōst qılğay-[sen] tēp. Sen bu Ka'beni derḥōst qılmañg taqı tēwelerinğni derḥōst qılır-sen tēdi erse, (10) 'Abdu'l-Muṭṭalib aydı: Bu tēweler benim mülkim turur, anıñ üçün öz mülkimni ṭalab qılır-men, taqı Ka'be benim mülkim ermez. (11) Anıñ māliki, erkligi bar, ol bilür. Tilese saqlağay, tilese qoyğay tēdi erse, Ebrehe buyurdi, 'Abdu'l-Muṭṭalibniñ (12) tēwelerini qaytardılar. 'Abdu'l-Muṭṭalib çıqtı taqı Ka'be qapuğinga keldi taqı aydı: Ey Bār Ḥudāyā, bu ēwünğni duşmanlar yaqmaqqa (13) kelip tururlar. Bu arığ ēwünğni duşmanlardın saqlağıl, duşmanlarını bu ḥaramuñga kigürmegil, sen anlarını helāk (14) qılğıl! tēp qarğadı. Qaçan kim Ebrehe Ka'beke yawuq kelmekke qaşd qıldı erse, ol Maḥmūd atlığ fīli çökti, hēç (15) turmas. Nēçeme kim tēmür ırğaqlar birle ururlar, hēç yerindin qopmas. Qaçan kim Yemen ṭarafınğa qoparsalar, (16) qopar, yüğrür, velikin Ka'be ṭarafınğa qaşd qılsalar, çöker, hēç qopmas. Bu arada erdiler, baqarlar, cemā'at quşlar (17) havāda uça başladılar kim hēç munuñg tēg quşlar körmişleri yoq erdi. Aq quşlar turur, uluğluqı qarluğaç [43] (1) endāzasınça. Tegme quşnuñg tumsuqında bir taş bar, taqı êkki adaqında êkki taş bar yasmuqdın uluğraq taqı nuḥūdtın kiçigrek. (2) Qaçan kim bu quşlar bu çerig üzesinge muqābil keldiler taqı bu taşlarını attılar erse, tegme bir kişike bir taş tüşti, başındın (3) kirdi taqı dübrindin çıqtı. Andağoq cümle çerig helāk boldı, meger bir kimerse bar erdi, — Abū Yeksüm tēr erdiler, ol Necāşī (4) melikniñ vezīri erdi — añar taş tegmedi. Ol qaçtı. Taqı Necāşī melik ṭarafınğa barur erdi taqı başı üzesinde bir quş (5) bu quşlardın uçar erdi. Qaçan kim Abū Yeksüm Necāşī melik qatınğa keldi taqı ol çerig aḥvālını tamām aydı erdi, Necāşī (6) melik aydı: Bu quşnuñg uluğluqı nē miqdār erdi? tēp sorar erdi. Ol arada bir quş ēwke tünğlükdin uçup kirdi. Bu Abū Yeksüm (7) aydı: Uşol quş bu turur tēdi erdi. Ol adaqındaqı taş birle Abū Yeksümni urmuş erdi, Abū Yeksüm ol demde helāk (8) boldı. Velikin Abū Yeksümni çerig birle Ḥaq te'ālā helāk qılmağanı ol ma'nı üçün erdi kim Necāşī melikke Abū Yeksüm ḥabar (9) tegürsün tēp. Tañrı te'ālā Peyğāmbar 'as'qa andın ḥabar bērü yarlıqar, qavluhu 'azze ve celle: (CV: 1) *باصحاب الفيل* (10) *الم تر كيف فعل ربك* Ma'nısi ol bolur kim: Yā Muḥammed, bilmediñg-mü kim Rebbünğ Aşḥāb-i Fīlke ne iş qıldı? (CV: 2) *الم يجعل كيدهم* (11) *في تضليل* Körmediñg-mü, yā

Muhammed, Rebbünğ anlarınğ keydlerini hilelerini bâtil qıldı? (CV: 3) *وارسل عليهم طيرا ابابيل* Taqı (12) yâ Muhammed, Rebbünğ ıddı ol Aşhâb-i Fîl üze cemâ'at quşlar, (CV: 4) *ترميهم بحجارة من سجيل* atar erdi ol kâfirlarnı bu (13) quşlar qatığ taşlar birle nişân atları bitimiş taşlardın. (CV: 5) *فجعلهم كعصف مأكول* qıldı Tanğrı te'âlâ ol (14) kâfirlarnı urulmuş êkinning uşaq yapraqı tég helâk qıldı. Peyğambar 'as andın habar bérür şahâbalarqa kim (15) Hudeybiyyede benim tewemni çökürge, tıngdürge ol Tanğrı turur kim fîlni tıngdürdi, çökürdi tég habar bérdi.

Qaçan kim (16) Peyğambar 'as yârânlarqa qonunğ tég fermânladı erse, cümle şahâba qondılar. Ol yerde suw az erdi, anı içtiler. (17) Taqı havâ isig erdi, suwsadılar, taqı Peyğambar 'as'qa keldiler taqı aydılar: Yâ Resûlallâh, havâ isig turur. Bizler [44] (1) taqı suwsaduq, cânvarlar taqı suwsadılar tedi[ler] erse, Peyğambar 'as suw tiledi erse, keldürdiler. Yana Peyğambar 'as ol (2) suw birle yundi, âbdest qıldı. Taqı bir rivâyatda aydı kim barmaqları arasından suw çıqtı tédiler. Taqı ol âbdest (3) qılğan suwnı quduğqa töker erdi. Qaçan kim cümle a'zâsı suw[ı]nı quduğqa tökmüş erdi, ol quduğ suwı taştı taqı (4) quduğ ağızdan aştı. Cümle halâyıq içtiler taqı cümle cânvarlar içtiler, qandılar, taqı quduğ suwı andağoq erdi.

Andın (5) soñğ bir qaç eyyâm Peyğambar 'as yârânları birle Hube-ybiyyede turdılar. Mekkedın 'Urva atlıg kimerse keldi. (6) Aydı: Yâ Muhammed, bu Mekkeniñ uluğları ittifaq qılıp tururlar kim bu yıl sañga icâzat bérmesler Ka'beke ziyârat qılmaqqa. (7) Re'ying neteg turur? tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Bizler uruşmaq üçün kelmedük, Ka'beke ziyârat (8) üçün keldük. Eger bizke icâzat bérmeseler, uruşur-biz tedi erse, 'Urva neerse temedi. Baqtı bu yârânlarqa (9) Peyğambar 'as hıdmatında andağ baqıp tururlar, eger Peyğambar 'as ne işke buyursa, cân birle ol işni qılır- (10) -lar. Eger Peyğambar 'as tüfkürse, ayalarını tutarlar, tüfkürükünü yerke kemişmezler; qayu biriniñ ayasına tüşse, yüzinge (11) sürterler. Ve eger yunar bolsa, ol yungan suwını biri biridin qunuşup alurlar, taqı içerler taqı yüzlerine sür- (12) -terler, teberrük qılır erdiler. Ve eger sözler bolsa, cümlesi tek tururlar, hêç söz qatmaz erdiler.

Abû Hanîfe mezhebinde (13) yunmuş suw kim bir yerke yığılır, anğar müsta'mel ténür; ol suw necis turur, anıñ üçün kim Peyğambar 'as aydı: (14) Qayu mu'min ve muvaḥḥid bir namâz vaqtında âbdest qılsa, taqı farîza namâz qılsa, taqı bir vaqt namâzqa tegi tegme bir a'zâları- (15) -dın nê yazuq kelse, ol âbdest qılmaştı ol âbdest suwı ol a'zâdın kelgen yazuqnı kéterür. Taqı yazuq necis turur, (16) gerek kim ol yazuqnı kétergen suw taqı necis bolsa tég. Su'âl qılınsa, Abû Hanîfe aytur *raḥḥu*: Bu söz (17) ümmetler haqqına turur. Peyğambar 'as haqqına ermes, anıñ

üçün kim Peyğambar 'as'nuñ yazuqı yoq [45] (1) erdi, âbdest qılğan suvı taqı arıǵ erdi. Ol cihetdin şahâbalar teberrük qılıp içer erdiler taqı yüz-leringe sürter erdiler (2) tēp aydı.

Qaçan kim 'Urva Peyğambardın 'as bu aḥvâllarnı kördi erse, inġen ta'accüb qıldı taqı bardı, Mekkeniñ uluǵ- (3) -larına bu körġen aḥvâl-larnı cümlesini aydı. Taqı aytur: Men kim Fârs êliniñ meliki Kesrî melikni kördüm, taqı Yemen meliki Necâşî (4) melikni kördüm, taqı Rûm meliki Herqul melikni kördüm, men munuñ teg qavm kim melikinge muṭî' bolğaylar taqı melikdin cânlarını (5) dirîğ tutmağaylar, hēç körmedim. Vallâh, bu Muḥammed melik ermez, bel ḥöd peyğambar turur. Keliñ, muñğa muṭî' bolalıñ taqı munuñ (6) dİninge kireliñ! tēdi erse, cümlesi Mekke uluǵları çoǵladılar, tehdîd u tefzî' qıldılar erse, ol taqı tek qaldı.

Andın (7) soñğ Süheylni ıda bērdiler. Süheyl taqı keldi. Körer, Peyğambar 'as yārānları birle olturup turur taqı 'Abbād atlıǵ (8) şahāba taqı Selīm atlıǵ şahāba Peyğambar 'as arqasında yarıq yaşıq üze tururlar. Süheyl aydı: Yâ Muḥammed, bu yıl Mekkeke (9) kirmekke icāzat yoq, kelür yıl icāzat bēreliñ, ol şart birle kim aramızda on yılqa tegi uruş bolmasun, şulḥ (10) bolsun tēdi erse, Peyğambar 'as taqı rāzî boldı. Qaçan kim Peyğambar 'as şulḥqa rāzî boldı erse, 'Ömer (11) 'as şabur qılu bilmedi, qoptı. Aytur: Yâ Resûlallâh, bizler musulmân bolğay-miz taqı bular müşrikler bolğaylar; (12) bizlerke nē ḥörluq turur muñça yer kelmişdin soñğ Ka'be cemālî birle müşerref bolmadın qaytur-biz tēdi erse, aydı: Yâ 'Ömer, (13) men Tañrı te'ālāniñ qulı turur-men taqı resûl turur-men. Ḥaq te'ālā nē kim fermānlasa, men andın çıqa bilmez-men tēdi, taqı Tañrı (14) te'ālā meni zāyi' qılmağay tēdi erse, tēk qaldı. Andın soñğ 'Ömer *razhu* bu sözni Abū Bekrke aydı erse, (15) Abū Bekr aydı: Yâ 'Ömer, Peyğambar üzesinge yapuşğıl, ya'nî ḥıdmatda bolğıl munuñ tēg söz aymağıl! Men tanuqluq bērür-men kim (16) Muḥammed Tañrı te'ālāniñ ḥaq resûlı turur, taqı ne işke buyrulmış bolsa, ol iş taqı ḥaq turur, taqı Peyğambar 'as Ḥaq te'ālā- (17) -niñ fermāniñğa ḥilāf qılmaz tēdi erse, 'Ömer tēk qaldı. Andın soñğ üküş nedāmat yēdi, ol sözni ayğanıñğa tevbe qıldı [46] (1) taqı istiğfār qıldı, qul āzād qıldı, üküş rûzalar tuttı.

Andın soñğ Peyğambar 'as Avs atlıǵ şahābağa (2) aydı: Yâ Avs, şulḥ-nāma bitigil! tēdi erse, Avs aydı: Neteg bitigeyin, yâ Resûlallâh? tēdi. Peyğambar 'as aydı: (3) Bitigil Bismillâhi'r-Raḥmāni'r-Raḥîm! Süheyl aydı: Bizler er-Raḥmānnı bilmez-miz, 'adatımızça bitisün: Bismike'llā-hümme (4) tēdi erse, musulmānlarqa bu söz ağır keldi. Peyğambar 'as aydı: Yâ Avs, Bismike'llāhümme bitigil! tēdi erse, (5) Avs taqı andağ bitidi. Yana Avs aydı: Êmdi ne bitigeyin? tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: Tañrıniñ resûlı (6) Muḥammed Mekke ḥalqı birle şulḥ qıldı tēp. Süheyl aydı: Yâ Muḥammed, eger bizler seni Tañrıniñ resûlı bilsek, seniñ birle

(7) mundağ işler-mü qılğay erdük, saňa hilâf-mu qılğay erdük? Ataň atıdın nişe yüz çewrür-sen? Muhammed ibnü 'Abdillâh (8) bitisün tedi erse, bu söz taqı şahâbalarqa inğen ağır keldi. Şabur qılu bilmediler, aydılar: Yâ Resulallâh, (9) qoymaz-miz, Resûlullâh bitisün tédiler erse, Peyğambar 'as aydı: Men Muhammed Resûlullâh men hem taqı Muhammed ibnü 'Abdillâh men, (10) ziyân qılmas, Muhammed ibnü 'Abdillâh bitisün tedi erse, şahâbalar tek qaldı. Qaçan kim şulhnâma bitildi erse, 'Ömer aydı: (11) Yâ Resûlallâh, siz tüş kördünğüz erdi kim Mekkeke kirgey-miz tavâf qılğay-miz, Ka'beniň kilidini alğay-miz tęp (12) aydınğız erdi. Êmdi Mekkeke kirmedin neteg qaytur-miz? tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Ömer, Haq te'âlâ tegürse, (13) kelür yıl Mekkeke kirgey-miz, taqı qaçan kim Haq te'âlâ nuşrat bërse, Mekkeke kirip Ka'be kilidini alğay-miz inşâ'a'llâhu te'âlâ (14) tedi taqı yârânlarqa aydı: Taňrı te'âlâ rahmat qılsun ol qulğa kim başını yulıtsa, taqı qurbânını boğuzlasa, taqı ton- (15) -larını keçse taqı Medîneke qayıtsa tedi erse, cümle şahâba başlarını yulıdılar, ba'zılar taqı Peyğambar 'as destûrı (16) birle saçlarınığ uçını kestiler, taqı tewelelerini qurbân qıldılar, taqı tonlarını keçdiler, taqı bu Hudeybiyyede yigirmi kün (17) turmışdın soň Medîneke qayıttılar. Êkinç yıl bayaqı tæg isti'dâd qıldılar, taqı Ka'beke tavâf qıldılar, bildurğı hecniň [47] (1) qazâsı tęp niyyet qıldılar. Qaçan kim Peyğambar 'as Mekkeke kirdi tavâf qılmaq üçün, Cebre'il nâzil boldı taqı (2) aydı: Yâ Resûlallâh, bu kâfirlar sizni za'îf körmesün, tavâf qılmışınğızda reml qılınğ! tedi, ya'nı pehlevânlar teg (3) êkki şaf arasında özini haşmğa neteg kim quvvat körgüzü yürüsünler tedi erse, Peyğambar 'as yârânlarqa aydı: (4) Taňrı te'âlâ rahmat qılsun ol qulğa kim özini tavâf qılmaştı çalâk körgüzse tedi. Taqı ridâsıdın sağı qolını (5) çıqardı taqı eginlerini segirtü tavâf qılu başladı erse, barça şahâbalar taqı andağ tavâf qıldılar. Bu künge tegi ol (6) sünnet qaldı.

Andın soň Peyğambar 'as şahâbalar birle Medîneke qayıttılar taqı Medîne bir kaç yıl eğlendiler. Üküş (7) kimërse musulmân boldı, çerig yığıldı. Haq te'âlânıñ fermânı birle Haybar athğ êlke bardılar. Haq te'âlâ nuşrat bërdi, (8) Haybarı aldılar. Yana Fedek athğ êlke bardılar, anı taqı aldılar. Yana Mu'ta athğ êlke bardılar. Haq te'âlâ nuşrat bërdi, (9) anı taqı aldılar. Andın soň Mekkeke musulmânlar ticârat tarıqı birle bardılar erdi. Ol Mekke kâfirları ol musulmânlarınğ (10) ba'zılarını öltürdiler taqı mâllarını aldılar. Taqı ba'zıları Medîneke qaçıp keldiler erse, Peyğambar 'as (11) qağğurdı taqı Cebre'ilke intizâr qılır erdi ne habar kelür erki tęp. Ol arada Mekkeniñ begi Abū Sufyân keldi taqı Umm-i Hâbibe (12) razhâ qatınğa kirdi. Umm-i Hâbibe Abū Sufyân qızı erdi, Peyğambar 'as hatunı erdi. Qaçan kim Abū Sufyân (13) Peyğambar 'as olturğan yerde olturayın tedi erse, Umm-i Hâbibe men' qıldı. Abū Sufyân aydı: Ey 'ayalım, mēni (14) munda olturmaqdın nişe men' qıldıñ? tedi erse, Umm-i Hâbibe aytur razhâ: Bu yer Peyğambar 'as olturur

(15) yêr turur, bu töşek anıñg töşeki turur. Taqı sen müşrik turur-sen, sañğa revâ bolmas Peyğambar 'as yerinde oltursañg tedi (16) erse, Abū Sufyān çıqtı, taqı Peyğambar 'as qatıñğa bardı taqı aydı: Şulhıñ bir tāza qılalıñg! Bizim kişiler birle siziñg (17) yārānlar edebsüzlük qılmuşlar, şulhıñ 'ehdni buzmuşlar. Bizim habarımız bolmadı. Ėmdi yana yañgı 'ehd qılsağ [48] (1) bolğay-mu? tedi erse, Peyğambar 'as hēç cevāb bérmedi erse, çıqtı, Abū Bekrke bardı, andın derhōst qıldı kim Peyğambar 'as (2)—qa aysañgız şulhıñ tāza qılsağ tēp. Ol taqı hēç neerse tēmedi erse, āyat nāzil boldı kim *qt*:

يا ايها النبي اتق الله (3) ولا تطع الكافرين والمنافقين (1) (XXXIII: 1)

Ma'nisi ol bolur kim: Ey Peyğambar, Tañğrıdın qorqğıl taqı kâfirlerqa taqı munāfiqlarqa (4) boy bérmegil tedi erse, Peyğambar 'as taqı 'Āyişe qatıñğa kirdi *razhā* taqı aydı: Yā 'Āyişe, çerig isti'dādı (5) qılğıl, silāhlarımıñ yaraştırğıl! tedi. Taqı Abū Bekrke aydı kim: Cümle şahāba çerig isti'dādı qılsunlar tēp. Bilmediler kim (6) Peyğambar 'as qayu yañğa barur. Qaçan kim çerig isti'dādı tamām boldı erse, çerigni 'arza qıldılar. On êkki miñg (7)er hāşıl boldı erse, Peyğambar 'as yārānlargā aydı kim: Mañğa fermān boldı Mekkeke barmaqqa tēp. Barça şahāba taqı sewündiler.

(8) Hātib atlıg şahāba bir hatunğa bitig bérdi kim: Sen bu bitigni kizlegil taqı Mekkeke bargıl taqı Mekke halqıñğa aygıl kim: Uş (9) Peyğambar atlandı, on miñg kişi birle sizlerke kelür tēp. Ol hatun taqı bitigni alıp baru başladı erdi. Cebre'il 'as (10) nāzil boldı taqı aydı: Yā Resūlallāh, Hātib bitig bérdi bir hatunğa Mekke ehlinge habar èletsün tēp. Kişi ıda bérgil, ol (11) bitigni qaytarsunlar tēp. Peyğambar 'as 'Alīni taqı Zübeyrni ıda bérdi *razhumā*. Anlar bardılar taqı ol 'avretke (12) aydılar. Taqı bitig tilediler erse, ol tandı erse, 'Alī *razhu* qılıç çıqardı. Bitigni çıqargıl, yoq erse sēni (13) öltürür-men tedi erse, ol 'avret saçı arasındın bitigni çıqardı taqı bérdi. Qaçan kim bitigni keldürdiler erse, Peyğambar (14) 'as Hātibqa aydı: Nişe mundağ qıldıñg? tedi erse, Hātib aydı: Yā Resūlallāh, men hēç musulmān bolmışdın soñg (15) kâfirlıq qılmadım, muhlış bolmışdın soñg hēç munāfiqlıq qılmadım, velikin Mekkede urugum qadeşim bar, taqı sizler ağır (16) çerig birle bara turur-siz, anlarqa zaḥmat tēgmesün tēp ıdtım tedi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Yā Resūlallāh, mañğa destūr (17) bérgil, qılıç birle bu munāfiqnıñ başını keseyin tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yā 'Ömer, bu Hātib Bedr toquşında hāzır [49] (1) erdi. Nē bilür-sen kim Haq te'ālā Bedr toquşındaqı şahābanı yarlıqamış bolsa taqı 'ömürleri içinde ne kim taqşır qılsalar, (2) cümlesini 'afv qılmuş bolsa, nē bilür-sen? tedi erse, 'Ömer *razhu* tek qaldı.

Andın soñg Peyğambar 'as Mekke qırığıñğa (3) keldi erse, andın soñg habar bildiler. İsti'dād qılmaqqa fırsatları bolmadı. Abū Sufyān Peyğambarqa qarşu çıqtı erse, (4) 'Abbāsı kördi. 'Abbās *razhu* aydı: Yā Abā Sufyān, Peyğambar 'as on miñg er birle keldi. Hēç qarşu tur-

(5) –maqqa yarağıñg yoq. Maşlaḥat bu turur kim musulmān bolsanğ, yoq erse helāk bolur-sen tēdi erse, Abū Sufyān taqı aydı: Andağ (6) qılayın tēdi erse, Abū Sufyānı ‘Abbās *raḫhu* Peyğāmbarqa ēletti. Peyğāmbar ‘as Abū Sufyānqa nazar qıldı erse, (7) Abū Sufyān aydı: **اشهد ان لا اله الا الله** tēp musulmān boldı erse, ‘Abbās *raḫhu* (8) aydı: Yā Resūlallāh, bu Abū Sufyān hem qayınıñgız turur, hem taqı Mekkeniñg bēgi turur; munğa ḥürmet qılğıl! tēdi erse, Peyğāmbar ‘as (9) aydı: Kim kim Abū Sufyān ewinge kirse, benim qılıçımdın emānda bolsun! tēdi erse, ‘Abbās *raḫhu* aydı: Yā Resūlallāh, (10) taqı ziyāda baḫşış qılıñg! tēdi erse, Peyğāmbar ‘as aydı: Kim kim qapuğını bağlap ewinde tursa, benim qılıçımdın (11) emānda bolsun! tēdi erse, Abū Sufyān atıñga mündi, taqı çapup Mekkeke kirdi taqı çaqırdı: Ey Mekke ḥalqı, uş Muḥammed keldi (12) on miñg er birle, cümle silāhlıg erenler, hēç kimerseniñg qarşu turmaqqa yarağı yoq. Uş men musulmān boldum, [qılıçdın qurtuldum. Kimke] qılıçdın (13) qurtulmaq kerek erse, musulmān bolsun, yoq erse qapuğını bağlap ewindin çıq[ma]sun, yoq erse helāk bolğay tēp Mekke (14) ḥalqıñga i‘lām qıldı erse, Mekke kāfırları cümle qorqtılar; ba‘zıları ēldin qaçıp çıqtılar, ba‘zıları musulmān boldılar. (15) Andın [soñg] Peyğāmbar ‘as ‘Abbāsı ündedi taqı aydı: Ey ‘ammum, Abū Sufyānı bir tarraq yerde tutğıl, bu çerig ‘azamatını körsün, (16) taqı munça ḥalāyıq İslāmqa kirgenni körsün taqı öñginlerke rağbat qıldursun. Mekke kāfırları meni öltürmekke qaşd qılmaş (17) erdiler. Mekkedin tünle Abū Bekr birle qaçıp çıqtuq emgek ve meşaqat birle taqı ḥörluq birle. Ėmdi Mekkeke kirür-miz ḥürmet u ‘izzet birle, [50] (1) uluğ çerig birle. Bar ḥalāyıq bilsünler kim ‘izzet bergeñ taqı Tañrı te‘ālā turur, emgek taqı ḥörluq bergeñ Tañrı te‘ālā (2) turur. Ḥabar bērü yarlıqar, *qt*:

قل اللهم مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شئ قدير (III: 26)

Ma‘nisi ol bolur kim: Aytğıl, yā Muḥammed: Ey Bār Ḥudāyā, mülknüñg erkligi (4) Tañrı sen turur-sen! **تؤتي الملك من تشاء** mülk bēür-sen kimke tilesenğ; **وتنزع الملك ممن تشاء** taqı mülkni alur-sen kimdin tilesenğ; (5) **تعز من تشاء** azız qılur-sen kimni tilesenğ, **وتذل من تشاء** ḥör qılur-sen kimni tilesenğ; **بيدك الخير** edğülük seniñg (6) taşarrufunğda turur; **على كل شئ قدير** ey Bār Ḥudāyā, sen qamuğ neerse üze qādir turur-sen.

Qaçan kim ‘Abbās *raḫhu* (7) Abū Sufyānı bir yerde olturguzdı tēgme bir qabıla keçse, Abū Sufyān sorar erdi kim: Bu kimnüñg qabılası turur? tēp. (8) ‘Abbās *raḫhu* aytur erdi kim: Fulān qabıla turur tēp. Andın soñg

bir uluğ 'alam köründi. Qatında çerig inġen (9) üküş erdi, muhâcir ve enşâr tört minġ er, tamâm silâhlıġ erenler. Peyġambarqa yawuq yürüyür erdiler. Abū Sufyân aydı: (10) Yâ 'Abbās, bu 'alam né 'alam turur? Bu kimnüġ qabılası turur kim inġen qawurt yürüyürler? tēdi erse, 'Abbās aydı kim: Bu Muḥammed (11) Resūlullāh turur tēdi erse, Abū Sufyân aydı: Yâ 'Abbās, uyanġ oġlı neme uluğ melik boldı! tēdi erse, 'Abbās aydı: (12) Yâ Abā Sufyân, melik tēmegil, Peyġambar tēgil! tēdi. Andın sonġ Peyġambar 'as bu 'azamatlıġ çerig birle Mekkeke (13) kirdi, taqı Ka'beke bardı taqı Ka'beniġ kilidini aldı. Taqı bir rivāyatda kelür Peyġambar 'as'dın: Peyġambar 'Alī birle ēkegü (14) Ka'beke keldiler. Peyġambar aydı: Yâ 'Alī, aḍaqıġ üzengüke qoḍġıl tēp aydı, taqı bargıl, bu qapuġını açġıl! tēp aydı (15) erse, 'Alī aydı kim: Men Peyġambardın küçlügrek men tēp köġlinge keçti. Peyġambar aydı: Yâ 'Alī tüşgil, sen mendin küçlüġ- (16) -rek sen tēp aydı erse, 'Alī tüşti. Peyġambar bir aḍaqını qoḍdı erdi kim 'Alīniġ burnındın qan keldi. 'Alī aydı: (17) Tevbe qıldım tēp aydı. Taqı Ka'beni açturdı. Ka'be içinde butlar bar erdi, cümlesini çıqardı, taqı Ka'bede tört [51] (1) rek'at namāz qıldı taqı bu āyatnı oqıdı, *qt*: (XVII: 81) **وقل جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقاً** Ma'nisi (2) ol bolur kim: Ayġıl, yâ Muḥammed, ḥaq dīn keldi, bāṭil dīnler helāk boldı, ḥaqī-qatta bāṭil helāk bolġan turur. Andın Ka'be (3) qapuġına çıqtı. Baqar, Mekkeniġ uluġları qol qawuştıurup ḥıḍmat maqāmında turuqmışlar. Peyġambar 'as (4) aydı: **والله وحده لا شريك له الحمد لله الذي صدق وعده**

ونصر عبده وهزم الأحزاب وحده ولا شيء بعده

(5) Ma'nisi ol bolur kim: Tanġrı te'ālā bir u bar turur, aṅġa ortaġ revā ermez; şükr u sipās ol Tanġrıqa kim va'desini rāst qıldı, (6) taqı qulıġa nuşrat bērdi, taqı cümle kāfirlarnı yalguz hezīmet qıldı; andın sonġ ḥēç neerse yoq, barçadın ilk turur, (7) barçadın sonġ taqı ol turur tēdi. Andın sonġ aydı: Ey Qurayş qabılası, ey Mekke ḥalāyıqı, sizniġ ol cāhiliyyat vaqtındaqı (8) uluġluquġuznı Ḥaq te'ālā kēterdi taqı mällarınıġıznı benim aḍaqım altında qıldı. Ḥaq te'ālā cümle ḥalāyıqnı Ādam atamız (9) taqı Ḥavvā anamızdın yarattı, taqı Ādam Peyġambarnı topraqdın yarattı tēdi taqı bu āyatnı oqıdı, *qt*: (10) **يا أيها الناس انا خلقناكم من ذكر وانثى**

وجعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم عند الله اتقواكم (XLIX: 13) **ان الله عليم خبير**

Ma'nisi (11) ol bolur kim: Tanġrı te'ālā aytur: Ey ḥalāyıqlar, men sizlerni Ādam taqı Ḥavvādın yarattım, taqı sizlerni uluġ qabılla taqı kiçig (12) qabılla qıldım biri biriġizni bilsēġiz tēp. Ḥaqīqatda sizlerde ḥürmetlig-leriġiz Tanġrı qatında Tanġrıdın (13) qorqanraqıġız turur. Ḥaqīqatda Tanġrı te'ālā bilgen turur sizniġ aḥvālınıġıznı taqı hem bilgen turur sizniġ (14) sırlarınıġıznı. Andın sonġ aydı: Ey Mekke ḥalqı, sizniġ sēzikiġiz benim

haqqımqa neteg turur? Men sizke nê qılğayın (15) tēp saqınur-siz? tēp aydı erse, barçaları aydılar: Yâ Muḥammed, sen kerīm sen taqı kerīm uruğı sen. Bizler seninğ haqqınğqa ü- (16) -küş ḥaṭālar qıldıuq. Ėmdi Ḥaq sēni ‘azīz qıldı, bizke nê qılsañg erkinğ bar tēp miskīnlik qıldılar erse, Peyğāmbar (17) ‘as aydı: Ey Mekke ḥalqı, men sizke anı aytur-men kim Yūsuf peyğāmbar ‘as qarındaşlarıñğa aydı. Qarındaşları [52] (1) Yūsuf Peyğāmbar ‘as’ı atasıdın yalğan söz birle şahrāqa çıqardılar taqı üküş cefālar qılmış- (2) -dın soñg quduğqa kemiştiler. Andın soñg kārīvān ḥalqı suw almaqqa kelip Yūsuf peyğāmbarnı quduğdın (3) çıqardılar erse, yana qarındaşları: Bu bizim qaçqunçı qulumuz tēp ol kārīvān ḥalqınınğ birinğe sattılar. (4) Ḥaq te‘ālā Yūsuf Peyğāmbarqa pādşāhlıqı rüzī qılmışdın soñg uyaları açlıqdın emgenip Yūsuf (5) peyğāmbarqa bardılar erse, Yūsuf peyğāmbar anlarqa özinı bildürdi erse, anlar inğen ḥacālatta boldılar erse, (6) Yūsuf peyğāmbar anlarğa aydı: Ey qarındaşlarım, ḥacālat qılmañg! Ol kün sizler [ne] kim mañga qıldıñız erse, men ‘afv (7) qıldım, Ḥaq te‘ālā sizlerke taqı raḥmat qılsun! tēmiş teg men taqı, ey Mekke ḥalqı, sizlerke ‘afv qıldım tēdi. Ve’s-selām.

(8) YETİNÇ FAŞL

Peyğāmbarnıñ ‘as mi‘rācınınğ beyānı içinde turur

İmām Bağavī *rahmhi* Meşābīḥ (9) atlıg kitābında bu ḥadīşni keltürmiş. Ḥadīş bu turur:

عن انس بن مالك رضى الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم اتى بالبراق (10) ليلة اسرى به ملجما مسرجا فاستصعب عليه فقال له جبرئيل أجمعده تفعل هذا فما ركبتك احد اكرم (11) على الله تعالى منه فارفض عدقا

Ḥadīş ma’nisi ol turur kim Anas ibnü Mālik rivāyat qılır: Peyğāmbar ‘as (12) -qa mi‘rāc tüninde Cebre’īl ‘as Burāq keldürdi, yügen urulmuş, eyer urulmuş. Qaçan kim Peyğāmbar (13) ‘as Burāqqa münmek tiledi erse, Burāq çalıqlıq qıldı. Cebre’īl aydı: Ey Burāq, Muḥammedke-mü çalıqlıq (14) qılır-sen? Hēç kimerse münmedi sañga Muḥammeddin ‘azīzrek Ḥaq te‘ālā qatında, Muḥammeddin ḥürmetligrek tēdi erse, (15) Burāq tölendi taqı teri aqa başladı.

Mālik atlıg şaḥāba rivāyat qılır ‘Alī *raḥhu*’nuñg qız qarındaşı Umm-i Hānīdin. (16) Umm-i Hānī aytur: Peyğāmbar ‘as bir kēçe bizke qonuq boldı. Cüftüm Hübeyre taqı ḥāzır erdi. Erte boldı erse, Peyğāmbar (17) ‘as aytur: Yâ Umm-i Hānī, men sañga bir ‘acab ḥikāyat aytu bēreyin-mü? tēdi erse, men aydım: Yâ Resūlallāh, aytu bērgil! [53] (1) tēdim erse, Peyğāmbar ‘as aydı:

Bu kēçe Cebre’īl taqı Mikā’il keldiler taqı bir cānvar keltürdiler. Ol cānvar atı Burāq (2) erdi. Eḡeri taqı yügeni uruğluğ. Qatırdın kiçigrek,

eşekdin uluğraq, yüzi âdamı yüzi meñgizlig, quğruqı (3) taqı tuynaqı inek quğruqına ve taqı tuynaqlarına meñzer. Eger yerde yürimekke qaşd qılsam, bir adımı munda basar (4) taqı bir adımı köz uçı yeterde basar. Ve eger üstün barmaqqa qaşd qılsam, quş tég havâda uçar. Rengi aq turur. Biz (5) üçegü barduq Beytü'l-Maqdisqa. Mescidü'l-Aqşâğa kirdük erse, baqar-men, cümle peygâmbarlar hâzır bolmuşlar. Mañga aydı- (6) -lar: Yâ Muḥammed, sen imâmluq qılğıl, biz cümle sañga iqtidâ qılalñğ! tédiler erse, men taqı imâmatlıq qıldım. Cümle peygâmbarlar (7) mañga iqtidâ qıldılar.

Andın soñg havâqa aştuq. İlk qat kökke yettük erse, Cebre'il 'as aydı: Ey kök qapuğını (8) saqlağan ferîşteler, qapuğnı açğıl! tédi erse, ol ferîşte aydı: Sen kim sen? tédi Cebre'il 'as aydı: Men (9) Cebre'il turur-men, taqı qatımda Muḥammed Resûlullâh bar turur tédi erse, kök qapuğını açtılar taqı aydılar: Hoşluq bolsun (10) Muḥammedke, neme yahşı kelmek keldi! tédi. Qaçan kim ilk qat kökke kirdük erse, baqar-men, bir şahş turur. Cebre'il 'as aydı: (11) Yâ Muḥammed, bu atañg Âdam peygâmbar turur, muñga selâm qılğıl! tédi erse, men taqı selâm qıldım. Âdam peygâmbar taqı cevâb yarlıqadı, (12) aydı: Hoşluq bolsun eđgü oğulqa, peygâmbar oğulqa! Andın soñg baqar-men, Âdam peygâmbarnıñ sağ yanında neerse-ler (13) körer-men. Taqı Âdam peygâmbar 'as sağ yanına baqar taqı şâdimân bolur, küler; taqı sol yanına baqar, qadğuluğ bezmân (14) bolup yıǵlar. Men aydım: Yâ Cebre'il, bu ne ahvâl turur kim Âdam peygâmbar qılır? tédim erse, Cebre'il 'as aytur: Âdam (15) peygâmbarnıñ sağ yanındaqı enbiyâlar taqı evliyâlar taqı eđgü qullar ervâhı turur. Anlarqa baqar, köñgli hoş bolur taqı (16) küler; sol yanındaqı kâfirlar taqı zâlimlar taqı müşrikler ervâhı turur, anlarqa qadğurur taqı yıǵlar tédi.

Andın soñg aştuq, (17) ékinç qat kök qapuğına yettük. Cebre'il 'as ékinç qat kök qapuğını saqlağan ferîştelerke aydı, ol taqı cevâb [54] (1) bér-di. Taqı kök qapuğını açtılar, biz taqı kirdük. Baqar-men, êkki şahş bar. Cebre'il 'as aydı: Yâ Muḥammed, bu êkki şahşnıñ biri (2) 'İsâ peygâmbar turur taqı biri Yahyâ peygâmbar turur 'ahimâs. Êkki qız qarındaş oğlanları tururlar. Bularğa selâm qılğıl! (3) tédi erse, men taqı selâm qıldım, anlar taqı selâmunğa cevâb qaytardılar taqı aydılar: Hoşluq bolsun qarındaşımız Muḥammedke (4) taqı hoşluq bolsun qarındaşımız eđgü peygâmbarqa! tédiler.

Andın soñg aştuq. Üçinç qat kök qapuğına tegdük erse, (5) Cebre'il 'as qapuğ saqlağan ferîştedin qapuğını açmaq tiledi erse, ol ferîşte sordı: Kim sizler? tép. Cebre'il 'as (6) burunqılarqa cevâb aymış tég aydı erse, ol taqı qapuğ açtı taqı mañga merḥabâ tédi. Baqar-men, bir şahş bar kim hêç kimerse anıñ (7) cemâlinga yetmes. Tolun ay meñgizlig yüzi qumıyur. Men aydım: Yâ Cebre'il, bu kim turur? tép tédim erse, Cebre'il

'as aydı: Bu (8) qarındaşıñg Yūsuf peygāmbar turur tēdi erse, men taqı selām qıldım, ol taqı selām qaytardı taqı aydı: Hoş keldiñg, qarındaşım! (9) Va 'de qılduq erdi kim Muḥammed Resūlullāh kelgey, körgey-biz tēp. Şükür ol Tañrıqı kim siziñg mübārek cemāliñgızı bizke kör- (10) -güzdi tēdi.

Andın soñg aştuq. Taqı törting qat kök qapuğinga tegdük erse, ol qapuğ saqlağan ferişte bayaqı tēg (11) su'āl qıldı, Cebre'il bayaqı tēg cevāb bērdi. Ol taqı qapuğnı açtı taqı merḥabā tēdi. Baqar-men, bir aq meḥāsinliğ şahş kördüm. (12) Men aydım: Yā Cebre'il, bu kim turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Bu İdrīs peygāmbar turur tēdi. Men taqı selām qıldım. (13) İdrīs 'as cevāb qaytardı taqı aydı: Hoş keldiñg qarındaşım Muḥammed! Bizke va 'de qılıp turur erdiler kim bu kēçe (14) Muḥammed Resūlullāhnı körgeysiz tēp. Şükür Tañrıqı kim mübārek cemāliñgızı kördük tēdi.

Andın soñg aştuq. Bēşinç qat kök (15) qapuğinga tegdük erse, ol qapuğ saqlağan ferişte Cebre'il bayaqı tēg cevāb aydı, ol taqı qapuğnı açtı taqı merḥabā tēdi. (16) Baqar-men, bir şahş bar, meḥāsinini yarısı aq turur taqı yarısı qara turur. Aydım: Yā Cebre'il, bu kim turur? tēdim erse, Cebre'il 'as (17) aydı: Bu Mūsā peygāmbarıñg qarındaşı Hārūn turur 'ahimās. Taqı ol mañga selām qıldı taqı merḥabā qıldı erse, men taqı [55] (1) cevāb aydım. Andım soñg Hārūn qatında körer-men ḥalāyıq bar, ba 'zısı aq tonluğlar, ba 'zısı ala tonluğlar. Alında bir ariq (2) aqar. Qaçan kim bu ala tonluğlar bu ariqğa kirseler taqı ol suwqa çomsalar, tonları aq bolur. Men aydım: Yā Cebre'il, bu ne (3) qavm turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Bu Benī İsrā'il qavmı turur, Mūsā Peygāmbar 'as'nuñg ümmetleri turur. Ol (4) aq tonluğlar anlar tururlar kim İmānlarını zulüm birle qarış-turmadılar, pāk tirildiler, taqı dünyādın ma'şiyatqa bulaşmadı[lar], (5) ariğ çıqtı[lar]. Taqı ala tonluğlar ol kimerse[ler] tururlar kim İmān-larını zulüm birle qarışturdılar taqı tã'atlarını ma'şiyat (6) birle qarış-turdılar, velikin dünyādın tevbe birle çıqtılar tēp aydı.

Andın aştuq. Altınç qat kök qapuğinga (7) tegdük erse, ol qapuğ saqlağan ferişte bayaqı teg su'āl qıldı erse, Cebre'il 'as bayaqı tēg cevāb aydı, ol ferişte taqı (8) qapuğnı açtı. Baqar-men, bir köşk bar, ol köşk üzesinde bir kimerse bar kim teni inğen tüklüg turur taqı qatında üküş (9) kimerseler bar. Mundın ozaqı peygāmbarlarını kim kördüm tēgme bir kökde, anlar qatında taqı ümmetler bar erdi. Men aydım: Yā Cebre'il, (10) bu kim turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Bu Mūsā Peygāmbar turur tēdi erse, Mūsā mañga merḥabā qıldı taqı aydı: Ey mañga şefqatlığ (11) qarındaşım Muḥammed, hoş keldiñg! tēdi. Qaçan kim Cebre'il mañga işārat qıldı kim aşgıl tēp, Mūsā peygāmbar 'as yığlayu (12) başladı erse, Cebre'il 'as aydı: Yā Mūsā, nişe yığlar-sen? tēdi erse, Mūsā peygāmbar 'as aydı: Men andağ saqınur (13) erdim kim cümle peygāmbarlardın

menim derecem maqāmum yükey tēp taqı ümmetim üküş tēp. Bu Muḥammed mēndin soṅg keldi, taqı munuṅ (14) derecesi mēndin aştı, taqı munuṅ ümmetleri benim ümmetimdin üküş boldı taqı munuṅ ümmetleri meniṅ ümmetimdin burun uçmaḥqa (15) kirgey tēdi erse, Ḥaqqdın Mūsā peygāmbarqa vahy keldi: Yā Mūsā, men sēni taqı ümmetiṅni fir'avndın qutgarmadım-mu, saṅga taqı (16) ümmetiṅge deryānı yarıp sizlerni deryādın selāmat keçrüp duşmanıṅız fir'avnnı helāk qılmadım-mu taqı sēni kelli-müm tēp (17) 'ālamda celve qılmadım-mu? Bērgenimke nişe şükür qılmazsen? tēdi.

Andın soṅg aştuq. Yetinç qat kök qapuṅınga tegdük erse, [56] (1) ol qapuṅ saqlağan ferişte aydı: Kimler siz? tēdi erse, Cebre'il 'as aydı: Men Cebre'il turur-men, taqı Mıkā'il turur (2) taqı Muḥammed Resülullāh turur tēdi erse, ol ferişte aydı: Ol Muḥammed-mü kim cümle ḥalāyıqqa meb'üş turur? tēp aydı erse, (3) Cebre'il taqı Mıkā'il 'ahimās aydılar: Ārī, ol turur tēdiler. Ol qapuṅ saqlağan ferişte cümle ferıştelerke nidā (4) qıldı kim: Keliṅler, Muḥammed Resülullāh cemālı birle müşerref boluṅlar! tēdi erse, cümle ferışteler cem' boldılar, taqı yetinç kök- (5) -nüṅ qapuṅını açtılar taqı cümle ferışteler maṅga berekāt birle du'ā qıldılar. Körer-men, bir adım ornı ḥālī ermez, cümle kök (6) üzesi ferişte birle toluṅ turur. Burunqı kökler taqı andaḡoq ferışteler [birle] toluṅ erdi.

Andın soṅg aştuq (7) taqı Beytü'l-Ma'mūrqa tegdük. Baqar-men, bir uluṅ yaşlıṅ abuşqa — saçı taqı meḥāsini cümle aq ermiş erdi — zeberceddin (8) minber üze olturmuş taqı arqasını Beytü'l-Ma'mūrqa tayamış taqı qatında ḥalāyıq üküş turur. Men aydım: Yā Cebre'il, bu (9) kim turur? tēp aydım erse, Cebre'il 'as aydı: Bu ataṅ İbrāhīm peygāmbar 'as turur tēdi erse, bardım, selām qıldım, (10) ol taqı cevāb qaytardı taqı aydı: Ḥoşluq bolsun oḡlumqa! tēdi. Cebre'il 'as aydı: Yā Muḥammed, seniṅ maqāmuṅ taqı (11) ümmetleriṅ maqāmı bu yer turur tēdi. Andın soṅg körer-men, êkki türlüṅ ḥalāyıq bolur; yarımınıṅ tonları kâğıd menṅizlig (12) aq turur taqı yarımınıṅ tonları ala turur. Men aydım: Yā Cebre'il, bu ḥalāyıqlar kimler turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: (13) Yā Muḥammed, bu ḥalāyıqlar seniṅ ümmetleriṅ turur tēdi taqı aydı: Yā Muḥammed, saṅga destūr boldı bu Beytü'l-Ma'mūrqa kirsēṅ taqı (14) ziyārat qılsaṅ kim her kün bu Beytü'l-Ma'mūrqa yetmiş miṅ ferişte ziyārat qılurlar. Bir kün ziyārat qılğan êkinç kün (15) qılmas tēdi erse men taqı Beytü'l-Ma'mūrqa kirdim. Menim ümmetlerim kim aq tonluṅlar turur, anlarqa taqı Cebre'il destūr bērdi: (16) Sizler taqı Peygāmbar birle Beytü'l-Ma'mūrqa kiriṅ! tēp, velikin ol ala tonluṅlarqa destūr bolmadı erse, anlar kirü bilmediler.

(17) Andın soṅg aştuq, Sidretü'l-Münthāqa tegdük. Sidretü'l-Münthā bir uluṅ daraḥt turur kim anıṅ mişli yoq. Budaqlarınıṅ [57] (1)

ba'zısı zeberceddin taqı ba'zısı yinçüdin turur. Cebre'il 'as aydı: Yâ Muḥammed, bu benim maqāmum turur. Mundın üstün (2) uşmaḥqa hēç kimerseke icābat yoq. Taqı yer yüzindeki maḥlūqātınñ 'ilmi taqı muḥğa teger, mundın aşmaz, ol cihetdin (3) muḥğa Sidretü'l-Müntehā tēnür. Bu daraḥtnı Ḥaq te'ālā öz qudratı birle yaratıp turur. Yapurğaqları fıl qulaqları menğizlig (4) turur taqı mēveleri Hacer atlığ ėlniñ sinğekleri menğizlig turur. Taqı bu daraḥtnıñ tüpinde tört çeşme çıkar taqı tört arıqqa (5) kirür. Taqı ėkki arıq zāhir turur, āşkārā aqar, taqı ėkki arıq örtüglüg aqar. Ol ėkki arıq kim āşkārā aqar, biri Nıl turur, Mısır (6) şehrinde aqar, taqı biri Furāt turur kim Kūfe şehrinde aqar. Taqı ol ėkki arıq kim örtüglüg aqar, biri Selsebıl turur, uçmaḥqa (7) aqar, taqı biri Kevser ḥavzına aqar, oqdın qatıgraq aqar taqı suwı sütdin aqraq turur taqı 'aseldin süçüg turur. Qaçan kim (8) Sidretü'l-Müntehāqa tegdim erse, ferışteler maḥğa istiqbāl qılu qarşu keldiler taqı selām qıldılar. Üç qadaḥ keltürdiler: (9) Biriniñ içinde ḥamr bar erdi, taqı birinde 'asel bar erdi taqı biriniñ içinde süt bar erdi. Bu üç qadaḥnı maḥğa qarşu (10) tuttılar erse, men süt qadaḥ[ı]nı aldım taqı içtim; ḥamr qadaḥnı taqı 'asel qadaḥnı almadım erse, ol ferışte aydı: Yâ Muḥammed, neme yaḥşı (11) qıldıñ, bu süt qadaḥnı ihtiyār qıldıñ! Ümmetleriñ dünyāda İmān birle tirilgeyler taqı dünyādin çıqmışda İmān birle (12) çıqğaylar tēdi erse, men taqı sewündüm. Andın soñ baqar-men, Cebre'il 'as öz şūratına kelmiş, altı yüz qanatını (13) yaymış bir ėgni maşırıqta turur taqı bir ėgni mağrıbta turur. Men aydım: Yâ Cebre'il, bu ne şūrat? tēdim erse, Cebre'il aydı: Bu benim (14) şūratım turur kim Ḥaq te'ālā mēni bu şūrat üze yaratıp turur tēdi.

Andın soñ Cebre'il aydı: Yâ Muḥammed, qurbat maqāmına bargıl (15) taqı aḥğa secde qılğıl! tēdi erse [men] taqı qurbat maqāmına bardım. Ḥaq te'ālāqa secde qıldım erse, Ḥaq te'ālānı köñglüm birle kördüm, (16) közüm birle körmedim. Ḥaq te'ālā andın ḥabar bēür, *qt*: (LIII: 11) ما كذب الفؤاد ما رأى Ḥaq te'ālādn maḥğa vaḥy keldi: (17) Yâ Muḥammed, başıñ qaldurğıl taqı maḥğa şenā qılğıl! tēp vaḥy keldi erse, başımnı qaldurdum taqı aydım: *التَّهْمِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ*

[58] (1) Ma'nisi ol bolur kim: Nē kim tıl birle 'ibādat qılur ḥamd u şenā menğizlig, tesbīḥ u tehlil menğizlig, cümlesi Taḥrıqta turur; (2) taqı nē kim ten birle 'ibādat qılur, namāz, rüza ve hec menğizlig, [anıñ] taqı cümlesi Taḥrıqta turur; taqı nē kim 'ibādat u tāt kim māl (3) birle qılur zekāt ve şadaqa, qurbān menğizlig, anıñ taqı cümlesi Taḥrıqta turur tēdim erse, Ḥaq te'ālādn ḥiṭāb keldi: (4) *السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته* ya'nı dünyāda taqı āḥiratda selāmatlıq bolsun, ya'nı ḥātım ḥavfıdn taqı āḥirat (5) 'azābıdn qurtulmaq seniñ üze bolsun, Taḥrı te'ālānıñ raḥmatı ve berekātı, eḍğülüki seniñ üze

bolsun, ey Peyğambar, tēp (6) Həq te'ālādın hiṭāb keldi erse, men taqı aydım: عباد الله الصالحين: ya'nı Həq te'ālānıñ selāmı (7) bizim üze bolsun taqı eḡgü qullar üze bolsun! tēp aydım erse, cümle ferışteler qaçan kim bu qurbat derecesini, (8) bu kerāmat u hürmetni kördiler erse, tegme biri aydılar: اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله (9) ya'nı tanuqluq bérür-miz kim Tanğrı bir u bar turur, andın öñgin tanğrı yoq turur, taqı tanuqluq bérür-miz kim Muḥammed anıñ qulı (10) turur taqı resūlı turur.

Andın soñğ Həq te'ālā hiṭāb qıldı: Yā Muḥammed, sañğa ellig namāz farīza qılduq tün kün içinde. (11) Bargıl, bu ellig namāznı ummatıñğa fermānlağıl! tēp hiṭāb keldi erse, men taqı qabūl qıldım taqı Mūsā peyğambar qatınga keldim. (12) Mūsā 'as aydı: Yā Muḥammed, ne işke buyrulduñğ? tēdi erse, men aydım: Ellig namāzqa. Mūsā peyğambar aydı: Yā Muḥammed, (13) ümmetiñğ yarağı yetmegey tün kün içinde ellig namāz qılmaqqā. Men sēndin oza kelip turur-men, ḡalāyıqnı üküş tecribe (14) qılıp turur-men, taqı Benī İsrā'ıl birle üküş zaḡmat ve meşaqqat körüp turur-men. Zīnhār u zīnhār bargıl, Həq te'ālādın (15) āsān tilegil! tēdi erse, men taqı bardım. Həq te'ālāqa üküş tazarru' u zārılıq qıldım erse, yana Həq te'ālādın hiṭāb (16) keldi kim: Yā Muḥammed, on namāznı sañğa qoyduq, qırq namāz birle bargıl! tēdi erse, qırq namāz birle Mūsā peyğambar qatınga keldim (17) taqı aydım kim: Həq te'ālā mañğa on namāznı bağısladı, qırq namāz birle keldim tēdim erse, Mūsā peyğambar 'as aydı: Yā Muḥammed, [59] (1) yana qayıtğıl, derḡöst qılğıl, bu taqı üküş turur, bolğay kim taqı 'afv qılsa tēdi erse, yana bardım, (2) Həq te'ālāqa zārılıq qılıp derḡöst qıldım erse, Həq te'ālā kerem ve luṭf qıldı taqı on namāz bağısladı, otuz namāz (3) birle qayıttım. Taqı Mūsā peyğambarqa keldim taqı Mūsā peyğambarqa ḡabar bērdim kim: Həq te'ālā mañğa luṭf ve kerem qıldı taqı on (4) namāz bağısladı tēp aydım erse, Mūsā peyğambar 'as aydı: Yā Muḥammed, ümmetleriñge şefaqt qılğıl, yana qayıtğıl (5) — Həq te'ālānıñ luṭfi keremi bēğāyat turur — derḡöst qılğıl, bolğay kim qabūl qılğay tēdi erse, yana qayıttım. Həq te'ālā (6) ḡazratındın derḡöst qıldım erse, on namāznı bağısladı. Yigirmi namāz birle qayıttım, taqı Mūsā peyğambar 'as (7) qatınga keldim taqı aydım: Həq te'ālā yana kerem qıldı, on namāznı bağısladı, [yigirmi namāz qaldı tēdim erse, Mūsā peyğambar 'as aydı: Yā Muḥammed, yana qayıtğıl — Həq te'ālānıñ baḡışışi üküş turur, raḡmatı bēnihāyat turur, taqı qulunuñğ zārılıq taqı miskīnlik[i]ni sewer — miskīnlik qılğıl, bolğay kim āsān qılsa tēp aydı erse, yana bardım, üküş miskīnlik qıldım erse, yana hiṭāb keldi kim: On namāznı taqı 'afv qıldım tēdi erse, şükür qıldım. Taqı] on namāz birle [Mūsā peyğambar 'as qatınga] qayıttım erse, Mūsā peyğambar 'as aydı: Yā Muḥammed, (8) yana qayıtğıl, bu on namāz taqı üküş turur.

Eger ümmetleriñg tün kün içinde on namāznı öteyü bilmeseler, taqşırılığ bolğaylar, (9) qiyāmat kün 'uqūbatqa müstevcib bolğaylar. Maşlaḥat bu turur kim taqı qayıtsañg taqı Ḥaq te'ālānıñg ḥazratına üküş (10) zārılıq qılsañg, bolğay kim Ḥaq te'ālā lutf u kerem qılsa taqı bu on namāzdın bir ançasını qoḍsa tēdi erse, yana uyalu (11) Ḥaq te'ālānıñg ḥazratına bardım. Üküş zārılıq qıldım erse, bēş namāznı taqı 'afv qıldı. Qayıttım bēş namāz birle. Mūsā (12) peygāmbarqa bardım, aydım: Yā Mūsā, Ḥaq te'ālā lutf u kerem qıldı, bēş namāznı qoydı, bēş namāz qaldı. Ėmdi bu bēş namāznı (13) qabūl qıldım, öñgin derḥōst qılmaz-men, uyalur-men tēdim erse, Mūsā peygāmbar 'as aydı: Yā Muḥammed, sen bilür-sen. (14) Eger bu nevbet taqı barsa erdiñg, Ḥaq te'ālā sēni mahrūm qaytarmağay erdi. Ėmdi kim qabūl qıldıñg erse, Ḥaq te'ālā (15) ümmetleriñge tevfiq bergey bu bēş namāznı tün kün içinde edā qılmaqğa tēdi erse, Ḥaq te'ālādın ḥitāb keldi: Yā Muḥammed, (16) kim bu bēş namāznı qabūl qıldıñg, ümmetleriñge aygıl: qayu mu'min ve muvaḥḥid bu bēş namāznı arıḡ ābdest birle cemā'atda qılır (17) bolsalar, men ol qulğa ellig namāz şevābını rūzı qılğay-men; taqı ümmetleriñge aygıl: qayu bir mu'min ve muvaḥḥid bir eḡgülikke [60] (1) qaşd qılsa, ol eḡgülikni qılmazdın aşnu ferıştelerke buyrur-men kim bu qulum dīvānında bir şevāb bitinğiz tēp; ve eger (2) ol eḡgülikni qulum qılır bolsa, ferıştelerke buyrur-men kim bu qulum dīvānında on şevāb bitinğiz tēp; ve eger qulum bir yawuz (3) işke qaşd qılsa, dīvānında hēç neerse bitimeñg tēp aytur-men; ve eger ol yawuz işni qılır bolsa, bir yaman iş qıldı tēp (4) bitinğ fermānlayur-men; ve eger i'tiqād birle tevbe qılsa, cümle qılınmış yazuqlarını yarlıqayur-men tēp ḥitāb keldi.

(5) Taqı bilgil, āgāḥ bolğıl kim bu Mi'rāc qışsasını eştip köñglünge andaḡ tüşmesün kim Ḥaq te'ālā 'arş üstünde (6) turur tēp, neteg kim bir qavm-i müşbihī tērler. Anlar Ḥaq te'ālāqa şurat ayturlar. Ol mezheb bātıl mezheb turur. Ḥaq te'ālānıñg (7) zātı bar, velīkin zātına keyfiyyet, neteglik aymaq revā bolmaz, şurat aymaq revā bolmaz. Ḥaq te'ālānı ol-turur tēmek revā bolmaz, (8) yūriyür tēmek taqı revā bolmas, bir maqāmda turur tēmek taqı revā bolmas. Bu neerseler cümlesi 'ācizlıq nişānı turur, taqı Tanğrı te'ālāqa (9) 'ācizlıq revā bolmas. Ve eger Qur'ānda yā taqı ḥadīşde bu neerseler kelmiş bolsa, 'ulemā te'vīl aymışlar: Ḥaq te'ālā körgen turur, (10) velīkin körmeki köz birle ermes, taqı eşitgen turur, velīkin eşitmeki qulaq birle ermes. Ėl taqı aḡaq, köz taqı qulaq cümlesi (11) 'ācizlıq nişānı turur, Tanğrı te'ālāqa 'ācizlıq revā ermes. Peygāmbar 'as'nı Ḥaq te'ālā ağırladı taqı tiledi kim kök (12) 'ālamına teferrüc qılsa, ötrü kök 'ālamına aşurdı, (13) ferıştelerni körgüzdi. Taqı Peygāmbarqa qurbat öz 'azamatı taqı qudratını, uçmaḥnı taqı tamuḡnı körgüzse, ol cihetdin maqāmı — kim tēnür Ḥaq te'ālā yawuqluq[1] — ḥürmet yanındın taqı 'izzet yanındın turur, (14) maqāmı taqı orun yanı ermes tēp bilgil!

SEKSİNÇ FAŞL

Uçmaḥqa taqı tamuğqa teferrüc qılmaḥı beyânı turur

İmâm Bağavî (15) *raḥmhi* Meşâbîḥ atlıḡ kitâbda keltürmiş bu ḥadîşni. Ḥadîş bu turur:

عن أنس بن مالك رضى الله عنه أنه قال قال رسول الله (16) صَلَّى الله عليه وسلم حَفَّةَ
الْجَنَّةِ بِالْمَكَارِهِ وَحَفَّةَ النَّارِ بِالشَّهَوَاتِ

Ma 'nîsi ol bolur kim uçmaḥ qapsandı küçey işler (17) birle cihâd meṅgizlig, ḥec meṅgizlig, rûza meṅgizlig, namâz meṅgizlig; ne kim emgek küçeylik bar erse, cümlesini qılmaq kerek, [61] (1) andın soṅ uçmaḥqa kirse [bolur]. Taqı tamuğ qapsandı nefis tilekleri birle: nefis yemek, içmek, tena'um, qaḡsuzluḡnı tiler; (2) bu nefsinge uysa, songı tamuğ turur.

Peyğambar 'as andaḡ yarlıqar kim Ḥaq *tvt* qaçan kim uçmaḥnı öz qudratı (3) birle yarattı taqı cümle envâ'-i ni'am birle bezedi, taqı Cebre'ilke ḥiṭâb keldi: Uçmaḥqa nazar qılḡıl tedi ve taqı teferrüc qılḡıl (4) tedi erse, Cebre'il 'as taqı bardı, nazar qıldı; körer Ḥaq te'âlâ qullarına tena'um qılmış kim hêç köz körmişi (5) yoq, taqı hêç qulaq eşitmişi yoq taqı hêç köṅülke tüşmişi yoq. Qaçan kim Cebre'il bu neerselerni kördi erse, aytur: (6) Yâ Rebbi, seniṅ 'izzetiṅ birle and yâḡ qılır-men, kim bu uçmaḥnıṅ şıfatını eşitse, kirmedin qalmaḡay tedi erse, Ḥaq te'âlâ (7) bu uçmaḥnıṅ dört yanını qapladı qatıḡ işler birle cihâd tég, ḥec tég, 'umra tég, rûza tég, namâz tég; taqı né kim tã'at (8) ve 'ibâdat bar, cümlesi emgekinı ve meşaqqatını tartmadın kirse bolmaz tég. Yana Cebre'ilke ḥiṭâb keldi: Yâ Cebre'il, bargıl taqı (9) uçmaḥ tapa nazar qılḡıl tedi erse, êkki qata nazar qılmış erdi; baqar, dört yanında ağır işler, üküş emgekler, telim (10) tã'at ve 'ibâdat birle qapsanmış kördi erse, aydı: Yâ Rebbi, 'izzetiṅ birle ant yâḡ qılır-men, ḥaqıqat qorqtum kim hêç kim- (11) -erse uçmaḥqa kirmegey tég. Yana qaçan kim Tanḡrı te'âlâ tamuḡnı yarattı erse, yana Cebre'ilke ḥiṭâb keldi kim: Yâ Cebre'il, (12) tamuğ yarattum, nazar qılḡıl tég. Cebre'il 'as bardı, tamuğqa nazar qılmış erdi; körer kim türlüḡ 'uqubatlar kim hêç kim- (13) -erse anı şıfat qılu bilmegey. Qaçan kim bu 'uqubatlarnı, 'azâblarnı kördi erse, Cebre'il 'as aydı: Yâ Rebbi, 'izzetiṅ (14) birle and yâḡ qılır-men kim qayu bir kimerse bu 'uqubatnı eşitse, hêç kirmegey tedi. Andın soṅ Ḥaq te'âlâ tamuḡnuṅ dört (15) yanını nefis ârzûları birle, ten tilekleri birle, ḥamr içmek, zinâ qılmaq birle, ribâ yemek, zulm qılmaq, tena'um qılmaq kim nefske (16) ḥoş kelür, munuṅ tég neerseler birle qapsadı. Taqı yana Cebre'ilke ḥiṭâb keldi kim: Yâ Cebre'il, yana tamuğqa nazar (17) qılḡıl! tedi erse, Cebre'il 'as taqı êkki[nç] qata bardı. Nazar qıldı erse, aydı: Yâ Rebbi, 'izzetiṅ birle ant yâḡ qılır-men, qorqtum [62] (1) kim kimerse qalmaḡay munḡa kirmeginçe tég.

Qaçan kim Haq te'âlâdın Peyğambar 'as'qa bês namâz farîza boldı (2) erse, Cebre'il keldi taqı aydı: Ya Muḥammed, Haq te'âlâdın fermân keldi kim döstüm Muḥammedni êletgil taqı mu'minler üçün (3) âmâda qılmış uçtmaḥqa nazar qılsun tedi erse, Cebre'il 'as aydı: Yâ Muḥammed, Haq te'âlâ saṅga Kevşer ḥavzını (4) rûzî qılıp turur. Avval aṅga teferrüc qılğıl, andın soṅg uçtmaḥqa teferrüc qılğıl! tedi erse, barduq Kevşer ḥavzına. (5) Körer-men, êkki qıraṅında yinçüdin qubbalar bar, taqı yâqût-dın qubbalar bar, taqı zeberceddin qubbalar bar. Taqı ol Kevşer ḥavzınıṅ (6) balcıqı yıpardın turur, taqı içindeki uşaq taşlar cümlesi qızıl yâqût-dın turur, taqı içindeki suw sütdin aq turur, (7) 'aseldin süçüg turur, taqı yıdığı yıpardın tatlıg turur. Taqı bu ḥavznuṅ uluḡluqı bir aylıq yerke tegi turur. Taqı qırıqlarında (8) ıbrıqlar bar altundın taqı kümüşdin kök-deki yulduzlar sanınça. Kim kim ol ḥavzdın bir qata içer bolsa, aṅgar (9) hêç suwsalıq kelmegey. Taṅrı te'âlâ andın ḥabar bërü yarlıqar, *qt*: (CVIII: 1-3) *اَنَا اعطيتُكَ كَالْكَوْثَرِ فَصَلِّ لِرَبِّكَ* (10) *وَأَنْحَرِ أَنْ شَانْكَ هُوَ الْاَبْتَرِ* (11) Manîsi ol bolur kim: Yâ Muḥammed, biz saṅga üküş hayrlar bêrdük yâ taqı Kevşer ḥavzını (12) bêrdük, *فصل لِرَبِّكَ* Perverdigârıṅ üçün namâz qılğıl, *وَأَنْحَرِ* taqı qurbân qılğıl, *شَانْكَ هُوَ الْاَبْتَرِ* haqıqatta (12) seni yigrengey soṅgsuz ol turur, sen ermes-sen.

Ḥadîcadın *razhâ* 'Abdullâh athıg oḡul boldı taqı nâresîde- (13) -lik ḥâlında vefât boldı. 'Âş athıg kimerse Peyğambar 'as'qa keldi, ta'ziyat tegürdi. Qaçan kim ta'ziyat tegrüp (14) qayıtmışda Qurayş kâfirları bu 'Âşqa satğaştılar taqı aydılar kim: Yâ 'Âş, qayda erdiṅ? têt, 'Âş aydı: Bu ebterke ta'ziyat (15) tegürdüm têt aydı. 'Arab 'âdatı ol erdi kim qayu bir kimmerseniṅ erkek oḡlı turmasa, nâresîde erken vefâtı bolsa, (16) aṅgar ebter têt aytur erdiler. Ebter ma'nîsi soṅgsuz têt bolur. Qaçan kim Peyğambar 'as kâfirlar ebter têtgenini (17) eşitti erse, köṅgli ḥasta u bezmân boldı. Cebre'il 'as nâzil boldı taqı bu sūranı Peyğambar 'as'qa keltürdi, aydı: [63] (1) Ey Muḥammed, biz saṅga Kevşer ḥavzını bêrdük. Sen bizke şükür qılğıl, namâz qılğıl taqı qurbân! Kim kim saṅga ebter têt aydı erse, (2) ol ebter turur, dünyâda ḥürmetsiz, ḥôr turur, âhiratta taqı ḥôr turur. Sen ebter ermes-sen, seniṅ zikriṅni biz tükel (3) qıldıq, seni biz 'azîz qıldıq. Qıyâmatqa tegi mü'ezzinler bâṅ-i namâzda benim atım aymışdın soṅg seniṅ atıṅ ayğaylar, (4) ḥatıblar ḥuṭbada benim atım aymışdın soṅg seniṅ atıṅni ayğaylar, namâz içinde teşehhüdde benim atımı ayğaylar, (5) andın soṅg seniṅ atıṅni ayğaylar, 'ulemâlar, vâ 'ızlar benim atım aytıp seniṅ atıṅni ayğaylar tedi erse, Peyğambar (6) 'as'nuṅ köṅgli ḥoş boldı. Andın soṅg Cebre'il 'as aydı: Yâ Muḥammed, bu Kevşer ḥavzıdın avval içgen seniṅ (7) yârânlarıṅdın ol kimmerseler bolğay kim kâfirlar seni Mekkedin çıkarıp Medîneke kelmişṅde şaburları qalmadın (8) seniṅ

maḥabbatıñda ḥatunlarını, oğul qızlarını, yer yurtlarını salıp Mekkedin Medīneke hicret qılğan muḥācirlar (9) içgeyler; yana ol dervīş miskīn şaḥābalar kim tonları çapan bolup, yüzleri mücāhidedin sarğarıp, başları (10) örperip, adaqları qaparıp hēç kimerse anlarğa iltifāt qılmadın kelseler, taqı anlarğa qapuğ açılmas, (11) anlarınñ maqşūdı dünyādın ermes, anıñ tēg kimerseler Kevşer ḥavzıdın avval içgeyler tēdi. Yana bu Kevşer ḥavzınıñ (12) dört señride bar. Bir señride Abū Bekr *raḥhu* bolğay, taqı bir señride 'Ömer *raḥhu* bolğay, taqı bir señride (13) 'Osmān *raḥhu* bolğay, taqı bir señride 'Alī *raḥhu* bolğay. Qayu kimerse kim Abū Bekrni sewgey taqı 'Ömerni (14) sewmegey, Abū Bekr aṅgar suw bérmegey; taqı qayu kimerse kim 'Ömerni sewgey taqı Abū Bekrni sewmegey, 'Ömer aṅga suw (15) bérmegey; taqı qayu kimerse 'Osmānnı sewgey taqı 'Alīni sewmegey, 'Osmān aṅga suw bérmegey; taqı qayu kimerse 'Alīni (16) sewgey taqı 'Osmānnı sewmegey, 'Alī aṅga suw bérmegey.

Andın soñ Cebre'il 'as aydı: Yā Muḥammed, emdi uçtmaḥqa teferrüc (17) qılğıl! tēdi erse, barduq uçtmaḥqa teferrüc qılmaqqa. Körer-men, Ḥaq *tv* mu'min qulları üçün andağ maqāmlar [64] (1) āmāda qılmış kim hēç ādamıñ közi körmişi yoq, taqı qulaqı eşitmişi yoq, taqı ādamıñ hem köñginge tüşmişi (2) yoq. Uçtmaḥdın bir qamçı yolu yaḥşıraq turur bu dünyanıñ cümle mülkidin, cümle māl tawarıdın. Uçtmaḥnıñ ḥūrların (3) bir ḥūr yer yüzinge bir qata nazar qılsa, maşrıqdın mağribqa tegi ḥoş yıdığ bolğay, taqı ḥūrlarınñ keygen destārları- (4) -dın bir destārı dünyāke keltürseler, dünyanıñ avvalıdın āḥirine tegi nē kim māl tawar bar erse, cümlesi [a]nıñ bahāsına yetmegey. (5) Bu uçtmaḥ içinde dört arıq bar: biri suwdın, taqı biri sütdin, taqı biri ḥamrdın, taqı biri 'aseldin. Yana bir sarāy kördüm kümüş- (6) -dın, ileginde büstānlar bar, yıdığı ḥoş yıdığı arıqları bar, aqar arıqları. Bu sarāy qapuğında bir kimerse olturup (7) turur. Qaçan kim ol kişike yawuq keldük ol kimerse bizke merḥabā qıldı. Ḥoş keldiñiz tēdi taqı aydı kim: Bizke va'de qıldılar (8) erdi kim bu kēçe sizke Muḥammed Resūlullāh kelgey tēp; el-ḥamdu lillāh sizni kördük tēdi erse, men aydım: Siz kim turur-siz? Ol (9) aydı kim: Men Dāvud peygāmbar oğlı Süleymān men tēdi taqı bizke icāzat bērdi kim kiriñ tēp, taqı men kirmedim. Baqar-men, mürebba' (10) sarāy turur, uzını taqı on üç yığaç turur, eni taqı on üç yığaç turur. Bu sarāy içinde ewler bar, ba'zısı zeberced- (11) -dın, taqı ba'zısı yāqūtdın, taqı ba'zısı yinçüdin. Andāğ ewler turur kim hēç ādamı anıñ körkini taqı zīnetini şıfat qılu (12) bilmegey. Cebre'il taqı Mikā'il aydılar kim: Yā Muḥammed, Rebbünñ saṅga munuñ tēg sarāylar taqı ewler bērse bolğay-mu? tēdiler erse, (13) men aydım: Menim rağbatım taqı maḥabbatım Rebbümke turur, sarāyqa ermes tēdim. Andın çıqtuq, yana barduq. Körer-men, bir mu'azzam sarāy qızıl (14) altundın, ileginde çimgenleri, körklüg daraḥtları [bar]

quşları birle; sarây ileğinde bir kimerse olturur. Ol kimerseke (15) yawuq barduq erse, ol kimerse taqı merhabâ qıldı taqı aydı: Bizlerke va'de qılıp turur erdiler kim bu kēce sizke Muḥammed Resūlullāh (16) kelür tēp. Hoş keldingiz tēdi erse, men aydım: Siz kim turur-siz? tēdim erse, ol aydı kim: Men Dāvud peygāmbar turur-men tēdi erse, men (17) aydım: Bu sarây kimning sarâyı turur? tēdim erse, aydı: Bu sarây ḥalīlullāh İbrāhīm peygāmbar sarâyı turur tēdi erse, ol sarâyqa kirdük. [65] (1) Baqar-men, oğlanlar āvāzı kelür. Men aydım: Yā Cebre'il, bu ne oğlanlar turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Bu oğlanlar, (2) mu'minlerning nāresīdelik ḥālında vefātı bolğan oğlanlar[1] turur. Cümlesini Ḥaq te'ālā İbrāhīm peygāmbar qatında cem' qılıp (3) turur. İbrāhīm peygāmbar 'as munlarğa terbiyet qılır tēdi. Yana uçtmaḥqa teferrüc qılı yürüyür erken bir gāyat (4) körklüg köşk kördüm, qapuğında bir cāriya turur. Men aydım: Bu köşk kimnüng köşki turur? tēp sordum erse, ol cāriya aydı: (5) Yā Resūlallāh, bu köşk 'Ömer ibnū'l-Ḥaṭṭābning köşki turur tēdi. Men qaşd qıldım kim bu köşkke kireyin taqı içinge baqayın tēp, yana (6) 'Ömerning ğayratı, künilemeki könglümke tüştı erse, kirmedim tēdi erse, 'Ömer ḥāzır erdi, yıgladı taqı aydı: Yā Resūlallāh, men sizke-mü küni- (7) -ler-men? tēdi. Yana uçtmaḥda yürüyür erken Ṭalḥanın ğatunı Rumeyzānı kördüm. Men aydım: Yā Rumeyzā, sen munda-mu sen? tēdim erse, (8) Rumeyzā aydı: Yā Resūlallāh, Ḥaq te'ālā maḡa uçtmaḥ rüzī qıldı, munda turur-men tēdi erse, sewündüm. Yana bir cāriya körer-men, bēğāyat (9) körklüg. Men aydım: Sen kimnüng cāriyası turur-sen? tēdim erse, ol cāriya aydı: Yā Resūlallāh, men sizin yārānlarıngız Zeyd ibnū Ḥārişanın (10) qaravaşı turur-men tēdi.

Yana su'āl qıldılar: Yā Resūlallāh, uçtmaḥ ehlining boyları neteg bolğay? tēdiler erse, Peygāmbar 'as (11) aydı: Uçtmaḥ ehli Ādam peygāmbar 'as boğluğ bolğaylar. Ādam peygāmbar 'as'nuḡ boğı altmış arşun erdi. Taqı 'İsā (12) peygāmbar 'as yaşlığ bolğaylar, taqı 'İsā peygāmbar otuz yaşar erdi. Taqı Yūsuf peygāmbar 'as cemāllığ bolğaylar (13) taqı Muḥammed Resūlullāh qılıqlığ bolğaylar. Tenlerinde tük bolmağay, saqalları bolmağay, közleri sürmelig bolğay, yüzleri (14) on dördünçü tünki tolun ay tēg bolğay. Köngüllerinde kīne ḥased bolmağay. Uçtmaḥda sōkellik bolmağay, (15) tüfkürmek, burun arıtmaq, bevl qılmaq bolmağay. Ḥūrlar andağ şāfī bolğaylar kim nēce üküş ton keḍseler cümle tonları (16) biri biri ileğinde körüngey, tonları egnindin tenleri körüngey, taqı tenleri altındin süngükleri körüngey, taqı süngükleri (17) altındin yilikleri körüngey. Hēç aralarında künilemek bolmağay. Meger bir mu'minning bir ḥayması bolğay yinçüdin; uluğluqı altmış mīl [66] (1) bolğay — dört minğ adım yerke 'Arab mīl tēp aytur — anıng içinde ēkki büstān bolğay biri biringe qarşu. Birining iḍişleri (2) cümle aq kümüşdin bolğay.

Andın soñg Peyğambar 'as'qa Cebre'il taqı Mıkâ'il aydılar: Yâ Muhammed, döstnıñ sarâyına (3) müşâhide taqı teferrüc qıldınğ, êmdi Hâq te'âlâ duşmanlarınıñ sarâylarına taqı nazar qılğıl! tédiler erse, üçegü (4) barduq. Körer-men tamuğnı inğen uluğ, heybetlig, Hâq te'âlânıñ ғаzabınıñ eşeri bar. Ey ümmetlerim, tamuğ qorquğudın (5) üküş yığlañg taqı qađğuruñg kim tamuğ 'azâbı ve 'uqubatı inğen uluğ turur. Taqı tamuğnuñg teriñgliki ol qadar turur kim yer taqı (6) kök arası kim beş yüz yıllıq yer turur. Eger bir pāra bir kişi başınça taşnı erte kemişse-ler, aħşamdın burunraq yerke (7) tüşkey. Taqı tamuğda ol endāzalığ taşnı ıdar bolsalar, qırq yılqa tegi tüşse, tamuğ tüpinge yetmegey. Hâq te'âlâ ferışte- (8) -lerke buyurdı kim bu tamuğnı yanduruñg tēp. Miñg yıl tamuğqa ot yandurdılar, tamuğ kızardı; miñg yıl [taqı] yandurdılar, tamuğ (9) aqardı; yana miñg yıl ot yandurdılar, tamuğ qarardı. Tamuğqa kirgen kâfirlarnıñ terisiniñg qalıñlıqı qırq êkki arşun (10) bolğay, taqı terisi Uħud tağınça bolğay. Mekke Medīne arasıñça yerni bir kâfir tutğay. Tamuğ ehli tamuğqa kirse, ança yığla- (11) -ğaylar kim yüzleri yap tēg bolğay. Andın soñg köz yaşı kesilgey, közleri qan aqa başlağay. Ança qan aqğay kim eger (12) kemiler ıdar bolsalar, ol qan üze yürigeı.

Peyğambar 'as aydı: Tamuğ içinde bir ögür ħalāyıqnı körer-men. (13) Ferışteler otdın sindu birle ol ħalāyıqlarnıñ tillerini keserler. Ol tiller büter. Yana keserler, yana büter. Neçe kesseler, (14) ança büte turur, munlar taqı kese tururlar. Men aydım: Yâ Cebre'il, bu kişiler ne 'amellig kişiler tururlar kim mundağ 'uqubat birle mübtelā (15) tururlar? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Bu ol 'ālimlar turur kim 'ilm birle 'amel qılmağan, dünyāda ħalāyıqlarğa aytur erdiler (16) kim: Zinā qılmañg kim Hâq te'âlā zinānı ħarām qılıp turur tēp aytur erdiler, taqı özleri zinā qılur erdiler. Taqı ħalāyıqlarğa aytur (17) erdiler kim: Ĥamr içmeñg kim Hâq te'âlā ħamrnı ħarām qılıp turur tēp, taqı özleri içer erdiler. Nē kim fısq u fücūr, yaman işler [67] (1) bar erse, ħalāyıqnı yığar erdiler, taqı özleri yığılmağın qılur erdiler. Bular turur kim munuñg tēg 'uqubatlar birle (2) mübtelā tururlar tedi. Yana bir qavmnı körer-men kim ferışteler ol kişilerniñ etlerini keserler taqı özleringe loqma qılu (3) yēt[r]ürler. Bular yemeseler, üküş 'uqubatlar qılurlar, yigrenü yigrenü öz etlerini yēyürler. Men aydım: Yâ Cebre'il, bu ne qavm (4) tururlar kim munuñg tēg 'uqubat birle mübtelā tururlar? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Yâ Muhammed, bu ol qavmlar turur kim musulmān- (5) -larnı yüzinde yupulağuçılar, maşhara qılğuçılar tururlar, taqı artlarında ħaybat qılğuçılar tururlar. Yana bir qavmnı kördüm, (6) qarınları inğen uluğ turur, hēç qarınlarını kötrü bilmesler, yüzün süriyü yâ taqı yanın süriyü yürirler. Men aydım: Yâ Cebre'il, bu (7) ne qavm turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Bu ribā yēğüçiler tururlar tedi. Yana bir qavmnı kördüm kim tamuğqa erklig ferışteler (8) ol qavmnı süñgü birle sançarlar taqı tamuğ içinge ıdarlar. Men aydım: Yâ Cebre'il,

bu ne qavm tururlar? tédim erse, [Cebre'il 'as aydı]: Bu qavmlar gammâz (9) tururlar, musulmānlarnı zālamlarqa çaqarlar. Ol zālamlar ol musulmānlarnıñ mällarını alurlar, 'azāb u 'uqūbat qılurlar. (10) Yā taqı êkki musulmān arasında gammāzlıq qılıp uruş kiriş, üküş fitneler qoparur[lar]. Yana bir qavmnı kördüm tamuğ içinde (11) töpen asılıp tururlar. Men aydım: Yā Cebre'il, bu ne qavm turur kim mundağ 'azāb u 'uqūbat qılurlar? tēp aydım erse, Cebre'il (12) 'as aydı: Yā Muḥammed, bu riyā birle tāt at qılguçılar turur. Ḥalāyıq qatında namāz qılurlar, taqı ḥalvatta hēç namāz qılmaz- (13) -lar. Taqı maqşūdları Ḥaqqnıñ rizāsı ermez, taqı ğaraźları ol turur kim ḥalāyıqlar bizlerke zāhid tēp ağırlasunlar, (14) ḥıdmat qılsunlar tēp yoq tāt atlarını, qılmamış edgüliklerini qılduq tēp yalğan sözler[ler]. Maqşūdları dünyā fāyidesi (15) turur, āḥirat şevābı ermez.

Yana bir za'İfanı körer-men tamuğ içinde, saçındın asılmış, dimāği qaynayur erdi. Men (16) aydım: Yā Cebre'il, bu ne 'amellig za'İfa turur? tédim erse, Cebre'il 'as aydı: Yā Muḥammed, bu ol za'İfa turur kim dünyāda saçını (17) destārındın çıkarur erdi taqı nāmaḥremelerke ol saçını körgüzür erdi. Ol nāmaḥremeler taqı anıñ saçını körüp anğar meyl [68] (1) qılur erdiler taqı yawuz işler aralarında keçer erdi. Taqı bir za'İfanı körer-men, êkki elgi bağlıq taqı êkki adaqı bağlıq, yılanlar (2) taqı çayanlar soqar. Men aydım: Yā Cebre'il, bu ne za'İfa turur kim mundağ 'uqūbat birle mübtelā turur? tédim erse, Cebre'il 'as (3) aydı: Yā Muḥammed, bu ol za'İfa turur kim namāz qılmas erdi, hemİşe necis yürüyür erdi, tenleri taqı tonları necis erdi, ve eger yunar, (4) yunuğnı taqı bilmez erdi, hem taqı sormaz erdi, dīn qağğusını yemes erdi, hemİşe pelİdlik arıqsızlıq birle 'öm-rini keçürgen (5) za'İfa erdi. Yana bir za'İfanı körer-men, otdın tātūt içinde qoymışlar, êkki közi yoq, êkki qulaqı yoq. Men aydım: Yā Cebre'il, (6) bu ne za'İfa turur? tédim erse, Cebre'il 'as aydı: Yā Muḥammed, bu ol za'İfa turur kim zinādın oğlan keldürür erdi taqı (7) éringe aytur erdi kim: Bu sēndin bolğan turur tēp aytur erdi. Yana bir za'İfanı kördüm kim tamuğ içinde tilindin asıqlıq (8) turur, boğzına zaqqūm qoyarlar. Men aydım: Yā Cebre'il bu ne za'İfa turur kim mundağ 'uqūbat birle mübtelā turur? tédim erse, Cebre'il (9) 'as aydı: Yā Muḥammed, bu ol za'İfa turur kim tili birle cüftini āzār qılur erdi taqı cüftidin destürsüz éwin-din çıkar (10) erdi, yawuz işler qılur erdi.

Andın soñ Peyğāmbar 'as aydı: Ḥaq te'ālānıñ rizāsı taqı uçmaḥ ol za'İfanıñ (11) turur kim Ḥaq te'ālānıñ fermānını yeringe keltürse taqı cüftini āzār qilmasa tēdi. Ey Bār Ḥudāyā, cümleke seniñ rizāñnı (12) bulmaqqa taqı seniñ fermānıñnı yeringe keltürmek[ke] sen tevfiq bērgil taqı tamuğdın emān bērip sekkiz uçmaḥqa şāyista qılğıl! Āmīn.

(13) TOQSINÇ FAŞL

Peyğāmbar 'as Ḥuneynde ğazāt qılmaqnıñ beyānı turur
İmām Abū'l-'Alā-i Ūşl *raḥmhi* (14) Nişābu'l-Aḥbār atlıg kitābında

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ما من قطرة احبّ الى الله (15) تعالى من قطرة دمع
من خشية الله تعالى او قطرة دم اهریق فی سبیل الله تعالى

Hadîs ma'nîsi ol bolur kim Peygâmbar (16) 'as habar bërü yarlıqar: Hêç qatıra sewüglügrek yoq Tanğrı te'âlânıñg hazratınğa meger ol qatradın kim Haq te'âlânıñg (17) havfındın 'aşî közindin qatıra yaş aqıtsa, taqı ol qatradın kim ğazî qul Haq te'âlâ yolında şehîd bolup tenindin qatıra qan [69] (1) aqsa. Bu êkki qatradın sewüglügrek yoq Haq te'âlâ hazratında.

Qaçan kim Peygâmbar 'as Mekkeni açtı erse, Tâııf (2) élinge habar tegdi kim Muhammed çerig birle keldi taqı Mekkeni aldı tęp. Havâzın qabılası uluğları taqı Şaqıf qabılasınıñg uluğları (3) yığıldılar, taqı meşveret qıldılar taqı aydılar kim: Bu kün bu Muhammed Mekkeni aldı, yarın bizlerke kelgey, bizlerke taqı zaħmat bergey. (4) Nâğāh isti'dād qılıp bizlerke kelse taqı biziñg isti'dādımız bolmasa, sizlerni helāk qılğay, neteg kim Mekke ħalâyıqıñğa (5) nâğāh keldi taqı anlarını aldı. Êmdi mundın yaħşıraq yoq kim bizler isti'dād qılmaq taqı ol bizlerke kelmezdin burun- (6) -raq biz anlarqa barsaq tęp çerig isti'dādı qıldılar, tórt minğ uruş erenleridin âmāda qıldılar. Havâzın qabıla-(7)-sınıñg uluğı Mālik atlığ erdi taqı Şaqıf qabılasınıñg uluğı 'Abdu Yalıl atlığ erdi. Mālik aydı: Menim rāyım andağ turur kim (8) cümle māllarımıznı, yılqı qaranı, oğul qızın, ħatunlarımıznı, cümleñi alıp baralıñg, hêç Tâııfta neerse qođmağalıñg, anıñg (9) üçün kim uruşqan kimerseler qaçmaqqa i'tiqādı bolmasun, tenleri cānları birle uruşsunlar, hem öz cānları (10) üçün, hem taqı mālları tawarları üçün uruşsun[lar], hem taqı oğlı, qızı ħatun[lar]ı üçün uruşsun[lar] tedi erse, cümlesi (11) aydılar: Neme yaħşıraq, şavāb rāy turur! tédiler. Yana Mālik aydı: Taqı bir rāyım ol turur kim, qaçan êkki şaf qarşu turuşsalar, (12) uruşmaqqa qaşd qılsalar, sizler kerek kim cümleñiz qılıçlarıñızın qınlarıñızdın çıqarsañız, taqı ol sâ'at (13) içinde ol qılıç[lar]nıñg qınlarını sındursañız taqı bıraqsanğız; qılıçnı qınğa qatmaq tama'ı bolmasa, ölgünçe uruşmaqqa (14) i'tiqād tutup cümleñiz bir yolu ħamle qılsañız, bolğay kim anlarını ğalaba qılsañız tedi erse, cümlesi qabıl qıldılar.

Yana (15) Tâııf élinde bir abuşqa bar erdi, Düreyd atlığ, uluğ yaşığ, yüz yigirmi yaşayur erdi, közi körmez erdi. Aydılar kim: (16) Bu Düreydni életeliñg kim bu ħarb işini yaħşı bilür, üküş ħarblar qılıp turur tęp anı taqı alıp bardılar. Avtās atlığ (17) yerde qondılar erse, bu Düreyd aydı: Ne iş turur kim tēweler āvāzı taqı qoylar āvāzı eşitür-men? tęp aydı erse, aňgar aydılar [70] (1) kim: Yā Düreyd, Mālik ħükmi andağ boldı kim hêç kimerse oğlını qızını, ħatunını, mālı tawarını, yılqı qarasını élda (2) qoğmasun, cümleñi alıp çerigke çıqsunlar tęp aydı tédiler erse, bu Düreyd aydı kim: Ol Mālikni mañga ündeyü (3) bering! tedi erse, Mālikni ündediler,

alıp keldiler. Bu Düreyd aydı : Yâ Mâlik, nə hükm qıldınğ? Vell men munça çerigde yürüdüm, (4) mununğ tég hêç körmedim. Mununğ tég iş hêç kişi qılmışı yoq kim sen qıldınğ. Bu mâl tawarlarını aş adaqınğa taqı (5) köksinge eletür-sen. Hêç maŝlaŝat ermes. Eger sen taqı çeriglerinğ ğâlib bolsa, hêç ziyân bolmağay; ve eger Muĝammed ğâlib (6) bolsa, bu oğul qız, mâl tawarlar bulun bolmasun têp aydı erse, Mâlik aydı: Yâ Düreyd, bu râynı anınğ üçün qıldım (7) kim bu uruŝqanlarınğ oğul qızlarınğa, mâl tawarlarınğa qayıtmaq ŝama'ları bolmasun, qatığ uruşsun- (8) -lar, duŝmandın yüz çewürmesünler têp qıldım tedi erse, Düreyd aydı: Yaman qıldınğ, bu rây eğğü rây ermes, bu râynı (9) buzğıl! tedi erse, Mâlik aydı: Bu rây yahşı rây turur, bu râynı buzman (?); taqı seninğ 'aqlınğ eksük bolup turur, râynınğ (10) taqı za'if bolup turur, özünğ taqı ħerif bolup turur-sen têp aydı erse, Düreyd taqı ték qaldı, ziyâda neerse temedi.

(11) Taqı qaşd qıldılar, baru başladılar. Qaçan kim munlar 'azm qıldılar erse, bu ħabar zâhir boldı taqı Peyğâmbar 'as (12) -qa tégdi. Mekkeke kirip on bêŝ kün keçmiş erdi kim bu ħabar tegdi erse, Peyğâmbar 'as taqı cümle ŝaĝâbalarqa (13) i'lâm qıldı. Cümle ŝaĝâba ve yârânlar isti'dâd qıldılar taqı aŝlandılar. Peyğâmbar 'as yarıq yaşıq (14) keğdi. Taqı Döldül atlığ qatırı bar erdi — Muqavqıs melik hediyyeten ıda bérıp turur erdi — anı mündi taqı çeriglerke nağar qıldı: (15) on êkki minğ er erdiler; taqı êkki minğ er silâĝlıg uruş erenleri bar erdi; on minğ er Medİnedin kelgenler, êkki (16) minğ Mekkedın çıqqanlar erdi. Qaçan kim Peyğâmbar 'as bu çerigninğ 'azamatını kördi erse, könglinge ħoŝ (17) keldi. Seleme atlığ ŝaĝâba aydı: Bu kün bizler azlıqdın yeldürmegey-miz. Barçalarınğ i'ti-qâdları andağ erdi [71] (1) kim bizlerni kimerse ğalaba qılu bilmegey têp. Hemİşe ŝaĝâba kâfirlarınğ ğalabasını eştip Tanğrı te'âlâqa tağarru' u zârî- (2) -lıq birle isti'ânât ve meskenetlik birle çıkar erdiler. Bu nevbet andağ qılmadılar; öz çeriglerine, üküŝlükinge (3) i'timâd qıldılar taqı çıktılar.

Peyğâmbar 'as 'Attâb atlığ ŝaĝâbanı Mekkeke bég qıldı taqı Mu'âz ibnü Cebel atlığ (4) ŝaĝâbanı uluğ qıldı. Taqı Mu'âzqa aydı kim: Bu Mekke ħalqınğa fiqh 'ilmni öğretgil, benim sünnetlerimni munlarqa beyân (5) qılğıl! tedi taqı çıktı. Bardılar ançaqa tegi kim Ĥuneyn atlığ yerke tegdiler. Peyğâmbar 'as Unays atlığ ŝaĝâbaqa (6) buyurdi kim: Bu keçe erkeke tegi uğımağıl, atlanıp tağ başında turğıl, baqğıl; kâfirların kimerсени körsenğ, (7) bizke ħabar bérğıl! tedi erse, ol taqı erkeke tegi tağ başında oyağ tünedi, hêç kimerсени körmedi. Taqı Mekkeninğ kâfirları- (8) -dın, eŝrârların Peyğâmbar 'as birle çıktılar, velkin Peyğâmbarqa yârî üçün çıqmadılar, velkin: Baqalınğ, bu êkki (9) çerigdın qayu biri ğalaba qılğay têp nezzâra qılmaq üçün çıktılar. Anlar arasında şafvân atlığ kimerse bar erdi. (10) Peyğâmbar 'as ol ŝafvândın yarıqlar tiledi erse, ol şafvân aydı: Yâ Muĝammed, ne yön birle tileyür-sen, küç birle-mü

(11) tileyür-sen, yoq erse 'âriyat-mü tileyür-sen? tedi erse, Peyğambar 'as aydı: 'Âriyat tileyür-men. Eger zâyi' bolsa, (12) tâvân qılğay-miz tedi erse, Şafvân yüz yarıq 'âriyat bérđi. Qaçan kim Huneinde tünediler taqı erte koptılar, qol arasındın (13) bir qara köründi. Baqarlar, tört miñ er, cümle tamâm silâhlig erenler qarşu keldiler. Peyğambar 'as çeriglerini, şaflarını (14) tüzdi, taqı halâyıqnı uruşqa qondurđı, taqı munlarğa feth birle bişarat bérür erdi. Qaçan kim êkki şaf râst boldı erse, (15) bu kâfirlar cümlesi qılıçlarını çıqardılar, taqı qınlarını sindurdılar, taqı ot atmaqqa, süñgü sançmaqqa meşğül bolmadın (16) bir yolu qılıç birle hamle qıldılar erdi. Şahâbalar neçeme kim qatıǵlandılar, bolmadı. Şabur qılu bilmediler, qaça başladılar. (17) Üküş şahâbalar şehid boldılar. Qalğanları müteferriq boldılar, tegme biri bir yanqa bardılar, kâfirlarınıñ qatıǵ hamleleringe [72] (1) tãqatları qalmadı, hezimet boldılar. Peyğambar 'as neçeme kim çağırur erdi şahâbalarqa kim qaçmañğ tęp, (2) cümle qaçtılar. Peyğambar 'as yalguz taqı bir neçe kişi qaldı, özgeleri barça müteferriq boldılar. Çerig tüşmiş- (3) -din soñ ol kâfirlarınıñ ba'zısı kim musulmân boldı, aydı kim: Cümle çerigni taqıtmışdın soñ bir on kişi qaldı, (4) aralarında bir aq qatır mungen bar erdi. Bizler bildük kim ol Muhammed turur tęp. Neçeme kim qaşd qılşaq anlarğa qarşu, bir kimerse (5) kelür erdi, aq tonluğ kişiler, yaşıl 'imâmalıǵlar hêç Muhammedke barmaqğa qoymas erdiler; bizler anlarqa qarşu turmaqqa (6) qorqar erdük tęp aytur erdiler. Peyğambar 'as'nuñ qatırınıñ yügenini 'Abbâs tutar erdi, taqı 'Abbâs oǵlı (7) Fazl bar erdi, Abû Bekr, taqı 'Ömer, 'Alî bar erdi taqı Abû Şufyân kim Peyğambarınıñ çıqanı erdi, anıñ qarındaşı Rabî'a taqı Usâma erdi, taqı (8) Usâmanıñ qarındaşı erdi. Şahâbalar arasında munâfiqlar taqı bar erdi. Kulada athğ kimerse Şafvânğa aytur: Muhammed athğ (9) kimerseniñ sihrî né bâtil boldı! tedi erse, Şafvân — ol vaqtın kâfir erdi — kâfirlıq bi[r]le söwer erdi. Haq te 'âlâ anğa İslâm (10) rûzı qıldı. Ol aydı: Yâ Kulada, Tañrı ağzınıñ sındursun, bizim Qurayş qabilasıdın bizke uluğ bolsa, yahşı (11) ermez-mü kim ne qabilalıǵ uluğ bolğınça? tedi.

Qaçan kim Peyğambar 'as bu hâlnı kördi erse, hâtırı bezmân boldı, (12) köñli qadğuluğ boldı, taqı Haq te 'âlâ hâzratına tazzarru' u zârılıq birle du'â qıldı, aydı: *Allâhumma, laka 'l-hamd va-laka* (13) *'l-mustakâ va-anta'l-mustagâs*. Ey Bâr Hudâyâ, sığınımız turur-sen, şikâyat qılgu yerimiz sen turur-sen. Bu miskîn (14) qullarınıñ sañğa sıǵnu çıqmaq kerek erdi, bilmediler. Qollarına i'timâd qıldı, çerig üküslükinge baqtılar. Yaman (15) qıldılar, sañğa tevekkül qılu sêndin isti'ânat tileyü çıqmaq kerek erdiler, bilmediler. Sen keçürgil, sen bu miskînlerke (16) nuşrat bérğil! tęp zârılıq qıldı erse, Cebre'il 'as nâzil boldı beş miñ ferişte birle, ala athğ, aq tonluğlar, (17) âdamî şûratına keldiler Peyğambar 'as'qa yârî üçün. Şahâbalar anları körmediler, velikin kâfirlar körer erdiler. [73] (1) Kâfirlardın bir kimerse aydı çerig tüşmişdin soñ: Qanı sizniñ

aranğızda ala atlıg aq tonluğ erenler? Cümlemizni (2) öltürgen, helâk qılğan anlar erdi. Aranğızda anlarını hêç körmez-men tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Anlar (3) ferîşteler erdi kim Haq te'âlâ bizlerke yârî bERMek üçün ıda bERip turur erdi. Cebre'il 'as aydı: Yâ Muhammed, bu (4) du'â kim qıldınğ, Mūsâ Peyğambar 'as mundağ qıldı erdi ol kün kim Fir'avn 'al ağır çerig birle Mūsâ (5) Peyğambarımızni qawup çıqtı. Mūsâ peygāmbarınıñ yārānları az erdi, taqı Fir'avnnuñ çerigi üküş erdi. Mūsâ peygāmbar 'as (6) deryâ qırıngıa keldi yārānları birle taqı artınça Fir'avn keldi çerig birle. Mūsâ peygāmbar 'as inğen qağğuluğ, mütehayyir (7) boldı taqı cümle yārānları qorqtılar. Mūsâ peygāmbar 'as bu sen oqığan du'ânı ol hâlde oqıdı taqı üküş zārılıqlar (8) qıldı erdi. Haqdın fermān keldi: Yâ Mūsâ, 'aşānğni deryāğa urğıl! Qaçan Mūsâ peygāmbar Haq te'âlâ emri birle deryāqa urmuş erdi, (9) suw Haq fermānı birle açıldı taqı yollar peydâ boldı erse, Mūsâ peygāmbar 'as yārānları deryādın keçtiler. Artlarında Fir'avn (10) 'al baqar, deryâ êkki pāra bolmış, tağ tağ suw yığılmış, deryâ içinde yol bolmış. Fir'avn taqı çerigi birle deryāqa kirdiler. Qaçan kim (11) deryāqa tamām kirdiler erdi, Haq te'âlâ fermānı birle deryâ burunqı tEG boldı, Fir'avn taqı çerigi cümlesi ğarq boldılar. Haq te'âlâ Mūsâ peygāmbarını (12) qavmı birle qutğardı, nuşrat bERdi. Êmdi sañga taqı, yâ Muhammed, nuşrat bERdi, ol du'â kim aydınğ, tazarru' ve zārılıq kim qıldınğ, Haq te'âlâ (13) du'ānğni müstecāb qıldı. Êmdi eşhāblarınıñni yığıl taqı ğamle qılınğ kim kâfirlarını Tanğrı te'âlâ hezİmet qıldı, taqı sizke nuşrat berdi, (14) taqı şahābalarınıñ kōnğlidin qorquğni çıqardı taqı ārām u qarār u quvvat bERdi tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Abbās, qatığ (15) āvāz birle çaqırğıl! tedi erse, 'Abbās taqı çaqırdı: Ey enşār öğürİ, ey muhācİR öğürİ, ey musulmānlar, keliñğler! Haq te'ālādın nuşrat (16) keldi tedi erse, cümle muhācİR ve enşār yığılu keldiler inğen bodalarına inğreyü kelmiş tEG, *lebbeyke lebbeyke* tEP yığılu başladılar. (17) Qaçan kim şahābalar yığıldılar erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Abbās, bir awuç uşaq taş bERgil! tedi 'Abbās taqı bir awuç uşaq taş bERdi. [74] (1) Peyğambar 'as aydı: Ey Bār Ğudāyā, sen va'de qılıp turur-sen kim mu'minlerke nuşrat bERgey-men tEP, ol va'deñni (2) sañga şefİ' qılur-men. Yâ Rebbi, mu'minlerke nuşrat bERgil taqı kâfirlarını hezİmet qılğıl! Ol bir awuç taşnı atmış (3) erdi. Haq te'âlâ qudratı birle cümle kâfirlar kōzinge topraq toldı taqı mu'minler bir yolu ğamle qıldılar. Haq te'âlâ (4) kâfirlarqa qorquğ kemişti. Bir sâ'at içinde kâfirlar hezİmet boldılar. Mu'minler tağılmış teg kâfirlar müteferriq (5) boldılar, qaştılar, Tāyifqa bardılar taqı ba'zıları öldiler, cehennemke bardılar. Tanğrı te'âlâ andın ğabar bERü yarlıqar, (6) *qt*: لقد نصرکم الله فی مواطن كثيرة ویوم حنین اذ اعجبتکم کثرتکم فلم تغن عنکم شیئاً (7) وضاعت علیکم الارض بما رحبت ثم ولّیتم مدبرین ثم انزل الله سکینته علی رسولہ وعلی المؤمنین وانزل جنوداً (8) لم تروها وعذب الذین کفروا وذلك جزاء الکافرین

ثمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ (9) غَفُورٌ رَحِيمٌ (IX : 25 - 27)

Bu âyat ma'nisi ol bolur kim: **Haq te'âlâ** nuşrat bérdi sizlerke. **Haq te'âlâ** (10) yerlerde, Bedr toquşında taqı Ahzâb toquşında taqı nuşrat bérdi, **Haq te'âlâ** (11) ađıñızda taqı nuşrat bérdi, **Haq te'âlâ** (12) sizlerke hoş kelip turur üküşlüküñüz, **Haq te'âlâ** (13) ol Huneyn yeri tar boldı sizlerke kênğ erken, **Haq te'âlâ** (14) yüz çewürdünğüz **Haq te'âlâ** (15) hezîmet bolğan hâlde **Haq te'âlâ** (16) üzge, **Haq te'âlâ** (17) taqı mu'minler üzge **Haq te'âlâ** (18) ferîştelerdin kim **Haq te'âlâ** (19) taqı şahâbalar birle **Haq te'âlâ** (20) taqı şahâbalar öltürmek birle **Haq te'âlâ** (21) andın sonğ Tanrı te'âlâ tevfiq bérür İmânğa kimke kim tilese **Haq te'âlâ** (22) yazuqlarını [75] (1) örtgen turur taqı rahmat qılğan turur.

Qaçan kim kâfirlarınñ ba'zısı öldi, ba'zısı taqı Târifqa qaçtılar, ba'zısını (2) tuttılar, yılqı qaralarını, mällarını tawarlarını, oğul qızlarını qaçuru bilmediler. Peyğambar 'as şahâbalarqa (3) buyurdı, cümlesini cem' qıldılar taqı hisâb qıldılar: altı minğ erenleri hatunları birle, oğul qızları birle, (4) taqı on beş minğ tewe erdi, qoylarqa taqı mällarqa hisâb yoq erdi. Bu neerselerini ba'zı şahâbalarqa emânet (5) qoydılar taqı ba'zı şahâba birle Târifqa bardılar, taqı Târifqa bir ay içinde kirdiler, dört yanında bağlarını (6) harâb qıldılar. Bolmasa Mâlik atlıg begleri keldi, musulmân boldı taqı Şaqîf qabîlası taqı musulmân boldılar. Peyğambar 'aleyhi (7) 's-selâm aydı: Kim kim musulmân bolsa, oğlanlarını, hatunlarını qaytaralınğ tedi erse, üküşleri musulmân boldılar. (8) Andın sonğ Peyğambar 'as ğanımatnı qısmat qıldı. Mekkeniñ uluğlarına, Qurayş qabîlasında yanğla musulmân (9) bolğanlarğa bu ğanımatdın üküş mâl tawar bérdi, anıñ üçün kim musulmânlıqları qavî bolsun, İslâmdın qayıp (10) duşmanlıqnı âşkârâ qılıp mu'minlerke ziyân tegürmesünler tēp. Taqı Medînedin kelgen enşarlarqa azraq (11) bérdi, muhâcirlarqa taqı azraq bérdi. [Abū] Sufyânqa yüz tewe bérdi, taqı oğlı Mu'aviyaqa yüz tewe bérdi, taqı Hâkimke (12) yüz tewe bérdi, Hârişqa taqı [yüz] tewe, Mekkeniñ

uluğlarına yüzer yüzer tewelər bərđi. Qaçan kim Peyğāmbar 'as mundağ (13) qısmat qıldı erse, Tamīm qabıllasındın bir kimerse aydı: Yā Resūlallāh, bu kün ne iş qıldıñız? Peyğāmbar 'as aydı: (14) Ne qıldım? Ol aydı: 'Adl qıldıñız tēdi erse, Peyğāmbar 'as'nunğ ğazabı keldi taqı hēç neerse tēmedi, ol qadar aydı kim: (15) Men 'adl qılmasam, kim 'adl qılğay? tēdi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Yā Resūlallāh, destūr bērgil, muni qılıç birle urayın taqı (16) öltüreyin tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Andağ qılmağıl, yā 'Ömer! tēdi.

Yana Abū Sa'īd Hıdrī *razhu* keldi taqı (17) aytur: Yā Resūlallāh, enşārılar ayturlar: Peyğāmbar 'as öz qabıllasını buldı, bizke hācatı qalmadı; bizim qılıçımızdın [76] (1) qan tamar taqı bu ğanımatlardın biz mahrūm turur-biz tēp ayturlar tēdi erse, Peyğāmbar 'as Sa'd ibnū 'Ubādaqa (2) aytur: Yā Sa'd, bargıl, qavmunğnı cümlesini bir yerke yığıl taqı mañga hābar bērgil! tēdi erse, Sa'd enşārılarını bir yerke (3) yığdı taqı kelip Peyğāmbar 'as'qa hābar bērdi erse, Peyğāmbar 'as taqı bardı, bir huṭba oqıdı. Avval Haq te'ālāqa (4) üküş hamd u şenā qıldı dünyanı taqı dünyanıñ mālı tawarını bērdi tēyü, taqı āhıratnı ögdi, dervişlikni ögdi taqı aydı: Eyā (5) enşārılar, āğāh bolunğ, ol kimerselerke kim māl tawar bērmedim, ol kimerseler mañga sewüglügrek turur māl bērgen- (6) -lerimdın tēdi, taqı sizler rāzī bolmas-mu-siz kim anlar māl tawar birle ēwleringe qayıtsalar taqı sizler Tanrı resūlı birle (7) qayıtsanğız? Sizlerniñ islāmlarıñız taqı imānlarıñız könglünğüzde ornap turur, andağ muhkem bolup turur kim nēçeme (8) uluğ belā u miñnet kelse, sizler şabur qılu bilür-siz taqı imānnı ıçınmaz-siz, vellkin bular yañla musulmān bolup tururlar. (9) Eger munlarğa mundağ qılmasa erdim, musulmānlıqdın qayıtğay erdiler taqı uluğ fesād bolğay erdi tēp bu işni qıldım. (10) Ey enşārılar, sizler könglümke andağ sewüglüğü turur-siz kim cümle halāyıq bir yolğa (11) kirseler, men ol halāyıqnı qoğup enşārılar yolına kirgey-men. Sizler cümle musulmān yolını bilmez erdiñiz. Haq tebāreke (12) ve te ālā benim birle sizlerke yol körgüzdi. Aranğızda dostluq taqı ülfet yoq erdi, Haq *ttt* aranğızda ülfet kemişti (13) tēdi, enşārılarını üküş ögdi taqı medh qıldı, taqı aydı: Ey enşārılar, Mekke kâfirları mēni qavdılar, taqı men şizke bardım erse, (14) siz mēni özünğüzke sığındurdunğuz. Men şizke bardım qorqa eymenü, siz mañga qorquğumdın emān bērdiñiz taqı mañga (15) nuşrat bērdiñiz tēdi, taqı ēkki ēlgini kötürdi taqı enşārılarqa du'ā qıldı taqı aydı: Ey Bār Hıdāyā, enşārılarını sen (16) yarlıqağıl, enşārılarqa sen rahmat qılğıl, enşārılarınıñ oğlanlarıñız taqı sen rahmat qılğıl, enşārılarınıñ (17) oğlanlarıñız oğlanlarıñız taqı sen rahmat qılğıl! tēdi erse, cümle enşārılar yığlaştılar, meḥāsinlarındın qan yaş- [77] (1) -ları aqar erdi. Enşārılar qoptılar taqı aydılar: Yā Resūlallāh, neteg kim qısmat qıldıñız erse, qısmatınğa rāzī bolduq. Bizim maqşūdu- (2) -mız, yā Resūlallāh, seninğ maḥabbatınğ turur, dünyā mālı ermez. Nē kim qılsañız, biz rāzī biz tēp cümle yığlaşu Pey-

ğāmbarqa 'özrlər aydılar (3) erse, Peyğāmbar taqı 'özrlərini qabül qıldı, taqı şafaları ziyāda boldı. Taqı Mekkeke qayıttılar, taqı, iħrām bağladılar, zu'l-qa'da ayı (4) tuğmışda Mekkeke kirdiler, taqı hec qıldılar, taqı iħrām birle Mekkeke bir qaç zamān turmuşdın [sonğ] yana Medİneke bardılar.

ONINÇI FAŞL

(5) Peyğāmbar 'as vefātınıñ beyānı içinde turur

İmām Bağavī *raḥmhi* Meşābīḥ atlığ kitābda bu ḥadīṣni keltürmiş, (6) ḥadīṣ bu turur :

من ابى هريرة رضى الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم والتذى نفس محمد بيده اليأتين على احدكم يوم ولا (7) يرانى ثم لان يرانى أحب اليه من اهله وماله معهم

Bu ḥadīṣ ma'nisi ol turur kim Peyğāmbar 'as yarlıqar: Ol Tanrı birle (8) qasem yād qılur-men kim Muḥammedniñ rūḥı anıñ taşarrufında turur. Her ayna bir kün kelgüsi turur sizlerde biriñiz üze kim ol kün (9) içinde mēni körmegey-siz, men āḥiratqa naql qılmış bolğay-men, andın sonğ mēni körmegey. Sizlerde biriñizke sewüglügrek (10) bolğay ewi barqıdın, oğlu qızıdın taqı nē kim qatında bar māl tawardın cümledin, sewüglügrek bolğay, velkin kirü bilmegey (11) tēdi.

Peyğāmbar 'as qaçan kim bu mezkūr ėllerni Haq te'ālānıñ nuşratı birle açtı erse, tiledi kim eṭrāf 'ālamdaqı (12) meliklerke, pādşāhlarqa elçi ıda bērse, taqı ol elçi birle bitigler ıda bērse, taqı ol bitigler içinde öziñiz peyğāmbarlıqını (13) beyān qılsa taqı ol meliklerni İslāmqa da'vat qılsa. Qaçan kim mundağ endişe qıldı erse, şāḥābalar aydılar kim: Yā Resūlallāh, (14) elçiler ıdmaqıñıñ 'ādatı ol bolur kim elçilerke bērilgen bitig üze mühür nişān qılur bolurlar. Ol melikler ol mühürni körse- (15) -ler bilürler kim bu bitigke kimmerseniñ taşarrufı tegmemiş tēp i'timād qılurlar tēdi[ler] erse, Peyğāmbar 'as buyurdı kim bir (16) kümüş yüzük qılduruñlar. Ol yüzükniñ üzesinge buyurdı kim Muḥammed Resūlullāh bitingiz tēp. Ol yüzük qılğuçı ustād (17) taqı andağoq qıldı. Peyğāmbar 'as ol yüzükni sol elginiñ kiçig barmağına qatar erdi taqı qaşını iç yanqa qoyar erdi. [78] (1) Peyğāmbar 'as'dın sonğ ol yüzükni Abū Bekrke *raḥhu* bērdiler. Cümle şāḥābalar aydılar: Siz Peyğāmbar yerinde (2) olturduñız, kerek kim Peyğāmbar 'as yüzükni elingizke qatsañız tēdiler erse, Abū Bekr taqı teberrük tuta elinge qattı. (3) Abū Bekrdin sonğ 'Ömer *raḥhu* ḥalīfa boldı erse, şāḥābalar taqı 'Ömerke aydılar: Siz taqı Peyğāmbar yerinde olturduñız, kerek kim (4) yüzükni siz taqı elingizke qatsañız tēdiler erse, ol taqı teberrük tutup elinge qattı. Andın sonğra 'Oşmān *raḥhu* ḥalīfa boldı (5) erse, ol yüzükni 'Oşmānqa bērdiler, ['Oşmān] taqı elginge qattı. Bir kün 'Oşmān *raḥhu* quduğ yaqasında quduğqa baqıp tururda (6) elgindeki yüzükni quduğqa tüşürmiş. 'Oşmān *raḥhu* üküş qadğurdı.

Peygâmbar 'as'nunğ yâdgârı tēp inğen (7) 'izzet qılır erdi, cümle şahâ-balar taqı ol yüzükke 'izzet qılır erdiler Peygâmbar 'as'nunğ mübârek barmaqında turğan (8) yüzük tēp. Qaçan kim quduğqa tüşti tēp eşittiler erse, cümle qadğurdılar. 'Osmân *razhu* buyurdi, ol quduğnunğ (9) suwını cümlesini çıqardılar, bulmadılar. Andın sonğ ol quduğnunğ balçıqını taqı çıqardılar, anda zâyî boldı.

Peygâmbar (10) 'as tiledi kim Yemen pâdşâhı Necâşî melikke bitig ıda bërse. 'Ammınınğ oğlı Ca'ferke buyurdi kim: Yâ Ca'fer, bir qaç kim— (11) —erseler birle kerek kim Yemenke barsaınğ taqı Yemen pâdşâhı Necâşî melikke biziñ selâmumızını tegürseınğ taqı anı İslâmqa da'vat qılsaınğ (12) tēdi erse, Ca'fer *razhu* taqı qabûl qıldı. Andağ qılayın tēdi erse, Peygâmbar 'as bitigüçike buyurdi kim: Yemen pâdşâhı (13) Necâşîqa mēndin bitig bitigil! tēdi erse, ol bitigçi aydı: Yâ Resûlallâh, neteg bitigeyin? Peygâmbar 'as aydı: Bitigil : Bismillâhi (14) 'r-rahmâni 'r-rahîm, Tañgrı-nınğ resûlî Muhammeddin Necâşî tapa, taqı Tañgrınınğ selâmı ol kimerseke bolsun kim köni yolğa uymış bolsa. (15) Ey Necâşî melik, âgâh bolğıl kim men ol bir u bar Tañgrını öger-men kim andın önğın Tañgrı yoq, melik turur, mülkinge noqşân yoq taqı (16) kerekmez şıfatlardın arığ pāk turur. Yana tanuqluq bërür-men kim Meryem oğlı 'İsânı öz qudratı birle atasız taqı anasız yarattı. (17) Taqı sēni ol Tañgrınınğ dîni üze ünder-men kim bir u bar turur, taqı aınğar şerîk ortağ yoq turur taqı vezîr revâ ermez. Mēni cümle halâyıq üze [79] (1) peygâmbarlıqqa ıda-bērdi taqı Cebre'il 'as maınğa kökdin Furqân endürdi. Ėmdi kerek kim bir u bar Tañgrıqa bütseınğ, (2) taqı mēni peygâmbar tēp inansaınğ, taqı maınğa ėngen Qur'ânğa inansaınğ, taqı maınğa uysaınğ taqı sözümni qabûl qılsaınğ. Saınğa (3) ittibâ' qıl-lip kim kim musulmân bolsa, cümlesinge nē şevâb erse, yalguz saınğa ol şevâb bolğay; ve eger musulmân bolmasaınğ, saınğa köre (4) kim kim musulmân bolmasa, cümlesinge nē 'iqâb bar erse, yalguz saınğa ol 'iqâb bolğay tēdi. Qaçan kim Peygâmbar 'as'nunğ (5) bitigi keldi erse, Necâşî melik aldı, oqıdı, içindeki sözlerni cümlesini bildi. Özi taqı 'İsâ peygâmbar 'as dîni üze (6) erdi, İncîlni bilür erdi. Andın sonğ Ca'ferke aydı: Özinge ėngen Qur'ândın bilür-mü-sen? tēdi erse, Ca'fer *razhu* (7) bilür-men tēdi erse, aydı kim: Oqıgıl, eşiteyin tēdi. Ca'fer *razhu* ėkki tizi üze çökti taqı başladı hoş âvâz birle: (8)

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم كهيعص ذكر رحمة ربك
عبده ذكريا اذ نادى (9) ربه نداء خفياً (XIX : 1-3)

Bu sūranı, Zekerıyyâ peygâmbar qışşası taqı Meryem qışşasını tamâm oqıdı erdi. Baqar, Necâşî közindin qatarât (10) ve 'abarât aqa başladı, mehâsini tükel ezildi. Andın sonğra şabrı qarârı qalmadı, barmaqını kötürdi taqı aydı: *Aşhadu an* (11) *lâ ilâha illâ'llâhu va-aşhadu anna Muhammadan 'abduhu*

va-rasûluhu. Taqı aydı: 'İsâ Peygâmbar bizlerke bişârat bérîp turur kim: Mèndin soñ (12) Aḥmed atlıg peygâmbar kelgey, zînhâr u zînhâr anğar ittibâ' qılğay-siz tēp İncıl içinde aydı. Yerni, kökni yaratğan (13) Tañgrı birle and yâd qılur-men kim bu ol peygâmbar turur, 'İsâ peygâmbar ayğandın hēç ziyâda qılmadın turur tēdi. Taqı Ca'ferni (14) ve taqı qatındaqı yârânlarnı ağırladı, ḥil'atlar bérdi, taqı özi Peygâmbar 'as'qa altmış ḥabeşî qul taqı üküş nefîs (15) tonlar, hediyyeler ıda bérdi, taqı bitig bitip ıda bérdi. Bitig içinde andağ bitip turur erdi kim: Bismillâhi'r-raḥmâni'r-raḥîm. Tañgrı (16) resûli Muḥammed Peygâmbarqa Necâşidin selâm. Şükür ol Tañgrıqa kim mēni İslâmqa köndürdi. Tanuqluq bérür-men, Tañgrı te'âlâ bir u bar (17) turur, taqı sen anıñ ḥaq resûli turur-sen. Nē kim aydıñg, ḥaq turur, sañga éngen Qur'ân ḥaq turur, bitig bitip ıda bérdi. Vellikin yolda [80] (1) deryâ bar erdi. Ol deryâdın keçerde cümle māl anda ğarq boldı, şahâbalar taqı ba'zıları anda vefâtı boldılar, ba'zı- (2) -ları taqı yalıñg çıqtılar. 'Ulemâlar aymışlar kim: Kâfirlar ayğaylar erdi kim Muḥammed işi künden künke ziyâda bolup (3) aḥvâlî ḥoş boldı Necâşî mālî birle, anıñg 'inâyatı birle tēp, ol cihetdin Ḥaq te'âlâ ol mālîni ğarq qıldı tēmişler.

(4) Andın soñg Peygâmbar 'as Rûm meliki Herqul atlıg melikke Diḥye atlıg şahâbanı ıda bérdi taqı Necâşîqa (5) yetmiş bitig bitidi. Qaçan kim bu bitig Herqul melikke tegdi erse, cümle batrıqlarnı, tersâlar uluğlarını yığdı taqı (6) aydı kim: İncilde bar turur Aḥmed atlıg Peygâmbar çıqğay tēp. Biz munça vaqıtdın küyüp erdük qaçan çıqğay (7) tēp. Uş çıqmış, bizke bitigi keldi tēdi taqı ol bitigni oqıdı taqı aydı kim: Ey batrıqlar, ey uluğlar, cümle ittifâq (8) qılıp ol Aḥmedke ittibâ' qılalıñg, dünyamız taqı âbadân bolğay, 'uqbamız taqı âbadân bolğay tēdi erse, cümle batrıq- (9) -lar bir yolu feryâd qıldılar, başlarını açtılar, saqallarını yuldılar erse, bu Herqul aydı kim: Feryâd qılmañg, men (10) sizlerni tecribe qılu mundağ aydım, baqayın munlar dîni içinde tölenip-mü tururlar yâ taqı tölenmedin-mü tururlar? tēp (11) sizlerni sınıdım. Bildim kim sizler dînleriñiz içinde inğen sâbit-qadam turur-siz tēp munlarnı ögüp (12) ḥil'atlar keydürdi. Andın soñg aydı: Ey batrıqlar, bu bitig keltürgen kişini alıp Žagâtırqa barıñg. Žagâtır cümle (13) batrıqlarnıñ uluğı, qâzîsi erdi. Herqul taqı nē kim Rûm şehrinde bar, cümle anıñg sözindin çıqmaz erdiler. (14) Qaçan Diḥyeni ol Žagâtırqa elettiler taqı aydılar kim: Mekkedin bitig keldi Herqul melikke, ol bitigni sizke ıda bérdi (15) tēdi erse, Žagâtır ol bitigke baqtı, taqı ol bitig içindeki sözlerni oqıdı taqı Diḥyeke sordı kim: Bu Aḥmedniñg (16) şıfatlarını mañga aytı bērgil! tēp Diḥye taqı Peygâmbar 'as şıfatlarını tamâm beyân qıldı erse, bu Žagâtır (17) turdı, taqı ewke kirdi, taqı tonlarını çıqardı, taqı aq tonlarını keydi, taqı élinge 'aşâ aldı taqı çıqtı, aydı: [81] (1) Ey batrıqlar, bilıñg, âgâh boluñg, bu Aḥmed ḥaq peygâmbar turur, İncildeki şıfatlar cümlesi munda bar turur. Sizlerke (2) İncıl içinde 'İsâ Peygâmbar 'as bişârat qılıp turur, ol Peygâm-

bar bu turur tedi, taqı barmaqını kötürdi (3) taqı aydı: *Aşhadu an lâ ilāha illā 'llāhu va-[aşhadu] anna Aḥmada rasūlullāhi* temiş erdi. Cümle batırqlar sekirdiler taqı bu *Zağātırını* (4) bastılar, ança urdılar, ol 'azîz anda şehîd boldı. Diḥye taqı qayıttı, Herqul qatınga bardı taqı Herqulqa bu sırnı aydı (5) erse, Herqul inḡen qadğurdı taqı Diḥyeke aydı: Saḡa ma'lūm bolsun kim ol Aḥmed ḥaq turur, velîkin İmān keltürgey (6) erdim, eger bu Rūm ḥalqınıḡ ḥavfı bolmasa erdi. Eger men İmān keltürsem, cümle ḥalāyıq ḡavḡa qılıp mēni helāk qılḡaylar, (7) tedi, taqı Diḥyeke üküş māl bērdi taqı 'özürler qıldı taqı uzattı.

Andın soḡ 'Abdullāh atlıḡ şahābanı Fārs meliki Kesrî (8) melikke bitig [birle] ıda bērdi. Qaçan kim bu 'Abdullāh Kesrî mülkinge tegdi taqı bitigni berdi, Kesrî aldı taqı oqudı erse, ḡazabı (9) keldi taqı aydı kim: Bu dünyāda andaḡ-mu kişi bar kim anıḡ atı benim atım üzesinde bitilgey? tēp ol bitigni pāra pāra (10) qıldı taqı ol 'Abdullāhqa hēç nazār qılmadı. 'Abdullāh taqı qayıtp Peyḡāambarqa bu ḥabarnı aydı erse, Peyḡāambar 'as (11) aydı: Ol Kesrî melik kim benim bitigimni yırttı, Taḡrı te'ālā anıḡ terisini yırtsun taqı anıḡ mülkini ḥarāb qılsun! tēp (12) qarḡadı. Bir qaç eyyāmdın soḡ Kesrîdin elçi keldi Peyḡāambarqa Bābüya atlıḡ. Qaçan kim Peyḡāambar 'as ḥıdmatınga (13) kirdiler erse, Peyḡāambar 'as baqar, bıyıqların kesmedin tururlar taqı saqallarını yulup tururlar. Peyḡāambar 'as (14) munlarnı kördi, taqı yigrendi, taqı aydı kim munlarqa kim: Saqallarınıḡızni yulup bıyıqlarınıḡızni qapartmaqqa benim Rebbüm (15) maḡa andaḡ buyurdı kim bıyıqlarını kessem taqı saqallarını qoḡsam tēp. Anlar aydılar: Bizke melikimiz Kesrî mundaḡ (16) buyurdı tēp aydılar. Andın soḡra Peyḡāambar 'as aydı: Ne işke keldiḡız? tedi erse, Bābüya aydı: Kesrî melik bizlerni (17) ıda bērdi kim ol kişi kim bizke bitig ıda bērdi, anı maḡa alıp keliḡ! tēp. Ėmdi biz keldük kim sizni Kesrî melikke eleteliḡ tēp [82] (1) tēdiler erse, Peyḡāambar 'as aydı: Bu kün munda egleniḡ, érte Taḡrı te'ālādn maḡa kökdin ḥabar kelse, sizlerke (2) cevāb ayḡay-men tedi erse, anlar taqı qoptılar. Erte keldiler erse, Peyḡāambar 'as anlarḡa aydı: Kesrîniḡ sarāyı (3) ileginde bir uluḡ ṭāq bar erdi. Ol ṭāq asrasında taḥt qılıp ol taḥt üzesinde Kesrî oturup érdi. (4) Ol ṭāqdın bir uluḡ tācnı asıp başını kötrü bilmegeni üçün başı üzesinde keydürüp turur erken nāḡāḥ bu ṭāq (5) êkki pāra bolup yıqıldı. Taqı eliniḡ qaçusı bar erdi, ol qaçu taqı buzuldu. Kesrî elini suw aldı, ḥarāb qıldı erse, (6) Kesrî eli içinde nē kim müneccim, taqı kāhin taqı sāḥir bar erdi, cümlesi yıḡıldı. Taqı aydı kim: Nazār qılıḡ, bu ḥarābluqlar (7) nedin keldi tēp. Cümlesi baqtılar taqı aydılar kim: Ḥicāzdn kelgen bitigni kim pāra pāra qıldıḡ, ol bitig eḡesi saḡa qarḡadı, (8) bu ḥarābluqlar cümlesi andın turur tēp aydılar. Andın soḡ falān ayda, falān tünde, falān sā'atta Kesrîniḡ oḡlı kirdi, (9) atası Kesrî uyur erken bıçaq birle urdı taqı qarnını yardı tedi erse, bular inḡen ta'accüb qıldılar taqı (10) aydılar: Eger bu sözler rāst bolsa,

boldı; ve eger bolmasa, sizke yaman bolğay tédiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: (11) Bu sözler cümle rāst turur, hēç ھاṭāsı yoq turur tēdi. Taqı ol Bābūyaqa bir qur bērdi kim ol qurnı Muqavqıs melik (12) Peyğāmbarqa bir aq qatır birle ıda bērip turur erdi. Yana biringe taqı bir ton keydürdi taqı anlarını qaytardı.

Andın (13) soñg Peyğāmbar 'as şahrāda turğan 'Arab qabīlalarına elçiler ıda bērdi kim: Cümle keliñler taqı musulmān (14) boluñlar! Ve eger musulmān bolmasañız, bizke boy bērip yıllıq māl bēriñler! Ve eger mundağ qılmasañız, ağır çerig (15) ıda bērür-men, cümleleriñizni ھاṛāb qılurlar, ھاṭunlarıñızni, oğul qızlarıñızni bulun qılurlar, mālalarıñızni, (16) yılqı qarañızni cümlesini alurlar, ғанīmat qılurlar tēp tōrt yañga elçiler ıda bērdi erse, qorqtılar, nē kim (17) qabīlalar bar erse, cümlesi kelip musulmān boldılar taqı şā'ırları Peyğāmbar 'as'qa medḥ ayturlar, ançaqa tegi kim [83] (1) qırq qabīla ھاḷāyıqı keldi taqı musulmān boldılar erdi.

Andın soñg Peyğāmbar 'as Mekkeke 'azm qıldı hēç qılmaq (2) üçün. Bu hecke heccetü'l-vidā' tēnür, anıñ üçün kim Peyğāmbar 'as'nuñg soñg hec qılğanı bu erdi. Ol yandın (3) bu hecke heccetü'l-vidā' tēp aydılar. Bu hec içinde teşrif künlerinde erdi kim bu sūra nāzil boldı:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (4) اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ (5) إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (CX : 1-3)

Bu sūranıñ ma'nisi ol bolur kim: Qaçan kim Tanğrı *tu'*niñ nuşratı kelse, taqı Mekkeniñ (6) fetḥi ya'nı açılmaqı taqı ھاḷāyıqlarıñ musulmān bolmaqı kelse, yā taqı Tāyif eliniñ açılmaqı kelse, *va-ra ayta 'n-nāsa* (7) *yadhulūna fī dīni 'llāhi afwācan* taqı yā Muḥammed, körsenğ ھاḷāyıqlarını Tanğrıniñ dīninge kirürler ögür ögür, Tanğrı te'ālāniñ (8) ھاṃdı birle tesbīḥ qılğıl, ya'nı Һaq te'ālāqa üküş ھاṃd u şenālar qılğıl taqı telim şükürler bērgen ni'metleringe, *va 'stağfirhu* (9) taqı Tanğrı te'ālāniñ mağfiretini 'afvunı tilegil, şenāı ve tesbīḥi birle bolğıl kim Һaq te'ālāqa satğaşğı vaqt (10) boldı, arıqlıq birle, pāklik birle Һaq te'ālāqa satğaşğıl, *innahu kāna tawvāban* ھاqıqatta Tanğrı te'ālā tevbeni (11) qabūl qılğan turur. Qaçan kim bu sūra endi erse, Peyğāmbar 'as hemişe bu tesbīḥni aytur erdi, oltururda, (12) tururda, namāzlar soñgunda hēç qoymas, aytur erdi:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ (13) وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

Bu tesbīḥ ma'nisi ol bolur kim: Arıqlıq (14) pāklik sañga turur, ey Bār Һuḍāyā, *va-biḥamdika* taqı senıñ arığ sıfātlarıñ birle sañga ھاṃd u şenā qılur-men, taqı (15) tanuqluq bērür-men kim hēç tanğrı yoq meger

sen bir u bar Tañğrının öñgin, *vaḥdaka, lā şarika laka* yalguzluq sañğa revā (16) turur, taqı sañğa ortağ revā érmez, yazuqumnu sêndin yarlıqatu tiler-men taqı seninğ ḥazratinga qaytur-men. Ey Bār (17) Ḥuḍāyā, mēni yarlıqağıl! tēp hemişe aytur erdi. Ḥaq *twt* Peyğāmbar 'as'nuñg kelmiş taqı keldeçi yazuqını [84] (1) yarlıqamışdın soñg mundağ tazarru' ve zārılıq birle hemişe Ḥaq te'ālādın mağfiretini tilese, ummatıñğa sezā (2) turur kim hēç gāfil bolmasalar.

Qaçan kim bu sūra nāzil boldı erse, Peyğāmbar 'as'nuñg 'ammı 'Abbās *raḫhu* (3) yığlayu başladı. Peyğāmbar 'as aydı: Ey 'ammum, ne üçün yığlar-sen? tēdi erse, 'Abbās aydı: Yā Resūlallāh, (4) bu sūra içinde sizinğ dār-i fenādın dār-i beqāğa riḥlat qılmağınğız, Ḥaq *twt* ḥazratinga barmaq ḥabarı (5) bar tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Abbās, aytmışınğ teg turur. Andın soñg 'arafa kün cümle ḥācılar (6) 'Arafāt tağında vuqūf qılmışında Peyğāmbar 'as minberke mündi, taqı Tañğrı *twt* 'qa üküş (7) ḥamd u senā qıldı, taqı ḥalāyıqqa va'z u naşīhat qıldı, taqı üküş vaşiyyatlar qıldı. Andın soñg aydı: Ey ümmet- (8) -lerim, Ḥaq te'ālānıñg fermānını sizlerke tegürdüm-mü? tēdi erse, cümle ḥalāyıqlar aydılar kim: Yā Resūlallāh, Ḥaq te'ālānıñg (9) fermānını bizke tegürdünğüz tēp aydılar. Andın soñg aydı: Ey ümmetlerim, Tañğrı te'ālā öz qulıñğa ihtiyār qoydı (10) taqı aydı: Ey qulum, dünyada turmağnı tilesenğ, sen bilür-sen, ve eger taqı mañğa satğasmağnı tilesenğ sen bilür-sen, (11) ihtiyār sañğa qoğtum tēp aydı erse, ol Ḥaq te'ālānıñg beqāsını öğürdi tēdi erse, barça ḥalq bildiler (12) kim Peyğāmbar 'as'nuñg barur vaqtı yawudı tēp. Andın soñg Abū Bekr *raḫhu* yığladı taqı (13) aydı: Yā Resūlallāh, nefslerimiz, taqı oğlanlarımız, taqı cümle māl tawarlarımız sizke yuluğ bolsun taqı siz (14) aramızda boluñg! tēdi. Andın soñg Peyğāmbar 'as Medīneke keldi.

Taqı şafar ayınıñg āḫırında erdi kim Peyğāmbar (15) 'as'ğa ig tegdi. Avval başı ağrıyu başladı, andın za'f boldı, turu bilmez boldı. Cüfti Maymūna ēwinde (16) erdi, taqı tiler erdi kim 'Āyişe ēwinde bolsa. Cümle ḥatunlarındın destūr tiledi kim 'Āyişe ēwinde otursam (17) tēp. Cümlesi destūr bērdiler erse, Peyğāmbar 'as qoptı, taqı bir qoltuqındın 'Abbās tuttı taqı bir qoltuqındın [85] (1) 'Alī tuttı *raḫhumā*, taqı Peyğāmbar 'as'ı tayayu 'Āyişe ēwinge keldürdiler. Qaçan kim 'Āyişe ēwinge kirdi, (2) taqı bēhüş boldı taqı zamāndın soñg 'aqlıñğa keldi. Qaçan kim namāz vaqtı boldı erse, Bilāl *raḫhu* qapuğqa (3) keldi taqı aş-şalātu, yā Resūlallāh tēdi erse, Fāṭıma *raḫhā* çıqtı taqı aydı: Yā Bilāl, Peyğāmbar 'as (4) özi birle meşğul turur tēdi erse, Bilāl qayıttı. Yana zamāndın soñg qapuğqa keldi taqı aş-şalātu, yā Resūlallāh tēp (5) çaqırdı erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Bilāl, men za'f bolup turur-men. Abū Bekrke buyuruñg, imāmathıq (6) qılsun tēdi erse, Bilāl çıqtı, taqı ekki elgini başıñğa qoyup yığlayu mescidke bardı taqı Abū Bekrke aydı: Yā Abā Bekr, (7) Peyğāmbar 'as namāzqa çıqmaqqa yarağı bolmadı, sizke imāmluq qılsun tēp buyurdı

têdi erse, cümle (8) şahâbalar qadğurdılar. Namâz qılmuşdın sonğ qapuşqa keldiler erse, Peyğambar 'as tiledi kim şahâbalarqa (9) vaşiyatlar qılsa. Başınğa 'işâba baş bağı bağladı taqı aydı kim: Mëni kötrünğ, taqı mescidke eletünğ taqı minberke mindü- (10) -rünğ! Vaşiyatlarım bar, halâyıqlarğa aytayın tedi erse, andağ qıldılar. Peyğambar 'as za'İf âvâzı birle (11) Hâq te'âlâqa hâmd u şenâ qıldı, keçgen şahâbalarqa du'â qıldı, qalğanlarqa taqı du'â qıldı. Andın sonğ aydı: Ey (12) yârânlarım, men sizke neteg peyğambar erdim? tedi erse, şahâbalar aydılar: Yâ Resûlallâh, siz bizke ata anadın şefqat- (13) -lığraq peyğambar erdinğiz tédiler, Tanğrınınğ fermânını bizke edğülük birle, merhamat birle tegürdünğüz. (14) Biz cümle sizdin hoşnüd biz. Hâq te'âlâ sizke hayr cezâ bîrsün tédiler. Andın sonğra Peyğambar 'as aydı: (15) Ey yârânlarım, qayu birinğizke benim tilimdın yâ taqı elğimdın âzâr tegmiş bolsa, 'afv qılınğ, ve eger 'afv qılmasanğız, (16) zİnhâr u zİnhâr âhîratqa qoymanğ, bu dünyâda qışâş qılınğ! Üç qata aydı erse, barça şahâbalar aydılar: (17) Yâ Resûlallâh, sizdin bizke edğülükdin özge tegmedi, ve eger tegmiş bolsa taqı, 'afv qılduq tédiler. Ol ara 'Ukâşe [86] (1) [atlığ] şahâba *razhu* qoptı taqı aydı: Yâ Resûlallâh, Bedr toquşındın qayıtmışda men sizke yaqın yürüyür erdim. Siz qamçı (2) teweke urayın tęp manğa urduñğuz. Andağ erse, kerek kim qışâş qılsam tedi erse, Peyğambar 'as 'Ukâşeke (3) du'â qıldı taqı aydı: Hâq te'âlâ sêni yarlıqasun kim qışâşnı âhîratqa qoymadınğ tedi taqı Bilâlke aydı: Yâ Bilâl, (4) bargıl, ol qamçı Fâtıma êwinde turur, ol qamçını alıp kelgil! tedi erse, Bilâl taqı Fâtımaqa bardı, taqı ol qamçını (5) tiledi erse, Fâtıma aydı: Babam za'İf turur, çerig vaqtı ermes, bu qamçını nê qılır? tedi erse, Bilâl aydı kim: (6) Peyğambar 'as Bedr toquşında bir qamçı birle 'Ukâşeni bilmedin urmuş. Êmdi 'Ukâşe Peyğambardın qışâş (7) qılır tedi erse, Fâtıma aydı: 'Ukâşeniñ köñli neteg tözer Peyğambarnı urmaqqa? Eger urur bolsa, yâ Bilâl, (8) Peyğambar üçün oğlum Hâsannı taqı Hüseynni ursun, Peyğambarnı urmasun tęp Hâsan Hüseynni mescidke ıda (9) bêrdi. Qaçan kim Bilâl qamçını keltürdi taqı 'Ukâşeke bêrdi erse, Abû Bekr ve 'Ömer ve 'Osmân ve 'Alî cümle qoptılar taqı (10) aydılar: Yâ 'Ukâşe, Peyğambar 'as za'İf turur, Peyğambar üçün bizlerni urğıl! tédiler erse, Peyğambar 'aleyhi (11) 's-selâm aydı: Revâ bolmas, yazuq qılğan men turur-men, sizlerni yazuqsuz urmaq neteg bolur? tedi erse, (12) olturdılar. Yana andın sonğ Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Ukâşe, kelgil, qışâş qılğıl! tedi erse, 'Ukâşe (13) aydı: Yâ Resûlallâh, siz mēni urmuşınğızda benim tenim yalınğ erdi; êmdi sizinğ tonunğuz bar, neteg bolur? tedi (14) erse, Peyğambar 'as tenini açtı. Qaçan kim Peyğambar 'as tenini açtı erse, 'Ukâşe *razhu* qamçını (15) biraqtı taqı Peyğambar 'as'nuñğ mübârek teninge yüzini, közini, elğini sürtti taqı aydı kim: Yâ Resûlallâh, benim (16) nê zehrim bolğay kim sizni urmaqqa? Velîkin hatırımğa andağ tüşti kim men 'aşî ve câfî tenimni Peyğambar 'aleyhi (17) 's-selâmnunğ mübârek teninge sürtsen,

bolğay kim qiyāmatta tenimke tamuğ oti tegmese tēp i'tiqād qıldım tēdi erse, sewündi [87] (1) taqı 'Ukāşeke du'ā qıldı.

Andın soñ aydı: Ey yārānlarım, taqvā, perhîz birle tiriliñg, taqı zînhār u zînhār bēş namāznı (2) saqlañg, taqı qul qaravaşlarnı artuq emgetmeñg, şefqat qılñg! tēdi taqı minberdin tüşti. Qaçan kim rebî'ü'l-avval (3) ayınıñ on birinç kün yekşenbe kün erdi kim Peyğāmbar 'as'nuñ igi inğen qatıg boldı erse, Peyğāmbar 'aleyhi (4) 's-selām aydı: Mēni olturguzunğ! tēdi. Peyğāmbar 'as'ı olturguzdılar. 'Äyişe *razhā*'nıñ köksi üze (5) başını qoddı taqı aydı kim: Bu kün dünyādın soñ künüm turur, āhıratdın avval künüm turur tēdi erse, cümle ħalāyıqlar (6) yığlaşu başladılar. Taqı 'Alîke aydı: Yā 'Alî, mēni sen yuğay-sen, taqı 'Abbās suw kemişgey, taqı Cebre'il sizke yārî (7) bergey. Qaçan kim mēni cenāza üze qodsañgız, cümle çıqğay-siz, mēni ħālî qodğay-siz. Ħaq te'ālānıñ raħmatı (8) mañga nāzil bolğay. Andın soñ Cebre'il üzemde namāz qılğay, andın soñ Mîkâ'il namāz qılğay, andın soñ İsrâfîl (9) namāz qılğay, andın soñ ferîşteler camā'at cemā'at namāz qılğaylar, andın soñ siz namāz qılğay-siz tēdi.

(10) Andın soñ Ħaq te'ālādın vaħy keldi 'Azrâ'il *as*'qa: Yā 'Azrâ'il bargıl, dostum Muħammedni bizke qawuştur- (11) -ğıl. Ėwinge kirsēñg, destūr tilegil, cānını qabz qılmaqğa taqı destūr tilegil. Eger destūr bērmese, qabz qılmağıl (12) ve eger destūr bērse, qabz qılğıl! tēdi erse, 'Azrâ'il 'as a'rabî şūratinğa bolup qapuğqa keldi taqı aydı: (13) *As-salāmu 'alaykum, yā ahla bayti'n-nubuvvati va'r-risālati* selām bolsun sizke, ey nübüvvet ve risālat ehl-i beyti, destūr bar-mu (14) kirmekke? tēdi erse, 'Äyişe aydı Fātımaqa *razhumā*: Yā Fātıma, bargıl, ol qapuğda kelgenni 'özür birle (15) qaytarğıl! tēdi erse, Fātıma *razhā* aydı: Ey Tañgrınıñ qulı, Peyğāmbar 'as'ı sora kelgeniñgiz (16) üçün taqı Ħaq te'ālā sizke üküş sevāblar bergey. Peyğāmbar 'as meşğül turur tēdi taqı qayıttı. Bir zamān (17) keçti, qapuğdın āvāz keldi: *As-salāmu 'alaykum, yā ahla [bayti]'n-nubuvvati va'r-risālati* tēp. 'Äyişe aydı Fātımaqa *razhumā*: Yā Fātıma, [88] (1) meger ol kişiniñ qulaqı ağırıraq bolğay, qatıgıraq ayğıl! tēdi erse, Fātıma taqı qatıgıraq aydı erse, taqı (2) qayıttı. Yana bir zamāndın soñ qapuğdın üçinç qata āvāz keldi kim: *As-salāmu 'alaykum, ya ahla [bayti]'n-nubuvvati* (3) *va'r-risālati* tēp. Peyğāmbar 'as aydı: Yā Fātıma, qapuğdın çaqırğan kim turur? tēdi erse, Fātıma *razhā* (4) aydı: Yā Resûlallāh, bilmez-men, kim turur. Ėkinç qata 'özür qılur-men, hēç qayıtmaz tēdi erse, Peyğāmbar 'aleyhi (5) 's-selām aydı: Ey közüm yaruqı, ol 'Azrâ'il turur, ħatunlarnı tul qılğan, oğlanlarnı öksüz qılğan, (6) ābadānlarnı ħarāb qılğan, cemā'atlarnı perîşān qılğan, mezelerni yığğan melekü'l-mevt turur. Qaçan kim anıñ (7) āvāzı qulaqımğa kirdi erse, cümle endāmlarım titreyü başladı. Añga destūr bērmedin çāra yoq, destūr (8) bērgil, kirsün tēdi erse, Fātıma *razhā* qapuğnı açtı taqı destūr bērdi erse, ol taqı kirdi. (9) Peyğāmbar 'as'qa selām bērdi erse, Peyğāmbar 'as taqı cevāb bērdi. Andın soñ keldi taqı (10) Peyğāmbar

'as'nunğ qatında olturdu. Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Azrâ'il, ziyârat qılu-mu keldiñğ yâ taqı (11) cānımnı qabz qılmaq üçün-mü keldiñğ? tedi erse, 'Azrâ'il 'as aydı: Yâ Resûlallâh, hem ziyârat qılu keldim, (12) hem taqı destûr bersediz, mübârek cānıñıznı qabz qılmaq üçün keldim tedi erse, Peyğambar 'as (13) aydı: Yâ 'Azrâ'il, Cebrâ'ilni qayda kördüñğ? tedi erse, 'Azrâ'il aydı: Cebrâ'ilni ilk vaqt kökde kördüm kim ferîşte- (14) -ler Cebrâ'ilğa ta'ziyatıñıznı tegrür erdiler, anlar birle meşğul erdi. Hâli kelgey tedi. Yana bir zamân- (15) -dın soñ Cebrâ'il 'as taqı keldi. Peyğambar 'as aydı: Yâ Cebrâ'il, bu kün dünyâdın safar qılır (16) künüm turur, âhîratqa rihlat qılır künüm turur. Mañga nê bişârat birle keldiñğ? tedi erse, Cebrâ'il 'as aydı: (17) Yâ Resûlallâh, cümle kök qapugları açılıp ferîsteler eliglerinde tabaqlar üze nişârlar alıp intizâr qılıp baqıp [89] (1) tururlar. Seniñ rûhuñg kelmekinge taqı cümle uçmağ qapuglarında hûrlar eliglerinde tabaqlar alıp nişârlar (2) âmâda qılıp seniñ rûhuñg kelmekinge baqıp tururlar tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ Cebrâ'il, men (3) sañga mundın su'âl qılmaz-men, mañga öñin bişârat bergeil! tedi erse, Cebrâ'il 'as aydı: Yâ Resûlallâh, (4) qiyâmat kün bolsa *âvş* yer yarılıp avval gürdın çıqğan sen bolğay-sen, taqı halâyıqlarğa, 'âşî ve (5) cāflarğa avval şefâ'at qılıp avval şefâ'at qabûl qılğan siz bolğay-siz tedi erse, Peyğambar 'as (6) aydı: Yâ Cebrâ'il, men sañga andın su'âl qılmaz-men. Andın su'âl qılır-men kim qiyâmat kün bolsa *âvş* (7) menim ahvālım neteg bolğay. Menim qadğum, hasretim ol 'âşî ve cāfî ümmetim üçün turur, mañga anlar ahvāl- (8) -dın bişârat bergeil! tedi. Cebrâ'il 'as aydı: Yâ Resûlallâh, Haq *tvt* uçmağnı harâm (9) qıldı cümle peygambarlarğa sen kirmedin. Qaçan kim uçmağqa sen kirseng, andın soñ öñin peygambarlar (10) kirgeyler. Yana uçmağnı Haq *tvt* harâm qıldı cümle ümmetlerke seniñ ümmetleriñg kirmedin. (11) Qaçan kim seniñ ümmetleriñg cümlesi uçmağqa kirseler, andın soñ öñin ümmetler (12) kirgeyler tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ Cebrâ'il, emdi köñlüm hoş boldı ümmetlerim qad- (13) -ğusıdın tedi. Yâ 'Azrâ'il, emdi kelgil taqı cānımnı qabz qılğıl, destûr beldim tedi erse, 'Azrâ'il (14) taqı Peyğambar 'as'nunğ mübârek cānıñı qabz qılu başladı. Qaçan kim mübârek cānı tizinge yetti erse, Peyğambar (15) 'as aydı: *lâ ilâha illâ 'llâhu vahdahu, lâ şarika lahu*. Neme qatıg ermiş bu cān birmek! tedi erse, Fâtıma (16) yığılayu başladı. Peyğambar 'as aydı: Yâ Fâtıma, [nê yığlar-sen,] atañğqa bu kündin öñg emgek tegmegey; nê kim emgeki bar, (17) bu kün turur tedi, taqı qatında bir qadağ suw bar erdi, ol suwqa elgini qatar erdi taqı mübârek yüzinge sürter erdi, [90] (1) ançaqa tegi kim cānı mübârek kindikinge yetti. Anda taqı bir qata *lâ ilâha illâ 'llâh* tedi. Ol arada 'Âyişe *razhâ* (2) -nunğ qarındaşı 'Abdu'r-Rahmân kirdi. Elginde misvâk bar erdi. Peyğambar 'as baqar erdi. (3) 'Âyişe *razhâ* bildi kim Peyğambar 'as misvâknı qatıg sewer erdi. Aydı: Yâ Resûlallâh, misvâknı (4) ağzıñızqa sürteyin-mü? tedi

erse, Peygâmbar 'as mübârek başı birle işârat qıldı kim sürtgil (5) tēp. Misvāk başı quruğ erdi. 'Āyişe aydı: Yâ Resûlallâh, misvākni yarım birle ezeyin-mü? tēdi erse, Peygâmbar 'as (6) başı birle işârat qıldı kim ezgil tēp. 'Āyişe *razhā* öz yarı birle ezdi taqı Peygâmbar 'as'nuñg (7) mübârek tişleringe sürt[t]i. Peygâmbardın soñg mufâhırat qılıp aytur erdi kim: Menim köksüm üze cān bērdi (8) taqı soñg hālında menim yarımni öziniñg yarı birle cem' qıldı tēp küwenür erdi. Andın soñg cānı mübârek (9) köksinge keldi taqı bir qata *lā ilāha illā'llāh* tēdi. Cān çıqtı erse, eligleri tüştı taqı mübârek başı salındı (10) erse, Peygâmbar 'as'ni yatgurdılar. Medīne içinde hābar boldı, (11) cümle şahābalar yıgıldılar, yıglaşu başladılar. [Aḥşam] qarañgu boldı. Fāṭıma *razhā* aytur erdi: Ey peygâmbar (12) atam, ey Tañgrıniñ dōstı atam, Tañgrıniñ ödründi qulı atam, ey uçtmaḥ birle bişârat bērilmiş atam, (13) ey ummatıñga şefqatlıg, mihrubān atam! tēp yıgılar erdi. 'Ömer *razhu* keldi, yıglayu aytur erdi: (14) Yâ Resûlallâh, ol kün kim şahābalar aydılar: ḥalāyıq üküş boldı, siziñg va'z u naşlḥatıñgızni cümle ḥalāyıq (15) eşitü bilmez tēp üç tişlig minber qıldılar. Qaçan kim ol minberke siz mindiñgiz erse, mübârek arqañgızni (16) tayağan öre firāqıñgızga t̄aqat tuta bilmedin iñgreyü başladı. Cümle şahābalar anıñg iñgremekini eşittiler. (17) Ėmdi bizler siziñg firāqıñgızga t̄aqat neteg tutgay-miz? tēp yıgılayur erdi taqı aytur erdi: Ey uluğ, hürmetlig [91] (1) resûl atam, sizke fidā bolsun cānim tēp. Tañgrı te'ālā Qur'ân içinde kim hābar bērür, *qt*: (IV: 80) *من يطع الرسول فقد أطاع الله* (2) ya'nı kim kim Resûl fermānıñca bolsa, yürise, aña boyun bērse, Tañgrı te'ālā fermānıñca yüridi taqı Tañgrıqa boyun (3) bērdi tēp yıgılar erdi taqı aytur erdi kim: Çerigke suwsalıq tegmişte barmaqlarındın çeşmeler çıqıp cümle çerigni (4) qandurğan Peygâmbar tēp yıgılar erdi. Taqı aytur erdi kim: Kāfirlar taş birle mübârek tişini sindürmişda şahābalar (5) aydılar: Yâ Resûlallâh, bu kāfirlarqa qarğagıl, helāk bolsun tēmişlerinde kāfirlarqa qarğamadın eḡgü du'ā qılğan (6) Peygâmbar tēp yıgılar erdi. Ey alçaq Peygâmbar, ey ḥalīm Peygâmbar! tēp yıgılasa, şahābalar boda- (7) -sındın adrılğan tēwe tēg iñgreşür erdiler. *İnnā lillāhi va-innā ilayhi rāci'ūna*.

È K İ N Ç B Ā B

Ḥulafā-i Rāşidîn taqı Ehl-i (8) Beyt taqı Tört İmām
fazāyiliniñ beyānı içinde turur

AVVALQI FAŞL

Abū Bekr *raḡhu*'nung beyānı içinde turur.

(9) İmam Şağānī *raḡmhi* Meşāriqu'l-Envār atlıg kitābında bu ḡadīsni keltürmiş, ḡadīs bu turur:

عن ابی سعید (10) رضی الله عنه أنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أن من امن الناس على في صحبته وماله ابابكر ولو كنت متخذاً (11) خليلاً غير ربي لأخذت أبا بكر خليلاً ولكن اخوة الاسلام ومودته لا يبقين في المسجد باب إلا باب أبي بكر (12) Bu ḡadīs ma'nisi ol bolur kim: Ḥaqlıqatda cüvānmardraq benim üze şoḡbatı içinde taqı mālı içinde Abū Bekr turur (13) *raḡhu*. Taqı eger men Rebbümdin öñgin kimerseni dōst tutsa erdim, Abū Bekrni dōst tutğay erdim, anıñg üçün (14) kim köñglüm Ḥaqlı te'ālānıñ maḡabbatı birle müstağraq turur, hēç öñgin kimerseniñ maḡabbatı köñglümke sığmaz. Vellikin (15) İslāmnuñ qarındaşlıqı taqı şefaqtı aramızda bar. Taqı hēç mescid içindeki qapuğlar bāqı qalmasun, bağlansun, (16) meger Abū Bekr qapuğı bağlanmasun tēdi.

Peyğāmbar 'as'nuñ mescidinge mescidniñg yaqın qoñğsıları birer (17) qapuğ mescidke açıp turur erdiler. Qaçan kim Peyğāmbar 'as mescidke kirür erdiler, Abū Bekr *raḡhu* taqı andağ [92] (1) qılur erdi. Peyğāmbar 'as şaḡābalarqa aydı: Mañga buyruq andağ boldı kim cümle qapuğlarınğıznı (2) bağlasañız taqı cümleñiz namāzqa mescid qapuğdın kirsēñiz. Abū Bekr qapuğnı bağlamasun. Tilese, öz qapuğı- (3) -dın mescidke kirsün yā taqı tilese, mescid qapuğdın kirsün tēdi. Abū Bekrke *raḡhu* ḡürmet üçün taqı (4) şaḡābalar anıñg ḡürmetini, 'izzetini, Ḥaqlı te'ālā ḡazratında yawuqluqını bilsünler tēp andağ aydı erse, cümle (5) şaḡābalar bildiler kim Abū Bekr barçadın artuq ermiş tēp. Ba'zı 'ulemālar aymışlar: Bu ḡadīs ma'nisi ol (6) bolğay kim mundağ bolsa, ya'nı mañga fermān boldı Ḥaqlı te'ālādın, qaçan men dünyādın naql qılsam, üküş (7) kimerse bolğay kim benim ornumda oturup ḡalīfahq qılmaq tilese taqı benim miḡrābumda imāmatlıq (8) qılmaq tilese taqı minberimke minip va'z u naşīḡat qılmaq tilese. Cümleñiz bu ḡilāfat qapuğnı bağlañg, meger (9) Abū Bekr bağlamasun kim mēndin soñg ḡalīfa Abū Bekr bolsun tēp aydı.

Qaçan kim Peyğāmbar 'as dünyādın (10) naql qıldı erse, 'Ömer taqı 'Osmān [taqı 'Alī] *raḫmā* kirdi[ler] Peyğāmbar 'as qatınga taqı baqtılar, Peyğāmbar 'as (11) üzesinge bir bürd-i yemenī örtüglüg erdi. Mübārek yüzini açtılar, *yā Muḥammedāh*, *yā Nebiyyāh* tēp üküş yıgladılar. Andın (12) sonğ çıqtılar taqı aydılar kim: Peyğāmbar 'as ölmedin turur, zīnhār u zīnhār Peyğāmbarnı öldi tēmenğ! tēdiler (13) erse, Abū Bekr *raḫhu* bir qaç şaḫābalar birle kirdiler taqı Peyğāmbar 'as'nuñg mübārek yüzini açtılar. (14) Kördiler kim mübārek cānı a'lā 'illiyInke aşmış. Özi taqı yıgladı taqı çıqtılar. Cümle şaḫābalarğa aydı kim: (15) Ey Peyğāmbar 'as yārānları, ey enşārī ve muḥācirīn, kim kim Peyğāmbarğa qulluq qılır erdi erse, Peyğāmbar 'as (16) öldi. Taqı kim kim Peyğāmbarnıñ Rebbinge qulluq qılır erse, ol bir u bar Tañrıqa ölüm revā ermes tēdi taqı bu āyatnı (17) oqıdı, *qt*:

وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل افان مات او قتل انقلبتم على اعقابكم
(I) [93] ومن ينقلب على عقبيه فلن يضر الله شيئا وسيجزي الله الشاكرين (III: 144)

Bu āyat ma'nisi ol bolur kim: *va-mā Muḥammadun* (2) *illā rasūlun* ermez bu Muḥammed meger Tañrınınğ elçisi turur, *qad ḫalat min qablihi'r-rusulu* taqı bu Muḥammedin oza üküş (3) Peyğāmbarlar keçti, *a-fa-in māta av qutla 'nqalabtum 'alā a'qābikum* eger bu Muḥammed öler bolsa ya öldürü[lü]r bolsa, siz (4) İmāndın yüz ewrüp artqaru qayıtğay-sizler, *va-man yanqalib 'alā 'aqibayhi fa-lan yaḍurru 'llāha ṣay'an* kim kim İmāndın (5) yüz ewrüp artınga qayıtsa, hergiz Tañrı te'ālāqa neerse ziyān qılmağı, eger ziyān qıldı erse, özinge qıldı, (6) *va-sa-yaczi 'llāhu 's-ṣākirīna* Haq te'ālā qıyāmatda eđgü cezā bergey İmān ni'metinge şükür qılğularqa.

Qaçan kim (7) Abū Bekr *raḫhu* bu āyatnı oqıdı erse, cümle şaḫābalar bildiler kim Peyğāmbar ḫaqīqat dünyādın naql qıldı (8) tēp. Peyğāmbar 'as'nı yuvdılar taqı kefen sardılar, taqı namāz qıldılar taqı āḫirat yeringe qoydılar. Andın sonğ (9) — Şaqıqa atlığ ew bar erdi, hemişe şaḫābalar meşveret qılsalar, ol ewde yıglur erdiler — cümle şaḫābalar (10) anda yıglıdılar taqı meşveret qıldılar kim neteg qılalıñg, Peyğāmbar 'as orninga kimni ḫalīfa qılalıñg (11) tēp. Ba'zıları aydılar kim: Mekkelig muḥācirilar üze bir ḫalīfa bolsun taqı Medīnelig enşārılar üze (12) taqı bir ḫalīfa bolsun tēdiler. Andın sonğ Abū Bekrni taqı 'Ömerni ündediler. Abū Bekr *raḫhu* qa aydılar (13) kim: Minberke aşıl taqı bu ḫilāfat işini beyān qılğıl! tēp aydılar erse, Abū Bekr *raḫhu* taqı (14) Peyğāmbar 'as'nuñg minberinge aştı taqı Tañrı te'ālāqa üküş ḫamd u şenā aydı, Peyğāmbar 'as'qa durūd (15) aydı taqı Medīne ḫalqını üküş öğdi taqı aydı kim: Ḫilāfat Qurayşiler içinde turur, Medīneligler içinde ermez, (16) anıñg üçün [kim] Peyğāmbar 'as aydı: *al-a'immatu min Qurayşin*, imāmlar, ba'zı ḫalīfalar Qurayş qabīlahıg kimerse- (17) -lerdin turur, andın öñginlerdin revā bolmaz tēp aydı. Zeyd

ibnü Sâbit *razhu* öre qoptı taqı aydı: Ey [94] (1) halâyıqlar, cümle bilür-siz kim Peygâmbar 'as Abū Bekrni özgelerdin artuq tutar erdi taqı sökel- (2) -likinde hêç kimerseke imâmatlıq buyurmadı, meger Abū Bekrke buyurdı taqı aydı kim: Haq te'âlâ qullarındın (3) rāzî bolmağay kim aralarında Abū Bekr bar erken öñgin kimerseke imâmluq qıldursalar tēp. Taqı (4) Peygâmbar 'as Mekkedin çıqmışqa yār-i gār özi erdi, neteg kim Haq te'âlâ Kelâmı içinde habar berü (5) yarlıqar, *qt*:

(IX : 40) اذهما في الغار اذ يقول لصاحبه لا تحزن إن الله معنا

Taqı Peygâmbar 'as (6) ayıp turur: *vulātu hādīhi 'l-ummati min Qurayşin*, benim ümmetim halıfaları Qurayşilerdin turur tēdi. Peygâmbar (7) 'as taqı Mekkî erdi, hem Qurayşî erdi. Abū Bekr taqı Mekkî turur, hem Qurayşî turur. Uş siz cümle tanuq boluñguz [kim] men (8) Abū Bekrke bey'et bērdim, sizler taqı cümle bey'et bēriñg! tēdi erse, 'Ömer *razhu* turdı taqı aydı: (9) Ey halâyıqlar, Peygâmbar 'as dünyādın bardı erse, Haq te'âlâ-nıñ Kelâmı aramızda bar, sizlerke aymaq (10) hācat yoq, cümlemüzdin özi artuq turur, halâyıqqa sezā turur tēdi taqı bey'et bērdi erse, cümle halâyıq- (11) -lar [taqı bey'et bērdiler]. Nêçe künke tegi qamuğ şahāba birin birin kelip bey'et bērdiler, meger 'Arablarınñ ba'zıları Abū Bekrke (12) inqiyād qılmadılar. Aydılar: Namāz qılır-biz, velîkin zekāt bērmez [-miz] tēdiler erse, inqiyād boyun bērmek (13) bolur. Abū Bekr *razhu* aydı: Peygâmbar 'as'qa bērgen zekātdın bir pāra tap eksük bolsa, çerig (14) birle bargay-men taqı helāk qılğay-men tēdi. Ol 'Arablar zekātın qabūl qılmadılar taqı İmāndın yüz ewürdi- (15) -ler erse, Abū Bekr *razhu* çerig ıda bērdi taqı anların helāk qıldılar.

Andın soñğ halâyıq birle inğen (16) eđgü mu'āmilat qılır erdi, uluğ-larqa hürmet qılır erdi, tullarqa, öksüzlerke beytülmalıdn hêç (17) taqşır qılmadın bērür erdi, inğen cüvā[n]mard erdi. Ol kün kim Peygâmbar 'as şahābalarqa buyurdı: [95] (1) Kimnünñ ne miqdārqa quvvatı yetse, çerigke meded qılsunlar tēp, 'Ömer *razhu* ewinge bardı; ne miqdār kim (2) māl bar erdi, êkki ülüş qıldı: bir ülüşini ehlinge taqı oğlanlarına qoğtı taqı bir ülüşini Peygâmbar (3) 'as hıdmatıñga keltürdi. Peygâmbar 'as aydı: Yā 'Ömer, ehlinge ne miqdār qoyduñg tēdi erse, (4) 'Ömer *razhu* aydı: Yā Resūlallāh, ehlim[g]e taqı oğlanlarıñga bu keltürgenim miqdārınça qoydum tēdi (5) taqı köñğlinde keçer erdi kim: Men bu kün Abū Bekrni hayrāt içinde ozğay-men tēp. Andın soñğ Abū Bekr *razhu* (6) keldi taqı cümle mālını Peygâmbar 'as hıdmatıñga keltürdi, ewinde hêç neerse qoymadı. Bir kilim keydi taqı (7) hürmā şışi birle yaqasını bağladı taqı keldi. Peygâmbar 'as aydı: Yā Abā Bekr, ewünğde ne miqdār māl (8) qoyduñg? tēdi erse, Abū Bekr *razhu* aydı: Yā Resūlallāh, ewümde taqı Tanrı te'ālānıñ maħabbetini taqı Resūl- (9) -nünñ maħabbetini qoydum tēdi erse, Peygâmbar 'as aydı: Yā 'Ömer, siz êkegününñ faẓiletini

sözünğüz miqdā- (10) –rınça turur tēdi erse, ‘Ömer aydı kim: Men bu kündin soñ Abū Bekr birle musābiqat qılmaq bilmez-men; qayu bir (11) hayrāt içinde men andın musābiqat qılayın tēseni, Haq te‘ālā añgar tevfiq bērür taqı mēndin musābiqat (12) qılur tēdi.

‘Urva ’bnü Zübeyr aytur *razhu*: Bu āyat kim nāzil boldı, *qt*:

(XCII: 5-7) فامّا من أعطى والتقى (13) وصدق بالحسنى فسنيسره لليسرى

Abū Bekr haqqına nāzil boldı kim ma’nisi ol bolur kim: Ammā ol (14) kimerse kim mālını Haq rizāsı üçün bērse, ya’nı zekātı taqı artuqını şadaqātı bērse, *va’ttaqā* taqı (15) Haq te‘ālānın qorqsa taqı buyurğanını qılsa taqı yığğanıdın yığılsa, *va-şaddaqa bil-ḥusnā* taqı Haq te‘ālā (16) va‘de qılğan şevābqa taqı uçtmaḥqa kirtünse, *fa-sa-nuyassiruhu lil-yusrā* āsān qılğay-miz añgar tē‘at (17) ve ‘ibādāt qılmaqı, ya’nı tevfiq bergey-miz ol qulğa cümle tē‘at ve ‘ibādāt qılmaqqa.

Bu āyat Abū Bekr haqqına [96] (1) nāzil boldı. ‘Urva ’bnü Zübeyr *razhu* taqı öñgin müfessirler [aydılar]: Bu āyatnıñ nuzūlı ol erdi kim Bilāl (2) Habeşī *razhu* Umayya ’bnü Ḥalafnıñ qulı erdi taqı Peyğambar ‘as’nuñğ ḥıdmatına kelip (3) musulmān bolup turur erdi. Umayya ’bnü Ḥalaf ‘al Bilālınıñ musulmān bolğanını bildi. Üküş ‘azāblar (4) qıldı kim İmān-dın qayıtgıl tēp. Hēç İmāndın qayıtmadı. Bir kün Bilāl *razhu* kāfirlarınñ (5) butḥānasına kirdi. Kōrer, hēç kimerse yoq ol butḥāna içinde. Şahrāqa olturdı taqı ol (6) necāsatnı bir yığaç birle cümle butlarınñ yüzleringe, başlarına bulaştırdı taqı çıqtı. Bir zamān- (7) –dın soñ kāfirlar keldiler butlarınğa tapuğ qılmaq üçün. Baqarlar, butlarınñ yüzleri cümle necāsat (8) birle mülevveş bolmış. İñgen ğazabları keldi taqı hēç bilmediler kim bu işni kim qıldı. Cümle kāfirlar (9) cem‘ boldı-[lar taqı] meşveret qıldılar kim bu işni qılğan kimersenı neteg bilgey-miz tep. Aydılar kim bu but- (10) –ḥāna içinde bir kimersenı saqlamaq üçün qoḍalınğ tēp. Bir kāfirni butlar artındın kizlep (11) qoḍtılar. Yana bir kün taqı Bilāl *razhu* butḥānanı ḥalvat buldı. Butḥānağa kirdi. Baqar, hēç kimerse (12) yoq. Bayaqı tēg butḥāna içinde şahrāqa olturdı taqı bir yığaç aldı taqı bu necāsatnı cümle butlar yüzinge (13) sürtti, taqı çıqtı. Ol kāfir ‘avret Bilālınıñ qılğan işni kōrdi, velikin Bilāl *razhu* ol ‘avretni (14) kōrmedi. Andın [soñ] ol ‘avret çıqtı taqı kāfirlarğa aydı kim, Umayya ’bnü Ḥalafqa bardılar taqı bu aḥvālını aydılar (15) erse, Umayya ’bnü Ḥalaf, Bilāl Habeşī *razhu* elgini aḍaqını qatıg bağladı, taqı yalınğ qızmış (16) taşlar üze sürer erdi, taqı kāfirlarğa aytur erdi kim uruñğ tēp. Ol kāfirlar taqı Bilāl Habeşini (17) qatıg ursalar, ol çaqrur erdi kim *Allāhu aḥad va rasūluhu Muḥammad* Tañrı bir turur, anıñ resūlı Muḥammed haq [97] (1) turur tēp aytur erdi. Taqı bardılar, bu kāfirlar ağır taşlarını üzesinge yığdılar ölsün tēp. Ol (2) taş astında *Allāhu aḥad va rasūluhu Muḥammad* tēyü çaqrur erdi. Peyğambar ‘as’qa ḥabar bērdiler erse, (3) Peyğambar ‘as keldi taqı aydı:

Yâ Bilâl, şabur qılğıl! Haq *tot* bu belâdın sêni qutğargay (4) têdi taqı ketti. Andın soñg Abû Bekr *razhu* keldi. Baqar, Umayya 'bnü Halaf taqı öñgin kâfirlar bu Bilâl qatında (5) turup tururlar. Ol taş astında aḥad tēyü çaqırur. Abû Bekr [*razhu*] aydı: Yâ Umayya, muñı öltürüp sañga nê ḥâşil (6) bolğay? Kelgil, mañga bu Bilâlnı satğıl! tēdi erse, Umayya 'bnü Halaf aydı kim: Satayın. Abû Bekr *razhu*: Nê (7) bēreyin? tēdi erse, Umayya 'bnü Halaf aydı: Buçuq batman qızıl altun bērgil! tēdi. Abû Bekr *razhu* aydı: Buçuq (8) batman qızıl altunga bu Bilâlnı sattıñg-mu? tēdi erse, Umayya 'bnü Halaf aydı: Sattım. Abû Bekr taqı aydı: Men aldım (9) tēdi. Taqı üzerindeki taşlarnı kēterdi, taqı bu Bilâlnı yerindin qopardı. Taqı ol sâ'atta Haq rizâsı (10) üçün Bilâlnı âzâd qıldı erse, Umayya 'bnü Halaf aydı: Yâ Abâ Bekr, eger sen almâs-men tēse erdiñg, bu Bilâlnı (11) qırq yarmaqqa satğay erdim tēdi. Abû Bekr *razhu* aydı: Eger sen bu baḥâga bērmes-men tēse erdiñg, (12) taqı ziyâda qılğay erdim tēdi. Qaçan kim Umayya 'bnü Halaf 'al yarım batman qızıl altun[nı] aldı erse, sewnū (13) bardı, taqı bir qaç tēwe butḥâna qapuğında qurbân qıldı taqı dervişlerke bērdi. Taqı butlarga 'özür qıldı: (14) Qulum sizlerke yaman iş qıldı, sizler keçrünğ! tēp üküş 'özürler qoldı. Yana bu Bilâldın öñgin altı (15) baş qul qaravaşlar kim kâfirlar elginde erdi taqı musulmân bolup turur erdiler, taqı ol kâfirlar anlarnı 'azâb (16) ve 'uqubat qılur erdiler, cümlesini ağır bahâlar bērip aldı taqı âzâd qıldı erse, bu âyat Abû Bekr ḥaqqıñga nâzil (17) boldı,

qt: (XCII: 8-10) *وامّا من اجل واستغنى وكذب بالحسنى فسنيسره العسرى*

Bu âyat ma'nîsi [98] (1) ol bolur kim: Ammâ ol kimerse kim baḥillıq qılsa, Tanğrı te'âlânıñ raḥmatındın taqı sevâbıdın mustağnı bolsa (2) taqı fâriğ bolsa, *va kazẓaba bi'l-ḥusnâ* taqı Haq te'âlânıñ uçtmaḥlarınğa taqı eḍgü sevâblarına yalğandursa, (3) *fa-sanuyassiruhu li'l'usra* qoḍğay-miz anı ol yawuz ma'siyatları birle hēç eḍgülüklerge tevfiq bērmegey-miz, (4) (XCII: 11) *va mâ yuğnî 'anhu mâluhu izâ taraddâ* taqı ol Umayya 'bnü Halafnuñg mâlı añga hēç fâyida qılmaz, qaçan kim ol tamuğqa (5) tüşse, helâk bolsa tēdi.

Qaçan kim Abû Bekr *razhu* bu yēti baş kişilerni alıp ewke keldi erse, atası (6) Abû Quḥâfa keldi. Baqar, barçası za'îf sōkeller, ölmekke yaqın bolmışlar kâfirlar 'azâbı 'uqubatı sebebidin. (7) Aydı: Ey oğlum, kişi qul qaravaş alur bolsa, anıñ üçün alur kim bular mañga ḥıdmat qılsunlar tēp. Siz bu (8) za'îf miskînlerni munça üküş māl bērip aldınığız. Bulardın sañga nê fâyida teggey? tēp aydı erse, Abû Bekr (9) *razhu* aydı: Ey baba, munlarnı men dünyâ fâyidası üçün almadım, men munlarnı âḥirat fâyidası üçün (10) aldım taqı cümlesini âzâd qıldım. Bolğay kim Haq te'âlâ mēni tamuğ otındın âzâd qılğay tēdi. Qaçan kim Peyğambar (11) 'as ḥıdmatına keldi taqı bu ḥabarlarını aydı erse, Peyğambar 'as aydı: *Yâ Abâ Bakr, anta 'atıqun minâ 'n-nâri* (12) tēdi, ey Abû Bekr, sen tamuğ otındın âzâd-sen tēdi. Andın soñg şaḥâbalar Abû Bekrke 'Atıq tēyü ündeyür erdiler.

(13) Abū Bekrning *razhu* taqı bir atı Şiddîq erdi. Ol ma'nîdin Şiddîq tēp aytur erdiler kim Peyğāmbar 'as (14) qaçan kim mi'rāc habarını Mekke kâfirlarına aydı, bir kēçe içinde Beytū'l-Maqdisqa bardı, taqı Beytū'l-Maqdisdin (15) aşıp yēti qat kökke bardım taqı yēti qat kökdin aşıp Sidretū'l-Müntehāqa bardım [tēdi] erse, kâfirlar münkir boldılar (16) taqı aydılar kim: Bir kēçe içinde ādamī munça yerni seyr qılmaq muhāl turur tēp aydılar taqı kelip Abū Bekrke aydılar kim: (17) Seniñ şāhibunğ mununğ tēg uluğ muhāl sözleyü başladı tēdiler erse, Abū Bekr *razhu* aydı: Ne aydı? [99] (1) Ol kâfirlar aydılar: Bir kēçe içinde Mekkedin Beytū'l-Maqdisqa bardım tēr, Beytū'l-Maqdisdin yēti qat kök[ke] (2) aşım tēr, yana yēti qat kökdin Sidretū'l-Müntehāqa bardım tēp aytur. Bu sözler inğen muhāl ermez-mü? tēdiler (3) erse, Abū Bekr *razhu* aydı: Eger bu sözni Peyğāmbar aydı erse, rāst aydı. Hēç ol 'ömri içinde yalğan (4) sözlemiş iyoq. Taqı Cebre'il 'as bir sâ'at içinde yēti qat kökdin taqı Sidretū'l-Müntehādın Peyğāmbarqa (5) kelür taqı barur. Men aña i'tiqādım bar. Taqı Peyğāmbar 'as Cebre'ildin Tanğrı te'ālā hāzratında artuq turur. (6) Eger bir kēçe içinde yēti qat kökke aşsa taqı Sidretū'l-Müntehāqa yetse, nē 'acab bolğay? Hāq te'ālānıñ qudratı (7) uluğ turur. Mundın artuqraq söz aysa hem taqı inanur-men tēdi erse, barçaları aydılar: Bu Abū Bekr şiddîq (8) ermiş tēdiler. Şiddîq rāstqa tutğan bolur. Andın sonğ musulmānlar taqı kâfirlar cümle Şiddîq tēyü başladılar.

(9) Zeyd ibnū Arqam aytur *razhu*: Bir kün Abū Bekr-i Şiddîq *razhu* birle barur erdim. Abū Bekr *razhu* (10) aydı: Yā Zeyd, suwsadım, munda bir kimerse-din suw tiledim erse, ol kimerse baldın şerbet qılıp çıqardı taqı Abū Bekrke bērdi. Abū Bekr *razhu* (12) tattı taqı aydı: Bu ne turur? Ol kimerse aydı Yā Hālıfa-i Resūlullāh, bu bal şerbeti turur tēdi erse, Abū Bekr *razhu* (13) içmedi taqı üküş yığladı, ança kim mübārek mehāsini-din köz yaşı aqar erdi. Andın sonğ tayandı. Men aydım: (14) Ey Resūlnuñ hālıfası, ne sebebdin munça üküş yığladınğız? tēp aydım erse, Abū Bekr *razhu* aydı: (15) Bir kün Peyğāmbar 'as qatında erdim. Peyğāmbar 'as elgi birle neerse kēterür erdi taqı aytur (16) erdi kim: Mēndin kētgil! tēp, taqı qatında hēç kimerseni körmez erdim. Men aydım: Yā Resūlallāh, qatınğızda (17) hēç kimerse körmez-men. Kimke aytur-siz kim mēndin kētgil tēp su'āl qıldım erse, Peyğāmbar 'as aydı: [100] (1) Bu dünyā maña bir şūrat bolup köründi taqı tiledi kim maña kelse. Men def' qıldım, kēterdim. Sen maña kerekmez-(2)-sen tēdim erse, ol taqı mēndin ırağ kētti taqı aydı kim: Yā Muḥammed, sen mēndin qutulduñ, velikin sēndin (3) sonğ-raqılar mēndin qutulu bilmegeyler tēdi. Ėmdi men suwsadım, suw tiledim erse, şerbet keltürdiler (4) erse, men qorqtum kim dünyā maña meyl qılıp dünyā maḥabbeti könğlümke ornap Hāq te'ālā hāzratındın yırağ (5) bolmağayın tēp yığladım tēdi.

‘Alî rivāyat qılur Peyğāmbardın. Peyğāmbar ‘as andağ yarlıqadı kim: (6) Yā Abā Bekr, Ādam peyğāmbardın qıyāmatqa tegi kim kim maṅğa inandı erse, cümlesinge nē şevāb bërse, Haq te‘ālā yalguz (7) saṅğa ol şevāb bergey; taqı kim kim maṅğa Imān keltürdi erse, maṅğa peyğāmbarlıq kelmişdin soṅq qıyāmatğa (8) tegi cümlesinge nē şevāb bërse, Taṅrı te‘ālā yalguz saṅğa ol şevāb bergey tēp Peyğāmbar ‘as Abū Bekrke (9) müjde bërdi.

Bir kün Peyğāmbar ‘as erte namāzıṅğa şurū‘ qılmaqğa qaşd qıldı, taqı Abū Bekr, *raḫhu* (10) yerinde yoq erdi. Namāzdın soṅq baqtı erse, Abū Bekr *raḫhu* kelmiş. Yana bir faqır muhtāc men tēp su‘āl (11) qıldı erse, Bekr [*raḫhu*] neerse bërdi taqı çıqtı. Yana bir zamāndın soṅq kirdi taqı Peyğāmbar ‘as’qa selām (12) qıldı. Peyğāmbar ‘as aydı: Yā Abā Bekr, bu kün erte namāzıṅğa nişe kēç keldiṅ? tēdi erse, Abū Bekr *raḫhu* (13) aydı: Yā Resūlallāh, bu kün meşgūl boldum, erte namāzıṅğa kelü bilmedim, ewde namāz qıldım. Uş kelgenim (14) emdi turur tēdi erse, Peyğāmbar ‘as aydı: Men sizni selām bërmişde mescidde kördüm, faqırğa taqı (15) neerse bērdiṅ. Neteg ayur-sen kim men erte namāzıṅğa kelmedim tēp. Abū Bekr [*raḫhu*] aydı: Yā Resūlallāh, men rāst (16) aytur-men, bu bu kün men erte namāzıṅğa kelü bilmedim tēdi erse, Peyğāmbar ‘as yārān-larıṅğa aydı: Yārānlarım, (17) sizler bu kün Abū Bekrni erte namāzında kördüṅüz-mü? tēdi erse, barçaları aydılar kim: Kördük, faqırğa taqı [101] (1) neerse bërdi taqı çıqtı tēdiler erse, Abū Bekr aydı: Men bu kün namāzqa kelü bilmedim, maṅğa yaqın turur tēdi (2) erse, Peyğāmbar ‘as müteḫayyir boldı. Ol sâ‘at Cebre’il ‘as nāzil boldı taqı aydı: Yā Muḫammed, Abū Bekr (3) rāst aytur. Bu kün erte namāzıṅğa Abū Bekr kelü bilmedi erse, Haq te‘ālādın maṅğa fermān boldı: Yā Cebre’il, bargıl, (4) Abū Bekr yerinde namāz qılğıl, taqı ol cemā‘at birle namāz qılğıl, şevābını Abū Bekrke bağışlağıl, anıṅ yeri (5) ḫālî bolmasun tēp fermān keldi erse, men taqı Haq te‘ālā fermānı birle Abū Bekr şūratiṅğa bolup keldim taqı (6) anıṅ maqāmında namāz qıldım. Taqı ol hemişe muḫācirlarnı maḫrūm qaytar-maz erdi, men taqı anıṅ ‘ādatıṅça ol (7) faqırğa bir durust qızıl altun bērdim, anıṅ şevābını taqı Abū Bekrke bağışladım tēdi.

Abū Bekr *raḫhu* (8) altmış üç yaşadı taqı ekki yıl dört ay ḫalīfalıq qıldı. Cumādā’l-āḫir ayıdın sekiz kün qalıp turur erdi, (9) dūşenbih tüni vefātı boldı. Andın on bēş kün sökel boldı. Qaçan kim sökelliki qatıṅ boldı erse, (10) cümle enşār u muḫācirlar qatıṅğa kirdiler ‘ayādat qılu. Abū Bekr *raḫhu* aydı: Mēni olturguzuṅ! (11) tēdi erse, ‘Alî *raḫhu* keçti taqı arqasıṅğa neerse qoḏtı taqı özini tayadı erse, Abū Bekr *raḫhu* (12) aydı: Yā ‘Alî, Taṅrı te‘ālā saṅğa eḏgü cezā bērsün tēdi. Enşār ve muḫācirdin cümlesi dört yanıṅğa yığılıp (13) olturdılar taqı mübārek cemālıṅğa baqtılar erse, iṅgen za‘īf bolmış, teninde heç neerse qalmamış. (14) Qaçan kim bu ḫālını kördiler erse, qaḏğurdılar. Abū Bekr *raḫhu* bu āyatnı oqıdı, *qt*: (15)

وجاءت سكرة الموت بالحق (L : 19) انا لله وانا اليه راجعون

têdi taqı yığladı erse, cümle şahâbalar (16) taqı yığladılar, perde içinde taqı hatunları yığlaştılar. Andın soñğ Abū Bekr *razhu* yığlamaqdın (17) tayandı, şahâbalar taqı tayandılar. Andın soñğ Abū Bekr *razhu* aydı: Bu kêçe men endîşe qıldım kim mañğa [102] (1) ölüm keldi, êmdi bu hilâfat işini kimke ısparlağayın? Bu halıfalıq işi inğen ağır iş turur, (2) tégme kişi bu işniñ 'uhdasındın çıqa bilmegey, men bu işni kimke teslîm qılayın têp qadğurdum. (3) Taqı Tañrı te'âlâ hazratıñğa sığındım taqı aydım: Yâ Rebbî, meni bu qadğudın qutğargıl taqı bu hilâfat işini (4) andağ kimerseke bérğil kim ol kimerse din sen taqı resûlunğ hoşnûd turur-sen tédim. Taqı ımızğandım (5) erdi. Tüşümde körür-men Peyğâmbar 'as'ı aq ton keçmiş, yüzi nûr qumıyur. Eger yüzinge baqayın (6) têsém, közüm qamaşur. Yana sağında bir kimerse bar taqı sol yanında hem bir kimerse bar, uzun bodluğ nûrânî (7) kişiler. Hêç erenlerde anlar teg kişiler körmişim yoq erdi. Peyğâmbar 'as mañğa selâm bérđi taqı (8) muşâfiha qıldı. Taqı mübârek elgi[ni] yürekim köksüm üze qoydı erse, yürekimde hafafaqn bar erdi, hemîşe (9) titreyü turur erdi, ol sâkin boldı. Andın soñğ aydı: Yâ Abâ Bekr, iştiyâqım seniñ tapa uzadı, sen bizni ârzûlamas-mu-sen? (10) tédi erse, men yığladım taqı aydım: Yâ Resûlallâh, benim şavqım inğen qatığ turur siziñ mübârek cemâlinğizqa tédim. (11) Taqı üküş yığladım, ançaqa tegi kim ehlim aydı: Bu kêçe siz üküş yığladınğız, bizler sizni (12) oyatmaduq tédiler. Andın soñğ aydı: Yâ Abâ Bekr, az qaldı satğaşmaqqa tédi. Andın soñğ men aydım: (13) Yâ Resûlallâh, mañğa ölüm keldi, seniñ ümmetiñ üze kimni halıfa qılayın? tédim erse, Peyğâmbar 'as aydı: (14) Yâ Abâ Bekr, ol kimerse din halıfa qılğıl kim Haq rizâsı üçün 'amel qılğan turur, taqı hemîşe râst sözlegen (15) turur, taqı dîn içinde qavî turur, taqı mu'minler andın râzî tururlar, taqı ferîşteler andın hoşnûd tururlar, taqı (16) Tañrı te'âlâdın qorqğan turur. Taqı ol 'Ömer ibnü'l-Haţţâb turur. Andın soñğ Peyğâmbar 'as qatındağı (17) ol êkki kimerse aydılar: Yâ Resûlallâh, Abū Bekr taqı 'Ömer êkkisi seniñ vezîrleriñ tururlar, dünyâda taqı qoñğşı- [103] (1) -larıñ turur-[lar], gürda taqı hem qoñğşılariñ tururlar, uçtmağda taqı têp aydılar. Andın soñğ ol êkki kişi mañğa (2) aydılar: Yâ Abâ Bekr, emğekdin qutulduñğ, arıq suw birle gısl qıldınğ tédiler. Taqı kökde atıñ Şiddîq turur (3) taqı yerde hem atıñ Şiddîq turur têp mañğa aydılar erse, men aydım: Yâ Resûlallâh, bu êkki nûrânî kimerse kimler tururlar? (4) Hêç men mundağ kişiler körmişim yoq tédim erse, Peyğâmbar 'as aydı: Bu êkeğü Haq te'âlâ qatında hürmat- (5) -lığ ferîşteler tururlar tédi, velîkin atlarını aymadı. Menim köñglümde andağ keçti kim bu êkeğü Cebre'il taqı Mikâ'il (6) bolğaylar 'ahimâs têp. Oyğandım, baqar-men, yüzüm taqı mehâsinim ezilmiş közüm yaşıdın. Yana baqar-men, (7) ehlim taqı oğlanlarım cümlesi yığlayu turur. Men aydım: Sizler nişe yığlayur-siz? tédim erse, aydılar: Siz (8) uyquñğuz

içinde üküş yığladınız erse, bizler taqı sizke köre yığladımız tédiler. Ėmdi biling, (9) āgāh boluñg, ey şahābalar, bu tüşümde hēç hilāf yoq taqı yalğan yoq tēdi erse, barça şahābalar aydılar: (10) Ey Resūlnuñg halıfası, siz-mü yalğan sözlegey-siz? Biz cümle bu sözüñgüzke inanduq, i'timād qıldıuq. (11) Eger hātırınız andağ tilese kim sizdin soñg 'Ömer halıfa bolsun tēseñgiz, biz cümle rāzī biz, hoşnūd biz (12) tédiler erse, Abū Bekrniñg taqı köñgli hoş boldı.

Andın soñg 'Alīke aydı: Yā 'Alī, sēndin derhōst (13) ol turur kim mēni sen yusañg, neteg kim Peygambar 'as'ı yuvduñg tēdi erse, 'Alī *razhu* taqı qabūl (14) qıldı. Andın soñg aydı: Ey şahābalar, mañga namāz qılmañdın soñg cenāzamı Peygāmbar 'as hıdmatıñga (15) ēletgey-siz. Eger Peygāmbar 'as'nuñg mezārınıñ quflı kilidsiz özi açılma, mēni Peygāmbar 'as (16) hıdmatıñga defn qılğay-siz; ve eger quflı özi hıdmatında açılmasa, musulmānlar gūristānıñga eltip kömgey-siz tēdi. (17) 'Āyişe *razhā* aytur: Qaçan kim [babam] Abū Bekr *razhu* bu vaşıyyatları qıldı taqı halāyıq çıqtılar, kēçe [104] (1) boldı erse, mañga aydı: Yā 'Āyişe, Peygāmbar vefatı bolmısta yüzinge örtgen çöprek sēnde bar-mu? tēdi erse, (2) men aydım: Ol çöprek mēnde turur tēdim Taqı ol çöprekni bērdim erse, ol çöprekni öpti taqı yüzinge sildi. (3) Qaçan kim tün bucuqı boldı erse, iği inen qatıg boldı. Yüzini qıblaqa çevürdi taqı aydı: Ey Bār Hudāyā, bu (4) ölüm qatıqlıqında mañga yārī bērgil! tēdi. Taqı Peygāmbarqa şalavāt aydı taqı 'aleykümü's-selām, ey ferīşteler, Rebbümnüñg (5) elçileri! tēdi, taqı közini kökke tikdi taqı ēkki qata *lebbeyk lebbeyk* tēdi taqı cān bērdi.

(6) Qaçan kim erte boldı erse, cümle şahābalarğa habar boldı. Enşār ve muhācirīn cümlesi yığıldılar [taqı] yığlaştılar. (7) Medīne içinde cümle uluğ kiçig cümle qadğurup yığladılar. 'Alī *razhu* keldi. Ey Resūlnuñg halıfası, (8) ey Resūlnuñg yār-i gārı tēp üküş yığladı. Andın soñg namāz qıldılar, taqı cenāzasını Peygāmbar 'as (9)-nuñg ravzasınıñ qapugıñga keltürdiler taqı aydılar: Es-selām 'aleyke, yā Resūlallāh, uş Abū Bekrni qapugqa (10) keltürdük tēmiş erdiler. Derhāl qapugnuñg quflı öziyök tüşti taqı qapug özi açıldı. Taqı Peygāmbar 'as (11) ravzasıñ avāz keldi kim dōstni dōstqa ulaşturuñg tēp. Qaçan kim mundağ avāz keldi erse, Abū Bekrni (12) Peygāmbar 'as arqasında qoğtılar. Abū Bekrniñg başı Peygāmbar 'as'nuñg mübārek kindiki tuşında boldı. (13) Abū Bekr *razhu*'nuñg kerāmatı [cümleke] ma'lūm boldı.

ĖKİNCİ FAŞL

'Ömer *razhu*'nuñg fazāyilining beyānı içinde (14) turur.

İmām Bağavī *rahmhi*, Meşābīh atlıg kitābında körmış bu hadışni keltürmış, hadış bu turur: عن عقبه بن (15) عامر رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لو كان بعدى نبي لكان عمر بن الخطاب

Bu hədis ma'nisi (16) ol bolur kim Peyğəmbər 'as andaq yarlıqar: Eger mēndin sonğ peyğəmbər kelmək revā bolsa erdi, ol peyğəmbər (17) 'Ömer bolğay erdi tēdi. Bu hədisdin ma'lūm bolur kim 'Ömer *razhu* mertebesi taqı derecesi inğen uluğ [105] (1) ermiş.

Qaçan kim Abū Bekr *razhu* dār-i fenādın dār-i beqāğa rihlat qıldı erse, erte namāzınğa cümle [şahābalar] yığıldılar (2) taqı cümlesi ittifāq qılıp 'Ömer *razhu*'nı imāmatlıqqa keçürdiler. 'Ömer *razhu* taqı keçti. Peyğəmbər 'as (3) yerinde imāmluq qıldı, taqı minberke mindi erse, cümle şahābalar keldiler taqı bey'et bērdiler. Andın sonğ Peyğəmbər 'as (4) –qa durūdlar aydı, andın sonğ Abū Bekr *razhu* şenālar aydı. (5) Andın sonğ aydı: Ey hələyiq, bilinğ, āgāh boluğ kim Peyğəmbər (6) 'as dünyādın bardı, mēndin rāzī erdi, Abū Bekr *razhu* taqı dünyādın rihlat qıldı, mēndin hoşnūd (7) erdi. Ėmdi bu hilāfat işi inğen ağır iş turur. Men bu işdin qorqar erdim taqı bu işke hərif ermez erdim, (8) vellekin neteg qılayın kim Abū Bekr *razhu* maŋğa üküş vaşiyatlar qıldı kim bu işni qabūl qılğıl tēp, hem tüş (9) taqı kördüm, tēdi. Ol tüşni barçağa eşittürdi. Ėmdi neteg qılayın? Qabūl qılmadın çāra yoq, tēdi. Taqı ėkki ėlgini (10) qaldurdu taqı du'ā qıldı. Aydı: Ey Bār Hūdāyā, men musulmān 'Ömer quluğ baħīl turur-men. Yā Rebbī, maŋğa sen cuvānmardlıq (11) rüzī qılğıl, tēdi erse, cümle şahābalar āmīn tēdiler. Yana aydı: Ey Bār Hūdāyā, men miskīn 'Ömer quluğ irig qılıqlıq (12) turur-men. Yā Rebbī, sen mēni yumşaq qılıqlıq qılğıl, tēdi. Yana şahābalar āmīn tēdiler. Yana aydı: Ey Bār Hūdāyā, (13) men miskīn 'Ömer quluğ za'īf turur-men. Yā Rebbī, sen maŋğa quvvat rüzī qılğıl, tēdi erse, cümle şahābalar āmīn (14) tēdiler. Andın sonğ minberdin tüşti.

Yana avval cum'a boldı erse, oğlı 'Abdullāh aydı: Ey babam, bu cum'ada iraqdın (15) yaqındın üküş şahābalar kelgey, taqı tonuğız yoğun şūfdın turur, taqı eski turur, taqı üküş yamaqları bar. (16) Tizinde edimdin yamağ qılıp turur erdi taqı ėkki ėgninde hem edimdin yamağ qılıp turur erdi. Ėmdi siz həlīfa (17) bolduğız, Peyğəmbər 'as yerinde olturduğız. Kerek kim sizke şahāba həqārat közi birle baqmasa (hōr köz birle baqmasa tēmek bolur). Bu benim [106] (1) tonum keğip minberke minsenğiz bolğaymu? tēp üküş derhōstlar qıldı erse, oğlı 'Abdullāhın tonını (2) keğip cum'a namāzınğa bardı, taqı minberke mindi taqı hūṭba oqıdı. Tangrı te'ālāqa həmd u şenālar aydı, taqı Peyğəmbər 'as'qa (3) üküş durūdlar aydı, Taqı dünyānı yērdi taqı āhiratnı medh qıldı erse, cümle şahābalarda biri aydı kim: 'Ömer (4) bizke va'z u nəşīhat qılır, taqı özi ėkki qat ton keyer tēdi erse, oğlı 'Abdullāh aydı: Astuğı tonı (5) özininğ turur, üstünki tonnı men 'āriyat bērip turur-men, tēdi erse, ol şahāba tek qaldı. Andın sonğ (6) Abū Bekr *razhu*'nınğ fażāyilini aydı taqı Peyğəmbər 'as'nuğ vefātını aydı. Andın sonğ Abū Bekr *razhu* (7) –nuğ vefātını aydı taqı üküş yıqladı. Barça şahābalar taqı yığlaştılar. Ol arada 'Ömer *razhu* bēhüş boldı,

(8) minber üze yıqıldı erse, şahâbalar kötürdiler, taqı minberdin tüşürdiler, taqı ewinge kötrüp èlettiler. Cum'a (9) namâzı qılu bilmedi.

Andın sonğ hemîşe 'âdatı ol erdi kim oramqa çıkar erdi, dirresini elginge qoyar (10) erdi, bâzârda, oramlarda yöriyür erdi, nâmeşrû' işler körer bolsa, emr-i ma'rûf qılur erdi taqı nehy-i münker (11) qılur erdi. Medîne içinde dervîşlerni, miskînlerni sorar erdi, tul hatunlarnı sorar erdi, yetimlerde (12) terbiyet qılur erdi. Zeyd ibnü Hâriş aytur *razhu*: Bir kège şahrâğa çıqtım. Baqar-men, 'Ömer *razhu* barur. (13) Men aydım: Yâ emîre'l-mu'minîn, qanda barur-siz? tédim erse, mañga aydı: Ey Zeyd, bu halıfahıq işi yawlaq düşvâr (14) turur. Her kège men bu Medîne şehrini tezgînür-men. Andın sonğ köñglüm qarâr qılur, yoq erse köñglüm hêç (15) qarâr qılmaz, tédi erse, men aydım: Yâ emîre'l-mu'minîn, men taqı bu kège siziñ birle yörisem, destûr bolğay-mu? tédi[m] (16) erse, siz bilür-siz, tédi. Men taqı özi hıdmatında bardım. Bir maħalleke kirdük. Bir ewdin uşaq oğlanlar (17) yığlamaqını eşitti erse, ol ewnünğ qapuğında tavaqquf qıldı. Bir zamân hêç bu oğlanlar yığlamaqdın tayanmadı [107] (1) erse, qapuğın qaqtı, aydı: Ey ew edileri, destûr bar-mu kim bu ewke kirsem? tédi erse, bir za'İfa çıqtı (2) taqı destûr bérdi erse, 'Ömer [*razhu*] taqı men êkeğü ol ewke kirdük. 'Ömer *razhu* aydı: Ey za'İfa, cüftünğ bar-mu? Ol (3) za'İfa aydı: Cüftüm vefâtı bolup turur. Bu nâresîdeler yetim qalıp tururlar. Nêçe kün boldı, men taqı bu nâre- (4) -sîdeler hêç ta'âm tatmadın turur-miz. Bolmasa bu kège qazan astım, bu oğlanlarnı awutmaq üçün qazanğa (5) suw kemiştım, hêç neerse yoq suwdın öñgin. Bu nâresîdeler yığlar kim aş taqı mu bişmedi tęp. Men taqı (6) müteħayyir bolup turur-men kim sizler âvâz qıldınğız tédi erse, 'Ömer *razhu* yığlayu başladı. Bu oğlanlar (7) yığlar, 'Ömer taqı yığlar. Andın sonğ 'Ömer *razhu* aydı: Ey za'İfa, bu otuñnı söndürmegil, men sañga ta'âm (8) keltüreyin, tédi taqı biz êkeğü çıqtuq. 'Ömer *razhu* beytü'l-mâldın bir tağarçuq un tolturdı taqı mübârek (9) arqasınğa köterdi. Men aydım: Yâ emîre'l-mu'minîn, mañga bérseñgiz, men taqı kötürsem tédi[m] erse, mañga aydı: Yâ Zeyd, (10) eger qıyâmat kün bolsa *âvş* Haq *tvt* su'âl qılsa kim: Yâ 'Ömer, sen halıfa erdiñg taqı Medîne (11) içinde nâresîde öksüzler nêçe kündin berü açlıq zaħmatıdın tarttılar, taqı sen anlardın habarınğ bolmadı tęp (12) su'âl qılsa, cavâb mañga kelür, sañga kelmez. Andağ erse, bu işniñ taqı zaħmatını taqı meşaqquatını men kötüreyin. Bolğay kim (13) Haq te'âlâ mëndin keçürgey, tédi taqı mañga bérmedi, özi kötrüp bardı. Taqı ol za'İfa ewinge kirdük. Derhâl (14) 'Ömer *razhu* bulamaq qıldı taqı qazğanğa kemişti. Taqı otını özi ürer erdi, ol tütünler meħāsini arasındın (15) çıkar erdi. Men aydım: Yâ emîre'lmu'minîn, emdi baralınğ, tédim erse, mañga aydı: Yâ Zeyd, oğlanlarnıñ yığlamaqınıñ âvâzı (16) qulaqımğa kirdi taqı köñglüm inğen mecrûh boldı. Ançaqa tegi şabur qılalınğ kim bu oğlanlar bu ta'âmdın yêsünler (17) taqı qarınları toysun taqı külsünler. Neteg kim yığla-

maqlarını eşittim, könglüm mecrûh boldı, külgenlerini taqı eşiteyin, [108] (1) könglüm hoş bolsun, andın baralığ, tedi erse, bulamaq bişti. Ol za İfa taqı bu nâreside yetimlerke (2) ol bulamaqdın bérđi, anlar taqı yédiler, toydılar, biri biri birle oynayu küle başladılar erse, andın soğ (3) 'Ömer *razhu* za İfaqa aydı: Ey za İfa, benim ewüm falân maħallede turur, atım 'Ömer turur. Qaçan kim muħtâc (4) bolsağ, mağğa kelğil, tedi taqı çıqtı.

Bir kün 'Ömer *razhu* Medİne oramında yöriyür erdi. Bir nâreside (5) oğlan bir maħallede yığlayur erdi. Qaçan kim 'Ömerni kördi erse, ol nâreside oğlan aytur: Yâ Rebbİ, (6) bu 'Ömerdin benim dâdımın sen alğıl, tedi erse, 'Ömer *razhu* qorqtı taqı aydı: Ey nâreside, 'Ömer sağğa (7) ne zılm qıldı kim 'Ömerke mundağ aytur-sen? tedi erse, ol oğlan aydı kim: Men enşârlardın turur-men. Atam (8) Peyğâmbar 'as ileğinde şehİd boldı. Atam qarındaşı taqı şehİd boldı. Anam bar taqı mēndin öñin toquz (9) qarındaşım bar. Biz cümle üç kün boldı kim dünyâ ta 'âmıdın tatmışımız yoq. Taqı siz halİfa bolğay-siz taqı (10) bizlerke terbiyet qılmağay-siz, beytü'l-mâldın neerse bérmegey-siz tedi erse, 'Ömer yığladı, taqı ol oğlannıñ (11) başını sıqadı, taqı ol oğlannıñ elğini aldı, taqı mescidke kirdi taqı buyurđı münâdİqa [nidâ qıl tēyü]. Münâdİ nidâ qıldı (12) erse, cümle şahâbalar yığıldılar. 'Ömer *razhu* minberke mündi, taqı Tağrıqa üküş ħamd u şenâlar qıldı (13) taqı Peyğâmbarqa durūđlar qıldı. Andın soğ aydı: Ey ħalâyıqlar, qamuğ bilür-siz kim Peyğâmbar 'as dünyânı (14) cem' qılmağı, aq etmekdin toya yēmedi, sufrasında ēkki türlüğ ta 'ām yēmedi, hem ēkki türlüğ tuzluq taqı qılmağı, (15) yer yüziniñ ħazınalarını ħaq te 'âlâ özinge 'arza qıldı erse, özi qabūl qılmağı taqı aydı: Yâ Rebbİ, mēni (16) miskīn tırgüzgil, taqı miskīn öldürgil, taqı qıyâmat kün bolsa *āvş*. miskīnler zümresinde (17) qopargıl, tēp du 'â qıldı. Taqı bildiñiz kim Abū Bekr *razhu* taqı cümle mālını Peyğâmbar 'as ħıdmatına [109] (1) keltürdi taqı dervişlerke bérđi. Andın soğ yanğı ton keymedi, dünyâ ziyneti birle meşğūl bolmağı. Peyğâmbar 'as (2) -dın andağ eşittim kim qayu kimerсениñ qırq yarmaqı bolsa, taqı ol qırq yarmaqı üze yēl tezginsē, taqı anı ħarc (3) qılmasa, ħayr yolına taqı öz maşlaħatına; taqı muħtâc kimerselemini bilse taqı anlarqa meded qılmasa, (4) zekâtını bérmeſe, qıyâmat kün bolsa *āvş* ol kimerſeni cabbârlar, mütekebbirler yerinde turguz- (5) -ğaylar, taqı ferİştelerke buyurgay, ol yarmaqlarını qızıtıp teninge baſğaylar tedi erse, 'Oşmân (6) *razhu* qoptı taqı mesciddin çıqtı, taqı ewinge bardı, taqı tēweler keltürdi, taqı qullar keltürdi, (7) taqı altun kümüş keltürdi, taqı ta 'ām keltürdi taqı ħurmâ keltürdi. Ağğa köre cümle şahâbalar ewlerine (8) bardılar, küçleri yeterinçe dünyâvİdin keltürdiler. Mescid içi ni 'met birle toldı. 'Ömer *razhu* (9) minberdin tüſti taqı ol ni 'metlerni mällarnı cümle Medİne dervişlerine, miskīnlere, tullarqa, öksüz- (10) -lerke üleſtürdi, ol oğlannıñ ewinge üküş neerseler ıda bérđi.

Qaçan kim 'İd künleri keldi erdi (11) erse, Medīne içindeki cümle şahābalar, enşār ve muhācirlar taqı Mekkeniñ eşrefleri uluğları cümlesi 'Ömer (12) *raḡhu*'nunğ qapuğinga keldiler, 'arife kün mübārek-bād qılu qapuğda turuqtılar. Bir kimerse kirdi, (13) 'Ömerke aydı: Yā emİre'l-mu'minIn, qapuğda cümle şahābalar yığılışıp tururlar, destūr tileyürler, sizke mübārek –(14) –bād qılmaq üçün keldiler, tēdi erse, 'Ömer *raḡhu* aydı: Ol kimerseler cümlesi bir yolu kirse, ewke (15) sığışmağaylar, cemā'at [cemā'at] kirsünler, tēdi erse, ol kimerse aydı: Qayu cemā'atqa burun destūr bēür-siz? (16) tēdi erse, 'Ömer aydı *raḡhu*: Çıqğıl taqı ayğıl kim ol şahābalar kim Bedr toquşında Peyğāmbar 'as (17) ḡazratında kim ḡazāt qıldılar, anlar burun kirsünler, tēp aydı erse, cümledin burun anlar kirdi taqı mübārek [110] (1) bolsun, tēdiler erse, anlarqa taqı 'Ömer *raḡhu* du'ā qıldı taqı ikrām birle uzattı, anlar taqı çıqtılar (2) Andın soñ ḡādim çıqtı taqı aydı: [Yā] emİre'l-mu'minIn, [taqı kim kirsün?] Aydı: Uḡud toquşında ḡazāt qılğan şahābalar kirsün– (3) –ler, tēdi erse, ol şahābalar mecmū'ı birle kirdiler erse, bu Mekkeniñ eşrefleri uluğları Süheyl ibnü 'Ömer (4) ve taqı Abū Cehlning qarındaşı Ḥāriş taqı Abū Cehlning oğlu 'İkrime taqı Abū Sufyān, bularğa bu 'Ömerning işi (5) inğen ağır keldi. Qaçan kim Bilāl-i Ḥabeşī taqı Şuheyb-i Rūmī taqı Ḥabbāb *raḡhuma* taqı munlar emşāli dervİş (6) şahābalar çıqtılar erse, bu Mekkeniñ eşrefleri aydılar: Bu 'Ömerning işi neteg turur! Bizniñ tēg eşreflerni (7) qapuğda tutar taqı bu kimerse-lerke qatında yol bēür, tēdiler erse, Süheyl aydı: 'Ömer 'āqıl kişi turur. Bu işde (8) bir maşlahat bolğay, şabur qılınğ, tēdi erse, anlar taqı şabur qıldılar ançaqa tegi kim hēç şahāba qalmadı, (9) cümlesi kirdiler. Bular qapuğda, eşikde tavaqquf qıldılar ḡazabları birle. Cümledin soñ ḡādim çıqtı (10) taqı bu Mekkeniñ bēgleringe destūr bērdi, munlar taqı kirdiler taqı aydılar: Yā emİre'l-mu'minIn, bizim ḡaqqımızqa (11) ne iş qılınğ kim cümleke destūr bērdinğ taqı bizni qapuğda egledinğ? tēdiler. Taqı Peyğāmbar bizlerni (12) ağırlar erdi, ḡürmet qılır erdi taqı sen bizlerni ağırlamadınğ tēdiler erse, 'Ömer *raḡhu* aydı: Ol (13) vaqtta İslām za'İf erdi, Peyğāmbar 'as sizke ḡürmet qılır erdi, bolğay-mu kim munlar İmān (14) ve islām keltürseler, munlarga köre önğin ḡalāyıqlar taqı islām keltürse tep ḡama'ı bar erdi. Ve eger munlar (15) islām keltürmeseler, islām keltürgenlerke zaḡmat ve meşaqquat qılmasalar tēp sizlerni ağırlar erdi. (16) Emdi Ḥaq te'ālā İslāmı 'azİz qıldı taqı qavī qıldı, önğinlerniñ yārī bērmekidin muñgsuz qıldı. Bu şahāba– (17) –larqa kim sizlerdin burun destūr bērdim, bu şahābalar Peyğāmbar 'as ḡazratında oğul qızlarıdın [111] (1) keçip, māl tawarlarıdın keçip, 'azİz cānlarıdın keçip Ḥaq rizāsı üçün özlerini qılıçqa taqı süngüke (2) qarşu qodup munça ḡazāt qıldılar. Sizler Peyğāmbar 'as ḡazratında bir ḡazāt taqı qılmadınğız. Eger (3) sizke Ḥaq te'ālā ḡazratında, taqı Peyğāmbar 'as ḡazratında, taqı cümle mu'minler qatında, taqı dünyā taqı āḡiratta (4) 'izzet ve ḡürmet kerek erse, sizler taqı ḡazāt

qılınğ. Eger kâfirlarnı öltürsenğiz, gâzılar şevâbı[nı] bulğay-siz; (5) ve eger kâfirlar sizlerni öltürseler, şehîdler şevâbını bulğay-siz. Uluğluq taqı 'izzet Haq te'âlâ hazratında (6) üküş māl birle ermez, bēglik birle ermez, 'amel qılmaq kerek, nefsnı emgetmek kerek, taqı cāndın keçmek kerek dünyāda (7) hem āhiratta 'azīz bolayın tēse.

Qaçan kim bu Mekkelig eşreflerke 'Ömer *razhu* aydı: Uş şahābalar Dimişqqa (8) barıp turur, bizler taqı isti'dād qılalınğ, tēdi erse, cümlesi çerigke bardılar. Bir yıl Dimişqnı egirdiler. Hışarı (9) berk erdi. 'Aqıbat Haq te'âlâ nuşrat bērdi, Dimişqnı feth qıldılar. Andın sonğ cümle şahābalar Rūmqā bardılar, (10) Rūmnı taqı aldılar. Andın sonğ Hımsni, Halebni, cümlesini aldılar. Rūm pādşāhı Herqul seksen minğ er (11) birle çıqtı erdi. Haq te'âlâ mu'minlerke nuşrat bērdi, kâfirlar hezîmet boldılar, Herqulnı taqı öltürdiler, seksen (12) minğ erni Rūm çerigidin öltürdiler, üküş şahābalar taqı şehîd boldılar. Andın sonğ İskenderiyyeni (13) aldılar taqı Mısrnı aldılar. Tegme bir elke kelseler, elçi ıdar erdiler kim emīrū'l-mu'minīn 'Ömer *razhu* bizlerni (14) sizlerke ıda bērdi. Haq *tvt* fermānı ol turur kim siz cümle musulmān bolsañız, Tañrı te'âlānı birlesenğiz (15) taqı Muḥammed Resūlullāhnı haq peygāmbar tēsenğiz; māllarınğız taqı emān içinde, oğul qızlarınğız taqı emān içinde, (16) nefslerinğiz taqı emān içinde, cümle qarındaşlar bolur-miz. Ve eger İmān keltürmesenğiz, yıldın yılqa māl bērinğ, (17) taqı bizlerke boy bērinğ duşmanlıqnı köñgüldin çıqarınğ taqı öz törenğiz tutunğ! Ve eger musulmān bolmasañız hem taqı [112] (1) boy bērmesenğiz, uruşmaq üçün kelip turur-miz, Haq rizāsı üçün cāndın keçmiş kişiler turur-miz. (2) Çıqınğ, uruşalınğ, tēp aytur erdiler. Bu tārīq birle üküş vilāyatlarnı açtılar. Qayu bir elni (3) açar bolsa erdiler, ol elde bir kimersenı bēg qılıp, uluğ qılıp kēter erdiler. Yana 'Ömer *razhu* (4) –dın fermān boldı kim 'Acem tārafınğa barsunlar tēp. Cümle çerig qayıttılar taqı 'Acem tārafınğa bardılar, (5) Tebrīznı aldılar, Ahvāz atlığ elni aldılar, Hurāsānnı, İsfahānnı, Hemedānnı, cümlesini aldılar. 'Ömer (6) *razhu* hilāfatında üküş eller açıldı, musulmānlıq 'ālamqa yayıldı. Rāvīlar andağ aydılar kim 'Ömer vaqtında (7) on ekki minğ minberde ḥaṭıblar minip cum'a kün ḥuṭba aytur erdiler, tēp.

İbnü Mes'ūd *razhu* (8) aydı: Ḥalqlarda sēziki rāstraq üç kimerse erdi. Biri 'azīz-i Mısr erdi. Ol kün kim Yūsuf peygāmbar 'as (9) qarındaşları ḥasad qılıp atalarındın sıtağ birle şahrāqa çıqıp oynağalınğ Yūsufnuñ (10) köñgli açılun, tēp alıp şahrāqa çıqtılar. Taqı Yūsufnı bōri yēdi, tēp keldiler, taqı bir qanlığ (11) köñglekni atalarınğa keltürdiler, taqı Yūsufnı quduğqa kemişip turur erdiler. Yana Mısrğa barur kārīvān- (12) –lar ol quduğ qatında qondılar taqı suw almaq üçün delv ıda bērdiler erse, Yūsuf peygāmbar ol qovağa (13) yapşunup quduğdın çıqtı. Yana keldiler, bu qul bizim qul erdi, qaçıp turur erdi, tēdiler. Andın sonğ kārīvān ḥalqıda biringe (14) uçuş bahāqa sattılar. Ol kimerse Mısrqa ēletti taqı naḥḥāsqa kigürdi erse,

Reyyân melikniñg vezîri bar (15) erdi, Quṭayfar atlıg, ol Yūsufnı ağır bahā birle satgın aldı, ḥatunı Zelîḥāğa aydı kim: Bu oğlanı (16) köñlüm sewdi. Bu yaḥşî oğlan bolğay, zînhâr munğa yaḥşî terbiyet qılğıl, munuñg bizke fāyidası (17) teggey yâ taqı munu oğullanğay-miz tēp sēzdi erse, sēziki rāst boldı. Yūsuf peygāmbar 'as hem [113] (1) peygāmbar boldı hem taqı Mısr eliniñg pādşāhı boldı.

Ėkkinç sēziki rāst bolğan, Şu'ayb peygāmbar 'as (2) –nuñg Şafūrā atlıg qızı bar erdi. Ol kün kim Mūsā peygāmbar 'as Fir'avn ewinde erdi, bir kimersenı (3) ḥaṭā birle öltürdi erse, Fir'avnğa aydılar. Fir'avn 'al Mūsā peygāmbarı öltürmekke qaşdı (4) erse, Mūsā peygāmbarğa ḥabar tegdi kim Fir'avn 'al sēni öltürmekke qaşdı, tēdiler erse, Mūsā (5) peygāmbar 'as Fir'avndın qaçıp Medāyin şehringer çıqtı. Yolda üküş emgendi açlıq birle, yaḍağ yörimek (6) birle. Qaçan kim Medāyin şehriniñg ṭarañğa keldi erse, baqar bir ügür ḥalāyıq quḍuğ qırıñda cānvarlarını (7) suwğarurlar taqı ėkki 'ayāl bir sürüg qoylar birle bir ṭarafda baqıp tururlar kim bu ḥalāyıq cānvarlarını (8) suwğarsa, andın soñg munlarğa nevbet tegse tēp. Mūsā peygāmbar 'as bu ma'nîni añğladı erse, (9) bardı taqı ol 'ayāllarğa aydı: Ey 'ayāllar, sizler bu qoylarınğız[nı] nişe suwğarmaz-siz? tēdi erse, anlar (10) aydılar: Biz za'ıfalarğa nevbet tegmes ançaqa tegi bu kişiler qayıtsalar, andın soñg bizlerke nevbet (11) teger, taqı atamız abuşqa bolup turur, kelmekke qudratı yoq tēdiler erse, Mūsā peygāmbar 'as anlarğa (12) şefaqt qıldı, taqı bu kişilerdin qobqalarını tiledi taqı anlarınğ qoylarını suwardı. Taqı bir daraḥt (13) bar erdi quḍuğ qatında, ol daraḥt kölgesinde olturdi. Nēçe kündin berü qarnı aç erdi. Menim taqı (14) Medāyin şehrinde hēç āšnā kimerse yoq erdi kim barsa[m]. Qaḍğuluğ müteḥayyir bolup olturur erken ol ėkki (15) 'ayālınıñ biri keldi, uftanu aydı: Ey yigit, sizni babam Şu'ayb peygāmbar ündeyü turur, tēdi erse, (16) Mūsā peygāmbar 'as taqı qoptı, baru başladı. Ol arada yēl esti taqı ol 'ayālınıñ köñglekini teninger (17) yapşurdi erse, a'zāsı belğürdi. Qaçan kim Mūsā peygāmbarınıñ nazarı anğar tüşti erse, aydı: Ey 'ayāl, [114] (1) biz Ya'qūb peygāmbar oğlanları turur-miz, ḥatunlar artınğa baqmaz-miz, sen artımda yörigil! Taqı men yol (2) yañğılsam, mañğa yolı nişān bērgil! tēdi erse, ol 'ayāl taqı andağ qıldı. Qaçan kim Mūsā peygāmbar Şu'ayb (3) peygāmbar 'ahimās qatınğa kirdi erse, ol 'ayāl taqı andağ cümle keçgen qışsalarını Şu'ayb peygāmbarğa (4) aytı bērdi erse, Şu'ayb peygāmbar 'as aydı: Yā Mūsā, zālamlardın qutulduñg hēç qorqmağıl, (5) tēdi. Andın [soñg] Şu'ayb peygāmbar 'as 'ayāl aydı: Ey baba, bu kişini terke tutsañız bolğay-mu kim, men (6) andağ sēzer-men kim, bu kişi inğen yaḥşî bolğay, emānat bolğay hem taqı qavī bolğay, tēp Mūsā peygāmbarı (7) öğdi. Andın soñg Şu'ayb peygāmbar 'as aydı: Yā Mūsā, bu ėkki qızımdın qayu birini köñlüñg tilese, (8) sañğa cüftlendüreyin. Sekkiz yıl benim qoylarımı saqlağıl, mañğa ḥıdmat qılğıl, ve eger on yılını tamām qılsañg, (9) öz kere-

müñg bolğay, tedi erse, Mūsā peygāmbar 'as taqı qabül qıldı erse, Şu 'ayb peygāmbar aydı: Qayu (10) birini köñglüñg tileyür? tedi. Mūsā peygāmbar aydı: Ol qızıñg kim mēni medh qıldı, ögdı mēni, edğü (11) bolğay tēp sēzdi, anı qabül qıldım, tedi erse, ol Şafūr[ā] erdi, anı cüftlendürdi. Ol aymışı teg edğü (12) peygāmbar boldı.

Üçinç Abū Bekr *razhu* hemişe aytur erdi kim: Men andağ sēzer-men kim, bu 'Ömer hilāfat (13) işini yaħşı qılğay. Qaçan kim men dünyādin riħlet qılsam, zıñhār ve zıñhār ħalıfahıqı 'Ömerke bergey-siz. (14) Hem şalābatı bar, hem taqı quvvatı bar, hem diyānatı bar, tēp öger erdi. 'Ömer taqı andağoq boldı. Bedr toquşında (15) Haq te'ālā mu'minlarğa nuşrat bērdi taqı kâfirlarğa hezimet bērdi. Üküş kâfirlarını mu'minler öltürdiler, (16) taqı qalğanını esır qıldılar. Taqı Medīneke qayıttılar. Peygāmbar 'as barça şahābalarını yığdı, taqı (17) meşveret qıldı, taqı Abū Bekrke aydı: Yā Abū Bekr, bu esırlarını neteg qılalıñg, munlarını āzād-mu qılalıñg yā taqı [115] (1) tegme birleridin yuluğ alıp-mu ıdalıñg, yā taqı cümlesini-mü öltürelıñg? tedi erse, Abū Bekr *razhu* aydı: (2) Yā Resūlallāh, munlar neçeme kim kâfir tururlar, velikin cümlesi yaq yawuqlarımız tururlar. Munlarını öltür- (3) -mek birle ne bolğay? Munlardın yuluğ alsaq taqı musulmānlarğa meded bolsa, taqı umıd bolğay kim, munlar taqı (4) İmānqa kelseler tedi erse, bu söz inğen hoş keldi Peygāmbar 'as'qa. Andın [sonğ] 'Ömerke baqtı taqı aydı: (5) Yā 'Ömer, sen ne aytur-sen bu esırlarke? tedi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Yā Resūlallāh, bu kâfirlar Tanğrınıñg (6) duşmanları tururlar, Qur'ānqa inanmazlar, sizni resūl tēmezler, hemişe sizniñ birle uruşurlar, sizni (7) Mekkedin çıqardılar. Munlar cümle kâfirlarınıñ uluğları turur, cümlesini öltürelıñg, velikin (8) bu kâfirlarınıñ qorquğı ziyāda bolsun, tedi erse, Peygāmbar 'as aydı: Ey yārānlarım, bu Abū Bekrniñg (9) taqı 'Ömerniñg meşeli nege oħşayur, bilür-mü-siz? tedi erse, yārānları aydılar: Yā Resūlallāh, beyān qılıñg! (10) tēdiler erse, Peygāmbar 'as aydı: Abū Bekrniñg meşeli ferıştelerdin Mıkā'ilğa oħşayur. Mıkā'il hemişe (11) Haq te'ālānıñg rızāsı birle, 'afv birle, taqı rızqı birle nāzil bolur. Taqı peygāmbarlardın İbrāhīm peygāmbarqa (12) oħşayur. İbrāhīm 'as qavmıñga yağdın taqı yumşaqraq erdi, 'aseldin taqı süçügrek erdi. (13) Qavmı ot yandurup otqa attılar, ol aydı: *فمن تبعني فإنه مني*

(XIV: 36) *ومن عصاني فإنه غفور رحيم* (14) Yā Rebbī, ümmetlerimdin kim mañga uysa, ol mēndin turur; kim kim mañga 'aşlıq qılsa, sen yazuqlarını örtgen (15) sen taqı yamanlıqlarını yarlıqağan sen, tedi, hēç anlarğa qarğamadı. Taqı Abū Bekr peygāmbarlardın hem 'İsā (16) peygāmbarqa taqı oħşayur. 'İsā Peygāmbarqa taqı qavmı üküş cefālar qıldılar, ol taqı hēç qarğamadı, andağ (17) aydı kim: *ان تعذبهم فأنهم عبادك وان تغفر لهم فأنك* (V: 118) *انت العزيز الحكيم* tedi. Yā Rebbī, eger qavmumını [116] (1) 'azāb

qılsañg, qullarınñ tururlar, hêç çâraları yoq; ve eger munlarnı yarlıqasañg, sen hemîşe yazuqlarnı (2) örtgen turur-sen taqı yamanlıklarnı yarlıqağan turur-sen. Taqı bu 'Ömerniñ meşeli ferîştelerdin Cebre'ilqa oñşayur. (3) Cebre'il hemîşe Hâq te'âlânıñ gâzabı birle taqı 'azâbı birle nâzil bolur. Taqı enbiyâlardın Nûh peygâmbarqa oñşayur. (4) Nûh peygâmbar 'as kâfirlar haqqıñğa taşdın taqı qatıgraq erdi. Qaçan kim Nûh peygâmbarqa kâfirlar zaḥmatı (5) üküş boldı erse, qavmıñğa qarğadı: رَبِّ لَا تَذَرْنِي رَحْمَةً مِنْكَ وَلَا تَكُنْ لِي كَذِبًا (LXXI: 26) tedi, ey Perverdigârim, (6) yer yüzinde kâfirlardın tezingen yörügen qoḍmağıl, cümlesini helâk qılğıl tedi erse, Hâq te'âlâ kâfirlarnı (7) suv birle helâk qıldı. Yana Mûsâ peygâmbarqa taqı oñşayur. Mûsâ peygâmbar 'as qavmıñğa qarğadı: (8) رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيْنَا نَارَ الْجَهَنَّمَ لِنَقُولَ لَا شَرَكَ لَكَ إِلَهًا إِلَّا أَنْتَ عَنَّا غَشَبُوا وَقُوتُنَا رَبَّنَا (X: 88) tedi, ey Perverdigârim, (9) bu Fir'avnnuñ qavmıñ mâllarını helâk qılğıl taqı köñgüllerini qatıg qılğıl kim İmân keltürmesünler (10) taqı qıyâmat kün 'uqubatqa sezâ bolsunlar, tedi. Mûsâ peygâmbarnıñ qavmıñğa qarğamaqı taqı Nûh peygâmbar qarğamaqı (11) ol ma'nîdin erdi kim, bularğa ḥabar yayıldı kim, qavmlarınñız İmân keltürmezler tēp, neteg kim Qur'an-i Mecîd (12) içinde kim (XI: 36) إِنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ tedi. Ol cihetdin qarğadılar.

Peygâmbar andın soñ (13) aydı: Ey yārānlarım, sizlerniñ dünyâvî neerseniz yoq, barçañız dervîşler turur-siz. Cümle esîrler yuluğ (14) bērsünler taqı âzâd bolsunlar, tedi, bolğay kim, anlarğa Hâq te'âlâ İmân rüzî qılğay, taqı anlardın (15) alıñan neerse çerigke meded bolğay, tedi.

Ol ḥâlde Cebre'il nâzil boldı taqı aydı: Yâ Muḥammed, ol sözni kim (16) 'Ömer aydı, Hâq te'âlânıñ fermânı andağ turur. Eger kâfirlarnı qoysañız, Mekkeke bargaylar taqı öñgin kâfirlarnı (17) yığıp kelip sizlerke zaḥmat bergeyler, tedi taqı bu âyetni keltürdi, *qt*: لَوْ لَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ فَكُلُوا مِنْهَا غَنَمَتُمْ حِلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ (I: 117) tedi.

(VIII: 68-69) غَفُورٌ رَحِيمٌ (2) Ma'nîsi ol bolur kim: Eger Hâq te'âlânıñ ḥükmi andağ bol[ma]sa erdi kim, ḥatâ birle iş qılğangâ 'uqubat bolmas, (3) bu işke kim, ittifâq qıldıñız, sizlerke uluğ 'uqubat bolğay erdi; velîkin Hâq te'âlânıñ ḥükmi levḥe' l- maḥfûz- (4) -da andağ bitiglig turur: ḥatâ birle iş qılğangâ 'uqubat yoq. Andağ erse, anı kim bulun qıldıñız, arıg ḥelâl (5) turur. Burunqı ummatlarqa ġanġmat ḥelâl ermez erdi, Muḥammed ummatıñğa ġanġmat ḥelâl boldı. Taqı Tanğrıdın qorquñg destür (6) bolmadın iş qılmaqqa. Hâqıqatta Hâq te'âlâ bu yazuquñızni örtgen turur anıñ üçün kim, ḥatâ birle qıldıñız, (7) qaşd birle qılmañız, yuluğ alıp

āzād qılmağını yaḥşı bolğay saqındıñız. Taqı yarlıqağan turur, tēdi erse, (8) Peyğambar 'as yıǵlayu başladı erse, 'Ömer *razhu* aydı: Yā Resūlallāh, mañğa taqı aytu bēriñg, ne işke yıǵlar-sız, (9) men taqı sizke muvāfakat qılayın, tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: Eger kökdin 'azāb kelse erdi bu ḥatā (10) qılğan işimiz üçün, cümleke ol 'azāb teggey erdi, meger sañğa teg-megey erdi, tēdi erse, 'Ömer sewüندی (11) kim, benim rāyım Ḥaq te'ālā-nıñ fermānıñǵa muvāfaqat tüşti, tēp.

Muğīrat ibnü Şu'banıñ *razhu* qulı bar erdi, (12) Fērüz athıǵ. Abū Lu'lu'at tēp aytur erdiler. Tersā qul erdi. Bir kün 'Ömerke keldi taqı aydı: Yā emīre'l-mu'minīn, (13) ḥōcam Muğīraqa sözleseñiz, bolğay-mu mañğa aylıqımdın eksütse, men inğen emgeğür-men, tēdi erse, (14) 'Ömer *razhu* sordı: Ayda neçe yarmaq bērür-sen? tēdi erse, ol aydı: Ayda qırq yarmaq bērür-men, tēdi. (15) 'Ömer aydı *razhu*: Nē pēşe qılır-sen? tēdi erse, ol aydı kim: Tegirmençi turur-men, tēdi erse, 'Ömer aydı (16) *razhu*: Tañrıdın qorqıǵıl taqı ḥōcañǵa eǵgü saqıñıl, tēdi erse, ol qulnuñg öfkesi keldi (17) taqı çoǵlayu çıqtı erse, 'Ömer *razhu* bardı, ol qul ne tēdi tēp su'al qıldı erse, anıñg ayǵanını aymadılar. [118] (1) Ol aymış erdi: Men sañğa iş qılmasam, ér oǵlı bolmağay-men, tēp. Yana ol dīn duşmanı tersā erdi. 'Ömer anıñg (2) derḥōstını qabūl qılmaǵı erse, ğazabı ziyāda boldı, bardı, êkki uçluǵ bıçaq aldı. Taqı erte namāzında (3) erdi, 'Ömer *razhu* imāmatlıqqa keçti, taqı tört yanqa baqtı taqı aydı: Ey 'azīzler, şaflarıñızni (4) rāst tutuñg, köñgüllerinğiz muḥtelif bolmasun, tēdi taqı tekbīr qıldı erdi. Ol mel'ün elginge bıçaq (5) alıp şaflarını yarıp keçti. Ḥalāyıq andağ saqınur kim, bu namāz üçün keçer tēp. 'Ömer *razhu* Qur'ān oqıyur (6) erdi. Anı bıçaq birle sançtı, altı yerde cerāḥat qıldı. 'Ömer *razhu* yıqıldı taqı aydı kim: Ol itni tu- (7) -tuñg kim mēni öltürdi, tēdi erse, şaḥābalar yıǵıştılar tutalıñg tēp. On üç kişike bıçaq urdı, (8) yētisi öldi, özgeleri ölmediler. 'Ömer *razhu*'nı kötürdiler taqı ewke eletteiler. Kün tuǵmaqqa (9) yawudı erse, şaḥābalar yıǵılışıp 'Abdu'r-Raḥmān ibnü 'Avfıni keçürdiler. İmā-mathıq qıldı. Qısqa sūralar (10) oqıp erte namāzını qıldılar. Ol mel'ünni taqı öltürdiler.

Andın sonğ cümle şaḥāba 'Ömer qatıñǵa kirdiler, (11) olturdılar. Ḥāriş athıǵ ṭabīb bar erdi. Ol aydı: Bir çanaq birle süt keltürünğler, tēdi erse, (12) keltürdiler. Ol aydı: Yā emīre'l-mu'minīn, bu sütni içinğ, baqalıñg, baǵarsuqlarıñız bütün-mü turur, tēp. (13) 'Ömer *razhu* ol sütni içti erse, kindiki astında bir cerāḥat bar erdi, ol cerāḥatdın süt qan (14) birle bulğasıp çıqtı erse, 'Ömerdin umıǵı kötürdiler. 'Ömer *razhu* aydı: Şükür ol Tañrıqı kim benim ölümümni (15) ol kimerseninğ elginde qıldı kim 'ömri içinde Tañrıqı secde qılması yoq, tēdi erse, İbnü 'Abbās *razhu* (16) aydı: Bişarat bolsun sizke, yā emīre'l-mu'minīn, uçtmaḥ birle kim 'ömrünğüzni 'adl birle keçürdünğüz taqı (17) ölümünğüz şehādat birle boldı, tēdi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Ne uluǵ ḥasret bolğay 'Ömerke kim, 'Ömerni [119] (1) Ḥaq te'ālā

rahmat qilmasa, tedi erse, bir yigit bar erdi, ol aydı: Yâ emîre'l-mu'minîn, ne üçün andağ aytur-siz? (2) Peyğambar 'as şuhbatında bolduñguz, edgü 'ameller qılduñgız taqı Haq te'âlâ sizke halıfalıq rüzî qıldı (3) erse, 'adl qılduñgız; yana uş şehidlik maqâmı taqı bulduñguz, tedi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Ey qarındaşım (4) oğlu, eger Tañrı te'âlâ mañğa 'iqâb qilmasa, şevâb taqı bermese, rāzî erdim tedi. Andın soñ oğlu 'Abdullāhqa (5) aydı: Ey oğlum, borcum neçe bar, bilür-mü-sen? tedi erse, cümle şahāba saqış qıldılar. Seksen yarmaq borc (6) çıqtı erse, 'Ömer aydı *razhu*: Ey oğlum, bu borcnı menim uruğum qayaşımın hāşıl qılğıl; andın (7) yetmese, menim qabılamdın hāşıl qılğıl; andın yetmese, Qurayş qabılasındın hāşıl qılğıl, bu üç kimerse- (8) -lerdin aşmağıl tedi. Taqı bu borc barça dervişler, mişkinler, yetimler üçün erdi taqı musulmānlar maşlahatı (9) üçün erdi. Andın soñ aydı: Ey oğlum, bargıl, mu'minler anası 'Äyişe hatundın derhöst qılğıl taqı (10) ayğıl: 'Ömer sizke selām bérđi taqı aydı kim, Peyğambar 'as qatında, babañgız Abū Bekr qatında bizke āhirat (11) yeri bērsengiz, anlar qatında yatsaq, tēp derhöst qılğıl, tedi erse, oğlu taqı bardı, derhöst qıldı (12) erse, 'Äyişe *razhā* qabūl qıldı.

Andın soñ şahābalar aydılar: Yâ emîre'l-mu'minîn, sizdin soñ halıfa (13) kim bolğay, kimni maşlahat körer-siz? tēdiler erse 'Ömer *razhu* aydı: Mēndin song sizler ittifāq qılıp (14) bu altı kimerse birini halıfa qılğay-siz, tedi erse, şahābalar aydılar: Ol altı kimerse kimler turur? tēp (15) su'āl qıldılar erse, 'Ömer *razhu* aydı: Biri 'Osmān turur, taqı biri 'Alī turur, taqı biri Talha turur, taqı biri (16) Zübeyr turur, taqı biri 'Abdu'r-rahmān ibnü 'Avf turur, taqı biri Sa'd ibnü Vaqqās turur. Men Peyğambar 'as'dın bularnıñ (17) fażayilini eşitip turur-men. Peyğambar 'as aydı: 'Osmān ēwinde uyısa, kök ferışteleri anı Tañrı te'ālādin [120] (1) yarlıqayu tileyürler erteke tegi. Men aydım: Bu 'Osmānqa hāş mu turur? tēdim erse, Peyğambar 'as aydı: (2) Bu 'Osmānqa hāş turur, 'Osmān Haq te'ālādin uftanur yazuq qılmaqqa taqı hatā qılmaqqa tēp aydı. (3) Peyğambar 'as aydı: Qıyāmat kün bolsa *āvş* hēç müfiq bolmağay qıyāmat müfiq- (4) -larıdn, meger menim ēlgim 'Alī ēlginde bolğay, tedi.

Yana Peyğambar 'as birle seferde ērdük. Kēçe (5) sawuq erdi. Barur ērdük. Peyğambar 'as'nung tēwesining pālānı tüşti erse, Peyğambar 'as aydı: (6) Ey Bār Hudāyā, ümmetimdın qayu bir kimerse tēwesidin tüşüp menim tēwemnüng pālānını tüzetse, sen (7) ol quldın rāzî bolğıl; andağ rāzî bolmaq kim, hēç andın soñ ol qulğa seniñ gāzabuñg bolmasun, (8) tēp du'ā qıldı erse, derhāl Talha tēwesidin tüşti taqı Peyğambar 'as'nıñ tēwesiniñ pālānını (9) yaraşturđı erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ Talha, uş Cebre'il sañğa selām aytur taqı andağ aytur kim, (10) ol Tañrı kim, Muḥammedni haq peyğambar ıdtı, anıñ birle and yād qılur-men kim hēç Talha üze qıyāmat qağğı- (11) -larıdn qağğı kelmegey ve eger kelür bolsa, men Talha qatında hāzır bolğay-men tēp aydı.

Yana Peyğambar (12) 'as bir kün qaylûla qılır erdi [ya 'nî tüş vaqtın uyur erdi]. Zübeyr *razhu* Peyğambar 'as'ı yelpir erdi, mübârek yüzi- (13) -din çibınlarını kéterür erdi. Peyğambar 'as oyandı; kördi kim Zübeyr hıdmat qılu turur. Peyğambar 'as (14) aydı: Yâ Zübeyr, uş Cebre'il qatımda turur taqı saña selâm qıldı taqı aydı kim ol Tañrı birle and yâd qılır-men (15) kim, Muhammedni haq peyğambar ıdı; qıyâmat kün bolsa *âvş* Zübeyrdin tamuğ otınıñ uçqunlarını men (16) def' qılğay-men, neteg kim, seniñ yüzüñdin çibınlarını def' qıldı, tęp aydı.

Yana Peyğambar 'as bir kün 'Âyişe (17) ewinde oturur turur erdi kim, Fâtıma *razhâ* keldi, Hasan Hüseyn birle taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, bu oğlanlar [121] (1) açlıqındın yığlayurlar taqı qatımda hęc dünyâvî nerse yoq. İngen mütehayyir boldum erse, bu oğlanlarını (2) siziñ hıdmatqa keltürdüm, tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Ey Bâr Hudâyâ, bu sâ'at içinde ümmetimdin (3) qayu bir kimerse maña taqı qızım Fâtımağa taqı oğlanlarım Hasan Hüseynge ta'am yedürse, sen ol kimerse- (4) -ke uçmağ ta'amıdın ruź qılğıl! tęp du'a qıldı erdi. Derhâl qapuğda kimerse qapuğnı qaqtı erse, (5) çıqtılar, baqtılar 'Abdu'r-rahmân bin 'Avf erdi; elginde bir tabaq bar, içinde bir çanaq birle aş keltürmiş (6) taqı ekki etmek keltürmiş; aydı: Yâ Resûlallâhi, bu hediye siziñ turur, hıdmatqa keltürdüm, tedi erse, ew içinde (7) kişiler cümlesi yediler taqı toydılar. Andın soñ Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Abdu'r-rahmân, uçmağ saña (8) hâşıl boldı taqı Tañrı te'âlâ dünyâñke taqı berekât bėrsün, tęp du'a qıldı.

Yana Peyğambar 'as Uhud toquşında (9) Sa'd ibnû Vaqqâsqa oq sunar erdi taqı aytur erdi: Atğıl, yâ Sa'd, ata anam saña fidâ bolsun! tęp aydı. (10) Kim kim bu altı kimerse haqqıña yaman söz aytur bolsa, özinge zulm qılmış bolğay, tedi, velkin bu hilâfat (11) işi taqı küçey turur; tegmesinde bir nerse bar kim hilâfatqa lâyiğ ermes, anıñ üçün kim bular da birini ta'yın (12) qılmadım, kim qıyâmat kün maña su'al bolmasun tęp. Ammâ 'Osmân öz qavmını inğen sewer, anı ta'yın qılsam qor- (13) -qar -men kim, öz yaq yawuqlarıña şefâqat saqınıp tegme birini bir elge beglikke ıdsı taqı anlar kerekinçe bėg- (14) -likni saqlayu bilmesler taqı bu anlarını ma'zûl qılmağay tęp qorqar-men. Ammâ 'Alî inğen mazzâh turur, halq (15) arasında heybeti yoq taqı bu hilâfatqa heybetlig kişi kerek kim barça halq andın qorqup yaman iş qılmasalar (16) taqı Zübeyr qatıñ öfkeliğ turur taqı Talha inğen za'if turur, erki hatunı elginde turur taqı 'Abdu'r-rahmân ibn 'Avf (17) malı üküş turur, öz malı birle meşğul turur taqı Sa'dnı aymaq hâcat yoq. Andın soñ bir kimerse aydı: [122] (1) Yâ emİre'l-mu'minIn, oğluñuz 'Abdullâh neteg turur hilâfatqa bolur mu? tedi erse, ol kişiye aydı: Tek turgıl, (2) söz söyleseñ, Tañrılıq üçün sözlegil, benim, hâtırım üçün sözlemegil. Oğlum hatunını (3) talâq qılu bilmez, halıfalıq neteg qılu bilgey? Peyğambar 'as bir kün maña aydı. Yâ 'Ömer, eşittim kim (4) oğluñ 'Abdullâh hatunına hayz hâlında talâq bėrmış, andağ kerekmez.

Oğlunğa buyurgıl, hatunını (5) mülkinge qaytarsun, andın sonğ arıqlıq hâlatında tilese talâq bergey, zînhâr hayz hâlinde (6) talâq bermesün tedi. Taqı hâlı inğen za'îf boldı erse şahâbalar taqı çıqtılar. Zû'l-hicca (7) ayıdın dört kün qalıp turur erdi, çahârşenbe kün erdi kim, ol mel'ûn bıçaq birle urdı; (8) muharram ayınıñ avval küni erdi, yekşenbe kün kim dâr-i fenâdın dâr-i beqâğa rihlat qıldı *innâ lillâhi va innâ ilâyhî râci'ûn* (9). On yıl taqı bês ay taqı yigirmi kün halîfâlıq qıldı. Qaçan kim vefâtı boldı erse, cümle şahâba (10) yığlaştılar. Medîne içinde hêç kimerse qalmadı kim özi üçün qağğurmadı, cümle qağğurdılar, (11) yığladılar. Cinâzasını 'Âyişe qapuğınğa keltürdiler erse, 'Âyişe *razhâ: vâ Muhammedâh vâ Abâ Bekrâh* (12) vâ 'Ömerâh tęp yığladı. Taqı Peyğambar 'as ravzasına kigürdiler taqı Abû Bekrning kindiki (13) tuşında 'Ömerning başı boldı, neteg kim havâşda bitiglig turur.

محمد رسول الله

ابوبكر رضى الله عنه

عمر رضى الله عنه

[Kenarda:]

Bu şurat Peyğambarnıñ taqı Abû Bekirning taqı 'Ömerning sinlarınıñ şurâtı turur. Andın sonğ şahâbalar cümlesi bir yerke (14) yığıldılar taqı üküş meşveret qılmuşdın sonğ cümle ittifaq qılıp 'Osmānnı *razhu* halîfa (15) qıldılar 'Osmān hilâfatnı qabûl qıldı. Ol bês kimerse avval bey'et bērdiler, andın sonğ öngin (16) şahâbalar taqı bey'et bērdiler.

ÜÇINÇ FAŞL

'Osmān *razhu*'ning fazâyiliniñ beyânı içinde (17) turur.

İmām Abu'l-'Alā Ŗşî *rahmhi* Nişābu'l aḥbār atlıg kitābında bu ḥadîşni keltürmiş, ḥadîş [123] (1) bu turur:

عن طلحة بن عبد الله رضى الله عنه أنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لكل نبي رفيق ورفيقي (2) في الجنة عثمان

Ma'nisi ol bolur kim Peyğambar 'as andağ ḥabar berür yarlıqar. Tegme bir (3) peyğambarnıñ qoldaşı bar, menim qoldaşım uçmaḥda 'Osmān turur, *razhu*.

'Âyişe *razhâ* (4) aytur: Bir kün Peyğambar 'as éwinde yatıp turur erdi taqı êkki mubârek yinçüki açuq erdi kim Abû Bekr (5) *razhu* qapuğğa keldi taqı kirmekke destür tiledi erse, Peyğambar 'as destür bērdi. Abû Bekr (6) *razhu* kirdi taqı olturdı. Peyğambar 'as burunqı hâlı üze erdi.

Yana 'Ömer *razhu* keldi (7) destür tiledi erse, Peyğambar 'as anğa taqı destür bérđi, ol taqı kirdi. Peyğambar 'as bayaqı (8) teg turur erdi. Qaçan kim 'Osmān *razhu* keldi taqı destür tiledi erse Peyğambar 'as olturđı (9) taqı tonını tüzetti taqı yinçükini örtti, andın soñğ 'Osmānğa *razhu* destür bérđi erse 'Osmān taqı (10) kirdi. Bir zamān olturdılar taqı çıqtılar erse, men aydım. Yā Resūlallāhi babam, Abū Bekr keldi, hēç iltifāt (11) qılmadıñız, 'Ömerke taqı iltifāt qılmadıñız. Qaçan kim 'Osmān keldi erse, olturduñız, tonlarıñız (12) tüzettiñiz, yinçükiñizni örttüñiz tédim erse, Peyğambar 'as aydı: Men uftanmağayın-mu ol érđin, (13) yā 'Āyişe, kim cümle ferīşteler andın uftanurlar. Yā 'Āyişe, 'Osmān inğen uftanğan turur. Ol kirmişte (14) men bayaqı teg tursa erdim, köñğinde sözini, hācatını mañğa 'arza qılu bilmegey erdi, tedi.

Qaçan kim (15) Peyğambar 'as'qa fermān keldi kim Tebük élinge çerig birle bargıl taqı andağı kâfirlar birle ġazāt (16) qılğıl tēp havā inğen issig erdi. Taqı Medīnede qahtlıq erdi, aḥvāl inğen duşvār erdi. Ba'zı (17) şaḥā-baqa bu vaqtta ġazāt qılmaq inğen ağır keldi erse, āyat nāzil boldı, *qt*:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا [124] (1) مَالَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِثْنَا قَلَمَ إِلَى الْأَرْضِ
ارْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا تَتَاع (2) الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيل [IX: 38]

Bu āyat ma'nisi ol bolur kim: *Yā ayyuhā'llağina āmanū* ey ol kimerseler kim İmān (3) keltürdüñiz, ne boldı sizlerke *idā qıla lakum* qaçan kim aytilsa sizlerke *infirūfi sabīli'llāhi* çıquñğ (4) Tañrı te'ālā rizāsı içinde ġazāt qılmaqqa *işşāqaltum ilā'l-arđi* ağrsınur-siz ewleriñizke meyl (5) qılğan hālında, *a rağitum bi'l-ḥayāti'd-dunyā rāzī* bolduñız-mu bu yaqın tiriglikke *fa-mā matā'u'l-ḥayāti* (6) 'd-dunyā fi'l-āḥirati illā *qalilun* ermez bu dünyānıñğ tiriglik[kı] āḥirat içinde meger az turur.

Qaçan bu āyat (7) nāzil boldı erse, cümle şaḥābalar rağbat qıldılar ġazātqa çıqmaqğa, velikin munāfiqlar biri biringe aytur (8) erdiler: Çıqmañğ havā inğen isig turur, tédiler erse, yana āyat nāzil boldı, *qt*:

وَقَالُوا لَا تَنْفَرُوا (9) فِي الْحَدِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدَّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ [IX: 81]

Bu āyat ma'nisi ol bolur kim aydılar munāfiq- (10) -lar kim ġazātqa çıqmañğ bu isigde tēp. Sen ayğıl, yā Muḥammed: Tamuğ isigi bu isigdin qatığ-raq turur, eger bilseler (11) tēp. Āyat nāzil boldı erse, cümle çıqmaqğa qaşd qıldılar; taqı isti'dādıları yoq erdi. Peyğambar 'as (12) nidā qıldurđı. Cümle şaḥābalar mescidke yıgıldılar. Peyğambar 'as minberke mindi taqı Tañrı te'ālāqa, ḥamd u şenā (13) qıldı. Andın soñğ ġazāt şevābını taqı şehādat şevābını aydı taqı ḥalāyıqını qandurđı, ġazātqa taqı taşdıq qılmaqğa (14) tahriş qıldı erse, 'Osmān *razhu* qoptı taqı aydı: Yā Resūlallāhi, men miñğ tēwe bēreyin cümle asbābı birle (15) taqı miñğ kişike azıq bēreyin, tedi erse, Peyğambar 'as ḥatırı 'Osmāndın inğen rāzī taqı ḥoşnūd (16) boldı taqı

ékki elgini kötürdi taqı aydı: Ey Bār Hudâyâ, sen 'Osmândın hoşnüd bolğıl taqı rāzī bolğıl! tēdi (17) erse, cümle şahābalar āmīn tēdiler. Andın sonğ aydı: Yā 'Osmān sen bu kündin sonğ ne qılsañg qılğıl, kim seniñg [125] (1) ornuñg sekkiz uçmağda turur, tēp bişarat bērdi erse, cümle şahābalar küçi yetkinçe meded qıldılar.

'Oşmanqa (2) *razhu* Zu'n-Nüreyñ tēp aytur erdiler. Zu'n-nüreyñ ékki nūrlug tēmek bolur. Ol ma'nīdin ötrü (3) özinge Zu'n-nüreyñ tēdiler kim Peyğāmbar 'as'nuñg ékki nūr-dīdesini cüftlenip turur erdi. Ruqayya (4) atlıg 'ayālını avval cüftlendürdi. Ol vefātı boldı erse, yana Umm-i Kūlsūm atlıg 'ayālını cüftlendürdi taqı (5) aydı kim: Yetmiş 'ayālım bolsa erdi, bir biri sonğınça 'Oşmānqa cüftlendürgey erdim tēdi. Bir kün Peyğāmbar (6) 'as Umm-i Kūlsūmke su'āl qılır taqı aytur: Ey 'ayālım bu küdegü 'Osmānnıñ mu'āşirātı taqı tiriglikı siziñg (7) birle neteg turur? tēdi erse, Umm-i Kūlsūm aydı: Ey baba, men andın hoşnüd turur-men, tiriglikı hoş turur, ħallım turur, qılıqı siziñg (8) qılıqıñızqa oğşayur, tēdi.

Bir kün 'Oşman *razhu* Peyğāmbar 'as'nuñg ħādimler[i]din eşitti kim (9) Peyğāmbar 'as éwinde üç kün boldı kim qazğan asılmadı, ot urulmadı, toquz hücreinde taqı (10) mundağ-oq tēp, za'faları taqı şabur qılıp turur, Peyğāmbar taqı şabur qılıp turur erdi. 'Oşmān *razhu* (11) inğen qağgurdi taqı aydı kim: Biz neteg ümmet bolur-miz? Éwümüzde munça ni'met bolğay taqı Peyğāmbarımız (12) za'faları birle, ħādimları birle üç kündin berü aç bolğaylar tēp qağgu birle qoptı taqı Peyğāmbar 'as (13) ħıdmatıñga bardı. Baqar, Peyğāmbar 'as ābdest qılıp mescidke barur. 'Oşmān *razhu* Peyğāmbarğa salām (14) qıldı taqı aydı: Yā Resūlallāhi, men eşittim kim oğlanlar éwde üç kündin berü aç turur ermişler. Siz bilür- (15) -siz kim bu mālını men muhtāclar üçün tutar-men taqı hēç kimersedin darıg tutmaz-men. Eger cümle mālını qabūl qılsañız, (16) red qılmaz-men. Mañga hēç aymadıñız, tēdi erse, Peyğāmbar 'as hēç neerse tēmedi taqı mescidke kirdi. 'Oşmān taqı (17) éwinge bardı taqı bir qoy, bir tağarçuq un taqı bir tağarçuq ħurmānı 'Āyişe *razhā* éwinge ıda bērdi. [126] (1) taqı ol keltürgen kimerse aydı kim: Peyğāmbar 'as'nuñg toquz hücreinge taqı mundağ ıda bērdi tēp aydı. (2) Andın sonğ Peyğāmbar 'as mesciddin keldi taqı 'Āyişe *razhā* éwinge kirdi. Baqar, qazğan asmışlar (3) taqı aş bişürmek isti'dādı birle meşğūl turur. Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Āyişe, éwde üküş ni'met körer-men. (4) Bular qandın keldi? tēdi erse, 'Āyişe *razhā* aydı: Yā Resūlallāhi, bularnı bizke 'Oşmān ıda bērdi, (5) tēdi erse Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Āyişe, bularnı qısmat qılğıl, toquz hücreke taqı munlardın tēgme (6) biriñge naşīb ıda bērgil! tēdi erse 'Āyişe *razhā* aydı: Yā Resūlallāhi, toquz hücreke taqı mundağ (7) ıda bērmış, tēdi erse Peyğāmbar 'as elgini kötürdi taqı aydı: Ey Bār Hudâyâ, 'Oşmānnıñ keçmiş (8) yazuklarını taqı kelgü yazuqlarını sen yarlıqağıl taqı āşkāra yazuqlarını hem

örtüglüg yazuqlarını (9) sen yarlıqağıl. Ey Bār Hūdāyā, men 'Oşmāndın rāzī men, sen taqı rāzī bolğıl! tēp üç qata aydı.

Abū Mūsā al-Aş'arī (10) aytur *razhu*: Peyğāmbar birle şahābalarda biriniñ büstānınga barduq taqı büstānnıñ qapuğına bağladuq (11) taqı bir zamān olturduq erdi bir kimerse qapuğ qaqtı erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Abū Mūsā, qopğıl (12) taqı ol kimerseke qapuğnı açğıl taqı aña uçtmağ birle bişarat bērgil, tēdi erse, men taqı qoptum, qapuğnı (13) açtım. Baqar-men, Abū Bekr *razhu* erdi. Men aydım: Yā Abā Bekr bişarat bolsun sizke uçtmağ birle, tēdim (14) erse, Abū Bekr aydı: Yā Abā Mūsā, özünğdin mü habar bērür-sen yā taqı Peyğāmbardın eşitip-mü aytur-sen? tēdi erse, (15) men aydım: Yā Abā Bekr, Peyğāmbar 'as mañga andağ aydı, tēp aydım erse, sewündi. Yana bir zamān olturduq erdi, yana (16) bir kimerse kelip qapuğnı qaqtı erse, Peyğāmbar 'as mañga bayağı teg aydı: Yā Abā Mūsā, qopğıl taqı ol kimerseke (17) qapuğnı açğıl taqı aña uçtmağ birle bişarat bērgil, tēdi erse, men taqı qoptum, qapuğnı açtım. Baqar-men, 'Ömer *razhu* [127] (1) erdi. Men aydım: Yā 'Ömer, bişarat bolsun sizke uçtmağ birle, tēdim, Peyğāmbar 'as mañga mundağ fermānladı, tēdim (2) erse, ol taqı şād boldı. Yana bir zamān olturduq erdi taqı bir kimerse qapuğnı qaqtı erse, Peyğāmbar 'as 'Abdullāh (3) ibnü Qays-qa buyurdı taqı aydı: Yā 'Abdullāh, qopğıl ol kimerseke qapuğnı açğıl taqı uçtmağ birle bişarat bērgil (4) velikin üküş miñnet tegmişdin soñg, tēdi erse, 'Abdullāh taqı qoptı, qapuğnı açtı. Baqar, 'Oşmān *razhu* erdi. (5) Ol taqı Peyğāmbar fermānı birle uçtmağ birle bişarat bērdi.

Qaçan kim 'Ömer *razhu* dünyādın naql qıldı erse, (6) cümle şahābalar ittifaq qıldılar taqı 'Oşmānnı *razhu* halıfa qıldılar erse, 'Oşmān *razhu* taqı hilāfatnı (7) qabūl qıldı taqı Peyğāmbar 'as'nıñ minberinge mindi taqı huṭba oqıdı; Tañgrı tebāreke va te'ālāqa üküş ḥamd u şenā- (8) -lar qıldı taqı Peyğāmbar 'as'qa durūdlar aydı taqı Abū Bekr *razhu*'qa riżvān aydı taqı 'Ömer *razhu*'qa (9) riżvān aydı. Andın soñg aydı: Ey ḥalāyıqlar bu hilāfat işi ağır iş turur, kerek kim cümleñiz mañga yārī bērsenğiz (10) bilmez işimni bildürsenğiz taqı kerekmez işler mēndin kelür bolsa, añğdursanğiz, tēdi taqı ḥalāyıqqa üküş (11) va 'z u naşīhat qıldı taqı ēndi.

Andın soñg 'Ömer *razhu* tegme bir şeerde şahābalardın tabi'ınlerdin (12) kimlerni bēg qılıp turur erdi. Qayu biridin kerekmez iş eşitti erse, anlarını ma'zūl qıldı taqı önğin kimerselelerini (13) bēg qıldı; taqı Mağrib ēlleringe çerig ıda bērdi. Afriqa atlıg ēlni açtılar taqı Andalūs atlıg ēlni açtılar (14) taqı Fārs atlıg ēllerni taqı açtılar taqı Rüm ēllerini taqı açtılar. 'Ömer *razhu* Mu'avīyeke Dimişqniñ (15) bēgligini bērip turur erdi. 'Oşmān *razhu* taqı Mu'avīyeni ma'zūl qılmadı. Burunqı tēg bēglik qılır erdi (16) Abū Zār Ğafārī *razhu* uluğ şahābalardın erdi, Peyğāmbar 'as ḥıdmatında üküş bolup turur erdi, (17) hem taqı uluğ yaşığ erdi. Cümle ḥalāyıq

aŋga üküş ɥıdmat qılur erdiler. Ol taqı pārsālıq birle 'ömrini keçrür erdi. [128] (1) Qaçan kim çerig ğazāt qılu Şāmqa bardılar erse, özi taqı 'Ömerdin destür tilep çerig birle bardı, bolğay-mu kim (2) Hıaq te'ālā şehıdlik rüzl qılğay, tēp. Ol müyesser bolmadı erse, Dimişqta eğlendi. Qaçan kim Mu'āviye (3) *razhu* Dimişq élinde beğük sarāylar qopardı erse, Abū Zār Ğafārī *razhu* kelip üküş teşnī- (4) -ler qıldı: Sen Peyğāambar 'as'nı kördünğ taqı ewlerini taqı kördünğ, tiriglikini taqı kördünğ; Peyğāambar 'as (5)-qa mutābi'at qılmaz-sen. Peyğāambar 'as qaçan mundağ sarāylarda olturdı, qaçan mundağ tana'umlar (6) qıldı kim sen qılur-sen? Üküş tefrī'ler qıldı erse, Mu'āvīye ĥātırı munağğaz boldı taqı bitig bitip emīrū (7) 'l-mu'minīn 'Osmānqa *razhu* ɥıdmatına du'ā-güy Mu'āvīyedin salām va taḥiyyat 'arza qılur taqı siziñğ (8) keremünğüzdin derḥōst ol turur kim, Abū Zār Ğafārīni ündetsenğiz kim maŋga üküş teşnī'ler qılur, hēç (9) ĥurmet qılmaz, yüzüm suyn ĥalāyıq qatında tōker. Men aŋgar üküş ĥurmetler qılur-men uluğ saḥāba (10) tēp, Peyğāambar 'as şuḥbatında üküş boldı tēp taqı ol maŋga hēç ĥurmet qılmaz. Kerem qılıp ündetsenğiz, (11) uluğ minnet bolğay tēdi erse, 'Osmān *razhu* taqı bitig ıda bērdi taqı ündetti erse, Abū Zār Ğafārī taqı (12) Dimişqdin Medīneke emīrū 'l-mu'minīn 'Osmān ɥıdmatına keldi Nēçe vaqtlar 'Osmān *razhu* qatında boldı. (13) 'Osmān taqı sözleyür erdi. 'Osmān *razhu* taqı aytur erdi: Yā Abā Zār, bizler Peyğāambar tēg tirilü bilmez-miz. (14) Peyğāambar 'as'qa nēçe özlerimizni nēçe az oḥsatsaq taqı qabül qılğıl tēp ĥoşluq birle öğüt (15) -ler erdi. Bir kün Abū Zār Ğafārī *razhu* 'Osmān qatına kirdi. Baqar 'Osmān qatında Ka'bu'l-aḥbār (16) bar erdi. Abū Zār Ğafārī aydı: Yā emīre'l-mu'minīna, buyurgıl bu baylarqa kim qoŋğılarındaqı dervişlerke miskīn- (17) -lerke terbiyet qılsunlar. Yıldın yılqa zekāt bērür-miz, tēp ayturlar taqı qoŋğılarındaqı dervişlerke miskīn- [129] (1) -lerke terbiyet qılsunlar. Yıldın yılqa zekāt berür-miz, tēp ayturlar taqı qoŋğılarındaqı dervişlerke (2) miskīnlerke terbiyet qılmazlar tēdi erse, Ka'bu'l- Aḥbār aydı: Yā Abū Zār anlarqa yıldın yılqa zekāt bērmek (3) farīza turur, zekātdın öñgin neerse bērmek farīza ermez. Tileseler, bergeyler; tilemeseler, bēr-megeyler, (4) tēdi erse, Abū Zār Ğafārī *razhu* ğazablığ kişi erdi, Ka'bu'l-Aḥbārğa aydı: Ey Yahūd oğlı, (5) sen maŋga neteg cevāb qaytarur-sen emīre'l-mu'minīn 'Osmān ḥazratında? tēp elgindeki 'asā birle urmış (6) erdi. Ka'bu'l-Aḥbārınñ başı yarıldı erse, Ka'bu'l-Aḥbār taqı tek turdı, Abū Zār Ğafārīqa ĥurmet qıldı erse, (7) 'Osmān *razhu* aydı: Yā Abā Zār, tiliñgni taqı elginñni musulmānlardın yığıp turğıl. Ka'bu'l-Aḥbār- (8) -nıñğ bu qadar sözinge şerī'atta sökmek taqı urmaq kelmez, mundağ qılmaq ĥoş ermez tēdi taqı Ka'bu (9) 'l-Aḥbārın derḥōst qıldı kim: Yā Ka'bu'l-Aḥbār, özi uluğ şaḥābaların turur, nāğāḥ mundın bu iş (10) keldi. Sen keçürgil taqı 'afv qılğıl Peyğāambar 'as'qa şuḥbat qılğanı üçün tēdi erse, ol taqı (11) 'afv qıldı, bağışladı. Andın soñğ 'Osmān *razhu* aydı: Yā Abā Zār, maş-

laḥat bolğay-mu kim, bu ḥalāyiq- (12) -lardın bir yanısı bolsañg taqı hēç bu ḥalāyıqlarınñ yaman işlerini körmeseñg, Ḥaq te ‘ālāqa ‘ibādat qılsañg, (13) tūni kūni Ḥaq birle bolsañg, tēdi erse, Abū Z̄ar aydı: Yā emīre’l-mu’minīn, siz ne işke buyursañgız, anı qılayın tēdi erse, (14) ‘Osmān aydı *raḥhu*: Zabda atlıg yerke barsañg bolğay-mu? tēdi erse, Abū Z̄ar aydı: İñgen barayın. Mañga taqı (15) bir kün Peyğāmbar ‘as aymış erdi, miskīn Abū Z̄ar yañgluz tirilgey taqı yañgluz ölgey taqı qıyāmatta (16) yañgluz qopğay, tēp aymış erdi. Men hemīşe aytur erdim kim Peyğāmbar ‘as’nuñg bu sözi mañga qaçan (17) kelgey, tēp endīşe qılur erdim. Ėmdi ma ‘lūm boldı kim, Peyğāmbar ‘as’nuñg sözi kelgey tēp ol Zabda [130] (1) tēgeniñgiz şahrā yer turur. Anda hēç kimerse yoq meger bir qaç ‘Arab bar yılgı qaralıg. Ol taqı mañga lāyiq (2) yer turur. Peyğāmbar ‘as’nuñg işaratı taqı andağ turur, tēdi erse, ‘Osmān *raḥhu* bir sürüg (3) tēweler bērdi taqı bir sürüg qoylar bērdi taqı ēkki qul bērdi taqı azıq bērdi taqı ḥurmet (4) ve ‘izzet birle Abū Z̄arın Zabda atlıg yerge uzattı. Abū Z̄ar *raḥhu* za‘fısa birle ol Zabda (5) atlıg yerde üküş zamāna turdılar. Andın soñg Abū Z̄ar *raḥhu* sökel boldı taqı sökelliki (6) qatıg boldı erse, za‘fısa yıglayu başladı. Abū Z̄ar aydı: Ey za‘fı, ne üçün yıglayur-sen? (7) tēdi erse, za‘fısa aydı: Neteg yıglağaayın, siziñg sökellikiñgiz iñgen qatıg boldı. Eger ecel (8) yetse, neteg qılğay-men? Bu şahrā yer turur, hēç kimerse yoq yuğuçı taqı yoq kefen taqı yoq namāz qılğuçı (9) taqı yoq. Men za‘fıa yalguz neteg qılğay-men tēp iñgen qadğuluğ turur-men, tēdim erse, Abū Z̄ar (10) aydı, *raḥhu*: Ey za‘fı, cıqıl taqı yol tarañga baqıl, hēç kimersenı körmez-mü-sen? tēdi (11) erse, za‘fıa aytur: Men taqı çıqtım, bir tepeke mindim. Baqtım erse, yıraqdın kārvañ köründi (12) erdi. Sewündüm taqı ançaqa tegi küydüm kim ol kārvañ yaqın keldi erse, anlarqa men qol saldım, (13) āvāz qıldım erse, anlar taqı mañga qarşu keldiler taqı aydılar: Ey za‘fı, aḥvāl ne turur? tēdiler erse, (14) men aydım. Munda bir kimerse sökel turur, āḥir vaqtı yawuq turur taqı ol kimerse Peyğāmbar ‘as (15) yārānlardıñ turur, tēdim erse, ol kārvañda İbn Mes‘ūd *raḥhu* bar erdi, ol aydı kim: Ol (16) kimerse kim turur? Men aydım: Abū Z̄ar Ğifārī turur, tēdim erse, bildiler taqı cümlesi keldiler taqı bizim ēw (17) qatında tüstiler taqı İbn Mes‘ūd *raḥhu* yārānlarnı başlap Abū Z̄ar qatıñga kirdi erse, Abū Z̄ar [131] (1) *raḥhu* sewündi taqı cümlesinge muşāfiḥa qıldı taqı Abū Z̄ar aydı *raḥhu*: Bir kün men bir qaç kimerse (2) birle turur erdim. Peyğāmbar ‘as aydı, arañgızda bir kimerse bar. Ol kimersenıñg ölümü sahrāda bolğay (3) taqı hēç kimerse qatında bolmağay. Ḥaq tebārake va te ‘ālā musulmānlardıñ [bir] ögür ḥalāyıqnı ıdğay. Ol kimerse – (4) -ler anı yuwğaylar taqı kefenlegeyler taqı namāz qılğaylar taqı defn qılğaylar tēdi. Ol kimerseler cümlesi (5) şehirde vefatı boldılar, yalguz men qaldım. Men mu‘ayyen bildim kim Peyğāmbar ‘as ol sözni benim ḥaqqımga (6) aymış men taqı yalğan aymadım, Peyğāmbar ‘as taqı yalğan aymadı. Ḥaq te ‘ālā sizlernı ıda bērdi. (7) Ėmdi benim kefenim

yoq; kerek kim maŋga kefen qılsaŋız, velikin andağ kişi maŋga kefen qılsun kim ol 'ömri (8) içinde béglik qılmamış bolsun, elçilik qılmamış bolsun hem taqı bir maħallada uluğluq qılmamış (9) bolsun, tedi erse, enşārilerdin bir yigit bar erdi, ol aydı: Yā şāhib-i Resūlallāh, ol ayğanıŋız (10) kişi men turur-men, tedi taqı bardı, yükindin kefenlik böz çıqardı taqı keltürdi. Abū Z̄ar *razhu* (11) taqı dāru fenādın dāru beqāğa riħlat qıldı erse, yuvdılar taqı kefenlediler taqı namāz qıldılar taqı defn (12) qıldılar. İbn-i Mes'ūd *razhu* Abū Z̄arınŋ za'ıfasını taqı 'ayalını öz 'ayalları qatıŋa keltürdi (13) taqı cümlesini alıp Medİneke keldiler. Abū Z̄ar Gafāriniŋ bir 'ayālı bar erdi Fātıma atlıg. Ol aytur: (14) Babam Abū Z̄arın tüşümde kördüm. Bir yaşıl çimgen içinde bolur, ol çimgen içinde yaşıl ton (15) keğip Qur'ān oqıyur. Bu āyatqa yetmiş erdi kim: (XXXVII: 61) لِّلْهٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

men aydım: Ey babam, Taŋrı te'ālā (16) siziŋ birle ne mu'āmilat qıldı? tēp aydım erse, maŋga aydı: Ey 'ayālım şefaqlıg rahmetlig Teŋrike satğastım, (17) maŋga rāħat taqı kerāmat birle qarşu aldı, dereceler uçmaħ içinde Peyğāmbar civārında rüzī qıldı. Ey 'ayālım [132] (1) vaşıyyatım saŋga ol turur kim ehl-i dünyāniŋ 'izzetinge nazar qılmağıl, dervişlikke şabur qılğıl, cümle derece- (2) -lerni bulğaysen.

'Osmān *razhu* Kūfeke Sa'īd ibnü'l-Āş atlıg kimersenı béglikke ıda bérmiş (3) erdi. Kūfeniŋ uluğları keldiler taqı andın şikāyat qıldılar. Yana Başrağa 'Abdullah ibnü 'Āmir atlıg (4) kişini béglikke ıda bérmiş erdi. Başra uluğları taqı kelip andın şikāyat qıldılar. Taqı Mısırga (5) 'Abdullāh ibnü Şüreyh atlıg kişini béglikke ıda bérmiş erdi. Mısırdın taqı yeti yüz kişi keldiler, bégleri- (6) -din şikāyat qılu cümlesi Medİneke keldiler taqı 'Alīke *razhu* taqı Talhake *razhu* aydılar: Eger bu bég- (7) -lerni 'Osmān kètermese, biz 'Osmānnı ħalīfalıqdın kèterür-miz, tédiler erse, 'Alī taqı Talha bu kişilerni (8) başlap emİrū'l-mu'minİna 'Osmān *razhu* qatıŋa kirdiler taqı bularnıŋ şikāyatını aydılar erse, 'Osmān (9) *razhu* bu béglerini ma'zūl qılmaqqa rağbat qılmağı. Talha yerindin öre qoptı taqı aydı: Yā emİre (10) 'l-mu'minİna, maşlahat andağ turur kim munlar tilekini qılsaŋız, yoq erse, üküş fesādlar bolğay. Peyğāmbar (11) 'as uluğ yaşlıg kişilerni bég qılır erdi; siz cümle yigit oğlanlarını bég qıldıŋız. Munlarını (12) ma'zūl qılmasaŋız, fesād bolğay, tedi erse, 'Osmān *razhu* aydı: Ne qılğaylar? Talha aydı: (13) Munlar ayturlar kim: Eger 'Osmān bu béglerini ma'zūl qilmasa, bizler ittifāq qılıp 'Osmānnı ħalīfalıqdın (14) ma'zūl qılğaymız tēp ayturlar, tedi erse, 'Osmān *razhu* aydı: Bir kün Peyğāmbar 'as aydı: (15) Mèndin soŋg üküş fitneler bolğay, tedi. Andın soŋg aydı: Yā 'Osmān, Ĥaq te'ālā saŋga bir köŋlek (16) keydürgey taqı ħalāyıq sèndin ol köŋlekni suçulmaq tilegeyler. Zİnhār ol köŋlekni suçulmağıl (17) ançaqa tegi kim şehİdlik birle satğışıl, tedi. Ėmdi ol köŋlek tēgeni ħilāfat köŋleki turur. Men [133] (1) bu köŋlekni suçulmağay-men ançaqa tegi kim Resūlqa şehİdlik birle

satğaşgay-men, tedi. Andın sonğ aydı: (2) Yâ 'Osmân, siz mazlum ölgeysiz; sizni öltürgenler zâlim bolğaylar, tedi. Andın sonğ İbnü 'Ömer aydı (3) *razhu*: Yâ emîre'l-mu'minin, nê bolğay, bir er ornınga taqı bir er ıda bîrsengiz, ne ziyân bolğay? tedi (4) erse, 'Osmân *razhu* aydı: Halâ andağ qılalınğ. Mısır halqı kimni tileyürler? tedi erse, anlar aydılar: (5) Abû Bekr oğlu Muhammed kerek, tédiler erse, 'Osmân *razhu* taqı qabûl qıldı. Hať bitidi taqı mühür bastı taqı (6) Abû Bekr oğlını Mısırqa bēglikke ıda bērdi.

Abû Bekr oğlu Muhammed taqı Mısır halqı birle Medînedin çıqtılar. Üç (7) künlük yer barmış erdiler kim baqarlar bir habesî qul teweke münüp yelip kele turur. Abû Bekr oğlu aydı: Barınğ (8) ol kişini ündeñg taqı sorunğ, ne işke ewüp barur, tedi erse, bardılar, sordılar erse, aydı kim: (9) Men emîrü'l-mu'minîna 'Osmânınñ qulı turur-men. Mısırğa barur men, Mısırınñ bēgi 'Abdullâh bin Şüreyhke söz ıda (10) bērüp turur, tedi erse, aydılar: Mısır bēgi munda turur, kelgil! tédiler erse, ol aydı: Men özinge kelmedim, (11) tedi erse, qoymadılar, Abû Bekr Oğlu Muhammedke keltürdiler. Muhammed sordı kim: Ol ne söz turur, kim emîrü'l-mu'minîna (12) sanğa aytıp ıda bērdi? tedi erse, ol sözni aymadı. Muhammed aydı: Qatınğda bitig bar mu? tedi erse: Bitigim (13) yoq, tedi. Muhammed aydı: Ahtarınğ, munda bitig bolğay, tedi erse, ahtardılar, hêç bitig tapmadılar. (14) Yanında bir quruğ meşk bar erdi. Ol meşknı teprettiler erse, anınğ içinde neerse teprendi. Silktiler erse, içinde (15) bitig tüşti. Ol bitigni Abû Bekr oğlu Muhammed açtı Mısırınñ uluğları qatında. Andağ bitilmış kim: Men 'Osmân- (16) -dın 'Abdullah bin Şüreyhke sözüm ol turur kim Abû Bekr oğlu Muhammedni ıda bērdim. Qaçan kim Mısırğa yetse, (17) anı öltürgil taqı sen bayaqı teg bēglik üze turğıl temiş. Qaçan kim mundağ bitigni kördiler erse, bu Mısırın [134] (1) kelgenlerniñ ğazabı inğen ziyâda boldı. Abû Bekr oğlınıñ taqı hâtırı hasta boldı. Taqı cümle qayra Medîneke (2) qayıttılar. Cümle şahâbalar[nı] yıgdılar, 'Alîke Talhake bu habarnı bu bitigni körgüzdiler. Cümle şahâbalar inğen ta'accub (3) qıldılar. Taqı 'Alî *razhu* başlap 'Osmân qatınğa bardılar taqı ol bitigni 'Osmân qatında oqidılar erse, (4) 'Osmân aydı: Vallâh men ol bitigni bitimedim taqı kişiğe taqı buyurmadım, bu qulnı taqı men ıdmadım, tedi erse, 'Alî (5) aydı: Bu bitig kimniñ haťtı turur? tedi erse, aydılar: Bu bitig Mervân haťtı turur tédiler. Mervân, 'Osmânınñ (6) bitigçisi erdi hem taqı küdegüsü erdi. Barça şahâbalar aydılar kim: Emîrü'l-mu'minîn 'Osmân yalğan and içmez (7) bizler mu'ayyen bildük kim, bu iş ol Mervân işi turur, tédiler erse, Mısırın kelgenler aydılar: Andağ (8) erse, bizke Mervânı bērgil tédiler erse, 'Osmân *razhu* aydı kim: Sizke Mervânı bērsem, sizler (9) anı öltürgeysiz, tedi taqı anğa şer'an ölüm kelmez, tedi taqı Mervânı bērmedi erse, munlar cümle ğazab (10) birle çıqtılar.

Ol keçe 'Osmân *razhu* tüşinde Peyğambar 'as'nı körer taqı Abû Bekr taqı 'Ömer *razhumâ* (11) bar. Peyğambar 'as aytur: Yâ 'Osmân, erte rûzanğ-

nı bizim qatımızda eştâr qılğıl tēp aytur. Qaçan kim (12) 'Osmān *razhu* bu tüşni kördi erse, bildi kim şehâdat vaqtı yawudı tēp. Ol kün rûza tuttı. Erte (13) boldı erse, Ol Mısrîler cümle yığılışıp ğavġa birle 'Osmān qapuġına keldiler taqı aydılar kim: Bizke Mervānnı (14) bērgil, yoq erse, sēni öltürür-biz, tēdiler erse, 'Osmān *razhu* qapuġını bağladı taqı öçekke mindi (15) taqı anlarġa aydı kim: Ey musulmānlar, siz mēni ne yöndin öltürür-siz? tēp aydı; taqı Peyġāmbar 'as aydı: (16) Musulmān kişiniġ qanı helāl bolmaz, meger üç iş birle qanı helāl bolur: Musulmān bolmışdın soġg yana kâfir bolsa (17) yâ taqı ħatun almışdın soġg zinâ qılsa yâ taqı nâĥaq yerde bir musulmānnı öltürse tēdi. Ėmdi men dīnimni [135] (1) unitmadım, kâfir bolmadım taqı cāhilliyyatta hem taqı musulmān bolmışdın soġg taqı zinâ qılmadım; ol kün Peyġāmbar (2) 'as'nıġ mübārek ēlġini kim tuttum, andın soġg ēlġimni öz andāmumqa tegürmedim, tēdi. Mēni ne yoldın (3) öltüreyin tēp aytur-siz? Ol kün Peyġāmbar 'as Medīneke keldi, Medīne içinde Ġifār qabīlalıġ kişiniġ (4) Rūma atlıġ çeşmeniġ quğusı bar erdi, suwı süçüg erdi taqı ol kişilerke bērmez erdi taqı öġgin quđuġlar (5) barça açıġ erdi. Peyġāmbar 'as aydı: Kim bolġay kim bu Rūmanıġ quđuġını alsa taqı musulmānlarġa sebīl (6) qılsa, tēdi erse, ol quđuġını öz mālumdın otuz bēş miġg yarmaqqa alıp sebīl qıldım erse, Peyġāmbar 'as (7) maġga uçtmaĥ birle bişārat bērdi. Ėmdi siz maġga-mu qaşd qıldınıġız? tēdi. Andaġ qılmaġ, Taġrıdın qor— (8) —quġg" tēp va'z u naşīĥatlar qıldı taqı tüşti.

Taqı bu ĥabar 'Alīke tegdi, kim 'Osmān qapuġında ĥalāyıqlar yığılışıp (9) turur erdiler, tēp aydılar erse, 'Alī *razhu* Ĥasan, Ĥuseynni taqı, ĥādimi bar erdi Qanbar atlıġ, bu üçeġünü (10) ıda berdi kim qapuġını saqlanġ qılıç birle, tēp. Anlar taqı qapuġını saqladılar. Ėkki kimerse 'Osmān *razhu*'nıġ (11) ēwining artında kiçig qapuġ bar erdi taqı ol qapuġdın kirdiler ēliglerinde qılıç birle 'Osmān *razhu* (12) muşĥaf açıp oqıyur erdi, *qt*: (II: 137) *فسيكفيكم الله وهو السميع العليم* ke yetmiş erdi taqı (13) qatında ĥatunı bar erdi Nāyile atlıġ. Qaçan kim ol ėkki mel'ün yalıġ qılıç birle kirip emirü'l-mu'minīn 'Osmānnı (14) *razhu* urdılar erse, qanı saçrap ol āyat üzeriġe tüşti. Bu kün taqı ol qanlıġ muşĥaf bar Beytū (15) 'l-Maqdisde. Ĥācılar derĥōst qılsalar, çıqarurlar, ziyārat qılurlar. Qaçan kim ol mel'ün 'Osmānnı qılıç (16) birle urdı erse, ĥatunı 'Osmānnıġ üzesiġe tüşti erse, anı taqı qılıç birle urdılar; eyesiniġ yarusı kesildi, (17) yıġlayu bir munġuşqa sıġındı. Andın soġg bu ėkki kimerse çıqtılar. Yana bir kimerse kirdi. Emİrū'l-mu'minīn 'Osmān [136] (1) henüz ölmedin turur erdi. Ĥatunı Nāyileni bir yanqa qavdılar qatıġ urdılar erse, ĥatunı yıġlayu başladı, (2) 'Osmān taqı yıġladı taqı bu kimerseke qarġadı. Bu arada ĥatunı qaçtı taqı öçekke mindi, feryād qıldı kim: (3) Emİrū'l-mu'minīnni ėkki kişi art yandın kirip qılıç birle öltürdiler, tēdi erse, Ĥasan, Ĥuseynniġ (4) ĥēç ĥabarları bolmadı, Qapuġ açtılar, kirdiler erse emirü'l-mu'minīn 'Osmān

şehîd bolmuş, muşhafı üze- (5) -sinde qan saçılmış. Üküş yığladılar *inna lillâhi va innâ ilayhi râci'ûna* tédiler. Bu xəbərnı 'Alî eşitti (6) erse, keldi, Həsən Hüseynni urdı: Nişə qapug saqlamadınız? tēp. Anlar aydılar: Biz qapugnı muhkem (7) saqladuq, velikin bilmedük, bu öltürgenler art qapugdın kirmişler, tédiler.

Zu'l-hicce ayınınğ (8) on seksinç kün, cum'a kün erdi kim özi şehîd boldı. Toqşan yaşında âhıratqa naql qıldı, (9) on ekki yıldın on ekki kün eksük halıfahq qıldı.

Abū Qalāba aytur: Şāmdın Medīneke keldim. (10) 'Osmān *razhu* şehîd bolmuşdın soñğ Medīne içinde yörüyür erken bir mahallada körer-men halāyıq- (11) -lar yığılıp tururlar. Bu halāyıq içinde bir kimerse çağırur. Men taqı keldim, baqar-men bir kimerse yatur, (12) ekki közi, elgi tirsekidin yoq taqı ekki adaqı tizidin yoq taqı hem qulaqı sağır. Bu kimerse feryād (13) qılır kim: Men dünyānınğ bedbahtı boldum taqı âhıratnıñğ hem bedbahtı boldum taqı ebedī tamuğluq boldum, tēp (14) çağırur. Men aydım: Sen kim bolur-sen? tēdim erse, ol kimerse aydı kim: Men 'Osmānnı öltürgenler çıqmış- (15) -dın soñğ ewinge kirdim. Bakar-men 'Osmān qanqa bulğasıp yatur erdi, velikin henüz cānı bar erdi; (16) taqı hatunı Nāyile 'Osmān üzesinge baqıp turur erdi. Anı bir urdum erse, ol yığladı, 'Osmān taqı (17) yığladı taqı mañğa qarğadı taqı aydı: Haq te'ālā ekki közüñni alsun taqı ekki qulaqıñni alsun taqı ekki [137] (1) elgiñni alsun taqı ekki adaqıñni alsun taqı seni ebedī tamuğluq qılsun! tēp qarğadı. Ewümke bardım taqı (2) kēçe yattım. Tüşümde bir kimerse keldi taqı ekki közüñni çıkardı taqı ekki qulaqıñni çıkardı taqı ekki elgiñni (3) kesti taqı ekki adaqıñni kesti erse, qoptum, bakar-men, ekki közüñ taqı ekki qulaqıñ yoq taqı ekki elgiñ yoq taqı (4) ekki adaqıñ yoq. 'Osmānnıñ qarğısı mañğa cümlesi yetti. Emdı tamuğ otı qalıp turur, her ayna ol taqı kelgüsü (5) turur, anıñ qarğısı bolğusu turur, tēp çağırur yatur. Men aydım: Helāketlik bolsun sañğa mundın artuqraq (6) kerek, anıñ tēg halıfanı, Peyğāmbarnıñ küdegüsini öltürdüñğ, tēdim taqı anıñ qatındın yırağ kēttim, tēdi.

(7) TÖRTİNÇ FAŞL

'Alî *razhu*'nunğ fażāyili beyānı içinde turur.

İmām Muslim Nişābūrī *rahmhi* (8) Saḥīḥ atlıg kitābında bu ḥadīsnı keltürmiş. Ḥadīs bu turur:

عن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه أنه قال قال (9) رسول الله صلى الله عليه وسلم يا علي أنت مني بمنزلة هرون من موسى إلا أنه لا نبي بعدي

Bu ḥadīs ma'nisi (10) ol bolur kim Peyğāmbar 'as ḥabar bērür yarlıqar: Yā 'Alī, sen mēndin Harūn yerinde .sen Mūsā peyğāmbar (11) 'as'dın. Meger söz bu turur kim: Mēndin soñğ peyğāmbar yoq, ya'nī neteg kim

Harün, Mūsā peygəmbarnıñ veziri (12) erdi, sen taqı menim vezirim sen, taqı Harün, Mūsā peygəmbarnıñ halıfası erdi Benü İsrā'il üze; Mūsā peygəmbar (13) şafarğa barsa, özini halıfa qılur erdi. Yā 'Alī, sen taqı menim halıfam turur-sen, ümmetim üze taqı hem yazıcı sen; (14) velikin Harün, Mūsā peygəmbarqa ortağ erdi peygəmbarlıq içinde, sen mañğa ortağ ermes-sen peygəmbarlıq (15) içinde, anıñ üçün kim men cümle peygəmbarlar sonğı turur-men; mēndin sonğ peygəmbar yoq, tēdi.

Anas ibnü Mālik (16) *razhu* aytur: Bir kün Peyğəmbar 'as hıdmatında erdim, kim Peyğəmbar 'as' qa bir sögülmüş (17) quş keltürdiler, taqı Peyğəmbar 'as' öñinde qoydılar erse, Peyğəmbar 'as' aydı: Ey Bār Hūdāyā, halā-yıqlarda [138] (1) qayu bir kimerse bar, seniñ hāzratıñda rāst, sewüglügerse, ol kimerсени mañğa ıdā bērgil, (2) men bu quşnı anıñ birle yēgeyim, tenāvul qılayın, tep du 'ā qıldı erse, ol hālda bir kimerse qapugqa kelip (3) destūr tiledi erse, men qoptum taqı qapug açtım erse, baqar-men, 'Alī 'bnü Abī Tālib *razhu* qapugqa (4) kelmış, kirdi taqı ol quşnı Peyğəmbar 'as birle tenāvul qıldı.

Süheyl ibnü Sa'd aytur *razhu*: (5) Peyğəmbar 'as aydı şahābalarqa: Ey yārānlarım, mañğa Cebre'il 'as hābar bērdi kim Hāybar élinge (6) bargıl taqı gāzāt qılğıl kim Hāybar élini Hāq te 'ālā sañğa rüzī qıldı, tēdi. Kerek kim cümle isti'dād (7) qılsañgız taqı cuhūdlar birle gāzāt qılsañgız, tēdi erse, cümle şahābalar isti'dād qıldılar (8) taqı Hāybar élinge bardılar taqı Hāybar éliniñ hişārını qaplayu qondılar. Hāybar cuhūdları qal 'a- (9)-nıñ qapugını bağladılar taqı hişār üzesinge münüp oq ata başladılar. Peyğəmbar 'as 'alemni (10) muhācirlarnıñ birike bērdi. Ol taqı şahābalarnı başlap hişār qapugına kelip üküş hārb (11) qıldı, feth qılu bilmedi. Andın sonğ 'alemni enşārılarınñ biringe bērdi. Ol taqı şahābalar birle (12) hişār qapugına keldi, üküş hārb qıldı, ol taqı feth qılu bilmedi. Cuhūdlar gālebe qıldılar erse, (13) cümle şahābalar Peyğəmbar 'as qatına keldiler taqı aydılar: Yā Resūlallāh, hişārı berke hişār (14) turur. Hişār üzesinde cuhūdlar oq birle, taş birle atarlar, hēç bizlerke uruşmaqğa qoymaslar, (15) tēdiler erse, Peyğəmbar 'as aydı: Erte inşā'a-llāhu te 'ālā ol kimerseke bērgey-men kim ol kim- (16) -erse Tanğrını taqı Resūlnı sewer, Tanğrı taqı Resūl anı sewer tēdi erse, cümle şahābalar arzūladı- (17) -lar kim kāşki ol kimerse men bolsa erdim tēp. Qaçan kim erte boldı erse, Peyğəmbar 'as aydı: Barıñ, mañğa [139] (1) mañğa 'Alīni ündeyü bēriñ tēdi erse, bardılar taqı 'Alīni ündediler. 'Alī *razhu*'nuñ közi qatı (2) ağrıyur erdi yetip, keltürdiler. Peyğəmbar 'as aydı: Yā 'Alī, ēkki közüñ açğıl tēdi erse, 'Alī *razhu* (3) ēkki közini açtı. Peyğəmbar 'as 'Alīniñ ēkki köziñge tūfkürdi erdi. Derhāl 'Alīniñ közindin (4) igi ketti, illeti qalmadı. 'Alī aytur erdi *razhu*: Ol kündin āhır vaqtımğa tēgi Tanğrı te 'ālā mañğa (5) köz igi bērmedi tēp aytur erdi. Andın sonğ Peyğəmbar 'as aydı: Yā 'Alī, 'alemni algıl taqı şahāba- (6)-larnı başlağıl taqı bargıl. Bolğay kim Hāq te 'ālā Hāybar fethini seniñ

elgînde qılsa. Taqı avval anlarını musulmānlıq (7) tapa ündegil taqı anlarğa aygıl: Eger musulmān bolsañız, mällarınğız taqı amānda bolur, oğullarınğız (8) qızlarınğız amānda bolur, cümle qarındaşlar bolur-miz. Ve eger qabül qılmasalar, aygıl kim: Bizke yıllıq māl bérinğ (9) taqı ol törenğiz üze turunğ. Ve eger qabül qılmasalar, Haqdın yārī tilep uruşgıl! Bolğay kim Haq te'ālā (10) sañga nuşrat bergey, tédiler erse, 'Alī *razhu* 'alemni aldı taqı şahābalarını başlap Haybar hişārınğa (11) keldi. Taqı Peyğāmbār 'as aymış tég qıldı erse, cuhūdlar İslāmni qabül qılmadılar. Bu cuhūd-(12)-larınğ uluğı aydı kim: Ey 'alem tutğuçı, sen kim-sen ? tedi erse, 'Alī *razhu* aydı: Men 'Alī'bnü Abī Tālib (13) turur-men tedi erse, ol yārānlarınğa aydı: Mūsā Peyğāmbarqa endürgen Tevrīt atlıg kitāb birle (14) and yād qılır-men kim sizler yañılduruldunğuz, tedi erse, 'Alī *razhu* 'alemni yerde muhkem tiktı taqı (15) şahābalarqa aydı: Qalqannı üzenğizde tutunğ taqı hişār qapuğınğa baralınğ! tedi erse, cümle şahābalar (16) qalqannı tepesi üze tuttılar taqı hişār qapuğınğa bardılar. 'Alī *razhu* bir hamle qıldı taqı quvvat qıldı (17) erdi, hişār qapuğın yıqtı taqı cümle çerig hişār içinge kirdiler taqı cuhūdlarını helāk qıldılar taqı Haybar [140] (1) elni aldılar.

Abū Rāfi 'aytur *razhu*: Ol qapuğnı yetti quvvatlıg kimerseler neçe kim quvvat qıldılar (2) yerindin tepretü bilmediler. Taqı ol qapuğnı 'Alī *razhu* yañgluz tepretti taqı yıqtı.

İbnü 'Abbās aytur *razhu*: (3) Hasan Hüseyn *razhumā* ekegü sökel boldılar. Peyğāmbār 'as eşitti kim Hasan Hüseyn sökel (4) turur. 'Ayādatqa keldi. Şahābalar taqı Peyğāmbarqa muvāfaqat qılıp 'ayādatqa keldiler. Andın sonğ Peyğāmbār (5) 'as 'Alīke aydı *razhu*: Ey Hasan atası, kâşki bu êkki oğlunğ üçün nezr qılsa erdinğ, tedi (6) erse, 'Alī *razhu* aydı: Eger Haq te'ālā bu êkki oğlumqa şıhhat bérür bolsa, üç kün rûza tutğay-men, (7) Tañgrı te'ālāqa şükür üçün. Qaçan kim 'Alī *razhu* mundağ qıldı erse, Fāṭıma *razhu* taqı aydı: Yā Resül-allāh, (8) eger Tañgrı te'ālā bu êkki oğlumqa şıhhat bérür bolsa, men taqı üç kün rûza tutğay-men, tedi, Hāk te'ālāqa şükür (9) üçün. Qaçan kim bu ekegü nezr qıldılar erse, bularınğ hıdmatkār bar erdi, Fuẕza atlıg qaravaş erdi; Fuẕza (10) 'Arab tilinçe kümüş têmek bolur. Ol taqı aydı kim: Eger Haq te'ālā Hasan Hüseynke şifā bérse, men taqı üç kün rûza tutğay-men (11) tedi, Haq te'ālāqa şükür üçün. Qaçan kim Haq tebāreke ve te'ālā Hasan Hüseynke şıhhat bérdi erse, 'Alī *razhu* (12) tiledi kim ol nezrni vefā kılssa. Taqı ewinde hēç ta'am yoq erdi. Keçe eftār qılmaqqa bardı. Qonğsısı (13) bar erdi, Şam'un atlıg cuhūd erdi. Andın on êkki batman arpa borç aldı taqı ewinge keltürdi erse, (14) Fāṭıma *razhu* qoptı taqı ol arpadın öz elgi birle dört batman öğüdi taqı ol arpadın etmek qıldı. (15) 'Alī *razhu* aḥşam namāzını Peyğāmbār 'as hıdmatında guzārladı taqı ewke keldi erse, Fāṭıma *razhā* (16) suw bérdi eftār qıldılar, taqı tegmeleri öñinde birer etmek qoydı. Henüz munlar bu etmeklerini (17) tenāvul qılmadın turur erdiler kim qapuğdın āvāz keldi kim: Salām bolsun Peyğām-

barnıñ ehl-i beytinge. Men miskîn [141] (1) turur-men, musulmânlarınıñ miskînleridin. Mañga ƙa'âm bërseñgiz Tañrı tebäreke ve te'älâ sizlerke uçmağ ƙa'âmıdın (2) bërşün tęp du'â qıldı erse, 'Alî *raǵhu* aydı: Yâ Fâtıma, men bu ülüşüm etmekni ol miskînke bërür-men taqı (3) men bu kège hęc ne-erse yemez-men Haq te'älâ rizâsı üçün tedi erse, Fâtıma aydı: Men taqı sizke muvâfaqat qılur-men (4) tedi erse Hasan Hüseyn aydı: Bizler taqı neçeme kim za'İf turur-miz, sizlerke muvâfaqat qılur-miz tédiler (5) erse, ol Fuǵza taqı aydı: Men taqı sizlerke muvâfaqat qılur-men tedi. Taqı çıqardılar cümle etmeklerni ol miskînke (6) bërdiler. Ol kège cümlesi açlıq birle keçtiler. Erte yana rûza niyyet qıldılar nezrleridin. Fâtıma *raǵhâ* (7) erte yana öz elgi birle arpa ögüdi taqı etmek bişürdi. Qaçan kim aǵşam boldı erse, 'Alî *raǵhu* Peyğâmbar 'as (8) hıdmatında aǵşam namâzı qıldı, taqı ewinge keldi erse, Fâtıma *raǵhâ* bayaqı tég eftâr qılmaq üçün suw (9) bërdi, cümlesi eftâr qıldılar taqı tegmesi öñginde birer etmek qoydı. Henüz tenâvul qılma-
dın turur erdiler kim qapuğdın (10) âvâz keldi: Salâm bolsun Peyğâmbar 'as'nuñ ehl-i beytinge. Men yetim turur-men musulmânlardıñ. Atam Peyğâmbar 'as (11) ileginde şehid boldı. Eger mañga ƙa'âm bërseñgiz, Haq tebäreke ve te'älâ sizlerke uçmağ ƙa'âmıdın (12) bërşün tęp du'â qıldı erse 'Alî [*raǵhu*] aydı: Yâ Fâtıma, taqı bu kège men ülüşüm etmekni bu yetimke bërür-men Haq te'älâ-(13)-nıñ rizâsı üçün tedi erse Fâtıma aydı *raǵhâ*: Men taqı sizke muvâfaqat qılur-men, tedi. Qaçan kim Fâtıma (14) *raǵhâ* mundağ tedi erse, Hasan taqı Hüseyn aydılar: Bizler taqı sizlerke muvâfaqat qılur-miz tédiler. Qaçan (15) Hasan Hüseyn mundağ tédiler erse, Fuǵza taqı aydı: Men taqı sizlerke muvâfaqat qılur-men tedi. Taqı cümle etmeklerni (16) çıqardılar taqı ol yetimke bërdiler, taqı ol kège cümleleri açlıq birle tünediler. Qaçan kim erte boldı erse, yana (17) Fâtıma *raǵhâ* ol za'İfliqı birle öz elgi birle arpa ögüdi taqı etmek bişürdi. Qaçan kim aǵşam boldı erse, [142] (1) 'Alî *raǵhu* Peyğâmbar 'as hıdmatında aǵşam namâzını guzârladı taqı ewinge keldi, Fâtıma *raǵhâ* (2) bayaqı teg eftâr üçün suw bërdi. Cümle eftâr qıldılar. Qaçan kim Fâtıma *raǵhâ* bayaqı tég tegme birleri (3) öñginde birer etmek qodmuş erdi, qapuğdın âvâz keldi: Salâm bolsun sizke, ey uluğ hânadân, ey (4) Peyğâmbar 'as'nuñ hânadânı! Men esir-men, inğen emgeklig, meşaqqatlıg, açlıq birle mübtelâ bolup turur-men. (5) Mañga ƙa'âm bërseñgiz, Haq te'älâ sizke uçmağ ƙa'âmıdın yandursun, tęp du'â qıldı erse, 'Alî *raǵhu* (6) aytur: Men, bu kège taqı Haq rizâsı üçün bu etmekni ol esirke bërür-men taqı açlıq zaǵmatını bu kège taqı tartar-men. (7) Bolğay kim Haq te'älâ mañga qıyâmat açlıqını körgüzmegey, tedi erse, Fâtıma aydı: Yâ 'Alî, men taqı sizke muvâfaqat (8) qılur-men tedi erse, Hasan Hüseyn taqı Fuǵza cümlesi muvâfaqat qıldılar, taqı cümle etmeklerini ol esirke (9) bërdiler, taqı ol kège açlıq zaǵmatı birle erteke tegi şabur qıldılar. Erte boldı erse, 'Alî *raǵhu* Hasanı (10) sağ elgi birle tuttı taqı Hüseynni sol elgi birle tuttı, taqı Peyğâmbar haǵratına bardılar erse, Peyğâmbar 'as

(11) aydı: Ey Hâsan atası, sêni qatıĝ emgeklig körer-men tedi. Saŋa ne bolup turur, oĝlanlar sökellik birle? (12) tedi erse, 'Alî *raẓhu* hêç neerse temedi. Peyĝambar 'as qadĝurdı taqı aydı: Yâ 'Alî, barayın taqı Fâtımanı (13) köreyin, têp Fâtıma qatıĝa keldi erdi. Fâtımanı körer, qarnı arqasıĝa yapşunmış, êkki közi çuqur bolmış, (14) inĝen za 'İf bolmış. Ol hâlda Cebre'il

یوفون (15) بالسذر و يخافون يوماً : qt: 'as nâzil boldı taqı bu âyetni êndürdi, *qt*: کان شتره مسطيراً و يطعمون الطعام على حبة مسكيناً و يتماً و اسيراً (LXXVI : 7-8)

(16) Ma'nîsi ol bolur kim *yufûna bi'n-nağri*; nezkrke vefâ qılurlar; *wa yaẓâfûna yaumañ kâna şarruhu mustaşiran*; taqı qor- (17) -qarlar ol kündin kim ol künnüĝ qatıĝlıqı taqı emgeki inĝen zâhir turur, kâfirlerke taqı yawuz iş birle meşĝül [143] (1) bolĝanlarqa; *wa yuř'imûna't-ta'âma* ta'âmnı aşaturlar; 'alâ *hubbihi* Tanĝrı te'âlânıĝ sewüĝlüki üze kimke (2) aşaturlar? *miskînan*; miskînke, 'âciz dermândaqa; *wa yatîman*; taqı atasız nâresîde yetîmke *wa asîran*; taqı esîrke. (3) Naħrân qabîlasıdın bir öĝür tersâlar kelürler bēĝleri birle taqı dânişmandı birle. Uluĝlarınıĝ atı 'Âqib (4) erdi, taqı 'âlimlarınıĝ atı Usquf erdi. Peyĝambar 'as'nuĝ ħazratıĝa keldiler taqı üküş baĝşlar qıldılar (5) mucâdile qıldılar. Ol hâlda Cebre'il nâzil boldı taqı bu âyetni keltürdi, *qt*:

فقل تعالوا ندع أبناءنا (6) و أبناءكم و نساءنا و نساءكم و أنفسنا و أنفسكم ثم نبتهل فنجعل

لعنة الله على الكاذبين (III: 54)

Bu âyet ma'nîsi (7) ol bolur kim *qul*; ayĝıl yâ Muĝammed; *ta'âlâu*; keliĝ, *nad'u abnâ'anâ wa abnâ'akum*; tegme birler oĝlanlarımıznı ündegeliĝ, (8) sizler taqı oĝlanlarınĝıznı ündenĝ; *wa nisâ'anâ wa nisâ'akum*; bizler taqı ħatunlarımıznı ündegeliĝ, sizler taqı (9) ħatunlarınĝıznı ündenĝ; *wa anfusana wa anfusakum* bizler taqı özlerimizni ħâzır qılalıĝ, sizler taqı (10) özleriĝizni ħâzır qılıĝ; *summa nabtahil*; andın soĝ la 'nat qılışalıĝ, ya'nî bizler sizlerke la'nat (11) qılalıĝ, sizler taqı bizlerke qılıĝ, taqı andaĝ aytalıĝ kim qayu birimiz kim yalĝan bolĝay, Tanĝrınıĝ (12) la'natı anĝar bolsun têp la'nat qılışalıĝ, têp âyet nâzil boldı erse, tersâlar qoptılar taqı aydılar: Yâ Muĝammed, (13) bizke muhlat bērgil, bizler taqı meşveret qılalıĝ tēdiler erse, Peyĝambar 'as taqı muhlat bērdi. Bardılar (14) taqı bir ħalvat yerde olturdılar, taqı uluĝları 'Âqibqa aydılar: Ne rây körer-sen? tēdiler erse, ol aydı: (15) Ey tersâ öĝürleri, va'llâh Muĝammed ħaq peyĝambar turur. Ne kim aytur, cümlesin râst aytur. Eger bu Muĝammed birle la'nat (16) qılışur bolsaq uluĝumuz taqı helâk bolĝay, kiçigimiz taqı helâk bolĝay. Velîkin bu Muĝammedke ħoş söz birle (17) 'özür qılalıĝ taqı öz elimizke rücû' qılalıĝ taqı öz dînimiz üze sâbit turalıĝ, tēp meşveret qıldılar. [144] (1) Taqı ertesi keldiler. Peyĝambar 'as'nuĝ bir qara kilim bar erdi; ol kilimni üzesinge örtündi taqı (2) çıqtı. Taqı Hâsanı ündedi erse, Hâsan taqı keldi,

Peyğāmbar 'as'nuṅ kilimi içinge taqı Hüseynni ündedi, (3) ol taqı keldi, Peyğāmbar 'as'nuṅ kilimi içinge kirip olturdi. Andın soṅ Fāṭımanı ündedi, Fāṭıma taqı (4) kilimi içinge kirip olturdi. Andın soṅ 'Alīni ündedi, 'Alī *raẓıya'l-lāhu 'anhum acma 'ına* ol taqı Peyğāmbar 'as(5) –nuṅ kilimi içinge kirip olturdi. Andın soṅ Peyğāmbar 'as aydı: Ey tersālar, uş benim ehl-i beytim (6) bular tururlar. Sizler taqı ehl-i beytiṅizni yığıṅ taqı la'nat aytalıṅ. Qayu birimiz kim yalğançı bolgay taqı bāṭıl (7) bolgay, Haq te'ālāniṅ la'natı aṅgar kelsün taqı helāk qılsun, tēdi erse, anlarıniṅ 'ālīmi aydı: Men kilim içinde (8) andaḡ mubārek yüzler körer-men, kim eger bu taḡni ornındın ketsün, tēp işārat qılsa, kētgey, tēdiler. (9) Taqı [Peyğāmbar 'as] aydı: Ey tersālar, eger bu kimerseleler birle la'nat qılışur bolsaṅız, qıyāmatqa tegi yer yüzinde tersā uruḡı (10) qalmaḡay, tēdiler. Taqı aydılar: Yā Muḡammed, sen öz dīniṅiz üze bolḡıl, bizler taqı öz dīnlerimiz üze bolalıṅ! (11) tēdiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Menim birle munça mucādile qıldıṅız; ēmdi men sizni qoymaz-men; yā benim (12) birle la'nat qılışıṅız yā taqı musulmān boluṅız tēdi erse, munlar müteḡayyir boldılar. Andın soṅ uluḡları aydı: (13) Yā Muḡammed, bizim birle sulḡ qılḡıl. Her yıl saṅa ēkki miṅ tonluq bēreliṅ taqı otuz tēmür yarıq bēreliṅ, (14) biziṅ birle uruş qılmaḡıl, bizke emān bērgil, öz dīnimiz üze turalıṅ! tēdiler erse, Peyğāmbar 'as (15) taqı qabūl qıldı. Anlar taqı qayıttılar. Andın soṅ Peyğāmbar 'as aydı: Ol Taṅrı birle and yāḡ qılır-men kim (16) benim rūḡum anıṅ taşarrufında turur, ehl-i Naḡrānqa helāket bolmuş erdi eger anlar benim birle la'nat qılsalar (17) erdi, Haq te'ālā anları toṅuz şūraṅıḡa çevürgey erdi, taqı Naḡrān ehlinge ot ıḡay erdi, cümle tersālarını [145] (1) helāk qılḡay erdi ançaqa tegi kim daraḡtlar başındaqı qoṅan quşları taqı ol otta köygey helāk (2) bolḡay erdiler; kelür yılqa tegi tersā qalmaḡay erdi, cümlesi helāk bolḡay erdiler, tēdi.

Qaçan kim 'Oşman (3) *raẓhu* şehīd boldı erse, namāz qıldılar taqı Medīne tarafında bir büstān bar erdi, ol büstān içinde (4) defn qıldılar, Taqı Mısırdın kelgen uluḡlar cümlesi 'Alīke keldiler taqı aydılar kim: Bizler keldük, sizke bey'et (5) bēreliṅ tēp, qabūl qılır-mu-siz? tēdiler erse, 'Alī *raẓhu* aydı: Qabūl qılmaz-men. Eger Bedr toquşında ḡāẓır (6) bolḡan şaḡābalar ittifāq qılsalar taqı köṅül birle i'tiqād birle bey'et bērseler, qabūl qılır-men; yoq erse (7) kimni ihtiyār qılsalar, men taqı rāẓī bolur-men tēdi; anıṅ üçün kim bu ḡilāfat işi iṅen küçey iş turur. (8) Bu işke endişesiz kirgen kişi üküş nedāmat yegey, hem taqı tegme kişi muni qılu bilmegey tēdi erse, cümle (9) uluḡ şaḡābalar Talḡa taqı Zübeyr taqı Sa'd ibnü Abī Vaqqāş yığıldılar, Medīne ḡalāyıqını başlap 'Alīke keldiler taqı (10) aydılar: Yā 'Alī, ḡalīfahıḡa sizler lāyıq turur-siz. Sizdin öṅin kimerse lāyıq ermez. Kerek kim qabūl qılsaṅız, (11) tēdiler erse, 'Alī *raẓhu* taqı qabūl qıldı. Taqı mescidke bardılar. 'Alī *raẓhu* Peyğāmbarnıṅ minberinge mindi (12) erse, avval Talḡa *raẓhu* bey'et bērdi. Andın soṅ öṅin şaḡābalar

bey'et. bərdilər. Andın sonğ (13) 'Alī *razhu* taqı hıttba oqıdı, Tanğrı tebāreke ve te'ālāqa üküş hāmd u şenālar aydı, taqı Abū Bekrke taqı 'Ömerke (14) taqı 'Oşmanqa *raziya*'l-lāhu 'anhum rizvān aydı taqı hālāyıqqā va'z u naşihatlar aydı. Andın sonğ aydı: Ey (15) şahābalar, avval hüküm kim qılğaymız, kerek kim emİrÜ'l-mu'minİn 'Oşmānnı öltürgenlerni qıssaş qılsaq. (16) EmİrÜ'l-mu'minİn 'Oşmān *razhu* mazlūmluq birle şehİd boldı. Cümle aydılar kim: Andāğ qılmaq kerek, tédiler (17) erse, 'Alī *razhu* 'Oşmān hatunıŋa kişiler ıda bérđi, kim ol zālimler kim emİrÜ'l-mu'minİn 'Oşmannı şehİd [146] (1) qıldılar, anlarını bilür-mü, tēp. Oşmān hatunı Nāyile aydı: Anlarını körsem tanığay-men, velİkin kimler turur, (2) atlarını bilmez-men, tēdi erse, 'Alī *razhu* taqı nēçekim tafahhüş qıldı, hēç bilmedi. Ol Mışrılardın (3) taqı sordı. Hēç kimerse, habar bérmedi kim bilür-miz, tēp. Andın sonğ 'Alī *razhu* tegme bir eldeki (4) 'āmillardın tafahhüş qıldı; sordı qayı biridin kim kerekmez iş eşitti erse, ol 'āmilni 'amelidin (5) ma'zül qıldı. 'Oşmān ibnü Hānİfni Başrağa ıda bérp turur erdi. Anıŋ aḥvāldın sordılar erse, (6) aydılar: 'Oşmān ibnü Hānİf tana'um birle meşğül turur. Başranıŋ uluğları da'vat qılıp ünderler, (7) ol taqı barur taqı aşlarını yeyür, tédiler erse, 'Oşmān ibnü Hānİfke va'z qılıp bitig ıda bérđi, velİkin ma'zül (8) qılmadı. Bitigde andāğ aydı kim: Yā 'Oşmān, bu dünyā tana'um yeri ermez, bu dünyā 'amel yeri turur; tana'um yeri (9) uçtmaḥ turur; taqı tegme bir kimerseke Haq te'ālā ne işke qodmuş bolsa, ol iş içinde qatıqlanmaq (10) kerek, ol işniŋ 'uhdesindin çıqmaq kerek. Qıyāmat kün bolsa *āvş* Haq te'ālā ol (11) işdin su'āl qılsa, anıŋ cavābını āmāda qılmaq kerek. Ėmdi sēni biz Başra elinge ıda bérđük (12) erse tana'um qılmaq üçün-mü ıda bérđük? Nişe öz işniŋniŋ qadğusun yemez-sen? Menim ma'şatımnı (13) körmedinŋ-mü? Yıldı ėkki qata yeyür-men, bir qata 'İdü'l-fiṭrde taqı bir qata 'İdü'l-aẓḥāda. Ḥaybar qapıŋını (14) kim neçe quvvatlıŋ kişiler tepretü bilmez ėrdiler, men yalguz yerindin qopardım. Ol quvvat rebbānī erdi, (15) ta'ām taqı gıdādın ermez erdi, tēp va'z u naşihatlar qıldı.

'Alī *razhu* yağılar birle uruşmaq (16) üçün ağır çerigler birle çıqtı. Yağılar ol kişiler bolur kim musulmān erken hālİfağa boy bérmediler, (17) baş tartıp çıqğanlar bolur. Yolda barurda şahrāda 'Āmirğa satgaştılar. 'Āmir hālāyıqnıŋ [147] (1) tiriglikini hoş körmedin şeherni terk qılıp şahrānı ihtiyār qılıp hemİşe şahrāda yöriyür erdi. Anğar (2) 'Āmir-i mecnūn tēp aytur ėrdiler. Qaçan kim emİrÜ'l-mu'minİn 'Alİni kördi erse, qarşu keldi, selām qıldı. (3) 'Alī *razhu* taqı cavāb bérđi taqı aydı: Yā 'Āmir, bu kün neteg erteledinŋ? tēdi erse, 'Āmir aydı: Üküş (4) yazuq birle erteledim; uzaq umınç birle erteledim. Bu kün erte nefsumke aydım: Ey nefis, uş dünyā keçti (5) taqı āḥirat keldi. Men miskīn 'Āmirni Haq te'ālā ḥazratında ḥisāb yerinde turguzğay taqı Haq te'ālā ayğay: (6) Ey 'Āmir, men saŋga neteg ḥōca ėrdim, tēp aysa, men ayğay-men: Yā Rebbī, sen maŋga inğen şefaqlıŋ, rahmat-(7)-lıŋ ḥōca ėrdinŋ, yoqdın bar qıldınŋ, cümle a'zālar

birle mēni müzeyyen qıldıñg; andın soñgra İmān (8) ni 'metini rüzī qıldıñg, tēp aysam, yana Haq te'ālā ayğay: Sen mañga neteg qul erdiñg? tēp aysa, men ayğay-men: (9) Yā Rebbī, men sañga yaman qul erdim; buyurğan işleriñni qılmadım, yıgğan işleriñdin yıgılmadım; (10) 'ömrümni ğaflet birle zāyi' keçürdüm, tēp aysam, Haq te'ālādın ħitāb kelgey: Yā 'Āmir, ėmdi (11) seniñ cezāñg ne turur? Öz yawuzluquñgqa özüñg iqrār qıldıñg, tēp aysa, men ayğay-men: Yā Rebbī, benim cezām (12) tamuğ otı turur; eger 'adl qılsañg ve eger fażl qılıp yarlıqasañg, sen bilür-sen tēp, aysam, Haq te'ālā (13) ħitāb qılğay: Ey zebāniyyeler, tutuñg taqı bu 'Āmirni tamuğqa eletiñg, boynıñga zencīr uruñg taqı sürüñg! (14) tēp ħitāb kelgey tēdi. Taqı bir āh qıldı taqı bēhüş boldı, yıqıldı, 'aqlı kētti. Emīrū'l-mu'minīn 'Alī *raḡhu* (15) cümle yārānları birle bu 'Āmirniñ söziñge ta'accub qıldılar taqı baqıp turdılar, ançaqa tegi kim hūşıñga (16) keldi taqı yığlayu qoptı taqı aydı: Yā 'emire'l-mu'minīn, bu kün ertelegenim mundağ erdi, tēdi. Andın soñg aydı: (17) Yā emīre'l-mu'minīn, zērek kim turur? Emīrū'l-mu'minīn 'Alī *raḡhu* aydı: Zērek ol kişi turur kim, [148] (1) āḡirat aña dünyādın yaqınraq bolsa. Andın soñg aydı: 'Āqıl kim turur? 'Alī *raḡhu* aydı: 'Āqıl ol kişi turur kim, (2) hemīşe āḡirat işi birle meşğūl bolsa. Andın soñg aydı: Ḥalīm kim bolur? 'Alī aydı: Ḥalīm ol kişi bolur kim, (3) düşmanıdın intiqām qılmaqğa qudratı yeter erken afv qılsa. Yana aydı: 'Ālim kim bolur? tēdi erse, 'Alī *raḡhu* (4) aydı: 'Ālim ol bolur kim, Tañrıdın qorqsa taqı 'ilmini Tañrılıq qılsa. Yana aydı: Tetik kim turur? 'Alī aydı (5) *raḡhu*: Tetik ol kimerse bolur kim, fānī bolur neerseni bērse taqı bāqī bolur neerseni alsa. Yana aydı: Zāhid (6) kim bolur? 'Alī *raḡhu* aydı: Zāhid ol kimerse turur kim, dünyādın yüz çewürse taqı āḡiratqa yüz ursa (7) yana aydı: Aḡmaq kim bolur? 'Alī *raḡhu* aydı: Aḡmaq ol kimerse turur kim, kendü özini barçadın artuq (8) körse tēdi: 'Āmīr aydı: Yā emīre'l-mu'minīn, tanuqluq bērür-men kim, sen mu'minlarnıñ imāmı sen taqı muttaqī-(9)-larnıñ quvvatı sen, taqı Peyğāmbarnıñ mīrās-ḡōrası sen, taqı Mūsā peyğāmbarqa Hārūn neteg erse, sen taqı (10) Muḡammed Resulullāhqa andağ sen. Kim kim sēni dōst tutsa, ol Tañrı te'ālānıñ dōstı turur; taqı kim kim sēni duşman (11) tutsa, ol Tañrı te'ālānıñ duşmanı turur, tēdi taqı ḡayra-bād qıldı taqı kētti.

Andın soñg 'Alī *raḡhu* çerigi (12) birle bardı. Bir daryā qırıgında baqar, bir şavma'a bar; şavma'a üzesinde münāra bar, ol münāra üze-(13)-sinde yığaçdın ew bar, anıñ içinde bir zāhid bar, tersālarınıñ zāhidi. Ol şavma'a qatıñga yettiler (14) erse, 'Alī *raḡhu* anda qondı. Taqı çerig birle inğen suwsap turur erdiler. Emīrū'l-mu'minīn 'Alī *raḡhu* (15) aydı: Ey rāhib, tüş-ğül, sözleşeliñg tēdi erse, ol rāhib taqı tüşti. Baqar, yüzi mucāhide taqı riyāzat-(16)-dın sap sarığ bolmuş. Özi yigit kişi turur, qara tonluğ. Neçe yıllardın berü mucāhide ve riyāzat birle (17) meşğūl turur. Emīrū'l-mu'mi-

nîn 'Alî *raḡhu* aydı: Yâ rāhib, bu çerig suwsap turur, taqı hēç süçüg suw qatımızda [149] (1) yoq turur tēdi erse, rāhib aydı: Menim qatımızda üç küp süçüg suw bar tēdi, ziyāda yoq tēdi erse, 'Alî *raḡhu*: (2) Bu üç küp suw bu çerigke neteg yetsün tedi erse, rāhib hēç neerse tēmedi. Andın soṅ emîrû'l-mu'minîn 'Alî (3) *raḡhu* aydı: Yâ rāhib, men munda bir çeşme bilür-men; ol çeşme suwındın altı peygāmbar içip turur, Benû İsrâ'il (4) peygāmbarlarıdır. Taqı ol çeşme bağlanıp turur neçe üküş zamānadın berü. İnşa'a'llahu ėmdi men ol çeşmeni (5) açğay-men, tēdi erse ol rāhib aydı: Siziṅ atıṅız ne turur? tēdi erse, emîrû'l-mu'minîn 'Alî aydı: Atım 'Alî 'bnü (6) Abî Tālîb tēdi. Andın soṅ ol rāhib aydı: Mende bir kitāb bar. Ol kitāb içinde bitip turur kim, bu yerde bir (7) çeşme bar, bağlanıp turur. Ol çeşmeni āhir zamānanıṅ peygāmbarınıṅ vaşîsi açğay tēp turur. Eger ol çeşmeni (8) siz açar bolsaṅız, men siziṅ elgiṅizde islām keltüreyin tēdi. Andın soṅ emîrû'l-mu'minîn 'Alî *raḡhu* (9) ol şavma'adın maşrıq yanına yüz adım adımladı, taqı anda turuqtı taqı anda haṭ çizdi, on bēş arşun (10) uzunı taqı ėni taqı ol haṭ ortasında olturdu. Taqı buyurdu kim bu on bēş arşun yerni qazıṅ! tēp. (11) Derhāl çerig ol yerni qazdılar erse, bir uluḡ taş çıktı. Bu çerig ḡalqı neçeme kim quvvat qıldı erse, hēç (12) tepretü bilmediler. Emîrû'l-mu'minîn 'Alî *raḡhu* aydı: Siz cümle yıraḡ turuṅ! Bu taşnı men yalḡuz kētergey-men (13) inşa'a'llāhu te'ālā, tēdi erse, çerig ḡalqı aydılar: Yâ emîre'l-mu'minîn, biz munça ḡalāyıq quvvat qıldıq, hēç tepretü (14) bilmedük. Siz neteg mundaḡ uluḡ taşnı kētergey-siz? tēdiler erse, 'Alî *raḡhu* aydı: Bir kün men (15) Peygāmbar birle Mekke ṡarafına çıktıq. Peygāmbar 'as qatında 'ammı Ḥamza taqı 'Abbās bar erdi. Ol vaqtın (16) men on sekkiz yaştā erdim. Baqar-miz, Abū Cehl 'al ḡalāyıqnı yıḡmış taqı taş kötrürler, tegme bir kimerse-(17)-niṅ quvvatını qılurlar. Peygāmbar 'as aydı: Bu işni quvvat mu tēp sanur-siz? Quvvat ol turur kim ādemî [150] (1) öfkese tutsa taqı ol öfkese siṅürse, quvvat ol turur, tēdi taqı Abū Qubays taḡına mündi taqı bir (2) uluḡ taşnı aḡaqı birle yuvalandurdu taqı munlar qatına keldürdi taqı munlarḡa aydı: Hēç araṅızda kimerse (3) bar-mu kim bu taşnı yaṅluz kötürse, tēdi erse, munlar aydılar: Hēç kimerse bu taşnı kötrü bilmegey, tēdi erse, (4) Peygāmbar 'as aydı: Cümleṅiz yıḡılışınıṅ taqı bu taşnı kötürüṅ, meger ėkki 'ammum taqı bu 'Alî sizke yārî bērmesün, (5) tēdi erse, Abū Cehl aydı 'al: Ey Muḡammed ėkki 'ammunḡnı cıqardıṅ, anlar qavî turur. Bu oḡlanınıṅ ne quvvatı (6) bolḡay kim bu yārî bērmesün tēp aytur-siz, tēdi erse, Peygāmbar 'as aydı: Yâ 'Alî, *lā ḡavla va lā quvvata illā billāhi* (7)'l-'aliyyu'l-aḡimu tēgil bu taşnı yaṅluz kötürgil, tēmiş erdi. Men taqı Peygāmbar 'as aymıştı teg *lā ḡavla va lā quvvata* (8) *illā billāhi*'l-'aliyyu'l-'aḡimu tēdim taqı bir quvvat qıldım taqı bu taşnı kötürdüm erse, bu Mekke kāfirları cümle ta'accub qıldılar. (9) Andın soṅ ol taşnı yerke qoydum erse, Peygāmbar 'as taqı yaṅluz kötürdi taqı ol taşnı attı erdi, (10) ol taş yarıldı taqı içindin çeşme çıktı, süçüg suw

qardın taqı sawuqraq erdi. 'Alî *razhu* bu sözni (11) aydı taqı *bismi'llāhi'r-raḥmāni'r-raḥim lā ḥavla valā quvvata illā billāhi'l-'aliyyu'l-'azīmu* tēdi taqı bir quvvat qılmış (12) erdi. Taş yerindin qoptı taqı cümle çerig ol çeşmedin içtiler, cümle qandılar. Ol rāhib taqı musulmān boldı. (13) Andın soñğ emîre'l-mu'minīna 'Alî *razhu* aydı: Yā rāhib, ol kitābunıñnı çıqargıl, baqalıñğ içinde ne bitiglig (14) turur? tēdi erse, ol rāhib taqı kitābını çıqardı. Süryānī tili birle bitiglig erdi. Şem'ün rivāyat qılır 'İsā (15) peygāmbardın. 'İsā peygāmbar 'as andağ aydı kim: Haq tebareke va te'ālā āḥir zamānada bir peygāmbar ıdğay, peygāmbar-(16)-larnıñğ soñğı bolğay, yumşaq qılıqlı, ḥalīm bolğay; irig sözlüg bolmağay; oramlarda, bāzārlarda yörigen (17) bolmağay, yamanlıq qılğanga yaman cezā bërmegey, bil-cüd 'afv qılğay taqı ümmeti Haq te'ālānı üküş ḥamd u şenā [151] (1) ayğan bolğaylar. Qaçan kim ol Peygāmbar dünyādın naql qılşa, ol peygāmbar-nıñğ ḥalīfaları biri bu deryā qırığınğa (2) kelgey taqı, bu şavma'a tüpinde qonğay taqı bu çeşme bağlanmışdın soñğ ol açğay. Ol peygāmbar taqı bu kimerse (3) arasinda yaq yawuqluq bolğay. Dünyā taqı dünyānıñğ mālī anıñğ qatında küldin taqı ḥōrraq bolğay; ḥüküm işinde (4) rişvet almağay; Tanrıdın qorqğan bolğay. Kim kim benim ümmetimdın ol peygāmbarqa yā taqı ḥalīfalarınğa satğa- (5) -şur bolsa, zīnhār u zīnhār aṅgar İmān keltürünğ, tēp tēmiş. Andın [soñğ] ol rāhib 'Alî birle çerigke bardılar taqı ol (6) çerigde şehīd boldı. 'Alî *razhu* üzesinğ namāz qıldı taqı defn qıldı. Andın soñğ ol yağılar birle emîrū'l-mu'minīn (7) 'Alî *razhu* qırq kün uruştılar; biri birini yenğmediler erse, şulḥ qılıştılar taqı emîrū'l-mu'minīn 'Alî *razhu* (8) Kūfeke çerig birle qayıttı.

Taqı Abū Bekr *razhu* oğlu Muḥammedni Mısırga bēglik üçün ıda bërmiş erdi. Aṅgar elçi ıda bërdi kim, (9) maṅga alp bahatūr, quvvatlıg kişiler ıda bērgil, tēp. Ol taqı çerigdin üdürüp çıqardı on sekkiz kişi, quvvatlıg kişiler (10) alıp ıda bërdi. Ol kişiler içinde İbnü Mülcem 'al taqı bar erdi. Yana Kūfede bir ḥatun bar erdi Fiṭām atlıg; (11) inğen şāhib-cemāl erdi; taqı emîrū'l-mu'minīnğ qatıg düşman erdi ol yandın kim anıñğ atası taqı er qarındaşını 'Alî (12) *razhu* öltürüp turur erdi. Bir kün İbnü Mülcem 'al Kūfe oramında yörür erdi. Ol ḥatunı kördi taqı (13) müteḥayyir boldı, hēç baru bilmedi erse, ol ḥatunqa bir kimerseni ıda bërdi kim, men özi kördüm taqı müteḥayyir boldum, öziñge (14) 'āşıq boldum, özi ḥıdmatında bir sâ'at oltursam bolğay-mu tēp ıda bërdi erse, ol ḥatun aydı: Bolur. (15) Bu İbnü Mülcem 'al atıdın tüşti taqı ol ḥatun qatınğa kirdi taqı ol ḥatun özüni ārāsta qılmış erdi (16) taqı qaravaşınğa aymış erdi kim İbnü Mülcem ewke kirse taqı mēni tamām körse, kerek kim perdeni ıda bērsenğ, tēmiş erdi. Qaçan (17) kim İbnü Mülcem 'al ewke kirdi taqı bu ḥatunı ārāsta kördi, 'ışqı taqı ziyāda boldı. Bu arada qaravaş perdeni [152] (1) ıda bërdi erse, İbnü Mülcem şabrı qalmadı. Aydı: Ey ḥatun, cüftünğ bar-mu? Ol aydı: Cüftüm yoq, tēdi erse, İbnü (2) Mülcem aydı: Men saṅga 'āşıq boldum.

Ne tilesenğ saňa béréyin, sen maňa kendüzünğni cüftlendürgil, tedi (3) erse, ol hatun aydı: Menim şartlarım bar. Ol şartlarını qabül qılsañğ, men saňa özümni cüftlendür- (4) -geymen, tedi erse, aydı: Ol şartlarınğ ne şartlar turur ayğıl eşiteyin, tedi erse, ol aydı: Üç miñğ (5) aqça bérğil taqı bir qul bérğil, taqı bir qaravaş bérğil taqı 'Alīni öltürgil! tedi erse, İbnü Mülcem aydı: (6) Barçasını qabül qılur-men, velīkin 'Alīni öltürmekni qabül qılmaz-men, tedi erse, ol hatun aydı: Menim maqşūdum (7) ol turur eger anı öltürmesenğ, men taqı sēni qabül qılmas-men, tedi erse, İbnü Mülcem aydı: Bu ayğanlarınğdın (8) ziyāda qılayın, altı miñğ aqça béréyin taqı ekki qul taqı ekki qaravaş taqı 'Alīni öltürmekni qodğıl, tedi erse, (9) ol aydı: Men cümlesidin keçtim. Maňa hēç neerse bėrmegil taqı 'Alīni öltürgil, men sēni qabül qılayın, tedi (10) erse, İbnü Mülcem 'al tek qaldı. Hēç cevāb bėrmez nefsi taqāza qılur kim qabül qılğıl, tēp. Endiše (11) qılur kim, 'Alīni öltürür bolsam ebedī tamuğluğ bolğay-men, tēp qorqar. 'Aqıbat nefsi gālīb boldı taqı aydı kim: (12) Helā, qabül qıldım bu şart birle kim qılıç birle bir qata urayın, kerek ölsün kerek ölmesün, tedi erse, ol (13) hatun taqı qabül qıldı. Taqı ol kēçe İbnü Mülcem anınğ qatında tünedi. Ol hatun bardı İbnü Mülcemniñ qılıcını ağıluğ (14) qıldı. Qaçan kim seher vaqtı boldı erse, 'Alī *razhu* yığlayu qoptı taqı aydı: Barınğ Hasan Hüseynni taqı ündenğ, (15) tedi erse, bardılar taqı ünediler. Anlar taqı keldiler. Baqarlar 'Alī *razhu* yığlayu turur. Aydılar: Ey baba, sizke (16) ne boldı nişe yığlayur-siz? tēdiler erse, 'Alī aydı *razhu*: Bu kēçe tüşüm bolur, Peyğāmbar 'as'ni körer-men. (17) Qatında anañız Fāṭıma *razhā* bolur. Peyğāmbar 'as taqı Fāṭıma *razhā* ekeğün ayturlar: [153] (1) Yā 'Alī, ārzümüz saňa inğen qatığ boldı bizke terk qawuşğıl! tēdiler taqı Peyğāmbar 'as maňa qarşu (2) keldi taqı mübārek elgi birle yüzümdeki toğni kēterdi taqı yüzümni sildi taqı aydı: Yā 'Alī, ol kün kim üzenğde (3) bar erdi ol neerseni edā qılğıl. Ėmdi maňa kelgil! tēdi. Ėmdi men andağ sēzer-men kim bu künlerde kerek kim (4) men Resūlğa ulansam, tedi erse, qızı Ummi Külşüm yığlayu başladı erse, 'Alī aydı: Ey qızım Ummi Külşüm, şabur (5) qılğıl, her ayna ādem oğlıqa ölmedin çāresi yoq; velīkin benim ārzüm ol turur kim dünyādın şehādat birle (6) çıqsam, bu aq meḥāsiniñ qızıl qanğa boyansa, Haq te'ālā maňa şehīdlik maqāmı rüzī qılsa, tēp ārzular-men (7) hem taqı Peyğāmbar 'as aytıp turur erdi: Avvalqı ummatlarda bedbaḥtraqı ol kişi turur kim 'ammum oğlı 'Alīni (8) şehīd qılğay, tēp aytıp turur. Ėmdi ol vaqt yawudı, tedi taqı turdı taqı ābdest qıldı, mescid öçekinge (9) mindi taqı ezān oqıdı. Hemīşe ezān taqı özi qılur erdi hem imāmluq taqı özi qılur erdi. Qaçan kim (10) 'Alī *razhu* ezān oqıdı erse, āvāzını ol mel'üne hatun eşitti taqı İbnü Mülcemke aydı kim: Turğıl taqı (11) va'de qılmuşınğqa vefā qılğıl, tedi erse, İbnü Mülcem 'al taqı qılıcını aldı taqı mescidke keldi. Baqar (12) 'Alī *razhu* mescidde yalguz namāz qılu turur henüz mescidke kişiler kelmedin turur erdi. Bu mel'un keldi (13) taqı qılıcını bir urdı mübā-

rek başınga. Başı yarıldı taqı yıqıldı erse, halâyıqqa habar boldı. Yıgıldılar taqı aydılar: (14) Yâ emîre'l-mu'minîn, kim urdı sizni? tédiler erse, aydı: Bolğay kim Haq te'âlâ aşkâra qılğay. İsteñg, ol (15) mescidniñ sağı yan münğüşinde baqıñg, tedi erse, baqtılar bir kimerse yalıñg qılıç birle çıqtı erse, (16) qorqtılar. Ol kimerse mesciddin çıqtı erse, Kûfe oramında halâyıqlar üwüştiler taqı tuttılar taqı (17) emîrü'l-mu'minîn 'Alî qatınga keltürdiler. Emîrü'l-mu'minîn 'Alî *razhu* baqtı İbnü Mülcem erdi. 'Alî aydı: Men saña [154] (1) ne yamanlıq qıldım kim sen maña mundağı cefâ qıldıñg? tedi erse, ol mel'un hêç neerse temedi. Emîrü'l-mu'minîn (2) 'Alî *razhu* aydı: Muni asrañg maña Haq te'âlâ sıhhat bërse, men bilgey-men, tilesem 'afv qılğay-men, (3) tilesem, qısaş qılğay-men, tedi. Ve eger yüz gamdın ölür bolsam, meni bir urdı, siz taqı muña qılıç (4) birle bir urğay-siz, tedi erse, asradılar.

Ramazân ayınıñ yigirmiñ kün erdi kim emgeki qatıg boldı. (5) Bu zahm ağuluğ zahm erdi, sirâyat qıldı. İçinge eğer qıldı erse, Hasange taqı Hüseynge vaşıyyatlarını (6) tamâm aydı taqı üküş va'z u naşihatlar qıldı taqı kelime-i şehâdat aytu başladı. Ança aydı kim cāni tenindin (7) ağrıldı erse, qızı Umî Küşüm yıglâyı başladı ança *vâ abatah vâ 'Aliyyâh* tēyü yıglar erdi. Andın soñg (8) cümle halâyıq yıgıldılar yıglaştılar, *innâ lillâhi va innâ ilayhi râci'ûna*. Taqı ol İbnü Mülcemni Hüseyn *razhu* (9) halâyıq qatınga çıkardı taqı üç qata aydı kim: Sen mü öltürdüñg atam emîre'l-mu'minîn 'Alîni? tedi erse, (10) ol taqı üç qata iqrâr qıldı erse, Hüseyn *razhu* qılıç birle ol mel'unnı bir urdı erse, ol elgini (11) başı üze qoydı, elgi kesildi. Hasan aydı: Yâ Hüseyn, atam aymış erdi, bu mel'unnı bir qata urğaysız, tēp. (12) Hüseyn aydı: Ey qarındaşım, atamni bu öltürgey taqı bu tirig qalğay, tedi, yana bir urmış erdi, ol mel'un (13) tamuğqa bardı. Andın soñg emîrü'l-mu'minîn 'Alîke *razhu* cümle halâyıq namâz qıldılar taqı Hasange su'âl (14) qıldılar kim: Emîrü'l-mu'minîn 'Alîni qayu yerde defn qılır-siz? tédiler erse, Hüseyn aydı kim: Vaqt kēç boldı, (15) bu kēçe ewde tursun. Baqalıñg qayu yerde maslaḥat bolsa, anda defn qılğay-miz, tedi taqı ewke kirdiler.

(16) Emîrü'l-mu'minîn 'Alî *razhu* âḥir vaqtında Hasange taqı Hüseynge andağı vaşıyyat qılmış erdi kim: Ey (17) oğlanlarım benim düşmanlarım üküş turur. Men on miñg bahâturıarnı öltürüp turur-men kâfirlardın [155] (1) taqı yağılardın, anlarıñg uruğları cümlesi maña düşman tururlar. Eger meni âşkâra defn qılır bolsañgız, ol (2) düşmanlar meni ahtarğaylar. Kerek kim meni tün buçuqında cümle halâyıq yatmışda bir tēweke yüklegeysiz taqı (3) Kūfedin çıkarsañgız; taqı êkki yığaç barsañgız, şahrâda 'İzzî atlıg qızıl tepe bar, ol töpeni qazısañgız, anda (4) bir taşdın tahta çıqğay. Ol tahta üzesinde bitiglig bolğay kim bu yere Âdem peygâmbarnıñ taqı Nûh peygâmbar- (5) -niñ 'as yatğan yerleri turur, tēp. Ol êkki peygâmbar qatında qoḍsañgız, tēp vaşıyyat qılmış erdi. Ol (6) vaşıyyat

qılmışı tég qıldılar taqı hêç kimerseke ol yerni aymadılar ançaqa tegi kim Ca'fer Şadiq *razhu* (7) hâdimi birle ol yerke bardı taqı ziyârat qıldı erse, hâdimi aydı: Ey peygâmbarzâda, bu kimniñ ziyâratı turur kim munça (8) yıraq yerdin kelip munğa ziyârat qıldınıñız? tedi erse, Ca'fer Şadiq aydı: Ey hâdim, bilgil, âgâh bolğıl kim (9) bu ceddım emîrû'l-mu'minîn Alî 'bnü Abî Tâlibniñ ziyâratı turur. Munçaqa tegi hêç kimerseke aymaduq erdi düşmanlar- (10) -dın qorqup; êmdi ol düşmanlardın kimerse qalmadı erse, êmdi tiler-miz kim Hâq te'âlâ bu ceddım ziyâratını (11) mu'mînler arasında âşkâra qılsaq tęp.

Qaçan kim Harûne'r-Reşid atlıg hâlıfa nevbeti keldi erse, özi şahrâqa (12) çıqtı taqı aw awlayı Kûfe şarafına keldi erse, awnı itler taqı barslar qawa keldiler. Bu cânvarlar bu it- (13) -lerdin taqı barslardın qaçıp keldiler taqı bu turbatqa sığındılar erse, bu itler taqı barslar ol turbatqa (14) yawuq kelmedi taqı qayıttılar erse, bu hâlnı Harûne'r-Reşid kördi taqı ta'accüb qıldı taqı vezîrleringe sordı kim: (15) Bu kimniñ ziyâratı turur? tedi erse, hêç kimerse bilmedi. Yana êkinç nevbet mundağ boldı taqı üçünçi nevbet mundağ (16) ahvâl boldı. Nêçeme kim bu aw itlerini tufqururlar, hêç bu itler ol turbat qatına yawumadılar erse, Harûne (17) 'r-Reşid aydı: Barıñg, Kûfedin uluğ yaşlıg kişilerni alıp keliñg, bu ziyârat qayu 'azîzniñ ziyâratı turur bizke [156] (1) ma'lûm bolsun, tedi erse, Kûfeke bardılar taqı uluğ yaşlıg kişilerni keltürdiler erse, Harûne'r-Reşid (2) bu kişilerdin su'al qıldı erse, bu kişiler arasında Ca'fer-i Şadiqniñ hâdimi bar erdi, ol aydı kim: Ca'fer (3) Şadiq *razhu* bir kün Kûfedin menim birle çıqtı taqı bu turbat qatında olturdı taqı bu turbatqa (4) ziyârat qıldı erse, men aydım: Ey peygâmbarzâda, bu kimniñ turbatı turur kim ziyârat qıldınıñız? tedin erse, (5) ol aydı kim: Bu ceddım emîrû'l-mu'minîn 'Alî 'bnü Abî Tâlibniñ ziyâratı turur, tedi erse, Harûne'r-Reşid (6) gâyat sewündi taqı ol turbat üze bir yaşıl qubba qopardı taqı qatında ewler qopardı taqı vaqf (7) qıldı kelgen barganğa sufra üçün taqı kişiler qoydı. Andın soñg Nâşırû'l-Hâq atlıg hâlıfa keldi. (8) Ol taqı anda şeber bunyâd qıldı kim bu kün ol şeberke Meşhed-i 'Alî tęp ayturlar. Taqı medreseler, hânqâhlar (9) qopardı taqı üküş vaqflar qopardı. Andın soñg Mustarşid Billâh atlıg hâlıfa keldi, qırq ming altun (10) harc qıldı taqı dört yüz kümüşdin qandıllar qıldurdı taqı ol meşhedde astı.

Emîrû'l-mu'minîn 'Alî *razhu* (11) bês yıldın êkki ay eksük hâlıfalıq qıldı taqı özi altmış üç yaşında dünyâdın naql qıldı, neteg kim (12) Peygâmbar 'as taqı altmış üç yaşında dünyâdın naql qıldı. Hâq *twi* özininğ şefâ'atını (13) rûzî qılğay cümlemizke. *Âmîn Rabba'l-'âlamîn*.

BÊŞİNÇ FAŞL

Fâtıma *razhâ* fazâyiliniñ beyânı (14) içinde turur.

İmâm Abû'l-l'Âlâ Öşî *razhu* bu hadîşni Nişâbu'l-aḥbâr atlıg kitabın-da keltürmiş (15) hadîş ol turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم فاطمة سيدة نساء أهل الجنة

Bu hadîs ma'nîsi ol (16) turur kim Peyğâmbar 'as habar bérür yarlıqar: Fâtıma uçtmağ ehliniñ hatunlarınıñ uluğı (17) taqı bēgi turur, tēdi.

Āyişe *razhā* rivāyat qılır: Bir kün Peyğâmbar 'as'nuñğ cümle hatunları yığılışıp [157] (1) Peyğâmbar qatında hâzır erdük kim Fâtıma *razhā* keldi taqı Fâtımanıñ yörüşi Peyğâmbar 'as'nuñğ (2) yörüşinge oğşayur erdi. Qaçan kim Fâtıma *razhā* keldi erse, Peyğâmbar 'as aydı: (3) Hoş keldiñğ, qızım Fâtıma, kelgil benim qatımda olturğıl, tēdi erse, Fâtıma taqı Peyğâmbar 'as qatında (4) olturdı. Qaçan kim Peyğâmbar 'as qatında olturdı erse, Peyğâmbar 'as Fâtımanıñ qulağına (5) bir söz sözledi erse, Fâtıma *razhā* yığlayu başladı. Qaçan kim Peyğâmbar 'as Fâtımanıñ (6) qadğusını kördi erse, yana bir sir* söz qulağına aydı. Fâtıma *razhā* bısırdı taqı küldi. Biz (7) cümle ta'accüb qılduq kim bu Fâtıma bir sâ'at yıgladı taqı bir sâ'at küldi, tēp. Qaçan kim Peyğâmbar 'as (8) qoptı erse, halvat qalduq taqı Fâtımağa su'âl qılduq kim: Yâ Fâtıma, Peyğâmbar 'as saña ne [söz] sözledi (9) kim yıgladıñğ yana êkkinç qata ne söz sözledi kim küldüñğ? tēdük erse, Fâtıma aydı: Peyğâmbar 'as'nuñğ (10) sirrini men fâş qılmazmen, tēdi. Qaçan kim Peyğâmbar 'as dünyâdın naql qıldı erse, Āyişe *razhā* (11) aydı kim: Yâ Fâtıma, Tañğrı te'âlânı saña şeffî' qılır-men kim Peyğâmbar 'as ayğan sözlerni maña aysañğ, tēdim (12) erse, Fâtıma *razhā* aydı: Êmdi aysa[m] bolur. Peyğâmbar 'as kim avval maña aydı, ol söz erdi kim: (13) Yâ Fâtıma, Cebre'il 'as Qur'ânı her yılda bir qata 'arza qılır erdi, velîkin bu yıl maña Cebre'il 'as (14) Qur'ânı êkki qata 'arza qıldı. Men andağ sēzer-men kim ecelim yawudı, bolğay kim zİnhâr Tañğrıdın qorqğıl (15) taqı şabur qılğıl; men saña neme yahşı ozğunçı men âhıratqa, tēdi erse, men yıgladım. Qaçan kim benim qadğur- (16) -ğanımını kördi erse, êkinç qata aydı: Yâ Fâtıma, sen rāzî bolmas-mu-sen kim uçtmağ ehliniñ hatunlarınıñ (17) uluğı bolsañğ taqı cümle İmānlığ hatunlarınıñ bēgi bolsañğ, tēdi taqı benim ehl-i beytimdin avval maña satğasğaysen, [158] (1) tēdi erse, köñglüm hoş boldı taqı küldüm, tēdi.

Masvara atlığ şahāba aydı *razhu*: Peyğâmbar 'as (2) aydı: Fâtıma mēndin bir pāra turur. Kim kim 'ayālım Fâtımanı öwkeke keldürse, mēni öwkeke keldürmiş tēg bolğay, (3) tēdi erse, cümle hatunlar Fâtımanı ağır-layur erdiler.

Eyyüb-ı Enşārî *razhu* rivāyat qılır Peyğâmbardın. (4) Peyğâmbar 'as aydı: Qıyāmat kün bolsa *āvş* ferîşteler nidā qılğaylar kim: Ey 'Araşāt halqı, (5) közleriñizni yümünğ kim Muḥammed Resûlullāh 'ayālı Fâtıma hatun keçer, tēp nidā qılğaylar. Cümle 'Araşāt halqı (6) közlerin yümgeyler. Fâtıma *razhā* yetmiş miñğ uçtmağ qızları birle keçgey.

* Yazmada سِرّ yerine yanlış olarak سِير

‘Alî *razhu* (7) aytur: Hemİşe könğlümde keçer erdi kim Peyğambar ‘as ‘ayāh Fāṭımanı [maṅga] cüftlendürse tēp, velkin bu sözni (8) aymaqqa uftanur erdim, ol yandın kim hēç dünyāvī neersem yoq erdi, dervİş erdim. Bolmasa bir kün aydım: (9) Yā Resūlallāhi, ‘ayālınığ Fāṭıma ḥatunnu maṅga cüftlendürseñiz bolğay-mu? tēp aydım erse, Peyğambar ‘as (10) aydı: Bolur, tēdi taqı aydı kim: Yā ‘Alî, hēç dünyāvī neerseñ bar mu kim ḥarc qılsañ? tēdi erse, men aydım: Yā Resūlallāhi, (11) hēç neersem yoq, tēdim. Maṅga aydı: Ol yarıq kim men saṅga bērip turur erdim falān gāzātda, ol yarıq bar mu? (12) tēdi erse, men aydım: Bar turur. Peyğambar ‘as aydı: Yā ‘Alî, bargıl ol yarıqnı satğıl, tēdi erse, men taqı ol (13) yarıqnı sattım taqı keldim yarmaqlarını Peyğambar ‘as etekinge töktüm. Maṅga aymadı kim: Ol yarıqnı nēceke (14) sattıñ? Men taqı aymadım kim: Munçaqa sattım, tēp; Peyğambar ‘as turdı taqı Fāṭıma qatınga kirdi taqı aydı: Ey ‘ayālım (15) Fāṭıma, men Rebbümdin tilep turur-men kim bu ‘ayālım Fāṭımanı ḥalāyıqlardın eḍğürekinge cüftlendürgil, tēp. Ėmdi (16) ‘Alîni bilür-sen kim ‘ammım oğlı turur hem taqı eḍğü qılıqlıq turur, cümle iş içinde kāmıl turur. Sēni cüftlücke (17) tileyür, sen ne aytur-sen? tēdi erse, Fāṭıma *razhā* tek turdı. Qaçan kim Fāṭıma tek turdı erse, Peyğambar ‘as [159] (1) aydı: Tek turmaqı rāzılıqı turur, tēdi taqı çıqtı erse, Cebre’il ‘as nāzıl boldı taqı aydı: Yā Muḥammed, Ḥaq tebāraka (2) ve te‘ālānıñ fermānı ol turur kim Fāṭımanı ‘Alîke cüftlendürseñ. Ḥaq te‘ālā Fāṭımadın rāzıl boldı ‘Alî üçün (3) taqı ‘Alîdin rāzıl boldı Fāṭıma üçün, tēdi erse, Peyğambar ‘as aydı: Barıñ maṅga Abū Bekrni ündeñ, tēdi erse, (4) bardılar, Abū Bekrni ünediler. Peyğambar ol yarmaqlarını sanamadın Abū Bekrke bērdi taqı (5) aydı: Yā Abū Bekr, bu yarmaqlarqa Fāṭıma üçün ēw esbābları alu bērgil! tēdi taqı Bilālını taqı ‘Amīmār Yāsirni taqı (6) bir qaç kimerseni Abū Bekr birle bāzārqa ıda bērdi. Abū Bekr *razhu* bir yerde olturdı. Munlar kerek neerselerni (7) keltürüp Abū Bekrke ‘arza qılır erdiler. Abū Bekr rāzıl bolsa, andın soñ alur erdiler. Yēti yarmaqğa bir könğlek (8) aldılar, tört yarmaqğa destār aldılar taqı bir örtüñgi qara kilim aldılar taqı ēkki töşek aldılar Mısr kettānıdın (9) biriniñ içinge ḥurma lıfi toldurmuş erdiler taqı biriniñ içinge qoy yünği toldurmuş erdiler; taqı (10) şahābalar hemİşe ēkki töşek tutar erdiler; biri özleri üçün taqı biri qonuq üçün, ol ma’nîdin (11) ötrü ēkki töşek aldılar; taqı tört yastuq aldılar edİmdin içleringe cir (?) qatıqlıq (?) ; taqı şüfdın perde (12) aldılar, eger ēwke qonuq kelse, ḥatun ol perde içinde tursun tēp. Taqı bir çökerdek aldılar taqı bir el tegirmeni (13) aldılar taqı bir sırça aldılar baqırdın osma ezme üçün, ḥoş yıdıqlar aldılar özinge sürtmek üçün (14) taqı bir meşk aldılar taqı bir yığaç çanaq aldılar taqı bir sēñgek aldılar taqqı ēkki kûze aldılar taqı bir maḥhara (15) edİmdin aldılar. Qaçan kim bu mecmū‘ neerselerni Peyğambar ‘as ḥazratınga keltürdiler erse, Peyğambar (16) ‘as baqtı taqı bereket birle du‘ā qıldı taqı cümle şahābalar yığıldı. ‘Alîniñ ēlgin tuttı taqı

Fâtıma qatına kirdi (17) taqı 'Alîni Fâtıma qatında olturguzdı taqı aydı: Ey Bâr Hüdâyâ, bu êkkisi cümle halâyıqdın maňa sewüglügrek turur. Sen taqı [160] (1) bu êkkisini sewgül taqı munlarnıñ uruğına berekât bérğil taqı bu êkegüni taqı munlar uruğını şeytân-(2)-dın saqlağıl, tęp du'â qıldı taqı bir çanaq birle suw tiledi erse, bérđiler. Ol çanaqqa du'â oqıdı (3) taqı ol suwnı Fâtıma üzesinge saçtı. Andın sonğ 'Alî aydı: Yâ Resûlallâhi, meni mü artuq sewer-siz (4) yâ taqı Fâtımanı mu? tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Alî, sendin maňa Fâtıma sewüglügrek turur, velîkin (5) sen [maňa] Fâtımadın 'azîzrek turur-sen, tedi.

Ertesi Fâtıma qatına Qurayş qabılasınıñ qızları hatunları mübârek-bâd qılu kirdiler taqı aydılar: Yâ Fâtıma, sen Peyğambar qızı bolğaysen, saňa 'Alî inğen (6) az neerseler bérmiş, tęp aydılar erse, Fâtıma aydı *razhâ*: Ol kimserse kim ölüm kelürini yaqın bilse, (7) bu neerseler anğar inğen köp turur, tedi. Bu hatunlar hêç neerse sözleyü bilmediler.

Andın sonğ üç kün (8) keçti erdi. Peyğambar 'as Fâtıma qatına kirdi. Baqar, halvat turur, hêç kimerse yoq. Peyğambar 'as aydı: (9) Yâ Fâtıma, cüftüñg 'Alîni neteg bulduñg? tedi erse, Fâtıma *razhâ* aydı: Yâ Resûlallâhi, siz aymış teg eđgü qılıqlıg, (10) üküş tã'atlıg halım sözlüg turur, velîkin maňa Qurayş hatunları kirdiler taqı aydılar: Yâ Fâtıma, seni munça (11) uluğ şahâbalarınğ oğlanları mun'im kimerseler ârzülüğ turur erdiler; bolğay-mu kim Peyğambar 'as (12) -nuñg 'ayalı bizke kelse, anıñg berekâtı bizke tegse, tęp ümîd birle turur erdiler. Peyğambar seni dervîş kimerseke (13) bérđi, tęp maňa ta'yîb qılurlar, tedi erse, Peyğambar aydı: Yâ Fâtıma, Haq *tvt* qullarına naçar qıldı (14) taqı cümlesidin meni üdürdi. Yana bir naçar qıldı taqı cüftüñg 'Alî'ni üdürdi yana naçar qıldı taqı anañg Hadîceni (15) taqı seni üdürdi taqı siz êkegüni cümle hatunlarnıñ uluğı qıldı, tedi.

Bir kün Peyğambar 'as Maymûnaqa (16) aydı: Yâ Maymûna, bargıl, Fâtımanı ündegil, tedi erse, Maymûna taqı bardı. Baqar, Fâtıma *razhâ* tegirmen ögümekdin (17) armış taqı tegirmen qatında uyquğa barmış taqı tegirmen Haq *tvt* qudratı birle çewrülür. Maymûna [161] (1) bu hâlnı kördi erse, ta'accüb qıldı taqı Peyğambarqa aydı kim: Yâ Resûlallâhi, Fâtıma tegirmen ögümekdin armış taqı (2) uyquğa barmış, tegirmen özi çewrülür, tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Haq *tvt* anıñg za'îf- (3) -luqına rahmat qıldı, tedi taqı tegirmenge buyurdı kim özüñg çewrülgil, tęp.

Qaçan kim Peyğambar 'as gazat- (4) -dın qayıttı kâfirlarnı aqıp bulun qılıp keldi erse, Fâtıma *razhâ* aydı: Yâ Resûlallâh, men inğen emgenür-men, (5) maňa bu qaravaşlardın bir qaravaş bersenğiz bolğay-mu? tedi erse, Peyğambar 'as aydı kim: Bolsun, tedi (6) taqı bir qaravaşnıñ elgin tuttı taqı Fâtımaqa tapşurdı taqı aydı: Yâ Fâtıma, bu qaravaş saňa bolsun, velîkin munı (7) urmağıl, bu musulmân bolup turur, yolda körer erdim, namâz qılur erdi. Taqı Cebre'il 'as maňa aytıp turur kim: (8) Yâ Resû-

lallâhi, zînhâr namâz qılğan qul qaravaşnı urmañg, tēp. Fâtıma taqı qabûl qıldı taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, ew (9) işini bir kün men qılğaymen taqı bir kün muñga qıldurğaymen, muñga artuq zaḥmat tegürmegeymen, tēdi.

Bir kün (10) Benû Selîm qabılasıdın bir 'Arab keldi. Peyğambar 'as ḥazratıñga yenğinge sūsmār qoymış taqı aydı: (11) Yâ Muḥammed, eger bu sūsmār tilke kelse taqı seniñ peyğambarlıqıñga tanuqluq bërse, men taqı îmân keltürür-men, tēdi (12) taqı sūsmārı Peyğambar ileginge kemışti erse, sūsmār qaça başladı. Peyğambar 'as aydı: Ey sūsmār, (13) mañga qarşu kelgil! tēdi erse, sūsmār Peyğambar 'as tapa qarşu keldi. Peyğambar 'as aydı: Ey (14) sūsmār, aygıl kim, men kim turur-men, tēdi erse, Ḥaq *tvt* qudratı birle ol sūsmār tilke kedi, faşîḥ (15) til birle aydı kim: Sen Muḥammed turur-sen. ḥaq peyğambar turur-sen köni dîn birle kelip turur-sen tēdi erse, Peyğambar (16) 'as aydı: Ey sūsmār, sen, kimke qulluq qılur-sen? tēdi. Ol cānvar aydı: Men ol Tañrıqa qulluq qılur-men (17) kim âdam oğlını yarattı taqı İbrâhîmni özinge dōst qıldı taqı seni cümle 'âlem üze üdürdi, tēdi erse, ol 'Arab [162] (1) barmaqını kötürdi taqı aydı: *aşadu anna lâ ilâha illâ'llâhu va aşadu anna Muhammadan 'abduhu va rasûluhu*, (2) tēdi erse, Peyğambar 'as bir şahâbaqa aydı kim: Bu 'Arabke Qur'ândın bir sûra öğretgil, tēdi (3) erse, öğretiler. Andın sonğ Peyğambar 'as aydı: Ey 'Arâbî, hēç dünyâvî neersenğ bar mu? tēdi (4) erse, ol 'Arâbî aydı: Yâ Resûlallâhi, Benû Selîm qabılası dört miñg kişi tururlar. Bu dört miñg kişi içinde (5) mēndin derviş yoq, tēdi erse, Peyğambar 'as aydı yārānlarıñga: Ey yārānlarım, kim kim bu 'Arâbîqa (6) bir tēwe bërse, men oğ bolayın ol kimerseke uçmaḥ tēweleridin bir tēweke, tēdi. 'Abdurraḥman ibnû 'Avf (7) *raḫhu* aydı: Yâ Resûlallâhi, bu 'Arâbîqa men bēreyin, tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Abdurraḥman, men (8) sañga şıfat qılu bēreyin-mü kim uçmaḥ tēweleri neteg tewe turur? tēdi erse, 'Abdurraḥman aydı. Yâ Resûlallâh, (9) şıfat qılu bēriñg! tēdi Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Abdurraḥman, bilgil, āgāh bolğıl kim, Ḥaq *tvt* (10) uçmaḥ tēwelerini öz qudratı birle qızıl altundın yaratıp turur taqı aḍaqlarını 'anbardın yaratıp turur (11) taqı tüklerini za'farāndın yaratıp turur taqı êkki közini qızıl yāqūtdın yaratıp turur taqı boynını (12) yaşıl zeberceddin yaratıp turur taqı êkki örgüçini kâfurđın yaratıp turur taqı quḍruqı* dāna (13) yinçülerdin tiziglig turur taqı burunduqı hem dāna yinçülerdin tiziglig turur; taqı bu tēwe üzesinde (14) bir aq qubba bar yinçüdin, zāhiridin bāṭını körünür, taqı êkki qanatı bar; tilesenğ yerde yōriyür, tilesenğ (15) havāda uçar, tēdi. Andın sonğ aydı: Ey yārānlarım, qayu biriñgiz bu 'Arâbîqa 'imāma bërse, men oğ bolayın (16) kim Ḥaq *tvt* ol kimerseke uçmaḥ tēcını başıñga qoysun, tēdi erse, 'Alî *raḫhu* başındın (17) 'imāmasını kēterdi taqı ol 'Arâbîqa

* Yazmada: *quḍruqını*.

keydürdi yana Peyğambar 'as aydı: Ey yārānlarım, kim kim bu 'Arābīqa [163] (1) azıq bërse, men oğ bolayın kim, Həq *tvt* ol qulğa taqvānıñ azıqını rūzī qılsun, tēdi erse, Selmān (2) Fārsī aydı: Yā Resūlallāhi, taqvānıñ azıqı ne bolsun? tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: Taqvānıñ azıqı (3) ol bolur kim āhır vaqtında dünyādın İmān birle çıqsa, taqı qıyāmatda 'Araşātta menim birle bir yerde bolsañg, (4) tēdi. Selmān Fārsī aytur: Menim qatımda dünyāvī neersem yoq erdi. Peyğambar 'as'nuñg du'ası menim üzemge (5) yōrisün tēp qabūl qıldım taqı Fāṭıma qatıñgā bardım taqı aydım kim: Bu 'Arābīqa men azıq qabūl qıldım, tēp taqı cümle (6) qışsanı aytı bērdim erse, Fāṭıma aydı: Menim taqı neersem yoq velkin sēni neteg mahrūm qılayın? Barğıl bu (7) çādırımıñ eiletgil taqı qonşımızda Şem'un atlıg Yahūdī bar, añgar tutuğ qoğğıl taqı andın tört batman (8) arpa alğıl taqı mañga kelgil, men anı ö[gü]geyin taqı etmek bışurayın, tēdi erse, Selmān Fārsī taqı andağ qıldı (9) erse, ol Şem'un Yahūdī bu çadırıñ ełginge aldı taqı baqtı, yığlayu başladı, aydı: Eger bu Muḥammed dīni həq (10) bolmasa erdi, anıñg 'āyālī dervīş erken, hēç neersesi yoq erken, öz çadırımıñ tutuğ qoyup taqı bir dervīşni (11) ağırlamağay erdi. Mañga Muḥammed dīniniñg haqlıgı zāhır boldı, tēdi taqı barmaqını kōtürdi, taqı aydı: (12) *aşhadu anna lā ilāha illā'llāhu va aşhadu anna Muḥammadan 'abduhu va rasūluhu* tēdi. Qaçan kim Fāṭıma *razhā* ol (13) arpanı öz elgi birle öğüdi taqı öz elgi birle etmek bışurdı taqı cümlesini Selmān Fārsīqa bērdi erse, (14) Selmān Fārsī aydı: Yā Fāṭıma, bu etmeklerdin ēkki etmek Ḥasan Ḥüseyn üçün alğıl! tēdi erse, Fāṭıma almadı, (15) aydı kim: Biz muni Həq te'ālā rizāsı üçün qılduq. Ėmdi mundın biz oğlanlarımızqa bēsek (16) bolmas, tēdi. Andın soñg Peyğambar 'as ol 'Arābīni tēweke mindürdi taqı azıqlandurdı taqı öz (17) yeringe ıda bērdi. Qaçan kim ol 'Arābī Benū Selīm qabılasıñgā tegdi erse, cümle 'Arab munuñg qatıñgā keldiler taqı [164] (1) aydılar kim: Sen Muḥammedke bardıñg erdi. Ne həbar birle keldiñg? tēdiler erse, ol sūsmār qışsasını aydı taqı şahābalar (2) munuñg haqqıñgā ne kirām ve i'zāz kim qıldılar, cümlesini munlarğa aydı taqı aydı: Men anda yalıñg bardım erdi, (3) tonluğ bolup keldim; 'imāmasız bardım erdi, 'imāmaliğ boldum, yağağ bardım erdi, tēwelig bolup keldim, (4) düşmanlıq birle bardım erdi, dōst bolup keldim; kāfirliq birle bardım erdi, musulmān bolup keldim, tēdi (5) taqı barmaqını qaldurdı taqı aydı: *aşhadu anna lā ilāha illā'llāhu va aşhadu anna Muḥammadan 'abduhu va rasūluhu* tēdi erse, cümlesi- (6) -niñg kōñglinge Həq te'ālā İmān maḥabbatını kemişti; cümlesi taqı musulmān boldı.

Cābir ibnü 'Abdullāh el-Enşārī (7) aydı *razhu*: Bir kün Peyğambar 'as Fāṭıma ēwinge bardı. Baqar, Fāṭıma *razhā* tēwe yūñgündin (8) toqunmış* kilim keymiş taqı tegirmen ögiyür. Qaçan kim Peyğambar 'as Fāṭımanı bu

* Yazmada : *toqutmış*.

hāl üze kördi erse, aydı: (9) Ey 'ayālım Fâtıma, dünyânıñ açığılıqına taqı maşaqqatına şabur qılğıl âhiratta ebedî tana'um qılmaq üçün, (10) dünyâda nêçeme kim emgekiñ ziyâda bolsa tã'at ve 'ibâdat içinde emgek miqdârınça turur; emgenmedin rāhat (11) yoq, tēdi, taqı bu dünyâ mu'mınlarnıñ zindānı turur; zindān içinde rāhat istemek rāhat bolmas velikīn kāfir- (12) -larnıñ uçtmañı bu dünyâ turur, anlarqa rāhat bar, âhiratta 'azāb taqı bar, Fâtıma *razhā*'nıñ emgeki (13) hēç zāyi' qalmadı hem dünyâ taqı hem âhiratta. Ol künden bu künge tegi Fâtıma *razhā* ewi ileginde (14) 'Arablar olturup ileglerinde tegirmen qoğup bu tegirmen Fâtımanıñ tegirmeni, tēp ayturlar, hācılar (15) ziyārat qılurlar taqı ol saqlağanlarğa dünyāvî neersedin bérürler.

Âhiratta Hāq te'ālānıñ keremi taqı luftına (16) niḥāyat yoq. 'İbnü 'Abbās aytur *razhumā*: Peyğambar 'as aydı: Mi'rāc kēgesi erdi kim uçtmañ-qa (17) teferrüc qılurda bir yüksek köşk kördüm kim anıñ şifatını âdemī aytu bilmegey. Men sordum kim: Bu köşk [165] (1) kimniñ köşki? tēp. Aydılar: Bu köşk 'İmrān qızı 'İsā peyğambar 'as anası Meryem ḥatunnıñ köşki (2) turur, tēp aydılar. Yana anıñ qatında bir köşk kördüm ḡāyat körklüg taqı yüksek. Men aydım: Bu kimniñ köşki (3) turur? tēp. Aydılar: Āsiya ḥatun *razhā* Mūsā peyğambar 'as qatında İmān keltürüp turur erdi (4) taqı İmānını Fir'avndın örtüp tutar erdi taqı Fir'avnnıñ şuḥbatını tilemez erdi. Bir kün nāḡāh ağzı- (5) -dın *bismillāh* kelimesi çıqtı erse, Fir'avn aydı: Yā Āsiya, kimniñ atını aydın? tēdi erse, yaşırmadı taqı aydı kim: (6) Yerni kökni yaratğan Tañırınıñ atını aydım, tēdi. Fir'avnnıñ ḡazabı keldi taqı aydı: Cümle ḡalāyıq mēni tañrı (7) tēp mañğa 'ibâdat qılurlar. Sen benim cüftüm bolḡaysen taqı mēni tañrı tēmegeysen. Bu sözünḡdin qayıtgıl, (8) yoq erse sañğa qatıḡ 'azāb ve 'uqūbat qılḡaymen, tēdi erse, Āsiya ḥatun aydı *razhā*: Mañğa ne qılsañḡ (9) qılğıl, men Mūsā peyğambar dīnidin qayıtmaz-men, tēdi erse, Fir'avn 'al buyurdı, tört temür qazuq yerge (10) tögdiler taqı Āsiya ḥatun *razhā*'nı yalıñ qılıp êkki elgi taqı êkki ağaqını ol qazuqlarqa bağladılar (11) taqı taşt içinge yanar közke qoğup köksi üze taqı qarnı üze basar erdiler, ot birle 'azāb ve 'uqūbat (12) qılur erdiler. Ol za'fıa aytur erdi: Ey Bār Ḥudāyā, mañğa öz ḡazratıñda uçtmañ içinde ew binā qılğıl (13) taqı mēni bu Fir'avnnıñ 'azābıdın qutḡargıl taqı bu zālimlar şerridin men miskīn za'fıanı qutḡargıl! (14) tēp münācāt qılu cān bērdi. Hāq te'ālā Kelām-ı Mecīd içinde andın ḡabar bérür, *qt*:

و ضرب الله (15) مثلاً للذين آمنوا امراًت فرعون اذ قالت رب بنى عندك بيتاً في الجنة

ونجيتني من فرعون (16) وعمله ونجيتني من القوم الظالمين (LXVI : 11)

Peyğambar 'as aytur: Mir'ac tüninde uçtmañda Āsiya (17) ḥatunnıñ köşki yanında yana bir köşk kördüm ḡāyat körklüg, zarīf. Men aydım kim:

Bu köşk kimniñ köşki? tēp [166] (1) Mañga aydılar: Bu siziñ cüftüñgüz Huvaylid* qızı Hādīca hatunnuñg köşki turur, tēp aydılar. Yana (2) bu köşk yanında taqı bir köşk kördüm inġen körklüg taqı yüksek. Men aydım: Bu köşk kimniñ köşki turur? (3) tēp su'āl qıldım erse, aydılar: Bu köşk siziñ 'ayālñgız Fāṭıma hatunnuñg köşki turur, tēdiler.

(4) Bir kün Peyğāmbar 'as Fāṭımaqa *raẓhā* aymış erdi kim: Ey 'ayālım Fāṭıma, mēndin soñg (5) altı ay keçse, sen mañga qawuşğay-sen, tēp. Fāṭıma *raẓhā* bu sözni hēç kimerseke aymadı (6) erdi. Qaçan kim altı ay tamām boldı erse, ol kün 'Alī *raẓhu*'nuñg taqı Hasan Hüseynniñ tonlarını (7) cümlesini yuvdı taqı tegirmen ögüdi, etmek bişürdi taqı Hasan Hüseynniñ başlarını yuvdı taqı taradı. (8) Taqı közindin qatarāt ve 'abarāt yaş aqar erdi, velīkin hēç kimerseke bildürmes erdi. 'Alī *raẓhu* (9) aydı: Yā Fāṭıma, bir kün içinde munça işler qılmaz erding kim bukün qılır-sen, tedi erse, Fāṭıma (10) aydı *raẓhā*: Eger men bolmasam bir qaç kün ewde oğlanlar muhtāc bolmasunlar, tēdi erse, (11) 'Alīniñ köñginge qorquğ tüşti taqı qadğurdı taqı Fāṭıma sözidin ta 'accüb qıldı taqı mescidke (12) bardı namāz qılmağqa. Fāṭıma *raẓhā* Hasan Hüseyinge ta 'ām bērdi taqı ēkkisiniñ ēliglerini (13) tutup Muṣṭafāniñ ravzasıñga elekti taqı anlarğa aydı kim: Siz munda bir sâ 'at turuñg, ewke barmañg! (14) tēdi taqı Peyğāmbar 'as minberi qatında ēkki rek 'at namāz qıldı taqı yana Hasan Hüseyn qatıñga keldi. Baqar (15) anlar Peyğāmbar 'as'nuñg ziyāratı qatında oturup tururlar. Anlar[nıñ] tegme birini quçtı taqı öpti taqı (16) anlar qatındın hasta ve bezmān bolup çıqtı taqı qayıttı. 'Alīniñ qız qarındaşı, Ca'fer Tayyārniñ hatunı (17) bar erdi, Āsmā athğ. Anı ündedi taqı Āsmāğa aydı: Bilgil, āgāh bolğıl, mañga babam Muṣṭafā aymış erdi kim: [167] (1) Altı ay tamām bolsa, sen mañga qawuşğay-sen, tēp. Ėmdi bukün altı ay tamām bolup turur. Men andağ sézer-men kim (2) bukün ecelim yetgey, velīkin hēç tenimde sōkellik yoq, ısıtmaqı yoq, baş ağrıgı taqı yoq, velīkin babam mañga (3) mundağ aymış erdi, anıñg sözinge hilāf bolmağay. Ėmdi sen ewde turgıl, bir sâ 'at tünēkke kireyin (4) taqı ġusl qılayın taqı ēkki rek 'at namāz qılayın. Sen bir sâ 'atdın soñg mañga āvāz qılğaysen eger sañga cevāb (5) bērmesem, andın soñg kirip baqğaysen, tēdi erse, Āsma aydı: Andağ bolsun, tēdi. Andın soñg Fāṭıma (6) *raẓhā* tünēkke kirdi taqı arıg ġusl qıldı; Peyğāmbar 'as'dın qalğan kefeni çulğandı; taqı (7) Peyğāmbar 'as'nuñg ridāsı bar erdi, anı ēlginge kemişti taqı ēkki rek 'at namāz qıldı taqı secdeke bardı, (8) secde içinde cānını Haqqa teslīm qıldı. Bir zamāndın soñg Āsmā tünēk qapuğıñga keldi, yā Fāṭıma, tēyü nidā (9) qıldı erse, hēç āvāz kelmedi; taqı aydı: Ey Hasan Hüseyn anası, tēyü āvāz qıldı erse, hēç cevāb kelmez. Yana (10) aydı. Ey Muṣṭafā 'ayālı, tēp ündedi erse, hēç āvāz kelmez. Bolmasa qapuğnı açtı taqı kirdi. Baqar, (11) secdeke barmış. Tepretti erdi.

* Yazmada : ذُوْیَلْدَہْ

Baqar, âhîratqa naql qılını. Āsmā yığlayu başladı taqı taşqaru çıqtı kişilerke habar (12) bēreyin tep. Baqar, Ḥasan Ḥüseyn kelü tururlar; aydılar: Vālidemiz ēwde mü? tēp. Āsmā yığladı taqı munlarğa (13) neerse tēmedi. Munlar ēwke kirdiler; baqarlar, Fāṭıma *raḫhā* yatıp turur. Munlar andağ saqındılar (14) kim uğını tep. Teprettiler, hēç teprenmez; āvāz qılurlar, hēç cevāb kelmez. Bildiler kim anaları dāru fenādın (15) dāru baqāğa rıhlat qılını. *Innā lillāhi va innā ilayhi raci'ūna*. Ėkki qarındaşı biri birini quçuşup yığlaştı-(16)-lar. Qaçan kim bu habar 'Alīğa tegdi erse, 'Alī *raḫhu*'nünğ 'aqlı kētti, bēhuş boldı. Yana 'aqlınga keldi, (17) yığlayu mes-ciddin çıqtı. Cümle şahābalar birle keldiler erse, Ḥasan Ḥüseyn yığlayu 'Alīnünğ adaqınga tüşti- [168] (1) -ler erse, cümle şahābalar yığlaştılar. Peygamber 'as'dın bizke yādgār erdi, tēp yığlayur erdiler. Andın (2) soñ yuvdılar taqı cenāzāqa qoydılar. Abū Bekr *raḫhu* aydı: Yā 'Alī, siz keçünğ, namāz qılalınğ, tēdi erse, (3) 'Alī aydı *raḫhu*: Kerek kim siz keçsenğiz, tēdi erse, Abū Bekr *raḫhu* imāmathıq qıldı taqı cümle şahāba- (4) -lar namāz qıldılar taqı aḫşam yatsıg arasında Baqı'da defn qıldılar.

ALTINÇ FAŞL

Ḥasan Ḥüseyn (5) *raḫhu* faḫayiliniñ beyanı içinde turur.

İmām İsmā'ıl Buḫārī *raḫmhi* Şihāḫ atlıg kitābında (6) bu ḥadīşni keltürmiş, ḥadīş bu turur:

روى ابن عباس رضى الله عنهما عن رسول الله صلى الله عليه وسلم (7) أنه قال للحسن والحسين حين كان يعوذهما أن "أبا كما كان يعوذ بهما إسماعيل وإسحاق أعوذ (8) بكلمات الله التامة من كل شيطان هامة ومن كل عين لامة

Ḥadīş ma'nisi ol turur kim peygāmbar (9) 'as aydı Ḥasange taqı Ḥüseynge *raḫhumā*: Ol vaqtın kim bu du'ā birle anlarğa ta'vīz qılır (10) erdi Ḥasan taqı Ḥüseyn atanğız İbrāhīm peygāmbar 'as oğlu İsmā'ılqa taqı İshāqqa bu du'ā birle (11) ta'vīz qılır erdi; bu du'ā ma'nisi ol bolur kim: Sıgınur-men Tanrı te'ālānünğ tükel atları birle (12) endürülmüş kitābları birle qamuğ şeytāndın taqı zahmat tegürgen ağıluğ cānvarlardın taqı yawuz-(13)-luq tegürgen közdin.

Cābir aytur *raḫhu*: Peygāmbar 'as birle hēç qıldıq. Peygāmbar 'as guzātqa (14) Qaşvā atlıg tēwesi üze ḫuṭba oqıdı. Ol ḫuṭbası içinde aydı kim: Ey ḫalāyıqlar, men sizin (15) içünğizde neerse qoydum. Eger ol neerseni tutar bolsañız, hēç köni yoldın azmağaysız. Ol ne (16) neerse turur, bilür-mü-siz? Ol ėkki neerse turur: biri Tanrı te'ālānünğ arıg kelāmı turur. Eger anınğ birle (17) 'amal qılsañız ya'nı bu Kelāmu'llāh ne işke kim buyurdu anı qılsañız taqı ne işdin kim yıgdı, andın [169] (1) yıgılsañız, hēç azmağaysız. Ėkinç ol benim ehl-i beytim turur. Eger benim ehl-i beytimni dōst tutsañız, (2) ağırlasañız, hēç azmağaysız. Kim kim

anlarını döst tutsa, mēni döst tutmuş bolğay; taqı anlarını (3) düşman tut-saŋgız, mēni düşman tutmuş bolğaysız.

Asāma aytur *razhu*: Menim hācatım tüşti. Peyğāmbar 'as (4) hāzratın-ğa kēç keldim. Peyğāmbar 'as qapuğqa çıqtı, velkin ridāsı içinde neerse kötrüp çıqtı. (5) Men hācatımni 'arza qıldım erse, Peyğāmbar 'as taqı cevāb aydı. Andın soŋ aydım: Yā Resūlallāhi, bu ne (6) neerse turur kim kötrüp turur-sız? tēdim erse, Peyğāmbar 'as ridāsını açtı; baqar-men, Hāsan taqı Hüseyn. (7) Andın soŋ aydı: Bu ēkkisi benim oğlanlarım turur, benim qızım Fāṭımanıŋ oğlanları tururlar. (8) Ey Bār Hudaıyā, men bu ēkkisini sewer-men, sen bu ēkkisini sewgül. Taqı kim kim bu ēkki-sini sewer bolsa, ol (9) kimersen taqı sewgül, tēp du'ā qıldı.

Selmā atlıg hatun aytur: Qaçan kim Hüseynni *razhu* Kūfe halqı (10) şehİd qıldılar erse, bu habar Peyğāmbar 'as hatunı Umm-i Selemeke tegdi erse, üküş yıgladı taqı (11) qağgurdı. Bir kün men Umm-i Seleme qatınğa kirdim; baqar-men Umm-i Seleme *razhā* yıglayu turur. Men aydım: Ey (12) mu'mİnler anası, ne üçün yıglayur-sen? tēp aydım erse, Umm-i Seleme *razhā* aydı kim: Bu kēçe tüşüm (13) bolur, Peyğāmbar 'as'ni körer-men mübārek başı üze topraq bar taqı mehāsini üze hem topraq bar. Men aydım: (14) Yā Resūlallāhi, saŋga ne boldı? tēdim erse, aytur: Oğlum Hüseynni şehİd qıldılar anda hāzır boldum, (15) tēdi.

Bir kün 'Abdullāh ibnü 'Ömerke *razhu* bir kimerse su'āl qıldı, aydı: Yā 'Abdullah, çıbınnı öltür-(16)-mek yazuqı bolğay-mu? tēdi erse, 'Abdullah ibnü 'Ömer *razhu* aydı: Ey su'āl qılguç, sen qayu ēllig-sen? (17) tēdi erse, aydı: Men Kūfelig men tēdi. 'Abdullāh ibnü 'Ömer aydı: Ey nācu-vānmard, Peyğāmbarzādanı munça yārānları birle [170] (1) öltürdünğüz, şehİd qıldınğız. Anlarınıŋ qanıdın sormaz-sız taqı çıbın qanıdın su'āl qılur-sen, tēdi erse, (2) ol kimerse su'āl qılğanıŋa pişİmān boldı.

Huzeyfe *razhu* aytur: Anamğa aydım: Ey ana, men barayın taqı (3) Peyğāmbar hāzratında aḥşam namāzı qılayın taqı Peyğāmbardın derhōst qılayın kim: Yā Resūlallāhi, maŋga taqı anamqa (4) Tanğrı te'ālādın yarlıqatu tilenğiz! tēp aydım erse, anam taqı aydı: Ey oğlum Huzeyfe andağ qılğıl! tēdi (5) erse, bardım taqı aḥşam namāzını Peyğāmbar 'as birle qıldım. Peyğāmbar 'as aḥşam namāzını qılmışdın (6) soŋ mescidde olturdu yatsıg vaqtınğa tegi men taqı olturdum. Qaçan kim yatsıg namāzı qılduq erse, (7) Peyğāmbar 'as mesciddin çıqtı, men taqı Peyğāmbar 'as artınğa bardım. Bir ançada Peyğāmbar 'as (8) artınğa baqtı taqı aydı: Sen Huzeyfe mü sen? tēdi. Aydım: Yā Resūlallāhi, men Huzeyfe turur-men, tēdim taqı henüz (9) men sözümni aymadın Peyğāmbar 'as aydı: Yā Rebbİ, bu Huzeyfeke taqı anasıŋa sen yarlıqağıl! tēp (10) du'ā qıldı. Andın soŋ aydı: Yā Huzeyfe, bu kēçe maŋga bir ferİşte nāzil boldı kim Haq te'ālā anı yaratmışdın (11) berü ol yer yüzinge nāzil bolmuşı yoq erdi.

Haqdın destür tiledi, aydı: Yâ Rebbî, maña destür béril, kök (12) 'âle-
midin yer 'âlemike nâzil bolayın taqı Muḥammedniñ mübârek cemâli
birle müşerref bolayın taqı Muḥammedke bişârat bereyin, tēp (13) destür
birle nâzil boldı taqı keldi maña selâm qıldı taqı aydı: Yâ Muḥammed,
saña bişârat bolsun kim seniñ (14) 'ayâlnıñ Fâtıma ḥatun uçtmaḥ ḥatun-
larınıñ uluğı taqı seyyidesi turur, taqı Ḥasan Ḥüseyn uçtmaḥ (15) yigit-
leriniñ bēgi turur, tēp maña ferîşte bişârat bérdi.

Bir kün Cebre'il 'as Peyğambar 'as (16) ḥazratıña keldi Diḥyatü'l
Kelbî şuratinga. Taqı Ḥasan Ḥüseyn *raḫumâ* ékegü keldiler taqı Peyğam-
bar 'as (17) qatıña kirdiler; baqarlar Diḥyatü'l-Kelbî Peyğambar 'as
qatında olturup turur. Yügürdiler taqı ékegü Diḥyatü [171] (1) 'l-Kelbî
tēp Cebre'ilke yapşundılar taqı Cebre'il 'as yenğinge éliglerini qatıp neerse
isteyürler. Cebre'il (2) 'as aydı: Yâ Resûlallâhi, bu oğlanlar mēndin ne
neerse isteyürler? tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: Ey (3) qarındaşım Cebre'il,
sēni bu oğlanlar Diḥyatü'l-Kelbî tēp saqınıp tururlar taqı Diḥyatü'l-Kel-
bîniñ 'ādâtı ol (4) erdi kim qaçan bizke kelür bolsa, yenğike ékki alma alıp
kelür erdi taqı oğlanlarınıñ tegme biringe bir alma (5) bérür erdi. Ol ma'nî-
din ötrü bu oğlanlar sēndin neerse ṭalab qılurlar, tēdi erse, Cebre'il 'as (6)
derḥâl qanatı birle uçtmaḥdın ékki alma aldı taqı bu ékkisine bérdi.

Bir kün Peyğambar 'as minber üze (7) ḥuṭba oqıyurda Ḥasan taqı
Ḥüseyn *raḫumâ* kirü keldiler, ékegü taqı qızıl köñlek keymiş erdiler.
Qaçan kim (8) Peyğambar 'as'ı minber üze kördiler erse, Peyğambarqa
qarşu barurda ékegü taqı yıqıldılar. Qaçan kim Peyğambar (9) 'as munlar
yıqılğanını kördi erse, minberdin tüşti taqı bu ékegüni kötürdi; sağı yanında
Ḥasannı (10) olturguzdı taqı sol yanında Ḥüseynni olturguzdı taqı aydı
kim: Tañrı *tvt* rāst aydı: *innamā amvālukum* (11) *va avlādukum fitnatun* ya'nî
mâllarınıñız taqı oğul qızlarınıñız sizke fitne turur, tēp aydı. Ḥuṭba oqıyur
(12) erken munlarınıñ yıqılğanını kördüm erse, şabur qılu bilmedim,
sözümni kestim taqı minberdin tüştüm, (13) tēdi.

Bir kün Ḥasan taqı Ḥüseyn *raḫumâ* ékegü bir abuşqanı kördiler yunar,
vellkin yunmaq (14) âdâbını bilmez. Bu ékegü tilediler* kim bu abuşqağa
yunmaq âdâbını ögretseler. Aydılar: Ey baba, biz ékegü (15) nâreside
turur-miz taqı siz uluğ yaşlıg turur-siz. Biz ékegü sizin ḥuṣūrunıñızda
yunalıñ. (16) Eger yunmaqımızda nuqşân bolsa, kerem qılınğ, bizke aytı
bérinğ, tēdiler erse, bu abuşqa aydı: Andağ bolsun, (17) tēdi. Ḥasan *raḫu*
yundı, neteg kim Peyğambar 'as'dın körmış erdi, âdâbı taqı da 'vâtı birle.
[172] (1) Ékinç Ḥüseyn *raḫu* taqı yundı. Ol taqı Ḥasan yunmışı teg dürüst
âdâbı da 'vâtı birle yundı erse, (2) bu abuşqa bildi kim bu oğlanlar maña
yunuğ ögretmek üçün mundağ iş qıldılar, tēp. Anlarqa (3) aydı: Sizler
inğen edğü taqı dürüst yunduñız. Sizinğ yunmañıñızni men kördüm

* Yazmada: tēdiler.

erse, bildim kim (4) men *haṭā* qılır ermiş-men, velkin yunmaqnı *maṅga* siz ögrettiṅiz iṅgen edeb birle, hürmet birle. (5) Men taqı tevbe qıldım bukündin soṅ siziṅ yunmaqnıṅız tēg yungaymen, tēdi. Andın soṅ bu abuşqa (6) aydı: Ey nâresîdeler, siz êkegü kimniṅ oğlanları siz? Anlar aydılar: Biz 'Alî 'bnü Abî Tâlib oğlanları-(7)-miz! tēdiler erse, ol abuşqa munlarga du'â qıldı.

'Âyişe aytur *razhâ*: Bir kün Peygâmbar 'as (8) aydı: Yâ 'Âyişe, *maṅga* ridâmni bērgil, men Fâtıma êvinge barayın, tēdi erse, aydım: Yâ Resûlallâhi, ne üçün (9) barur-siz? tēdim erse, Peygâmbar 'as aydı: Hâtırım Hasan Hüseyn tarafidin teşvîş turur, tēdi (10) taqı bardı erse, baqar, Fâtıma qatında Hasan Hüseyn yoq. Peygâmbar 'as aydı: Yâ Fâtıma, qanı Hasan Hüseyn? (11) tēdi erse, Fâtıma aydı: Hasan Hüseynniṅ qarınları açtı taqı qatında neerse yoq erdi, êkegü yığlayu (12) çıqtılar. Bilmesmen qayu yanğa bardılar, tēdi erse, Peygâmbar 'as olturmadın çıqtı Hasan (13) Hüseynni isteyü bardı. Baqar, Abû'd-Dardâ *razhu* keltü turur. Peygâmbar 'as aydı: Yâ Abû'd-Dardâ, (14) oğlanlarım Hasan Hüseynni kördün-mü? tēdi erse, Abû'd-Dardâ aydı: Yâ Resûlallâh, kördüm. Benü Haz'ân (15) tamı köligesinde êkegü turup tururlar erdi, tēdi erse, Peygâmbar 'as bardı; baqar, êkegü biri (16) birini quçmışlar taqı yaturlar. Qaçan kim Peygâmbar 'as kelmekini eşittiler erse, oyğandılar, (17) Peygâmbar 'as'qa qarşu keldiler. Peygâmbar 'as taqı êkkisini quçtı erse, anlar taqı yığlayu başladılar [173] (1) taqı aydılar: Yâ Resûlallâhi, qarnımız aç turur. Anamız bizke bukün hēç neerse bērmedi, bu vaqtqa tegi ta'âm (2) tatmışımız yoq, tēp yığladılar erse, Peygâmbar 'as taqı munlar yığlağanını körüp yığlayu başladı (3) erse, derhâl Cebr'eil 'as nâzil boldı taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, Haq *tvt* saṅga selâm aydı; selâm-(4)-dın soṅ aydı: Yâ Muhammed, eger tilesēṅ Uḥud taḡını altun qılayın taqı seniṅ taşarrufuṅda bolsun taqı yer (5) yüziniṅ hazînelerini cümlesini saṅga bildüreyin, seniṅ taşarrufuṅda bolsun taqı qıyâmat kün bolsa (6) seniṅ dereceṅdin hēç neerse eksilmesün, tēdi erse, Peygâmbar 'as aydı: Yâ Rebbî, mēni dünyâda miskîn (7) tîrgüzgil taqı dünyâdın çıkarmışınṅda miskîn çıkarıl taqı âḫiratta miskînler zümresinde qopargıl! (8) tēdi. Dünyâni sen yigrendiṅ. Eger dünyâni sewmiş bolsa erdiṅ, bu dünyâda kâfirğa bir içim (9) suw bērmegey erdiṅ. Qaçan kim *maṅga* ma'lûm boldı erse, dünyâni sen yigrendiṅ, sen yigrenmiş neerseni (10) men neteg qabûl qılayın? tēdi. Dünyâ taqı kerekmez, qıyâmatda anıṅ su'âlî hisâbı taqı kerekmez, tēdi taqı Hasan (11) Hüseynniṅ êliglerini tuttı taqı Fâtıma êvinge bardı taqı aydı: Yâ Fâtıma, êwde kersâniṅ bar-mu? tēdi erse, (12) Fâtıma aydı *razhâ*: Bar turur, tēdi. Peygâmbar 'as aydı: *Maṅga* keltürgil, tēdi erse, Fâtıma (13) *razhâ* taqı keltürdi. Peygâmbar 'as du'â qıldı erdi. Derhâl kersân toluḡ ni'mat hâşıl (14) boldı. Cümle yığıştılar, tenâvul qıldılar. Peygâmbar 'as aydı: Yâ Fâtıma, qoṅşılaraq, faqırlarqa dervîş-(15)-lerke ıdğıl, Abû Bekrke taqı

ıdğıl, üzesini açmağıl, tedi. Nêçeme kim halâyıqğa ıdar, hêç tükenmez. (16) Nâgâh üzesini açtı erse, içindeki ni'mat tükendi. Peyğambar 'as aydı: Yâ Fâtıma, eger üzesini (17) açmasa erdiñg, bu ta'am qıyâmatqa tegi tükenmegey erdi, tedi.

Qaçan kim emİre'l-mu'minİn 'Alİ 'bnü Abİ Tâlib *razhu* [174] (1) dünyâ-dın âhîratqa naql qılurda şahâbalar aydılar: Yâ emİre'l-mu'minİn, ornu-ñguzqa Hısanıñı halİfa qılsañgız (2) bolğay-mu? tédiler erse, emİrü'l-mu'minİn aydı *razhu*: Sizler bilür-siz. Qayı iş maşlahat bolsa, (3) andağ qılğay-siz, tedi. Qaçan kim emİrü'l-mu'minİn âhîratqa naql qıldı erse, cümle şahâbalar yığıldılar (4) taqı Hısan qatıñga keldiler taqı hilâfat sözini sözleştiler erse, Hısan aydı: Eger benim râyımğa ittibâ' (5) qılsañgız, benim râyım ol turur kim men Mu'avİyaqa bey'et bërsem aramızda şulh bolsa, taqı harb bolmasa, (6) anıñg üçün kim Mu'avİyanı emİrü'l-mu'minİn 'Ömer *razhu* Şâm élinge ıda bërdi beglik qılun tęp; (7) taqı halâyıq birle edğü mu'âmilat qıldı cüd birle tevâzu' birle uluğlarqa hürmet qılmaq birle, kiçiglerke (8) şefaqtat qılmaq birle. Hêç kimerse andın şikâyat qılmağı. Andın soñg emİrü'l-mu'minİn 'Osmân *razhu* taqı anı ma'zül (9) qılmağı. Andın soñg emİrü'l-mu'minİn babam 'Alİ 'bnü Abİ Tâlib *razhu* taqı anı ma'zül qıldı erse, ol taqı (10) inqiyâd qılmağı, arada üküş musulmânlar qanı töküldi, 'âqıbat şulh qılıştılar. Êmdi benim yarağım yoq (11) añar qarşu turmaqğa. Eger taqı qarşu tursam, üküş mu'min musulmânlarınñ qanı tökülgey. Nê fâyida bolğay? (12) Ol taqı şahâbalardın turur, kâtib-i vahy turur, ceddim Muştafâqa üküş hıdmat qılıp turur. Men añar bey'et (13) bër-mekim şer'an revâ bolur, hem taqı Qurayşlı turur, hem taqı üküş fitneler basılır, tedi erse, cümle şahâbalar maşlahat (14) kördiler. Qaçan kim cümle şahâbalar Hısan *razhu* on êkki miñg kişi birle atlandı taqı Şâm tarafıñga (15) qaşd qıldı erse, Mu'avİya taqı eşitti kim Hısan ağır çerig birle kelür tęp, ol taqı çerig birle Şâmdın (16) çıqtı. Êkkisi Medâyın atlıg elde satğastılar. Hısan *razhu* 'Abdullâh ibnü'l-Hârişni Mu'avİyaqa (17) ıda bërdi kim: Men şulh birle keldim uruşmaq üçün kelmedim, men özinge bey'et bèreyin. Velîkin üç [175] (1) şartım bar, ol şartımñı qabül qılır bolsa, bey'et bërür-men, tedi erse, Mu'avİya aydı: Ol üç ne şart-(2)-lar turur? tedi erse, 'Abdullah ibnü'l-Hâriş aydı: Biri ol turur kim eşitür-men Şâm halqı ata[m] emİrü'l-mu'minİn 'Alİ 'bnü (3) Abİ Tâlibqa til tegürürler ermiş, özi buyursun Şâm halqı atam emİrü'l-mu'minİnqa til tegürmesünler. (4) Êkinçisi ol turur kim benim üküş borcum bar, ol borcumñı Mu'avİya edâ qılun. Üçünçisi Fârs (5) mülkiniñg harâcını yıldın yılqa mañga bërşün, tedi erse, Mu'avİya taqı bu üç şartı qabül qıldı taqı (6) çeriginde nidâ qıldı kim hêç kimerse 'Alİke bukündin soñg neerse sözleşmesünler, til tegürmesünler, tęp (7) taqı Mu'avİya 'Abdullâh ibnü 'Âmir atlıg kişini Hasange ıda bërdi taqı altı miñg yarmaq ıda bërdi taqı: Bu ayğan (8) şartları-ñgızñı qabül qılduq, tęp ıda bërdi erse, Hısan *razhu* taqı bardı Mu'avİyaqa

selâm qıldı. (9) Ol taqı ikrâm u i'zâz qıldı taqı qatında olturguzdı. Özi taqı anğar bey'et bérdi. Êkegü yaraştılar, arada (10) fitne basıldı. Andın soñğ Hasan Hüseyin *raẓhumā* ehl-i beytleri birle Kūfedin köçtiler taqı Medīneke bardılar.

(11) Medīnede on yıl turdılar Hasan *raẓhu* sökel boldı erse, qarındaşı Hüseyin *raẓhu* qatınga keldi. (12) Aytur: Ey qarındaşım, nê zaḥmatıñ bar? tedi erse, Hasan aydı: Ey qarındaşım Hüseyin, nêçe qata mañga ağu içürdiler (13) eşer qılmadı, velikin bu nevbet inğen qatıñ eşer qıldı. Minberke barsam, bağrım pāraları endāmumdın (14) uşaq bolup pāra pāra tüşer, tedi erse, Hüseyin *raẓhu* inğen qadğuluğ boldı taqı aydı: Ey (15) qarındaşım hêç sêzer-mü-sen kim bu ağunı sizke kim içürdi? tedi. Hasan aytur: Nê qılur-sen, tedi erse, (16) Hüseyin aydı: Öltürür-men, tedi. Hasan aydı: Men yaqın bilmez-men. Sêzik birle kişini öltürmek neteg bolğay? (17) tedi erse, Hüseyin taqı tek qaldı. Yana bir kün kirdi. Baqar igi qatıñ boldı, yığlayu turur. Hüseyin *raẓhu* [176] (1) aydı: Ey qarındaşım, nişe yığlayur-sen? Eger ecel kelür bolsa, cedding Muştafāğa barur-sen yā babanğ emlürü'l-mu'min (2) 'Alīke barur-sen, vālideñ Fāṭimatü'z-Zehrāğa barur-sen, ceddetiñ Ḥadīcatü'l-Kübrāğa barur-sen. 'Ömrünğni tã'at (3) ve 'ibādat birle keçürdüñ, yigirmi bês qata yağağ hec qıldıñ. Haq te 'ālānıñ luṭfi kere-mi uluğ turur. Nişe munça (4) üküş qadğuluğ bolur-sen? tedi erse, Hasan *raẓhu* aydı: Ey karındaşım, ilegimde inğen uluğ (5) işler bar. Bilmez-men aḥvālım neteg bolğay. Bu ölüm kelmişde* dünyādın nê hāl üze çıqğay-men taqı gürke (6) kirsem, aḥvālım neteg bolğay, bilmez-men, taqı qıyāmatda aḥvālım neteg bolğay, bilmez-men, tedi taqı yığladı.

Zuhrī (7) aytur *raẓhu*: Bir kêçe Ka'beke bardım, Ka'beni ḥalvat bulğay-mu-men? tēp üküş yazuqlarımın Rebbümdin qolğay-mu-men? tēp bardım. Baqar-men, Ka'be içinde bir kimerse Rebbi birle münācāt qılur taqı zār zār (8) yığlayur. Qaçan kim bu hālını kördüm erse, benim şefā'atım taqı ziyāda boldı, velikin anıñ üze kirsem anıñ vaqtı (9) kêtkey, ol münācāt lezzetidin maḥrûm bolğay, tēp qapuğda üküş eğlendim. Tün buçuqı boldı taqı ol (10) kimerse yığlamaqını taqı zārılığını eksitmedi. Ançaqa tegi kim küydüm, seher vaqtı boldı erse, benim taqı (11) şabrum qalmadı. Men taqı Ka'beke kirdim erse, ol kimerse yığlamaqıdın tayandı. Men aydım: Ey 'azīz siz (12) kim turur-siz? tēdim erse, ol kimerse aydı kim: Men Hasan ibnü 'Alī turur-men, tedi. Men aydım: Yā Hasan, (13) seniñ 'Alī menğizlig atañğ bolsa taqı Fāṭıma menğizlig anañğ bolsa taqı Muştafā menğizlig uluğ atañğ (14) bolsa taqı Ḥadīca menğizlig uluğ anañğ bolsa, sañga munça zārılıq taqı yığlamaq qadğurmaq ne kerek? (15) Yat kimerseler munlarnıñ şefā'atını umınç tutarlar, munlar şefā'atı sañga bolmağay-mu? Bu kimerseler (16) seni qıyāmat kün zāyi' mü qılğaylar kim

* Yazmada: *kelmesde*.

munça yığlar-sen zārılıq qılır-sen? tédim erse, maṅga aydı: (17) Ey Zuhri, Qur'ānda bir āyat bar. Ol āyatdın men inḡen qorqar-men, tédi erse, men aydım: Yā Ḥasan, ol qayu āyat [177] (1) turur? tédim erse, Ḥasan *razhu* oqıdı, *qt*:

فاذا نفخ في الصور فلا أنساب بينهم يومئذ (2) ولا يتساءلون فمن ثقلت موازينه
فاولئك هم المفلحون ومن خفت موازينه فاؤلئك الذين خسروا أنفسهم في
جهنم خالدون (XXIII : 101-103)

Ma'nisi ol bolur kim: Qaçan kim borğu ürülse, qıyāmat bolsa (4) *āvş* ol kün men falān oğlu men, tēp küwenmek yoq. Kimniṅ kim terāzūsı tevḥīd birle, İmān kelimesi (5) birle, eḡgü 'amal birle cerb bolsa, ol kimerse qurtulmuşlardın turur; ve eger terāzūsı yüngül bolsa, ḡayrātı (6) taqı tã'atı az bolup ma'siyatı taqı küfri taqı fısqu üküş bolsa, ol kimerseler öz nefsinge ziyān qıldılar (7) taqı tamuḡda meṅgü qaldılar, tēp aytur. Ėmdi ey Zuhri, bu āyātı oqısam, baḡrım pāra pāra bolur. Maṅga atam (8) nē fāyida qılḡay, eger mende eḡgü 'amal bolmasa, tédi erse, men taqı hēç neerse aymadım.

Qaçan kim rebī'ü'l-avval (9) ayıdın üç kün kēçip turur erdi kim Ḥasan-nıṅ *razhu* emgeki qatıḡ boldı, Hüseyin *razhu* başı (10) qatında olturmuş erdi taqı öṅin şahābalar yığılmış erdiler. Ḥasan *razhu*'nuṅ ne kim vaşiyyatları (11) bar erdi, cümlesini qarındaşı Hüseyinge aydı, tamām qıldı. Andın soṅ Ḥaq te'ālā birle münācāt qılu başladı. (12) Üküş zārılıq qıldı, yığladı cümle şahābalar taqı yığlaştılar. Andın soṅ aydı: Yā Rebbi, benim uminçim taqı (13) tilekim seniṅ raḡmatıṅdın maḡrum qılmaḡıl! tédi taqı kelime-i şehādat aydı taqı cānnı Ḥaqqa teslīm qıldı *innā li'llahi* (14) *va innā ilayhi raci'una*. Hüseyin *razhu* yığlayu başladı. Cümle şahābalar taqı şahābalarınṅ oḡlanları (15) yığlaştılar. Aytur erdiler kim Ḥasan bizke Peyḡambar 'as'dın yāḡḡar erdi; Ḥasan *razhu*'nuṅ (16) şūratı Peyḡambarqa oḡşayur erdi. Ėarīb ermez ol kişi kim bir ēldin taqı bir ēlke barsa; Ėarīb ol kişi turur (17) kim munuṅ tēḡ Ėarīb qarındaşını uçqunsa. Yığlar erdi: Ey qarındaşım Ḥasan, Ėmdi men ölgümçe közüm yaşı [178] (1) tıṅmegey, seniṅ tēḡ qarındaşını men qandın bulḡay-men? tēyü yığlar erdi. Andın soṅ yuvdılar taqı namāz qıldılar (2) taqı Peyḡambar 'as'nuṅ 'ammı 'Abbās qatında taqı vālidesi Fāṭıma qatında defn qıldılar. Ḥasan *razhu* (3) vaşiyyat qılmış erdi kim meni Peyḡambar 'as qatında defn qılınḡız, tēp. Velikin Medīne beḡi Mervān (4) erdi; ol qoymadı erse, vālidesi qatında defn qıldılar.

Andın soṅ Hüseyin *razhu* taqı şehīd boldı. (5) Anıṅ şehādatını aymaq ḡacat yoq, ḡalāyıq ara meşhūr bolup turur. Velikin Hüseyin *razhu* taqı şehīd (6) bolmazdın oza şehādatınıṅ eşeri Peyḡambar 'as'qa ma'lūm bolmuş erdi. Peyḡambar 'as taqı ba'zī (7) kimerseke aymış erdi. Andın şemmeī beyān qılalıṅ.

Ummu'l-Fazl atlıg hatun bir kün Peygâmbar 'as (8) qatınğa kirdi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, bu kêçe bir qorqunçluğ tüş kördüm, tedi erse, Peygâmbar 'as (9) aydı: Hayr bolğay inşâ'llahu te'âlâ, ne tüş kördünğ? tedi erse, Ummu'l-Fazl aydı: Yâ Resûlallâhi, körer-men (10) siziñ mübârek teniñizdin bir pâra ét kesilür taqı benim etekimke tüşer, tedi erse, Peygâmbar 'as (11) aydı: Yâ Ummu'l-Fazl, qorqmağıl, bu tüş eđgü tüş turur. Qızım Fâtıma erkek oğlan tuğurğay taqı (12) ol oğlannı asrağay-sen, seniñ etekiñde ulalğay, tedi erse, qorqunçum ketti taqı (13) sewündüm. Taqı bir qaç eyyâm keçti. Fâtıma *razhu* Hüseyinni tuğurdı taqı mañga bértiler emzür-(14)-mekke taqı asramaqqa. Bir kün Hüseyinni kötrüp Peygâmbar 'as qatınğa kirdim. Peygâmbar 'as (15) aydı: Yâ Ummu'l-Fazl, Hüseyinni mañga bértil, tedi erse, men taqı bérdim. Aldı taqı ileginde olturguzdı (16) taqı oğşayu başladı. Bir ançada baqar-men, Peygâmbar 'as'nuñ közidin qatarât ve 'abarât aqa başladı. (17) Men aydım: Yâ Resûlallahi, hâli bu oğlannı açuq yüz bile oğşayur erdiñiz, emdi ne boldı kim yığlayur siz? [179] (1) tédim erse, aydı: Bu oğlannı kim oğşayu başladım erdi derhâl Cebre'il 'as nâzil boldı taqı mañga (2) aydı: Bu oğlannı sewer-mü-sen? tedi erse, men aydım kim sewer-men. Cebre'il 'as aydı: Bu oğlannı seniñ (3) ummatıñ Kerbelâ şahrâsında şehid qılğaylar, tedi taqı ol yerniñ topraqıdın bir awuç topraq (4) keltürdi taqı mañga bértil. Baqar-men qızıl qan renglig topraq turur. Bu hâlnı mundağ kördüm erse, köñlüm (5) hasta ve bezmân boldı, yığlayu başladım, tedi. Andın soñ Ummi Selemeke aydı: Yâ Ummi Seleme, bu topraqnı algıl (6) aprağıl. Qaçan kim bu topraq qızıl qanğa ewrülse, oğlum Hüseyin ol vaqtın şehid bolğay, tedi.

(7) Peygâmbar 'as aydı: Mi'râc tüninde Cebre'il birle uçtmağqa teferrüc qılurda uçtmağ içinde êkki köşk kördüm. (8) Êkkisi yanaşu tururlar. Biri yaşıl yâqûtdın erdi taqı biri qızıl yâqûtdın erdi. Men aydım: Yâ Cebre'il, (9) bu êkki köşk kimlerniñ köşkleri turur? tédim erse, Cebre'il 'as aydı: Yâ Muhammed, bu su'âlnı Rîzvândın (10) su'âl qılğıl, ol cevâb børsün, tedi erse, Rîzvândın su'âl qıldım. Rîzvân aydı: Yâ Muhammed, bu yaşıl (11) köşk oğluñ Hasan köski turur taqı bu qızıl köşk oğluñ Hüseyinniñ köski turur, tedi erse, men aydım: (12) Yâ Rîzvân, oğlum Hasan köski ne hikmetdin yaşıl boldı taqı oğlum Hüseyinniñ köski ne hikmetdin (13) qızıl boldı? [tédim] erse, Rîzvân aydı: Yâ Muhammed, oğluñ Hasanı ağı birle şehid qıldılar taqı ağınuñ rengi (14) yaşıl turur; taqı Hüseyinni qılıç birle şehid qıldılar, qızıl qanğa bulğaşğay. Ol yandın anıñ köski (15) qızıl boldı, tedi erse, men yığladım. Mañga Cebre'il aydı: Yâ Muhammed, şabur qılğıl! tēp aydı erse, men taqı şabur (16) qıldım, tedi.

Hüseyin *razhu* arasında taqı Yezid arasında avval 'adâvat ol yöndin erdi kim bir kün Yezid (17) Mu'âviya qatınğa kirdi erse, Mu'âviya aydı: Ey oğlum Yezid hêç dünyâda ârzüñ bar mu kim ol ârzüqa men [180] (1) seni tegürmedim? tedi erse, oğlı aydı: Dünyâda bir ârzüm bar kim ol

arzūmqā tegmedin turur-men. Kerek kim mēni ol (2) arzūmqā tegürseñgiz, tēdi erse, Mu'āvīya aydı: Ey oğlum Yezīd, ol nē turur? tēdi erse, Yezīd aydı: Başra bēgi (3) 'Abdullāh ibnū 'Āmirniñ bir hatunı bar ermiş, bu iqlimlerde anıñ tēg cemāllıg kimerse habar bērmes. Kerek kim (4) ol hatunı mañga hāşil qılsañgiz, tēdi erse, Mu'āvīya aydı: İñgen hāşil qılayın, tēdi taqı bir kişi ıda (5) bērdi Başra bēginge kelsün, tēp. Ol taqı keldi. Mu'āvīya aydı: Yā 'Abdullāh, sēndin bir derhōstum bar, kerek kim (6) qabūl qılsañgiz. Ol aydı: İñgen qabūl qılğay-men, tēdi erse, Mu'āvīya aydı: Derhōstum ol turur kim sening (7) hatununğ bar ermiş, Umm-i Ubeyhā atlıg, iñgen şāhib-cemāl ermiş 'Arab ēllerinde anıñ tēg şāhib-cemāl (8) yoq ermiş. Kerek kim anğar talāq bersenğ taqı anı oğlum Yezīdke cūftlendürsem, tēdi erse, 'Abdullāh ibnū 'Āmir (9) mütēhayyir boldı. Hēç cevāb aymadı erse, Mu'āvīya gāzab qıldı, aydı: Andağ erse, Başradın sēni ma'zūl qılğay-men (10) taqı Başranıñ bēglikini öñgin kimerseke bergey-men, tēdi erse, 'Abdullāh ibnū 'Āmir aydı: Mañga mūhlet bērsenğiz, men taqı (11) meşveret qılsam bolğay-mu? tēdi erse, Mu'āvīya aydı: Barğıl, meşveret qılğıl! tēdi erse, 'Abdullāh ibnū 'Āmir çıqtı. (12) Dōstları yārānları birle meşveret qıldı erse, cümlesi aydılar: Bir hatun üçün Başranıñ bēglikini neteg (13) qoyarsen? ol hatun bolmasa, öñgin hatun bolsun, tēdiler erse, kirdi taqı: Qabūl qıldım derhōstunğuznı, tēdi: (14) Ol hatunum Umm-i Ubeyhāğa talāq bērdim, boşadım, tēdi erse, 'iddetini saqış qıldılar. Taqı Mu'āvīya Abū Hüreyreke (15) fermānladı taqı aydı: Yā Abā Hüreyre, nēçe zaḥmat erse, kerek kim Başrağa barsañgiz taqı Umm-i Ubeyhānı oğlum Yezīdke (16) nikāh qılsañgiz, tēdi erse, Abū Hüreyre *raḡhu* taqı qabūl qıldı taqı bardı. Yolda hātırıñga tüşti kim kāşki (17) Medīne yolınça barsam, Muştafāğa taqı ziyārat qılsam, tēp. Medīneke kirdi, Muştafā 'as'qa taqı ziyārat [181] (1) qıldı. Andın çıqıp Hüseyinge *raḡhu*'qa taqı tēgdi erse, Hüseyn *raḡhu* aydı: Medīneke ne üçün keldiñg? tēdi (2) erse, Abū Hüreyre *raḡhu* aydı: Başrağa barur-men, Medīne yolu birle keldim, Muştafāğa ziyārat qılmaq üçün, (3) tēdi erse, Hüseyn *raḡhu* aydı: Yā Abā Hüreyre, Başrağa ne iş üçün barur-sen? tēdi erse, Abū Hüreyre aydı kim: (4) Mu'āvīya 'Abdullāh ibnū 'Āmirni ündetti taqı hatunı boşattı oğlı Yezīdke nikāh qılmaq üçün. Ėmdi meni vekīl (5) qıldılar, nikāh qılmaqğa barur-men, tēdi erse, Hüseyn *raḡhu* aydı: Yā Abā Hüreyre, men taqı sizni vekīl qıldım (6) taqı mēni anıñ qatında yād qılğay-siz. Eger mēni qabūl qılsa, nikāh qılğay-siz, tēdi erse, Abū Hüreyre taqı qabūl qıldı. (7) Qaçan kim Abū Hüreyre *raḡhu* Umm-i Ubeyhā qatınğa kirdi erse, avval Mu'āvīya sözini aydı, andın soñ Hüseyn (8) sözini aydı erse, Umm-i Ubeyhā aydı: Yā Abā Hüreyre, sizke meşveret qılur-men, bu ēkki kimersedin qayu birini (9) ihtiyār qılayın? tēdi erse, Abū Hüreyre aydı: Anı sen bilgil, men aymaqım maşlahat ermez, tēdi erse, Umm-i Ubeyhā (10) aydı: Ol todaqnı kim Peyğāmbar 'as sordı, ol todaq mañga sewüglügrek turur, tēdi taqı Hüseynni ihtiyār qıldı

(11) erse, Abū Hüreyre taqı Umm-i Ubeyhānı Hüseyinge nikāh qıldı taqı Medīneke keltürdiler. Taqı Mu'āviyaqa bardı taqı bu ahvālını (12) aydılar erse, Mu'āviya gāzablandı taqı Abū Hüreyreke aydı: Men seni ıda bērdim erse, oğlum Yezīd üçün (13) ıda bērdim. Sen neteg Hüseyinge nikāh qıldıñg? tēdi erse, Abū Hüreyre aydı: Sen neteg kim mēni vekīl qıldıñg erse, (14) ol taqı vekīl qıldı. Avval seninğ söziñni edā qılmişdın sonğ anıñg sözini taqı edā qıldım erse, Umm-i Ubeyhā aṅgar meyl qıldı, (15) seninğ oğluñni unamadı. Men neteg qılayın? tēdi erse, Mu'āviya hēç neerse tēmedi. Velikin Yezīdning köñlinde (16) 'adāvat ornadı. Ol 'adāvat eşeri erdi kim Hüseyin *raḡhu*'qa Haq te'ālā şehādat rüzī qıldı.

Andınğ sonğ (17) 'Abdullāh ibnü 'Āmir hecke barurda Medīneke kirdi taqı Peyğāambar 'as'qa ziyārat qıldı taqı Hüseyinge tegdi taqı aydı: [182] (1) Yā Hüseyin, destūr bolğay-mu kim Umm-i Ubeyhā qatınğa kirsem; aṅga sözüm bar aysam, tēdi. Hüseyin *raḡhu* aydı kim: (2) Bolur, kirgil! tēdi erse, 'Abdullāh ibnü 'Āmir taqı Hüseyin birle Umm-i Ubeyhā qatınğa kirdiler. 'Abdullāh ibnü 'Āmir aydı: (3) Ey Umm-i Ubeyhā, ol emānat kim seninğ qatınğda qoydum erdi ol emānatnı maṅga teslīm qılğul! tēdi erse, Umm-i Ubeyhā qara-(4)-vaşınğa buyurdı kim fulān şandūqnı keltürgil! tēp. Ol taqı keltürdi. Ol şandūqnı açtı taqı bir hūqqa çıkardı (5) taqı 'Abdullāh ibnü 'Āmirqa bērdi. 'Abdullāh ibnü 'Āmir ol hūqqanı açtı içinde cümlesi dāna yinçüler erdi erse, 'Abdullah (6) ibnü 'Āmir yığlayu başladı. Hüseyin *raḡhu* aydı: Yā 'Abdullāh, ne üçün yığlayur-sen? tēdi erse, 'Abdullāh ibnü 'Āmir (7) aydı: Ey Peyğāambarzāda, bu Umm-i Ubeyhānıñ cemālini mü aytayın yā taqı pārsālını mu aytayın yā taqı emanātını mu aytayın? Men bu (8) yinçüleri nişān qılıp turur erdim. Menim nişānım üzeyök turur, hēç açmadın baqmadın turur. Emānatımnı mundağ yaḡşı (9) saqlap turur, tēdi erse, Hüseyin *raḡhu* aydı kim: Yā 'Abdullāh, bu Umm-i Ubeyhānı sewer-mü-sen? Köñlüñg munı (10) tiler-mü? tēdi erse, 'Abdullāh ibnü 'Āmir aydı: Ey Peyğāambarzāda, bu mēndin adılğandın berü hēç kün bolmağay kim (11) munuñğ 'ışkıldın zār ve zār yığlamasam, tēdi erse, Hüseyin aydı: Uş men talāq bēreyin taqı sen hecdin qayıtsaṅ (12) taqı küysenğ 'iddeti tamām bolsa, saṅga nikāh qılsam bolğay-mu? tēdi erse, 'Abdullāh ibnü 'Āmir sewündi taqı üküş (13) du'ā qıldı erse, Hüseyin *raḡhu* taqı anıñg qatında Umm-i Ubeyhānı boşadı ve talāq bērdi taqı 'Abdullāh ibnü 'Āmirqa (14) hec qılıp qaytmışında cüftlendürdi.

Şüreyh aytur: Peyğāambar 'as'nuñğ mescidinge kirdim namāz qılmaq (15) üçün. Baqar-men Hüseyin *raḡhu* secdeke barmış, yüzini topraqqa qoymış Haq te'ālā birle münācāt qılır, (16) tazarru' ve zārılıq birle, közi yaşı, bağı başı birle aytur: Ey Bār Huḡāyā, bilmez-men kim mēni sen tamuğ üçün mü (17) yarattıñg yā taqı uçtmaḡ üçün mü yarattıñg. Men miskīn 'aciz dermāndanı eger tamuğqa kigürsenğ taqı buyursaṅ kim [183] (1) zebāniyyalar mēni topuzları birle ursalar taqı maṅga ḡamīmni

içürseler men miskîn qul seniñ keremünge sığınaymen taqı (2) tamuğ-luğlarğa ayğaymen kim Tañrını sewgen qul erdim, tēp. Ey Bār Hūdāyā, benim t̄a'atım saña hēç fāyida qılmaz (3) taqı ma'siyatım saña hēç ziyān qılmaz; taqı eger maña raḥmat qılsañg, mülkünğdin hēç neerse nuqsān bolmaz. Qamuğ-(4)-dın raḥmat qılğanraq turur-sen, men 'za'f miskiñge sen raḥmat qılğıl! tēp zārılıq birle, yığlamaq birle (5) münācāt qılur erdi.

Qaçan kim Mu'āvīya sökel boldı erse, Dimişqınıñ uluğlarındın derhōst qıldı* kim (6) oğlum Yezîdke bey'et bērsenğiz, tēp. Taqı Yezîdniñ fisqı, fucûrı ḥalq ara zāhir bolup turur erdi. Ol yöndin (7) tiriglikinde ḥalāyıqdın bey'et tiledi erse, Mu'āvīyadın uyalıp bey'et bērdiler. Qaçan kim Mu'āvīya āḥiratqa (8) naql qıldı erse, bu ḥabar Medīneke keldi. Medīne bēgi Mervān erdi. Mervān taqı Medīne uluğlarını yıgdı taqı Ādīna (9) mescidinde minberke mindi, Mu'āvīyanıñ vefātını aydı taqı bu ḥalāyıqdın soñg Yezîd üçün bey'et tiledi erse, (10) Abū Bekr oğlu 'Abdurraḥman aydı *raḥumā*: Bizler Yezîdke mü bey'et bēreliñg kim Yezîd ḥamr içer taqı bēçinler (11) birle, itler birle oynar, fāsıq turur. Anıñ ḥilāfatı revā ermez, tēdi erse, ol taqı neerse tēyü bilmedi. Andın soñg (12) Hüseyn qatıñga keldiler taqı meşveret qıldılar taqı maşlahat andağ kördiler kim Hüseyn Mekkeke barsa taqı Ka'beniñg (13) ḥareminde tursa, hēç kimerseke qarış-masa, Mekkede 'ibādat ve t̄a'at birle tursa, tēp aydılar erse, Hüseyn taqı (14) qabūl qıldı Mekkeke bardı. Bu ḥabar Kevfe ḥalqıñga tegdi kim Mu'āvīya vefāt bolmış taqı oğlu Yezîd ḥalīfa (15) bolmış, tēp. Cümle ḥalāyıq qaḍğur-dılar, peygāmbarzāda Hüseyn *raḥḥu* bar erken, anıñ tēg ḥamr içğüçi, itler (16) birle, bēçinler birle oynağuçı neteg ḥalīfa bolğay, tēp Hüseyinge Kevfe uluğları 'Alī 'bnü Abī Ṭālibniñg muḥib-(17)-ları, ḥānadānnıñg havā-dārları yüz ellig yigit* ıda bērdiler erse, Hüseyn taqı Mekkedin Kevfeğa bardı. Qaçan kim [184] (1) Hüseyn *raḥḥu* Kevfeke bardı erse, Yezîdke ḥabar tegdi kim Hüseyn Kevfeke bardı, tēp. Kevfeniñg bēgi (2) 'Ubeyd ibnü Ziyād erdi, añgar üküş māl ıda bērdi taqı aydı kim: Hüseynni bey'etke ündegil! Eger bey'et (3) bērmese öltürgil! tēp 'Ubeyd taqı Kevfede münādī qıldurdı: Ey ḥalāyıqlar, zīnhār ve zīnhār Hüseyinge (4) yārī bērmenğ, bukün yarın Şām çerigi kelgey barçañgızñı ḥarāb qılğay, tēdi erse, musul-mānlar qorqtılar, (5) cümleleri kizlendiler. Hüseyn qatında otuz ekki aṭlığ kişi qaldı taqı qırq yaḍağ kişi qaldı. Öñgin ḥalāyıq -(6)-lar cümlesi 'Ubeyd ibnü Ziyād birle qorqtılar, qaçtılar. 'Aşūrā kün erdi hem taqı cum'a kün erdi. (7) 'Ubeyd ibnü Ziyād birle Hüseyn uruştı. Yārānları birin birin uruşu şehîd boldılar. Hüseyn yalguz qaldı; (8) ol taqı ḥatunlarğa vīdā' qıldı, üküş yığlaştılar; taqı aṭlandı. Arslan menğizlig ḥamle qıldı. Qayu (9) yañga barsa erdi, kimerse qarşu kelü bilmez erdi, meger oq atar erdiler.

* Yazmada : qıldım.

* Yazmada : يتيك

Yetmiş êkki yerde başlıg (10) boldı; taqı bir oq ağuluğ erdi kim yürekinge tegdi erse, ṯaqatı qalmadı, aṭıdın yıqıldı taqı *bismillāh* (11) va *‘alā millati Rasuli’llāhi*, ṯedi taqı aydı: İllāhī körer-sen, men mazlūm öler-men, ṯedi. Ol zālimler cümle üvüştiler (12) taqı Hüseynni şehīd qıldılar *innā lillāhi va innā ilayhi raci’ūna*.

İmam Necefī (?) *rahmhi* aydı: Eger men Hüseynni (13) şehīd qılğanlardın bolsa erdim, andın soṅ ol ma’sīyatımdın tevbe qılsa erdim, H̱aq *tv̱t* m̱eni (14) yarlıqasa erdi taqı maṅa uçmaḡnı ṟuzī qılsa erdi, men Muḡammed Resūlullāhqa ne yüz birle satḡaşḡay (15) erdim? Ol uçmaḡ maṅa tamuḡdın artuqraq bolḡay erdi.

Bir kün İbni ‘Abbās *raḡhu* uyqusındın (16) oyḡandı taqı *innā lillāhi va innā ilayhi raci’ūna* ṯedi taqı yıḡlayu başladı erse, aydılar: Yā İbni ‘Abbās, ne iş boldı? (17) ṯediler erse, İbn ‘Abbās aydı: Hüseynni şehīd qıldılar, ṯedi erse, aydılar: Yā İbni ‘Abbās, neteg bildiṅiz? ṯediler [185] (1) erse, aydı kim: H̱ālī vāqı’ada körer-men kim Peyḡambar *‘as* elḡinde bir sırça qarāba bar taqı içi toluḡ (2) qan turur. Maṅa aydı: Yā ‘Abbās, bilmez-m̱usen kim benim ummatım oḡlum Hüseyinge ne qıldılar? Hüseynni şehīd (3) qıldılar. Bu qan anıṅ qanı turur taqı yārānlarıṅ qanı turur. Men bu qannı Rebbümke eletür-men, ṯedi taqı oyandım. (4) Andın soṅ yigirmi dört kün keṡti Hüseyn ḡabarı keldi.

‘Abdullāh ibnü ‘Ömer rivāyat qılır Peyḡambar *‘as* (5)-dın. Peyḡambar *‘as* andaḡ yarlıqar kim: Qayu kimerse kim bir çıpçuqı oynayu boḡuzlasa yemek üçün (6) taqı yemese, qıyāmat kün bolsa *āvṡ*, ol çıpçuqı H̱ak *tv̱t* tirḡüzgey taqı til ḇergey. (7) Ol çıpçuq H̱aq te‘ālā ḡazratındın dād tilegey taqı ayḡay: Yā Rebbī, bu kimerse m̱eni nāḡaq y̱erde niṡe emḡetti, (8) boḡuzladı. Maqṡūdı yemek ermez erdi, ṯep. Mundın ma‘lūm qılmaq kerek kim nāḡaq y̱erde çıpçuqı boḡuz- (9)-lasa, anıṅ cezāsını körm̱edin qalmaz ermiş. H̱āṡṡa kim ādemīni nāḡaq y̱erde öltürse, ḡāṡṡa kim peyḡambar- (10)-zādānı öltürse, anlar işi qıyāmat kün neteg bolḡay? *İlāhanā va sayyi-danā*, cümle mu’mīnlarnı yawuz işlerdin sen (11) saqlaḡıl!

YETİNÇ FASL

İmām-ı A‘zam Abū Ḥanīfe-i Kevfī *rahmhi* fażāyiliniṅ beyānı içinde turur.

(12) İmām Şaḡānī *rahmhi* Maṡārīqu’l-anvār atlıḡ kitāb içinde bu ḡadıṡni keltürmiş, ḡadıṡ bu turur:

(13) روى أبو هريرة رضى الله عنه أنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من
يرد الله خيراً يفقهه (14) فى الدين

Bu ḡadıṡ ma’nisi ol bolur kim Peyḡambar *‘as* ḡabar ḇerü yarlıqar: Qayu mu’mīn ve muvaḡḡid ḡaqqıṅa (15) H̱aq te‘ālā eḡḡülük qılmaq tilese hem

dünyâda ve hem âhîratta, ol qulğa şerî'at aḥkâmını bildürür taqı (16) ol qulnı faqîh qılır köñğliniñg közini açar. Abū Ḥanîfe *raḥmhi* ol qullardın erdi.

(17) İmām Ğazālî *raḥmhi* İḥyâ'u'l-ulûm atlıg kitâbında keltürmiş: Abū Ḥanîfe *raḥmhi* üküş [186] (1) 'ibâdat qılğan erdi taqı dünyadın i'râz qılğan erdi, 'ârif billâh erdi taqı Ḥaq te'âlâdın qatıg (2) qorqğan erdi taqı Ḥaq te'âlânıñ riżâsın istegen erdi taqı aḥkâm-i şerî'atnı yetiz bilgen erdi.

(3) Ḥammâd ibnü Abî Süleymân rivâyat qılır Abū Ḥanîfedin *raḥmhi*: Tünle hêç yatmaz erdi. Erteke tegrü (4) 'ibâdat ve tâ'at birle keçürür erdi. Bir kün Abū Ḥanîfe *raḥmhi* yoldın keçer erdi. Bir kimerse taqı (5) bir kimerseke aydı: Bu ol kişi turur kim kêçe hergîz yatmaz, erteke tegi tâ'at qılır, tedi erse, Abū Ḥanîfe *raḥmhi* (6) ol kişiniñg sözini işitti erse, aytur erdi: Men Tanğrı te'âlâdın uftanur-men, ḥalâyıq mēni tünle (7) yatmaz tâ'at ve 'ibâdat qılır tēseler taqı men yatsa-men, anlarını yalğanlamış bolğaymen, tēr erdi.

Umayya oğlan-(8)-ları ḥalîfa erken Hübeyre atlıg kişini Kevfeke bēg qılıp turur erdiler. İbnü Hübeyre Abū Ḥanîfeni ağırlar (9) erdi, hemîşe ziyâratqa kelür erdi. Bir kün Abū Ḥanîfeke aytur: Menim ḥâtırımqa andağ tüşti kim beytü (10)'l-mâlnı sizke bildürsem, daḥl ve ḥarc siziñg 'ameliñgiz birle bolsa, cümle neerseler siziñg qalemüñgüz ḥükminde (11) bolsa, tedi, taqı siz benim qatımda uluğ bolsañgız, Kevfe ḥalqı siziñg fermâniñgızdın çıqmasa, tedi erse, Abū Ḥanîfe (12) *raḥmhi* qabûl qılmağı; nêçeme kim derḥöst qıldı erse, hêç qabûl qılmağı. İbnü Hübeyre qatıg ğažab (13) qıldı taqı buyurdı, Abū Ḥanîfeke yigirmi ağaç urdılar taqı zindânqa saldılar. Bir qaç eyyâm zindânda yatmışdın (14) soñg İbnü Hübeyre kişi ıda bērdi kim: Ne qılır-sen, sözümni qabûl qılır-mu-sen yâ taqı ebedî zindânda yatur-mu-sen? tedi (15) erse, Abū Ḥanîfe *raḥmhi* aydı kim: Mañga mühlet bēriñg, dōstlarım birle, yārânlarım birle meşveret (16) qılayın, tedi erse, zindândın çıqardılar taqı ıda bērdiler erse, cümle isti'dâdını tamâm qıldı taqı bir kêçe (17) qaçtı Kevfedin çıqtı taqı Mekkeke bardı. Ançaqa tegi Mekkeke turdı kim ḥilâfat 'Abbâs oğlanlarıñga tegdi. [187] (1) Abū Ca'fer ḥalîfa boldı erse, andın soñg Abū Ḥanîfa *raḥmhi* Kevfeke keldi. Abū Ca'fer Abū Ḥanîfeni (2) ağırladı. On miñg yarmaq Ḥasan atlıg kişi birle ıda bērdi erse, Abū Ḥanîfe neerse sözlemedi erse, (3) yārânları aydı: Abū Ḥanîfe *raḥmhi* birer mundağ qılır erdi, hêç kimerse birle sözleşmez. Siz bu yarmaqnı (4) munda qođuñg biz öziñge ayğay-miz, tēdiler erse, ol Ḥasan atlıg kişi taqı ol miñg yarmaqnı éwnüñg (5) münğüşinde qoğtı taqı çıqtı. Abū Ḥanîfe *raḥmhi* tirigi bar erginçe ol on miñg yarmaqğa hêç élig (6) tegürmedi. Vefâtında vaşıyyat qıldı kim: Ey oğlum Ḥammâd, bu yarmaqlarını benim vefâtımdın soñg ol keltürgen (7) kişike teslîm qılğay-sen, tēp. Oğlı Ḥammâd taqı andağ qıldı.

'Abdullâh ibnü Mübârek qatında Abū Ḥanîfeni sözlediler (8) erse, 'Abdullâh ibnü Mübârek aydı *raḥmhi*: Ol kimersenı mü sözleyür-siz kim

dünyâda taqı dünyânıñ cümle (9) mälları anıñ qatında 'arza qılındı erse, ol dünyâdın qaçtı taqı dünyânı qabûl qılmağı, tēp aydı.

Abū Ḥanīfe (10) *rahmhi* tābi 'ınlerdin erdi. Tābi 'ın ol kimerseke ayturlar kim şahābağa satğaşmış bolsa, Peyğāmbar (11) 'as yārānlarını körmüş bolsa. Abū Ḥanīfe *rahmhi* aytur erdi kim: Peyğāmbar 'as yārān-(12)-larındın tört kimerse kördüm: Enes ibnü Mālik taqı 'Abdullāh ibnü Ḥurri'r-Runeydī taqı 'Āmir ibnü Vātilanī taqı (13) 'Abdullāh Abī Avfīni *riḍwānu'llāhi* 'alayhim *acma'in*. Enes ibnü Mālik[ni] taqı *raḡhu* Başra ėliniñ cāmi'inde (14) kördüm kim ḡalāyıq qatında ḡāzır erdiler taqı özi Peyğāmbar 'as'dın eşitgen ḡadıslarni ḡalāyıqlarğa (15) aytur erdi. Bu ḡadısnı özi ağzıdın eşittim kim Enes ibnü Mālik *raḡhu* aydı: Men Peyğāmbar 'as'dın (16) eşittim. Peyğāmbar 'as andağ aydı kim: *طلب العلم فريضة على كل مسلم*

Ma'nisi (17) ol bolur kim: 'İlm istemek farīza turur tegme bir ėr taqı tegme bir tişi ŗze, tēp aydı. Yana aydı kim: Peyğāmbar 'as [188] (1) aydı: *على الخبر كفاعله* Ma'nisi ol bolur kim: Bir mu'min taqı bir mu'minni eğgü işke delālat qılsa, (2) ol eğgü iş qılğanga nē şavāb bolsa, bu delālat qılğanga ol şavāb bolur, tēp aydı.

Taqı Abū Ḥanīfe (3) *rahmhi* aydı: Ka'beke ziyārat qılğalı bardım erdi. Mescidü'l-ḡarām içinde 'Abdullāh ibnü Ḥurri'r-Runeydini (4) kördüm kim ḡalāyıqğa Peyğāmbar 'as'dın eşitgen ḡadıslarni beyān qılur erdi. Anıñ ağzıdın taqı (5) bu ḡadısnı eşittim kim ol aydı: Men Peyğāmbar 'as'dın andağ eşittim Peyğāmbar 'as'dın ḡabar bērü yarlıqa-(6)-dı:

من تفقه في دين الله كفاه الله همه ويرزقه من حيث لا يحتسب

Ma'nisi ol bolur kim: qayu mu'min (7) ve muvaḡḡid Tanğrı dīni içinde şerī'at aḡkāmnı ėğrense, Tanğrı te'ālā ol mu'minniñ nē kim qadğusı bar erse, cümle-(8)-singe kifāyat qılğay taqı ol mu'mingā sanmaduq yōndin rūzini tegürgey, tēp aydı.

Bir kün Abū Ḥanīfe *rahmhi* (9) öz ustādlarnı ḡisāb qıldı taqı aydı kim: Tört minğ ustāddın 'ilm ėğrendim. Űküşleri tābi 'ın (10) erdiler, tēp aydı.

Bir kün Abū Ḥanīfe *rahmhi* olturmuş erdi Kevfeniñ uluğ 'ālimleri birle. (11) Biri Sufyān-i Şavri taqı biri İbnü 'Abī Leylā taqı biri 'Abdullāh ibnü Seyrik *rahmātullahu* 'alayhim *acma'in*. Bir kimerse (12) keldi taqı munlarğa su'āl qıldı; aydı kim: Tört kimerse bir yerde olturmuş erdiler kim biriniñ ŗze-(13)-singe yılan mindi taqı ol kimerseñi soqmaqqa qaşd qılmış erdi kim ol kimerse bu yılanı ėlgi birle (14) attı erse, bu yılan yanındaki kişi ŗze tüşti. Ol yanındaqı kişi taqı ėlgi birle attı erse, ol yılan üçünçi kişi ŗze-(15)-singe tüşti. Bu üçünçi kişi taqı ėlgi birle bu yılanı atmış erdi. Bu yılan törtünçi kişi ŗzesinge tüşti taqı ol (16) törtünçi kişini soqtı erdi. Derḡāl ol törtünçi kişi vefāt boldı. Ėmdi vefātı bolğan kişiniñ

diyeti kimnünġ (17) üze vâcib bolur? tēp su'āl qıldı erse, bu uluġ 'ulemālar tefekkür qıldılar, hēç cevāb bērü bilmediler taqı [189] (1) aydılar. Yā Abā Ḥanīfe, kerek kim bu su'ālınġ cevābını siz aysanġız. Bu müşkil su'āl turur. Nēçeme tefekkür qıldıq bizke bu (2) su'ālınġ cevābı rüşen bolmadı, tēp Abū Ḥanīfeke qaşd qıldı erse, Abū Ḥanīfe aydı *rahmhi*: Avvalqı kişike (3) diyet vâcib bolmas, anıġ üçün kim anıġ def'i birle taqı ēkinçi ölmedi. Ēkinçi üze hem diyet vâcib bolmaz, anıġ üçün kim (4) anıġ def'i birle taqı üçünçi ölmedi. Ēmdi baqalıġ, törtünçi kişi kim öldi; eger bu yılan bu üçünçiniġ atġan ḥālında (5) soqmış bolsa, ol ölgenniġ diyeti üçünçike vâcib bolur; ve eger bu yılan üçünçiniġ atġan ḥālında soqmamış (6) bolsa, ol ölgenniġ diyeti üçünçike vâcib bolmaz ve eger bu yılan üçünçiniġ atġan ḥālında soq[ma]mış bolsa, bir (7) zamāndın soġra soqmış bolsa, hēç kimerseke diyet vâcib bolmaz, tēp cevāb aydı erse, cümle 'ulemā istihsān (8) qıldılar. Neme körklü cevāb aydı, tēp medḥ qıldılar.

Bir kün Abū Ḥanīfe qatıġa bir za'ifa keldi taqı su'āl qıldı, (9) aydı: Yā imāme'l-muslimīn, men cüftümke aydım kim ēwde un tükendi, qalmadı. Bizke un alġıl, tēdim erse, cüftüm aydı: (10) Bukündin soġ maġa un tükendi tēp ḥabar bērsenġ yā taqı kişi birle aytırsanġ* yā taqı bitig bitip maġa oqıtsanġ, (11) mēndin ḥarām sen, tēp aydı. Ēmdi men müteḥayyir boldum, neteg qılayın bilmez-men, tēp aydı erse, Abū Ḥanīfe *rahmhi* aydı: (12) Ey za'ifa, sen kimnünġ ḥatunı sen? tēdi erse, ol za'ifa aydı: Men Ağmeşniġ ḥatunı turur-men, tēdi. Ağmeş Kevfeniġ (13) uluġ 'ulemālarındın erdi. Abū Ḥanīfe aydı *rahmhi*: Ey za'ifa, bargıl ēwde un tükense ol un turġan (14) taġarçuqnı Ağmeşniġ ilersükinge bağlap yatġıl, tēdi erse, ol za'ifa taqı andaġ qıldı. Ağmeş erte qoptı, tēz (15) tonın keymekke qaşd qıldı erse, baqar ilersükinge taġarçuq bağlġ turur. Bildi kim ēwde un tükendi tēp. (16) Ḥatunıġa aydı: Ey ḥatun, meger sen Abū Ḥanīfeke barıp su'āl qıldıġ taqı bu ḥileni andın öğrendiġ? tēdi erse, ol (17) ḥatun aydı: Andaġ qıldım, tēdi. Andın soġ Ağmeşke kim kim mes'ele su'āl qılsa erdi, ol aytur erdi kim: Bargıl [190] (1) bu su'ālını Abū Ḥanīfedin istegil. Ol bar erken bizke cevāb aymaq bolmaz, tēp def' qılır erdi.

Hamzatu's-Şükrī (2) tēp aytur erdiler, tābi'īnlerdin erdi, uluġ 'ālim erdi. Aytur: Maġa bir kimerse miġ mes'eleni bitip keltürdi. İnġen (3) müşkil mes'eleler erdi. Bu miġ mes'eledin biringe cevāb bitiyü bilmedim. Men aydım ol sā'ilqa: Turġıl baralıġ Abū Ḥanīfe (4) qatıġa kim bularnıġ cevābı anda ḥāşil bolġay inş'a'llāhu te'ālā, tēp aydım erse, ol sā'il taqı benim birle bardı. (5) Abū Ḥanīfe ḥıdmatıġa kirdük taqı bu miġ mes'eleni su'āl qıldıq erse, cümlesinge cevāb bitidi, hēç (6) tefekkür qılmadı, eglemedin bitidi erse, men inġen ta'āccub qıldım Ḥaq te'ālā bir qulıġa munça mı üküş 'ilm (7) rüzī qılır ermiş, tēp.

* Yazmada : aytursang.

Abū Hānifeniñ bir şāgirdi bar erdi, Naşr ibnü Muḥammed tēp aytur erdi. Ol Abū Hānifeke aydı (8) kim: Yā imāme'l-muslimīn, sizdin bir derḥōstum bar. Abū Hānife Muḥammedke *rahmhi* aydı: Yā Naşr, nē derḥōstuñg (9) bar? tēdi erse, Naşr aydı: Men ḥecke barmaqqa rağbatım boldı taqı bir cāriyam bar. Kerek men kelginçe ol cāriya siziñg (10) ḥıdmatıñızda tursa taqı kēçe siziñg ēwde yatsa, tēp derḥōst qıldı erse, Abū Hānife *rahmhi* taqı (11) qabūl qıldı. Qaçan kim Naşr ibnü Muḥammed Hicāzdın qayıttı taqı cāriyasını ēwke keltürdi, kēçe boldı erse, cāriya-(12)-singa aydı kim: Tōşek kemişgil, yatalıñg, tēdi erse, cāriyası aydı: Ey ḥōca, siz Abū Hānifeniñ şāgirdi (13) erür-mü-siz? Ol aydı: Belī, men Abū Hānifeniñ şāgirdi turur-men, tēdi erse, ol cāriya aydı kim: Men tört ay (14) Abū Hānife ēwinde turdum, anı kēçe yatğanını körmedim, ḥādımları tōşek salğanını körmedim. Erteke tegi (15) ṭā'at ve 'ibādat qılır, namāz qılır, Qur'ān oqıyur. Men ēwdeki ḥādımlarının sorar erdim kim özi kēçe yatmasmu? (16) tēp. Ol ḥādımları aytur erdi kim: Öziniñ yatmaq, uğımaq 'ādātı yoq. Ṭa'ām taqı anıñg üçün āmāda qılmaz (17) erdiler. Ṭa'ām yegenini men taqı körmedim. Ėmdi siz anıñg şāgirdi men, tēp aytur-siz taqı aña ittibā' qılmaz-siz. [191] (1) Siziñg taqı anıñg ara yer kök arasındaqı tēg tefāvut bar, tēdi erse, bu söz aña inğen eşer qıldı taqı qadğurdi (2) taqı aydı kim: Ey cāriya, anıñg qılğanını kim qılu bilgey? Velikin küç yetmişinçe ittibā' qılmaq kerek, tēdi taqı ol (3) kēçe erteke tegi Naşr ibnü Muḥammed uğımadı, bir münğüşte ol namāz qıldı taqı bir münğüşte cāriyası namāz qıldı.

(4) 'Abdullāh ibnü'l-Mübārek *rahmhi* bir kün Abū Hānifeni üküş medḥ qıldı erse, bu cem' içinde bir kimerse aydı: (5) Yā 'Abdullāh, Abū Hānifeke inğen ziyāda medḥ qılır-siz. Andağ bolmağay, tēdi erse, 'Abdullāh ibnü'l-Mübārek ol kim-(6)-erseke ġazab qıldı taqı aydı: Abū Hānifeni neteg bilür-sen? Abū Hānife ol kimerse erdi kim otuz yıl yatsıġ namāzınıñg (7) yunuġı birle erte namāzını qıldı, tēdi erse, ol kimerse ḥeç neerse tēyü bilmedi. Taqı 'Abdullāh ibnü'l-Mübārek aydı (8) *rahmhi*: Abū Hānife *rahmhi* ramazān ayında Qur'ānnı altmış qata ḥatm qılır erdi. Kündüz bir ḥatm qılır erdi (9) taqı tünle bir ḥatm qılır erdi; taqı qırq bēş yıl. bēş namāzını bir yunuġ birle qıldı.

Abū Muqātil-i Samarqandī *rahmhi* (10) [aydı]: Qaçan kim Abū Hānife *rahmhi* fetvāke cevāb aytu başladı erse, eṭrāf-ı 'ālamdın fetvālar kelü başladı. Taqı bir qaç (11) kün ēwde* olturdi; ḥeç çıqmadı erse, cümle yārānları qatıñg kirdiler taqı aydılar: Yā imāme'l-muslimīn, siziñg (12) cemālınıñızdın bir qaç kün boldı kim maḥrūm bolduq. Ḥayr mu? tēp su'āl qıldılar erse, Abū Hānife *rahmhi* (13) aydı: Bir qorqunçlıġ tüş kördüm. Ol tüş meni inğen qadğurttı, tēdi erse, yārānları aydılar: Muḥammed ibnü

* Yazmada: *elde*

(14) Sîrîn bar, ta'bîr 'ilmini yahşı bilür. Ol tüşni aňgar sormaq bolğay-mu? tédiler erse, Abū Hānife aydı *rahmhi*: (15) Andağ qılalınğ, tédi. Yārānlar birle Muḥammed ibnū Sîrînge bardılar. Abū Hānife *rahmhi* İbnū Sîrînge aydı kim: (16) Tüşüm bolur, güristānga barur-men taqı Peyğāmbar 'as'nuñğ ravzasını ahtarur-men taqı süñgüklerini çıkarur-men, (17) yana burunqı tég ol süñgüklerni ornaşturur-men. Bu ḥāllardın soñğ oyğandım. Qaçan kim mundağ tüş kördüm erse, [192] (1) köñglümke qorquğ kirdi kim mundağ ustāhlıq neteg qıldım; Peyğāmbar 'as ravzasını ahtardım (2) taqı süñgüklerini çıqardım. Gür ahtarmaq şer'an yaman iş turur, ḥāşşa Peyğāmbar 'as'nuñğ gürını (3) ahtarmaq taqı yamanraq bolğay, tég qorquğ birle [oyğandım]. Ėmdike tegi turur-men, tédi erse, Muḥammed ibnū Sîrîn (4) aydı: Eger bu tüşüñğ ḥaqıqat erse, bu inğen yahşı tüş turur. Sen Muḥammed Resūlullāh sünnetini eḫyā qılğay- (5) -sen taqı tırgüzgey-sen. Peyğāmbar 'as sünnetini andağ tırgüzgey-sen kim sendin oza hem bir kim-(6)-erse andağ tırgüzmiş bolmağay. 'İlm içinge inğen tēriñğ kirgey-sen, tédi erse, Abū Hānifeniñ (7) köñglinge sewünç taqı şādılq kirdi.

Bir kün ḥalīfa İbnū Ca'fer taqı ḥatunı arasında ḥuşumat (8) tüşti erse, Abū Hānifeni ündediler taqı ḥalīfa taqı ḥatunı aydılar kim: Siz aramızda ḥākim boluñğ. Siz (9) neteg ḥukm qılsañğız, ḥukmuñğuzqa rāzī bolur-miz, tédiler erse, Abū Hānife *rahmhi* taqı qabūl (10) qıldı. Andın [soñğ] ḥalīfa aydı: Yā imāme'l-muslimīn, bir érke neçe ḥatun cüftlenmek revā bolur taqı neçe quma (11) revā bolur? tédi erse, Abū Hānife aydı *rahmhi*: Bir érke dört ḥatun almaq revā bolur, taqı köñgli neçe (12) tilese quma almaq revā bolur, velkin bu ḥatunlar ara 'adl qılu bilse. Birke ton opraq taqı nafaqa neteg qılsa, (13) taqı biringe andağoq qılmaq kerek; taqı biri qatında neçe kün tursa, taqı biri katında ança kün turmaq (14) kerek. Quma birle ḥatun qatında oynamaq ḥatunı ḥōrlamaq bolur, andağ qılmaq kerekmez. Eger ḥatun-(15)-lar ara tüzlük qılu bilmese, bir ḥatunğa qanā'at qılmaq kerek, neteg kim Tañrı te'ālā Kelāmı içinde ḥabar bēri (16) yarlıqar, *qt*:

فانكحوا ما طاب لكم من النساء مثنى وثلاث ورباع فان ختم الا تعدلوا (17)

فواحدة (3: IV)

Ma'nisi ol bolur kim: Ey mu'minler, cüftleniñğ ol kim sizke ḥoş kelgey ḥatunlardın êkkişer [193] (1) taqı üçer cüftleniñğ taqı törter cüftleniñğ. Ve eger bu ḥatunlar arasında tüzlük qılu bilmegeymen tég qorqsañğız, (2) bir ḥatun cüftleniñğ, tédi taqı ḥalīfadın destūr tiledi, çıqtı erse, Abū Hānifeniñ sözi ḥatunınga ḥoş (3) keldi taqı Abū Hānifeke bir ağır bahālīg tonluq ıda bērdi taqı éllig miñğ yarmaqnı taqı bir qul taqı bir qaravaş taqı (4) bir Mısrī derāzgüş ıda bērdi erse, Abū Hānife qabūl qılmadı, aydı: Men şer'at sözini ḥalīfağa aydım (5) erse, dīn üçün aydım, dünyā üçün

aymadım, tēdi. Ol keltürgen kişi nēceme derhōst qıldı erse, hēç (6) neerse qabūl qılmadı.

Bir kimerse 'Abdullāh ibnü'l-Mübārekdin su'āl qıldı kim küweçniñ ağızı açılmış erdi. (7) İçinde et birle şūrba qaynayur erdi kim bir çıpçuq küweç içinge tüşti taqı öldi. Bu küweç içinde-(8)-ki ta'ām murdār bolur-mu ya yoq mu? Su'āl qıldı erse, 'Abdullāh ibnü'l-Mübārek aydı *rahmhi*: Bu mes'eleniñ cevābını (9) men bilmez-men. Barayın, uluğ 'ulemālardın su'āl qılayın, tēdi taqı Kevfeniñ uluğlarıñğa su'āl qıldı, hēç cevāb (10) aytu bilmediler erse, bardı Abū Hānife *rahmhi* hıdmatıñğa taqı bu mes'eleni su'āl qıldı erse, Abū Hānife *rahmhi* (11) aydı: Ol küweçniñ şūrbası hārām turur, velikin ol küweçniñ içindeki et hukmı ol turur kim eger ol (12) çıpçuq tüşmişte küweç qaynayur hālda bolsa taqı ol çıpçuq küweç içinde qaynasa, et taqı hārām (13) turur, yemek revā bolmas; ve eger küweç qaynayur hālda bolmasa, et hārām bolmağay, velikin ol etni üç qata yuvmaq (14) kerek bolğay andın soñg yemek revā bolğay necis şūrba teggen* üçün.

Abū Yūsuf *rahmhi* Abū Hānifeke (15) üküş zamān mulāzimat qıldı, Abū Hānifeniñ ilmini hāşıl qıldı: Ėmdi öz ėwümde ˆolturayın, 'ibādat birle (16) meşğul bolayın, tēdi taqı Abū Hānife *rahmhi* hıdmatıñğa kelmez boldı erse, Abū Hānife *rahmhi* taqı (17) bildi kim Abū Yūsuf i'tiqādı ol turur kim: Men yetiz 'ālim boldum, Abū Hānifeke ihtiyācım qalmadı, tēp kelmez [194] (1) bolğay, tēdi. Taqı bir kimerseke aydı: Bargıl, Abū Yūsufqa su'āl qılğıl kim bir kimerse boyagçığa böz bērdi boyamaq (2) üçün. Bir qaç eyyāmdın soñg böz ėdisi keldi, boyagçıdın su'āl qıldı kim: Bözümni boyamadıñg-mu? tēp. (3) Boyagçı aytur. Sen mañga böz bērmişniñ yoq, tēp tandı erse, böz ėdisiniñ tanuqı yoq; bolmasa da'vā (4) qılmaqı qoydı taqı ol boyagçıqa aydı kim: Sen köz köre benim bözümni tandıñg. Ėhiratta Hāq te'ālāniñ hāzratında (5) sendin da'vā qılğaymen, tēdi taqı kētti. Yana bir qaç eyyāmdın soñg bu boyagçı pişimān yēdi, taqı ol böz ėdisini (6) ündedi taqı aydı kim: Men yaman qıldım, tandım. Uş bözünğni boyadım, tēp böz ėdisiniñ ileginde (7) qoydı. Andın soñgra aydı: Bu böz ėdisinge bözini boyamaq ücresi vācib bolur-mu yā taqı yoq mu? tēp su'āl qılğıl. (8) Eger Abū Yūsuf aysa kim böz boyamaq ücresi vācib bolur tēse, haṭā aydıñız tēgil, ve eger vācib bolmaz tēse, (9) hem taqı haṭā aydıñız tēgil, tēdi erse taqı ol kimerse Abū Yūsuf hıdmatıñğa bardı taqı Abū Hānife aymış tēg su'āl (10) qıldı erse, Abū Yūsuf cevāb aydı: Vācib bolur, tēp. Ol kişi aydı: Haṭā turur, tēdi. Yana aydı: Vācib bolmaz, tēdi (11) erse, ol kişi aydı kim: Bu taqı haṭā turur, tēdi erse, Abū Yūsuf müteḥayyir boldı, turdı taqı ol kişi birle Abū Hānife hıdmatıñğa (12) bardı taqı anıñ su'ālını Abū Hānife qatında taqrır qıldı taqı öz cevābını hem taqrır qıldı erse, Abū

* Yazmada: tēgen.

Ḥanîfe aydı: Bu su'âlqa (13) cevâb aymaq inġen müşkil turur, muŋğa öŋġin türlü cevâb aymaq kerek, tedi erse, Abū Yūsuf aydı: Bizke beyân (14) qılınġ fâyida bolsun, tedi. Abū Ḥanîfe aydı *rahmhi*: Bu mes'eleniŋ cevâbı ol turur kim: Eger bu boyagçı bözni (15) boyamışdın soŋ tandı erse, ücre vâcib bolur; ve eger bözni boyamadın burun tandı, andın soŋ bözni (16) boyadı erse, ücre vâcib bolmas, tedi erse, Abū Yūsuf mundın soŋ hêç mulâzimatnı qođmadı. Abū Ḥanîfe (17) aydı *rahmhi*: Ḥaq te'âlânıŋ 'ilmi deryâ turur, kimerse Ḥaq te'âlânıŋ 'ilmini tamâm qılu bilmes. Kimnüŋ kim i'tiqâdı [195] (1) ol bolsa kim men tamâm 'âlim boldum, hêç bilmegenim qalması tесе, ol kimerse öz nefsinge yığlasun, tedi erse, (2) Abū Yūsuf ol i'tiqâdını özindin kéterdi taqı qabûl qıldı, burunqı tēġ hıdmat qılu başladı.

Abū Ḥanîfe (3) *rahmhi*'niŋ hıdmatıŋa bir kimerse keldi taqı aydı: Yâ imâme'l-muslimîn, men on minġ yarmaq bir kimerse qatında emânat (4) qoydum. Ol kişini barça ħalq emîn tédiler erse, men taqı emîn saqındım taqı tanuqsuz qoydum. Ėmdi tandı taqı (5) benim tanuqum yoq, né qılayın, bilmez-men, müteġayyir bolup turur-men. Bir ħile bolġay-mu kim qılsaŋız taqı ol benim ħaqqım (6) maŋğa tēġse. Üküş zârılıq qıldı erse, Abū Ḥanîfe *rahmhi* aydı: Sen bargıl, men bir ħile qılġaymen. Bolġay kim (7) ol ħaqqıŋ saŋğa teggey, tedi erse, ol kimerse şâğ bolup çıqtı. Bir qaç kündin soŋ Abū Ḥanîfe *rahmhi* (8) ol ħiyânat qılġan kişini ündedi taqı aŋğa aydı kim: Bir kün Ḥalifa maŋğa aydı: Yâ imâme'l-muslimîn, qatımda beytü'l-mâl taqı (9) yetimler mâlı üküş yığıldı. Eger bir emîn kişi bolsa, aŋgar teslîm qılsaq, ol bizim qatımızda bolsa, tēp aydı erse, (10) men kişilerke su'âl qıldım kim bu elde ħöcalarda emîn kim turur? tēp; sizni aydılar. Ėmdi siz qabûl qılur-mu-(11)-siz? tedi erse, ol aydı kim: İnġen qabûl qılur-miz, tedi taqı çıqtı. Andın soŋ Abū Ḥanîfe *rahmhi* ol yarmaq (12) eşdesiŋe aydı kim: Ėmdi bargıl, taqı ol kişidin yarmaqıŋnı tilegil taqı bērmese, men seni qâzıqa eiletür-men taqı (13) saŋğa ant bērür-men, tēp ayġıl. Qaçan kim bu yarmaq eşisi barıp andın yarmaqını tiledi erse, ol kişi bu alġuluġnı (14) ewke kigürdi taqı aġırladı taqı on minġ yarmaqını şandūq-dın çıkarıp teslîm qıldı taqı aydı kim: Siziŋ (15) keremüŋüzdin derġost ol turur kim benim taŋanımnı kişike aymasaŋız, tedi erse, ol taqı qabûl qıldı taqı çıqtı (16) aldı, sewnüp çıqtı taqı Abū Ḥanîfe hıdmatıŋa keldi Abū Ḥanifeke ħabar bērdi. Taqı bir qaç kündin soŋ ol taŋan (17) kişi Abū Ḥanifeke keldi taqı aydı: Yâ imâme'l-muslimîn, Ḥalifaqa mēdin ħabar bērdiŋiz-mü? tedi erse, Abū Ḥanîfe aydı: [196] (1) Bizim maqşūdumuz Ḥalifaqa ħabar bērmek ermes erdi. Maqşūdumuz öŋġin neerse erdi. Ol ħaşıl boldı tedi erse, (2) ol kişi taqı ħacıl bolup çıqtı.

Ḥalifa Abū Ca'fer Abū Ḥanîfeni Bağdādqa ündedi taqı Abū Ḥanifağa aydı: Yâ imâme'l-muslimîna, (3) köŋlüm andaġ tiler kim siz Bağdād şehrinde qâzı bolsaŋız, cümle şeerlerdeki qâzılar sizing fermânıŋızda bolsa, (4)

kimni tilesenğiz, qāzī qılsañgız taqı kereksiz kişilerni ma'zül qılsañgız, tedi erse, Abū Hānife aydı *rahmhi*: (5) Men qāzılıqğa lāyıq ermez-men, tedi erse, Hālifā aydı kim: Nişe lāyıq ermez-sen? Abū Hānife aydı: Eger bu sözüm (6) rāst bolsa, haqıqat lāyıq ermez-men ve eger bu sözüm yalğan bolsa, yalğan kişi qāzılıqğa yaramaz, tedi (7) erse, Hālifanınğ ğazabı keldi taqı aydı: Vallāh eger sen qāzılıqı qabūl qılmasañg, sēni zindānga qatğaymen taqı (8) üküş 'azāb ve 'uqubatlar qılğaymen, tedi erse Abū Hānife aydı: Ne kerek erse qılğıl, men qāzılıqı qabūl (9) qılmaz-men, tedi erse, Hālifā buyurdı, Abū Hānifenı zindānqa kemiştiler. Bir qaç eyyām zindānda yattı. Yana Hālifā kişi (10) ıda bērdi kim: Sözümni qabūl qılurmu-sen? Eger sözümni qabūl qılsañg, sēni ağırlağaymen, hürmet ve 'izzet (11) qılıp qatımda hāşlardın qılğaymen; ve eger sözümni qabūl qılmasañg, 'azāb ve 'uqubatı ziyāda qılğay-men tēp (12) ıda bērdi erse, qabūl qılmağı. Hālifā buyurdu kim: Her kün zindāndın çıqarıñg taqı halāyıq közinde on yığaç uruñg, (13) tēp fermānladı erse, her kün Abū Hānifenı zindāndın çıqarıp on yığaç urur erdiler. Ançaqa tegi kim yüz taqı (14) on yığaç boldı erse, anda Abū Hānife *rahmhi* aydı kim: Yā Rebbī, munlarnıñğ şerrini mēndin kētergil, tedi (15) erse, Hālifāğa aydılar: Bu uluğ kişi erdi, munça 'azāb ve 'uqubat qıldıq, hēç qabūl qılmaz. Neteg qılalıñg? tedi-(16)-ler erse, Hālifā aydı: Anı ıdmaz-men, ant yāđ qılıp turur-men. Barıñg, ağı bēriñg, helāk bolsun, tedi erse, bardılar (17) taqı şerbet bērdiler erse, bildi, içmedi, küçün içürdiler. Ahvāl qatıg boldı, zār u zār yığlayu Haq te'ālāqa münācāt [197] (1) qılu cān bērdi, *innā lillāhi va innā ilayhi rāci'ūna*. Qaçan kim Bağdād halqı bu ahvālını eşittiler erse, cümle halāyıq yığlaştılar (2) qağğurdılar, qamuğları hāsta ve bezmān boldılar. Ol zindāndın çıqardılar taqı yuvdılar erse, İbnü's-Semāk (3) aytur: Men hāzir erdim. Alında bir hať peydā boldı Haq te'ālā qudratı birle taqı sağ elgi üze taqı sol elgi üze taqı (4) köksi üze hať peydā boldı. Alnı üze peydā bolğan hať bu erdi, *qt*:

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي (5) إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَُّرْضِيَةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

(LXXXIX: 27-30) وادخلي جنتي Ma'nisi ol bolur kim: Ey Haq te'ālānıñg

(6) fermānınga boyun sunğan nefis, qaytgıl Rebbünğnünğ savābı tapa Haq te'ālādın hoşnūd bolğan hālda taqı hāzratında (7) qaytmış hālda, ey nefis kirgil menim hāş qullarım birle uçtmağımqa, tēp alında bitilmiş erdi. Yana sağ (8) qolında bitilmiş erdi, *qt*:

ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون: (XVI: 32) Ma'nisi ol bolur kim: Kiriñg uçtmağqa (9) ol sebeb birle kim

dünyāda eđgü 'ameller qılır erdiñgiz. Yana sol qolında bitilmiş erdi, *qt*:

(XVIII: 30) انَّا لَا نَضِيعُ اجْرَ مِنْ أَحْسَنِ عَمَلَا Ma'nisi ol bolur kim: Biz

zāyi' qılmaz-miz ol kişiniñg savābını kim eđgü qıldı 'ameldin. (11)

Yana köksi üze bitilmiş erdi, *qt*: (IX:21) يَبْشُرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ

Ma'nîsi ol bolur kim: (12) Bişârat bérür sizlerke Rebbüñgüz rahmat birle öz hâzratıdın taqı hoşnûdluq birle.

İsmâ'îl atlıg kimerse (13) aytur: Tüşümde Muḥammed ibnü Ḥasanı kördüm taqı aydım: Yâ Muḥammed ibnü Ḥasan, Ḥaq te'âlâ seninğ birle ne mu'âmilat qıldı? tēp (14) aydım erse, ol aydı kim: Ḥaq te'âlâ mēni yarlıqadı taqı aydı kim: Ey Muḥammed ibnü Ḥasan, men sēni 'azâb ve 'uqûbat qılmaq (15) tilese erdim, seninğ içinğde bu 'ilmni qoğmağay erdim, tēdi. Andın [sonğ] men aydım: Yâ Muḥammed ibnü Ḥasan, Abū Yūsuf maqâmı qayu (16) yerde turur? tēp su'âl qıldım erse, Muḥammed ibnü Ḥasan aydı: Menim maqâmum taqı Abū Yūsuf maqâmı mēndin üstün, yerdin (17) kök miqdârınça tefâvut bar, tēdi. Yana men su'âl qıldım: Yâ Muḥammed ibnü Ḥasan, Abū Ḥanîfe maqâmı qayu yerde turur? tēp aydım erse, [198] (1) Muḥammed ibnü Ḥasan aydı: Heyhât heyhât, Abū Hanîfe maqâmı a'lâ 'illiyyinde turur, tēp aydı.

Abū Ḥanîfe *rahmhi* (2) yetmiş êkki yaşında âḥiratqa naql qıldı. Êwinde bir Muşḥafđın öñin neerse kitâb yoq erdi.

SEKSİNÇ FAŞL

(3) İmām Şâfi'î *rahmhi* fazâyiliniñ beyânı içinde turur.

İmām Muḥammed ibnü Başraviyya *rahmhi* Kenzü'l-aḥbâr (4) atlıg kitâbında bu ḥadîşni keltürmiş, ḥadîş bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من خدم علما سبعة أيام (5) فكأننا خدم الله تعالى سبعة آلاف سنة واعطاه الله تعالى بكل يوم ثواب ألف شهيد

Ḥadîş ma'nîsi (6) ol bolur kim: Peyğambar 'as andağ ḥabar bérür yarlıqadı: Qayu mu'min ve muvaḥḥid bir 'âlimqa yeti kün Ḥaq rizâsı (7) üçün ḥıdmat qılsa, Tanğrı te'âlâqa yeti minğ yıl ḥıdmat qılmış tēg bolğay taqı tēgme bir küninge minğ şehîd şavâbı (8) Ḥaq te'âlâ rûzî qılğay. Biliñg, âgâh boluñg kim mundağ uluğ şavâb ve derece 'âlimqa ḥıdmat qılmaqđın ḥaşıl (9) bolsa, ol 'âlim derecesi taqı şavâbını kim qıyâs qılu bilgey? Velîkin ol 'âlim andağ 'âlim kerek kim 'ilmi birle 'amel qılsa, Şâfi'î (10) İmām menğizlig *rahmhi*.

Rebî' aytur erdi *rahmhi*: İmām Şâfi'î *rahmhi* ramazân ayında Qur'ânı altmış (11) qata ḥatm qılur erdi namâz içinde.

Yana İmām Ğazâlî *rahmhi* Ehyâ'u'l-'ulūm atlıg kitâbında bu ḥadîşni keltürmiş: (12) İmām Şâfi'î *rahmhi* tünni üç ülüş qılmış erdi: bir ülüşinde 'ilm birle meşğül bolur erdi taqı bir (13) ülüşinde namâz birle meşğül bolur erdi taqı bir ülüşinde ımızğanur erdi.

Ḥasan-i Kerabîsî *rahmhi* (14) aytur: İttifâq andağ tüşti kim bir kēçe İmām Şâfi'î *rahmhi* ḥıdmatında tünedim. Tünnüñg üçte biringe tegi namâz (15) qıldı, tegme bir rek'atda ellig âyat oqıyur erdi hem taqı ziyâda oqıyur

erdi yüzke tegi hêç rahmat âyatı keçmez erdi kim (16) ol âyatqa Haq te'âlânın rahmatını tileyür erdi özing taqı cümle mu'minlerke taqı hêç 'azâb âyatı keçmez erdi kim (17) Haq te'âlâ hazratınğa sığınur erdi taqı necât tileyür erdi gür 'azâbıdın özing hem taqı cümle mu'minlarğa. [199] (1) İmâm Şâfi'î aydı *rahmhi*: On altı yılqa tegi men toya ta'âm yemedim, tedi. Aydılar: Yâ imâme'l-muslimîn, nişe toya (2) ta'âm yemediñiz? tęp su'âl qıldılar erse, cevâb aydı: Ol ma'nîdin ötrü kim âdemî ta'âmını toya yese, teni ağır (3) bolur, köñgli qatıg bolur, zîrekliki andın zâyil bolur, uyqusı üküş bolur, 'ibâdat ve tâ'at qılmaqğa teni sust (4) bolur, tęp cevâb aydı.

İmâm Şâfi'î aydı *rahmhi*: 'ömrüm içinde men hergiz ant içmedim hem râst hem taqı (5) yalğan.

Ahmed ibnü Yahyâ aytur: İmâm Şâfi'î birle bâzârdın keçip tururda kördük bir kimerse taqı bir kimerseke (6) sıfâhat qılur erdi ya'nî eşitmegü söz birle sefihlik birle söker erdi. Andın sonğra İmâm Şâfi'î *rahmhi* bizlerke aydı: Zînhâr ve zînhâr qulaqlarınğızni saqlanğ mundağ bēhūda sözlerni eşitmekdin (7) neteg kim tilleriniñizni saqlayur-siz mundağ bēhūda sözlerni söylemekdin; ve eger kimerse mundağ bēhūda sözlerni (8) eşitmekdin qaşd birle eşitse, ol sözlegenge ne 'azâb ve 'uqubat erse, eşitgenge taqı andağ 'azâb ve 'uqubat (9) bolğay, tedi.

İmâm Şâfi'î aytur *rahmhi*: Kimerse Tanğrı te'âlânı sewer-men tese taqı anıñ köñlinde bolmasa dünyâ (10) muhabbatı bolsa, ol kimerse yalğan aydı, tedi.

İmâm Şâfi'î *rahmhi* Ka'beke ziyârat qılu bardı. Mekkeniñ tarafında (11) hayma tiktiler özi üçün, ol haymada özi olturdu. Mekkeniñ 'âlimları, faqırları keldiler, özing ziyârat (12) qıldılar. Özi qatında on minğ yarmaq bar erdi, cümlesini kelgenlerke 'aşa qıldı, taşadduq qıldı, qatında hêç neerse (13) qalmadı. Bir kün özi at minip barurda elgidin qamçısı tüşti erse, bir kimerse öziniñ qamçısını yerdin (14) kötürdi taqı özing sundı erse, qatında ellig altun bar erdi, hâzır ol ellig altunni, ol qamçı sunğan kişike (15) bērdi.

Hâriş ibnü Lebîz aytur: İmâm Şâfi'î birle Şafâğa çıqtuq taqı anda olturduq. Mañga aydı: Yâ Hâriş, (16) Qur'ân oqıgıl, tedi erse, men taqı Qur'ân oqıyu âğâz qıldım. Âvâzım inğen hoş erdi. Qaçan kim bu âyatqa tegdim erse, (17) *qt*: (LXXVII, 35-36) *هذا يوم لا ينطقون ولا يؤذن لهم فيعتذرون* Ma'nîsi ol bolur kim: Qıyâmat kün ol kün turur kim [200] (1) kâfirlar ol kün hüccetlig söylemezler taqı anlarqa 'öwr qılmaqqa destür bērilmes. Baqar-men İmâm (2) Şâfi'îniñ yüzi müteğayyir bolmış, titreyü hâli aynadı, bēhüş boldı yıqıldı erse, men qorqtum, başı (3) qatında ança olturdum kim 'aqlınga keldi taqı olturdu taqı êkki elginı kötürdi taqı Haq te'âlânın (4) hazratınğa zârîlıq birle közi yaşı, bağı başı birle munâcât qılu başladı.

Aydı: Ey Bār Hüdāyā, saṅga (5) sığınur-men kezzāblar maqāmıdın taqı senıñ ḥazratıñdın i'rāz qılğan ġāfillar maqāmıdın. Ey Bār (6) Hüdāyā, 'arīflar köñgli senıñ ḥazratıñda inġen qatıġ boldı. Ey Bār Hüdāyā, cūduñnı taqı keremüñni men miskīn (7) 'asf vü cāfī quluñqqa sen 'afv qılğıl, tēdi.

Hārīş ibnü Lebīz aytur: Bağdādqa bardım taqı Decle qırıġında (8) yun-maqğa olturdum erdi. Artımdın bir kimerse aytur erdi: Ey yigit, yunuġuñnı körklüg qılğıl, Haq tebāraka (9) ve te'ālā dūnyāñnı taqı āḥiratıñnı körklüg qılğay, tēdi taqı bardı erse, baqtım, bir kimerse barur taqı artında (10) üküş ḥalāyıq baru tururlar. Men taqı yundum taqı ol kimerseleler artıñga bardım. Baqar-men, İmām Şāfi'ī turur (11) *rahmhi*; mañga aydı: Yā Hārīş, ne üçün keldiñ, ḥacatıñ ne turur? tēdi erse, men aydım: Yā imāme'l-muslimīna, (12) ḥacatım ol turur kim Tañrı *ttv* sizke ögretgen 'ilmdin mañga taqı ögretseñiz, tēdim erse, (13) mañga aydı: Yā Hārīş, kim kim Haq *ttv*'nıñ Kelāmını bilip anı rāstqa tutup anıñ birle 'amel qılsa, (14) qıyāmatta qurtuldı; taqı kim kim öz dīniniñ qadğusın yese, tamuġdın ḥalāş boldı; taqı kim kim dūnyāke raġbat-(15)-sız bolsa, āḥiratta Haq te'ālaniñ şavābını körüp közi yarudı, tēdi taqı aydı: Yā Hārīş, taqı ziyāda aytu (16) bēreyin-mü? tēdi erse, men aydım: Aytu bēriñ, tēdim. Aydı: Yā Hārīş, kimde kim üç ḥaşlat bolsa, ol kişiniñ (17) İmānı tamām boldı; kim kim Haq te'ālaniñ buyurğan işlerini qılta taqı öñinlerke buyursa, Haq te'ālaniñ yıġmış [201] (1) işleridin yıġılta taqı öñinlerke buyursa, yıġsa taqı şerī'at içinde nē ḥadlar kim barsa cümlesini saqlasa, (2) ol kişiniñ İmānı tamām bolur, tēdi. Yana aydı: Yā Hārīş, taqı ziyāda qılayın-mu? tēdi erse, men aydım: Yā imāme'l-muslimīna, (3) ziyāda qılıñ, tēdim. Aydı: Yā Hārīş, zīnhār ve zīnhār dūnyāke raġbatsız bolğıl taqı āḥiratqa raġbatlıġ (4) bolğıl taqı qamuġ ḥālūñda taqı qamuġ işiñde Tañrı birle bolğıl cümle 'azāb ve 'uqūbatdın qurtulğaysen (5) qurtulğanlar birle, tēdi taqı yārānları birle bardılar. Burunqı 'ulemā özleri 'amel qılmağın taqı bir kimerseke aymas (6) erdiler. Mundın ma'lūm bolur kim İmām Şāfi'ī *rahmhi* bu ayğan sözler birle 'amel qılmağ erdi.

İmām Şāfi'īga (7) derḥōst qıldılar kim: Bizke va'z ve naşīḥat qılı bērsenġiz, tēp. Özi aydı kim: Qur'ān içinde ēkki āyat bar. (8) Ol ēkki āyat inġen mēni qorqıtur; yoq erse sizke va'z qılğay erdim, tēdi erse, aydılar: Ol ēkki āyat (9) qayu āyat turur? tēdiler erse, İmām Şāfi'ī aydı *rahmhi*: Bu āyat [ol] turur kim, *qt*: (LXI: 2) تفعلون (10) ما لا Ma'nīsi ol bolur kim: Nişe aytur-siz anı kim qılmağ-siz? Taqı bir āyat ol turur kim *qt*:

(II: 44) أتأمرون (11) الناس بالبر وتنسون أنفسكم (12) Ma'nīsi ol bolur kim:

Ḥalqlarğa eğğülük birle buyurur-siz taqı özleriñizni (12) unıtur-siz.

İmām Şāfi'ī *rahmhi* aydı: Hēç men bir kişi birle baḥş qılmağım meger arzūm ol erdi kim (13) kākī bu qarındaşım tilinge şavāb söz yörise, taqı

Haq te'âlâ bu qarındaşımın haqadın saqlasa taqı yârî (14) bërse, tēp ârzûlar erdim.

İmâm Aḥmed Ḥanbel *rahmhi* Peyğāmbar 'as'nuṅ ḥadîşleridin üç (15) yüz minṅ ḥadîş yâd tutar erdi. Taqı İmâm Şâfi'î ḥıdmatına keldi taqı İmâm Şâfi'îqa şāgird boldı. Ğāşiya-(16)-sını köterip atı artınğa yöriyür erdi. Yārānları aydılar: Yâ Aḥmed, sen munça minṅ ḥadîş Peyğāmbar 'aleyhi's (17) salām ḥadîşleridin yâd tutar-sen, munça ḥalāyıq-ğa 'ilm aytur-sen, sendin yaşqa, kiçig oğlanqa şāgird bolduṅ [202] (1) taqı munuṅ ḥıdmatında yöriyür-sen, tēp aydılar erse, Aḥmed Ḥanbel aydı *rahmhi*: Zînhār ve zînhār İmâm (2) Şâfi'îniṅ kiçiglikinge nazar qılmaṅ kim 'ilmi inṅen üküş turur. Ḥadîş kim men yâd tutup turur erdim, cümle-(3) -siniṅ ma'nılarını ḥaqāyıqlarını özidin eşitür-men, hēç kimersedin eşitmedim. Eger özingde satğaşmasa (4) erdim, aḥādîş me'ânîsidin taqı Qur'ānnıṅ ḥaqāyıqdın mahrûm bolğay erdim, tēp aydı. Andın soṅ [aydı]: Qırq (5) yılqa tegi hēç namāz qılmaz erdim kim ol namāzdın soṅ İmâm Şâfi'îqa du'â qılmasam. Bir kün İmâm Aḥmed Ḥanbel-(6)-niṅ oğlu aydı: Ey baba, eşitür-men, tegme bir namāz soṅında İmâm Şâfi'îqa du'â qılır-siz, tēdi erse, İmâm (7) Aḥmed aydı: Ey oğlum, İmâm Şâfi'î ḥalāyıqğa kün menṅizlig turur. Künnüṅ neteg kim cümle 'ālamqa fāyidası teger, (8) İmâm Şâfi'îniṅ taqı cümle 'ālamqa fāyidası teger. Yâ taqı İmâm Şâfi'î bu ḥalāyıqğa 'āfiyat taqı tendürüstlük (9) turur. Neteg kim ādem oğlqa tendürüstlükdin üküş fāyida teger, İmâm Şâfi'îdin taqı ḥalāyıqqa üküş menfa'at (10) teger. Men neçök du'â qılmağayın? tēdi.

İmâm Şâfi'î aydı *rahmhi*: Peyğāmbar 'as'nı tüşümde kördüm. Maṅa (11) aydı: Ey yigit, sen kim sen? tēdi erse, men aydım: Yâ Re-sûlallāhi, men siziṅ uruğdın turur-men, tēdim. Maṅa aydı: (12) Ey yigit, yaqın kelgil, tēdi erse, men yaqın keldim. Maṅa aydı: Ağzıṅnı açğıl. Men taqı ağzımın açtım erse, (13) ağzımqa tûfkürdi, andağ kim mübārek todaqı benim ağzımğa tegdi. Andın soṅ aydı: Barğıl, Tanğrı te'ālāniṅ (14) berekâtı seniṅ üze bolsun, tēp du'â qıldı. Peyğāmbar 'as ḥıdmatıdın adırıldım. Baqar-men emİre'l-mu'minİna (15) 'Alî *raḥhu* qarşu keldi taqı öz elgidin yüzükini çıkardı taqı benim elgimke qattı. Andın soṅ (16) oyğandım. Nē 'ilm kim Haq *tvt* maṅa rûzî qıldı, cümlesi Peyğāmbar 'as'nuṅ 'ilminiṅ sirāyatı (17) erdi. Taqı emİre'l-mu'minİna 'Alî 'bnü Abî Tālib *raḥhu*'nuṅ 'ilminiṅ sirāyatı erdi.

İmâm Şâfi'î *rahmhi* nāraside [203] (1) erken Qur'ân oqıyur ḥalda, qarı anası bar erdi, êkki kişi kelip bir cāmadānnı emānat qoğtılar içindeki (2) tonları birle taqı aydılar kim: Biz êkegü kelsek, bu cāmadānnı bizke bergey-siz taqı biz êkegüdin birimiz başqa (3) kelse bërmegey-siz, tēdiler. Taqı üküş rûzgārdın soṅ biri keldi taqı ol cāmadānnı tiledi erse, İmâm Şâfi'î (4) vālidasınıṅ ḥātırıdın ol şart ketti taqı ol cāmadānnı bërdi. Yana bir qaç eyyāmdın soṅ biri keldi taqı ol cāmadānnı (5) tiledi erse, vālidası

aydı: Men ol cāmadānnı seninḡ yārinḡqa bērdim, tēdi erse, ol aydı kim: Biz ēkegü (6) şart qılmiş erdük kim biz ēkegü cem' bolmadın teslīm qılmaḡ, tēp; mēndin başqa neteg tapşurdunḡuz? tēdi erse, (7) İmām Şāfi'İninḡ vālidası müteḡayyir boldı. Ol müdde'İ bardı taqı qāzİdın kişi keltürdi taqı aydı: Turḡıl, qāzİqa (8) baralıḡ, tēdi erse, İmām Şāfi'İninḡ vālidası qađḡurdı, yıḡlayu başladı. Anıḡ üçün kim İmām Şāfi'İninḡ vālidası (9) hēç mundaḡ ḡuşūmat birle qāzİqa barmıy yoq erdi. Bu iş inḡen ağır keldi. Bu arada İmām Şāfi'İ ustāddın (10) keldi. Baqar, vālidası yıḡlayur. Aḡ-vālmı su'āl qıldı erse, qışsanı aytu bērdi. İmām Şāfi'İ aydı qāzİ nāyibi (11) qatında: Ey emānat qoyḡan, sen anamḡa aydınḡ-mu kim bu emānatnı biz ēkegü kelmedin tapşurmaḡıl, tep? (12) Ol aydı: Aydım. İmām Şāfi'İ aydı: Andaḡ erse, bargıl, ol yārinḡnı alıp kelgil. Ol emānatnı men saḡa teslīm (13) qılayın. Andın başqa teslīm qılmaq bolmas, şartınḡız andaḡ ermiş, tēdi erse, ol müdde'İ müteḡayyir boldı. Qāzİninḡ (14) nāyibi taqı aydı kim: Bu oḡlan rāst aytur, şartqa vefā qılmaq kerek, tēdi erse, ol müdde'İ da'vāsını qoydı.

(15) Harūne'r-Reşİd ḡalıfa bir kēçe ḡatunı Zübeyde ḡatun birle ḡuşūmat qılıştılar. Ol ḡuşūmat içinde Zübeyde (16) ḡatun ḡalıfaḡa aydı kim: Ey tamuḡluḡ, tēp. ḡalıfa aydı: Eger men tamuḡluḡ bolsam, sen mēndin üç ḡalāq ḡarām sen, (17) tēdi taqı bu söz soḡında pişimān qıldı taqı tiledi kim oḡlanları anası ḡarām bolmasa. Buyurdı cümle 'ulemānı yıḡdılar. [204] (1) Harūne'r-Reşİd bu mes'eledin su'āl qıldı erse, cümlesi aydılar: Bizler bu mes'eleninḡ cevābın aytu bilmez-miz, (2) anıḡ üçün kim bu ādam oḡlınıḡ uçtmaḡlıq bolmaḡnı taqı tamuḡluḡ bolmaḡnı kimerse bilmez; ādam āḡir (3) ḡālında nē ḡāl üze dūnyādın çıkar ma'lūm ermes, tēdiler erse, ḡalıfa qatıḡ qađḡurdı, müteḡayyir boldı (4) erse, bu 'ulemālar arasın bir nārasİde oḡlan örü qoptı taqı aydı: Ey ḡalıfa, qađḡurmaḡıl, bu mes'eleninḡ (5) cevābını men bilür-men, tēdi erse, ḡalıfa sewündi. Ba'zılar aydılar: Bu oḡlan mecnūn mu turur? Munça uluḡ (6) 'ālimlar bilmez-men tēgendin soḡ bu neteg ayḡay kim men bilür-men tēp? Qaçan kim Harūne'r-Reşİd bu oḡlanınḡ (7) sözini eşitti erse, aydı: Ey oḡlan, maḡa yaqın kelgil, tēdi. İmām Şāfi'İ taqı ḡalıfaḡa yaqın keldi. ḡalıfa aydı: Qanı cevāb (8) ayḡıl, tēdi erse, İmām Şāfi'İ aydı: Yā ḡalıfa, siz mü maḡa muḡtāc turur-siz yā taqı men mü sizke muḡtāc turur-men? (9) tēdi erse, ḡalıfa aydı kim: Men saḡa muḡtāc turur-men, tēdi. İmām Şāfi'İ aydı: Andaḡ erse, siz taḡt üze oturup (10) su'āl qılmaḡnıḡız taqı men taḡtdın asra turup sizke cevāb aymaḡm munāsib ermez, tēdi erse, ḡalıfa aydı: (11) Rāst aydınḡ, tēdi taqı özi taḡtdın tüştı taqı İmām Şāfi'İni taḡtqa aşurdı taqı özi ileḡinde çöküp (12) ḡużūr birle olturdı erse, İmām Şāfi'İ aydı: Ey ḡalıfa, sen 'ömrünḡ içinde hēç ma'şiyatqa qaşd (13) qılmişdın soḡ ḡaḡ te'ālānıḡ qorquḡnı köḡlünḡge tüşürüp ol ma'şiyatdın rucū' qılmişnḡ bar mu? (14) tēdi erse, ḡalıfa aydı: Bar. İmām Şāfi'İ aydı: Andaḡ erse ḡatununḡ ḡalāl turur taqı

uçtmaḥlūḡ turur-sen, (15) tēdi erse, 'ulemālar aydı kim: Bu sözni qayu yerdin aytur-sen? tēdiler erse, İmām Şāfi'ī aydı: Men bu sözni (16) Kelāmu'llāhdın aytur-men taqı bu āyatdın aytur-men kim, *qt*: وَأَمَّا مِنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ (17) عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى (LXXIX: 40-41)

Ma'nisi ol bolur kim: Qayu bir kimerse Ḥaq *tvt* ḥazratdın [205] (1) qorqsa taqı nefsinı tilekdin yıḡsa ḥaqıqatta uçtmaḥ anıñ örgegü yeri turur, tēdi erse, cümle 'ulemālar taḥsīn (2) bērdiler taqı aydılar: Ḥaqıqat cevāb bu turur kim bu oḡlan aydı, tēp inşāf qıldılar erse, Ḥalīfa taqı 'azīm (3) şād boldı taqı üküş ḥal'atlar 'aṭālar bērdi. Ḥaq *tvt* İmām Şāfi'īniñ hürmetini ḥalāyıq ara izhār (4) qıldı.

Bir kün İmām Şāfi'īḡa aydılar: Falān yerde bir ḥatun bar kim başında Ḥaq te'ālā qudratı birle ėkki yüzi bar, (5) cümle ḥalāyıq barurlar taqı aṅḡa ta'accub qılurlar taqı Ḥaq te'ālāniñ qudratıḡa baqıp i'tibār qılurlar. Siz taqı barsaṅız (6) Ḥaq te'ālāniñ qudratıḡa muşāhida qılsaṅız, tēdiler erse, özi taqı raḡbat qıldı taqı ėwinge kirdi taqı yüz (7) altun aldı taqı yārānları birle ol ḥatun qatıḡa bardılar taqı yārānlarıniñ birini vekıl qıldı taqı aydı kim: Bu ḥatun (8) qatıḡa kirgil taqı ayḡıl kim Muḥammed ibnü İdrisi's-Şāfi'ī sēni bu yüz altun mehr üze cüftlendi; sen taqı özüñni (9) aṅḡa nikāḥqa cüftlücke bērdiñ-mü? tēp vekıl qıldı erse, ol ḥatun taqı qabūl qıldı. Andın soṅ İmām (10) Şāfi'ī taqı kirdi taqı ol ḥatunnuñ ėkki yüzinge muşāhida qıldı. Ḥaq te'ālāniñ qudratını körüp inḡen (11) ta'accub qıldı taqı 'ibret aldı taqı yüz altunni ol ḥatunḡa bērdi taqı ol sā'at içinde ol ḥatunḡa ṭalāq (12) bērdi taqı çıqtılar erse, yārānları aydılar: Yā imāme'l-muslimīn, ne iş bu kim qıldıñız? Bu ḥatunḡa bir nazar qılmaq (13) üçün yüz altun bērdiñiz, tēdiler erse, İmām Şāfi'ī aydı *rahmhi*: Men ḥarām ḥatunḡa ḥarām nazar neteg (14) qılayın? Ḥaq te'ālāniñ qudratıḡa baqıp i'tibār almaq ḥalālḥıq birle bolsa, fāyida qılḡay; ḥarāmluq birle (15) bolsa, nē fāyida qılḡay? tēdi.

Rebī' atlıḡ kimerse aytur: Tüş körer-men. Ādam peygāmbar 'as vefātı (16) bolmış. Bu ḥalāyıqlıqar cümle yıḡılışıp Ādam peygāmbar 'as'nuñ cenāzasıḡa namāz qılmaq tileyürler. Ertesi (17) mu'abbirqa bardım taqı bu tüşümni aydım erse, mu'abbir aydı: Ḥalāyıqlarda uluḡraqı peygāmbar şıfatlıḡ kimerse kerek kim [206] (1) dünyādın naql qılsa, tēp aydı. Taqı bir qaç eyyām keçti kim İmām Şāfi'ī *rahmhi* dünyādın naql qıldı.

(2) İmām Şāfi'ī *rahmhi* sökel boldı taqı vaşiyyat qıldı kim: Men āḥiratqa naql qılsam, fulān kimerseke (3) ḥabar bergey-siz kim ol kimerse mēni yuvḡay, tēdi. Qaçan kim āḥiratqa naql qıldı erse, ol kimerseke ḥabar (4) bērdiler erse, ol kimerse taqı keldi taqı su'āl qıldı kim: İmām Şāfi'īniñ nēce derem borçı qaldı? tēdi erse, (5) yārānları aydılar kim: Yetmiş miñ derem borçı bar, tēdiler erse, ol kimerse İmām Şāfi'īniñ ḡarīmlarını cem'

(6) qıldı ol yetmiş miñg deremni edâ qıldılar taqı aydı kim: İmām Şāfi' kim fulān kimerse yuvğay tēp vaşıyyat kim qıldı (7) anıñ ma'nisi bu turur borçını ötemek ma'nidin yan anı yuvmaq bolur, İmāmniñg murādı ol erdi, tēdi erse, (8) barça ħalāyıqlar ta'accub qıldılar.

Rebī' ibnü Süleymān aytur: İmām Şāfi'ni *raḥmhi* vefātudın soñg (9) tüşümde kördüm taqı aydım: Yā imāme'l-muslimīna, Ĥaq *tvt* siziñg birle ne mu'āmilat qıldı? tēdim erse, (10) İmām Şāfi' aydı: Yā Rebī', Ĥaq *tvt* mañga raḥmat qıldı taqı bir kürsī üze mēni olturguzdılar, (11) ferīşteler üzemge altunlar taqı yinçüler nişār qıldılar. Ĥaq te'ālā mangle yeti yüz miñg qata dünyā miqdārınça (12) uçmağda orun bērdi, tēdi.

TOQSINÇ FAŞL

İmām Mālīk *raḥmhi* fazāyiliniñg beyānı içinde turur.

(13) İmām Qāzī aydı Abū 'Abdullāh Quzā'ī *raḥmhi* Şihābu'l-aḥbār atlıg kitābında bu ḥadīşni keltürmiş, ḥadīş (14) bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم العلماء ورثة الأنبياء

Bu ḥadīş ma'nisi ol bolur kim Peyğāmbar 'as' (15) ḥabar bērü yarlıqar: 'Ālimlar peygāmbarnıñg mīrāşhoraları erürler, ol ma'nidin kim peygāmbarlar āḥiratqa (16) naql qılsalar, dünyāvī neerseler qoymaslar, velikin 'ilm qoyarlar. Qayu kimerse anlarınñg 'ilmelerini ḥāşil qılsa (17) taqı anlarınñg 'imleri birle 'amel qılsa taqı ol 'ilmelni bilmegenlerke öğretse, ol kimerse anlarınñg mīrāş- [207] (1) -ḥorası bolur.

Ol mīrāş-ḥoralardın taqı 'ilmi birle 'amel qılğanlardın biri İmām Mālīk erdi *raḥmhi*. (2) Qaçan kim İmām Mālīk *raḥmhi* Peyğāmbar 'as'nuñg ḥadīşini rivāyat qılmaq tilese erdi, arıg ābdast (3) qılur erdi taqı meḥāsinini tarar erdi taqı körklüg tonlarını keğer erdi taqı özinge ḥoş yıdığlar sürter erdi. (4) Andag qılmışdın soñg Peyğāmbar 'as'nuñg ḥadīşini rivāyat qılur erdi. Eger yārānları aysalar erdi kim: (5) Yā imāme'l-muslimīn, nişe mundağ qılur-siz? tēp, İmām Mālīk aytur erdi *raḥmhi* kim: Men Peyğāmbar 'as'nuñg ḥadīşini (6) ta'zīm qılur-men taqı kim kim Peyğāmbar 'as'nuñg ḥadīşini ta'zīm qılsa, Peyğāmbar 'as'nı ta'zīm qılmış tēg (7) bolğay taqı kim kim Peyğāmbar 'as'nı ta'zīm qılsa, Ĥaq te'ālānı ta'zīm qılmış tēg bolğay taqı kim kim Ĥaq te'ālānı (8) ta'zīm qılsa, Ĥaq *tvt* ol qulını dünyāda taqı 'azīz qılğay hem taqı āḥiratta 'azīz qılğay. Taqı bilinğ, āgāh (9) boluñg, ey yārānlarım, bu 'ilm üküş rivāyatlar yād tutmaq ermes, üküş ḥadīşlar beklemek ermes velikin bu 'ilm (10) Ĥaq te'ālānıñg nūri turur. Kimke tilese, rüzī qılur.

İmām Şāfi' *raḥmhi* aytur: İmām Mālīk ḥıdmatınğa bardım. (11) Bir kimerse özinge qırq su'āl qıldı. Ol qırq su'ālınıñg sekkiz su'ālınğa cevāb

aydı, otuz êkki su'âlinga (12) cevâb aymadı, bilmesmen, têdi, hêç uluğ-lar huzûrında ma'nga nuqsân bolğay, têmedi. Mundın ma'lûm bolur kim (13) İmâm Mâlik *rahmhi* dünyâke iltifât qılmaz erdi, nefsinge qahr qılğan erdi taqı Hâq te'âlânıñ rizâsını ıalab (14) qılğan erdi.

Mehdî hecke barmışda Medîneke kirdi, Peyğambar 'as'nı ziyârat qıldı. Andın (15) soñğ İmâm Mâlik hıdmatına bardı taqı İmâm Mâlikke su'âl qıldı kim: Bu Medîne içinde mülkinğiz bar mı? têdi erse, (16) İmâm Mâlik aydı: Mülkim yoq, têdi. Emîre'l-mu'minîna Mehdî aydı: Sizdin derhöst qılır-men, benim birle Bağdâdqa (17) barsañğız taqı Mu'fî atlığ kitâb taşnıf qılıp turur-siz, bu kitâbnı 'ulemâlar siziñğ hıdmatıñızda oqısalar, [208] (1) bu kitâb taqı munteşir bolsa, erte kêçe taqı siziñğ cemâlinğız birle müşerref bolsaq, têp derhöst qıldı erse, (2) İmâm Mâlik aydı *rahmhi*: Peyğambar 'as habar berü yarlıqar:

المدينة تنقي خبايها كما تنقي الكبر خبت الحديد ma'nîsi (3) ol bolur kim Medîne şehri Medîne ehlinge cümle şehirlerdin yêgrek turur eger bilseler, têdi taqı bir hadîsde (4) Peyğambar 'as andağ yarlıqar:

المدينة تنقي خبايها كما تنقي الكبر خبت الحديد

ma'nîsi ol (5) bolur kim: Medîne şehri habîş taqı yaman kişilerni özidin keterür. arığ pâklarnı tutar, neteg kim (6) temürçiniñ körüki temürnünğ yamanlarını, habîşlarını keterür taqı yahşısını, şâfîsini qoyar, têp aydı. (7) Êmdi eger men dünyâ 'izzeti üçün taqı nefsnünğ tana'umı üçün Peyğambar 'as'nunğ civârını qoyup anda barsam, (8) inğen habîşlardın bolğaymen, têdi, eger ma'nga dünyânıñ tamâm mülkini bêrseler, men Peyğambar 'as'nunğ (9) qonğılıqındın adırılmağaymen, têdi erse, emîre'l-mu'minîn Mehdî taqı hêç neerse aymadı taqı 'özr qılıp çıqtı. (10) Qaçan İmâm Mâlikniñ çawı 'âlamqa munteşir boldı erse, i'trâf 'âlamdın üküş mâllar hediyyeler kelür erdi. Ol (11) mâllarnıñ cümlesini Medîneniñ faqırlarına, miskînleringe, yetimlerinğ tefrîq qılır erdi, qatında hêç neerse (12) qodmas erdi kim üküş mâl kelse, hêç ol mâlnıñğ maħabbatı köñlinge kirmes erdi.

İmâm Şâfi'î *rahmhi* (13) aytur: Medîneke bardım. İmâm Mâlikniñğ hıdmatına ziyârat qılu bardım. Baqar-men, tâzî atlar bağığ turur taqı Mısrî (14) derâzgüşlar bağığ turur. Men su'âl qıldım kim: Bu atlar kim-nünğ atları turur? têp aydım erse, ma'nga aydılar kim: (15) Bu qamuğ atlar İmâm Mâlikniñğ atları turur, têp. Men taqı, özi hıdmatına kirdim. Bir zamân olturmışdın (16) soñğ aydım: Yâ İmâme'l-muslimîn, qapuğda ne körklüg tâzî atlar bağığ kördüm têdi[m] erse, ma'nga aydı: Yâ Abâ 'Abdullâh, (17) ol qapuğdağı atlarını taqı ol Mısrî derâzgüşlarını, cümlesini sa'nga bağışladım. Mëndin sizke hediye bolsun, [209] (1) têdi erse, men taqı qabûl qıldım taqı aydım: Yâ İmâme'l-muslimîna, bu atlardın

birini özünüzke qoysaңыз minmek üçün (2) bolğay-mu? tédim erse, mańga aydı: Yā Abā 'Abdullāh, men Medīne içinde, munça yıldın berü kim munda turur-men, hēç merkebke (3) minmişim yoq hem minmekke i'tiqādım yoq, tēdi erse, men aydım: Nişe minmes-siz? tédim erse, mańga aydı: Men Tańgrı (4) te'ālādın uftanur-men kim Peyğāmbar 'as yatğan şchernińg tupraqını merkeb tuynaqı birle bastursam, tēdi erse, (5) men ta'accub qıldım İmām Māliknińg Resūlqa mundağ ta'zīm qılmaqdın. İmām Mālik *rahmhi* munça bahālǵ tāzī (6) atlarını taqı bahālǵ derāzgüş-larını bir kimerseke bahşış qılmaqı delil turur kim hēç dünyāke iltifātı taqı maħabbatı yoq (7) erdi.

'Ulemālar aymışlar: Eger kimerseke Haq *tvt* māl ve ni'met rūzı qılsa taqı ol kimerse mālını tutsa ol ma'nı (8) üçün kim oğlum, qızım, ehlim kimerseke muhtāc bolmasunlar taqı yaq yawuqlarımqa mālđın menfa'at tegüreyin taqı dervış- (9) -lerke, miskınlerke, tullarğa, yetim-lerke ihsān ve in'ām qılayın, borçluğlarınıń borçın ötegeyin, esirlerni ħalās (10) qılayın, mescid, ribāt, köprüg qılayın, tēp tutar bolsa taqı an-larını qılsa, ol māl ańgar hēç ziyān qılmağay, belhōd kim āhiratta fāyida qılğay, (11) neteg kim Süleymān peyğāmbarga *şalavātu'l-llāhi 'alayhi va salāmu* memleketi taqı üküş māl tawarı hēç ziyān qılmağı. Kitāblarda andağ (12) kelür kim Süleymān peyğāmbar bir taht qıldurmuş erdi kim ol tahtnıńg uzunluqı yüz yığaç erdi, yigirmi bēş yığaçda (13) ādemiler olturur erdi taqı yigirmi bēş yığaç yerde periler olturur erdi taqı yigirmi bēş yığaçda keyik cānvarlar oltu- (14) -rur erdi taqı yigirmi bēş yığaçda quşlar olturur erdi. Haq *tvt* Süleymān peyğāmbar 'as'qa perilerni taqı (15) şeytānlarnı taqı yabandaqı keyiklerni taqı havādaqı quşlarnı taqı yelni cümle musaħħar qılıp turur erdi taqı Süleymān peyğāmbar- (16) -nıń üç yüz nikāhlı ħatunı bar erdi taqı yeti yüz quması bar erdi taqı bir taht üstüninde mińg ew qıldurup turur (17) erdi sırçadın tēgme bir ħatunğa; ħıdmatkārı birle bir sırça ewde olturguzur erdiler taqı Süleymān peyğāmbar 'as [210] (1) perilerke buyurup bir ħalı toqıtmış erdi altundın taqı yipekdin. Ol qalınıńg eni bir yığaç yer erdi, uzunı (2) hem bir yığaç yer erdi taqı ol qalını bu tahtnıńg ortasında yaymış erdi taqı ol qalınıńg ortasında altundın (3) minber qılmış erdi. Ol minbernińg tört yanında üç yüz mińg kürsī altundın qoğulmuş erdi taqı üç yüz mińg (4) kürsī kümüş-din qoğulmuş erdi. Süleymān peyğāmbar 'as ol altun minberke miner erdi taqı ol altun kürsiler (5) üze 'ālimlar olturur erdi taqı 'ālimlarnıńg teg-resinde ħalāyıqlar olturur erdiler taqı ħalāyıqlar tegresinde (6) periler olturur erdi taqı cümle quşlar bu taht üze olturğanlarğa havā üze qanatlarını kölige qılır erdiler. (7) Süleymān peyğāmbar 'as ol minber üze aşıp şerī'at aħkāmını, Haq te'ālānıńg fermānını beyān qılır erdi (8) taqı va'z ve naşīħat aytur erdi. Qaçan kim bu taht birle havā üzre yürümek tilese, qatıg yelge fermānlayur (9) erdi. Ol qatıg yel taht asra-

sınga kirip tahtını havâğa qaldurur erdi. Andın sonğ yumşaq yelge fermân- (10) -layur erdi. Ol yumşaq yel, qayu yanqa tilese, Süleymânı tahtı birle, bu 'azamatı birle, bu halâyıqlar birle életür erdi (11) ertedin öðlekke tēgi bir aylıq yer életür erdi taqı öðlekdin kēçeke tēgi bir aylıq yer életür erdi. Cümle quşlarınğ (12) tilini Haq te'ālā Süleymân peygāmbarqa bildürüp turur erdi. Qayu yerde bir kimerse söz sözlese, ol sözni yel keltürüp (13) Süleymân peygāmbarınğ qulaqınğa tegürür erdi. Haq *tvt* hēç kimerseke mundağ mülk taqı saltanat bērmedi kim (14) Süleymân peygāmbarqa bu mülki içinde halâyıqğa türlüğ türlüğ ni'metler aşatur erdi taqı özi palās ton keyer erdi (15) taqı zenbıl toqıyur erdi taqı ol zenbılını satar erdi, anıñ bahāsınğa arpa alur erdiler. Taqı ol hemİşe rûza tutar (16) erdi. Keçe bolsa taqı bir miskİnni hāşıl qılur erdi taqı ol arpa etmeki birle eştār qılur erdiler. Taqı aytur erdi (17) kim: Miskİn Süleymân taqı bir miskİn birle oturur arpa etmeki birle eştār qılur, tēp aytur erdi. Kitāblarda [211] (1) andağ kelür kim Süleymân peygāmbar 'as'nıñ maṭbaḥında her kün dört minğ eşek yüki buğday harc bolur erdi (2) taqı dört minğ sığır her kün boğuzlanur erdi. Munça ni'metlerdin Süleymân peygāmbar hergİZ tatmaz erdi, öz kesbidin (3) yeyür erdi taqı öz kesbidin keyer erdi. Munça uluğ memleketi bar erken meskeneti taqı alçaqlıqı andın uluğraq erdi. (4) Ma'lüm boldı kim māl taqı mülket maḥabbatı köñgölde bolmasa, Haq te'ālānıñ maḥabbatı köñgölde bolsa, ol māl taqı memleket ol (5) kimerseke ziyān qılmaz ermiş.

Qaçan kim Haq *tvt* İbrāhīm peygāmbar 'as'nı dōstım tēp 'ālam içinde (6) celve qıldı erse, neteg kim Kelām içinde ḥabar bērü yarlıqar, *qt*: (IV: 125) واتخذ الله ابراهيم خليلا (7) ma'nisi ol bolur kim: Tanğrı *tvt* İbrāhīm peygāmbarı dōst tuttı, tēp. Ferişteler bilmediler kim Haq (8) *tvt* İbrāhīm peygāmbarı ne sebebdin dōst tuttı. Ādemİ [Haq te'ālā] rizāsı üçün sewer cānıdın keçmeginçe, oğlı (9) qızdın, māl tawardın keçmeginçe neteg dōst bolğay? tēp saqındılar erse, anlarını cümle halâyıqğa bildürmek (10) üçün İbrāhīm peygāmbarı tecribe qıldı māl birle hem taqı oğul birle hem taqı cān birle. Māl birle tecribe qılınışda (11) Haq te'ālā rizāsı üçün mālın keçti taqı oğul birle tecribe qılınışda Haq te'ālā rizāsı üçün oğuldın taqı (12) keçti taqı cān birle tecribe qılınışda Haq te'ālā rizāsı üçün cāndın taqı keçti erse, cümle ferişteler bildiler kim (13) İbrāhīm peygāmbar 'as Haq te'ālānıñ dōstluqınğa lāyıq ermiş, tēp. Māl birle tecribe qılmağı ol erdi (14) kim Haq *tvt* İbrāhīm peygāmbarqa üküş māl tawar bērip turur erdi. Yılqı qarası inğen üküş erdi. Taqı (15) özininğ 'ādatı ol erdi kim sufrasında qonuq bolmasa, hēç ta'āmqa elig sunmaz erdi. Özininğ 'ādatını (16) ḥādımları bilmiş erdi. Qaçan kim qonuq ḥāzır bolmasa ḥādımları çıkar erdiler yol başlarını saqlayur erdiler (17) taqı qonuqlarını, miskİnlerni hāşıl qılıp keltürür erdiler. Nēçeme kim qonuqlarını

üküş keltürseler, şādılıqı [212] (1) artar erdi ve eger üç küнге tegi qonuq hâşil bolmasa, yalguz ta'âmı tenāvul qılmas erdi. Bir kün ferîşte- (2)-ler âdemî şuratinga bolup keldi. İbrâhîm peygâmbar 'as'ı yawuqında hoş âvâz birle Hâq te'âlâni (3) yâd qıldı taqı aydı: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ tedi erse, bu tesbîhniñ halāvâtı ya'nî tatlılığı İbrâhîm peygâmbar- (4)-niñ könglinge eşer qıldı erse, İbrâhîm peygâmbar 'as aydı: Ey 'azîz, Reb-bümniñ atını inğen hoş (5) aydıñ, mañga inğen eşer qıldı. Taqı bir qata aygıl, cümle mālımniñ yarusını sañga bēreyin, tedi erse, ol (6) ferîşte taqı êkinç qata hoş âvâz birle, hâzîn şavt birle Hâq te'âlâni yâd qıldı taqı aydı: *subbūhun quddūsun* (7) *Rabbu'l-malā'ikat wa'r-Rūhu* tedi erse, İbrâhîm peygâmbarnıñ vaqtı hoş boldı, hâlî müteğayyir boldı taqı aydı: Ey (8) 'azîz, êdim atını yana bir qata aygıl, cümle mālım, tawarım sañga bolsun, tedi erse, ol ferîşte taqı üç qata aydı. (9) İbrâhîm peygâmbar 'as Hâq te'âlâniñ atı birle hoşlandı, içi münevver boldı, taşı mu'aṭṭar boldı. Andın (10) soñğ İbrâhîm peygâmbar 'as suwğa kirdi, cümle tonını çupuldı taqı aydı: Ey 'azîz, cümle mālımni sañga va'da (11) qıldım erdi, uş tonlarımni alğıl taqı bargıl, êwümde cümle mālımni alğıl, şahrâdağı nê kim yılqı qara bar, (12) cümlesini sañga bağışladım Hâq te'âlâniñ rizâsı üçün, tedi erse, ol aydı kim: Yâ İbrâhîm, men ferîşte (13) turur-men, seniñ mālınğqa hâcatım yoq, velîkin sêni sınamaq üçün keldim, Hâq te'âlâniñ maḥabbatı üçün (14) mālındın keçer-mü yâ yoq mu? tēp. Biz cümle ferîşterke ma'lûm boldı kim köñgölde māl maḥabbatı yoq ermiş, (15) Hâq te'âlâniñ maḥabbatı bar ermiş tēp bildük, tedi taqı tonlarını qaytardı.

Yana oğul birle sınamaqı ol (16) erdi kim İbrâhîm peygâmbar 'as tüşinde kördi kim keligli keldi taqı İbrâhîm peygâmbarqa aydı: Yâ İbrâhîm, (17) Tanğrı te'âlâniñ fermânı ol turur kim oğluñğı Hâq te'âlâ rizâsı üçün qurbân qılğıl, tedi erse, tüşindin [213] (1) oyandı taqı *lâ havla va lâ quvvata illâ billâhi'l-'azîm* tedi. Ne 'acab tüş kördüm, raḥmânî mü erkin yâ taqı şeyṭânî mü (2) erkin? Ta'accüb qıldı. Kêçeke tegi qaldı. Êkinç tün hemân tüş kördi. Ertesi üküş endîşe qıldı erse, ol küнге (3) yavmu't-tavba tēdiler. 'Arab tilinçe yavmu't-tavba endîşe küni tēmek bolur. Ol kün zû'l-ḥicce ayınıñ seksinç (4) kün erdi. Törtinç tün taqı bayaqı tēg tüş kördi erse, mu'ayyen bildi kim bu tüşüm raḥmânî tüş turur. Ol küнге yavmu (5) 'arifa tēdiler. 'Arab tilinçe yavmu 'arifa bilmek küni tēmek bolur. Yana ertesi oğlını qurbân qılmaqğa qaşd qıldı (6) erse, ol küнге yavmu'n-naḥr tēdiler. 'Arab tilinçe yavmu'n-naḥr qurbân küni tēmek bolur. Qaçan kim 'arifa küni boldı erse, (7) İbrâhîm peygâmbar 'as İsmâ'îl anası Hâcarğa aydı: Yâ Hâcar bu İsmâ'îlniñ tonlarını yuvğıl taqı başını (8) tarağıl. Erte bu oğlum İsmâ'îl birle bir dōstum bar, anıñ ziyâratinga barur-men, tedi erse, Hâcar taqı İsmâ'îl-(9)-niñ taqı İbrâhîm peygâmbarnıñ tonlarını yuvdı taqı İsmâ'îlniñ başını yuvdı

taqı taradı. Erte boldı erse, bir yip taqı bir (10) uluğ bıçaq aldı erse, Hācar aydı: Yā İbrāhīm, dōstum ziyāratınga barur-men tēdiŋiz. Bu yip taqı bıçaqı nē qılır- (11) –siz? tēdi erse, İbrāhīm peygāmbar aydı: Ol dōst ziyāratıdın qaytmışda ēwke otun kerek bolğay, bir bağ (12) otun kesip keltüreling tēp aldım*, tēdi taqı İsmā'ıl birle çıqtılar. Baru başladılar erse, Şeytān-i la'ın (13) keldi İbrāhīm peygāmbarqa ādemī şūratınga bolup aydı: Yā İbrāhīm, men bilür-men sen oğlunı qurbān qılmaqğa (14) barur-sen taqı ol tüş kim kördün, ol şeytānı tüş turur, ol tüşke i'timād qılmağıl taqı munun tēg nāzenin cuvān (15) körklüg yüzlüg, edgü qılıqlıg yigıt oğlunı boğuzlamaq darıg ermez-mü? tēdi erse, İbrāhīm peygāmbar aydı: (16) Sen Şeytān turur-sen, maŋga vesvese qılmaq üçün keldin. Ol Şeytānnı qavdı taqı taşladı, kēterdi. Bolmasa (17) Hācarğa taqı ādemī şūratınga bolup keldi taqı aydı: Yā Hācar, bildin-mü kim İbrāhīm peygāmbar İsmā'ıl ni qayda eletti? tēdi erse [214] (1) Hācar aydı kim: Oğlum İsmā'ıl ni atasının dōstı bar ermiş, aŋga ziyārat qılu bardılar, tēdi erse, Şeytān-i (2) la'ın aydı: Yā Hācar, İbrāhīm peygāmbar İsmā'ıl ni boğuzlamaqqa eletti, tēdi erse, Hācar aydı: Qayu ata öz bağı (3) pārasını boğuzlamış bar kim İbrāhīm peygāmbar erken İsmā'ıl tēg oğulnı boğuzlağay? tēdi erse, Şeytān-i la'ın (4) aydı: Tüş kördüm tēp aytur, tēdi erse, Hācar aydı: Eger tüş körmüş bolsa, peygāmbarların tüşü cümle rahmānī (5) bolğay, şeytānı bolmağay. Eger kim min oğlum bolsa, Haq te'ālānı rizāsı üçün keçtim, tēdi erse, Şeytān-i la'ın (6) Hācar ni azğuru bilmedi. Bardı, İsmā'ılğa aydı: Yā İsmā'ıl atanı birle qayda barur-sen? tēdi erse, İsmā'ıl aydı: (7) Atamnun dōstı bar, anıŋ ziyāratınga barur-miz tēdi erse, Şeytān-i la'ın aydı: Bıçaq taqı yip alıp seni boğuzlamaqğa (8) eletür, tēdi erse, İsmā'ıl aydı: Ata oğulnı neteg boğuzlağay? tēdi erse, Şeytān-i la'ın aydı: Tüş kördüm tēp aytur, (9) tēdi erse, İsmā'ıl aydı: Eger atam tüş körmüş bolsa, anıŋ tüşü her ayna rahmānı tüş bolğay. Eger min cānım bolsa, (10) Haq te'ālā rizāsı üçün keçtim, tēp aydı taqı yügürdi atasınga aydı: Yā baba, maŋga ol kişi mundağ söz sözleyür, (11) tēdi erse, İbrāhīm 'as aydı: Ey oğlum, ol Şeytān turur, anı taşlağıl, qatınga yawutmağıl, tēdi erse, (12) İsmā'ıl qayıttı taqı ol Şeytān-i la'ın ni taş birle attı. Bukünke tegi hācılarqa taş atmaq sünnet qaldı. Andın soŋ (13) İbrāhīm 'as İsmā'ıl birle Minā atlıg yerke tegdiler. Bukün hācılar ol yerde qurbān qılurlar. İbrāhīm (14) peygāmbar 'as anda olturdi taqı İsmā'ıl ni qarşısında olturttı taqı aydı: Ey oğlum, dünyāda peygāmbarlar (15) belālarda qatıgraqı birle taqı miñnetlerde uluğraqı birle mübtelā bolurlar taqı āhiratta dereceleri cümledin (16) yüksek bolmaq üçün, emdi men taqı belālarda küçeyreki birle taqı emgeklerde qatıgraqı birle mübtelā boldum. Üç kün (17) boldı kim endişe içinde taqı qağğu içinde bağırm kebāb boldı

* Yazmada: aydım.

taqı 'ayşım ħarāb boldı. Üç kège boldı kim tüş [215] (1) körer-men. Maŋga tüşümde ayturlar: Ħaq te'ālānıŋ fermānı ol turur kim oğlunıŋ Ħaq rizāsı üçün qurbān qılsaŋ, (2) tēp ayturlar. Ėmdi Ħaq te'ālānıŋ fermānıŋa muṭī' boldum. Seniŋ rāyınŋ neteg turur? tēdi erse, İsmā'ıl aydı: Ey baba, (3) eger minŋ cānım bolsa, Ħaq rizāsı üçün fidā qıldım, rāzī boldum. Ne işke buyrulduŋuz erse, ol işni qılınŋ, men (4) rāzī men, inşa'a'llāhu te'ālā mēni şābirlardın bulğaysız, tēdi taqı İsmā'ıl aydı: Ey baba, kerek kim benim elgimni taqı adaqımni (5) bağlasaŋız, anıŋ üçün kim cān açığında elgimdın yā taqı adaqımdın sizke ziyān tegmese taqı men ata āzārla- (6) -ğanlardın bolmasam, tēdi erse, İbrāhīm peygāmbar taqı elgini taqı adaqını yip birle bağladı. Andın sonŋ İsmā'ıl (7) aydı: Ey baba, yüzümni yerke qođunŋ, anıŋ üçün kim yüzümke baqsaŋız atalıq şefaqtı taqı mihrubānlıq sizke ġalaba (8) qılıp Ħaq te'ālānıŋ fermānıŋa ħalal tüşmesün, tēdi, taqı anamğa mēndin salām ayğaysız taqı anam benim üçün (9) zīnhār ceza'u feza' qılmasun. Men Ħaq te'ālānıŋ fermānıŋa boyun bērdim, ol taqı kerek kim şabur qılsa şevābdın (10) maħrūm bolmasa taqı kerek kim benim köŋlekimni anamğa eletseŋiz, qadğusı taqı miħneti benim cihetimdın ziyāda bolsa (11) taqı benim firāqımğa iştiyāqı ġalaba qılsa, ol köŋlekimni körmek birle mēni körmiş tēg bolsa, qadğusı yünğül bolğay, (12) tēdi erse, atası taqı qabūl qıldı. Taqı ekegü yığlayu başladılar. Andın sonŋ İbrāhīm peygāmbar 'as bıçaqını (13) elginge aldı taqı oğlı İsmā'ılınŋ alını yerke qoydı taqı yitig bıçaqını boğzınğa qoydı taqı quvvat birle (14) tartmış erdi. Bıçaq boğzını kesmedi. Ėkinç qata tarttı, yana kesmedi. Neçeme kim bıçaqını boğzı üzre tartar, (15) hēç kesmes, anıŋ üçün kim Ħaq *ttv* qudratı birle İsmā'ılınŋ boğzı üzesinde baqırdın taħta (16) yaratmış erdi. Bu bıçaq ol baqır taħta üze tēger erdi, boğzınğa tegmez erdi. Bu arada erdiler, kökdin āvāz (17) keldi kim: *يَا ابراهيم قد صدقت الرؤيا انا كذلك* Ma'nisi ol bolur kim: Ey İbrāhīm, [216]

(1) tüşünŋni rāst qıldınŋ, biz eğğülük qılğanlarğa eğğü cezā bērür-biz, tēp āvāz eşitti erse, İbrāhīm peygāmbar (2) 'as başını qaldurdı. Baqar Cebre'ıl 'as bir aq qoçqar, uluğ moynuzluğ semüz qoçqarını alıp (3) İbrāhīm peygāmbar 'as qatınğa ēndi taqı aydı: *Allāhu akbar Allāhu akbar*. Qaçan kim Cebre'ıl tekbīr aydı erse, (4) İsmā'ıl taqı aydı: *Lā ilāha illa'llāhu va'llāhu akbar*. Qaçan kim İsmā'ıl bu kelimeni aydı erse, İbrāhīm peygāmbar taqı aydı: *Allāhu akbar* (5) *va lillāhi'lhamd*. Bu tekbīr aymaq sūnnet boldı qurbān 'ıdinde. Qaçan kim bu qoçqarını Cebre'ıl keltürdi erse, İbrāhīm (6) taqı qurbān qıldı. Ol taqı sūnnet boldı.

Yana cān birle sınamaqı ol erdi kim İbrāhīm peygāmbar vaqtında kāfirlar (7) butperest erdi, butlarğa secde qılır erdiler. Taqı kāfirlarınŋ uluğı Nemrūd 'al erdi. Bir kün kāfirlar (8) cümlesi şahrāqa çıqtılar 'ıd

qılu. Butḥānaları ḥālī qaldı. İbrāhīm peygāmbar 'as bir balta aldı taqı (9) butḥānaqa kirdi taqı cümle butlarını pāra pāra qıldı, meger orta yerde bir uluğ but bar erdi altundın, êkki közinge (10) gōhar ornatmış erdiler, anı uşatmadı taqı baltanı anıñ boynıñğa bağladı taqı çıqtı. Qaçan kim bu kâfırlar (11) şahrādın qayıttılar taqı butḥānaqa keldiler baqarlar, cümle butlar pāra pāra bolmış, meger bir uluğ but qalmış. Aydılar: (12) Bu iş İbrāhīm işi turur, anıñ üçün kim ol hemişe butlarımıznı 'ayb qılu sözleyür erdi taqı bizlerke (13) hemişe aytur erdi kim: Bu butlarqa 'ibādat qılır-siz. Munlarınñ sizlerke taqı fāyidası tegmez, ziyānı taqı tegmez. Sizler (14) 'āqıl kimerselesiz. Munuñ teg cemād cānsızqa neteg secde qılır-siz? tēp aytur. Bu sözni bardılar taqı Nemrūdqa aydılar (15) erse, Nemrūd taqı buyurdı, İbrāhīmni keltürdiler taqı aydılar: Yā İbrāhīm, sen mü qıldıñ bu işni? tēdi erse, İbrāhīm (16) aydı: Bu işni bu butlarınñ uluğı qıldı. Eger mu'ayyen bilmek tilesenğiz, bu butlarqa soruñ, eger sözleseler, (17) tēdi erse, Nemrūd aydı: Yā İbrāhīm, sen bilmez-mü-sen munlar sözlemegen turur? tēdi erse, İbrāhīm 'as aydı: [217] (1) aydı kim: Bu butlar cemād ve cānsız tururlar, sizke menfa'atları tegmes hem taqı mazarratları tegmes. Munuñ tēg (2) cānsız neerselerke 'ibādat qılır-siz taqı 'ālamnı yaratğan törütgen bir u bar Tanğrığa 'ibādat qılmaz-siz, (3) tēdi erse, Nemrūd 'al aydı: Tutuñ bu İbrāhīmni, elgin adaqın bağlañ taqı boynıñğa gül uruñ taqı zindānqa (4) kemişñ taqı bir uluğ beḍük yerde tört tam binā qılñ taqı ol tört tam içinge otunlar tolturuñ taqı uluğ (5) ot yanduruñ taqı bu İbrāhīmni ol otqa atıñ, anda köysün helāk bolsun, tēp buyurdı erse, andağ qıldılar. (6) Bir ayqa tegrü otun yıgdılar taqı yandurdılar. Ol miqdār ot yandı kim havādın quşlar uçup keçse, köyer (7) erdiler. Qaçan kim ot yandı erse, hēç kimer-seniñ qudratı bolmadı ol otqa yaqın kelmekke. Müteḥayyir boldılar kim (8) bu İbrāhīmni otqa neteg atğaylar. Şeytān[-i] la'īn bu kâfırlarqa mancınıq öğretti taqı İbrāhīm peygāmbarnı, elgini, (9) adaqını bağlap, boynıñğa gül urup ol mancınıqqa qoydılar. Bu ḥālde Cebre'ıl keldi taqı aydı: Yā İbrāhīm, (10) hēç ḥācatıñ bar mu? tēdi erse, İbrāhīm aydı: Yā Cebre'ıl, sañğa ḥācatım yoq, tēdi erse Cebre'ıl aydı: Yā İbrāhīm, eger (11) mañğa ḥācatıñ yoq erse, Ḥaq te'ālāqa ḥācatıñ bolğay, 'arza qılğıl. Bolğay kim bu belādın Ḥaq te'ālā seni (12) qurtğargay, tēdi erse, İbrāhīm peygāmbar aydı: Ḥaq te'ālā bilgen turur, körgen turur, tilemek ḥācat yoq. Eger (13) tilese, qurtğargay ve eger köydürse, cānım fidā bolsun, tēdi erse, Cebre'ıl hēç neerse tēmedi. Qaçan kim kâfırlar (14) İbrāhīm peygāmbarnı mancınıqqa qoyup otğa attılar erse, Ḥaq te'ālādın ḥitāb keldi otqa, qt: (XXI : 69) قلنا (15) يا ناركوني برداً وسلاماً على ابراهيم Ma'nisi ol bolur kim: Biz ayduq: Ey ot sawuq bolğıl taqı salāmat (16) bolğıl İbrāhīm üze, ya'nı İbrāhīmqa zarar tegürmegil, tēdi erse, ot büstān boldı, ol büstān tegresinde qar belğürdi; (17) ol qar taşında bayağı tēg ot yanar

erdi. Ol bûstân ortasında bir qubba belgürdi, ol qubba içinde töşekler belgürdi. [218] (1) Ol qubba içinde köngül tilegen ta'âmlar zâhir boldı. İbrâhîm peygâmbar 'as ol qubba içinde qırq kün olturdi. (2) Hâq te'âlâqa tã'at ve 'ibâdat qılur erdi taqı ta'âmlardın tenâvul qılur erdi. Nemrûd-i la'inniñ taqı halâyıqları cümlesi- (3) -niñ i'tiqâdları ol erdi kim İbrâhîm ol ot içinde helâk boldı, tēp. Hēç ol tam qatınga yawuq kelü bilmez erdiler. (4) Qaçan kim otnuñ harâratı taqı isiglikı zâ'il boldı erse, kirdiler taqı baqtılar kim ot bûstân bolmış, bûstân içinde (5) bir qubba peydâ bolmış; qubba içinde İbrâhîm peygâmbar 'as tã'at ve 'ibâdat qılur erken ta'accub qıldılar. Taqı (6) ol kün İbrâhîmqâ üküş kimerseler İmân keltürdiler. Sâra taqı ol kün İmân keltürdi erse, İbrâhîm peygâmbar (7) 'as Sâranı cüftlendi. İshâq taqı Ya'qûb peygâmbar andın vucûdqa keldi. Qaçan kim bu habarnı cümle halâyıq (8) eşittiler erse, çıqtılar ta'accub qılmaq üçün keldiler erse, Hâq *tvt* bir qatıg yel ıda bērdi. Ol yel taqı (9) bu otnuñ küllerini cümlesiniñ közleringe toldurdi. Hēç tãqatları bolmadı ol tamnuñ qatınga yawuq (10) kelmekke. Andın sonğ İbrâhîm peygâmbar taqı çıqtı, Sâra taqı Lût peygâmbar üçegü ol Dımısq êlidin çıqtılar taqı Mısr (11) şehringe bardılar. Mısr pādşâhınıñ 'adatı ol erdi kim qayu yerde körkülg hatunni eşitür bolsa, ol hatunni (12) zûlm birle alur erdi. Qaçan kim İbrâhîm peygâmbar 'as Mısrğa yawuq keldi erse, yol saqlağanlar Sâranı kördiler (13) kim inğen şâhib-cemâllig erdi. Bardılar taqı Mısr pādşâhına habar bērdiler erse, qâşid keldiler taqı Sâranı ol (14) pādşâhqa êlettiler erse, Hâq *tvt* İbrâhîm peygâmbardın hicâblarnı kēterdi. Ol pādşâh Sâra birle ne mu'âmilat (15) qıldı erse, İbrâhîm peygâmbar öz közi birle körer erdi. Qaçan kim Sâra ol pādşâh qatınga kirdi erse, ol pādşâh (16) kördi kim Sâra inğen sâhib-cemâl turur. Qaşd qıldı kim zinâ qılsa. Sâra Hâq te'âlâqa sığındı erse, Hâq te'âlâ derhâl (17) ol pādşâhqa ol miqdâr maraz ve renc bērdi kim hēç tãqatı qalmadı, titreyü yıqıldı taqı aydı: Ey hatun, bu ne iş turur [219] (1) turur? tēdi erse, Sâra aydı kim: Menim cüftüm İbrâhîm peygâmbar Tanğrı te'âlânıñ dōstı turur, tēdi. Bolğay kim ol qarğâ-(2)-mış bolğay, tēdi erse, ol pādşâh aydı kim: Ey hatun, men haqıqat tevbe qıldım, bu işdin qayıttım. Cüftüñge aygıl, (3) Tanğrıdın mēni tilesün, men tendürüst bolayın. Êkinçi mundağ iş qılmağaymen, tēdi erse, bardılar İbrâhîm peygâ-(4)-mbarnı keltürdiler. Ol taqı du'â qıldı, bu pādşâh taqı tendürüst boldı erse, bu pādşâh İbrâhîm peygâmbarqa üküş (5) māl bērdi taqı bir qaravaş bērdi Hâcar athıg. İsmâ'îl peygâmbar ol Hâcardın vucûdqa keldi. Andın sonğ İbrâhîm (6) peygâmbâr taqı ol Mısrđın çıqtı taqı Ken'an êlinge keldi, ol Ken'an êlinde iqâmat qıldı taqı ol êlde turdı

(7) ONINÇ FAŞL

İmâm Aḥmed Ḥanbel *raḥmhi* fazâyiliniñ beyânı içinde turur.

İmām ‘Abdullāh-i Sarāḥsī *rahmhi* (8) Mavāqit atlıg kitābında bu ḥadīşni keltürmiş, ḥadīş bu turur قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من أحب العلم والعلماء لم يكتب عليه أيام حياته خطيئته

Ma'nisi ol bolur kim Peygāmbar 'as ḥabar bērü (10) yarlıqar. Qayu mu'min ve muvaḥḥid kim 'ilmni 'ālimlarnı sewer bolsa, tiriglikı içinde nē kim ḥatā ve zellet bu quldın (11) kelür bolsa, ēgnindeki ferīşteler ol ḥatālarını bitimegeyler, tēp yarlıqadı. Qaçan kim 'ilmni taqı 'ālimlarnı sevgen- (12) -niñ derecesi mundağ bolsa kim 'ömri içinde yazuqları bitilmez bolsa, ḥāşşa kim ol 'ālimlar kim 'ilmi birle 'amel (13) qılsalar taqı 'ömrini taqvā birle, perhīz birle keçürseler, anlarınñ derecesi taqı kerāmatı neteg bolğay? İmām Aḥmed (14) Ḥanbel *rahmhi* ol 'ālimlardın erdi kim 'ilmi birle 'amel qılır erdi taqı 'ömrini taqvā perhīz birle keçürür erdi.

(15) İmām Aḥmed Ḥanbelnünñ oğlu bar erdi Şālih atlıg, inğen pārsā erdi şāyimü'd-dehr erdi, kündüz rūza tutar (16) erdi taqı kēçe bolsa, ēkki sā'at endāzasınça istirāḥat qılır, andın sonğ qopar erdi taqı ābdast qılır (17) erdi taqı erteke tegi namāz qılır erdi. Ḥalīfa uluğ 'ulemādn derḥōst qıldı kim: İmām Ḥanbelnünñ oğlu inğen [220] (1) pārsā turur tēp ayturlar. Kerek kim andın derḥōst qılsañız, İşfahān élinde qāzılıq qılsa, tēdi (2) erse, ol 'ulemā taqı kelip andın derḥōst qıldılar taqı üküş alçaqlıq qıldılar erse, qabül qıldı. (3) Taqı bir yıl qāzılıq qıldı taqı terk qıldı taqı atası qatınğa keldi.

Bir kün İmām Aḥmed Ḥanbelnünñ ḥādıması (4) imāmnnünñ oğlu Şālih éwidin ḥamīr māya alıp etmek bişürdi taqı İmām Aḥmed Ḥanbel ile-ginde qodtı. (5) İmām Aḥmed Ḥanbel *rahmhi* bu etmekke üküş nazar qıldı taqı yemedi taqı aydı: Bu etmek içinde öñgin (6) ḥālat körer-men. Ḥādımasıñğa aydı: Bu etmekniñ ḥālını mañğa beyān qılğıl, tēdi erse, ḥādıması aydı: (7) Bu etmekniñ unı Muvaşşal élidin kelgen undın qılın-mış etmek turur, velkin ḥamīr māyası oğlunğız Şālih (8) éwindin kelgen ḥamīr māya turur, tēdi erse, İmām Aḥmed Ḥanbel aydı *rahmhi*: Ol oğlum bir yıl İşfahān (9) élinde qāzılıq qıldı. Ol kün kim ol qāzılıqı qabül qıldı, ol kündin berü men anıñ éwinde ta'am (10) tenāvul qılmuşım yoq, tēdi. Taqı bukündin sonğ anıñ éwinden hēç neerse almañğ! tēdi erse, aydılar: Bu etmeklerni (11) ne qılalıñğ? tēdiler erse, aydı kim: Qapuğqa derviş kelür bolsa, ol dervişke aytıñğ kim: Bu etmekniñ unı (12) Aḥmed Ḥanbelnünñ turur taqı ḥamīr māyası oğlu Şālihniñ turur. Eger qabül qılır bolsañğ, algıl, tēp aytıñğ, (13) andın sonğ bēriñğ, tēdi erse, hēç dervişler ol etmekni qabül qılmadılar. Eger bu etmek yaḥşı bolsa erdi, (14) İmām mundın tenāvul qılğay erdi. Ėmdi kim ol bu etmekdin ihtirāz qıldı erse, biz taqı özinge muvāfaqat qılır- (15) -biz, [tēp] qabül qılmadılar. Bolmasa bu etmeklerni Decleke kemiştiler. Qaçan kim İmām Aḥmed Ḥanbel eşitti kim ol (16) etmeklerni derviş qabül qılmağı erse, Decleke kemiştiler tēp,

'ömri barınça ol Decleniñg balıqıdın (17) tatmadı taqı Bağdād ėliniñg ta'āmıdın hergız yemes erdi. Aydılar: Ey İmām, nişe bu Bağdād ėliniñg ta'āmıdın [221] (1) tenāvul qılmaz-siz? tēp aysalar, İmām aytur erdi: Eşittim kim emİre'l-mu'minİna 'Ömer *raḡhu* Bağdād ėliniñg öñgin (2) yerlerini gāzİllarqa vaqf qılmuş tēp. Ol vaqtdın berü Muvaşşaldın un keltürürler andın tenāvul qılur-men, (3) tēp aytur erdi.

Bir yigitniñg anası sökel erdi taqı üküş sökellikdin otruq bolup turur erdi, hēç yerindin (4) qopa bilmez erdi. Bir kün oğlınğa aydı: Ey oğlum, bu sökellikim inñen uzaq boldı. Sen taqı emgenür-sen, (5) men taqı emgenür-men. Bolğay-mu kim İmām Aḡmed Ḥanbeldin derḡöst qılsañg, ol mañğa du'ā qılsa, bolğay kim anıñg (6) du'ası Ḥaq dergāhında müstacāb bolsa, men taqı igdin ḡalāş bolsam? tēdi erse, oğlı taqı anası sözini (7) qabül qıldı taqı İmām Aḡmed Ḥanbel ḡıdmatınğa bardı taqı aydı: Yā imāme'l-muslimİn, benim sizdin bir ḡācatım bar, (8) tēdi erse, İmām aydı: Beyān qılğıl, nē ḡācatıñg bar? tēdi erse, ol yigit aydı: Menim bir za'İfa anam bar, üküş (9) müddetdin berü şāhib-firāş turur hem taqı yerindin qopa bilmez, otruq bolup turur. Ėmdi mañğa aydı kim: İmām (10) ḡıdmatınğa bargıl taqı özindin du'ā derḡöst qılğıl. Menim i'tiqādım andağ turur kim öziniñg du'ası (11) Ḥaq te'ālāniñg ḡazratında qabül bolğay, tēp aydı. Ėmdi kerem qılsañgız, ol za'İfa anam ḡaqqınğa du'ā qılsañgız, (12) bolğay kim siziñg du'āñgız berekātında ol anamğa Ḥaq te'ālā şihḡat bērse, tēdi erse, İmām Aḡmed Ḥanbel *raḡmhi* (13) turdı, tünekke kirdi taqı ḡısl qıldı taqı çıqtı taqı muşallı yaydı taqı ėkki rek'at namāz qıldı taqı namāzdın soñg Ḥaq tebāraka (14) ve te'ālādın tiledi taqı aydı: Ey yigit, bargıl! Bolğay kim Ḥaq te'ālā anañgqa şifā bērmiş bolğay inşā'a'llāhu te'ālā, (15) tēdi. Bu yigit İmām ḡıdmatıdın çıqıp ėwinge bardı. Baqar, anası tonlarını keçmiş, töşekini yıgmış, derḡāl Ḥaq te'ālā (16) şihḡat bērmiş, qoptı taqı oğlınğa qarşu keldi. Oğlı taqı inñen sewündi.

Bir kün İmām Aḡmed Ḥanbel *raḡmhi* (17) suw qırañgında ābdast qılur erdi. Bir kimerse keldi taqı İmāmdın üstün ābdast qılu başladı taqı köñginge [222] (1) tüştı kim: Men munda ābdast qılsam, İmāmqa kerāhiyyat kelgey munuñg ābdast suwı mañğa kelür tēp. Ėbdast qılmadın turdı (2) taqı İmāmdın astın ābdast qıldı. Nēçe zamāndın soñg ol ābdast qılğan kişi dünyādın naql qıldı. 'Azİzlarda (3) biri ol kişini vāqı'ada kördi taqı aydı kim: Ey 'azİz Ḥaq te'ālā sañğa qayu 'amel sebebidin raḡmat qıldı? tēp (4) su'āl qıldı erse, ol kimerse aydı: İmām Aḡmed Ḥanbelke ḡürmet qılıp İmāmdın astın yundum erse, Ḥaq te'ālā mañğa (5) aydı: Sen bizim 'azİz qulumuzğa ḡürmet qıldıñg, ağırladıñg erse, biz taqı sañğa raḡmat qılduq, tēdi.

İmām Aḡmed (6) Ḥanbel *raḡmhi* eşitti kim Mekkede Sufyān ibnü 'Uyayna Peyğāmbar 'as'nuñg ḡadışlerini beyān qılur. Aşḡāb (7) ve yārān yığılışp Peyğāmbar 'as'nuñg ḡadışlerini andın eşitürler taqı baḡş qılur-

lar, tēp eşitti erse, Bağdād- (8) -dın qoptı taqı Peyğāmbar 'as aḥādışını eşitmek üçün Mekkeke bardı taqı Sufyān ʔıdmatında boldı, (9) aḥādış eşitür erdi. Bir kün Sufyān ʔıdmatına kelmedi erse, Sufyān bir kimerseni ıda bērdi kim: Bargıl, Aḥmed (10) Ḥanbelke baqğıl, bukün nişe kelmedi, tēp. Ol kimerse bardı; baqar ēwde yalınğ turur, bēlinge bir fūta bağlamış (11) taqı oturur turur. Ol kelgen aydı kim: Sizni Sufyān ündeyür, tēdi erse, Aḥmed Ḥanbel aydı: Tonumnu yuğuçıqa bērip (12) turur-men. Qaçan kim tonum qurısa, bargaymen inşā'a'llāhu te'ālā, tēdi erse, ol kimerse aydı: Yā Aḥmed, bir tonunğdın ziyāda (13) tonunğ yoq mu? tēdi erse, İmām Aḥmed aydı kim: Yoq turur. Ol kimerse aydı: Yā Aḥmed, benim üküş tonlarım bar. Bir tonnu (14) saña bağışlagayın. Keđgil* taqı bargıl, tēdi erse, qabül qılmadı. Ol kişi aydı: Eger bağış qabül qılmasanğ, bir ton 'āriyat (15) bēreyin, keğgil taqı bargıl, tēdi erse, hem taqı qabül qılmadı, anıñ üçün kim İmām Aḥmed Ḥanbel *rahmhi* yemek, keymek (16) içinde inğen iḥtiyāt qılur erdi; tegme kişiniñ aşını yemez erdi, tēgme kişiniñ neersesini qabül qılmaz erdi. İnğen (17) zāhid, pārsā erdi taqı saqnuq kişi bolsa, anıñ ta'amıdın tenāvul qılur erdi, yoq erse tenāvul qılmaz erdi. Ol kelgen kimerse [223] (1) aydı: Maña ustādım Sufyān aydı kim elbette Aḥmedni alıp kelgil, tēdi. Men seni qoymas-men. Elbette barmaq kerek. Nē çāra (2) qılсанğ, qılğıl taqı bargıl, tēp üküş alçaqlıq qıldı erse, ēwdin bir pāra kettān çıqardı taqı aydı: Bargıl bāzārğa, (3) bu kettānnı satğıl taqı mununğ bahāsına bir ḥām köñlek taqı bir ton alıp kelgil, tēdi erse, ol kimerse taqı satğın alıp (4) keldi. Anı keğip Sufyān ʔıdmatına bardı.

Bir tün İmām Aḥmed Ḥanbelniñ şāgirdi özi qatında tünedi taqı yatsıg namāzı (5) qıldı taqı yattı, uyıdı erteke tegi taqı İmām erteke tegi 'ibādat ve tāt birle meşğul boldı. Erte boldı erse, Aḥmed Ḥanbel (6) ol şāgirdinge aydı: Bu 'ilm kim mēndin öğrenür-sen, yatmaq, uyımaq üçün mü öğrenür-sen? 'İlm öğrenen kişi (7) erteke tegi yatur-mu bolur? Ol şāgirdi aydı: Ne qılmaq kerek? İmām aydı kim: Bu 'ilm 'amel üçün turur. Kerek erdi kim erteke (8) tegi eḫyālik qılsa erdiñ. 'İlm öğrenen taqı öğrenmegen arasında farq kerekmez-mü? tēdi.

İmām Aḥmed Ḥanbelniñ (9) bir dōstı bar erdi, inğen zāhid ve pārsā erdi. İmām ol 'azizni tañğrılıq dōst tutmuş erdi, ğaraşı dünyāvī (10) ermez erdi. Hemişe ol dōstı İmāmğa ziyārat qılu kelür erdi, İmām taqı dōstına ziyārat qılu barur erdi. (11) Bir qaç eyyām keçti, ol dōstına ziyārat qılu barmadı erse, ol dōstı İmāmğa ziyārat qılu keldi taqı salām qıldı (12) erse, İmām cevāb aymadı, taqı ol dōstıdın yüzün çewürdi erse, ol dōstı qatıg kağğurdi taqı aydı: Yā İmāme'l- (13) -muslimin, mēndin nē günāh keldi kim selāmumğa cevāb qaytarmadıñız taqı yüzünğüzni mēndin çewür-

* Yazmada: *kelgil*.

düñgüz? (14) tēdi erse, İmām aydı: Men seniñ birle dōst boldum erse, dünyā üçün dōst bolmadım, āhīrat üçün dōst (15) boldum. Bu kimerse iñgen zāhid ve pārsā turur. Hāq hāzratında ābrūyı bar turur. Qıyāmat kün bolsa *āvş* (16) mēni zebānlar tutup eletürler bolsalar, bu dōstum mēni şefā‘at qılıp qurtarğay taqı mañğa bu dōstumnuñg (17) fāyidası taqı menfa‘atı tēggey-mü? tēp seniñ birle dōst boldum. Ėmdi sen zālīm bolduñg, Hāq dergāhındın yıraq [224] (1) tüştüñg, mañğa qıyāmat kün seniñ nē menfa‘atıñg tēggey? Kimerse bir musulmānqa zulm qılmaq duşvār turur qıyāmat kün, (2) hāşşa kim cümle musulmānlarğa zulm qılmaq iñgen qatıg duşvār turur, tēdi erse, dōstı aydı: Yā imāme‘l-muslimīn, men (3) kim-ke zulm qıldım, mañğa beyān qılıñg? tēdi erse, İmām aydı: Men bu künlerde seniñ ėwiñgde bardım sañğa ziyārat qılmaq üçün. (4) Baqar-men ėwiñgñüñg taş tamını suwamış-sen taqı yolqa bir barmaq endāzası mülkiñgdin taşqa çıqmış-sen; taqı (5) yol musulmānlar hāqqı turur, cümle musulmānlarınıñ yolını bir barmaq endāzası tar qıldıñg. Bu zulm ermez-mü? tēdi erse, ol ‘azīz (6) aydı: Yā imāme‘l-muslimīn, men bu işni zulm tēp bilmedim taqı bu işni zulm tēp bilmişdin soñg men qaşd birle qılmadım, (7) tēdi erse, İmām aydı: Musulmānlıq şehrinde kimerse bir işni qılşa taqı ol iş şerī‘atdın taş bolsa, ol qılğan (8) ma‘zūr bolmaz. Nişe ‘ālimlarğa sormadıñg tēp ayğaylar. Bilmedim tēmek birle qurtulmas-sen qıyāmat kün, anıñg üçün (9) kim ‘ālimlardın sormaq kerek erdi taqı anı bilmek kerek erdi; bilmedim tēmek birle ‘özü bolmaz, tēdi erse, ol ‘azīz aydı kim: (10) Yā imāme‘l-muslimīn, yaman qıldım, osal qıldım sormaq kerek ermiş, sormadım, tevbe qıldım. Ėmdi nē qılayın, mañğa aytu beriñg? (11) tēdi erse, İmām aydı: Ol suvağanıñgı kētergil, burunqı tēg musulmānlar yolını kēñg qılğıl yā taqı ol tamuñgı buzğıl (12) taqı içrerek qoparğıl, andın soñg tamuñgı suvağıl, tēdi erse, ol ‘azīz ol sā‘at bardı taqı tamını yıqtı taqı içrerekdin (13) qopardı. Andın soñg suvadı taqı keldi, salām qıldı erse, salāmıñğa İmām Aḥmed cevāb aydı taqı burunqı tēg dōstluqını izhār (14) qıldı.

İmām Aḥmed Ḥanbel *raḥmhi* müstecābu‘d-da‘va erdi. Ne kim Hāq te‘ālādın tilese, Hāq te‘ālā hēç red qılmadın (15) du‘āsını müstecāb qılır erdi. Bir kün du‘ā qıldı taqı aydı: Yā Rebbī, mañğa ḥavf qapuğını açğıl, sendin qorqmaqı rüzī (16) qılğıl, tēdi erse, Hāq te‘ālā du‘āsını icābat qıldı. Ol miqdār ḥavf müstevlī boldı, bir sā‘at içinde helāk bolmaq (17) qorquğı boldı, t̄aqatı qalmadı, ‘aqlı zā‘il bolğu tēg boldı erse, yana du‘ā qıldı: Yā Rebbī, t̄aqatım yetmez. Mañğa qayu bir iş kim hāzratınqa [225] (1) mēni yawuq qılır işni aytu bērgil, anı qılayın, tēdi erse, hātıfdın āvāz keldi kim: Yā Aḥmed, Qur‘ān birle ‘amel qılğıl, tēdi*.

(2) İmāmdın su‘āl qıldılar kim: Zuhd ne bolur? İmām Aḥmed Ḥanbel *raḥmhi* aydı kim: Zuhd üç türlüğ turur: ‘Āmlar (3) zuhdı bar taqı hāşlar

* Yazmada : tēdi erse.

anınğ birle ermiş (11) anınğ sözi rāst ermiş, öñginlerninğ sözi bāṭil ermiş. Zīnhār ol imāmın ağırılanğ taqı hürmet qılınğ (12) taqı bizdin 'özür qılınğ taqı üküş māl bérinğ, tēdi erse, andağ qıldılar. Hālıfanınğ mālını qabūl qılmağı, velikin (13) 'özrini qabul qıldı. İmāmın kötürdiler taqı éwinge keltürdiler. Teninde üküş cerāhatlar bar erdi. İmāmğa (14) aydılar: Yā imāme'l-muslimīn, ol 'ālimlar kim sizke munça İzā tegürdiler, anlar haqqınğa né aytur-siz? tēp su'āl (15) qıldılar erse, İmām Aḥmed Hānbel aydı *rahmhi*: Men anlarğa hēç neerse tēmez-men. Anlar mēni edeb qıldılar erse, (16) haq üçün qıldılar, bāṭil saqındılar taqı sözümni haṭā saqınıp mañğa edeb qıldılar. Mañğa zulm qılmağılar. (17) Eger benim sözümni haq söz tēp bilmişdin sonğ mañğa edeb qılsalar erdi, ol vaqtın zulm qılmiş bolğay erdiler. [227] (1) Men anlarğa dünyāda taqı huşumatım yoq, qıyāmatta Haq hażratında taqı huşumatım yoq, tēp aydı erse, ḥalāyıq barça (2) İmām ḥilmidin taqı keremidin ta'accub qıldılar. Andın sonğ İmām şāḥib-firāş boldı, ol yıgaç zaḥmı içinge eşer (3) qıldı. Kündin kün igi taqı zaḥmatı qatıg boldı. Bağdād içindeki 'azızlar, uluğ[lar] cümlesi özinge 'ayādatqa keldiler. (4) Qaçan kim āḥir vaqtı boldı erse, qatında oğlu ḥāzır erdi taqı öñgin kimerseler bar erdi. İmām aydı: Henüz henüz. (5) Oğlu aydı: Ey baba, kimnünğ birle sözleşür-siz taqı kimke aytur-siz henüz henüz tēp? aydı erse, İmām aydı: (6) Ey oğlum, bu vaqt ḥaṭarlıg vaqt turur, su'āl taqı cevāb vaqtı ermez. Cümle du'ā birle meded qılınğ. Haq te'ālā mēni (7) dünyādın İmān birle çıqarsun. Uş qarşumda İblīs kelip turur cümle yārānları birle başınğa topraq saçar, (8) feryād qılır: Ey Aḥmed, men sañğa keldim kim āḥir vaqtınğda vesvese qılıp yoldın çıqarğay-mu-men? tēp. Seni hēç (9) vesvese qılmaqğa qudratım yetmez. Haq 'ināyatı seninğ birle inğen uluğ turur, mēndin sen ḥalāş boldunğ, tēp. Men (10) aytur-men: Henüz sendin qutulmadın turur-men, āḥir nefesim İmān birle çıqğay, andın sonğ seninğ vesvesenğdin ḥalāş (11) bolğay-men, tēp aydım. Bu İblīsniñ mundağ aymaqı kim men sañğa vesvese qılmaqğa qudratım yetmez tēmeki, bu takı İblīsniñ (12) vesvesesi turur. Ma'nisi ol bolur kim: Sen fāriğ bolğıl Haqqa sığınmaqđın, men sañğa vesvese qılu bilmez-men, tēp (13) aytur. Qaçan kim ādem oğlu anınğ sözinge mağrūr bolup fāriğ bolsa, Haq hażratıdın ıraq tüşer taqı vesvesesi (14) ol qulğa eşer qılır. Andağ erse, ol İblīs sözinge i'timād qılmaq kerekmez. Hemişe Haq te'ālā hażratınğa sığınu (15) turmaq kerek, Haq te'ālādın yārī tileyü turmaq kerek, Haq te'ālānıñ zikri birle turmak kerek, köñlinde hemişe (16) Haq zikri kerek. Şeyṭān ol arada bolmasa, erenler Şeyṭān ḥilelerini yaḥşı añgladılar taqı hēç añgar boy bérmediler, (17) qutuldılar.

Qaçan kim İmām Aḥmed Hānbel *rahmhi* dünyādın naql qıldı erse, 'azızlarda biri Muḥammed ibnü Ḥarb atlıg kimerse [228] (1) aytur: İmāmın tüşümde kördüm taqı aydım: Yā İmām, Haq *tvt* sizinğ birle ne

mu'âmilat qıldı? tēp su'âl qıldım erse, (2) İmām Aḥmed Ḥanbel *rahmhi* aydı: Ḥaq *tv* maṅga raḥmat qıldı taqı buyurdı ferîştelerke kim başınga uçmaḥ (3) tâclarıdın bir tâc keydürügil taqı aḍağınga uçmaḥ na'İn-larıdın bir na'İn keydürüñg, tēp buyurdı erse, (4) andağ qıldılar. Andın soñg Ḥaq *tv* maṅga ḥiṭâb qıldı taqı aydı: Yâ Aḥmed, men saṅga raḥmat qıldım taqı sēndin (5) ḥoşnūd boldum ol ma'nî üçün kim benim kelāmumnu maḥlūq tēmediñg. Ėmdi, dünyāda maṅga senā vü du'ā aytur erdiñg (6) ol senālarınğnı taqı ol du'ālarınğnı maṅga aygıl, tēdi.

Bilgil, āgāḥ bolgıl, qayu mu'min ve muvaḥḥid Tanrı te'ālānı birlese (7) taqı Muḥammed Resūlullāhnı ḥaq peygāmbar tēse, taqı ḥulefā-i rāşidİnni söwse taqı Peygāmbar 'as'nuñg ehl-i beytini söwse (8) taqı dört imāmnuñg qayu biriniñg mezhebi birle öler bolsa, anıñg ornı uçmaḥ bolğay, anıñg üçün kim Peygāmbar (9) 'as andağ ḥabar bērü yarlıqar: *iḥtilāfu ummatī raḥmatī*. Ma'nisi ol bolur kim: Menim ummatım biri biringe iḥtilāf qılmaqı (10) ummatıma raḥmat turur, tēp aytur taqı eger kim icthād qılsa, Ḥaq te'ālānıñg Kelāmıdın yā taqı Peygāmbar 'as ḥadİsidin (11) yā taqı şaḥāba sözidin bir mes'eleke cevāb aysa eger anıñg cevābı Ḥaq te'ālānıñg ḥazratında rāst tüşse, ol müctehidke (12) Ḥaq te'ālā ḗkki şavāb bergey ve eger anıñg cevābı Ḥaq te'ālā ḥazratında ḥaṭā tüşse, bir şavāb bergey i'tiqādı rāst- (13) -lıqı üçün. Ḥaq te'ālā ḥazratında yol bir turur, cevāb bir turur, ḗkki ermez. Kim kim qayu bir imāmnuñg mezhebini iḥtiyār (14) qılmaş bolsa, anıñg i'tiqādı andağ kerek kim bu mezhebüm rāst mezheb turur velkin iḥtimāl bar kim ḥaṭā bolsa (15) taqı öñgin mezheb ḥaṭā turur, velkin iḥtimāl bar kim rāst bolsa.

Şeyḥü'l-ḥarām Abū'l-'Abbās Mūsā *rahmhi* (16) aytur: Bu dört imām mezhebi Ka'beniñg dört tamınga menğzeyür. Ka'beniñg qayu bir tamınga teveccüh qılıp namāz qılsañg, (17) namāzıñg maqbūl turur. Dört imāmnuñg taqı qayu biriniñg mezhebi üze namāz qılsañg taqı ṭā'at ve 'ibādat qılsañg maqbūl [229] (1) bolur. Andağ erse, bu dört imāmnuñg kerek kim i'tiqād birle söwsenğ taqı atı çıqmışda raḥmat ıda bērsenğ taqı ta'aşşub (2) qılmasañg. Ḥaq *tv* cümle yazuqlarıñgı yarlıqağay taqı tamuğdın seni qurtğargay taqı saṅga uçmaḥ rüzİ (3) qılğay. Āmin Rabbe'l-'ālamın.

Ü Ç İ N Ç B Ā B

Ḥaq te‘ālā hażratına yawunġu ‘ameller beyānı
içinde turur. (4)

AVVALQI FAŞL

İmam Ġazālī *rahmhi* Eḥyā’u’l-‘ulūm atlıġ kitābında bu ḥadīşni keltürmiş, ḥadīş bu turur:

(5) قال رسول الله صلى الله عليه وسلم طلب العلم فريضة على كل مسلم ومسلمة

Ma’nisi ol bolur kim Peyġāmbar ‘as (6) andaġ yarlıqar: ‘İlm istemek tarīza turur tegme bir musulmān er üze taqı tegme bir musulmān ḥatun üze. Bilgil, āġāḥ bolġıl, (7) Ḥaq te‘ālānıñ birlikini taqı barlıqını bilmek farīza turur. Ḥaq te‘ālā yalguz turur, hēç şeriki yoq, ezeli turur, (8) hēç avvalı yok, taqı ebedi turur hēç āhiri yoq, maḥlūqlarġa oḥşamaqdın münezzeh turur. Qur’ānda yā taqı ḥadīşte (9) yüz taqı elig taqı köz taqı kelmek, barmaq kim kelip turur, murād anlardın endāmlar ermez taqı teprenmeki bir yerdin bir yerke (10) barmaq ermez. Murād andın Ḥaq te‘ālānıñ şifatları turur, ya’nı Tañrı te‘ālāġa körmek şifatı bar taqı eşitmek şifatı bar, (11) velikin körmek köz birle ermez taqı eşitmek qulaq birle ermez taqı sözlemek şifatı bar, velikin sözlemek til birle (12) ermez. Ḥaq te‘ālāq mekān revā ermez, hem taqı zamān revā ermez taqı zamānnı ol yaratıp turur yer kök içinde bir zerre (13) anıñ ‘ilmidin yıraq ermez qarañqu tün içinde qara taş üzesindeki qara qarınçanıñ teprenenini körer hem taqı (14) bilür. Eger İmān bolsun, yā taqı küfr bolsun, t̄a‘at bolsun yā taqı ma‘şiyat bolsun, nuqşān bolsun yā taqı (15) ziyāda bolsun yā taqı üküş bolsun, cümlesi Ḥaq te‘ālānıñ taqdiri birle turur. Ne kim tilese, ol bolur, neni tilemese, (16) ol bolmas. Eger Ḥaq te‘ālā bir kimerseke nuşrat bërse, ‘ālam ḥalqı yığılıp ol kimerсени helāk qılalıñ tēseler, qılu (17) bilmegeyler. Ve eger Ḥaq te‘ālā bir kimerсени ḥōr qılsa, ‘ālam ḥalqı yığılıp ol kimerсени ‘azız qılalıñ tēseler, qılu [230] (1) bilmegeyler, neteg, kim Ḥaq te‘āla Kelāmı içinde ḥabar bërü yarlıqar, *qt*: ان ينصرکم الله فلا غالب لكم (2) وان تخذ لكم فن ينصرکم من بعده (III: 160) Ma’nisi ol bolur kim: Yā Muḥammed, eger Tañrı te‘ālā sizke nuşrat (3) bërse, hēç sizke ġālib bolġan yoq turur, taqı eger sizke ḥizlān qılsa, ya’nı nuşrat bërme, kim bolġay kim (4) Tañrı te‘ālādın bësre sizke nuşrat bërgey? Ya’nı hēç kimerse nuşrat bërü bilmegey tēmek bolur. Eger quldın bir (5) t̄a‘at kelür bolsa, anıñ tevfiqi birle kelür ve eger qul ma‘-

şiyatdın saqlansa anıñ saqlamaqı birle saqlanur. Taqı Tañrı (6) *tv't*'nı bilmişdin soñ cümle peygâmbarlarnı Haq te'âlânıñ yalawaçları turur tēp bilmek kerek taqı kökdin (7) engen kitāblar kim peygâmbarlarga nāzil boldı, ol cümle kitāblar haq turur tēp bilmek kerek taqı cümle ferışteler (8) Tañrı te'âlânıñ qulları turur tēp bilmek kerek, taqı ölüp tirilmek haq turur tēp bilmek kerek, taqı qiyāmat küni taqı (9) Şirāt taqı tarāzū taqı su'āl taqı hisāb cümlesi haq turur tēp bilmek kerek. Andın soñ yunuğ aḥkāmını taqı bilmek (10) kerek, taqı namāz aḥkāmını hem bilmek kerek taqı rûza aḥkāmını hem bilmek kerek ve eger mālı bolsa, zekāt aḥkāmını taqı bilmek (11) kerek ve eger qudratı hec qılmağa yēter bolsa, hec aḥkāmını taqı bilmek kerek ve eger kişi ticārat qılmaq tilese bay' u şirānı (12) ya'nı almaq satmaq aḥkāmını taqı bilmek kerek. Mundın ziyāda öğrenmek sewüglüg turur velkin farīza ermez. Peygâmbar (13) 'as andağ yarlıqar kim: Qayu mu'min ve muvaḥḥid kim erte qopsa taqı bir mes'ele öğrense, yüz rek'at namāz qılmaq (14) Tañrı te'ālā ḥazratında ol bir mes'ele öğrenmeki yaḥşıraq bolğay, tēp aydı. Eger taqı 'ilm ḥāşıl qılsa taqı ol 'ilmni (15) bilmegenlerke öğretse, anıñ şavābı taqı derecesi uluğ turur.

Peygâmbar 'as Ma'āz ibnü Cebelke aydı, ol vaqtın kim (16) özini Yemen élinge ıdır erdi, aydı: Yā Ma'āz, bilgeniñ 'ilmni bilmegenlerke öğretsenğ, seniñ sebebüñdin bir kimersen (17) Haq te'ālā kōni yolqa köndürse, ol sanğa yaḥşıraq turur dünyā mālını şadaqa qılmaq şavābıdın, tēp aydı. Velkin bu öğretgeniñ [231] (1) taqı öğrengenniñ niyyeti ḥāliş kerek. Eger bu öğretgen taqı öğrengenniñ niyyeti ol bolsa kim ḥalq arasında hürmetlig taqı 'izzetlig (2) bolayın, cümle ḥalāyıq mañğa bu 'ilm sebebidin hürmet qılsunlar, aḥvālım hoş bolsun, rüzgārım tana'um birle keçsün, (3) tēp niyyet qılsa, anıñ maqsūdı dünyā bolmış bolur. Haq te'ālā ol 'ālimqa taqı dünyānı rüzā qılğay velkin āḥiratda (4) şavābıdın maḥrūm bolur. Neteg kim Kelām-i mecīd içinde ḥabar bērü yarlıqar, *qt*: من كان يريد حرث الآخرة (5) نذر له في حرثه ومن كان يريد حرث الدنيا

نوته منها وماله في الآخرة من نصيب (XLII: 20)

'Abdullāh (6) ibnü'l-Mübārek *rahmhi* aydı: 'Ālimlar ekki türlüg turur, biri pādşāh turur taqı biri qadersiz turur. Ol kim pādşāh (7) turur, 'ilmni Haq rizāsı üçün oqıdı, taqı Haq rizāsı üçün öğretti, taqı dünyāke rağbetsiz boldı. Ol (8) 'ālim Haq te'ālā ḥazratında pādşāh turur taqı ol 'ālim kim Haq ḥazratında qadersiz turur, ol 'ālim turur kim 'ilmini dünyā (9) üçün oqıdı, hem dünyā üçün öğretti; maqsūdı dünyānıñ tamattu'[1] erdi, Haq rizāsı ermez erdi. Anıñ tēg 'ālimning (10) Haq ḥazratında hēç qadri ḥürmeti yoq.

Rüzgār içinde bir 'ālim bar erdi, inğen üküş 'ilmner ḥāşıl qılmış (11) erdi. Hēç kimerse aṅgar qarşu turup baḥş qılu bilmez erdiler. Ol

‘âlim dünyâdın naql qıldı. Ol rüzgâr şeyh- (12) -leridin biri ol ‘âlimni tüşinde kördi, taqı aydı: Ey ‘âlim, munça ‘ilmler kim hâşil qılmış erding, sening zamânıng (13) içinde sening nazıring yoq erdi, ol ‘ilmlerindin mañğa habar bərgil, tēdi erse, ol ‘âlim aydı: Elgingni bərgil, tēdi (14) taqı elginge ağzi birle urdı, taqı aydı: Ey şeyh, ol ‘ilmler cümlesi hebâ u menşür boldı, âhiratta mañğa hēç fāyidası (15) tegmedi velikin ‘ādatım bar erdi, tünle qopup êkki rek‘at namāz qılır erdim. Andın soñg kitāb muṭālī‘a qılır erdim, (16) uş ol êkki rek‘at namāznıng fāyidası mañğa tegdi. Munça emgenip hâşil qılğanım ‘ilmlerdin mañğa hēç menfa‘atı (17) tegmedi, tēp aydı.

Abū Dāvud-i Sāhsānī aytur *rahmhi*: Bir zamānada bir muḥaddis bar erdi. Peygāmbar ‘as’nuñg [232] (1) üküş ḥadīşlerini yād tutar erdi, ḥalāyıqqa Peygāmbar ‘as’nuñg ḥadīşlerini beyān qılır erdi. Ol taqı dünyâdın (2) naql qıldı. Tüşümde kördüm taqı aydım: Ey muḥaddis, Ḥaq *tvt* sening birle ne mu‘āmilat qıldı? tēp su‘āl qıldım (3) erse, tēk turdı, hēç cevāb aymadı, êkinç qata su‘āl qıldım erse, yana cevāb aymadı, inğen qadğuluğ taqı (4) ḥasretliğ bolup turur erdi. Üçinç qata aydım: Ey muḥaddis, Ḥaq *tvt* seni yarlıqamadı-mu? tēp su‘āl qıldım (5) erse, aydı kim: Yarlıqamadı. Men aydım: Nişe yarlıqamadı? tēdim erse, ol muḥaddis aydı: Menim birle munāqişa qıldılar (6) ya‘nī yinçke ḥisāb qıldılar yazuqum üküş çıqtı velikin va‘da qıldılar ḥayr birle, men taqı umıdvār (7) turur-men, bolğay kim Ḥaq te‘ālādın mañğa ḥayr kelgey, tēdi erse, men aydım: Ey muḥaddis, eḍgü ‘amellerdin qayu biri (8) afzal turur Ḥaq te‘ālā ḥazratında, mañğa beyān qılğıl? tēp aydım erse, ol muḥaddis aydı kim: Qur‘ān oqımaq riyāsız (9) Ḥaq rizāsı üçün, taqı tünle namāz qılmaq, tēdi erse, men aydım: Peygāmbar ‘as’nuñg ḥadīşlerini oqımaq neteg (10) turur? tēp aydım erse, ol aydı: Eger oqıgannıng taqı ayıtgannıng niyyeti arıg bolsa, ziyān qılmağay.

Furqud şeyhi (11) aytur *rahmhi*: İmām Ḥasan Başrīga bir mes‘ele su‘āl qıldı[m] erse, özi taqı cevāb aydı. Yana bu mes‘eleni öñgin (12) faq‘h-lardın su‘āl qılmış erdim, anlar cevābıng İmām Ḥasan Başrī *rahmhi* ḥıla qıldı erse, men aydım: (13) Yā İmām, bu cevāb içinde bu zamānanıng faqīhları sizke ḥilāf qılıp tururlar, tēdim erse, mañğa aydı: Ey Furqud, (14) bu közüng birle hēç faqīhni kördüñg mü? tēdi. Men aydım: Yā İmām, bu zamāna faqīhları faqīh ermezler-mü? tēdim (15) erse, şeyh aydı: Ey Furqud, faqīh ol bolur kim dünyāke rağbetsiz bolsa, taqı âḥiratqa rağbatlığ bolsa, taqı dīni (16) içinde körüşgölüg (?) bolsa, taqı Ḥaq te‘ālāqa ‘ibādat qılmaq içinde mudāvamat qılsa, taqı Tanğrıdın qorqğan bolsa, (17) taqı perhizliğ bolsa, ol faqīh turur, tēdi. Hēç aymadı kim üküş ‘ilm hâşil qılğan bolsa yā taqı munāzira [233] (1) taqı cedel qılğan bolsa, tēmedi.

İmām Gazālī *rahmhi* Eḥyā‘u’l-‘ulūm atlıg kitābında andağ keltürmiş kim ‘ilmnüñg (2) şemeresi taqı fāyidası ḥavf turur. Ya‘nī Ḥaq te‘ālādın

qorqmaq turur, neteg kim Həq te'ālā Kelāmı içinde xəbar bərü yarqlıar.

(3) *qt*: (XXXV, 28) *انما يخشى الله من عباده العلماء* Ma'nisi ol bolur kim bütünlükin rəstlıqın qorqar (4) Tanrı te'ālānın 'ālimlar oq öz qullarındın. Taqı qorqmaqның 'alāmatı bar taqı nişānı bar. Qorqmaq nişānı ol turur kim (5) qorqğan kişiniң yūzi sarıǵ kerek, taqı köŋgli dünyādın fāriǵ kerek özi za'ıf kerek, teni naħıf kerek hemişe qadǵuluǵ (6) kerek. Yana İmām bu söznüñ sonǵında bu hikāyetni keltürmiş:

Rüzgār içinde bir hōca bar erdi. Mālı, tawarı (7) üküş erdi. Taqı hēç oǵlı, qızı yoq erdi. Hemişe qadǵuluǵ bolur erdi kim munça ni'met Həq te'ālā maŋa bərdi; (8) men öler bolsam, mālım cümlesi zāyi' bolǵay, tēp qadǵurur erdi. Bir kün ʔabībqa taqı aħvālını beyān qıldı, taqı meblaǵ (9) māl va'da qıldı, eger bu işke tedārük hāşıl qılsaŋ, tēdi erse, ʔabīb aydı kim barmaq kerek, taqı tamarını tutmaq kerek, (10) andın sonǵ tedārük istemek kerek, tēdi erse, bu hōca ʔabībni ewinge eletti taqı üküş i'zāz ve ikrām qıldı. (11) Baqar ʔatun laħmānı turur, etlig tenlig ʔatun turur. Bu ʔatunnuñ ta'arını bu ʔabīb tuttı taqı bir sâ'at tefekkür qıldı, taqı (12) aydı: Ey hōca, sen bu ʔatundın ne oǵlan ʔama' qılur-sen kim bu ʔatunnuñ nabzıdın maŋa ma'lüm boldı kim bu ʔatunnuñ (13) qırq künge tegi ʔayātı bar, qırq kün tamām bolsa mu'ayyan bilgil kim bu ʔatun qırqınç kün öler, taqı dār-i fenādın dār-i beqāğa (14) riħlat qılur, tēdi erse, bu ʔatun yıǵlayu başladı. Bu hōca taqı qadǵurdı. Taqı ʔabīb çıqtı erse, bu ʔatun feryād ve navħa (15) qılu başladı, nēçe künge tegi ʔa'am tatmadı, kündin kün qadǵusı ziyāda boldı. Nē kim ālatları bar erdi, cümlesini (16) dervişlerke şadaqa qıldı. Mülkinde hēç neerse qoymadı. Taqı munlar erteke tegi ʔa'at ve 'ibādat qılur erdi taqı kündüz (17) rūza tutar erdi. Hemişe yıǵlamaq birle Həq te'ālāqa zārılıq birle tevbe ve ināmat birle bu künlərni keçürdi. Qaçan kim qırq kün [234] (1) tamām boldı erse, ʔabīb keldi. Baqar ʔatun yūzi sarıǵ bolmış, teni aruq bolmış, hēç teninde et qalmamış. (2) Hōca aydı: Ey ʔabīb, siz aymış erdiñiz kim qırqınç kün öler tēp, uşbu kün qırqınç kün turur, taqı bu ʔatunum (3) öl-medin turur, tēp aydı erse, ʔabīb aydı: Ey hōca, sen bu ʔatundın oǵlan tuǵurmaq tileyür-sen taqı kördüm kim (4) bu ʔatunnuñ inġen laħmānı turur, taqı ol oǵlan yatǵan yer aǵzı yaǵ birle tolup turur, men endişe qıldım kim bu (5) ʔatunqa ölüm birle qorqutayın, bolǵay kim ol ölüm qorquǵındın raħm içindeki yaǵ sızǵay taqı ol raħm hālī (6) bolǵay, andın sonǵ oǵlan tuǵurgay, tēp hīle qılıp andaǵ aydım; yoq erse, ādemİning ölümünü Tanrıdın öŋin (7) kimerse bilmes. Bēş türlüǵ 'ilm turur, ol 'ilmni Tanrıdın öŋin kimerse bilmez, meger ol kimerseke Həq te'ālā bildürmiş (8) bolsa, bilgey. Biri ol kim qıyāmat küni qaçan turur, hēç ādem oǵlı anı bilmez. Ekinçisi ol kim yaǵmur qaçan yaǵar, anı (9) taqı ādem oǵlı bilmez. Üçünçisi ol kim ana qarnında oǵlan erkek mü yā taqı

tişi mü anı taqı hêç kişi bilmez. (10) Törtünçisi âdem oğlu erte nê qılğusı turur taqı ne qazğangusı turur, anı taqı kimerse bilmez. Bêşinçisi ol kim (11) âdem oğlu qayu yerde ölerini taqı kimerse bilmez. Neteg kim Hâq te'âlâ Kelâmı içinde hâbar bêrû yarlıqar, *qt*:

(12) ان الله عنده علم الساعة وينزل الغيث ويعلم ما في الأرحام وماتدري نفس ماذا تكسب غداً

(13) وماتدري نفس بأى ارض تموت ان الله علم خبير (XXXI: 34)

Andın soñğ tabîb aytur: Ey hōca, êmdi bu hatununğ (14) oğlan tuğurmaqqa şâlih boldı, rahmı arıldı, hâlî boldı, ol yağlar cümle sızdı, arıldı. Êmdi bu hâton birle (15) suhbat qılsañğ, bolğay kim Hâq te'âlâ saña oğul qız rûzî qılsa, tedi erse, tabîb aymış tég boldı. Êmdi (16) bu hikâyetdin ma'lûm boldı kim za'îfa kimerse kim nâqışatu'l-'aql turur, ölumdin qorqmaq birle za'îf (17) ve nañîf bolur ermiş, bu kimerse kim 'âlim bolğay taqı Hâq te'âlâdın haqîqat qorqğay taqı ölumdin qorqğay taqı [235] (1) gür 'azâbıdın qorqğay taqı qıyâmat kün su'âl ve hisâbdın qorqğay taqı Şirât ve mîzândın taqı tamuğ 'azâbındın (2) kerekinçe qorqar bolsa, her ayna anıñğ yüzi sarığ kerek taqı köñgli dünyâdın fâriğ kerek, taqı nañîf kerek, özi za'îf (3) kerek, hemîşe qağğuluğ kerek, tēp aydı.

Hâtam-i Aşamm *rahmhi* Rey élinge kirdi. Bir bâzırgân hōca kimerse bar erdi. (4) Perhîzlüg, hâlâl kisblüg şâhib-hayr erdi. Anıñğ êwinde qonuq boldı. Ertesi ol êw êdisi hōca kimerse Hâtam-i (5) Aşamğa aydı kim: Bu êlniñğ 'âlimi taqı uluğı taqı qâzîsi kim, atı Muhammed ibnü Muqâtîlî'r-Râzî turur, ol 'azîz sökel turur, anıñğ (6) 'ayâdatıñğa barur-men, siz taqı bargay-mu-siz? tedi erse, Hâtam-i Aşamm aydı *rahmhi*: İnğen, baralıñğ, sökelke 'ayâdat (7) qılmaq sünnet turur, hâşşa kim ol sökel kim 'âlim bolsa, taqı faqîh bolsa şavâbı taqı üküşrek bolğay, tedi erse, êkegü (8) bardılar. Qaçan kim ol 'âlimniñğ qapuğına tegdiler erse, baqar ol 'âlimnüñğ qapuğı[nı] inğen tekellüf birle qılmuşlar, umarâ (9) ve mulûk qapuğları menğizlig. Hâtam-i Aşam kaçan kim bu qapuğnı kördi erse, ta'accub qıldı, 'âlim kimerseniñğ qapuğı mundağ mu (10) tekellüf birle bolur ermiş, [tēp] tefekkür birle qaldı. Andın soñğ destür bērdiler, sarâyqa kirdiler erse, baqar sarâyın, andın (11) taqı tekellüfleri ziyâda qılmuş, qapuğlarğa perdeler asılmış tamlarğa zârlar tutulmuş sarây içinde türölüg (12) türölüg naqşlar birle müzeyyen qılınmış. Hâtam-i Aşammnuñğ ta'accubi taqı ziyâda boldı. Andın soñğ yana icâzat bērdiler, (13) bu sarây içindeki êwlerdin bir êwinge kirdiler. Hâtam-i Aşam baqar, ol êw içinde Rûmî qahılar tōşeglig turur, (14) ağır bahâlîğ tōşekler tikilmiş turur, bu qâzî ol tōşekler üze tekeye urmuş taqı başı qatında bir hâdim élinge (15) yelpise alıp bu qâzîni yelpiyür. Bu hōca kirdi taqı olturdı taqı qâzîqa şifâ birle du'â qıldı velîkin Hâtam-i Aşam (16) olturmadı, öre turdı. Bu hōca aytur: Oltursañğız bolğay-mu? tedi. Hâtam-i Aşam olturmadı erse, qâzî aydı: Meğer (17) hâcatıñğ bar bolğay, ol cihetdin olturmas-sen bolğay? tedi

erse, Hâtam-i Aşam aydı: Hâcatım bar. Qâzî aydı: [236] (1) Hâcating ne turur? Aytgıl, tedi erse, Hâtam-i Aşam aydı: Sizdin bir mes'ele su'âl qılmaq tileyür-men, kerek kim cevâb (2) aytsaңыз, tedi erse, qâzî aydı: Su'âl qılğıl. Hâtam-i Aşam aydı: Bu 'ilmni siz kimdin aldınız? tedi erse, qâzî (3) aydı kim: Biz bu 'ilmni 'ulemâlardan alduq taqı ol 'ulemâ tâbi'İndin aldılar taqı tâbi'In 'ilmni şahâbadın aldılar (4) taqı şahâba 'ilmni Peyğâmbardın aldılar taqı Peyğâmbar 'as 'ilmni Cebre'İldin aldı taqı Cebre'İl 'as 'ilmni (5) Tanrı te'âlâdın aldı, tęp aydı erse, Hâtam-i Aşam aydı: Ey qazî, hêç 'ulemâlardan eşittiniz-mü Peyğâmbâr 'as (6) aymış bolsa, qayu kimerseniň sarâyları keňg bolsa, müfreşleri körklüg bolsa taqı mâlı tawarı üküş taqı hadimleri (7) havâdârları telim bolsa, ol kimerseke qıyâmat kün Haq te'âlâ hazratında üküş şavâblar bar? tęp aydı (8) erse, qâzî aydı: Mundağ hadîs eşitmişimiz yoq velîkin mundağ eşittük kim qayu mu'min ve muvâhîd dünyâdın yüz (9) çewürse taqı dünyâke rağbatsız bolsa taqı âhîratqa rağbetlig bolsa, Haq te'âlâ rûzî qılğan mâlıdın (10) der-vîşlerke taqı miskînlerke îşâr qılır bolsa, ol kimerseniň hürmeti taqı 'izzeti Haq hazratında ziyâda bolğay, (11) tęp eşittük, tedi erse, Hâtam-i Aşam aydı: Andag erse, yâ qâzî, sen Peyğâmbârqa mu iqtidâ qıldınız, yâ taqı Fir'avnqa mu iqtidâ (12) qıldınız? tedi taqı gâzab birle qâzî ewindin çıqtı erse, qâzîniň sökelliki taqı qadğusı ziyâda boldı, mütehayyir (13) bolup qaldı taqı üküş yığladı taqı aydı: Ol 'azîz râst aydı 'âlim bolğan dünyâ matâ'larına iltifât qılmaq (14) kerekmez. Hemîşe qadğu birle, köz yaşı birle, bağır başı birle tünle oyağlıg birle, kündüz rûza birle 'ömrini keçürmek (15) kerek, tedi.

Hasan-ı Başrî *rahmhi* kırq yıl külmedi, qorquğı qatıqlıqı üçün. Taqı olturur bolsa andağ (16) olturur erdi kim ka'annahu bir esîr turur kâfir elginde kim uşbu sâ'at çıkarup öltürgeyler tęp andağ (17) qadğu, haşrat birle olturur erdi. Özi hemîşe aytur erdi kim: Bir kimerse tamuğda minğ yıl qalğay, 'azâb ve 'uqubat [237] (1) körgey üküş ma'siyat sebebidin, andın soňg Haq te'âlâ fermânı birle ol kimerseni tamuğdın çıkarıp uçtmağqa (2) kigürgeyler İmân sebebidin. Kâşki men ol kimerse bolsa erdim, tęp aytur erdi. Aşhâb ve yârânlar aydılar: (3) Yâ şeyh, Haq te'âlâniň rahmatı üküş turur. Nişe mundağ aytur-siz? tęp aysalar, şeyh aytur erdi: Âhîratqa (4) İmânsız çıqmaq dın qorqar-men. Eger kimersening neçeme üküş ma'siyatı bolsa, taqı âhîr vaqtında İmân birle (5) çıqsa, ol kimerse tamuğda ebedî qalmaz, 'aqibat çıkar. Velîkin küfür birle çıkar bolsa, ebedî tamuğda qalur. (6) Taqı köp kimerselemini eşittük kim şâhib-kerâmat bolmışdın soňg âhîr vaqtında küfür birle çıqtılar taqı tamuğda (7) ebedî qaldılar. Bel'am-i Bâ'ûr menğizlig taqı Barışâ menğizlig.

Sufyân-ı Savrî *rahmhi* öziniň âhîr vaqtı (8) boldı, yârânları hâzîr erdiler. Özi yığlayu başladı. Yârânları aydılar: Yâ İmâm, nişe yığlayursiz? tęp (9) su'âl qıldılar erse, özi aydı kim: Yazuqlarım üçün yığlamas-

men velîkin âhîr vaqtında Şeytân vesvesesinge (10) ma'rûz bolup İmânını ıçgınmaqdın qorqup yığlayur-men, tedi.

Rebî' bin Haytim *razhu* yigirmi yıl (11) İbni Mes'udqa hıdmat qıldı taqı özidin 'ilm öğrendi. Qaçan kim yöriyür bolsa erdi, hêç başını qaldurmas (12) erdi, adaqınga baqa yöriyür erdi. Taqı közi nâmahrâmqa tüşmesün tęp özini saqlap yörigeni üçün (13) halâyıq közsüz tęp saqınur erdiler. Hemîşe İbni Mes'ud *razhu* özinge aytur erdi kim: Yâ Rebî', eger sêni (14) Peyğambar 'as körer bolsa erdi, bu sening tiriglikingdin gâyat sewüingey erdi taqı inğen sewgey erdi, (15) tęp aytur erdi.

Bir kün Rebî' ibni Haytim, İbni Mes'ud birle *razhumâ*, temürçiler bazarından keçer erdiler. (16) Bir temürçi, körükidin qızmış temürni çıkardı otlar saçrayu. Rebî' muni kördi taqı tamuğ otı könglinge tüşti. (17) Taqı âh tedi taqı bazar içinde yıqıldı. Barça halq yığıldılar. İbni Mes'ud *razhu* başını tizi üzeringe qoyup [238] (1) yıglar erdi. Üküş zamâna olturdi. Hêç 'aqlınga kelmedi erse, İbni Mes'ud *razhu* Rebî'ni arqasına kötürdi (2) taqı êwke eletti taqı qatından kêtmedi, taqı bēhüş bolup yattı. Andın song 'aqlınga keldi.

Şaqıq-i Balhîning 'ayalı bar erdi (3) Eymine atlıg, dört yaşar erdi, Qur'ân öğretmek üçün mu'allimqa qoyup turur erdi. Qaçan kim mu'allim tahtasına *الهيكم* (4) sūrasını bitidi taqı Eymineke bērdi, taqı oqıyu

لترون المجيم -ke (CII: 6) tegdi erse, Eymine elgidin tahta tüşti taqı Eymine (5) bēhüş bolup tüşti. Mu'allim ta'accub qıldı. Üküş zamânadın song 'aqlınga keldi taqı qoptı yığlayu başladı. Mu'allim (6) Eymineni atasına eletti, yığlayu atası qatınga kirdi erse, atası aydı: Ey 'ayalım, nişe yığlayur-sen? tedi erse, (7) Eymine aydı: Ey baba, kaçan tamuğ atınga yettim erse, içimke tamuğ heybeti tüşti, taqı a'zâlarım sust boldı (8) 'aqlım ketti, tamuğnunğ heybeti könglümde ornadı. Ey baba, qıyâmat kün bolsa *avş* men miskîn za'ıfım (9) zebânîyeler tutsalar taqı boynumqa zencîr taqıp tamuğqa sürseler, 'Araşât içinde benim ahvâlüm neteg bolğay? (10) tedi taqı qatıg yığlayu başladı erse, babası Şaqıq taqı yığlayu başladı. Êkegü üküş yıglamışdın song (11) babası aydı: Ey 'ayalım yıglamaq manğa gerek kim yazuqlarım inğen üküş turur, velîkin ey 'ayalım, sen nârasîda (12) turur-sen, sanğa ne yıglamaq gerek, sening üze qalam yörimes, tedi erse, 'ayalı aytur: Ey baba, körer-men halâyıq ot (13) yandursalar, avval uşaq yığaqlar qodarlar, andın song uluğ yığaqlarını qodarlar. Êmdi men qorqar-men kim (14) qıyâmat kün bolsa *avş* avval mēni tamuğqa kemişgeyler nē qılğaymen? tęp aydı.

Qaçan kim 'Azâzılqa (15) la'net dâğı basıldı erse, Cebre'îl taqı Mikâ'îl Haq *tu'*ning qahrından yığlayu başladılar erse, Haq te'âlâ (16) hitâb qıldı, aydı: Ey Cebre'îl taqı Mikâ'îl, nişe yığlayur-siz? tedi erse, Cebre'îl

taqı Mikâ'il aydılar: Yâ Rebbi, 'Azâzîl (17) bizim aramızda uluğ hurmatlıg taqı 'izzetlig ferîşte erdi. Anıñ aḥvâlinı mundağ kördük erse, bizlerke taqı mundağ [239] (1) iş bolmasun tēp seniñ qahrıñdın qorqup yıǵlayur-biz, tēdiler erse, Haq te'ālâdın ḥiṭâb keldi kim: Ey êkki uluğ (2) ferîşteler, zînhâr ve zînhâr qorquğ içinde boluñg, benim qahrımdın imîn bolmañg, fâriğ turmañg, tēp aydı.

(3) 'Osmân ibni Maz'ûn *razhu* şahâbalarda zâhidraqı erdi. Mekke-din Medîneke Peyğambar 'as üçün (4) hicret qılmuş muhâcirlardı erdi. Ol qaçan kim dâr-i fenâdın dâr-i baqâğa riḥlat qıldı erse, Peyğambar 'as'qa (5) ḥabar bērdiler. Peyğambar 'as Umm-i Seleme *razhâ* hücreinde erdi. Umm-i Seleme aydı: 'Osmân ibnü Maz'ûn neme eḍgü (6) zâhid, pārsâ kişi erdi, sünğütlük bolsun aṅgar uçtmaḥ, tēdi erse, Peyğambar 'as ğazab qıldı taqı aydı kim: (7) Yâ Umm-i Seleme, saṅga nē ma'lûm boldı anıñ uçtmaḥlıg erdüki? Vallâh, men kim Taṅrıñıñ resûli turur-men hemîşe qorquğ içinde (8) turur-men kim Haq te'ālâ benim birle ne mu'âmilat qılğay, tēdi.

'Ömer ibnü 'Abdu'l-'Azîz 'âdil ḥalîfa erdi. Mervânilerde andağ (9) 'âdil keçmedi. Öziniñ 'âdatı ol erdi kim kündüz 'adl birle meşğûl erdi taqı kēçe bolsa zâhidlar, 'âlimlarnı (10) yıǵar erdi, taqı aytur erdi kim, ölüm sözidin öñin söz birle bolmağalıñg, tēp aytur erdi. Erteke tegi yıǵlamaq (11) zârîlıq birle tünni eḥyâ qılır erdi.

Bir kün 'Ömer bin 'Abdu'l-'Azîzniñ câriyası aydı: Ey emîre'l-mu'minîn, men bu kēçe (12) 'acab tüş kördüm. Ḥalîfa aydı: Ne tüş kördüñg, ayǵıl, tēdi erse, ol câriya aydı: Tüşüm bolur körer-men kim qıyâmat (13) bolmuş, taqı 'Araşât ḥalqı cümle yıǵılmışlar tamuğ üzesinde. Şirât qoḍulmuş taqı cümle ḥalâyıqqa, ol arada Emîre'l (14) -mu'minîn 'Abdu'l Melikni keltürdiler keçgil, tēp. Taqı cümle ḥalâyıqqa fermân boldı, bu qıldın yinçke taqı qılıçdın yitiğ (15) Şirât üzesindin keçgil, tēp. Ol keçer boldı, taqı tamuğqa tüşti, taqı yandı, helâk boldı. Andın soñg baqar-men, (16) Emîre'l-mu'minîn Süleymânı keltürdüler kim bu Şirâtın keçgil tēp. Ol taqı Şirâtqa mindi, bir ança Şirât üze (17) yöridi, ol taqı tamuğqa tüşti, helâk boldı taqı yandı. Andın soñg Emire'l-mu'minîn sizni keltürdi, tēmiş erdi, 'Ömer ibnü 'Abdu'l-'Azîz [240] (1) âh tēdi taqı yıqıldı, bēhüş boldı 'aqlı kētti. Bu câriyası qulaqıdın çağırur erdi kim: Vallâh, yâ Emire'l-mu'minîn sizni (2) kördüm kim Şirâtı salâmat keçtiñiz, tēp çağırur erdi taqı ol bēḥabar bolup yatur erdi.

ÊKİNÇ FAŞL

(3) Namâz fazâyiliniñ beyânı içinde turur.

İmâm-i Bağavî *rahmhi* Mesâbilḥ atlıg kitâbında bu ḥadîşni keltürmiş, (4) ḥadîş bu turur:

(5) عن أبي هريرة رضي الله عنه أنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الصلاة الخمس والجمعة إلى الجمعة ورمضان مكفرات لما بينهن إذا احتسبت الكبائر

Bu hədis ma'nisi ol bolur kim (6) qayu mu'min ve muvaḥḥid bəş namāznı vaqtında qılır bolsa taqı uluğ yazuqlardın saqlanur bolsa, bu bəş namāz ol (7) kiçig yazuqlarını örtgen turur, taqı kətergen turur; mundağocum'a namāznı cāmi'de imām birle qıldı taqı uluğ (8) yazuqlardın saqlandı yana bir cum'a namāznı cāmi'de imām birle qılır bolsa, bu ekki cum'a arasındaqı nə kim kiçig (9) yazuqları bu kişidin kelmiş bolsa, bu ekki cum'a ol yazuqlarına kefārat bolur, örtgen bolur; mundağoc (10) bir ramazān ayını rūza tuttı taqı bir ramazānqa tegi uluğ yazuqlardın saqlandı, yana ekinç ramazānda taqı (11) rūza tuttı, bu ekki ramazān bu kimerseniñ cümle kiçig yazuqlarına kefārat bolur, örtgen bolur, kətergen (12) bolur, tēp aydı. Ėmdi bu bəş namāz farīza turur; farīzası şābīt turur Qur'ān birle hem taqı hədis birle hem taqı icmā'-i (13) ummat birle. Bu namāz işini inğen mühim tutmaq kerek. Mu'min ve muvaḥḥid bolğan namāz qadğusını yemek kerek. Eger sökel (14) bolsa, örü turu bilmese, oturup qılğay. Eger taqı oturu bilmese, yatıp işārat qılu namāz qılğay ve eger (15) çerigde bolsa taqı namāz vaqtı kelse, imām qavmnı ekki ülüş qılğay, biri namāz qılmışta bir ülüşi çerigke qarşu (16) turgay, neteg kim avvalqı bābnuñ altıncı faşında beyān qılındı. Ve eger musulmān çerigi hezimet bolsa, artıdın düşmanlar (17) qawar erken namāz vaqtı bolsa, kölük üze yügrür erken işārat birle namāz qılğay. Mundın ma'lum bolur kim hēc hālda [241] (1) namāznı qodmaqğa şerī'at eğileri ruhsat bərmedin tururlar. Andəğ erse, mu'min ve muvaḥḥid namāz vaqtını qatıg saqlamaq (2) kerek. Nəcəme kim mühim işi bolsa ol işni terk qılmaq kerek, taqı namāznı mühim tutmaq kerek. Peyğāmbar 'as ḥabar bėrū yarlıqar: (3) Qayu mu'min ve muvaḥḥid qırq kün bəş namāznı camā'at birle qılsa taqı imāmnuñ avval tekbirine yetse taqı imām birle ol tekbirni (4) muqārinat birle qılsa, ol qulğa ekki barāt bergey Biri ol kim munāfiqlıqdın bēzārlıq ḥattı bėrilgey taqı ekinçisi (5) ol kim tamuğdın āzādlıq ḥattı bėrilgey, tēp aydı. Yana qıyāmat kün bolsa āvş, 'Araşātqa qavmlar (6) kelgeyler, yüzleri yaruq yıldız tēg yışığay. Ferişteler ayğaylar kim: Sen dünyāda qayu iş birle meşğul erdiñg (7) kim bu 'Araşātqa yaruq yüz birle keldiñg? tēp su'āl qılsalar, ol tayıfalar ayğaylar kim: Biz dünyāda mu'azzin (8) avāzını eşıtur bolsa erdük, hēc dünyā işi birle meşğul bolmas erdük, velikin qopar erdük, ābdast qılup namāzqa (9) ḥāzır bolur erdük. Yana bir tayıfalar kelgeyler yüzleri tolun ay tēg yaruq bolğay. Ferişteler ayğaylar kim: (10) Ey 'azizler, sizler ne qavmlar turur-siz, taqı dünyāda ne 'amal birle meşğul erdiñgiz [kim] Ḥaq te'ālā siziñg yüzüñgüzni (11) mundağ yaruq qılıp turur? tēp su'āl qılsalar, ol 'azizler ayğaylar kim: Dün-yadā bizim 'amalımız ol erdi kim (12) henüz namāz vaqtı bolmadın turup

âbdast qılup âmâda bolup turur erdük kim qaçan mu'azzin ezân oqısa, ol (13) sâ'at mescidke barur erdük, tēp aydılar. Yana bir t̄ayifalar kelgeyler yüzleri kün teg yaruq bolğay. Ferişteler (14) yana su'âl qılğaylar kim: Ey 'azîzler, ne qavmlar turur-siz? Taqı dünyâda ne 'amal birle meşğül erdiñgiz kim Haq te'âlâ (15) sizlerni ağırlap yüzüñgizni münevver qılmuş? tēp su'âl qılsalar, bu 'azîzler ayğaylar kim: Bizler ol qavm turur- (16) -miz kim namâz vaqtı bolmadın aşnu âbdast qılur erdük, taqı mescidke kirip Haq te'âlâqa t̄a'at ve 'ibâdat qılur erdük (17) taqı küyer erdük neçeke tegi mu'azzin kelür erdi. Taqı bânğ-i namâz qılur erdi, bizler mescidde hâzîr bolmuş erdük. Sa'dî'l Museyyeb [242] (1) *rahmhi* aydı: Yigirmi yıl men namâz vaqtını andağ saqladım kim mu'azzin ezân oqımıştı mescidde hâzîr erdim. (2) Hēç taḥalluf qılmadım, tēp aydı. Hâtam-i Âşamm aydı *rahmhi*: 'Ömrüm içinde men hēç cemâ'atnı favt qılmadım. (3) Nâğâh bir vaqıtta ittifâq andağ tüşti kim camâ'atnı favt qıldım, inğen qatıq qağğuluğ boldum erse, Bū İshâq-i (4) Buḥârî mañga ta'ziyat tegürü keldi taqı aydı: Yâ Hâtam, eşittim kim camâ'atnı favt qılmuş-siz taqı üküş şavâbdın maḥrûm (5) bolmuş-siz taqı neçe kün qağğuluğ bolup êwde olturmuş-siz. Haq *ttt* sizke bu muşibatqa şabur (6) qılğanıñız üçün üküş şavâblar bergey, tēp du'â qıldı taqı ta'ziyat tegürdi. Men aydım: Ey qarındaşım, eger benim (7) bir oğlum dâr-i fenâdın dâr-i baqâğa riḥlat qılsa erdi, mañga bu êlde andağ sēzer-men kim on miñ kişi ta'ziyat (8) tegürü kelgey erdiler taqı benim qağğum ḥasratım andağ ziyâda boldı. Bir camâ'atnı favt qılğanım üçün kim eger sewer (9) oğlum favt bolsa erdi, andağ qağğurmağay erdim. Bu camâ'at mēndin favt bolğanı üçün qağğurdum, (10) taqı bu êl içinde hēç kimerse mañga ta'ziyat tegrü kelmediler sendin öñgin. Ma'lûm boldı kim ḥalq qatında muşibat- (11) -lardın dünyâ muşibati uluğraq ermiş, tēp aydı.

Maymûn atlıg kimerse 'İrâq éliniñ uluğı erdi. Bir kün mescidke (12) keldi. Baqar camâ'at ḥalqı mesciddin çıqa turur. Su'âl qıldı kim: Namâz qıldıñız-mu? tēp aydı erse, camâ'at ḥalqı (13) aydılar kim: Namâz qıldıuq, tēp. Ol Maymûn aydı: *innâ lillâhi va innâ alayhi râci'ûna*. Taqı qatıq qağğurdı közindin (14) qatarât ve 'abarât yaş aqturdı erse, ḥalâyıq aydılar: Yâ Maymûn, sizke ta'ziyat mu tegdi? tēdiler erse, Maymûn (15) aydı: Mundın uluğraq mu ta'ziyat bolğay kim camâ'at şavâbıdın maḥrûm boldum. Vallâh bu camâ'at şavâbı ḥâşil (16) qılmaqım mañga 'İrâq vilâyatıdın sewüglügrek erdi, tēp aydı.

Abū Hureyre *raḥhu* aydı: Kimerseniñ qula- (17) -qıñga erütmiş qurğuşın qoymaq yaḥşıraq bolğay kim mu'azzinniñ ezânını eşitip camâ'atqa hâzîr bolmasa [243] (1) taqı icâbat qılmasa.

Emîre'l-mu'minîn 'Alî *raḥhu* qaçan kim mu'azzin ezânını eşitür bolsa erdi, yüzi müteğayyir (2) bolur erdi, taqı titreyü başlayur erdi. Qatındaqı yârânları aytur erdiler: Yâ Emîre'l-mu'minîn, sizke ne boldı

kim (3) mundağ titreyür-siz, qorqar-siz? tēp su'āl qılsa, özi aytur erdi: Ol amānat kim Hāq *tv*t köklerke (4) taqı yerlerke taqı tağlarğa 'arza qıldı erse, cümlesi qorqtılar taqı qabūl qıldılar. Ol amānatı ādem oğlu qabūl (5) qıldı. Ėmdi vaqt boldı kim ol amānatnı teslīm qılmaq kerek. Neteg teslīm qılğaymen? tēp qorqar-men. Qabūl mu (6) qılğaylar, yoq erse, red mü qılğaylar? tēp aytur erdi.

Hüseyn *razhu*'nunğ oğlu bar erdi 'Alī atlığ. Qaçan kim (7) namāzğa yöner bolsa erdi, yüzi sarğarur erdi, rengi tağayyur bolur erdi. Özing ayturlar erdi: Ey Peyğāmbarzāda, hemİşe (8) 'ādatıñız ol turur kim ābdast qılurda yüzünğüz sarğarur, rengiñiz tağayyur bolur, tēp su'āl qıldılar erse, özi (9) cavāb aydı: Bilür-mü-siz kim kimnünğ birle munācāt qılmaq tiler-men, kimnünğ hāzratında turmaq tiler-men, tēp aytur (10) erdi.

Hātām-i Aşamdın su'āl qıldılar kim: Yā Emİre'l-mu'minIn, siz namāznı neteg qılır-siz? tēp aydılar erse, Hātām-i Aşām (11) aydı *rahmhi*: Namāz vaqtı yawuq kelse, ābdast qılır-men taqı ol yerde kim namāz qılmaq tiler-men ol yerde bir sā'at (12) tefekkür birle olturur-men? özümge aytur-men kim: Ey Hātām, 'ālamnı yaratğan bir ve bar Tanğrı birle munācāt qılmaq (13) tiler-sen, zİnhār u zİnhār közüñni yerinde tutğıl, cümle a'zālarıñnı saqlağıl, köñlüñni Hāq hāzratında (14) tutğıl, tēp özümni cem' qılır-men. Andın soñg qopar-men taqı namāzqa kim meşrū' qılır-men öñgümde Ka'beni (15) taşavvur qılır-men, adaqım altında Şirātnı ta-taşavvur qılır-men taqı sağ yanımda uçtmağ bar, tēp aytur-men, sol (16) yanımda tamuğ bar, tēp aytur-men taqı melekü'l-mevt arqamda turur, uşbu namāznı tamām qılmuşdın soñg cānımnı qabz (17) qılır, bu namāz āhır namāzım turur, tēp aytur-men. Taqı havf ve recā arasında namāz qılır-men ya'nı Hāq 'azābıdın qorqar-men [244] (1) rahmatıdın umunu * namāz qılır-men, tēdi.

İbnü 'Abbās *razhu* aydı kim ėkki rek'at namāz qılmaq tefekkür birle taqı (2) köñül hāzırlıqı birle yağşıraq turur erteke tegi ġaflat birle namāz qılmaqđın. Taqı Peyğāmbar 'as habar bērü yarlıqar: (3) Qayu mu'min ve muvaħħid ėkki rek'at namāz qılsa kim ol ėkki rek'at içinde nefsinı anğā dünyā sözın sözlemese (4) Hāq *tv*t ol qulnuñ cümle yazuqlarını yarlıqar, anadın tuğmış tēg yazuqsuz bolur, tēp aydı.

(5) İmām Ġazālī aytur *rahmhi*: Kimerse namāz içinde köñül hāzırlıqı bulayın tēse taqı nefs vesvesesini taqı (6) Şeytānnıñ vesvesesini meniñ birle bolmasun tēse, qayu neerse kim köñülke sewüglügrek turur, ol neerseniñ (7) maħabbatını köñüldin çıqarsun, andın soñg namāzqa şurū' qılsun. Taqı cümleke sewüglügrek bu dünyā turur, taqı (8) cümle haťālarıñnıñ başı hem bu dünyā maħabbatı turur. Neteg kim Peyğāmbar 'as aytıp turur: قال النبي عليه السلام حب الدنيا رأس كل خطيئة

* Yazmada: *umānu*.

Andağ erse, mu'min ve muvaḥḥid qatıqlanmaq kerek avval könḡlidin dünyā maḥabbatını çıqarmaq (10) kerek, andın sonḡ namāzqa şurū' qılır ve eger dünyā maḥabbatını könḡüldin çıqarmadın namāzqa şurū' qılsa, neçeme (11) kim namāz içinde ol vesveseni def' qılayın tēse, qılu bilmegey taqı zaḥmat içinde bolḡay. Munuḡ mişāli ol (12) turur kim bir 'ālim kimerse bir daraḥt köligesinde olturmuş kim fikrim şāfī bolsun, ḥalāyiq teşvīşi (13) bolmasun, tēp tefekkür birle, endīşe birle ḥalvatta olturmuş velīkin ol daraḥtnıḡ budaqlarında çıpçuqlar (14) olturur, taqı āvāz qılır taqı bu 'ālimqa teşvīş qılurlar, bu 'ālimniḡ müşkili ḥal bolmaz. Taqı hēç 'ilmke fikr qılır neerse (15) ḥāşıl qılu bilmez. Bolmasa, bir uzun yığaç almış, tegme bir çıpçuqlar ḡalaba qılmışda ol yığaç birle anlarını (16) ūrkütür, yana kelürler, yana ūrkütür bolsa, yana kelürler. 'Aciz ve dermānda boldı. Bu arada meger bir kimerse keldi taqı bu 'ālimniḡ (17) aḥvālınḡa muṭṭali' boldı. Taqı aytur: Ey 'ālim, men saḡa bir neerse ögreteyin, ol işni qılır bolsanḡ, bu çıpçuqlarınḡ [245] (1) zaḥmatıdın qurtulḡaysen, tēdi erse, ol 'ālim aydı: Beyān qılḡıl, tēdi. Ol kimerse aydı kim: Munça yıldın berü (2) bu çıpçuqlar bu daraḥt üzesinde qonmaqḡa 'ādat qılıp tururlar. Sen bir qaç ūrkütmek birle anlar mumtani' bolmas- (3)-lar ve eger saḡa kerek erse kim munlar mumtani' bolsunlar tēp, bu daraḥtnıḡ budaqlarını cümlesini kesgil, bıraḡıl. (4) Andın sonḡ bu çıpçuqlarınḡ zaḥmatıdın ḥalāş bolḡaysen, tēdi erse, ol 'ālim taqı andağ qıldı erse, ol zaḥmatdın (5) ḥalāş boldı. Ėmdi taqı qayu kimerse namāz içinde teşvīşdin taqı vesveselerdin ḥalāş bolayın tēse, cümle (6) vesveselerning başı dünyā maḥabbatı turur. Qaçan kim mu'min ve muvaḥḥid dünyā maḥabbatını könḡüldin çıqarsa taqı hēç (7) vesvese taqı teşvīş könḡlinde qalmasa, andın sonḡ Ḥaq [te'ālā] ḥazratında 'ibādatı arıḡ bolur taqı 'ibādatınḡa ūküş (8) şavāblar bolur, tēp aydı.

Ṭalḥa *raḡhu* bir bāḡiça qıldı. Ol bāḡiça içinde bir kün namāz qılır erdi. Bir qaz (9) keldi, ol bāḡiça içinde qondı. Ol bāḡ içinde yōriyür erdi, taqı çıḡu yerni ṭalab qılır erdi, taqı bulmaz erdi. (10) Ṭalḥanıḡ közi ol qazqa tüşti taqı közini aḡa uydurdı taqı könḡli Ḥaq te'ālā ḥazratındın yıraḡ tüşti taqı (11) neçe rek'at qılḡanını bilmedi erse, Peyḡāmbar 'as ḥazratında keldi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, ol bāḡiça sebeb (12) boldı kim bāḡiçaqa qaz qondı. Ol qaz sebeb boldı kim men fitneke tüştüm, namāzımı yaḡıldım. Ėmdi ol bāḡiçanı (13) şadaqa qıldım Ḥaq rizāsı içinde, tēp şadaqa qıldı taqı Peyḡāmbarqa teslīm qıldı.

Bir şeyḡ bar erdi, Şeyḡ Nassāc (14) tēp aytur erdiler. Bir kün qāzī öziniḡ ziyāratınḡa keldi. Şeyḡ taqı aḡar va'z u naşīḥat qıldı (15) taqı aydı: Ey qāzī, bu durrā'a kim keyip turur-sen, bu nedin toqılmış turur? tēdi erse, qāzī aydı kim: Bu 'abāyī turur, (16) yarımı yipek turur taqı yarımı yip turur, tēdi erse, Şeyḡ aydı: Eger qamuḡ yipek bolsa erdi, kimlerke revā bolḡay erdi (17) taqı eger qamuḡı yip bolsa erdi kimlerke revā

bolğay erdi? tedi erse, qāzī aydı: Eger qamuğı yipek bolsa erdi, hatunlarga [246] (1) revā bolğay erdi ve eger qamuğı yip bolsa erdi, erenlerke revā bolğay erdi, tedi erse, Şeyh aydı: Andağ erse, (2) ey qāzī, sening yarımunğ erkek ermiş, yarımunğ tişi ermiş, tedi erse, qāzī bēmeze boldı. Andın sonğ (3) Şeyh aydı: Ey qāzī, sen bu halāyıq arasında kim hūkm qılur-sen, hēç dünyāvī neerse alur-mu-sen? tedi erse, (4) qāzī aydı: Rışvet almaz-men velikin ēkki haşm arasında hūkm qaṭ' qılsam, aralarında bir haṭ bitiyür-men (5) kim bukündin sonğ biri biringizke da'vānız taqı huşumatınğız bolmasun, tēp. Ol haṭ üçün neerse (6) bērseler, alur-men, tedi erse, Şeyh aydı: Bu haṭqa ne qadar neerse bērürler? tedi erse, qāzī aydı: Mun'im (7) kimerseler bolsa, on altun bērürler, tedi erse, Şeyh aydı kim: Öngin kimerseler bitimek üçün ne miqdār (8) ücret alğay erdiler? Qāzī aydı: Bir yarmaq yā taqı habba yā ṭassūc alğay erdiler, tēp aydı erse, Şeyh (9) aydı: Sen hālī aydınğ kim rışvet almaz-men, tēp. Bu rışvet bolmaz-mu kim bir yarmaq alğı yerde on altun (10) alsanğ? Neteg mundağ ḥarāmı özüñge revā körer-sen? Munça 'ilm ḥāşıl qılğanınğ fāyidası ne turur kim anınğ (11) birle 'amel ḥāşıl qılmaz-sen? Dīniñni bu fānī dünyāke satar-sen? tēp va'z u naşihat qıldı erse, Şeyhniñ sözi (12) qāzīqa uluğ eşer qıldı, közindin qatarāt ve 'abarāt yaşlar aqtı taqı tevbe qıldı taqı Şeyhqa arādat (13) keltürdi taqı aydı: Ey Şeyh, bukündin sonğ siz ne işke fermānlasanğız, sizniñ sözünğüzdin çıqmağaymen, (14) tedi taqı mürīd boldı erse, Şeyh taqı qabūl qıldı. Andın sonğ qāzī Şeyhqa aydı: Yā Şeyh, bir derhōstum bar, (15) kerek kim qabūl qılsanğız. Şeyh aydı: Aygıl ne derhōstunğ bar erse. Qāzī aydı: Atamdın mīrās qalğan (16) mañga ḥalāl turur, hēç şübhetsiz, bir bāğiça bar, ol bāğiça içinde bēş qulum bar, bāğdār qullar turur. Bu bāğnı (17) bu qullar birle sizke bağışladım. Kerek kim qabūl qılsanğız, sufrağa meded bolsa, tedi erse, Şeyh taqı qabūl qıldı. [247] (1) Derhāl kişi ıda bērdi, bu qullarnı keltürdiler. Bāğnıñ kilīdi birle ol qullarnı Şeyhqa teslīm qıldı. Şeyh aydı (2) ol qullarqa kim: Ey bāğdārlar, bu bāğqa ēmdi neerse kerek bolur-mu? tedi erse, aydılar: Yā Şeyh, bu bāğqa hālī bēş yüz (3) araba ters kerek, tēdiler. Bu arada mu'azzin bāng-i namāz oqıdı erse, cümle turdılar taqı mescidke kirdiler. Qaçan kim (4) Şeyh namāzqa şurū' qıldı erse, könğlinde bu tüştı kim bu bāğqa bēş yüz araba tersi qayu maḥalladın keltürmek (5) kerek bolğay? tēp. Yana ol vesveseni def' qıldı. Ekinç rek'atda yana könğli ol terske bardı. Yana def' qıldı. (6) Üçinç rek'atda taqı könğli terske bardı. Hem törünç rek'atta taqı könğli terske bardı. Qaçan kim namāzdın fāriğ boldı (7) erse, ḥādımga aydı kim: Ey ḥādım, bargıl taqı ol bāğ kilīdini taqı ol bēş qullar birle mañga keltürgil, tedi erse, ḥādım (8) taqı keltürdi. Şeyh ol kilīdni taqı, bēş qulnı taqı qāzīqa qaytardı taqı aydı: Ey qāzī, men munça yıldın berü namāz qıldım, (9) hēç namāzım necis birle mülevveş bolmadı. Bukün sendin bu bāğnı kim qabūl qıldım erdi, namāzım teldi ters birle taqı

necis (10) birle. Hêç halâvat bulmadım, Hâq te'âlâ hâzratından yıraq tüşüm. Eger yüz ming bağ erse, men ol bağnı saŋğa fidâ (11) qıldım, maŋğa kerekmez, tedi taqı bağnıŋ kilidini qaytardı bağdârları birle.

Bir kimerse namâz içinde mehâsini (12) birle oynayur erken Peygâmbar 'as anı kördi, taqı aydı: Eger bu kimerseniŋ köŋgli alçaqlıq qılmaŋ bolsa, (13) erdi, endâmları taqı alçaqlıq qılğay erdi. Ma'lûm boldı kim köŋgli ğâfil turur, endâmları taqı ğâfil turur. (14) Ey mu'min, namâz qılır bol-saŋ, andağ namâz qılğıl kim, bu namâzdın soŋ menim ecelim tamâm bolur taqı âhıratqa naql (15) qılır-men. Bu namâz soŋ namâzım turur, tęp namâz qılğıl, tedi taqı aydı: Ey ummatım, biliŋ, âgâh boluŋ, qayu bir mu'min (16) ve muvaḥḥid namâz qılır bolsa, tört yanına iltifât qılır bolsa, Hâq te'âlâdın ḥitâb kelür kim: Ey qulum, benim hâzratımda (17) tu-ruqmışdın soŋ benim birle munâcât qılır erken menden yegrekke mü ilfifât qılır-sen? Mundağ qılmağıl, [248] (1) benim hâzratımda kel-mişdin soŋ öŋünke nazar qılmağıl, maŋğa qarşı kelgil kim, men saŋğa cümledin yegrek turur-men, (2) tęp ḥitâb qılır, tęp aydı. Qaçan kim iş mundağ bolsa, kerek kim köŋliŋni hâşır qılsaŋ, ğâfillıq birle namâz (3) qılmasaŋ. Peygâmbar 'as habar bërü yarlıqar: Qaçan kim Hâq te'âlâ 'Adn atlığ uçmaḥnı yarattı taqı ol uçmaḥ (4) içinde türlüğ türlüğ ni'metler yarattı kim hêç âdeminiŋ közi körmişi yoq taqı qulaq eşitmişi yoq taqı âdeminiŋ (5) köŋlinge hem tüşmişi yoq. Andın soŋ Hâq te'âlâ ḥitâb qıldı ol 'Adn uçmaḥına kim: Ey 'Adn uçmaḥı, (6) sözlegil, tęp aydı erse, ol uçmaḥ üç qata bu âyatnı oqıdı, *qt*:

قد افلح المؤمنون (7) الذين هم في صلاتهم خاشعون (XXIII: 1-2)

Ma'nisi ol bolur kim: Mu'minler qurtuldılar, ol mu'minler qurtuldılar kim (8) namâz içinde alçaqlıq qılurlar.

İmâm Gazâlîqa su'âl qıldılar: Namâz içinde köŋül hâzırlıqı ne bolur? tęp (9) aydılar erse, İmâm aydı kim: Taŋrıdın öŋinni köŋüldin çıqarsaŋ, Allâhu akbar temişinde köŋlünde Taŋrıdın (10) öŋin bolmasa taqı (VI, 79) *وجهتي وجهي* temişinde cümledin i'râz qılıp Hâqqa teveccüh qılsaŋ. Anıŋ üçün kim (11) mu'minniŋ namâzı ol turur kim Hâq te'âlâ hâzratında kim ihlâş birle bolsa taqı ḥuzûr birle bolsa ve eger mundağ bolmasa, (12) namâz bolmaz. Anıŋ üçün meşâyih ve 'ulemâ aydılar kim: Mu'min artuqsı namâzlar üküş qılmaq kerek. Eger farîzaları içinde (13) nuqşân bolsa, ol artuqsı namâzlarıdın bu farîzağa cebr qılğaylar, tęp aymışlar.

Ma'âz bin Cebel *raḥḥu* ayıttı kim (14) kim namâz içinde erken sağ yanına iltifât [qılsa] taqı sol yanındaqı kişini bilse, ol kimerseniŋ namâzı Hâq te'âlâ hâzratında (15) namâz ermes, tęp aydı.

Şeyḥ Abū Sa'îd Ḥazzâzqa aydılar: Yâ şeyḥ, namâzqa neteg şurü' qılmaq kerek? tęp su'âl qıldılar (16) erse, şeyḥ aydı: Qıyâmat kün bolsa

āvş, cümle 'Araşât halqı yığılmışda sēni Hāq hāzratında (17) keltürseler, taqı saṅğa Hāq te'ālā hīṭāb qılsa kim: Ey qulum, dünyāda ne qıldınḡ erse, cevāb bērgil, tēse, sen ol hālda [249] (1) uluḡ Taṅrı hāzratında ne hāvf birle, qorqmaq birle, heybet birle turuqsāṅ bukün andaḡ turuḡıl taqı Hāq te'ālā birle (2) munācāt qılḡıl, tēp aydı.

Muslim bin Yasār *raḥmhi* Başranıṅ cāmi'inde namāz qılır erdi. Nāḡāh bu cāmi'ninḡ (3) bir öresi tüştı taqı cāmi'ninḡ ba'zısı yıqıldı erse, bāzār halqı cümlesi munuṅ āvāzını eşittiler taqı yügrüşü (4) cāmi'qa kirdiler taqı uluḡ ḡalaba boldı çoḡu boldı taqı Muslim bin Yasār namāz içinde andaḡ meḡḡıl erdi ēdisininḡ (5) munācatı birle kim hēç bu aḡvāldın ḡabarı bolmadı.

Şeyḡ Ömer bin 'Alā *raḥmhi* bir kün mescidke kirdi namāz qılmaqğa. (6) Camā'at halqı özindin derḡōst qıldılar kim: Yā şeyḡ, imām ḡāzır bolmadı, kerek kim bizke imāmathıq qılsaṅız, (7) tēdiler erse, şeyḡ aydı: Men imāmıluq qılmaqğa şāliḡ ermes-men, tēdi erse, üküş derḡōst qıldılar. Bolmasa, (8) miḡrābğa keçti taqı ḡalāyıḡğa aydı kim: Şaflarıṅızni rāst tutuṅ, tēp taqı niyyet qıldı taqı Allāhu akbar tēdi, (9) bēḡūş bolup yıqıldı. Kötürdiler taqı ēwinge ēlettiler. Taqı öṅin imām birle namāz qıldılar. Andın soṅ şeyḡqa (10) su'āl qıldılar kim: Yā şeyḡ, ne iş erdi kim bēḡūş bolduṅuz taqı yıqıldıṅız? tēdiler erse, şeyḡ aydı: Qaçan kim (11) ḡalāyıḡğa aydım kim şaflarıṅızni rāst tutuṅuz, tēp ḡātifdin āvāz eşittim: Yā 'Ömer, ḡele sen bārī Rebbünḡ birle (12) rāst bolduṅ-mu kim ḡalāyıḡğa aytur-sen kim şaflarıṅızni rāst tutuṅ, tēp?

ÜÇİNÇİ FAŞL

Zekātınḡ taqı (13) şadaqanınḡ fażāyilininḡ beyānı içinde turur.

İmām 'Abdullāh Quzā'ī *raḥmhi* Şihābu'l-aḡbār atlıḡ (14) kitābında bu ḡadīsni keltürmiş. Ḥadīş bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الرجل في ظل صدقته حتى يقضى بين الناس (15)

Bu ḡadīş ma'nisi ol bolur kim Peyḡambar 'as ḡabar bērü yarlıqar: Qıyāmat kün bolsa (16) *āvş* tegme bir kimerse öz şadaqasınıṅ kölige-sinde bolḡaylar. 'Araşāt ḡalqınınḡ ḡükmi tamām (17) bolḡınça.

İbni 'Abbās *raḡḡumā* aytur: Peyḡambar 'as qaçan kim Ma'āz ibnü Cebelni *raḡḡu* Yemen [250] (1) ēlinge imāmıluqqa ıda bērmişte aydı: Yā Ma'āz, ol ḡalāyıḡnı İmāṅğa ündegil! Qaçan kim İmān keltürseler (2) kim İmān üze şābit bolsalar, andın soṅ anlarğa ayḡıl kim: Hāq *tv* qulları üze zekātı (3) farīza qılıp turur. Zekātı elbette bērmedin çārası yoq. Baylardın alınur taqı dervişlerke bērilür. Qaçan (4) kim Taṅrı te'ālā ḡükminge boyun bērseler, zīnhār yā Ma'āz, ḡalāyıḡnıṅ māl-larınınḡ üdüründüsü[n] almaḡıl (5) taqı maḡlūmnuṅ qarḡışındın zīnhār

qorqıl kim mazlûmnunğ du'âsı Hâq te'âlâ hâzratında müstacâb (6) turur taqı mazlûmnunğ qargışı [birle] Hâq te'âlânınğ hâzratı arasında hêç hicâb yoq turur, têp aydı.

Abû Hüreyre (7) *razhu* rivâyat qılır Peyğâmbardın 'as habar bérü yarlıqar: Qayu mu'min ve muvahhidnıñ qızıl altunı (8) bolsa yâ taqı kümüşü bolsa taqı zekâtını edâ qılmasa, qıyâmat kün bolsa *avş* ol altunı taqı kümüşüni (9) tahta qılğaylar taqı tamuğ otınğa qızdurup bu zekât bérmegeñlernıñ alnıñğa taqı yanlarıñğa (10) taqı arqalarıñğa basğaylar. Tegme bir ol qızmış tahtalar sağusa, yana tamuğ otınğa qızdurgaylar (11) ançaqa tegi kim 'Araşât halqınıñ hisâbı tamâm bolğınça. Bu 'azâb ve 'uqubat ol qıyâmat küni içinde bolğay (12) kim anıñ bir küniniñ miqdârı dünyâ künleridin ellig miñ yıl miqdârınça bolğay. Andın sonğ munlarğa (13) fermân kelgey. Ba'zılarıñ Hâq te'âlâ 'afv qılıp uçmağqa barsunlar, tēgey taqı ba'zılarıñğa (14) tamuğqa barsunlar, tēgey. Yana ayıtğa[y]lar kim tēwelerindin zekâtını bérmemiş bolğay, anlarıñ 'Araşâtınıñ (15) bir kēñğ şahrâsıñğa keltürgeyler taqı yüzün kemişgeyler taqı tēwelerke fermânlağaylar kim bu zekât (16) bérmegeñ kişini adaqlarıñız birle basınğ taqı tişleriñiz birle ısırınğ, tēp. Anlar taqı bu kişike 'azâb (17) taqı ve 'uqubat qılğaylar 'Araşât halqınıñ hükmi tamâm bolğınça. Ol kün kim anıñ bir küni dünyânıñ ellig min yılınça [251] (1) bolğay. Qaçan kim 'Araşât halqınıñ hisâbı tamâm bolsa, munlarğa taqı fermân kelgey. Ba'zıları uçmağqa bargaylar, (2) ba'zıları taqı tamuğqa bargaylar, tēdi. Qoy edileringe taqı mundağ oq hüküm bolğay. Sıgır edileringe taqı (3) mundağ oq hüküm bolğay, tēp aydı. Bu hadîşdin ma'lûm boldı kim zekât bérmegeñlerke uluğ 'azâb ve 'uqubat (4) bolğay, tēp aydı. Andağ erse, zekâtıñ hilesiz edâ qılmaq kerek taqı zekâtıñ farîza tēp bilmek kerek taqı (5) zekât bérmegeñler bağlillar zümresindin turur taqı Peyğâmbar 'as aydı kim: Cômard kimerse Hâq te'âlâ (6) hâzratında yawuq bolur taqı uçmağqa hem yawuq bolur taqı cümle halâyıqqa hem yawuq bolur velîkin tamuğdın (7) yırağ bolur, taqı bağlil kimerse Hâq te'âlâ hâzratıñ yırağ bolur hem taqı uçmağdın yırağ bolur taqı halâyıqdın (8) hem yırağ bolur velîkin tamuğqa yaqın bolur.

Bir şeyh bar erdi, İbni 'İmrân tēp aytur erdiler: Anıñ sufrasında (9) fuqarâ ve mesâkîn taqı musâfirler âsâyiş qılır erdiler. Qaçan kim bir dervîşnıñ ihtiyâcı bolsa, ol şeyhğa (10) kelip hâcatını 'arza qılsa, anı ol şeyh qabûl qılır erdi. Eger özinde dünyâvî bolsa 'İşâr qılır erdi. (11) Eger bolmasa, öz muhibleridin cem' qılır erdi taqı ol dervîşnıñ işini kifâyat kılır erdi. Bir kün (12) hânqâhda musâfirler taqı dervîşler üküş cem' boldılar taqı şeyhniñ sufrasında hêç neerse yoq erdi. (13) Çıqtı kim mun'imlerdin neerse hâşıl qılıp sufrağa harc qılsa. Baqar şehernıñ qâzîsi qarşu keldi. İbn (14) 'İmrân aydı: Ey musulmânlar qâzîsi, hânqâhda musâfirler kelip tururlar taqı sufrada hêç neerse (15) yoq. Kerek kim

neerse bərsən̄giz. Sizke āhīratda destgīr bolğay, tēdi erse, bu qāzī bu şeyh-niñg sözinge (16) iltifāt qılmadı taqı hēç neerse bərmedi. Şeyhniñ hātırı munğış boldı taqı aştı. Baqar bir Yahūdī qarşu keldi. (17) Aydı: Ey Yahūdī, dünyāvī neerse bar mu? Bərsen̄g kim hanqāhda musāfirler bar, tēdi. Ol Yahūdī aydı: Yā şeyh, [252] (1) neçe altun kerek? Şeyh aydı: Munça altun bərgil, tēdi. Derhāl ol Yahūdī çıqardı taqı şeyh tilegeni altunlarını (2) bərđi taqı şeyh anı harc qıldı. Ol musāfirler taqı dervişler ol ta'āmnı tenāvul qıldılar taqı cümlesi ol Yahūdīqa (3) İmān du'āsı qıldılar. Ol kēçe qāzī tüşinde körer: Qıyāmat bolmuş. 'Araşāt hālıqınıñ ba'zıları uçmaḥqa (4) barurlar taqı ba'zıları tamuḡqa barurlar. Qāzī uçmaḥ qapuḡıñga bardı taqı bir köşknı kördi kim yinçüdin (5) yaratılmış turur, gāyat körklüg turur. Hēç ādemī şifatını qılu bilmez. Qāzī tiledi kim ol köşkke kirse. (6) Ol köşk qapuḡında ol qapuḡ saqlaḡuçı ferīşteler qāzīqa men' qıldılar erse, qāzī aydı: Mañga nişe (7) men' qıldınıñız? İcāzat bərsen̄giz bolmas-mu? tēdi erse, ol qapuḡ saqlaḡuçı ferīşteler aydı: Bu köşk (8) seniñ erdi. Velikin sen İbni 'İmrānnı men' qıldınıñ, neerse bərmediniñ. Velikin bir Yahūdī İbni 'İmrānnı hoşnüd (9) qıldı taqı neerse bərđi erse, Haq te'ālānın fermān keldi kim: Bu köşknı ol Yahūdīqa bərgil, tēp aydı. Bu köşk (10) falān Yahūdīniñ köşki turur, sañga icāzat yoq bu köşkke kirmekke, tēdiler erse, qāzī maḥrūm oyğandı (11) taqı İbni 'İmrān ḥıdmatıñga bardı taqı İbni 'İmrānqa 'özür qıldı, aydı: Tün mañga satḡaştınıñız taqı mēndin neerse (12) tilediniñiz. Men yawuz qıldım, sizke iltifāt qılmadım, ol şavābdın maḥrūm boldum. Mēndin sonḡ kimke (13) satḡaştınıñız, kimdin neerse şalab qıldınıñız? tēp su'al qıldı erse, İbni 'İmrān aydı: Falān Yahūdī sizdin (14) sonḡ mañga qarşu keldi, andın neerse şalab qıldım erse, ol mañga ne kim māyaḥtāc kerek erdi, cümlesini (15) bərđi. Qāzī buyurđı kim: Ol Yahūdīni mañga keltürün̄g, tēp. Ol Yahūdīni keltürdiler. Qāzī aydı: Yā Yahūdī, (16) seniñ uçmaḥ içinde yinçüdin köşkün̄g bar ermiş, anı mañga satḡıl, sañga on minḡ yarmaq bəreyin, (17) tēdi erse, Yahūdī aydı: Ey qāzī, men bu su'ālını bilmez-men. Mañga rüşen qışşanı aytı bərgil, men yahşı bileyin, andın [253] (1) sonḡ sizke cevāb bəreyin, tēdi erse, qāzī kēçe körgen tüşni tamām aydı erse, bu Yahūdī şeyh qatıñga keldi, (2) aydı: Yā şeyh, mañga İmān 'arza qılınıñ, tēdi erse, şeyh taqı ol Yahūdīqa İmān 'arza qıldı. Yahūdī aydı: (3) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ tēdi, taqı qāzīqa aydı: Dünyāniñ tükel (4) mālını bərsen̄g ol köşknün̄g bir arşun yerini bərmegey-men, tēdi erse, qāzī maḥrūm bolıı baḡıllıqı (5) sebebidin taqı Yahūdī İmān ḥil'atı birle müzeyyen boldı cōmardlıq sebebidin.

Zubeyr *razḥu* 'Āyişaqā (6) *razḥā* yüz minḡ yarmaq hediyye ıda bərđi. 'Āyişa *razḥā* dervişlerke, miskīnlerke, yetimlerke, tul- (7) -largā ṭabaq birle

ıdā bërür erdi taqı öziniñ köñgleki yamağlıq erdi. Bir yenği köñgleklik taqı ol yarmaqdın (8) almadı. Taqı ol kün rûza erdi. Aḥşam bolmışta ḥādimesinge aydı kim: Etmek taqı zeyt keltürgil, eḥtâr qılalıñ, (9) tēdi erse, qatında Umm-i Zar bar erdi, ol aydı: Yâ Ummu'l-mu'minîn, bukün munça meblağ yarmaq Ḥaq te'ālā rûzı qıldı, (10) bir yarmaq et almadıñız. Ėwde şûrbā bişürmediñiz, tēdi erse, 'Âyişa aydı *razhā*: Ol yarmaq bar erken (11) nişe mañga aṅgdurmadıñız? tēdi.

'Abdullāh bin 'Abbās *razhumā* bir ḥādimi birle şafarğa çıqtılar. Şaḥrāda (12) bir 'Arab ėwinde qonuq boldılar. Ol 'Arabnuñ bir sağıq qoynı bar erdi. Oğlanlarını anıñ süti birle (13) terbiyet qılur erdi. Ol 'Arab ḥatunı birle meşveret qıldı kim: Ey ḥatun, bu qonuq kim bizke kelip turur, bu 'azız (14) qonuq turur, Peyğāmbar 'as'nuñ 'emmisiniñ oğlu turur. Bu ėwdeki qoynı boğuzlasaq taqı bu 'azız qonuqnı (15) ağır-saq bolğay-mu? tēdi erse, ḥatunı aydı: Oğlanlarım açlıqdın ölgeyler. Sen bilür-sen kim bu bir (16) qoydın özge neersemiz yoq. Neteg ma'ışat qılğaymız? tēp aydı erse, eri aydı: Mañga baḥıllıqdın ölüm yahşı-(17)-raq turur. Men munuñ tēg 'azız qonuqnı qaytarmaz-men taqı seniñ sö-züñke iltifāt qılmaz-men, tēdi. Taqı turdı, ol [254] (1) qoynı boğuzladı taqı bişürdi taqı İbni 'Abbās öñinde qoğtı. İbni 'Abbās taqı cümle ėwi ḥalqı birle tenāvul qıldılar. Erte boldı (2) erse, 'Abdullāh ibni 'Abbās *razhu* ḥādimiñga aydı: Ey ḥādım, qatıñda naqddın nēçe bar? tēdi erse, ol aydı (3) kim: Qatımda bēş yüz qızıl altun bar, tēdi erse, 'Abdullāh bin 'Abbās aydı: Anı keltürgil, bu 'Arabke bērgil, tēdi erse, ḥādimi (4) aydı: Munça mālını neteg bërür-siz? Bu bizke bir qoy boğuzladı, muñga ėkki qoy bahāsı bērsek, yetmez-mü? tēdi erse, 'Abdullāh (5) bin 'Abbās aydı: Ey nācōmard, nişe mundağ baḥıllıq qılur-sen? Ol miskīn dervīş-lik 'ācizlik birle mülkinde barını (6) bizke taşarruf qıldı. Özleringe kerek erken cümle barını öñgümüzde keltürdi. Biz muñga mālımızdın ba'zısını bērmekke mü (7) darıg tutar-biz? tēdi. Bu 'Arab bizdin cōmardraq turur. Anıñ üçün kim bu cümle mālını bizke keltürdi taqı biz cümle mālımıznı (8) muñga bērmedük, tēdi erse, ol ḥādimesi taqı bēş yüz qızıl altun keltürdi taqı 'Arabnuñ öñinde qoğtı taqı köçtiler.

(9) İbni 'Ömer *razhu* rivāyat qılur Peyğāmbardın, [Peyğāmbar] 'as andağ ḥabar bērü yarlıqar kim: Ādemī içinde ėkki fi'l bar kim (10) Ḥaq te'ālā ol ėkki fi'lni sewer taqı ėkki fi'l bar kim Ḥaq *tvt* ol ėkki fi'lni yigrenür. Ol ėkki fi'l kim Ḥaq te'ālā sewer (11) biri eğgü qılıq turur taqı biri cōn-mardlıq turur. Taqı ol ėkki fi'l kim Ḥaq *tvt* yigrenür biri yaman qılıq turur (12) taqı biri baḥıllıq turur.

Şarih aytur: Uluğ atam Peyğāmbar 'as'qa su'āl qıldı, aydı: Yâ Re-sûlallāh, mēni andağ (13) 'amelke yolçılağıl kim ol 'amel mēni tamuğdın qutğarsun taqı uçtmaḥqa kigürsün, tēp su'āl qıldı erse, (14) Peyğāmbar

'as aydı: Haq te'ālānıñ yarlıqamaqını vâcib qılğan üç neerse turur: Biri halâyıqqa ta'âm yedürmek, (15) ékinçisi salâmıñı âşikâra qılmaq, üçünçisi halâyıqqa yumşaq sözlemek, tedi.

Abū Hüreyre. *razhu* rivāyat (16) qılır Peyğāmbardın, Peyğāmbar 'as andağ habar bérü yarlıqar kim bu cōmardlıq bir darahtı turur uçmağ içinde; kim (17) kim cōmard bolsa, ol darahtnıñ bir butağını tutmuş bolur. Qaçan kim bu cōmard ol darahtnıñ butağını tutmuş [255] (1) bolsa, ol butaq bu cōmardnı uçmağqa kigürmedin qoymas. Taqı baħıllıq bir darahtı turur tamuğ içinde; kim kim baħıl (2) bolsa, ol darahtnıñ bir butağını tutmuş bolur. Qaçan kim bu baħıl ol darahtnıñ butağını tutmuş bolsa, ol butaq (3) bu baħılñı tamuğqa kigürmedin qoğmas.

Sufyān bin 'Uyaynānıñ atası vefātı boldı taqı ellig miñg yarmaq qaldı. (4) Sufyān bin 'Uyayna bu ellig miñg yarmaqnıñ cümlesini üleşti erse, aydılar: Yā Sufyān, atañdın qalğan mīrāsñı cümle (5) üleştiñg, hēç neerse özünğke qođmadıñg, tédiler erse, Sufyān aydı: Men bēş namāzım içinde bu qarındaşlarım (6) üçün Tanğrı te'ālādın uçmağñı tileyürmen. Bu fānī dünyāñı munlardın neteg baħıllıq qılayın? tedi. Bu āyat kim (7) nāzil boldı, *qt*: *و يثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة ومن*

يوق شح نفسه (8) فأولئك هم المفلحون (9) (LIX: 9)

Ma'nisi ol bolur kim *wa yu'sirūna 'alā anfusihim* öñginlerni ihtiyār qılır öz (9) nefsleri üze. Ya'nī öñginlerke İşār qılurlar, *wa lavkāna bihim haşāşatun* neçeme kim özlerinde dervişlik bar (10) erken *wa man yūqa şuhha nafsih* kim kim saqlanmış bolsa, öz nefsinıñ baħıllıqıñdın *fa'ulaika humu'l-muflihūna* anlar qıyāmat (11) kün qurtulğanlardın turur. Ba'zı müfessirler andağ aymışlar kim bu āyatnıñ sebebi nuzūlı ol erdi kim Peyğāmbar 'as (12) qaçan kim Mekkedin Medīneke hicret qıldı erse, Mekkede Peyğāmbar 'as'nıñ yārānları bar erdi. Peyğāmbar (13) 'as firāqıñğa taħammul qılu bilmediler, camālıñğa inğen muştāq boldılar erse, hatunlarını qoğup oğul (14) qızlarını mülk ve esbāblarını terk qılıp Peyğāmbar 'as hıdmatıñğa keldiler erse, Medīnenıñ enşārılar[1] mällarınıñ (15) yarımını Mekkedin kelgen muhācirlarqa İşār qıldılar. Medīne enşārılarınıñ qayu biriniñ kim êkki hatunı bar erdi, (16) biringe talāq bérıp 'uddat keçrüp ol muhācirlarqa 'aqd qıldılar. Ėwleriniñ taqı mülkleriniñ yarımını anlarqa (17) İşār qıldılar. Qaçan kim Peyğāmbar 'as çeriğ birle bardı taqı Banū'n-Naşr athğ elni aldı, üküş māl tawar ğanīmat [256] (1) hāşıl boldı erse, Peyğāmbar 'as Sābit bin Qaysğa aydı kim: Qavmunıñ cemi qılğıl. Sābit (2) taqı cümle enşārılarnı yığdı. Peyğāmbar 'as aydı: Ey Medīnelig enşārılar, hēç taqşır (3) qılmadıñız. Mekkedin kelgen muhācirlarnı ağırladıñız. Mällarınıñızñıñ yarusını anlarğa İşār (4) qılıp bérdingiz. Êkki hatunıñızñıñ taqı birini anlarğa cüftlendür-

dünğiz. Mâllarınğızınğ (5) mülklerinğizniñ hem yarusını taqı bérdinğiz. Êmdi sizin birle meşveret qılır-men. Eger tilesenğiz (6) bu ğanımatnıñ cümlesini muhâcirlerğa bèreyin. Anlar taqı sizdin alğan mâllarını sizke qaytarsunlar (7) taqı êwlerini cümlesini qaytarsunlar taqı anlar bu ğanımat mālı birle öz esbâblarını qursunlar ve eger tilesenğiz (8) bu ğanımatnı tüz qısmat qılayın taqı anlar bayaqı sizin êwinğizde oltursunlar, tedi erse, (9) enşârılarnıñ uluğı Sa'd ibnü 'Abâda taqı Sa'd ibnü Ma'âz aydılar: Yâ Resûlallâh, muhâcirler öz vağanlarını (10) terk qılıp oğul qızlarıdın hatunlarıdın adırılıp sizin camâlinğızqa muştâq bolup ğurbat ihtiyâr (11) qılıp keldiler. Kerek kim bu cümle ğanımatnı muhâcirlerğa bersenğiz. Taqı munlar burunqı tég bizim êwlerimizde (12) oltursalar taqı âhirat şavâbını tamâ' qılıp Haq te'âlânıñ rizâsı üçün bérilgen mālını bizlerge (13) qaytarmasalar, tédiler erse, cümle Medînelig enşârılar çağırıldılar kim: Yâ Resûlallâh, cümlemüz râzîmiz (14) bu êkki uluğumuz sözlegen sözge, tép aydılar erse, Peyğâmbar 'as, enşârılarğa du'â qıldı (15) taqı uruğınğa hem du'â qıldı taqı aydı: Ey Bâr Hudâyâ, enşârılarnı sen yarlıqağıl taqı enşârılarnıñ (16) oğlanlarını taqı yarlıqağıl taqı enşârılarnıñ oğlanlarınıñ oğlanlarını yarlıqağıl, tép du'â (17) qıldı taqı bu âyat nazil boldı.

İbni'l-Mütevekkil aytur, *rahmhi* bu, âyatnıñ sebebi nuzûlı ol erdi kim dervîş şahâbalarda [257] (1) biri rûza tuttı. Taqı kège eftâr qılğı ta'am bolmadı erse, ertesi taqı rûzağa niyyet qıldı. Êkinç kège taqı (2) eftâr qılğı ta'am bolmadı erse, üçinç kün rûzağa niyyet qıldı erdi. Munuñ ahvâlnıñ Sâbit bin Qays (3) muṭṭali' boldı taqı hatunıñğa aydı kim: Men bu kège bir qonuq êwge keltüreyin. Qaçan kim sufra öngümüzde qod- (4) -sañ sen çirâğnı yarutmış bolğıl taqı ol çirâğnı söndürgil taqı men qonuqğa aytayın kim: Çirâğ ne hâcat turur (5) qarañquda taqı yemek bolur, tép. Sen taqı men ağzımızni ta'am yemiş tég tepreteliñ, ol qonuq andağ saqınsun kim (6) bizler ta'am yeyür-biz, tép ol qonuq bu cümle ta'amnı tenâvul qılsun kim men anı andağ sézer-men kim qarnı (7) inğen aç turur, tép. Taqı ta'amumuz bizge vefâ qılmaz, tedi erse, hatunı taqı andağ qıldı. Ol ta'amnuñ cümle-(8)-sini ol qonuq tenavul qıldı. Ertesi bardılar Peyğâmbar 'as hazratınğa. Peyğâmbar 'as aydı: Yâ Sâbit, (9) bu kège sen qılğanıñ işdin Haq *tot* inğen râzî boldı taqı hoşnûd boldı taqı seninğ haqqınğğa (10) bu âyat nâzil boldı, tedi, taqı ol âyatnı oqudı. Taqı Anas ibnü Mâlik *rahhu* aydı: Bu âyatnıñ sebebi nuzûlı ol (11) erdi kim şahâbalardın biringe bir kimerse bişmiş qoy başını ıda bérdi. Ol şahâbanıñ iştihâsı bar erken (12) taqı faqır erken, aydı kim: Fulân şahâba mēndin dervîşrek turur, tép özi tenâvul qılmadı taqı ol qoy başını (13) anğar işâr qılıp ıda bérdi. Ol şahâba taqı özinge kerek erken taqı bir şahâbağa ıda bérdi. Ançaqa tegi biri (14) biringe ıda bértiler kim bu bir baş toquz êwge tegmişdin sonğ burunqı şahâba

ëwinge keldi. Qaçan kim şahāba (15) arasında mundağ aḥvāl vāqi' boldi erse, bu āyat nāzil boldi, tēp aydı.

Aḥnaf bin Qays *raḥmhi* bir erni (16) kördi kim êlginde yarmaqları bar. Aḥnaf aydı: Ey karındaş, bu êlgindeki yarmaqlar kimnünğ turur? tēdi erse, ol (17) kimerse aydı: Bu yarmaklar benim turur, tēdi erse, Aḥnaf aydı: Bu yarmaq ol vaqt seniñ bolğay kim bu yarmaqlarını āḥiratqa [258] (1) şarf qılsañğ, dervişlerke miskİnlerke bērsenğ. Ve eger andağ qılmasañğ ecel kelse taqı ölsenğ, öñginlerke qalsa, (2) neteg seniñ bolur? tēdi.

Mu'āviya qaçan kim hec qıldı erse, Medīneke bardı Peyğāmbar 'as'qa ziyārat qılmaq üçün. (3) Hüseyn aydı qarındaşı Ḥasange *raḥhumā*: Mu'āviyaqa barıp salām qılmaq bolur-mu? tēdi erse, Hüseyn (4) aydı: Menim borcum üküş bolup turur, baralınğ taqı salām qılalınğ taqı hēç neerse aymağalınğ baqalınğ beytū'l-māldın (5) bizke hēç neerse bērür-mü? tēp aydı. Taqı bardılar salām qıldılar erse, Mu'āviya taqı cevāb aydı taqı êkeğüni ağır- (6) -ladı taqı 'özrler qıldı. Baqtı bir buḥtī tēwe bar erdi yüklüg. Arıp qāfiladın qalıp turur erdi, soñgra yattı. Mu'āviya (7) sordı kim: Bu tēwe üzesinde ne bar? tēp sordı erse, aydılar kim: Bu tēwe üzesinde seksen minğ kızıl altun bar, (8) tēdiler. Mu'āviya aydı Ḥasange: Yā Abā Muḥammed, bu seksen minğ kızıl altun tēwesi birle sizke bolsun, tēdi.

Abū Hüreyre (9) *raḥhu* özi ḥidmatınğa bir kimerse keldi taqı aydı: Yā Abā Hüreyre, benim köñglüm andağ tileyür kim sizni tañgrı- (10)-lıq qarındaş tutsam, tēdi erse, Abū Hüreyre aydı *raḥhu* tañgrılıq qarındaşnıñ ḥaqqı ne turur, bilür-mü-sen? (11) tēdi erse, ol kimerse aydı kim: Bilmez-men. Abū Hüreyre *raḥhu* aydı: Tañgrılıq qarındaş ol bolur kim, biri (12) birindin altunni taqı kümüşni darığ tutmasa. Qaçan kim sen mēni tañgrılıq qarındaş tutusañğ nēçe üküş mālını (13) men öz ḥācatım üçün seniñ mālınğdın alsam, kerek kim sañga ağır kelmese, tēdi erse, ol kimerse aydı: Yā Abā Hüreyre, (14) men mundağ qılu bilmegey-men, tēdi erse, Abū Hüreyre *raḥhu* aydı: Andağ erse mēndin yırağ kētgil, tēdi.

(15) Fath-i Muvaşşalī *raḥmhi* öziniñ tañgrılıq qarındaşı bar erdi. Bir kün Fath-i Muvaşşalīqa yarmaqlar kerek boldı. (16) Ol qarındaşı ëwinge bardı erse, qarındaşı ëwde yoq erdi. Cāriyasına aydı kim: Qanı qarındaşımnuñğ (17) şandūqı? tēdi erse, ol cāriya şandūqını çıqardı. Fath-i Muvaşşalī aydı: Bu sandūq kilīdi sēnde mü turur? tēp [259] (1) aydı erse, ol cāriya aydı kim: Mēnde turur, tēp. Ol kilīdni cāriyadın aldı taqı şandūqını açtı ne miqdār kim öziniñ (2) ḥācatına kerek erdi aldı taqı şandūqını bayaqı teg bağladı taqı kilīdini cāriyağa bērdi. Bir zamandın soñğ ëw (3) êdisi keldi erse, cāriya aydı kim: Qarındaşınğız Fath-i Muvaşşalī keldi taqı mēndin kilīd alıp sizinğ şandūqını açtı (4) taqı meblağ yarmaqını çıqardı. Bilmes-men nēçe altun aldı taqı şandūqını bağladı

taqı kilidni maŋga bërdi, tedi erse, (5) ol Fath-i Muvaşşalîniŋ qarındaşı sewündi taqı aydı: Ey cāriya, uşbu rāst bolsa, sen āzād sen Haq rizāsı (16) üçün, tedi.

Abū Murīd *rahmhi* inŋen kerīm erdi. Hāzīnadārı taqı yaq yawuqları qorqar erdiler kim (7) üküş māl 'aṭā qılır, māl tükengey, tēp. Mālınğa erklig qılmaz erdiler. Bir kün şā'ir kelip özingde medh (8) qılıp bir qasīda oqudı erse, Abū Murīd aydı kim: Ey şā'ir, eger mālım hāzır bolsa erdi, hēç darīg qılmağay (9) erdim velīkin men saŋga bir neerse ögreteyin. Andağ qılsaŋ, saŋga neerse hāşıl bolğay, tedi erse, şā'ir aydı: (10) Beyān qılğıl. Abū Murīd aydı: Hālī mēni qāzīğa eletgil, taqı da'vā qılğıl, menim üze on miŋ yarmaq bar, men taqı (11) qāzī qatında iqrār qılayın. Qaçan qāzī maŋga buyursa kim: Iqrār qılding, emdi bu on miŋ yarmaqni edā qılğıl, tēse, men (12) edā qılmaz-men tēgeyin her ayna qāzī mēnī habs qılğay. Yaq yawuqlarım mēni habssta turmaqni revā körmegeyler, (13) saŋga on miŋ yarmaqni bergeyler, tedi erse, şā'ir taqı andağ qıldı erse, on miŋ yarmaq bërdiler, taqı habsdın çıqardılar. (14)

TÖRTİNÇ FAŞL

Rūza fażāyiliniŋ beyānı içinde turur:

İmām-i Abū'l-Leys-i Samarqandī *rahmhi* Tanbiyatu (15) 'l-gāfilīn atlıg kitābında bu hadişi keltürmüş. Hadis bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من صام يوماً ابتغاء (16) وجه الله تعالى باعده الله من النار كبعد غراب طار وهو فرخ حتى مات هرما

Bu hadis ma'nisi ol (17) bolur kim: Qayu mu'min ve muvahhid bir kün rūza tutar bolsa Haq te'ālā rizāsı üçün, Haq *tvt* ol mu'minni [260] (1) tamuğ otidın andağ yıraq qılğay kim, bir qarğa bir yerdin kiçig bala erken uça, qarıgıŋça ne miqdār ol (2) yerdin keçse, yıraq barsa, bu ki-merse taqı tamuğdın andağ yıraq bolğay, tedi. Taqı Peyğāmbar 'as habar bërü yarlıqar: (3) Ādem oğlınıŋ edgü 'amelleringe Haq *tvt* biringe on şavāb bërür. Eger ihlāsı ziyāda bolsa, yēti yüz (4) şavāb bërür. Meger rūzanıŋ şavābınıŋ saqışi yoq. Haq *tvt* aytur: Rūza menim turur. Taqı rūzanıŋ cezāsını (5) qulumğa men bergeymen. Aytur: Qulum ārzūsını taqı ta'amını menim üçün qoğtı. Men taqı aŋga hisābsuz (6) şavāb ve cezā bergey-men, tēp aytur. Anıŋ üçün Peyğāmbar 'as aydı: Bu rūza şaburnıŋ yarusı turur, tēp aydı. (7) Taqı Haq te'ālā Kelāmı içinde habar bërü yarlıqar, *qt*: (XXXIX: 10) انما يوفى الصابرون اجرهم بغير حساب (8) Ma'nisi ol bolur: Haqıqatta şabur qılğanlarğa tamām cezā bërülür hisābsuz. Bu rūza içinde taqı şabur (9) boldı erse, munuŋ taqı cezāsı hisābsuz boldı. Cümle 'ibādāt ve tātātınıŋ şavābıdın rūzanıŋ şavābı artuq (10) bolğanı ol yöndin turur: Qamuğ tātāt ve 'ibādātqa hālāyıq

muṭṭali' bolur, ferİsteler taqı muṭṭali' bolurlar, (11) velİkin bu rûzağa hêç kimerse muṭṭali' bolmaz, hêç kimerse bu rûzadârın rûzasını ay-madın bilmez. Taqı (12) bu rûzağa riyâ ve sam'a kirmes. Ol cihettin rûzanıñ şavâbı üküş boldı, öñgin tâ'atlardın.

'Abdullâh bin (13) 'Ömer *razhu* rivâyat qılır Peyğâmbardın: [Peyğâmbar] 'as mañga aydı: Yâ 'Abdullâh, men sañga habar bêreyin-mü kim rûza (14) neteg tutmaq kerek, taqı tünle neteg tâ'at qılmaq ke-rek? tedi erse, men aydım: Belî, yâ Resûlallâhi, habar bêrinğ, tedi erse, (15) Peyğâmbar 'as aydı: Tutuş rûza tutmağıl 'ömür rûzasını. Bir kün rûza tutğıl taqı bir kün açğıl taqı (16) tünle erteke tegi tâ'at qılmağıl. Bir ança tâ'at qılmağ bir ança taqı yatğıl, teninğninğ haqqı bar, közüñ-[nünğ] taqı haqqı (17) bar. Cüftünğnünğ taqı haqqı bar. Ve eger ewde qo-nuq bolsa, anıñ taqı haqqı bar. Taqı Qur'ân oqısañ, ayda birer hatm qılğıl, [261] (1) tedi. Taqı bilgil kim 'ömür rûzasını tutğanqa şavâb yoq. Ve eger 'ömür rûzasınıñ şavâbını hâşıl qılayın tесеñğ, tegme (2) bir ay or-tasında üç kün rûza tutğıl. Haq *tot* 'ömür rûzasınıñ şavâbını rûzî qılğay. Anıñ üçün kim (3) Tañrı te'âlâ va'da qılıp turur tegme bir eğgülık-ke on cezâ bėrmek turur. Neteg kim Kelâmı içinde habar bėrũ yarlıqar:

(4) (VI: 160) من جاء بالحسنة فله عشر امثالها

Qaçan kim mu'min ve muvahhid tegme bir ayda üç kün rûza tutar bolsa, otuz kün (5) şavâbı rûzî qılğay. Hemİşe mu'min bu 'âdatnı tutar bolsa, 'ömür rûzasınıñ şavâbı hâşıl bolur, tedi erse, men aydım: (6) Yâ Resû-lallâhi, mundın ziyâda tâ'at qılmağğa taqı tâqatım yeter, tedi erse, mañga aydı: Yâ 'Abdullâhi, andağ erse haftada Qur'ânı (7) bir hatm qılğıl taqı Peyğâmbar 'as'nuñğ rûzasını tutğıl kim ol rûzanıñ meşaqqatı taqı zahmatı sañga üküş- (8) -rek turur. Ol Dâvud peyğâmbar rûzası ol turur kim bir kün rûza tutsañğ taqı bir kün eñfâr qılmağ.

Abũ Hüreyre *razhu* (9) rivâyat qılır Peyğâmbardın 'as, Peyğâmbar aydı kim: Döstum Cebre'İl 'as mañga öğretti taqı aydı kim: Yâ Muḥam-med, üç haşlat (10) bar kim zİnhâr ol haşlatnı 'ömrünğ barınça qođ-mağıl, tēp aydı, men taqı qabũl qıldım. Ekinçisi bir ay ortasında (11) üç kün rûza tutğıl, tedi erse, anı taqı qabũl qıldım. Üçinçisi ol kim zİnhâr quşluq namâzını koğmağıl, tedi (12) erse, men taqı qabũl qıldım.

Peyğâmbar 'as şahâbalarğa ziyâda mucâhida buyurmas erdi. Bir kün 'Osmân bin Maṭ'ũn (13) *razhu* Peyğâmbar 'as hİdmatınğa keldi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, nefsum mañga neerseler sözler. Añga ittibâ' (14) qılmağım revâ bolur-mu yâ yoq mu? Mañga beyân qılu bêrinğ, tedi erse, Peyğâmbar 'as aydı: Yâ 'Osmân, nefsunğ ne aytur? (15) 'Osmân aydı: Yâ Resûlallâhi, nefsum aytur kim, özüñni hâşıl qılğıl hatunğa yawuq bolmasun, oğul qız bolmasun (16) eger hatunğa yawusañğ, oğul qız bol-ğay, dünyâ maşğalası üküş bolğay. Haq te'âlâqa 'ibâdat qılmağğa mâni'

bolğay, (17) tēp aytur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Osmān, andağ qılmağıl. Qayu mu'min ve muvaḥḥid ḥatunı birle cimā' qılsa yā taqı [262] (1) qarabaşı birle cem' bolsa, Ḥaq te'ālā ol ēkki arasında oğul qız rüzl qılsa, eger ol oğul qız tirig bolsalar, köz- (2) -lerinin yaruqı turur ve eger oğul qız ata anadın āḥiratqa burun barsalar, şefā'atçı tururlar ve eger ēkkisi arasında (3) oğul qız bolsa, tegme bir cem' bolmışta Ḥaq *tvt* qulğa uçtmaḥ qızlarındın bir qız rüzl qılğay (4) taqı eger bu mu'min ve muvaḥḥid kesb qılsa taqı ehlinge taqı oğlı qızınğa nafaqa bërse, terbiyet qılsa, Ḥaq *tvt* (5) şadaqa şavābı rüzl qılğay, tēdi. Taqı aydı: Yā 'Osmān, eger şehvetiñg ziyāda ğalaba qılsa, rüzanı üküş tutğıl (6) menim ummatumnıñg ḥaşlıqı rüza üküş tutmaq turur, tēp aydı. Andın soñg 'Osmān aydı: Yā Resülallāhi, nefsum (7) aytur kim bir tağ başınğa bargıl, anda bir şavma'a binā qılğıl taqı ḥalāyıqdın kesilip teşviŝsiz (8) Ḥaq te'ālāğa t̃ā'at ve 'ibādat qılğıl, tēp aytur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Osmān, andağ qılmağıl. (9) Eger sañğa hemişe Ḥaq te'ālā birle bolmaq kerek erse, mescidde mu'tekif bolğıl, mesciddin çıkmagıl. Bir namāz qılmaşdın (10) soñg taqı bir namāzğa intizār olturgıl kim hemişe t̃ā'at ve 'ibādat birle bolğaysen, tēdi. Andın soñg 'Osmān aydı: (11) Yā Resülallāhi, nefsum yana aytur kim bu dünyānı terk qılğıl, seyyāḥlıq qılğıl, 'alamnı keze yörigil Ḥaq te'alanıñg şun'ına (12) muşāhida qılğıl, tēp aytur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Osmān, andağ qılmağıl. Eger siyāḥat qılmaq (13) köñglüñg tilese, cihād qılğıl, kāfirler birle ğazāt qılğıl yā taqı hec qılğıl yā taqı 'umra qılğıl, benim ummatumnıñg (14) siyāḥatı taqı 'alamnı teferrüc qılu yörimek, Ḥaq te'ālā rizāsı içinde ğazāt qılmaq turur taqı hec ve 'umra qılmaq turur, tēp (15) aydı. Andın soñg 'Osmān aydı: Yā Resülallāhi, yana nefsum mañğa aytur kim elgindeki nē kim dünyāvī bar, cümlesini mülkindin (16) çıqargıl, mücerred bolğıl, fāriğ köñül birle Ḥaq te'ālāğa 'ibādat qılğıl, tēp aytur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as (17) aydı: Yā 'Osmān, andağ qılmağıl. Elgindeki bar dünyāvī birle ḥatunıñgqa terbiyet taqı oğluñg qızınğqa terbiyet [263] (1) qılğıl. Taqı ziyāda bolsa, oğluñg qızınğ nafaqasıdın miskınlerge yetimlerge iḥsān qılğıl. Sañğa bu yegrek (2) turur cümleñi terk qılmaqđın, tēdi. Andın soñg 'Osmān aydı: Yā Resülallāhi, yana bu nefsum mañğa aytur kim, et yēmegil taqı (3) teniñgke ḥoş yıdığlar sürtmegil, tēp aytur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Osmān, andağ qılmağıl. Men etni (4) yeyür-men taqı sewer-men. Eger Tañrı te'ālādın tilese erdim, Ḥaq te'ālā mañğa her kün et bergey erdi. Velikin tile-(5)-medim. Taqı qarındaşım Cebre'ıl mañğa andağ buyurdı kim: Yā Muhammed, kün aşa özünğke ḥoş yıdığ sürtgil, taqı cum'a (6) kün ḥoş yıdığnı koğmağıl, tēp aydı. Yā 'Osmān, benim sünnetimdın yüz ewürmegil. Qayu mu'min ve muvaḥḥid kim benim (7) sünnetimdın yüz ewürür bolsa, taqı tevbe qılmağın öler bolsa, qıyāmat kün bolsa *avş*, ol mu'min benim (8) ḥavzumğa keleyin tēse, ol

kişiniñ yüzünge urğaylar taqı artınga urğaylar menim havzumğa kelü bilmegey (9) menim sünnetimni terk qılğanı üçün. Andın sonğ bu âyat nâzil boldı, *qt: يا ايها الذين امنوا* Ey ol (10) kimerseler kim İmân keltürdüñgüz *لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ* harām qılmañg anı kim Hāq te'ālā (11) arıg helāl qıldı sizlerge *وَلَا تَعْتَدُوا* taqı haddin keçmenğ (V: 87) *إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ* Hāq *tv* (12) haddin keçgenlerni sewmes *وَكُلُوا* taqı tenāvul aşañg *اللَّهُ مِمَّا رَزَقَكُمْ* ol ta'āmlardın kim Hāq tebāraka ve (13) te'ālā sizlerge rūzı qıldı (V: 88) *طَيِّبًا* halāl taqı arıg. Bu âyat taqı Peyğāmbar 'as sözinge muqavvı (14) boldı taqı muvâfiq boldı. Peyğāmbar 'as aydı: Hāq te'ālā êkki qulı birle ferîştelerge mubâhāt qılu bërdi. Ol (15) qul kim yigit erken tevbe qılsa taqı fesâddin yığılsa taqı Hāq te'ālā buyurmışı teg tirilse Hāq *tv* ol (16) qulğa hitâb qılur taqı aytur kim: Ey yigit qulum, nefsininğ ârzûlarını menim üçün terk qılğan qulum, yigitlikini (17) mañga tã'at ve 'ibâdat qılmaq içinde emgetgen qulum, Sen menim hâzratımda bu yazuqsuz ferîştelerim menğizlig [264] (1) tég turur-sen, tég hitâb qılur. Taqı ferîştelerke aytur kim: Bu qulumğa nażar qılınğ, menim tã'atım içinde (2) quvvatını neteg şarf qılur, tég. Êkinçisi ol qul qaçan kim rūza tutar bolsa, *tv* ferîşte-(3)-lerinğ aytur: Ey ferîştelerim, nażar qılınğ bu qulumğa nefsininğ ârzûsını terk qıldı menim üçün taqı (4) ta'āminı taqı şarābını terk qıldı menim üçün. Men bu qulumğa qıyāmat kün hisābsuz şavāblar taqı cezālar (5) bergeymen, tég aytur.

İmām-i Gazālî *rahmhi* aydı: Rūza üç derece üze turur: 'Āmlar rūzası bar (6) taqı hāşlar rūzası bar taqı hāşlarınñ taqı hāşlarınñ rūzası bar. Taqı 'āmlarınñ rūzası ol turur kim (7) rūzaqa niyyet qılıp özini yemek içmekdin taqı hatun birle suhbat qılmaqđın saqlasa. Taqı hāşlarınñ rūzası (8) ol turur kim qulaqını gaybat eşitmekdin taqı öñgin yazuq sözler eşitmekdin saqlasa taqı közini nāmahremke (9) baqmaqđın saqlasa taqı tilini gaybatdın taqı buhtāndın taqı yalgāndın saqlasa taqı elgini zulm qılmaqđın taqı hamr (10) adaqı tutmaqđın taqı öñgin yazuqlardın saqlasa taqı adaqını harābatqa barmaqđın saqlasa taqı cümle endāmlarını yazuqđın (11) saqlasa. Taqı hāşlarınñ hāşlarınñ rūzası ol turur kim köñglini Hāqđın öñgin neerselerdin (12) saqlasa. Taqı 'āmlarınñ rūzası yemek içmek birle taqı hatun suhbatı qılmaq birle bozlur. Taqı hāşlarınñ rūzası (13) yazuq qılmaq birle bozlur. Hāşlarınñ hāşlarınñ rūzası köñginge Hāqđın öñgin neerselerninñ (14) endişesi kirmek birle bozlur. Bu derece Peyğāmbarnınñ taqı şiddıqlarınñ taqı evliyālarınñ taqı muqarreb qullarınñ (15) derecesi turur. Eger kimseninñ köñginge keçse kim men bu kège ne birle eftār qılğaymen, tése, bu derecedin tüşer, (16) Hāq te'ālāqa

i'timâdı taqı tevekkülü bolmas, yaqını za'if bolur. Taqı ol kimerseler kim yazuq birle rûza bozlur, tēp (17) ayturlar, anlar taqı peygâmbarlarnıñ hadîşleri birle ayturlar.

Enes ibnū Mâlik *razhu* rivâyat qılur Peygâmbardın [265] (1) Peygâmbar 'as habar bērü yarlıqar: Bēş neerse turur kim rûzanı bozar: Biri ol kim yalğan sözlemek taqı biri (2) ğaybat qılmaq taqı biri ğammâzlıq qılmaq taqı biri yalğan ant içmek taqı biri şehvet birle haramqa nazar qılmaq. Velikin (3) bu tarîqat edileri qatında turur taqı şeri'at edileri qatında. Ğaybat birle taqı öñgin yazuqlar birle rûzası (4) bozulmaz illâ meger yemek taqı içmeq taqı şuhbat qılmaq birle bozlur. Velikin bu rûzadârniñ savâbı bu yazuqlar birle (5) eksilür. Qaçan kim rûzadârniñ rûzasınıñ savâbı eksilse, ol bozulmuş hisâbında bolur, tēp aymışlar. Taqı (6) tarîqat edileri qatında kaçan kim qul ma'siyat qılsa, Haq hazratıdın yıraq tüşer. Qaçan kim qul Haq te'âlâ (7) hazratıdın yıraq tüşer bolsa, qılğan tâ'atı taqı maqbûl bolmaz. Meger ol ma'siyatdın tevbe qılsa, andın sonğ (8) maqbûl bolğay. Tarîqat edileri aymışlar: Nêçe köp kimerseler bolğay kim rûza erken rûza açğanlar (9) cümlesidin bolğaylar. Nêçeme kimerseler bolğay kim rûza tutmaz erken rûzadârlar cümlesidin bolğaylar. (10) Ammâ bilgil, âgâh bolğıl, bu rûzadın murâd nefske qahr qılmaq turur, Şeytân la'İnning vesvesesi âdam oğlıqa (11) üküşreki Şehvet sebebidin turur. Taqı âdam oğlı aç bolsa, şehvet eksük bolur, şeytân la'İnniñ vesvesesi taqı (12) eksük bolur. Andın turur kim Peygâmbar 'as aydı: Bu Şeytân la'İn âdam oğlınıñ tamarları içinde yörüür. Anıñ (13) yörüğü yerlerini açlıq birle tar qılñı kim yörüü bilmesün.

Bir kün Peygâmbar 'as 'Âyişqa aydı *razhâ* (14) aydı: Yâ 'Âyişe, uçtmağ qapuğın qaq turğıl, tēdi erse, 'Âyişe *razhâ* aydı: Yâ Resûlal-lâhi, uştmah qapuğın (15) ne birle qaqayın? tēdi erse, aydı: Uçtmah qapuğın açlıq birle qaqğıl, tēdi. Yana Peygâmbar 'as aydı: 'Amellerniñ (16) yēgi açlıq turur, tēdi. Taqı hēç 'amel yoq Haq te'âlâ hazratıñğa sewüglügrek açlıqdan taqı suwsalıqdın. Taqı kimniñ (17) qarnı toymuş bolsa, melekût 'âlamıdın anğar ülüş yoq taqı melekût 'âlamıñğa kirmes, tēdi.

Abū Sa'îd-i Hudrî *razhu* [266] (1) aytur: Peygâmbar 'as erte aş tenāvul qılsa, kêçe tenāvul qılmas erdi. Ve eger taqı kêçe tenāvul qılsa, (2) erte tenāvul qılmas erdi. Ozaqı 'ulemâ ve meşâyih taqı andağ qılur erdiler. Emire'l-mu'minîn 'Alî *razhu* yârânlarıñğa (3) aydı: Ey yârânlarım, bağırlarıñızın açuruñğ, bolğay kim köñgülleriñiz Haq didarı birle müşerref bolğay, tēp (4) aytur erdi.

Bâyazîd-i Bisâmîqa su'al qıldılar: Yâ şeyh, ne birle bulduñğ bu ma'rifatnı? tēp aydılar erse, şeyh (5) aydı: Qarın birle taqı yalıñğ ten birle, tēdi.

İbrāhīm-i Nah'ī aytur *rahmhi*: Tüşümde Peygāmbar 'as'nı (6) kördüm taqı su'al qıldım: Yâ Resûlallâhi, 'ilmdin ne kim eşitsem, unıturmen. Mañga neerse ögreting kim ol neerseni qılayın (7) taqı eşitgenim 'ilmni unutmağayın, tedi[m] erse, mañga aydı: Yâ İbrāhīm, tegme bir farīza namāzqa bir ābdast (8) qılğıl taqı tegme yunmısta ağzıñga mesvāk sürtgil, taqı ta'amnı az yegil taqı az udıgıl, tedi erse, İbrāhīm (9) Nah'ī aytur *rahmhi* Peygāmbar 'as ayganı teg qıldım. Ol qadar ğıdanı az qıldım kim êkki heftede bir şahrâqa (10) çıqmaqğa ihtiyâcım bolur erdi. Andın sonğ hêç eşitgenimni unıtmadım.

Abū Hacıfa atlıg şahāba Peygāmbar (11) 'as qatında kegirdi* erse, Peygāmbar 'as ғазаб qıldı taqı aydı: Yâ Hacıfa, kegrikiñni bizdin yığıl. (12) Qayu biriñiz dünyâda üküş toyğanraq erse, qıyâmat kün bolsa *avş*, ol kimerse üküş açğanraq (13) bolğay. Abū Hacıfa aytur: Qaçan kim Peygāmbar 'as mañga bu sözni ғазаб birle aydı erse, men ol kündin sonğ (14) 'ömrüm barınça toya ta'amnı tenāvul qılmadım.

Süleymān-i Dārānī aydı *rahmhi*: Nefsümnüñ arzularıdın (15) bir arzünü kesmek mañga yaşıraq turur bir yıl rûza tutmaqđın taqı tünle erteke tegi tã'at qılmaqđın taqı aḥşāmda (16) yegü luqmalardın bir luqmanı terk qılmaqđın bir kêçe tã'at qılmaqđın mañga yaşıraq turur ol ma'nıdın ötrü kim (17) nefsum az yemekke mu'tād bolğay. Taqı İvezī aytur *rahmhi* öz yārānlarıñga kim: Ey yārānlarım, sizler biriñiz [267] (1) tünle qopar bolsañız namāz qılmaqğa taqı Rebbi taqı qulı arasında bir zenbıl ta'am bar ya'nı üküş ta'am tenavul qılmış (2) bolsa, hêç ol qul munâcât ḥalâvatını taqı Rebbiniñ ḥitâbını eşitgey-mü? Yoq eşitmegey. Ey yārānlarım, men munâcât (3) ḥalâvatını ol vaqtın bulur-men, qaçan kim qarnım arqamğa açlıqdın yapuşımış bolsa.

Sufyān Şavri aydı *rahmhi*: (4) Tã'at ve 'ibâdat qılmaq bir pêşe turur, taqı bu pêşeniñ kesbi ḥalvat turur taqı bu pêşeniñ âlatı açlıq turur. Abū Bekr *razhu* (5) aydı: Men musulmān bolğanımdın sonğ hêç ta'amnı toya yemedim, Rebbümke 'ibâdat qılmaştı ḥalâvat bulmaq üçün. Taqı (6) musulmān bolmışdın sonğ hêç qandurğan neerseni qanğınça içmedim, Rebbümnüñ dîdârını körmek üçün.

Yaḥyâ (7) peygāmbar 'as bir kêçe arpa etmekini toya yedi erse, uyqu ғalaba qıldı taqı yattı uyıdı erse, ol kêçe virdini qılu (8) bilmedi. Qaçan kim erte boldı erse, Haq *tvî*'dın Yaḥyâ peygāmbarqa ḥitâb keldi: Yâ Yaḥyâ, bizim sarâyımızdın (9) yaşıraq sarây mu bulduñ kim bu kêçe biziñ birle meşğul bolmadıñ taqı bizim qonğsılıqımızdın yaşıraq mu qonşı (10) bulduñ kim bizni terk qıldıñ? Yâ Yaḥyâ, 'izzetim birle ant yağ qılır-men, eger sen Firdevs atlıg uçmaḥnı bir qata (11) körmüş bolsa erdiñ, ol uçmaḥ ârzüsıdın yağıñg erigey erdi taqı nefsiñg uluğ meşaqatqa

* Yozmada: qatıñga kirdi.

taqı (12) zahmetke tahammul qılğay erdi. Taqı yâ Yahyâ, eger tamuğqa taqı bir qata nazar qılmış bolsa erdiñg, tamuğ heybetidin yağıñg (13) erigey erdi taqı közleriñgdin sarıg suw aqğay erdi yaşları tükenmişdin soñg taqı têmür keçgey erdiñg (14) palâsdın soñg, tēp hıṭāb qıldı. Ol kimerse kim 'ömri içinde bir qata arpa etmekidin toyğanı üçün munça taqri' (15) qılsa, ol kimerse kim 'ömri içinde bir qata açmışı bolsa, anıñg ḥālī neteg bolğay?

Bir kün Yahyâ peygāmbar 'as (16) İblīs-i la'İnni kördi elginde tē-mürdin ırğaqlar tutar. Yahyâ peygāmbar aydı: Yâ mel'ün, bu elgiñgdeki neerseler ne turur? (17) tēp su'āl qıldı erse, İblīs-i la'İn aydı: Yâ Yahyâ, bu şehvet turur ya'nı nefsnüñg arzuları turur kim munuñg birle âdem [268] (1) oğlanlarını şayd qılır-men, tēp aydı erse, Yahyâ peygāmbar 'as aydı: Yâ İblīs, hēç ol ırğaqlarınıñ içinde (2) mēni şayd qılğan ırğaqlıñg bar mu? tēp su'āl qıldı erse, İblīs-i la'İn aydı: Yoq yâ Yahyâ, men sēni hēç şayd (3) qılu bilmedim. Meger 'ömrüñg içinde bir kēçe erdi kim toyup yattıñg erse, men keldim taqı sañga namāznı, virdiñgni (4) ağır qıldım. Ol kēçe taqı namāzıñgni qılu bilmediñg, tēdi erse, Yahyâ peygāmbar 'as aydı: Men bukündin soñg (5) herğiz toya yemegeymen, tēdi erse, İblīs-i la'İn taqı aydı: Men taqı bukündin soñg hēç kimerseke naşīḥat bērmegeymen, (6) tēdi.

Ḥāş 'arifler aymışlar kim: Mu'min ve muvaḥḥid qaçan kim aç qarın birle uğımaq üçün yatur bolsa, ferīşteler (7) kelürler taqı ol mu'minke ziyārat qılurlar taqı ol mu'minni quçarlar. Mundın qıyās qılğıl kim, qaçan kim ol mu'min (8) aç qarın birle ṭā'at ve 'ibādat qılır bolsa, ferīşteler ol qulğa neteg ḥurmet ve 'izzet qılğaylar. Taqı mu'min (9) qaçan kim toq qarın birle 'ibādat ve ṭā'at qılsa, ferīşteler andın qaçarlar, şeyṭānlar ol qulğa ziyārat qılurlar (10) taqı quçarlar. Mundın qıyās qılğıl kim, qaçan mu'min toq qarın birle yatur bolsa, şeyṭānlar ol mu'minniñg aş-(11)-ları bolğaylar.

İbni'l-'İrābī aytur *raḥmhi*: Bir kün ḥāṭırım andağ tiledi kim, qapuğları bağlasam, taqı ewde (12) ḥalvat qılsam, Rebbüm birle munācāt qılsam, tēp. Turdum, qapuğlarını muḥkem bağladım taqı arıg ābdast qıldım taqı şeccāda (13) kemiştım taqı namāzqa şurū' qılmaqğa qaşd qıldım erdi. Baqar-men ew münğüşinde bir kimerse turur şekli abdāllar şeklinge (14) oḥşayur. Aydım: 'Aceb iş turur bu iş. Men ḥālī qapuğlarını muḥkem bağladım erdi. Bu kimerse qaydın kirmiş? Meger bu (15) kimerse velīlerdin bolğay. Muḥammed ummatıñga velīler kelip yol köndürürler, tēp i'tiqād qıldım. Taqı men ol 'azīzke salām qıldım (16) erse, ol taqı cevāb bērdi. Andın men aydım: Ey şeyḥ, mu'min qayu 'amel birle abdāllar maqāmıqa yēter? tēp su'āl qıldım erse, (17) ol 'azīz aydı kim: Tört türlüğ ḥaşlat birle mu'min qul abdāllar maqāmıñga yeter, tēp aydı erse, men aydım: Ey 'azīz, mañga [269] (1) kerem qılıñg kim ol dört ḥaşlat ne neerseler turur? tēp aydım erse, ol 'azīz aydı: Biri ḥalqdın 'azlat qılmaq turur,

taqı (2) biri üküş tek turmaq turur zıkr birle taqı fikr birle, taqı biri açlıq turur, taqı biri oyağlıq turur. Kimde bu tört ھاşlat bolsa, (3) ol kimerse abdallar maqāmına yeter, tēp cevāb aydı taqı nāpeydā boldı.

‘Aṭā’-i Selemī *rahmhi* mütevekillerdin erdi. (4) Hemişe ‘ibādat birle meşgūl erdi. ھاq *ttt* neerse rūzī qılsa tenāvul qılır erdi. Ve eger ھاq te‘ālā neerse rūzī qılmasa, (5) hēç ھاlab qılmaz erdi, hemişe ‘ibādat içinde bolur erdi. Bir vaqt yēti künge tegi neerse kelmedi, özi taqı ھاlab (6) qılmadı. Taqı feraḥı ziyāda boldı taqı aydı: Yā Rebbī, eger üç kün taqı ھا‘ām rūzī qılmasaṅ, seninṅ üçün minṅ rek‘at namāz qılṅaymen, (7) tēp aydı.

Bir kün Faṭḥ-i Muvaşşalī kēçesi ēwinge kirdi. Baqar ēwinde çirāḡ yoq. Taqı qarnı inṅen açıp turur erdi, (8) yegü neerse taqı yoq erdi. Taqı qatında hem dünyāvī neersesi taqı yoq satḡın almaḡa. Taqı ēwinde otun taqı yoq (9) aş bişürmekke. Nefsi maqhūr boldı, rūhı ḡālib boldı. Qatı ḥoş boldı. Taṅrıqa üküş ḥamd u şenālar qıldı taqı (10) aydı: Yā Rebbī, mēndin ne ḥayr iş keldi kim, benim birle bu mu‘āmile qıldıṅ velilerninṅ birle mu‘āmile qılmış tēḡ, tēp sēwündi. (11)

BÊŞİNCİ FAŞL

Hec ve ‘umra fażāyilininṅ beyānı içinde turur.

Abū'l-‘Alā-i Oşī *rahmhi* (12) Nişābu'l-aḥbār athḡ kitābında bu ḥadīşni keltürmiş. Ḥadīş bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من (13) حج بيت الله من كسب حلال لم يخط خطوة إلا كتب الله تعالى بها سبعين حسنة وخط عنه سبعين (14) سيئة ورفع له سبعين درجة

Bu ḥadīş ma‘nisi ol bolur kim Peyḡambar ‘as ḥabar bērü yarlıqar: Qayu (15) mu‘min ve muvaḥḥid ḥalāl kisbidin ḥarc qılıp ھاq *ttt*’nınṅ ēwinge ziyārat qılsa, ya‘nī Ka‘beḥānaḡa (16) ṭavāf qılsa, Taṅrı *ttt* ol ḥec qılḡan qulnunṅ tegme bir adımı sanınça yetmiş edḡülük (17) dīvānında bitigey taqı ol qulnunṅ dīvānından tegme bir adımı sanınça yamanlıqnı kētergey taqı uçtmaḡ içinde [270] (1) tegme bir adımı sanınça yetmiş derece yükey qılḡay, tēp yarlıqadı. Bu ḥadīşdin ma‘lūm boldı kim, ḥecninṅ (2) şavābı taqı derecesi inṅen uluḡ ermiş. Anınṅ üçün kim bu ḥecninṅ emgeki taqı meşaqqatı cümle ھا‘at ve ‘ibādat-(3)-dın aḡırraq turur. Ol yöndin şavābı taqı üküşrek turur. Bu ḥec qılmaq içinde oḡul qızdın taqı ehldin taqı (4) yaq yawuqlardın, cümlesidin kesilmek kerek, cümlesi firqatınḡa taḥammul qılmaq kerek. Andın soṅg üküş māl ḥarc (5) qılmak kerek. Andın soṅg nefske aḡır meşaqqatlar taqı emgekler yüklemek kerek. Andın soṅg cāndın taqı (6) keçmek kerek. Andın soṅg ḥec qılu bilse, qaçan kim bu ḥecninṅ emgeki taqı meşaqqatı uluḡ boldı erse, şavābı taqı derecesi (7) hem uluḡ boldı.

Peygâmbar 'as, 'Âyişəyə aydı: Yâ 'Âyişə, seninğ şavābunğ taqı tã'atınğ içinde emgekinğ (8) miqdārınça turur. Tã'at ve 'ibādat içinde ne miqdār emgenseñg, şavābı ve derecesi taqı ol miqdār hāşıl bolğay, (9) tēdi.

Peygâmbar 'as andağ hābar bēri yarlıqadı kim qayu mu'min ve muvāffid kim Mekkeninğ yolında barur erken (10) yā taqı kelür erken vefātı bolsa, Hāq *tv* ol qulnı elbette yarlıqar, hēç şək ve şübhe yoq. Taqı qıyāmat (11) kün bolsa *āvş*, bu hēç yolında vefātı bolğan qulğa Hāq *tv* aytur: Ey qulum, sen menim ēwümge (12) ziyārat qılmaq üçün keldinğ, taqı Mekke yolında vefātınğ boldı. Ėmdi sañga destūr berdim öz ehl-i beytinğdin (13) yetmiş kimerseñi şafā'at qılğıl taqı men seninğ şafā'atınğnı qabūl qılayın, tēp hıṭāb qılğay. Bu mu'min taqı (14) yetmiş kişike şafā'at qılğay öz ehl-i beytidin. Hāq *tv* taqı ol kimerseleñi yarlıqayğay, tēp (15) aydı.

'Alī'bni'l-Muvaffiq aytur *raḥmhi*: Bir yıl hecke bardım. Qaçan kim 'arife tūni boldı erse, Mināda Mescid-i Ḥayfada (16) tūnedim. Taqı ol mescid içinde ımızgandım. Tüşümde körer-men: Kökdin ēkki ferīşte nāzil bolur, yaşı tonluğlar, (17) biri taqı biringe aytur: Ey Tañğrınınğ qulı, bilür-mü-sen kim bu yıl neçe kişi hēç qıldı? tēp aydı erse, ol ferīşte [271] (1) aydı kim: Bilmez-men. Andın soñ aydı: Ey Tañğrınınğ qulı, bilür-mü-sen bu yıl hēç qılğan mu'minlerdin neçe kimerseñinğ hecci maqbūl boldı? (2) tēp su'āl qıldı erse, ol ferīşte aydı kim: Bilmez-men, tēdi. Yana su'āl qılğan aydı kim: Men bilür-men kim, bu yıl hēç qılğan (3) kimersele kim altı yüz minğ erdi, bu altı yüz minğ ādemidin altı kişininğ hecci maqbūl boldı, öñinlerninğ hecci maqbūl (4) bolmadı, tēdi. Taqı ēkegü kökke mindiler taqı közimdin gāyib boldılar. Men taqı oyğandım taqı (5) inğen qadğuluğ boldum. Altı yüz minğ kişi arasında altı kişininğ hecci māqbūl bolsa, men ol maqbūllardın mu (6) bolğaymen yā merdūd-lardın mu bolğaymen? tēp qadğurdum. Taqı bu qadğu bu ḥasrat birle, köz yaşı, bağır başı birle (7) 'Arafātdın qayıttım taqı Meş'aru-l'ḥarāmqa bardım. Ol kēçe taqı anda tūnedim. Körer-men ḥalāyıq inğen üküş. Men aytur-men (8) kim: Bunça üküş ḥalāyıq ēwleridin adrılıp ġurbat iḥtiyār qılıp munça emgek taqı meşaqqatnı taḥammul qılıp (9) Hāq te'ālānıñ ḥaḥmatıdın maḥrūm bolup qaytsalar, uluğ ḥusrān taqı nuqşān turur bizlerke, tēp qadğu ḥasrat birle (10) yana ımızgandım. Baqar-men tüşümde bayaqı tēg ol ēkki ferīşte yaşı tonluğlar, kökdin nāzil boldılar. Taqı biri (11) biringe aydı: Ey Tañğrınınğ qulı, bildinğ-mü kim bu kēçe Hāq *tv* bu qulları birle ne mu'āmilat qıldı? tēp (12) su'āl qıldı erse, ol ferīşte aydı kim: Bilmedim ey Tañğrınınğ qulı, tēdi erse, ol su'āl qılğan ferīşte aydı kim: (13) * Men bildim. Hāq *tv* bu altı yüz minğ (14) kişini ol altı kişike bağış-

* Bu satırın başından üçte ikisi silinmiştir.

ladı taqı cümlesini yarlıqadı, tedi. Taqı ékegü kökke aştılar, taqı közimdin (15) gāyib boldılar. Men taqı oyğandım taqı inġen sewündüm şād boldum, andaġ kim ol sewüngenimni hêç şifat (16) qılu bilmez-men. Yana êwümge salāmat keldim. Yana hec vaqtları keldi erse, 'ışqım taqı ziyāda boldi. Êkinç yıl taqı hecke (17) 'azm qıldım. Qaçan kim hecniġ ef'allarını tamām qıldım erse, hātırımqa tüşti kim, bu yıl taqı kimlerniġ hecci maqbū boldi, [272] (1) kimlerniġ taqı merdūd boldi, tēp Hāq *wt'*qa niyāz qıldım taqı aydım: Yā Rebbī, eger benim heccimni qabūl qıldıġ erse, (2) anıġ şavābını men ol hecci maqbūl bolmağanlarġa baġışladım, tēp munācāt qıldım. Taqı ol kêçe yattım, tüşüm bolur: (3) Rebbū'l-'izzeni körer-men, maġa aytur: Ey qulum 'Alī, sen mu'minim üze cōnmardlıq qılır-sen. Cōnmardlıqını men (4) yarattım. Cümle cōnmardlarınġ cōnmardı men turur-men. Bu yıl kimlerniġ kim heclerini qabul qılmadım erse, cümlesini (5) ol hecci qabūl bolğanlarġa baġışladım. Taqı cümle kerīmlerniġ kerīmi men turur-men. Cümlesini rahmat qıldım, yarlıqadım, tēp (6) hi-tāb keldi. Yana uyqumdın oyğandım erse, inġen sewündüm kim hêç ol sewüngenimge nehāyat yoq erdi.

Peyġāmbar (7) 'as aydı: Hāq *wt'* va'da qıldı kim bu Ka'beke tegme bir yılda altı yüz miġ kişi ziyārat qılġay (8) ve eger yüz miġ kişidin eksük bolsa, ol eksükni Hāq te'ālā ferīşteler birle tamām qılġay. Taqı qıyāmat kün bolsa (9) *āvş* bu Ka'be bir yeġi kelin menġizlig bezeklig bolup 'Arašātqa kelgey. Qayu mu'min ve muvaħħid Ka'beke (10) ziyārat qılmış bolsa, ba'zıları ol kişilerdin bu Ka'beniġ perdesinge yapşunġaylar taqı ba'zıları Ka'beniġ (11) dört yanında sa'y qılu yörigeyley taqı hêç su'āl hisāb körmedin Ka'be birle cümle hācılar uçtmaħqa (12) kirgeyley, tēp. Taqı Hacerü'l-esvedni qıyāmat kün Taġrı te'ālā uçtmaħ yāqutlarıdın bir yāqut qılıp keltürgey (13) taqı öz qudratı birle Hacerü'l-esvedqa êkki köz yaratġay taqı tıl yaratġay, ol Hacerü'l-esved taqı Taġrı te'ālā ġazratında (14) kimler kim anı öptiler, cümlesinge tanuqluq bergey, tedi.

'Ömer *razhu* Ka'beke tavāf qılır erken Hacerü'l-esvedqa (15) qubla qıldı. Andın soġ aydı: Ey Hacerü'l-esved, sen bir pāra taş turur-sen. Kişike ziyāniġ taqı tegmes, menfa'atıġ (16) taqı tegmez. Velikin men kördüm kim Peyġāmbar 'as seni öper erdi. Ol yöndin men taqı öptüm, tedi taqı yıġladı. Ança (17) yıġladı kim āvāzı eşitildi. Andın soġ baqtı artıġa 'Alīni kördi erse, 'Alīke aytur: Yā Abā'l-Ĥasan, közlerdin [273] (1) yaş aqıtġu yer bu turur, tedi. Andın soġ 'Alī aydı: Yā Emīre'l-mu'minīn, Hacerü'l-esvedke nişe aydıġız kim seninġ ziyāniġ (2) tegmez hem menfa'atıġ taqı tegmez, tēp? Belhōd kim Hacerü'l-esvedniġ ādemīqa ziyāni taqı teger, menfa'atı taqı teger, tedi erse, (3) Emīre'l-mu'minīn 'Ömer aydı *razhu*: Neteg ziyāni taqı menfa'atı teger? tēp su'āl qıldı erse, 'Alī *razhu* aydı: (4) Qaçan kim Hāq *wt'* ervāħlarġa ġitāb qıldı kim: Men sizinġ Rebbünġüz ermez-mü men? tēp aydı erse, (5) anlar ay-

dılar: Yâ Rebbî, sen bizim Rebbümüz erür-sen, tēp iqrār qıldılar. Haq te'ālā fermānladı ferīştelerke (6) kim: Bu ervāhlarnıñ iqrārlarını bitinğ, bu taş içinde amānat qoğunğ tēp. Ferīşteler taqı ervāhlarnıñ iqrārını (7) bitip bu Hacerü'l-esved içinde amānat qoydılar, kim kim kelip bu Hacerü'l-esvedni quble qılsa, ol 'ahdke vefā qılmış (8) bolur. Qıyāmat kün bolsa *avş*, Haq *tvt* bu Hacerü'l-esvedke til bergey, 'ahdinge vefā qıldı, tēp (9) tanuqluq bergey Haq te'ālā hazratında. Taqı: Kāfirler tandılar iqrār qılmadılar, tēp tanuqluq bergey, tēdi erse, (10) Emİre'l-mu'minİN 'Ömer *razhu* hēç neerse tēmedi taqı 'Alīnıñ sözini qabūl qıldı taqı Hacerü'l-esvedqa qubla qılıp (11) kim du'ā ayturlar, ol taqı bu sözke delİl turur. Hacerü'l-esved qatında ayturlar: Yâ Rebbî, sañga baqtım taqı inandım, taqı kitāb-(12)-larnıñnı rāst tēdim taqı 'ahdimke vefā qıldım, tēp ayturlar. Ka'beniñ bināsi nedin erdi taqı kim binā qıldı taqı Ka'beke (13) qaşd qılğannı Haq *tvt* neteg helāk qıldı cümlesini avvalqı bābnuñ altınç faşlıda beyān qılndı. (14) Ammā bilgil, āgāh bolğıl kim, qayu mu'min ve muvaḥḥidke Haq *tvt* tendürstlük bērse taqı andağ quvvat (15) ve yarağ bērs. kim barıp kelginçe miner kölüki* bolsa taqı azıqı bolsa taqı ewinde ḥalālinga taqı oğlı qızınğa kelginçe (16) nafaqası bolsa, taqı ol kimerse ḥecke barmadın öler bolsa, 'aşı bolur, Haq te'ālānıñ fermānına boyun sunmağan (17) qullardın bolur.

Sa'İd bin Cabİr aydı *rahmhi*: Eger bİlsem kimerсениñ qudratı bar erken ḥec qılmadın ölse, men ol [274] (1) kimerse üze namāz qılmağaymen, tēdi, taqı İbni 'Abbās aydı *razhu*: Qayu kimerse Haq *tvt* [üçün] ḥec qılmağğa (2) qudratı yetse taqı ol kimerse osal qılıp ḥecke barmadın āḥiratqa naql qılsa, hemİşe Haq te'ālādın derḥōst (3) qılğay kim: Yâ Rebbî, mēni dünyāke qaytargıl, men ḥec qılayın, andın sonğ cānımnı qabz qılğıl, tēp üküş zārİ- (4) -lıqlar qılğay velİkin icāzat bolmağay, tēdi. Anıñ üçün kim āḥiratta ḥec qılğanlarnıñ şavābını üküş (5) körüp taqı ḥec qılmağanlarnıñ 'ıqābını qatığ körüp dünyāke qaytmaqı üküş ārzūlağay, velİkin bolmağay.

(6) İbni 'Abbās *razhu* rivāyat qılur Peyğāmbardın. Peyğāmbar 'as ḥabar bērü yarlıqar: Haq *tvt* (7) her kün bu Ka'be üzesinde yüz yigirmi rahmat endürür. Altmış rahmatını Ka'beke tavāf qılğanlarğa rüzİ (8) qılur. Taqı qırq rahmatını Mescidü'l-ḥarāmda namāz qılğanlarğa rüzİ qılur. Taqı yigirmi rahmatını Ka'be camālinga baqıp (9) olturğanlarğa rüzİ qıldı, tēp aydı. Yana Peyğāmbar 'as aydı: Medİne mescidide bir namāz qılmaq öñgin (10) yerlerde on miñ namāz birle berāber turur. Taqı Mescidü'l-aqşāda bir namāz qılmaq öñgin yerlerdeki ekki miñ namāz birle berāber (11) turur. Taqı Mescidü'l-ḥarāmda bir namāz öñgin yerlerdeki yüz miñ namāz birle berāber turur, tēp aydı. Taqı bir ḥabarda

* Yazmada: *kölüki*.

andağ (12) yarlıqar kim: Üç yerde t̄a'at ve 'ibādat qılmaq üçün şafargā çıqıp üküş zahmat ve meşaqqatnı taḥammul qılıp (13) barmaq revā bolur, taqı üküş fāyidalar ḥāşil bolur āḥirat fāyidasıdın. Biri Medīne mescidinge barıp anda t̄a'at (14) ve 'ibādat qılayın, az 'amelim üküş şavābluğ bolsun, t̄ep barsa, bolur. Êkinçi Mescidü'l-aqşā, üçünçi Mescidü'l-ḥarām (15) kim Mekkeniñ mescidi turur. Bu yerlerde namāznıñ şavābı neteg kim ziyāda turur, öñgin t̄a'atlarınıñ taqı andağoc ziyāda (16) turur.

'Ariflerde biri aytur kim: İblīsni kördüm, 'Arafāt tağı üze ādemī şūratıñā bolup teni aruq, yūzi sarığ (17) arqası bükürmiş közindin qatarāt ve 'abārat yaşlar aqar. Men aydım: Yā mel'ün, ne üçün yığlarsın? t̄edim erse, İblīs-i la'īn [275] (1) aydı: Men neçük yığlamayın kim munça miñ ḡalāyıq bukün 'Arafātqa keldiler. Körer-men cümlesi hēç ticārat üçün kelmediler, (2) belḡōd Ḥaq te'ālānıñ fermānıñā muṭī' bolup ḡoşnūdluqını ṭalab qılu keldiler. Qorqar-men kim, Ḥaq te'ālā cümlesini nevmīd (3) qılmadın yarlıqāğay, t̄ep aydı. Êmdi men aydım: Ey mel'ün, ne neerse turur kim teniñni aruq qıldı? t̄edim erse, mañga aydı (4) Uşbu ḡācılarnıñ kölükleriniñ āvāzı turur kim mēni aruq qıldı. Eger bu ḡalāyıq benim yolumça yörümüş bolsa erdiler, (5) mañga inğen sewüglüg bolğay erdiler, t̄edi. Yana men aydım: Ey mel'ün, ne neerse turur kim yüzüñni sarğarttı? t̄edim erse, (6) mañga aydı kim: Bu ḡācılar biri biringe t̄a'at üze yārī bērmeki yüzimni sarğarttı. Eger munlar ma'şiyat üze biri (7) biringe yārī bērse erdiler, mañga sewüglügrek bolğay erdi. Yana men aydım: Yā mel'ün, ne neerse turur kim arqañni bükreerti? t̄edim (8) erse, mañga aydı: Qul qaçan kim Tañrı te'ālādın tilese taqı aysa: Yā Rebbī, soñ ḡālımni körklüg qılğıl, dünyādın mēni İmān ve islām (9) üze çıqargıl, t̄ep du'ā qılsa, benim oñğurqam sınar, *yā vaylā* t̄eyü çağırur-men taqı qorqar-men kim du'āsı müstacāb bolğay, (10) t̄ep aydı.

Peyğāmbar 'as aydı: Ādem oğlınıñ andağ uluğ yazuqları bar kim, ol yazuqlarını hēç neerse kētermez. (11) Meger 'Arafāt vuqūf qılmaqlıq ol yazuqlarını kēterür, öñgin neerse kētermez. Taqı Peyğāmbar 'as aydı: Ḥalqlarda uluğ- (12) -raqı yazuqdın yan ol kişi turur kim 'Arafātta vuqūf keltürse, taqı Ḥaq te'ālāqa s̄eziki ol bolsa kim mēni yarlıqamadı, t̄ep ya'nī (13) kim kim 'Arafātta vuqūf keltürse, şeksiz mu'ayyen bilsün kim, Ḥaq te'ālā mēni yarlıqadı, t̄ep. Ve eger şekki bolsa ol uluğ yazuqluğ (14) bolur, t̄ep aydı.

Ḥüseyin *raḡhu* aydı: Kim kim ramazān ayını tamām rūza tutsa taqı ramazān soñında āḥiratqa naql qılsa, (15) Ḥaq *tvt* ol qulğa şēḥidler şavābı rūzī qılğay. Taqı kim kim kāfirler birle ḡazāt qılmağā çıqsa, taqı ḡazā (16) qılıp ēwinge kelmişte āḥiratqa naql qılsa, ol qulğa Ḥaq te'ālā şēḥidler şavābı rūzī qılğay taqı qayu mu'min (17) ve muvaḡḡid Ka'beḡānaqa barıp ziyārat qılsa taqı ēwinge kelip āḥiratqa naql qılsa, ol mu'minqa taqı Ḥaq *tvt* [276] (1) şēḥidler şavābı rūzī qılğay, t̄ep aydı. Anıñ üçün

Peygâmbar 'as hâcîlarga du'â qılıp turur. Taqı Peygâmbar (2) 'as'nuñg du'âsı maqbûl turur. Peygâmbar 'as aydı: Ey Bâr Hüdâyâ, hâcîlarga sen yarlıqagıl taqı hâcîlar (3) kimlerke yarlıqatu tilese, anlarqa taqı yarlıqagıl, tēp du'â qıldı.

İbni'l-Muvaffiq atlıg kimerse aydı: Bir yıl hec (4) qıldım. İhrâm bağlamışda aydım kim: Yâ Rebbî, men bu hecni Muḥammed Resûlullâh üçün qılır-men, tēp niyyet qıldım telbiyeni (5) Peygâmbar 'as atınga aydım. Qaçan kim hecni tamâm qıldım erdi, bir kēçe tüşüm bolur, Muştafâni körür-men (6) ş'as mañga aytur: Ey Muvâffiq oğlı, bu yıl sen benim üçün mü hec qıldıñg? tēp aydı erse, men aydım: (7) Yâ Resûlallâhi, bu yıl siziñg üçün hec qıldım, tēdim. Yana : Menim atınga mu telbiye aydıñg? tēdi erse, men aydım: Yâ Resûlallâhi, (8) siziñg niyyetiñgizqa telbiye aydım, tēdim. Andın sonğ mañga aydı: Ey Muvaffiq oğlı, benim qatımda bir ni'metni amānat (9) kođtuñg kim qıyāmat kün bolsa *avş* men sañga bu qılğanıñg cezāsını qaytarğay-men, elgiñni (10) tutğay-men taqı cümle ḥalāyiq ḥisāb ve su'āl içinde erken men sēni uçtmaḥqa eletgeymen, tēp aydı. Yana (11) bilgil, āgāh bolğıl, hec aḥkāmı içinde uluğraqı 'Arafâtqa vuqûf qılmaq turur. Eger kimerse 'Arafâtta vuqûf (12) keltürmese, hecci tamâm bolmas. Yana bir vaqıtta hecni qazâ qılmaq kerek bolur, ol ma'nîdin ötrü kim Âdam peygâmbar 'as (13) tevbesi 'Arafâtta qabûl boldı. Oğlanları taqı kerek kim ataları menğizlig ol 'Arafâtqa barsalar taqı vuqûf qılsalar (14) taqı üküş du'â ve zārîlıq qılsalar, neteg kim Ḥaq *tvt* Âdam peygâmbar zelletini qabûl qıldı taqı tevbesini (15) qabûl qıldı. Oğlanları taqı ataları qılmış teg zārîlıq qılsalar taqı qılmış yazuqlarından tevbe qılsalar (16) atalarına 'afv qılmış teg oğlanlarına taqı 'afv qılğay. Atalarının tevbesini qabûl qılmış teg oğlanlarının (17) taqı tevbesini qabûl qılğay. Âdam peygâmbar 'as'nuñg zelleti ol erdi: Qaçan kim Tanrı *tvt* Âdam peygâmbarını yaratmaq [277] (1) tiledi erse, ferîştelerke aydı: Ey arıg qullarım, men tileyür-men kim yer yüzinde bir ḥalîfe yaratsam, tēdi erse, (2) ferîşteler aydılar: Yâ Rebbenâ, bu yer yüzinde ol kimerселerini mü yaratur-sen kim yer yüzinde fesâd qılğaylar, nâḥaq (3) qan tōkgeyler, neteg kim Benû'l-cānnı yaratıñg taqı yer yüzini anlardın toldurduñg anlar fisq ve fesâd qıldılar, (4) nâḥaq qanlar tōktiler, anlarını helāk qıldıñg. Bu ḥalîfe oğlanları taqı Benû'l-cān menğizlig qılğaylar, fisq (5) ve fesâd birle meşğûl bolğaylar taqı bizler tesbîḥ ve taḥlîl ve taqdîs qılır-biz arıg biz, tēdiler erse, Ḥaq tebāraka (6) ve te'ālâ aydı: Anı kim men bilür-men, sizler bilmez-siz. Bu ḥalîfanıñg uruğındın bir kimerse çıqargaymen kim cümle (7) maḥlûqâtdın ol 'azîzrek bolğay benim ḥazratımda taqı üküş enbiyâlar, taqı evliyâlar taqı şâlihler taqı abdâllar (8) taqı 'azîz qullar, eđgü bendeler çıqargaymen, tēp aydı. Andın sonğ Cebre'ılke buyurdı: Yâ Cebre'ıl, barğıl taqı yerdin (9) bir qabza tupraq alğıl, tēdi erse, Cebre'ıl keldi, taqı yerke ėndi. Ey yer, Ḥaq fermānı birle sēndin bir qabza tupraq

alur-men. (10) Həq *tv* ol tupraqdın bir həlfe yaratur-men, tēp aytur, tēdi erse, yer aydı: Yā Cebre'īl, mēndin yaratğan həlq (11) Həq te'ālāqa ma'şiyat qılğaylar, taqı ma'şiyat sebebiddin tamuğqa sezā bolğaylar-mu? tēp su'āl qıldı erse, Cebre'īl (12) aydı: Muṭī'ler taqı bolğay, 'āsiler taqı bolğay, tēdi. Andın sonğ yer aydı: Yā Cebre'īl, Taṅrı te'ālānı saṅğa şeffi' (13) qılur-men, anıñ ħurmeti üçün kerek kim mēndin tupraq almasaṅ taqı menim eczāmdın bolğan qullar tamuğqa sezā (14) bolmasalar, tēdi erse, Cebre'īl taqı almadı. Həq həzratında barıp zārılıq qılğanını aydı erse, Həq te'ālā Mikāyilni (15) ıda bērdi. Aṅğa taqı Həq te'ālānı şeffi' qıldı erse, ol taqı almadı. Andın sonğ İsrāfīlni ıda bērdi. Aṅğa taqı Həq te'ālānı (16) şeffi' qıldı erse, ol taqı almadı. Andın sonğ 'Azrā'ilni ıda bērdi erse, 'Azrā'ilqa taqı Taṅrını şeffi' qıldı erse, (17) 'Azrā'il aydı: Men Həq te'ālā fermānını yeringe keltürür-men, ey yer, seniñ sözünğke iltifāt qıl-maz-men, tēdi taqı bir qabza [278] (1) yerdin tupraq aldı erse, Həq te'ālā aydı: Yā 'Azrā'il, sen kim ol yerniñ zārılıqıñğa taqı şafā'atıñğa nəzar qılmadıñ (2) erse, Ādam oğlanlarınıñ cānlarını almaqqa sēni musallaṭ qıldım, tēdi erse, 'Azrā'il aydı: Yā Rebbi, bu Ādam oğlanları (3) cümlesi maṅğa düşman bolğaylar, taqı mēni yigrengeyler, tēdi erse, Həq *tv* aydı: Yā 'Azrā'il, Ādam oğlanlarınıñ (4) ölümige sebebler qoyğaymen, sēndin körmegeyler, tēdi. Andın sonğ ferişterke Həq te'ālā buyurdı, ol (5) tupraqnı balcıq qıldılar taqı Ādam peyğāmbar şūratını qıldılar. Başını, aḍaqlarını, əliglerini, cümle a'zālarını (6) Həq te'ālā fermānı birle qıldılar. Mekke taqı Tāyifa arasında teni qurudı, saqsıq teg boldı, Andın sonğ Həq te'ālā (7) cānqa ħiṭāb qıldı kim: Ey cān, əmdi bu Ādamnıñ kālbedinge* kirgil, tēdi erse, cān taqı Həq te'ālā fermānı birle Ādam (8) peyğāmbarnıñ başıñğa kirdi erse, közi körer boldı, qulaqı eşitür boldı, əligleringe kirdi erse, əligleri tutar (9) boldı, cümle a'zālarıñğa kirdi erse, cümle a'zālarında həyāt həşil boldı erse, Ādam peyğāmbar 'as (10) aqsurdı taqı alḥamdulillāhi tēdi. Həq te'ālānıñ il-hāmı birle qatındaqı ferişterler رَحْمَك رِبَك tēdiler. Ol sunnat qaldı.

(11) Andın song Həq *tv* yēti yüz miñ ferişterke buyurdı kim: Uçt-maḥdın təc keltürünğ taqı ħulle keltürünğ (12) taqı altun kemer keltürünğ taqı altun taht keltürünğ, tēp fermānladı erse, cümlesini keltürdiler. Taqı Ādam peyğāmbar (13) 'as'nunğ başıñğa təc keydürdiler, əgninge ħulle keltürdi taqı belinge kemer bağladılar taqı taht üze (14) olturdi. Andın sonğ Həq te'ālādın fermān keldi kim: Cümle ferişterler Ādam peyğāmbarqa bir yolu secde qılınğ, tēp. (15) Bu secde salām taqı ta'zīm taqı ħurmet qılmaq secdesi erdi, qulluq taqı 'ibādat secdesi ermez erdi. Ve eger 'ibādat (16) taqı qulluq secdesi bolsa, Ādam peyğāmbar ferişterke quble yerinde bolğay taqı secde Taṅrıqa bolğay, tēmişler, (17) Qaçan Həq te'ālānıñ

* Yazmada: kālbedinge.

fermânı keldi erse, cümle ferîşteler secde qıldılar, meger 'Azâzîl qılmadı erse, Hâq tebâraka [279] (1) ve te'âlâ anğar İblîs at bërdi, Hâq rahmatıdın nevmîd bolğan tèmek bolur. Andın soñg Hâq te'âlâ aydı: Yâ İblîs, (2) 'Âdamğa nişe secde qılmadıñ? tedi erse, İblîs aydı: Yâ Rebbî, meni otdın yaratdıñ, taqı Âdamnı tupraqdın yaratdıñ. (3) Ot nûrânî turur taqı yaruq turur. Tupraq zûlmânî turur taqı qarañqu turur, tedi erse, Tañrı te'âlâ aydı: Sen benim fermânıma (4) 'aşlıq qıldıñ erse, men seniñ atıñqa la'net dâğı bastım taqı boyninga la'net tavqı keydürdüm, tedi erse, (5) İblîs aydı: Yâ Rebbî, emdi kim maña la'net qıldıñ erse, maña muhlet béril, qıyâmatqa tegi ne qılsam qılayım, hêç maña (6) 'azâb ve 'uqubat qılmağıl, tedi erse, Tañrı te'âlâ aydı: Ey İblîs, men saña muhlet bërdim, ne qılsañ, qılğıl, tedi (7) erse, andın soñg İblîs aydı: Yâ Rebbî, seniñ 'izzetiñ birle and yâd qılır-men, bu Âdam oğlanlarıñ cümlesini az- (8) -ğurgaymen, meger muhlîş qullarıñ menden qorqaylar, özkelelerini cümlesini azğurgaymen tedi erse, Hâq tebâraka (9) ve te'âlâ aydı: Menim qullarımdın qayu bir kimerse saña ittibâ' qılır bolsa, seni taqı anları, cümlesini tamuğqa toldur- (10) -ğaymen taqı 'azâb ve 'uqubat qılğaymen, tedi. Andın soñg Hâq *twt* buyurdı, yetmiş miñ ferîşte Âdam peygâmbarnı (11) altın tahtı birle kötürdiler taqı uçmağqa elettiler. Uçmağ içinde Hâq *twt* Âdam peygâmbarqa uyqu (12) bërdi taqı Cebre'İlke buyurdı taqı aydı kim: Yâ Cebre'İl, Âdam peygâmbarıñ sol eyegüsini çıkargıl, tedi erse, Cebre'İl taqı (13) çıkardı taqı Âdamnıñ sol eyegüsidin Hâq te'âlâ qudratı birle Havvânı yarattı. Qaçan kim Âdam peygâmbar uyqusıdın oyğandı, (14) baqar qatında bir şâhib-cemâl hatun olturup turur. Cebre'İlke aydı: Yâ Cebre'İl, bu kim turur? tıp su'âl qıldı erse, Cebre'İl (15) aydı: Hâq *twt* öz qudratı birle muni seniñ sol eyegüñdın yarattı, saña münis bolsun, tıp. Qaçan kim Âdam (16) peygâmbar Cebre'İldin bu sözni eşitti erse, Havvâqa meyl qıldı. Cebre'İl aydı: Yâ Âdam, şabur qılğıl, Hâq te'âlâñ fermânı neteg (17) bolur, intizâr qılğıl, tedi erse, Âdam peygâmbar taqı şabur qıldı, intizâr qıldı. Baqar Hâqdın fermân keldi: Yâ Âdam, Havvâqa [280] (1) mühür béril, andın soñg cüftlengil, tedi erse, Âdam peygâmbar 'as aydı: Yâ Rebbî, munuñ mühri ne turur? tedi (2) erse, Tañrı te'âlâ aydı: Bu Havvânıñ mühri ol turur kim seniñ uruğüñdın bir peygâmbar çıkargaymen cümle peygâmbarlardıñ (3) benim hâzratımda ol 'azîzrek bolğay. Atı Muhammed turur. Ol Muhammedke on qata şalavât ayğıl, bu Havvânıñ mühri (4) bolsun, tedi erse, Âdam peygâmbar taqı on qata şalavât aydı. Andın soñg Hâq te'âlâ özi huṭba oqıdı taqı (5) Havvânı Âdam peygâmbarqa cüftlendürdü. Taqı Hâq te'âlâ aydı: Ey Âdam taqı Havvâ, ekegü bu uçmağ içinde tana'um (6) qılıñ, qayu ni'met kim tilesenğiz bu uçmağ ni'metidin tenâvul qılıñ velikin bu buğday yığaçıñ yawumañ (7) taqı mundın yemenğ, tedi. Munlar taqı qabûl qıldılar. Bu habarnı İblîs 'al

eşitti erse, hasadı taqı 'adāvātı (8) ziyāda boldı taqı tiledi kim vesvese qılsa, taqı Ādamnı uçtmaḥdın çıqarsa. Uçtmaḥ qapuḡınga keldi. Baqar (9) yılan qapuḡda turur. Taqı yılan şūratı cümle cānvarlar şūratıdın laṭıfraq erdi. Tört adaqı tēwe adaq- (10) -ları menḡizlig erdi. Taqı uçtmaḥ qapuḡını saqlayur erdi. Bu İblīs ol yılanqa üküş zārıḡ qıldı kim mēni (11) uçtmaḥqa kigürgil, tēp. Yılannıḡ şefaqtı keldi taqı İblīsni ağzınga qatıp uçtmaḥqa kigürdi erse, Haq (12) te'ālā yılan şūratını bu şūratqa ewürdi. Andın sonḡ İblīs la'İn Ādam taqı Havvā qatınga keldi taqı yığlayu başladı. (13) Ādam aydı: Yā İblīs, ne üçün yığlayur-sen? tēp su'al qıldı erse, İblīs aydı: Men siziḡ üçün qaḡgurup yıḡlar-men, (14) tēdi erse, Ādam peygāmbar aydı: Ne yöndin qaḡgurur-sen? tēdi, İblīs la'İn aydı: Uçtmaḥ içinde tana'um qılır-sen (15) velikin bu kün yarın ēkeḡü ölgeysiz taqı bu tana'umdın maḡrūm bolḡaysiz, tēdi erse, Ādam Peygāmbar aydı: Ölüm (16) ne neerse bolur? tēdi erse, İblīs aydı: Bu cān sizdin çıḡḡay taqı körer közüḡ körmez bolḡay, tutar elḡıḡ (17) tutmaz bolḡay, yörür adaqıḡ yörümez bolḡay, sözler tiling sözlemez bolḡay, tēdi erse, Ādam peygāmbar [281] (1) qaḡgurdı taqı aydı: Ėmdi bu ölümke hēç tedārük bar mu? tēdi erse, İblīs aydı: Tedārük bar. Ādam peygāmbar aydı: Tedārük ne turur? (2) tēdi erse, İblīs aydı: Tedārük ol turur kim buḡday yığaḡınınḡ mēvesidin tenāvul qılsaḡız, ēkeḡü taqı bu uçtmaḥ (3) içinde menḡḡü bolup qalḡaysiz, tēdi erse, Ādam peygāmbar aydı: Bu yığaḡdın tenāvul qılmaḡdın Haq tot (4) biz ēkeḡünü men' qılıp turur, biz ne qılalıḡ? tēdi erse, İblīs ant yād qıldı: Men sizke eḡḡülük taqı öḡüt ciheti- (5) -din aytur-men. Sizke Tanḡrı te'ālā men' qılḡanı menḡḡü bolḡaysiz tēp men' qıldı, tēp üküş vesveseler qıldı (6) erse, Havvā İblīs sözinge inandı taqı ol daraḡtdın bēş buḡday üzdi taqı ēkkisini özi yēdi taqı Ādam peygāmbarqa (7) aydı: Sen taqı yēgil. Maḡḡa hēç ziyān qılmaḡı taqı inḡen mezālḡ mēve turur, tēp aydı, taqı ēkki buḡday Ādam peygāmbarqa (8) bērdi taqı birini kizledi. Bukün ḡatunlarqa neerse kizlemek andın qaldı. Qaçan kim Ādam peygāmbar ol ēkki buḡdaynı yēmiş (9) erdi, derḡal başıdın tācı uḡtı, ēḡnidin ḡullası tüştı, bēlidin kemeri şeşildi, yalıḡ qaldı, ḡayrān ve sergerdān (10) boldı ne qılḡusını bilmes boldı erse, Haq te'ālā ḡıṭāb qıldı, taqı aydı: Yā Ādam, men sēni yoḡdın bar qıldım. (11) Başıḡa ḡilāfat tācını urdum taqı ēḡniḡe ḡilāfat ḡil'atını keydürdüm taqı munça hezār ferīşteler saḡḡa (12) ta'zīm üçün secde qıldurdum taqı uçtmaḡnı saḡḡa mubāḡ qıldım. Munça eḡḡülük saḡḡa qıldım, sen benim (13) fermānımqa imtişāl qılmaḡıḡ, yıḡḡanımdın yıḡılmaḡıḡ erse, benim civārımdın yıraḡ kētgil, bu uçtmaḡdın çıḡḡıl, (14) tēdi taqı ferīştelerke buyurdı kim Ādamnı Hindūstān vilāyatıda Serendil atlıḡ yerde kemiştiler taqı Havvānı Cedde (15) atlıḡ yerde kemiştiler. Ādam peygāmbarınḡ teni qarardı. Uçtmaḡda tana'um birle öḡrenmiş erdi, yalḡuz şaḡrāda (16) müteḡayyir bolup açlıḡ birle, qaḡḡu birle, ḡasrat birle, yıḡlamaḡ birle keḡer erdi. Üç yüz yıl yıḡladı kim yüzi-

(17) -niñ etleri tüştü, süngükleri köründi, közleri yaşıdın bir qol toldı, cümle ferîşteler Âdam peygâmbarqa [282] (1) raħm qıldılar. Âdam peygâmbar hemîşe yıǵlayu aytur erdi:

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا (2) لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ
Ma'nîsi ol bolur kim: Ey Perverdigârımız, bizler öz nefsümüzke zulm qılduq. (3) Eger bizlerni yarlıqamasanğ, yazuklarımıznı 'afv qılıp örtmesenğ, bizler ziyânkârlardıñ bolğaymız, tēp (4) aytur erdi. Andın soñğ Hâq *tv* Cebre'ılke buyurdı: Yâ Cebre'ıl, Âdam peygâmbar taqı Havvâ êkegü üküş (5) yıǵladılar taqı telim zârılıq qıldılar. Anlarını 'Arafât taǵında keltürgil taqı êkegüke buyurgıl kim üç kün rûza (6) tutsunlar, men anlarınğ tevbelerini qabûl qılayın, tēdi erse, Cebre'ıl taqı barıp ħabar bērdi erse, Âdam peygâmbar taqı (7) sewündi, taqı 'Arafâtqa bardı taqı Havvânı anda kördi. Taqı ay ortası erdi, eyyâmu'l-biyz erdi. Bir kün rûza (8) tuttu erse, kiprikinge tegi aqardı. Êkinçi kün rûza tuttu erse, tizinge tegi aqardı, üçinçi kün rûza tuttu erse, (9) cümle teni aqardı. Ol cihettin bu üç künge eyyâmu'l-biyz tēp aydılar. 'Arab tilinçe eyyâmu'l-biyz, aq künler (10) tēmek bolur. Bu üç künnüñg kêçeleri yaruq bolğan üçün bu künlerke eyyâmu'l-biyz tēp aydılar, tēmişler. (11) Andın soñğ Hâq te'âlâ tevbelerini qabûl qıldı taqı burunqı teg ağırladı taqı üdürdi. Neteg kim Kelâmi içinde ħabar (12) bērü yarlıqar, *qt*: وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ
'Adam peygâmbarnı yıǵğandın yıǵılmadı فَغَوَى taqı ħâlî müteğayyir boldı ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ
(14) andın soñğ Rebbi Âdam peygâmbarnı üdürdi فَتَابَ عَلَيْهِ tevbelerini qabûl qıldı وَعَصَى taqı Âdamnı tevbe qılmaqğa (15) köndürdi, tēp Hâq te'âlâ ħabar bērdi.

ALTINÇ FAŞL

Ata anaqa ħıdmat qılmaq fazâyiliniñ beyânı içinde turur.

(16) İmâm Gazâlî *rahmhi* Eĥyâ'u'l-'ulûm atlıǵ kitabında bu ħadıñni keltürmiş. Ĥadıñ bu turur: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (17) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بِرِوَالِدَيْنِ أَفْضَلُ مِنَ الصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ وَالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

Ma'nîsi [283] (1) ol bolur kim ata anaqa edgülük qılmaqniñğ şavâbı namâz qılmaqniñğ şavâbıdın ziyâda turur, hem taqı rûza tutmaq (2) şavâbıdın taqı ziyâda turur, hem taqı ħec ve 'umra qılmaq şavâbıdın taqı ziyâda turur, tēp yarlıqadı. Peygâmbar 'as (3) aydı: Mî'râc tüninde uçtmağda teferrüc qılur erken uçtmağ maqâmlarında bir yüksek maqâmbar, ol maqâmgâ (4) aştım. Baqar-men: Bir kimmerseniñğ âvâzını eşittim

erse, aydım kim, bu kim turur kim munuñ teg yüksek maqâmda turur? tēp (5) su'âl qıldım erse, mañga aydılar kim: Bu Ni'mân-i Enşârî turur. Aydım kim: Ne 'amel birle bu maqâmı buldı? tēdim erse, (6) mañga aydılar kim: Bu Ni'mânıñ anası bar erdi. Ol anasıñğa eđgü hıdmat qılur erdi. Ol anası mundın rāzî (7) erdi. Ol cihetdin Haq te'âlâ Ni'mânqa bu maqâmı rûzî qıldı, tēdiler erse, Peyğambar 'as aydı: Haq te'âlânıñ (8) hoşnūdluqı ata ana hoşnūdluqı içinde turur. Haq te'âlânıñ ğazabı ata ananıñ ğazabı içinde turur, tēdi. (9) Peyğambar 'as'qa su'âl qıldılar: Yâ Resûlallâhi, ata ana haqqı neteg turur? tēp. Peyğambar 'as aydı: Ata ana (10) haqqı ol turur kim, ataqa ölginçe terbiyet qılsañg taqı hēç âzârlatmasañg. Andın soñg yana su'âl qıldılar: Yâ Resûlallâhi, (11) ana haqqı neteg turur? tēdiler erse, Peyğambar 'as aydı: Heyhât heyhât, eger bir kimerse anasıñğa hıdmat (12) qılsa, bir yüksek töpe qumı sanınça yâ taqı yağmurlar sanınça yâ taqı bu dünyânıñ künleriniñ sanınça anası (13) ileyinde örü turup hıdmat qılmiş bolsa, ana oğulnı yâ qızın bir kün kim qarnında köterip emgendi, ol (14) bir kün haqqını ötemiş bolmağay, tēdi. Yana su'âl qıldı kim bir kimerse taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, atam taqı anam uluğ (15) yaşqa tegdiler. Men taqı hıdmatları içinde hēç taqşır qılmadım. Taqı mañga anlar neçe yılqa tegi kim hıdmat (16) qıldılar erse, men taqı anlarqa hıdmat qıldım; haqlarını ötemiş bolmağay-mu-men? tēp su'âl qıldı erse, (17) Peyğambar 'as aydı: Ötemiş bolmağaysen. Ol kimerse aydı: Yâ Resûlallâhi, nişe ötemiş bolmağaymen? tēdi erse, [284] (1) Peyğambar 'as aydı: Ol ma'nîdin ötrü kim ol êkegü sañga cân ve ten birle maħabbat birle hıdmat qılur erdiler taqı (2) senıñ yaşınğ uzunluqını tilep hıdmat qılur erdiler. Velîkin sen neçeme kim yahşı hıdmat qılsañg, könğlünğde (3) keçürür-sen, kâşki munlar ölseler taqı men bu zaħmatdin qurtulsam, tēp. Andağ erse, bu êkki hıdmat arasında uluğ (4) tefâvut boldı, tēp aydı. Yana su'âl qıldılar: Yâ Resûlallâhi, hēç dünyâda ata ana haqqı ötemekke imkân bar mu? tēp (5) su'âl qıldılar erse, Peyğambar 'as aydı: Qaçan kim ata ana taqı bir kimerse êlğinde qul qaravaş bolsalar, bu oğul (6) yâ taqı qız ol atası anasını öz mâlını bērip anların satğın alsa taqı âzâd qılsa, ata ana haqqın ötemiş bolğay, tēp (7) aydı. Ol ma'nîdin kim bu oğul qızın neçeme kim Haq te'âlâ yarattı, velîkin bu oğul qız tiriğlikinge ol êkegü sebab (8) boldılar. Anlar biri biringe cem' bolmağı sebebiddin Haq te'âlâ oğul qızın yarattı. Taqı ata ana qaçan kim qul qaravaş bolsalar, (9) ölüğ hisâbında bolurlar. Ol ma'nîdin kim almağı satmağı şer'an revâ bolmas hōca destūr bērmedin. İqrârı dürüst (10) bolmas, tanuqluqı dürüst bolmas safarqa barmağı, ğazât qılmağı, qāzîlıq qılmağı, imâmluq qılmağı, bu taşarrufları dürüst (11) bolmas. Qaçan kim bu oğul yâ qız munları alsa, âzâd qılsa, bu cümle taşarrufları dürüst bolur, tiriğ hisâbında bolurlar. (12) Neteg kim oğul qız tiriğlikinge ata ana sebab bolmiş tēg, ata ana tiriğlikinge taqı oğul qız sebab boldı erse, ol yöndin (13) oğul qız, ata ana

ḥaqqın ötemiş bolğay, tēp aymışlar. Peyğāmbar 'as aydı: Ata anaqa eḏgü qılğan, anlarını ḥoşnūd (14) qılğan nēçeme üküş yazuqlar qılsa, hergiz tamuğqa kirmegey. Taqı ata ananı āzārlağan nēçeme üküş tā'at ve 'ibādat (15) qılsa, hergiz uçtmaḥqa kirmegey, tēp aydı: Ey ümmetlerim, zİnhār ata anaqa sökmeñg, tēdi erse, şaḥābalar aydılar: Kim bolğay (16) kim atası anasıñğa sökkey? tēdiler erse, Peyğāmbar 'as taqı aydı: Bir kimerse taqı bir kimerse birle ḥuṣūmat qılsa taqı anıñg (17) atası anasıñğa sökse, ol taqı munuñg atası anasıñğa sökse, bu kimerse kendü atası anasıñğa sökmüş bolur, taqı ata anağa olar tü [285] (1) tēse, gażab birle ata ananı āzārlamış bolur. Ata ana oğul qızqa bir iş buyursa, bu oğul qız uf tēse āzārlamış bolur. (2) Ata anağa uf tēmek kerekmez. 'Arab 'ādatı ol turur bir neersenı yigrense, sewmese, uf kelimesin aytur. Ḥaqq *tvt* andın (3) ḥabar bērü yarlıqar, *qt*: وقضى ربك ألا تعبدوا إلا إياه وبالوالدين إحساناً إماميغلى عندك (4) الكبير أحدهما أو كلاهما فلا تقل لهما أف ولا تنهرهما وقل لهما قولاً كريماً واخضع لهما جناح الذل (5) من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني صغيراً (XVII:23-24) ma'nisi ol bolur kim *wa qazā rabbuka*, Yā Muḥammed, seniñg Rebbüñg fermānladı (6) taqı vācib qıldı kim, *allā ta'budu wa illā iyyāhu*, hēç kimerseke qulluq qılmasañgız, meger ol bir ve bar Tañgrıqa qulluq qılsañgız *wa bilwālidayni* (7) *iḥsānan* taqı ata anaqa eḏgülük qılsañgız, *immā yabluğanna* 'ındak *alkibra aḥaduhumā aw kilāhumā* eger seniñg qatıñgda ata anadın ekegüde biri (8) her ayna uluğ yaşqa teger bolsa yā taqı ekegüde uf kelimesini ya'nı yigrenmek sözini anlarğa sözlemeñg *wa lā tanhar humā* taqı ata ananı (9) irig söz birle yā taqı çağırmaq birle sarsıtmağıl *wa qul lahumā qawlan karīman* ayğıl ol ekegüke ḥürmetlig sözni taqı (10) ḥoş sözni, tēp Ḥaqq te'ālā yarlıqadı. Yana aydı *wa aḥfiż lahumā canāḥi allazill min arraḥmati* ya'nı atağa taqı anağa şefaqtat (11) ve raḥmat ét ḥörлуqnuñg qanatını aşaq qılğıl ya'nı ataqa taqı anaqa alçaqlıq qılğıl taqı şefaqtat qılğıl, neteg kim (12) quş, balası üçün qanatını aşaq qılur, sen taqı anıñg teg qılğıl, *wa qul rabbi arḥam humā kamā rabbayāni sağīran* Yā Rebbİ, atamqa taqı (13) anamğa sen raḥmat qılğıl, neteg kim kiçiglikde ekegü mēni terbiyet qıldılar.

Bir kün Peyğāmbar 'as ḥazratıñğa (14) bir kimerse keldi taqı öz atasıdın şikāyat qıldı taqı aydı: Yā Resūlallāhi, men atamğa ḥıdmat qılur-men, taqı nafaqa- (15) -sını hēç taqşır qılmadın tamām tegürü-men. Ŗzi men yoqumda ewümge kirip mēndin destürsüz mālımını alur (16) taqı ḥarc qılur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as atasını ündetti. Baqar bir abuşqa ermiş, arqası bükreymiş (17) saçı saqalı aqarmış, elgine 'aşāsını almış, keldi taqı Peyğāmbarqa salām qıldı erse, Peyğāmbar 'as cevāb yarlıqadı [286] (1) taqı aydı: Ey abuşqa, bu oğluñg sendin şikāyat qılu turur, tēdi erse, bu abuşqa aydı: Yā Resūlallāhi, vaqtı men bir (2) qavİ erdim taqı bu oğlum za'İf erdi. Taqı men bay erdim taqı bu oğlum çığay erdi.

Taqı men muñgsuz (3) erdim taqı bu oğlum mañga muhtâc erdi. Yâ Resûlallâhi, ol vaqtın benim mālını bu oğlumdın darıǵ tutma- (4) -dım, bu oğlumqa harc qıldım taqı quvvatını darıǵ tutmadım, bu oğlumğa terbiyet qıldım. Maḥabbat ve şefaḳat (5) birle asradım. Êmdi bu oğlum qavı boldı, men za'ıf boldum taqı bu oğlum bay boldı, men derviş (6) boldum taqı bu oğlum muñgsuz boldı, men muñgluǵ boldum, bu oğlumqa muhtâc boldum. Men mundın (7) darıǵ tutmadım erdi, bu mālını mēndin darıǵ tutar taqı mālını mēndin baḥıllıq qılır, köñlüm tileǵınçe (8) terbiyet, şefaḳat qılmaz, tēdi erse, Peyǵāmbar 'as ol abuşqa sözini eşitti taqı közindin qaṭarāt (9) ve 'abarāt yaş aqtı taqı aydı: Eger bu abuşqa sözini taşlar taqı kesekler eşitür bolsa, yıǵlaǵaylar, tēdi. (10) Üç qata aydı: Ey oğlum, sen taqı mālını atañnıñ sen, tēp aydı, Zīnhār mālını atañdın darıǵ tutmaǵıl, (11) tēp fermānladı.

Yana bir kün bir kimerse Peyǵāmbar 'as'qa keldi taqı anasından şikāyat qıldı taqı aydı: (12) Yâ Resûlallâhi, anam yawuz qılıqlıǵ turur, tēdi erse, Peyǵāmbar 'as aydı: Anañğ seni toquz ay emgenip (13) kötürmişde yawuz qılıqlıǵ ermes erdi, êmdi mü yaman qılıqlıǵ boldı? tēdi erse, ol kimerse aydı: (14) Yâ Resûlallâhi, ḥaḳıqat taqı rāst aytur-men kim anam yawuz qılıqlıǵ turur, tēdi erse, Peyǵāmbar 'as yana aydı: (15) Tatlıǵ uyqusın özinge ḥarām qılıp oyaǵlıq qılıp kendü özini emgetip suwsatıp sañga terbiyet qılmaştı (16) yaman qılıqlıǵ ermez erdi, êmdi mü yaman qılıqlıǵ boldı? tēdi erse, ol kimerse aydı: Yâ Resûlallâhi, ol mañga (17) terbiyet qıldı erse, men taqı aña yanutı qaytardım, tēdi erse, Peyǵāmbar 'as aydı: Ne qıldınıñ? tēdi. Ol kimerse aydı: [287] (1) Yâ Resûlallâhi, boy-numğa kötrüp ḥecke elettim taqı Ka'beke költürüp ṭavāf qıldurdum, tēdi erse, Peyǵāmbar aleyhi (2)'s-salām aydı: Ol anañğ seni tuǵurmuşda bir tolǵaǵ zaḥmatı taqı meşaqqa kim anañğa tegdi, bu ḥec qıldurǵanıñ (3) ol bir tolǵaǵ zaḥmatinga cezā ermes, tēp aydı.

Bir kün 'Ömer *raḫhu* Ka'be yolında körer: Bir kimerse (4) anasını égninge köterip Ka'beke életür. Ol kimerse 'Ömerke aydı: Yâ Emire'l-mu'minîn, bu anamını êkki aylıq yerdin (5) égnime köterip Ka'beḥānaqa életürmen. Bu anamını ḥaqqını ötemiş bolǵay-mu-men? tēp su'āl qıldı erse, 'Ömer (6) *raḫhu* aydı: Ey aḥmaq, bir tolǵaǵ emgekini taqı ötemiş bolmaǵaysen, tēp aydı.

İmām Gazālî *raḥmhi* (7) Ehyā'u'l-'ulūm atlıǵ kitābında keltürmiş kim: Yūsuf peyǵāmbar 'as qaçan kim Mısır padşāhı boldı, bir kün Ya'qūb (8) peyǵāmbar 'as Yūsuf qatınğa kirdi taqı Yūsuf peyǵāmbar atası Ya'qūb peyǵāmbarqa ikrām ve i'zāz qılu (9) qopmadı erse, Tañrı te'ālā Yūsuf peyǵāmbarqa vahy ıda bērdi taqı aydı: Yâ Yūsuf, sen Mısır pādşāhı boldum tēp (10) atañğ Ya'qūbnı aǵırlamadınıñ, ol kirmişde örü qopup aña ikrām qılmadınıñ. Men 'izzetim birle ant yād (11) qılır-men kim sening uruǵınıñ hēç peyǵāmbar çıqarmaǵaymen, tēp 'itāb qıldı.

Bir kün bir abuşqa nârasıda (12) oğlu birle şahrâda yöriyür erken bir quş uçup ileyleridin keçti erse, bu nârasıda oğul aydı: Ey baba, (13) bu quş atı ne turur? tēp su'âl qıldı erse, abuşqa aydı: Ey oğlum, bu quş atı falân turur, tēp. Bir ança yörیدی- (14) -ler. Yana ol quş köründi erse, oğlu êkinç qata su'âl qıldı erse, abuşqa yana aydı, luţf birle kerem birle hēç ağır- (15) -sınmadı. Ol quş yēti qata köründi erse, ol nârasıda oğlu taqı yēti qata su'âl qıldı. Atası hēç sekitmedi, (16) luţf ve kerem birle cevâb aydı. Andın soñg bu nârasıda oğul ulğaydı, yigit boldı. Taqı ittifaq andağ tüşti (17) kim atası abuşqa birle yana yolğa kirdiler. Baru başladılar, ol yerke yettiler kim atasınga quşdın yēti qata su'âl [288] (1) qılmış erdi taqı atası cevâb aymış erdi. Êmdi abuşqa taqı oğlını tecribe qılmaq tiledi erdi. Ol hâlda (2) ol quş uça keldi erse, atası aydı: Ey oğlum, bu quş atı ne turur? tēp su'âl qıldı erse, oğlu cevâb aydı. (3) Êkinç qata ol quş yana köründi erse, atası yana su'âl qıldı. Qaçan kim atası oğulqa êkinç qata su'âl qıldı erse, (4) oğlu aydı: Ey ata, abuşqa bolduñg, 'aqluñg zâyil bolmış, harîf bolmış-sen. Bu sâ'atta bu quşnuñg atını (5) aydım erdi, hâlî unutmış-sen, tēp bēmeze sözledi erse, atası hâtırı şikeste boldı, közindin qatarât (6) ve 'abarât yaşlar aqtı taqı aydı: Ey oğlum, men seni tecribe qılmaq üçün aydım. Bu ol yer turur kim sen mañga (7) bu quş atıdın yēti qata sorduñg. Ol vaqt nârasıda erdiñg. Men sañga hēç çoğlamadım, tegme bir sormışuñgda (8) luţf ve kerem birle cevâb aytur erdim. Êmdi men sañga êkinç qata sordum erse, mañga mundağ âzâr qıldıñg. Ma'lûm boldı (9) kim oğul qız maḥabbatı ata ana maḥabbatinga yetmes ermiş, tēdi.

Bir qata Mūsā peygâmbar 'arşqa nazar qıldı erse, bir (10) kimersemi kördi, 'arş adaqında turur. Mūsā peygâmbar Ḥaq *tv* ḥazratında munâcât qılıp aydı: Yâ Rebbî, bu kimerse (11) bu maqâmğa ne 'amal birle tegdi? tēp su'âl qıldı erse, Ḥaq *tv* aydı: Yâ Mūsā, bu qulumnuñg êkki ḥaşıyyatı bar erdi. (12) Ol êkki ḥaşıyyat bu qulumnuñg bu maqâmğa tegürdi, tēdi erse, Mūsā peygâmbar aydı: Yâ Rebbî, ol êkki ḥaşıyyat ne turur? tēdi (13) erse, Ḥaq *tv* aydı: Yâ Mūsā, bu qulum köñglinde hēç ḥasedi yoq erdi, künilemek yoq erdi. Taqı atası (14) anasınga eđgü ḥıdmat qılmış erdi. Ol êkegü bu qulumdın rāzî erdiler. Ol yöndin bu qulumğa bu qurbat (15) maqâmını rüzî qıldım, tēp yarlıqadı. Taqı aydı: Yâ Mūsā, kim kim atasınga taqı anasınga eğgülik qılsa taqı anlarını (16) ḥoşnûd qılsa taqı benim fermânımğa muţî' bolsa, mañga 'aşlıq qılmasa, men anı eđgü qullarım dîvânında bitiyür-men. (17) Taqı kim kim atasınga taqı anasınga taqı benim fermânımğa muţî' bolmasa, ol kimerse[ni] 'aşlılar dîvânında bitiyür-men, tēdi.

[289] (1) Ḥasan *razhu* vâlidesi Fâtıma *razhâ* birle bir tērgide ta'âm tenâvul qılmaz erdi. Bir kün anası (2) Fâtıma *razhâ* aydı: Ey oğlum, sen benim birle bir tērgide ta'âmı nişe tenâvul qılmas-sen? tēp su'âl qıldı erse, (3), oğlu Ḥasan aydı: Ey anam, siziñg birle bir tērgide ta'âm tenâvul

qılıu bilmedim, anam töşekinge kırıp yattım, elgim yanı asrasında (12) qaldı taqı hêç közümke uyqu kirmedi. Erteke tegi on minġ qata قل هو الله احد sūrasını oqıdım taqı elgimni (13) asrasıdın tartıp çıqarmadım. Menim sebebümdin anam oyġanmasun tēp. Erte ol elgim birle hêç neerse tuta (14) bilmedim.

Peyġāmbar ‘as aydı: Uşmaġnıñ ħoş yıdıġı bēş yüz yıllıq yerdin mu’mınlar yüziñge teggey. Taqı üç (15) türlüg kimerseke uçmaġnıñ ħoş yıdıġı tegmegey: Biri ol kimerse kim müttekebbir bolsa. Ekinçi ol kimerse kim yaq yawuqı– (16) –dın kesilse. Üçünçi ol kimerse kim ata anasını āzār qılsa, tēp aydı.

Abū Sa‘īd-i Ĥudrī *razhu* aydı: Peyġāmbar ‘as (17) ħazratıñğa bir kimerse Yemen elidin keldi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, köñglüm andaġ tileyür kim siziñ birle ġazātqa barsam, kāfırlar birle [290] (1) uruşsam, ġāzılār şavābını ħāşıl qılsam ve eger taqı ölsem, şehīdler şavābını ħāşıl qılsam, tēdi erse, (2) Peyġāmbar ‘as aydı: Atañġ taqı anañġ bar mu? tēp su’āl qıldı erse, ol kimerse aydı kim: Bar, yā Resūlallāhi. (3) Peyġāmbar ‘as aydı: Anlar sañġa ġazāt qılmaqġa destūr bērdiler–mü? tēp su’āl qıldı erse, ol kimerse (4) aydı: Destūr bērmediler, tēdi. Peyġāmbar ‘as aydı: Andaġ erse, qaytgıl taqı atañġ anañġdın destūr tilegil, (5) eger destūr bērseler, kelgil taqı benim birle cihād qılġıl. Ve eger destūr bērmeseler, anlaıqā ħıdmat qılġıl taqı (6) anlarqā eġġülük qılġıl kim qul Tanġrı te‘ālānı birlemişdin soñġ hêç ta‘āt ve ‘ibādat şavābı ata anaqa ħıdmat (7) qılmaq şavābıqā yetmes, tēdi.

Mālik ibni Rabī‘a *razhu* aydı: Bir kün Peyġāmbar ‘as ħıdmatında erdük. Benū Seleme (8) qabīlasıdın bir kimerse keldi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, atam taqı anam dünyādın naql qılıp tururlar. Anlarqā (9) eġġülük qılmaqđın hêç neerse oza mañġa bāqı qalıp mu turur? tēp su’āl qıldı

erse, Peygâmbar 'as aydı: Bâqî (10) qalıp turur, tēp cevāb yarlıqadı. Andın song ol kimerse aydı: Yâ Resûlallâhi, ne neerse bâqî qalıp turur? tēdi (11) erse, Peygâmbar 'as aydı: Hemîşe anlarınġ yazuqlarını Tanġrı te'âlâdın yarlıqatu tileyü turmaġnġ gerek (12) taqı anlar saġğa ne vaşıyyatlar kim qıldılar ol vaşıyyatları qılmaġnġ gerek taqı anlarınġ dōstlarını ikrām ve i'zâz (13) qılmaġnġ gerek taqı anlarınġ yaq yawuqlarını hemîşe isteyü sora turmaġnġ gerek, tēp aydı.

Bir kimerse su'âl (14) qıldı Peygâmbar 'as'qa aydı: Yâ Resûlallâhi, kimke eġġülük qılayın? tēdi erse, Peygâmbar 'as aydı: Atanġ (15) ananġqa eġġülük qılġıl, tēdi erse, ol kimerse aydı: Atam anam yoq, tēdi erse, Peygâmbar 'as aydı: Oġlunġ qızınġ- (16) -qa eġġülük qılġıl, tēdi. Neteg kim mu'min üze ata ana ġaqqı bar erse, oġul qız ġaqqı taqı bar, tēp aydı.

Bir kün Peygâmbar 'as (17) minberde ġalâyıqġa va'z ve naşıġat qılur erdi. Taqı Ĥasan *raġhu* nârasıda erdi. Mescidke kirdi taqı Peygâmbarnı [291] (1) kördi erse, yügürdi. Peygâmbar 'as'qa kelmek üçün taqı yıqıldı. Peygâmbar 'as va'zını qoydı taqı minberdin (2) tüştü taqı Ĥasannı kötürdi taqı minberke mindi taqı bu âyatnı oqıdı, *qt*: انما اموالكم واولادكم

(LXIV: 15) *فتنة* (3) Ma'nisi ol bolur kim: Ĥaġıqatta māl-larınġız taqı oġul qızlarınġız fitne (4) turur taqı belâ ve miġnet turur. Taqı Tanġrı te'âlâ ġazratında uluġ şavâb bar mu munlarġa terbiyet qılġanınġız üçün taqı (5) munlarınġ belâsınġa şabur qılġanınġız üçün.

Bir kün Peygâmbar 'as namâz qılurında secdeke bardı. Ĥasan (6) keldi taqı mubârek boynınġa mindi erse, Peygâmbar 'as secde içinde ol miqdâr eġlendi kim Ĥasan *raġhu* (7) Peygâmbar 'as'nunġ mubârek arqasından tüşmedin Peygâmbar 'as mubârek başını qaldurmadı.

Mu'aviya bir kün (8) Yezîddin âzâr boldı, ġatırı munġış boldı. Zamânasında bir 'âlim bar erdi. Ahnaf bin Qays tēp aytur erdiler. Ol (9) 'azîzni ündedi taqı anġar aydı: Yâ Abâ'l-Ĥasan, oġul qızlar içinde sözünġ ne turur? tēp su'âl qıldı erse, ol (10) 'âlim aydı: Yâ Emîre'l-mu'minin, oġul qızlarımız biziġ köġüllerimiz mēveleri turur, arqamıznıġ quvvatları (11) turur, biz anlarga yumşaq yer menġizlig turur-miz taqı kölige qılġan bulut menġizlig turur-miz. Tegme bir belâġa anlar (12) birle quvvat qılur-miz*. Eger dünyâvî neerse tileseler, anlarga bērmek gerek ve eger taqı bizlerdin öwke qılsalar, anları (13) ġoşnüd qılmaq gerek ve eger biz mundaġ şefaqtat qılsaġ, anlar taqı bizlerdin maġabbatını darġ qılmazlar, emġeklerini (14) taqı ġıdmatlarını taqşır qılmazlar ve eger bizler anlar ġaqqınġa baġıllıq qılsaġ taqı şefaqtat qılmasaġ, anlar (15) bizlerke yawuq kelmekni yigrenürler taqı bizim tiriglikimizdin melül bolurlar

* Yazmada: *qılur-men*.

taqı bizim ölgenimizni tileyürler. Peyğāmbar (16) 'as andağ yarlıqadı kim bu oğul qızınıñ hoş yıdığ dñ turur, tēdi.

Peyğāmbar 'as hāzratında Aqra' bin (17) Hābis *raḡhu* oturup turur erdi kim Hasan *raḡhu* keldi. Nārasıda erdi. Taqı Peyğāmbar 'as ileyinde [292] (1) olturdı erse, Peyğāmbar 'as Hāsange qubla qıldı yüzindin öpti erse, Aqra' bin Hābis aydı: Yā Resūlallāhi, (2) benim on oğlum qızım bar, munlarda biringe taqı öpmişim yoq, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Kim kim taqı (3) bir kimerseke raḡmat ve şefaqt qılmasa, aḡar taqı raḡmat ve şefaqt qılmağaylar, tēdi erse, Mu'āviya aydı: (4) Yā Abā'l-Hasan, sizin qatıñızğa kirmişingizde oğlum Yezİddin qatıñ öwkelep turur erdim. Ėmdi siz bu sözlerni (5) aydınğız erse, hēç öwkem qalmadı, tēdi. Taqı Ahnafke ėkki yüz minğ yarmaq taqı ėkki yüz tonluq bērdi taqı ikrām (6) ve i'zāz birle uzattı. Bu sözni Yezİd eşitti erse, ol taqı yüz minğ yarmaq bērdi taqı yüz tonluq bērdi.

İbni 'Ömer *raḡhu* (7) aydı: Bir kün Peyğāmbar 'as bizlerke hikāyat qılu andağ yarlıqadı kim: Üç kimerse şahrāda yōriyür (8) erken yağmur yağa başladı erse, bir tağnıñ üñgüringe kirdiler. Yağmur qatıñ boldı taqı ol tağdın bir uluğ (9) taşnı sēl keltürdi taqı bu tağ üñgüriniñ ağızına tayadı erse, bu üç kişiniñ yolu bağlandı. Bu taşnı (10) tepretmekke imkānları yoq. Bu yerde açlıq birle ölgeymiz, tēp qadğurup yığlaştılar. Andın sonğ biri (11) aydı: Biz üçegü endİşe qılalūñ. Tegme birimizdin bir eḡgülük kelmiş bolsa, ol eḡgülükni Taḡrı te'ālāqa (12) şefī' qılıp yalbarıp Taḡrıdın nacāt tilegeliñ, tēp meşveret qıldılar. Biri aydı: Men ėkinçi erdim, tuturğan (13) eker erdim. Bir kimersenı terke tuttum, sekiz batman tuturğan bergey-men, tēp. Ol taqı qabūl qıldı. İşni tamām qıldı (14) taqı sekiz batman tuturğanı qabūl qılmaşdın sonğ benim qatımda amānat qoydı taqı üküş yıllar kelmedi. Men tegme (15) bir yıl ol tuturğanı eker erdim. Üküş tuturğan yığıldı erse, anı satıp bir qul taqı bir inek satğın aldım. (16) Ol qul taqı ol inekni saqlar erdim ançaqa tegi kim bir sürüg cānvarlar boldı. Tuturğan eḡesi keldi taqı ol (17) amānatnı mēndin tiledi. Men aḡa qışsanı aytu bērdim erse, sewündi. Ol bir sürüg cānvarlarını qulı birle aḡar [293] (1) teslīm qıldım. Yā Rebbī, eger bu 'amalımnı mēndin qabūl qıldıñ erse, bizlerke bu belādın nacāt bērgil, temiş erdi. Haq te'ālā (2) qudratı birle bu uluğ taş teprendi taqı bir pāra yaruqluq köründi. Yana biri aydı: Menim atam qarındaşınıñ bir qızı (3) bar erdi. Şāhib-cemāl erdi. Men aḡar 'āşıq erdim. Bir kün ḡalvat boldum taqı inḡen zārılıq qıldım erse, (4) ol aydı: Maḡa yüz altun bērgil, andın sonğ men saḡa özimni teslīm qılayın, tēdi erse, yüz altun bērdim taqı (5) zināke qaşd qılmaş erdim. Ol aydı kim: Taḡrıdın qorqıl taqı zinā qılmağıl, tēdi erse, men taqı yığıldım, zinā qılmadım. (6) Eger ol 'amalımnı sen qabūl qıldıñ erse, bizlerke nacāt bergil, temiş erdi, bu uluğ taş yana teprendi taqı (7) uluğraq açıldı velikin çıqmaqğa bolmaz erdi. Yana biri aydı:

Menim uluğ yaşlıg atam taqı anam bar erdi. Anlarğa (8) eđgü hıdmat qılır erdim. Otladıqın qoylarım kelse, her kège öz elgim birle atamqa anamqa sütdin qandurmadın (9) oğlanlarımqa bérmes erdim. Bir kège qoylar kège keldiler. Sütlerin sağıp bardım. Baqar-men, atam taqı anam uyquğa (10) barmışlar. Anlarını tatlıg uyqularıdın oyğartmaqı revâ körmedim, elgimde süt birle ileglerinde erteke (11) tegi* örü turdum. Qaçan oyansalar, anuq bolayın, tēp. Oğlanlarım nēceme yığladılar erse, hēc anlarğa bérmedim. (12) Qaçan kim oyandılar erse, mañga du'ā qıldılar. Yā Rebbī, eger ol 'amalımıñ mēndin qabūl qıldıñg erse, bizlerke bu belādın (13) na-cāt bergil, tēmiş erdi. Haq te'ālā qudratı birle ol taş yerindin teprendi taqı yol boldı, çıqtılar, tēdi.

YĖTİŇ FAŞL

(14) Halāl yemek fażāyiliniñg beyānı içinde turur.

İmam Ėazālī aytur *rahmhi Ehyā'u'l-'ulūm* atlıg kitābında (15) bu hadıñni keltürmiş. Hadıs bu turur: *روى ابن مسعود رضى الله عنه انه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم (16) طلب الحلال فريضة على كل مسلم ومسلمة* Ma'nisi ol bolur kim: Peyğambar 'as habar bērü yarlıqar: Halālını (17) istemek farıza turur tegme bir er üze taqı tegme bir tişi üze. Bu hadıñke taqı Haq *ttv*'nıñ Kelāmı muvāfiq turur, [294] (1) *qt*: (XXIII : 51) *كلوا من الطيبات واعملوا صالحاً* Ma'nisi ol bolur kim: Ey mu'minlar, halāl ta'āmlar (2) tenāvul qılıñg taqı eđgü 'amallar qılıñg, tēp emr qılıp turur.

Yana Peyğambar 'as habar bērü yarlıqadı kim, qayu (3) kimerse özi üçün taqı oğlanları üçün taqı ehli üçün halāl talab qılsa, ol kimerse Haq rızası (4) üçün kâfir birle Ėazāt qılmış teg bolğay taqı qıyāmat kün bolsa *āvş*, şehidler maqāmında (5) bolğay, tēp aydı. Taqı Sa'd atlıg, şahāba *razhu* Peyğambar 'as'dın derhōst qıldı taqı aydı: (6) Yā Resūlallāhi, Tanğrı te'ālādın tileseñiz kim benim du'ām mustacāb bolsa, nē kim Haq te'ālādın tilesem, anı mañga (7) rüzī qılsa, tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: Eger tileseñg, yā Sa'd, du'āñg mustacāb bolsa, ta'āmunğnı (8) halāl qılğıl. Eger ta'āmunğ halāl bolsa, hēc du'āñg Haq te'ālā hazratında merdūd bolmas, maqbūl bolur, tēdi. (9) Qayu mu'min ve muvaḥḥid qırq kün halāl yēse, ol qulnunğ köñglini Haq *ttv* mūnevver qılır taqı ḥikmetniñg çeşmesini (10) köñglinin tilinge yōritür, tēp aydı.

İbni 'Abbās *razhu* aydı: Peyğambar 'as'dın eşittim, Peyğambar 'as (11) andağ aydı kim: Tegme bir kège bir ferişte nidā qılır Beytū'l-muqad-disdin: Qayu mu'min ve muvaḥḥid ḥarām yēyür bolsa, Haq *ttv* (12) ol

* Yazmada: *taqı*.

haram yegen qulnuñg farîza namâzlarını taqı qabûl qılmaz, artuqsı namâzlarını taqı qabûl qılmaz, tēp nidā (13) qılır. Taqı kim kim on yarmaqqa böz alsa taqı andın köñglek qılsa, keçse, taqı ol on yarmaq içinde bir yarmaq (14) haramdın bolsa, tā mudām kim ol köñglek bu kimerse üze bolsa, Hāq *tvt* ol kimerseñiñ hēç namâzını qabûl (15) qılmaz, tēdi.

Abū Bekr *raḡhu*'nuñg bir kün qulı sūt keltürdi taqı özi ol sūtni içmişdin soñg qulinga (16) sordı kim: Bu sūtni neteg hāşıl qıldıñg? tēp. Qulı aydı kim: Bir qavmğa qamluq qıldım erse, mañga bu sūtni (17) bērdiler, tēdi erse, Abū Bekr *raḡhu* aydı: Qamluq qılıp neerse almaq haram turur. Sen mañga haram yēdürdünñg, tēdi taqı [295] (1) barmaqını ağızına qattı taqı ol içgen sūtni qusmaq üçün ol miqdār emgendi kim cānı çıqmaqğa tegdi. Andın (2) soñg ol sūtni qustı taqı Hāq te'ālāqa zārılıq qıldı, aydı: Yā Rebbī, aūgar kim qudratım yeter erdi, qıldım, tamarlarımğa (3) barmış bolsa taqı bağarsuqlarımğa kirmiş bolsa, anı sen kerem qılıp 'afv qılğıl, tēp üküş zārılıq qıldı.

(4) İbni 'Ömer *raḡhumā* aydı yārānlarınğa: Ey yārānlarım, eger namāz qılsañız, ançaqa tegi kim ya menğizlig bolsañız (5) taqı rüza tutsañız, ançaqa tegi kim kiriş mengizlig bolsañız, hēç qabûl bolmağay, meger perhîz birle bolsañız, andın (6) soñg qabûl bolğay, tēdi.

Bir pārsā zāhid bar erdi, şāyimü'd-dehr erdi taqı künde Qur'ānnı hatm qılır erdi. Abdāllar (7) birle taqı mulāqātı bolur erdi. Bir kün şahrāqa çıktı taqı abdāllardın birine satğastı. Bir yerde olturdılar, (8) ançaqa tegi kim eḡtār vaqtı boldı erse, eḡtār qılmaq üçün ta'am çıqardı taqı ol abdāl öñinde (9) qoḡtı erse, ol abdāl tenāvul qılmağı. Bu zāhid su'al qıldı kim: Bu ta'amdın nişe tenāvul qılmađıñız? tēp su'al (10) qıldı erse, ol abdāl aydı: Hāq *tvt* bizlerke 'ilm-i yaqīn rüzī qılıp turur taqı melekūt 'ālamı cümlesi bizlerke (11) kiş bolup turur. Eger bu ta'amlarını kim sizler tenāvul qılır-siz, bizler tenāvul qılsağ, bu 'āamlar cümlesi bizdin (12) zāyıl bolur, kēter, tēdi. Bu arada bir tişi ıwıq keldi taqı turuqtı erse, bu abdāl bardı taqı andın sūt sağıdı (13) taqı ol sūt birle eḡtār qıldı taqı aydı: Ey 'azîz, seniñ bu ta'amunğnı tenāvul qılıp otuz hatm birle üç yüz (14) rek'at namāz qılmağındın mañga bu bir içim sūt bu ıwuqđın içmekim sewüglügrek turur, tēp aydı taqı gāyib (15) boldı.

Abū 'Abdullāh Tūsī *raḡmhi* hēç ta'am tenāvul qılmaz erdi. Meger bir sağıq qoyı bar erdi. Erte ol (16) qoynı boynına kötrür erdi. Yolda kişiniñ ekinidin yā taqı bağdın neerse yemesün, tēp şahrāqa çıkarur erdi. (17) Ol yerke teger erdi kim el hāqınıñ cānvarlarınğa otlağ üçün qoḡup tururlar. Ol yerde otatur erdi taqı aḡşamqa [296] (1) tegi anda turur erdi, tā'at ve 'ibādat birle meşğül bolur erdi. Qaçan kim aḡşam bolsa erdi, ol qoynı (2) sağar erdi taqı anıñ süti birle eḡtār qılır erdi, hēç

ta'âm tenâvul qılmaz erdi. Eger hălâyıq aysalar (3) erdi kim: Camâ'at şavâbıdın maħrûm bolur-sen, tēp, özi aytur erdi kim: Camâ'at birle namâz qılmaq sünnet (4) turur taqı hălâl istemek farîzâ turur. Üküş tec-ribe qıldım bu şehr içindeki ta'âmlarınñ hălallıqı mañğa (5) ma'lûm bolmadı erse, ol yöndin bu işni ihtiyâr qıldım, tēp cevâb aytur erdi. Taqı bir türlü ma'siyat- (6) -dın yığlınmaq Hâq te'âlâ hâzratında yahşıraq turur yetmiş türlüğ tã'atdın erse; bu ma'nîdin ötrü abdâl- (7) -lar şehr-lerni terk qılıp şahrâlarını ihtiyâr qıldılar, tēdi.

Bir kün özi 'ibâdat birle meşğûl erdi taqı (8) qoyındın gâfil boldı. Ol qoyı bardı taqı bir kimmerseniñ bûstânına kirdi taqı tek yapraqındın yēdi erse, (9) Abû 'Abdullâh Tûsî *rahmhi* ol qoyıı terk qıldı, almadı. Kim kim alsa, aṅgar mubâh qıldım, tēdi. Aydılar: (10) Nişe mundağ qıldınğız? tēp. Aydı kim: Bu qoy hārām 'alaf yēdi. Her ayna ol 'alafnıñ quvvatı sütünge taqı sirâyat (11) qılğay taqı men ol şübhetlig sütün içmişdin song tã'atnıñ hălâvatını neteg bulğaymen? tēp aydı.

(12) Serrî Saqaṭî *rahmhi* aytur: Bir kün hâtırımğa andağ tüşti kim şahrâğa çısam taqı hălâl luqma (13) tenâvul qılıp Hâq te'âlâğa tã'at qılsam, tēp. Şahrâğa çıqtım, bir tağ tüpinge tegdim. Baqar-men, bir çeşme bar, (14) ol tağ otlarından bir pãra tenâvul qıldım taqı bu çeşmedin içtim taqı aydım kim: Eger dünyâda hălâl luqma bolsa, (15) bu bolğay, tēdim erse, hâtıfın avâz eşittim kim: Yâ Serrî, ol quvvat kim sēni bu yerke keltürdi, ol qayu ta'âm- (16) -nunñ quvvatı erdi taqı ol ta'âm qayu yerdin hâşıl bolmuş erdi? tēp qulaqımğa avâz keldi erse, nadâmat tēp qayıttım.

(17) Şeyh Zu'n-nün-i Mısrî *rahmhi* özini zindânğa qattılar. Nêçe kün ol zindân içinde hêç ta'âm yēmedi. [297] (1) Bir za'îfa bar erdi. İnḡen pãrsalıq birle tırılur erdi. Hemîşe Şeyh Zu'n-nürayn hıdmatına kelur erdi. Ol (2) za'îfa ta'âm bişürdi taqı zindân qapuğınğa kelip ol zindân saqlağuçığa aydı kim: Bu ta'âmı Şeyh Zu'n-nün (3) Mısrîğa bērgil taqı benim atımın ayğıl, yoq erse, öṅgin kimmerseniñ ta'âmını tenâvul qılmaz, tēdi erse, (4) zindân saqlağuçı taqı ol ta'âmı şeyh hıdmatına cletti taqı ol za'îfanıñ atını aydı erse, şeyh ol ta'âm- (15) -dın hêç tenâvul qılmadı, öṅginler tenâvul qıldılar. Bu zindân saqlağuçı şeyh tenâvul qılmağanını ol za'îfağa (6) aydı erse, bu za'îfa qadğurdi. Şeyh zindândın çıqmışta su'âl qıldı, aydı: Yâ şeyh, hemîşe benim ta'âmumdın (7) tenâvul qılur erdiñiz. Zindân içinde erken nişe tenâvul qılmadıñız? tēdi erse, şeyh 'özür qıldı taqı aydı: Ey za'îfa, (8) ta'âmıñ hălâl erdi velîkin ol ta'âmı mañğa keltürgen zâlim erdi. Ol ta'âm qapuğın mañğa kelginçe zâlim (9) quvvatı birle keldi erse, ol yöndin qabûl qılmadım, tēp aydı.

Beşer-i Hâfî *rahmhi* sultân qazığan arıq (10) suvlarından içmez erdi. Aysalar: Yâ şeyh, bu arıq suvlarından nişe içmez-siz? tēp aytur erdi kim:

Bu arıq (11) qazığanlarğa Һarâm ücre bərdiler, tēp içmez-men, tēyür erdi. Ba'zı 'ariflar taqı üzüm yēmez erdi. Ol (12) ma'nīdin ötrü kim zālimler qazığan arıqdın suvarılğan üzüm turur, tēp aytur erdiler.

Veheb athğ kim- (13) -erse bar erdi. İngen pārsā erdi. Mekke de turur erdi. Bir kün Fazıl bin 'İyāz taqı Şa'bān ibni 'Uyayna taqı 'Abdullāh (14) ibnū'l-Mubārek, Veheb qatında cem' boldılar taqı Mekkeniñg Һurmasıdın sözlediler erse, Veheb aydı: Men Mekkeniñg (15) Һurmasını ingēn sewer-men velikīn nēçe yıllardın berü yēmes-men, tēdi erse, aydılar: Nişe yēmez-siz? tēp (16) su'āl qıldı[lar] erse, özi aydı: Hārūne'r-reşīd Һatunı Zübeyde Һatun taqı Mekkeniñg şahrāsında büstānlar (17) qılmuş, Һurma yığačları tikmiş, tēp eşittim erse, bolmasun kim anıñg büstānıdın Һurma keltürüp bāzārlarda [298] (1) satar bolsalar taqı anı bilmedin tenāvul qılsam, tēp yēmez-men, tēdi erse, 'Abdullah ibni Mubārek aydı: Andağ erse, (2) Mekke de etmek yēmek taqı küçey boldı, tēdi erse, Veheb aydı: Nişe küçey boldı? tēdi erse, Abdullāhi'l-Mubārek aydı: (3) Zübeyde Mekke de taqı ekin yerleri satğın alıp turur, tēdi erse, Veheb: Āh, tēdi taqı bēhüş bolup yıqıldı. Sufyān (4) ibni 'Uyayna aydı: Yā 'Abdullāh, bu ěrni öltürdüñg. Nişe mundağ sözlediñg? tēdi erse, 'Abdullāh ibni'l-Mubārek aydı (5) aydı: Anıñg üçün kim perhīzi taqı tamām bolsun. Qıyāmat kün bolsa *avş* Һaq te'ālā Һazratında ay (6) rüylüğ bolsun, tēdim, tēp aydı. Andın soñg 'aqlıñg keldi taqı aydı: Men bukündin soñg Mekkeniñg etmekini (7) yēmegeymen, meger mu'ayyen bilsem Һalālılıqını, andın soñg yēgeymen inşa'a'llāh, tēdi. Andın soñg süt içer erdi. (8) Bir kün Vehēbnüñg anası bir çanaq süt keltürdi taqı aydı: Ey oğlum, bu sütni içgil, tēdi erse, oğlı (9) aydı, Ey ana, bu sütni qandın Һaşıl qıldıñız? tēp su'āl qıldı erse, anası aydı kim: Falān oğlanlarınıñg (10) qoyları bar, anlardın satğın aldım, tēdi. Andın soñg aydı: Ey ana, bu süt bahāsını qandın Һaşıl qıldıñız? (11) tēdi erse, anası aydı: Kesb qıldım, tēdi. Andın soñg oğlı aydı: Ey ana, bu qoylar qayu yerde otlayurlar? tēdi (12) erse, anası aydı: Ey oğlum, munça üküş sorar-sen. İçgil, Һaq te'ālā kerīm turur taqı raħīm turur, keçürgey taqı (13) 'afv qılğay, tēdi erse, oğlı aydı: Ey ana, nāgāh bu qoylar taqı bu musulmānlarınıñg mülkinde otlamış bolsalar (14) taqı ol yer ědileri rāzī bolmasalar, men bu sütni içsem taqı mañga ecel yetse, Һaq te'ālā Һazratıñga ma'siyat (15) birle Һarām luqma birle mülevveş bolup arıgsız bolup satğışmaq mañga Һoş kelmez, tēdi erse, anası taqı hēç (16) neerse tēmedi taqı sütni alıp çıqtı.

'Abdullāh ibni'l-Mubārek aytur *rahmhi*: Bir şübhētlig yarmaqını qaytarmaqım (17) altı miñg yarmaqını şadaqa bērmekimdın yaħşıraq turur. Anıñg üçün kim qayu qulnuñg me'desinge bir luqma [299] (1) Һarāmdın tüşer bolsa, köñgli andağ fāsīd bolur. Ebedā yaħşı bolmaz Һaq te'ālā keçürmegiñçe.

Sehl-i Tusterî aydı *rahmhi*: (2) Qaçan kim mu'minning me'desinge bir luqma harâmdın tüşer bolsa, cümle endâmlarından ma'siyat kelür, kerek bilip tenâvul (3) qılmış bolsun yâ taqı bilmedin tenâvul qılmış bolsun, kerek tilesün yâ taqı tilmesün taqı qaçan kim mu'minning qursa- (4) -qınğa bir luqma halâldın kirür bolsa, cümle a'zâlarına Haq te'âlâ tevfiq bërür. Cümle a'zâlarından tã'at (5) ve 'ibâdat mevcûd bolur taqı qılmış yazuqları ol mu'mindin töklür neteg kim darahtdın yapurğaqlar tökülmiş (6) menğizlig, tedi.

Uluğlarda biri taqı bir 'azîznîng âhir vaqtı yawuqmış erdi, anıng 'iyâdatınğa bardı taqı şahâdatnı (7) telqîn qıldı. Ol 'azîz taqı dünyâdın naql qıldı erse, kège boldı. Çirâğnı söndürüñg, tēp buyurdu erse, aydılar: Qarañgquda (8) neteg olturalıñg? tēdiler erse, bu kimerse aydı kim: Bu musulmân dünyâdın naql qıldı. Ne mâlı kim bar, cümlesi vârislar (9) haqqı boldı. Kimnünğ haqqını yandurur-siz? tēdi erse, çirâğnı söndürdiler.

Bir gâzî bar erdi. Atıñğa mindi (10) taqı bir kâfir birle uruşmaqğa çıqtı. Êkegü biri biringe muqâbil turdılar taqı qılıçlarını sünğülerini râst (11) qılıp harb qılıu ağazdılar erse, bu gâzîniñ atı sürçti yana terk qoptı. Êkinç hamla qılmuşta yana sürçti. Ol (12) kâfir urmaqqa qaşd qılmış erdi. Yana qoptı. Üçünçü hamla qılayın, tēmiş erdi, atı qaçtı taqı bu gâzîni meydândın (13) çıqardı yırağ kēterdi erse, bu gâzî inğen qadğuluğ boldı gâzât şavâbıdın mahrûm boldum, tēp qadğurdu. (14) Ol kège yattı, tüşinde körer: Haq *tut* bu gâzîniñ atıñğa til bërür. Bu at aytur êdesi gâzîğa: Menim (15) 'âdatım sürçmek ermez erdi taqı uruş hâlında qaçmaq ermez erdi. Nişe sürçtim taqı nişe qaçtım bilür-mü-sen? tēdi (16) erse, gâzî aydı: Bilmez-men, tēdi. Ol at aydı: Sen bu kün mañğa 'alif aldınğ taqı ol 'alif satğuçıqa bir yaman yarmaq (17) bērdinğ. Ol 'alif satğuçı anı bilmedi taqı aldı. Men ol 'alifni yēdim, benim me'demke harâm luqma kirdi erse taqı ol luqma birle [300] (1) gâzîlıq şavâbı hâşil qılsañg, harâm luqmanıñg quvvatı birle bolğay erdi. Eger sen ihtiyâf qılmış bolsa erdinğ, (2) mañğa arığ 'alif yedürmiş bolsa erdinğ, ol kâfirni öltürgey erdinğ, taqı gâzîlar şavâbını hâşil qılğay (3) erdinğ, tēp at sözledi erse, bu gâzî uyqusıdın oyğandı, taqı üküş ta'accub qıldı taqı bardı ol 'alif (4) satğan kimerseke. Ol yaman yarmaqnı andın aldı taqı önğin yarmaq bērdi.

Mundın ma'lûm bolur kim âdemîniñ (5) miner atı harâm yēyür bolsa, êdisi uluğ şavâbların mahrûm bolur ermiş, hâşşa kim özi harâm yēyür bolsa, (6) anıñg hâlı neteg bolğay.

Sehl-i Tusterî *rahmhi* aytur: Bir mu'min bir şekerke kirse taqı qarnı açsa vellikin şübhe- (7) -lig tã'âm keltürseler, ol tã'âmların tenâvul qılmasa, halâl tã'âm talab qılsa taqı halâl tã'âm bolmasa, ol (8) kège açlıq birle tüner bolsa, Haq *tut* ol şeker halqı kim edğü 'amal birle meşğûl boldılar,

ol kège (9) cümlesinge ne şavāb bërse, yalguz bu şübhedin yığlıp aç yat-
ganğa ol şavāb[nı] bergey.

Serrī Saqaṭī aydı (10) *raḥmhi*: Kim kim nefis ārzūlarını men' qılır
bolsa, şübhelig ta'āmlardın saqlanu bilgey ve eger özini (11) nefsninğ
ārzūlarını men' qılu bilmese, şübheke taqı tüşer, ḥarāmqa taqı tüşer.

Zehrīke aydılar: Yā Zehrī, (12) sen uluğ 'ālim sen, Mervān oğlanların-
ga nişe mulāzimat qılır-sen? tēp su'āl qıldılar erse, ol aydı: Rāst (13)
cevāb sizlerke ol turur kim, men Ḥaq *tvt* bergevinge qanā'at qıldım. Nef-
süm üküş neerseler (14) ārzū qıldı taqı quvvatım yetmedi ol nefsümni
qahr qılmaqğa yana ārzūlarını bėrmekke taqı quvvatım yetmedi. Bolma-
sa (15) bu umerā ve salāṭinğa mulāzimat qıldım. Anlarğa mulāzimat qılmaq
sebebidin nefsümniñ nē kim tileki bar erse, (16) cümlesini ḥāşil qılu
bėrdim. Ėmdi iqrār qılır-men kim yawuz qıldım. Nefsümke ittibā' qıl-
dım. Nefsümni (17) men' qılıp qanā'at birle tursa erdim, ol yaḥşı bolğay
erdi, tēp cevāb aydı. Andağ erse, kimerse qanā'at qılsa [301] (1) taqı
nefsini qahr qılsa, ḥarāmdın taqı şübhetdin saqlanur ermiş.

Taŋrı te'ālā vaḥy qıldı Dāvud peygāambarqa 'as, (2) aydı: Yā Da-
vūd, yārānlariñğa qorqutıl, nefsleri tilegenleringe ittibā' qılmasunlar.
Qayu köñgöl kim öz (3) nefsi birle müte'alliq bolsa, ol köñgöl mēndin
maḥcūb turur, tēdi.

'Alimlarda bir 'ālim şāgirdi ėvinge bardı. Ol şāgirdi (4) ustādı öñgin-
de sufra yaydı. Velikīn sufrasında quruğ etmek bar erdi taqı hēç mangu
neerse yoq erdi. (5) Bu şāgird ḥacālat içinde boldı erse, bu ma'nīni taqı
ustādı taqı firāsāt birle bildi. Ol quruğ etmekni tenāvul (6) qılmaşdın
sonğ ustādı aydı bu şāgirdinge kim: Turğıl zindān qapuğinga baralıñğ,
tēdi erse, şāgirdi ta'accub (7) qıldı kim: Bu ustādım zindān qapuğinga
barmaqı ne ma'nī üçün bolğay? tēp tefekkür içinde qaldı. Qaçan kim
zindān (8) qapuğinga yettiler erse, baqarlar ba'zıların ururlar taqı ba'zı-
larınğ ėliglerini keserler, taqı ba'zıların 'uqūbat (9) qılurlar. Ustād aydı
şāgirdinge: Ey şāgirdim, bilür-mü-sen seni bu yerke ne ma'nī üçün
keltürdüm? tēdi (10) erse, şāgirdi aydı: Ey ustādım, bilmedim, tēdi erse,
ustādı aydı: Bilgil, āgāh bolğıl, uşbu kimerseler kim (11) 'azāb ve 'uqū-
bat qılurlar, bular ol kimerseler tururlar kim quruğ etmekke qanā'at
qılmaşdın artuqsı neerse- (12) -lerke ṭama' qılıp musulmānlar mālını uğurlap
ḥıyānat qılıp munça 'azāb ve 'uqūbatqa sezā boldılar, tēdi. (13) Bu arada
bu zindānlıglardın bir kimerse aḍaqı buqağluğ boynı zencīrlig kişi keldi
taqı aytur: Ey 'azīzler, (14) inğen aç turur-men. Nēçe kün boldı kim
ta'ām tenāvul qılmaşım yoq. Bir pāra etmek bersenğiz Ḥaq te'ālā rizāsı (15)
üçün, tēp derḥost qıldı erse, ustād aydı: Ey buqağuluğ kimerse, sen eger
bir pāra etmekke qanā'at (16) qılmaş bolsa erdiñğ, mundağ 'uqūbatqa
sezā bolmağay erdiñğ, tēdi. Ol kişi aydı kim: Ey 'azīz, rāst söz- (17) -le-

diñg. Haqıqat hâl mundağ turur kim beyân qıldınğız, tedi erse, ustâd aydı şâgirding: Ey şâgirdim, bu yerke [302] (1) kelgenimiz qanâ'at qılmaqğa nefsümüz râzî bolsun tęp keldük, tedi.

Fath-i Muvaşşalî *rahmhi* êkki (2) nârasîda oğlanı kördi. Biriniñ el-ğinde etmek bar taqı biriniñ elğinde hem etmek bar, velikîn etmeki (3) üzesinde bir pâra halvâ bar. Halvâsız halvâlığğa aytur: Ol halvâdın mañğa bir pâra bérğil, tedi erse, (4) ol halvâlığ aytur: Men sañğa bu halvâdın béréyin eger sen benim itim bolsañg, tedi erse, ol aydı kim: Bolayın, (5) tedi. Bu halvâlığ bir pâra yipni anıñ ağızıñğa qattı taqı ol oğlanı tartar itni tartmış meñgizlig. (6) Şeyh aydı: Ol halvâsız oğlan öz etmekinge qanâ'at qılmış bolsa erdi taqı ol yârınıñ halvâsıñğa (7) tãma' qılmamış bolsa erdi, anıñ iti bolmağay erdi. Mundın ma'lûm bolur kim, âdemî qanâ'at qılmadın (8) öñinlerniñ mālınğa tãma' qılıp anlarqa hıdmat qılsa, it meñgizlig bolur ermiş, tęp aydı.

'Azîz- (9) -lerde biri halîfa qapuğınğa bardı. Teferrüc tarîqî üze baqar. Halîfa qapuğında derbânlar hêç kimerseke kirmekke (10) icâzat bermes. Bu arada bir kimerse keldi taqı bu derbândın icâzat tilemedin sarâyqa kirdi erse, bu 'azîz (11) su'âl qıldı kim: Ol icâzatsız kirgen kim turur? tęp. Cevâb aydılar kim, ol hōca sarây[ı] turur. Yana su'âl (12) qıldı kim: Añgar nişe kirmekke destûr bérilip turur? tęp. Aydılar: Ol ma'nî üçün kim anıñ erlik şehveti yoq, (13) tédiler erse, bu 'azîz aydı kim: Arıqlıq* ol bir ve bar Tanrıqa turur kim yetmiş yıldın soñ mañğa bir hâdım birle (14) va'z qıldı, tedi erse, aydılar: Ey 'azîz, neteg va'z qıldı? tęp su'âl qıldılar erse, ol 'azîz aydı kim: Bir kim- (15) -erse bir şehvetni qat' qılmaq birle halîfa éwinge maħram bolur ermiş. Erte kēçe hicābsuz halîfa hazratınğa (16) kirür ermiş. Mu'min qaçan kim cümle şehvetlerini Haq te'âlâ rızası üçün qat' qılsa taqı nefsinge (17) qahr qılsa, Haq te'âlâ taqı qulı arasındaqı hicāblar kötrülse hêç 'acib ğarîb bolmağay, tedi ve's-salām. [303] (1)

SEKSİNÇ FAŞL

Emr-i ma'rûf taqı nehy-i münker fazâyiliniñ beyânı içinde turur.

İmām Bağavî *rahmhi* (2) Meşâbîh atlıg kitâbında bu hadîşni keltürmiş. Hadîş bu turur. Abū Sa'îd-i Hudrî *razhu* rivâyat qılur (3) Peyğâm-bardın, Peyğâmbâr 'as andağ habar bérü yarlıqar: من رأى منكم منكراً فليغيره بيده فإن لم يستطع فبلسانه فإن لم يستطع فبقلمه وذلك أضعف الإيمان Ma'nîsi ol bolur kim: Peyğâmbar 'as (5) aydı: Sizlerde qayu birinğiz yaman iş körer bolsañğız, ol işni tağayyur qılsun elgi birle, ya'nî elgi (6) birle

* Yazmada: azıqlıq.

edeb qılıp ol işni kêtərsünler. Ve eger êlgi birle edeb qılıp kêtərməkkə qudratı yetməse, tili birle (7) ayıtsın kim: Bu yaman iş turur, bu işni qılmañg, tēp zəcr qılsun. Ve eger tili birle taqı zəcr qılmaqğa qudratı (8) yetməse, qorqsa kim, mañga munlarnıñg zərari taqı zəhmatı teggey, tēp aysa, kōñgli birle yigrensün. Vəlfkin bu kōñgli (9) birle yigrenip tēk turmaq İmān ehliniñg za'ifraqı bu turur, tēp aydı. Emr-i ma'rūf ma'nisi (10) eşgülikke buyurmaq bolur taqı nehy-i münker ma'nisi yamanlıqdın yığmaq bolur.

Peyğāmbar ş'as xəbar bērü (11) yarlıqar: Emr-i ma'rūf taqı nehy-i münker qılğuçılar osal qılıp fəsiqlar birle yaraşmaqlarınıñg mişālī añağ (12) oñağ kim, bir qavm kemike kirdi taqı ba'zıları kemi üzəsində olturdılar taqı ba'zıları kemi asrasında (13) olturdılar. Bu kemi asrasında olturğanlardan biri balta aldı taqı bu kemini tēşmekkə qaşdı qıldı. Eger bu kemi (14) içindəkilər anıñg* êlgidin ol baltanı almasalar, ol kemi tēşilse, ol tēşgen taqı helāk bolur, özgeləri (15) taqı helāk bolurlar. Munda taqı mundañoq turur. Eger şālihlər osal qılsalar, fəsiqlarını men' qılmasalar (16), fəsiqlar taqı helāk bolurlar, şālihlər taqı helāk bolurlar, tēdi.

Abū Bekr-i Şiddiq *razhu* aydı: Men Peyğāmbar (17) 'as'dın eşittim kim: Qayı qavm kim ma'şiyat birle meşgūl bolsalar taqı anlar arasında andağ kişi bolsa kim [304] (1) ol 'aşllarını men' qılı bilür erke qılmasalar, eger Haq te'ālānıñg azābı kelür bolsa, cümlesingə kelgey (2) eşgüleri taqı qurtulmağaylar, tēdi erse, Abū Sa'lebe aydı: Yā Resūlallāhi, Haq *tvt* Kelāmı içində xəbar (3) bērü yarlıqar, *qt*:

(V: 105) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ
(4) Ma'nisi ol bolur kim: Ey ol kimerseler kim İmān keltürdünğiz, öz nefsünğüz birle bolunğ, azğunlarnıñg (5) azğunluqı sizlerke ziyān qılmaz, qaçan kim sizler kōni bolsanğız, tēp ayıp turur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as (6) aydı: Yā Abā Sa'lebe, eşgülikke buyurgıl taqı yamanlıqdın men' qılğıl. Qaçan kōrsenğ kim halq ara (7) bağıllıq aşkara bolsa, barça halāyıq bağıllıqqa boyun bērseler taqı nefs tilekingə uysalar taqı dünyānı (8) ihtiyār qılsalar taqı mütekebbir bolsalar taqı seniñg hēç qudratıñg bolmasa, anlarını men' qılmaqğa, ol vaqtın (9) öziñni saqlağıl, halāyıqıñı qodğıl, tēp aydı. Menim ümmetim üze sēndin sonğ andağ fitneler kelgey kim (10) tün qaranğgusı menğizlig. Ümmetim benim sünnetimni tuta bilmegeyler, yollarını körmegeyler, ol vaqtın kim kim cidd (11) ve cəhd qılıp benim sünnetimke yapşunsa, sizlerdin əllig kimerse şavābı birle ol yañgluz kimerseniñg şavābı (12) barābar bolğay, tēdi erse, şāhābalarda biri aydı: Yā Resūlallāhi, anlardan əllig mü, yoq erse, bizlerdin əllig mü? (13) tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Sizlerdin əllig kimerseniñg şavābı birle barābar bolğay. Anıñg üçün kim (14) sizler hayrğa yārıçiler üküş hāşil qılur-

* Yazmada: içindəkilerniñg.

siz, anlar həyrəyə yārīçi bolmazlar, tēp aydı taqı ol vaqtın (15) anlarqə menim sünnetim üze şabur qılmaq ayalarınqə yanar köz qısmış mēngizlig küçey bolğay, tēdi.

Peyğāmbar (16) 'as həbar bērü yarlıqar: Ey yārānlarım, yollarda olturmaqdın saqlanıñg, tēdi erse, şahābalar aydılar. (17) Yā Resūlallāhi, bizlerke çərə yoq turur yollarda olturmaqdın. Anıñ üçün kim bizlerniñ olturğı yerlerimiz [305] (1) yol başlarında bolur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ėmdi kim yollarda olturmaqdın çərəñgiz bolmasa, (2) yolğa haqqın bērip olturıñg, tēdi erse, şahābalar aydılar: Yā Resūlallāhi, yol haqqı ne turur? tēdiler erse, (3) Peyğāmbar 'as aydı: Ol turur kim nā-maḥram 'avrat keçer bolsa, közleriñgizni aşaq qılıñg, baqmañg. Neteg (4) kim Həq *tvt* aytur Kelāmı içinde, *qt*: قل للمؤمنين يغضوا من أبصارهم (XXIV : 30) *فروجهم* Ma'nisi ol bolur kim: Aygıl yā Muḥammed, mu'minlarğa kim közlerini aşaq qılsunlar, nāmaḥramke (6) nəzar qılmasunlar taqı endāmlarını zinādan saqlasunlar, tēdi.

Ėkinçi yol haqqı ol turur kim bir mu'min sizlerke (7) salām qılsa, aña cevāb qaytarmaqıñgız kerek. Neteg kim Həq *tvt* Kelāmı içinde həbar bērü yarlıqar, (8) *qt*: (IV: 86) *واذا حييتم بتحية فحيوا بأحسن منها أو ردوها* Ma'nisi ol bolur kim: Qaçan (9) salām bērilür bolsa, cevāb qaytarıñg ol salāmdın yaḥşırağı birle 'aleykumu's-salām tēp, yā taqı ol salām- (10) -nuñg qaytarıñg 'aleykumu's-salām tēp.

Üçünçi yol haqqı ol turur kim mu'minlarnı edğülükke buyursañgız taqı yamanlıq- (11) -dın men' qılsañgız. Neteg kim Həq *tvt* həbar bērü yarlıqar, *qt*: والمؤمنون والمؤمنات بعضهم أولياء بعض يأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر ويقيمون الصلاة ويؤتون الزكاة ويطيعون الله ورسوله أولئك سيرهم (IX : 71) *الحكيم* Ma'nisi ol bolur kim *wa'l-mu'minūna* (13) *wa'l-mu'mināti*, ya'nı mu'minlar taqı mu'mina ḥatunlar, *ba'zūhum awliyā'u ba'zīn*, ba'zıları ba'zılarına dōst (14) turur, *ya'murūna bi'l-ma'rūfi*, biri birini edğülükke buyrurlar, *wa'yanhūna 'ana'l-munkari*, taqı biri birini yamanlıq- (15) -dın yıgarlar, *wa'yūqimūna's-salāta*, taqı beş namāznı qılurlar *wa'yutūna'z-zakāta*, zekāt bērürler *wa'yaḥi'ūna'llāha* (16) *wa'rasūlahu*, taqı Həq te'ālā fermānıñgə taqı Peyğāmbar 'as fermānıñgə boyun birle muḥi' bolurlar, *ulā'ika sayarḥamahumu'llāhu* (17) ammā qavmlarnı Həq *tvt* ebedā raḥmat qılğay, *inna'llāha 'azīzun ḥakīmun* haqqıqatta Həq te'ālā gālib turur [306] (1) taqı ḥikmet birle qılğan turur, tēp aydı.

Peyğāmbar 'as həbar bērü yarlıqar: Həq *tvt* bir şəher ḥalqını helāk (2) qıldı, ma'şiyatları sebebiddin Anlar arasında on sekkiz miñg kimerse bar erdi, velilər erdiler. Anlarınñg 'amal- (3) -ları peyğāmbarlar 'amalları

menğizlig erdi. Anlarını taqı helâk qıldı, tedi erse, şahâbalar aydılar: Yâ Resûlallâhi, (4) Hâq te'âlâ 'âşılarnı helâk qıldı ma'siyâtlar[1] sebebidin. Bu velîlerni helâk qılmaq ne ma'nîdin ötrü erdi? tēp (5) su'âl qıldılar erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ol velî qullar 'âsılardın ma'siyat körmişte emr-i ma'rûf (6) qılmaz erdiler taqı nehy-i münker qılmaz erdiler. Hâq te'âlâ rizâsı üçün ol 'âşılaraqa gâzab qılmaz erdiler. (7) Ol yöndin Hâq te'âlâ anlarını helâk qıldı.

Yûşa' peygāmbar 'as'qa Hâq *ttv* vahy qıldı, aydı: (8) Yâ Yûşa', qavmlarınğ üküş 'âsılıq qıldılar. Altmış minğ 'âsılardın helâk qılır-men taqı qırq minğ mu'î' (9) -lardın helâk qılır-men, tēp vahy keldi erse, Yûşa' peygāmbar 'as Hâq te'âlâqa munâcât qıldı taqı aydı: Yâ Rebbî, (10) yamanlarını helâk qılsañg, yamanlıq üçün helâk qılır-sen velîkin eğgülerini nişe helâk qılır-sen? tēp su'âl (11) qıldı erse, Hâq *ttv*: aydı: Yâ Yûşa', ol eğgüler 'âşılarga benim üçün gâzab qılmadılar, emr-i ma'rûf (12) qılmadılar, taqı nehy-i münker qılmadılar erse, anlarını taqı ol ma'nîdin helâk qılır-men, tēp aydı.

Abû 'Ubeyde *razhu* (13) aytur: Peyğāmbar 'as'qa su'âl qıldım taqı aydım: Yâ Resûlallâhi, şehîdlerde qayu biri Hâq te'âlâ hâzratında hürmat- (14) -lıg turur? tēp su'âl qıldım erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ol şehîd hürmetlig turur Hâq te'âlâ hâzratında kim bir zâlim (15) pâdşâh bolsa yâ taqı beg bolsa taqı bir kimerse Hâq rizâsı üçün ol pâdşâhqa emr-i ma'rûf qılsa taqı nehy-i münker [qılsa] (16) Hâq sözini qorqmadın. Taqı ol zâlim ol 'azîzni emr-i ma'rûf qılğanı üçün şehîd qılsa, Hâq te'âlâ hâzratında (17) cümle şehîdlerdin ol hürmetlig [bolğay], tēp aydı taqı: Ol şehîdning maqâmı uçtmağ içinde şehîdlerning uluğ [307] (1) Hamza taqı Ca'fer-i Tayyâr *razhumâ* maqâmları arasında bolğay, tēp aydı. Ve eger zâlim pâdşâh ol emr-i (2) ma'rûf qılğanı üçün âdemîning yazuqlarını bitigen ferîşteke Hâq te'âlâ ayğay kim: Bu emr-i ma'rûf (3) qılğan qulumnuñ ahîr 'ömringe tegi yazuqlarını bitimegil, tēp ayğay.

Abû'l-Hasan-i Nürî *rahmî* bir kün suw (4) yaqasına çıqdı. Baqar, bir kemi içinde otuz küp hamr bar. Abu'l-Hasan Nürî aydı *rahmî*: Bu hamr kimnünğ turur? tēp su'âl (5) qıldı erse, aydılar kim: Bu hamrlar Mu'tasid halîfanunğ turur, tēp aydılar. Abû'l-Hasan-i Nürî *rahmî* ol kemike (6) kirdi taqı ol keminiñ tirekini aldı taqı bu küplerning mecmû'ını sindurdu taqı helâk qıldı, meger bir küpni koydı. (7) Ol sâ'at halîfağa habar bērdiler. Halîfadın qâşidlar kelip Abû'l-Hasan Nürîni 'anf birle elettiler erse, halâyıqlar (8) aydılar kim: Hēç şek yoq kim halîfa şeyhni öltürgey, tēp cümle halâyıq qadğurdılar. Qaçan kim şeyh halîfa (9) qatınğa kirdi. Baqar, halîfa taht üze oturup elginde 'amûd tutar erdi. Halîfa aydı: Sen kim sen? tēp su'âl (10) qıldı erse, şeyh aydı: Men muhtesib turur-men, tedi. Halîfa aydı: Seni muhtesibluqqa kim koydı?

têdi erse, şeyh aydı (11) kim: Ol Tañgrı kim seni halıfa qıldı, meni muhtesiblükke ol qoydı, tedi. Andın sonğ halıfa aydı: Munça küplerni (12) nişe sındurduñg taqı helâk qıldıñg? tedi erse, şeyh aydı: Sañga şefaqt qıldım, Haq te'âlâ yığmış işlerdin (13) yığılsun, ma'şiyat birle mülevves bolmasun, tıp bu işni qıldım, tedi erse, halıfa bir sâ'at başını quyu qattı, (14) hêç neerse temedi. Andın sonğ aydı kim: Eşittim bu küplerdin bir küpni sındurmamış-sen, hikmet ne turur kim ol (15) bir küpni sındurmadıñg? tıp su'âl qıldı erse, şeyh aydı: Nefsüm mañga aydı kim: Munuñg tég uluğ hayr qıldıñgız (16) kim hêç kimerse bu halıfağa emr-i ma'rûf qılmışı yoq erdi kim sen qıldıñg, tıp mañga vesvese qıldı erse, (17) men taqı terk qıldım nefsumke muhâlifat üçün, tedi. Eger hâlim burunqı tég bolsa erdi, anı taqı sındurğay erdim, [308] (1) tedi erse, halıfa aydı: Andağ erse, men sañga icâzat bérdim, şehr içinde muhtesiblük qılğıl, tedi erse, (2) şeyh aydı: Êmdidin sonğ mañga muhtesiblük qılmaq hoş kelmez, tedi erse, halıfa aydı: Neteg hoş kelmez? (3) tedi erse, şeyh aydı: Êmdike tegi men Tañgrı te'âlâ fermânı birle muhtesiblük qılır erdim. Êmdidin sonğ (4) halıfa fermânı birle qılsam, şahnası bolur-men, râzî ermez-men halıfa şahnası bolsam, tedi taqı çıqtı.

(5) Abū Bekr *razhu* aydı: Yâ Resûlallâhi, hêç gazât bar mu kâfırlar birle uruşmaqđın öñgin? tıp su'âl qıldı (6) erse, Peyğâmbar 'as aydı: Ey Abū Bekr, kâfırlar birle uruşmaqđın öñgin taqı gazât bar kim kâfırlar birle (7) uruşup şehîd bolğan şavâbıdın taqı anlar şavâbı artuqraq turur, tıp aydı erse, Abū Bekr aydı: Yâ Resûlallâhi, (8) anlar kimler tururlar? tedi erse, Peyğâmbar 'as aydı: Anlar andağ kimerseler tururlar kim Tañgrı *tvt* (9) ferîşteleringe anlar birle mubâhât qılır taqı ayturlar: Ey ferîştelerim, bu qullarımğa nazar qılñg kim, (10) munlar benim rizâm içinde neteg cânlarıdın keçip eđgü 'amal birle meşğûl bolurlar, tıp aytur, taqı uçtmağ (11) ol qullar üçün özini bezeyür neteg kim Umm-i Seleme Peyğâmbar üçün bezenmiş menğizlig, [têdi] taqı aydı: (12) Yâ Abā Bekr, bilgil, âgâh bolğıl, ol kimerseler kim emr-i ma'rûf qılğuçılar tururlar taqı kimni sewer bolsalar, (13) Tañgrı üçün sewgüçiler tururlar taqı kimni kim yigrenseler, Tañgrı üçün yigrenğüçiler tururlar taqı ol Tañgrı birle (14) ant yâd qılır-men kim benim cânım anıñ taşarrufında turur, munlardın biriniñ uçtmağ içinde üç yüz miñg küngüresi (15) bolğay, şehîdlerniñ küngüresidin yüksek bolğay, tegme bir küngüresiniñ qapuğı yâqutdın taqı yaşı (16) zümerreddin bolğay taqı tegme bir qapuğ üzesinde nûr bolğay taqı tegme bir küngüre içinde birer hûr bolğay (17) hıdmatkârı birle. Qaçan kim bu qul ol hûr qatınga kirür bolsa, ol hûr ayğay: Ey Tañgrı te'âlânıñ 'azîz qulı, [309] (1) dünyâda falân yılda falân sâ'atda falân şeherde emr-i ma'rûf qılğanıñızni taqı nehy-i münker qılğanıñızni (2) yâd tutar-mu-siz? Bizlerni Haq te'âlâ sizlerke ol 'amaldın 'ağâ qıldı, tıp ayğaylar.

Ḥuzeyfeke *raḡhu* (3) su'âl qıldılar kim: Mu'minlar arasında tirig erken ölüg bolğan bar mu? tēp su'âl qıldılar erse, Ḥuzeyfe aydı: (4) Bar turur. Tirig erken ölüg bolğan ol kimerse turur kim 'aşılarnıñ ma'şiyatlarını körer taqı tek turur, hēç elgi (5) birle edeb qılıp men' qılmaz, hem taqı tili birle zecr qılmaz hem taqı köñgli birle yigrenmez, bu kimerse tirig erken (6) ölüg turur, tēdi.

'Abdurrahman ibni Abī Leylī aytur: Ḥuzeyfe birle *raḡhu* Medāyin elinge kirdük. Medāyin ḥōcaları- (7) -dın bir ḥōca Ḥuzeyfeni yārānları birle qonuqluq qılıp ewke ündedi taqı ta'ām keltürdi erse, ta'āmmı (8) tenāvul qıldı. Andın kümüş çanaq birle şerbet keltürdi erse, Ḥuzeyfe *raḡhu* ol çanaqnı aldı taqı şerbetni (9) ew eşisiniñ yüzinge urdı erse, ol ew eşisi inğen hacıl boldı hēç neerse tēmedi. Bizlerke taqı Ḥuzeyfe- (10) -niñ mundağ qılmağı inğen ağır keldi erse, Ḥuzeyfe aydı *raḡhu*: Bilür-mü-sen, men mundağ nişe qıldım? tēdi (11) erse, biz ayduq: Yā şāhib-i Resūlallāhi, bilmedük, bizke beyān qılınğ, tēdük erse, Ḥuzeyfe *raḡhu* aydı: Bildir (12) taqı men bu Medāyin şehringe kelmiş erdim. Bir 'azız bizni yārānlarmız birle ewinge qonuqluq qılıp ündedi (13) taqı ta'āmnı tenāvul qılmışdın soñg kümüş ayaq birle şerbet bērdi erse, men aydım: Ey 'azız, Peyğāmbar 'as (14) bizlerni yığdı altun çanaq taqı kümüş çanaq içinde neerse içmekdin taqı yipek ton keymekdin taqı aydı kim: (15) Yārānlarım, altun çanaq taqı kümüş çanaq birle tena'um qılmaq taqı yipek ton keymek dünyāda kâfirlarğa turur taqı bu tena'um (16) mu'minlarğa âhiratta uçmağda turur, tēdi. Ėmdi bu yıl taqı bıldurqı teg kümüş ayaq birle şerbet bērdi erse, (17) emr-i ma'rūf taqı nehy-i münker qıldım, hem til birle hem taqı el birle hem taqı köñgöl birle, tēp aydı erse, andın soñg ḥatırımız [310] (1) özidin hoş boldı.

Ka'bu'l-aḥbār *raḡhu* Abū Muslim Ḥülānīqa aydı: Qavmunğ birle neteg sen? tēdi erse, (2) Abū Muslim aydı: Hoş turur-men, tēdi erse, Ka'bu'l-aḥbār aydı: Men Tevrıtte andağ körüp turur-men kim qayu (3) mu'min ve muvaḥḥid bir qavm üze uluğ bolsa taqı ol mu'min, qavmınga emr-i ma'rūf qılsa taqı nehy-i münker qılsa, (4) ol mu'minniñ tirigligi qavmı birle inğen bēmeze bolğay, Tevrıtte andağ kördüm, tēdi erse, Abū Muslim aydı: (5) Tevrıt sözi haq turur, Abū Muslim hoş turur-men tēp yalğan aydı, tēdi.

Hārūne'r-Reşid vezirleringe aydı: (6) Ḥatırım andağ tiler kim bu kün şahrāqa çıqsaq taqı bir bāğiča içinde oturup teferrüc ve tenezzüh qılsa, (7) tēdi erse, derhāl âmādalıq qıldılar taqı çıktılar taqı bir bāğičada olturdılar taqı türlüğ ta'āmlar mēveler (8) birle tena'um qıldılar. Andın soñg ḥalīfa aydı Süleymān ibni Abā Ca'ferke: Seniñ bir cāriyanğ bar erdi hoş āvāz- (9) -lğ, ol cāriyanı keltürgil, tēdi erse, Süleymān buyurdı, ol cāriyanı keltürdiler. Ol cāriya neerse aydı erse, (10) munlarqa burunqı

teg hoş kelmedi erse, cāriya aydı: Menim qatımda çengim yoq. Eger çengim* bolsa, hoş ayğay (11) erdim, tēdi erse, buyurdılar kimerse bardı; ol cāriyanıñ çengini keltürür erken bir abuşqağa satğaştı. (12) Ol abuşqa 'ādatı ol erdi kim, kündüz rüza tutar erdi taqı eḡār vaqtı bolsa, şahrāqa çıkar erdi, (13) bāğ taraflarında tökülgen ḡurmā sağraqlarını yığıp anı tögüp anıñ birle eḡār qılır erdi. Hēç kim- (14) –ersedin neerse qabül qılmaz erdi. İngen pāisālq birle 'ömrini keçrür erdi. Qaçan kim bu ḡalıfanıñ ḡādimi çenğ (15) birle şeyḡ qatınga keldi erse, bu şeyḡ aydı: Ey yigit, bu çengni qayda eletür-sen? tēdi erse, ol aydı: Falān bāğičada (16) ḡalıfa oturur turur. Bu çengi anda eletür-men, tēdi erse, bu şeyḡ aydı: Bu çengni mañga bērgil baqayın, tēdi erse, (17) ol yigit taqı bērdi. Ol şeyḡ bu çengni yerke urdı; pāra pāra boldı erse, ol yigit bardı bu sözni ḡalıfağa [311] (1) aydı. ḡalıfa ḡazablandı erse, ol çeng keltürgen yigit aytur: Yā ḡalıfa, mañga destür bēriñ bu** sā'at barayın (2) taqı öltüreyin taqı Decleke kemişeyin, tēdi erse, ḡalıfa aydı: Bargıl anı bizke keltürgil. Baqalıñ ne kişi ermiş, (3) tēdi erse, ol yigit bardı, taqı aydı: Ey şeyḡ, kelgil seni ḡalıfa ünder, tēdi erse, ol şeyḡ: Barayın, tēp aydı. (4) Ol yigit aydı: Bu yeñiñdeki (?) ḡurma sağraqlarını biraqğıl taqı ḡalıfa ḡazratınga mundağ mu kirür-sen? tēdi (5) erse, ol şeyḡ aydı: Bu mañga kēçe eḡār üçün kerek, tēdi biraqmadın keldi taqı bāğičağa kirdi taqı sarāy (6) qapıñga keldi erse, ol yigit ḡalıfa qatınga kirdi taqı aydı: Yā ḡalıfa, ol şeyḡni keltürdüm, tēdi erse, ḡalıfanıñ (7) yüzi müteḡayyir boldı, ḡalıfa içinge qorquḡ kirdi, ḡalıfa vezirleringe aydı kim: Bu kimerse teg kişi ermez. Qaçan kim (8) keldi tēdiler erse, içimke heybet tüştı, qatıḡ qorqtum. Turuñ bu ēwdin çıqalıñ kim munda taqı münkir işler (9) bar, öñgin ēwke kireliñ, tēdiler erse, çıqtılar taqı öñgin ēwke kirdiler taqı olturdılar. Andın soñ destür bērdiler, (10) ol şeyḡ kirdi, taqı ḡalıfağa salām qıldı erse, ḡalıfa taqı cevāb aydı. Andın soñ ḡalıfa aydı: Ey şeyḡ, ne üçün (11) bu işni qıldıñ? tēdi erse, şeyḡ aytur: Ne iş qıldım? tēdi. ḡalıfa hēç cevāb aymadı, tek turdı, sözlemekke taqı (12) qudratı bolmadı. Ḥavf ḡālib boldı erse, şeyḡ aydı: Ey ḡalıfa, seniñ uluḡ atañdın eşittim, minberke minip ḡuḡba (13) oqıdı. Ḥuḡba içinde bu āyatnı oqıdı, qı: إن الله يأمر بالعدل والإحسان وإيتائ ذي (14) الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ

(XVI: 90) وَالْمَنكَرَ وَالْبَغْيَ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ Ma'nisi ol bolur kim:

(15) Ḥaq tut tüzlük qılmaq birle taqı eḡgülük birle buyrur taqı yaq yawuqğa iḡsān ve in'ām qılmaq (16) birle buyrur taqı Ḥaq te'ālā zinādın*** taqı yawuz işler qılmaqdın taqı zūlm qılmaqdın

* Yazmada: çengim.

** Yazmada: bir.

*** Yazmada: ziyāndın.

yığar. Həq *tv* sizke (17) ögüt bərür kim Həq te'ālānıñ va'zını tutup 'amal qılıp ögüt alıñay-siz, tēdi. Ėmdi mēn taqı [312] (1) münkir işniñ alatını kördüm erse, uşattım Həq te'ālā fermānı birle, tēdi erse, Hārüne'r-Reşid aydı: Yaşsı (2) qıldıñız, rāst aydıñız. Taqı buyurdı kim şeyhqa on mıñğ yarmaq bering, tēp aydı erse, şeyh ol yarmaqqa (3) iltifāt qılmağı taqı çıqtı erse, Hārüne'r-Reşid artıñğa çıkarıñğ, tēdi erse, çıqardılar taqı şeyhqa (4) aydılar kim: Həlifanıñ 'a'āsını qabul qılğıl, tēp. Şeyh aydı: Həlifağa ayğıl, bu yarmaqları kimlerdin (5) almış bolsa, anlarqa qaytarsun, tēdi taqı iltifāt qılmağı kētti.

Yana bu emr-i ma'rūf qılğan taqı nehy-i münker (6) qılğan kişi hālāyıqdın tāmā'ını kesmek kerek. Eger tāmā'ını kesmese, emr-i ma'rūf taqı nehy-i münker qılu bilmegey, tēp (7) aymışlar.

Bir şeyhniñ* qapugında bir qaşşāb bar erdi. Şeyh ol qaşşābqa aymış erdi kim: Ėwde bir çetük (8) bar. Bu etlerniñ guddalarını yığıp bizim çetükke ıda bērgil tēmiş erdi, (gudda tēp etniñ bēzlerine ayturlar). Ol qaşşāb taqı andağ qılur erdi (9) Bir kün bu qaşşābdın şeyh yaman iş qılğanını kördi erse, tiledi kim añğar edeb qılsa. Avval bardı (10) ol çetükni ewindin çıqardı, öñgin maħalledeki** kişike bērdi. Andın soñğ ol qaşşābqa edeb qıldı erse, (11) ol qaşşāb aydı: Men bukündin soñğ sizke çetük üçün hēç gudda bērmegey-men, tēdi erse, şeyh aydı: (12) Ol çetükni men bu-runraq ewümdin kēterdim, andın soñğ seninğ birle bu mu'amila qıldım, tēp aydı, va'llāhu a'lam. (13)

TOQSINÇ FAŞL

Tün kün tērmek fazāliyiñiñ beyānı içinde turur.

İmām Muslim-i Nişābūrī *rahmhi* (14) Şahİh atlığ kitabında bu hadişi keltürmiş, hadiş bu turur: Cābir bin 'Abdullāh *raḡhu* rivāyat qılur عن رسول الله صلى الله عليه وسلم انه قال ان من الليل ساعة لا يوافقها عبد مسلم يسأل الله خيراً الا اعطاه و يروى خيراً من امور (16) الدنيا والآخرة والا أعطاه اياه وذلك كئل ليلة. Bu hadiş ma'nisi ol bolur kim: Peyğāmbar 'as habar bērü (17) yarlıqar: Həqİqatta tün sātlatarının bir sāt bar. Qaçan kim mu'min ve musulmān qul ol sa'ātqa muvāfiq [313] (1) bolsa taqı ol sāt içinde Həq te'ālādın edğülük tilese, Həq *tv* hēç red qılmağın tilekini rüzī qılur (2) taqı du'āsını mustacāb qılur. Taqı bir rivāyatta andağ aydı kim: Dünyā işleridin taqı āħirat işleridin ol sāt (3) içinde Həq te'ālādın mu'min musulmān qul tilekini tilese, elbette Həq te'ālā ol tileklerini rüzī qılur taqı du'alarını

* Yazmada : *Yūşa'nıñ*.

** Yazmada : *maħallede ekki*.

(4) mustacâb qılır. Taqı bu sâ'at qamuğ tün içinde bar turur, tēp aydı. Peyğāmbar 'as ol sâ'atnı beyān qılmadı kim tūnnūng (5) avvalında tēp, yā taqı ortasında tēp, ya taqı āhırında tēp, ol ma'nī üçün beyān qılmadı kim ol sâ'atnı istegüçiler tün- (6) -nūng tamāmını oyağlıq birle tē'at ve 'ibādat birle keçürsünler, tēp beyān qıldı, tēmişler.

Peyğāmbar 'as aydı: Ey yārān- (7) -larım, sizinğ üze bolsun tünle oyağlıq qılmaqlıg. Sizlerdin oza keçgen ümmetlerniğ edgüleriniğ 'ādatı taqı (8) tünle oyağlıq qılmaq erdi. Taqı tünle oyağlıq qılmaq, turmaq Hāq te'ālā hāzratında yawuqluq turur taqı yazuqlarnı (9) örtgen turur taqı mu'minni yazuqdın yığğan turur taqı tendin 'illetni kētergen turur taqı Hāq *tvt* qulındın üç yerde (10) rāzī bolur: Biri ol kim tünle turup tatlıg uyqusını özinge hāram qılıp arıg ābdast qılıp namāz qılsa, Hāq te'ālā (11) ol quldın hoşnūd bolur. Taqı tünle qopup tē'at qılğan qullarnı Hāq te'ālā Kelāmı içinde medh qılıp turur, *qt*: (LI:17-18) *كانوا قليلاً من الليل ما يهجعون وبالأصباح هم يستغفرون* (12)

Ma'nisi ol bolur kim muttaqī qullarqa Hāq tebāraka (13) ve te'ālā uçtmağlar rūzī qıldı. Ol ma'nī üçün kim bu muttaqī qullar tünle az uyquğa barur erdiler taqı secdelerde üküş (14) istigfār qılır erdiler. Hāq te'ālādın yazuqlarnı yarlıqayu tileyür erdiler. Ekinçi ol yerde Tañrı te'ālā qulıdın rāzī (15) bolur kim mu'minlar yığılışıp camā'at birle, imām şaflarını tüz qılıp farīza namāzını edā qılsalar, Hāq *tvt* (16) ol qullardın rāzī bolur. Üçünçisi: Hāq te'ālā ol qullardın rāzī bolur kim hātunını qoyup oğul qızlarını terk (17) qılıp cānındın keçip [Hāq] te'ālā rizāsı üçün kāfirilar birle uruşmaq üçün şaf tartsalar,* Hāq te'ālā ol qullardın [314] (1) hoşnūd bolur, tēp hābar bērü yarlıqadı. Taqı Peyğāmbar *as* du'ā qıldı taqı aydı: Tañrı te'ālā rahmat qılsun (2) ol mu'minqa kim tünde qopup namāz qılsa taqı hātunını oyğarsa, ol taqı namāz qılsa. Eger hātunı oyanmaz bolsa, (3) yüzinge sawuq suw saçsa. Taqı Tañrı te'ālā rahmat qılsun ol hātunga kim tünle qopup namāz qılsa taqı (4) cüftini oyatsa, ol taqı namāz qılsa. Ve eger cüfti oyanmasa, cüftiniğ yüzinge sawuq suw saçsa, tēdi.

Peyğāmbar (5) 'as'qa bir kimerse su'al qıldı taqı aydı: Yā Resūlal-lāhi, qayu vaqtdın du'ā mustacāb bolur? tēdi erse, Peyğāmbar (6) 'as aydı: Farīza namāzlardın soñg du'ā mustacāb bolur. Taqı tūnnūng āhırında du'ā mustacāb bolur, (7) tēdi. Taqı uçtmağ içinde bir küngüre bar, andağ şāfī yaruq turur kim taşındın içi körnür taqı içindin (8) taş körnür. Ol küngüreni Hāq te'ālā āmāda qılıp turur ol mu'minlar üçün kim sözlerini hālqlarğa tatlıg (9) qılğaylar, taqı miskīnlerke tē'ām yedürgeyler taqı üküş rūza tutğaylar taqı hālāyıqlar uyquğa barmışda (10) anlar

* Belki *şaf tutsalar* yerine çekimleme yanlış.

namâz qılğaylar, tēp aydı. Qaçan kim bu âyat nâzil boldı erse, *qt*:
(XVII: 79) ومن الليل فتهجد به (11) نافلة لك عسى أن يبعثك ربك مقاماً محموداً
Ma'nîsi ol bolur kim: Yâ Muḥammed, tünle oyağlıq qılğıl, (12) tã'at
ve 'ibâdat birle meşgûl bolğıl. Bu bēş namâzdın ziyâda tã'at qılğıl. Bolğay
kim Ḥaq te'âlâ saṅga qiyâmatda (13) şafâ'at maqâmı rûzî qılsa, tēp aydı:

Muğîra aytur *razhu*: Tünle ança tã'at qıldı Peyğâmbar 'as (14) kim
mubârek adaqları şışti erse, şahâbalar aydılar: Yâ Resûlallâhi, Ḥaq *tt*
siziñ keçmiş (15) yazuqlarınıñızni taqı kelgü yazuqlarınıñızni yarlıqap
turur. Munça emgek taqı meşaqat ne üçün qılır-siz? (16) tēdiler erse,
Peyğâmbar 'as aydı: Ḥaq *tt* maṅga üküş 'aṭalar qıldı uluğ hurmetler
taqı 'izzetler (17) qıldı. Men Rebbümke şükür qılmağayın-mu taqı şükür
qılğan qullardın bolmağayın-mu? tēp cevâb aytur erdi. Andın [315] (1)
sonğ yana âyat nâzil boldı, *qt*: (XX: 1-2) طه مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى
Yâ Muḥammed, tünle tã'at ve 'ibâdat (2) qılmaşınğda êkki adaqınıñni tamâm
yerke başğıl, özünğni qatıg emgetmegil. Bu fermânı saṅga ıda bērdük
erse, (3) özünğni emgetgil, tēp ıdmaduq, tēdi erse, Peyğâmbar 'as tünñüñ
avvalında teninge râḥat bērür erdi (4) taqı yarusı kēçe qopar erdi taqı
tã'at ve 'ibâdat birle meşgûl bolur erdi.

'Abdullâh bin 'Ömerke bir kün Peyğâmbar (5) 'as aydı: Bu 'Ömer
oğlı 'Abdullâh neme yahşı er turur, eger tünle namâz qılsa erdi, tēdi
erse, 'Abdullâh bin 'Ömer *razhumâ* (6) Peyğâmbardın bu sözni eşit-
gendin sonğ âḥir 'ömringe tegi hēç tün namâzını fevt qılmağı.

Fazîl bin 'İyâz (7) *rahmhi* aydı: Qaçan kim kün batar bolsa, şādî-
lıqım taqı farahım ziyâda bolur. Ol ma'nîdin ötrü kim Rebbüm birle
(8) ḥalvatta munâcâtınıñ ḥalâvâtı üçün. Taqı kündüz bolsa, qağğum
taqı ḥasratum ziyâda bolur, ḥalâyıq birle bolup munâcât (9) lezzetidin
maḥrûm bolğanım üçün, tēp aydı.

Abû Süleymân-i Dārânî aydı *rahmhi*: Tünle tã'at ve 'ibâdatqa (10) ög-
rengen mu'minniñ lezzeti ziyâdaraq turur şarab êdileriniñ lezzetidin,
tēp aydı.

'Ulamâlardın su'al qıldı- (11) -lar kim: Dünyâda uçtmaḥ ehliniñ
lezzeti meñgizlig neerse bar mu? tēp aydı erse, ol 'âlim aydı kim: Bar
turur. 'Ârif qul (12) Ḥaq te'âlâ birle munâcât qılsa, Ḥaq te'âlâ ol qulğa
lezzet rûzî qılır kim ol lezzet uçtmaḥ ehliniñ lezzetinge (13) meñgezeyür,
tēp aydı.

'Ataba ibni'l-Gulâm aydı *rahmhi*: Yigirmi yıl tünle 'ibâdat qılmaq-
nıñ emgekini taqı meşaqatını (14) taḥammul qıldım. Andın sonğ Ḥaq
te'âlâ maṅga lezzet rûzî qıldı. Yana yigirmi yıl tena'um qıldım ol lezzet
birle, (15) tēp aydı.

Talha *razhu* aytur: Şahâbalarda biri bir kège virdini tamâm qılu bi-medin ğaflat ğâlib bolup (16) uyquğa barmış. Erte çıqmış zavâl vaqtında tamüz isiginde Mekkeniñ şahrâsındaqı qızmış taşlar üze yalıñ (17) aġnar taqı ol tenlerini ol qızmış taşlar köydürür taqı aytur: Ey nefsum, tatġıl tamuġ otınıñ eşerini. [316] (1) Tamuġ otı mundın taqı qatıġraq turur. Ey nefsum, kündüz kâhillik birle keçürür-sen, taqı tünle ölüge* menġizlig (2) yatur-sen, tã'at ve 'ibâdat qılmaz-sen, tēp öz nefsi birle mundaġ sözleşür taqı nefsinı isig taş üze köydürür (3) erken Peyġambar 'as yārānları birle şahrāqa çıqtılar taqı bir yığaç köligesinde olturdılar. Ol 'azîz (4) Peyġambar 'as'nı kördi erse, Peyġambar 'as qatıñğa keldi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, nefsum mañğa qıldı erse, (5) bu nefsumke edeb qıldım, tēdi. Peyġambar 'as aydı: Bu işdin öñin çārañg bolmadı-mu? tēp aydı taqı yārānlarıñğa (6) aydı: Ey yārānlarım, bu 'azîz mundaġ iş qıldı erse, Haq te'ālā mundın rāzî boldı taqı ferîşteleringe (7) bu qul birle mubāhāt qıldı taqı kök qapuġları cümlesi açıldı. Bu 'azîznıñ du'ası mustacāb turur. Qarındaşıñızdın (8) derhōst qılñg kim sizlerke du'ā qılsun, tēdi erse, şahâbalar cümlesi keldiler, ol 'azîzdin du'ā derhōst (9) qıldılar erse, Peyġambar 'as aydı: Cümlesinge bir yolu du'ā qılġıl kim bu sã'at seniñg du'āñg hāzratıta maqbûl turur, (10) tēdi erse, ol 'azîz aydı: Ey Bār Huḍāyā, taqvānı munlarınġ azıqı qılġıl taqı cümlesiniñ işlerini könilik üze (11) qılġıl taqı örgegü yerlerini uçtañ qılġıl, tēp aytur erdi. Şahâbalar cümlesi âmîn tēyür erdiler. Taqı Peyġambar (12) 'as aytur erdi: Yâ Rebbî, bu 'azîzni eġgü du'ā qılmaqğa sen köndürġil, tēp aytur erdi.

'Âmir bin 'Abdullāhnıñ (13) āhîr vaqtı boldı erse, 'azîzlar hāzîr boldılar. Özi yıġladı erse, ol 'azîzlar aydılar: Yâ 'Âmir, nişe yıġlar-sen? (14) Tirilikini hoş keçürdüñg, tã'at ve 'ibâdat birle keçürdüñg, tēp aydılar erse, özi aydı: Vallāh men ölmek (15) üçün yıġlamaz-men velîkin êkki işdin maḥrûm bolur-men, anıñg üçün yıġlar-men, tēp, aydı. Aydılar: Ol êkki (16) iş ne işler turur? tēp su'āl qıldılar erse, aydı kim: Uzun künlerde tamüz aylarda rûza tutar erdim taqı (17) uzun kēçelerde qış kēçelerinde kim 'ibâdat qılır erdim, bu êkki işdin maḥrûm bolur-men. Ol cihetdin yıġlar-men, [317] (1) tēp aydı.

Muġîrat ibnî Hâbîb aytur: Mâlik ibnî Dînârın bir kège saqladım; baqayın kim ne iş birle meşġûl bolur ermiş? tēp. (2) Yatsıġ namāzını qıl-mışdın soñg ewinge keldi. Yana bir qata âbdast qıldı taqı muşallā üzesinde örü turdı (3) taqı öz meḥâsinini elgi birle tuttı taqı zār zār yıġladı taqı aydı: Ey Bār Huḍāyā, Mâlikniñg aq saçını tamuġ otıñğa ḥarām (4) qılġıl, tēdi taqı aydı: Ey Bār Huḍāyā, Sen bilür-sen kim uştañda kimler sâkin bolurlar taqı tamuġda kimler sâkin (5) bolurlar. Ben 'âciz ve darmānda quluñg

* Yazmada : ölügsen ol.

bilmez-men qayu yerde sâkin bolğaymen, tēp munâcâtlar qılu yığlayu erteke tegi (6) oyağlıq qıldı, hēç öngin artuq tã'at qılmağı.

Yaħyâ ibni Ma'âza'r-Râzî *rahmhi* öziniñ yârânlarındın (7) biri özini bir kēçe saqladı kim, ne iş birle meşğul bolur, tēp. Özi yatsıg namâzındın keldi taqı muşallâ üze (8) tikildi, seher vaqtına tegi hēç âvâz qılmağı. Seher vaqtı boldı erse, secdeke bardı taqı secde içinde inğledi. Andın (9) soñg secdedin baş qaldurdı taqı olturdı taqı Haq te'âlâ birle munâcât qılu başladı: Ey Bâr Huđâyâ, qavmlar seni (10) istediler. Ba'zılarına suw üze yörimek kerâmat qıldıñg taqı ba'zılarına havâ üze yörimek kerâmat (11) qıldıñg, anlar taqı ol maqâmğa râzî boldılar. Mañga ol maqâmlar kerekmez. Men sañga sığınur-men ol maqâmlardın. (12) Yana ba'zı qavmlar taqı seni talab qıldılar erse, anlarqa yer yüziniñ genclerini bildürdüñg taqı hürmet ve 'izzet (13) bērdiñg. Anlar taqı ol maqâmğa râzî boldılar. Yâ Rebbî, mañga ol maqâm taqı kerekmez. Sañga sığınur-men ol maqâmdın, tēdi (14) taqı yigirmi maqâm evliyâlarınñ kerâmatlarındın sanadı taqı cümlesidin Haqqa sığındı. Ol arada nâgâh baqtı taqı meni kördi erse, (15) mañga aydı: Yâ Yaħyâ, sen mü sen? tēdi erse, men aydım kim: Ey şeyh, men turur-men, tēdim. Mañga aydı: Sen qayu vaqtdın berü munda (16) sen? tēdi erse, men aydım: Ol munâcâtdın berü munda erdim, tēdim. Andın soñg aydım: Ey şeyh, Tañrı 'izzeti üçün bu kēçeki (17) ahvâllarıñızdın mañga aytı bēriñg, tēp derhōst qıldım erse, mañga aydı: Yâ Yaħyâ, bu kēçe dünyâ 'alamını mañga seyr qıldurdılar. [318] (1) Andın soñg melekût 'alamını seyr qıldurdılar. Cümle 'acâyiblerni mañga körgüzdiler. Yetti qat kökni kezdim, teferrüc qıldım (2) andın 'arşke bardım taqı 'arşke teferrüc qıldım. Andın soñg qurbat maqâmına tegdim erse, Rebbü'l-'izze mañga hitâb qıldı (3) taqı aydı: Sen benim haqıqat qulum turur-sen. Nē tã'at ve 'ibâdat kim qılur-sen, benim üçün qılur-sen. Tilegil mēndin (4) nē kim tilesenğ, sañga bēreyin, tēdi. Taqı şeyhniñ yüzi müteğayyir boldı taqı halı aynadı taqı neerse tēmedi.

'Âriflardın (5) ba'zısı aytur: Rebbü'l-'izzeni tüşümde kördüm; cihetsiz taqı mekânsız taqı keyfetsiz mañga aytur kim: Süleymân (6) Taymîni ağırlağaymen, anıñ üçün kim Süleymân-i Taymî kırq yıl yatsıg namâzı yunuğı birle erte namâzını qıldı, tēp (7) aydı. Taqı benim haqıqat qulum ol turur kim tünle qopup tã'at qılmaq üçün tawuq* çağırmağınğa intizâr (8) qılmasa.

Vehb bin Münebbēh *rahmhi* otuz yıl yanını yērke qoğmadı taqı aytur erdi: Ėwüm içinde Şeytânı (9) körmek sewüglügrek turur yastuq körginçe, tēp aytur erdi.

* Yazmada : *taquq*.

Haq *tvt* vahy qıldı peygâmbarlardın (10) biringe taqı aydı kim: Yer yüzinde qullarım bar kim anlar mēni sewerler, men taqı anları sewer-men. Taqı anlar mēni (11) yâd qılurlar, men taqı anları yâd qılur-men. Taqı anlar maṅga köṅülleri birle naẓar qılurlar, men taqı anlarğa (12) naẓar-ı raḥmat qılur-men Eger sen anlarıñ yoruqınça yōriyūr bolsañ, men taqı sēni sewgeymen ve eger sen anlar yoruqınça (13) yōrimeseñ, bir yanqa qayıtsañ sēni yigrengey-men, tēp vahy keldi erse, bu peygâmbar aydı: Yâ Rebbî, anlarıñ (14) nişānları neteg turur, maṅga beyān qılu bērgil, tēp aydı erse, Haq *tvt* aydı: Anlarıñ nişānı ol (15) turur kim, eger kündüz bolsa, kün kölgesini saqlayurlar kim qaçan namāz vaqtı bolğay, Rebbümüzke ‘ibādat (16) qılsa, tēp. Neteg kim qoymat* qoynı saqlamış meṅizlig. Taqı kün batmaqınğa ārzū qılurlar kim qaçan bolğay (17) kim kün batsa taqı Rebbüm birle ḥalvatta munācāt qılsa, tēp ārzū qılurlar. Qaçan kim yatsıǵ bolsa, bir dōst [319] (1) kendü maḥ-būbı birle ḥalvat qılsalar, anlar benim ḥazratımda tikilürler taqı tã‘at ve ‘ibādat birle meşğul bolur- (2) -lar yüzlerini yērke qoyarlar. Taqı benim sözüm birle maṅga munācāt qılurlar benim in‘ām ve iḥsānımnı maṅga (3) ‘arza qılurlar. Ba‘zı vaqt içinde tazarrū‘ ve zārī qılurlar taqı ba‘zı vaqt içinde zār zār yıǵlayurlar. (4) Men taqı anları maḥrūm qılmaz-men, köṅülleringe nūrumnı tolturur-men. Anlar benim nūrum birle ḥurram ve şadī- (5) -lıq qılurlar. Eger sözleseler, mēndin sözlerler. Cümle aḥvāllarında benim birle bolurlar, mēndin hēç ḥālī (6) bolmazlar, tēp vahy qıldı.

Rābi‘a ‘Adaviyya aytur *rahmhā* aytur: Bir kēçe tã‘at ve ‘ibādat qıldım taqı seḥer (7) vaqtı erdi kim secdeke bardım taqı secde içinde tesbīḥ ayту uyquǵa bardım. Tüşümde körer-men: Bir ḥoş (8) çimgen bolur. Bu çimgen içinde bir uluǵ daraḥt körer-men. Ol daraḥtıñ uluǵluqını taqı körkini (9) taqı yaşıllıqını hēç kimerse şifat qılu bilmegey. Bu daraḥt üzesinde mēveler bar, hēç dünyā mēveleriñge (10) oḥşamaz. Ba‘zıları aq mēveler turur taqı ba‘zıları qızıl mēveler turur taqı ba‘zıları sarıǵ mēveler (11) turur. Cümlesi üç türlüǵ mēveler turur. Bu mēveleriñ uluǵluqı qız oǵlan emükinçe tügeçke (?) bolğay (12) taqı bu mēveler yaruqlıqı ba‘zıları ay yaruqluqınça turur taqı ba‘zıları kün yaruqluqınça turur. Ol (13) yaşıllı yapurǵaqlar içinde ol mēveler ay meṅizlig taqı kün meṅizlig mūnevver bolup körnürler. Bu arada bir kimerse (14) peydā bolur. Men aytur-men: Ey ‘azīz, men ‘ömrüm içinde munuñ tēg ḥoş daraḥt taqı munuñ tēg nūrānī mēveler (15) hēç körmüşim yoq. Bu çimgen taqı bu daraḥt kimnūñ mülki turur? tēp su‘āl qıldım erse, aydı kim: Ey Rābi‘a, (16) bu daraḥt seniñ mülkiñ turur. Haq *tvt* öz qudratı birle bu sã‘at içinde yarattı taqı saṅga mülk qıldı. (17) Bu kēçe seḥerde kim Haq te‘ālā

* Yazmada altına *çübān* yazılmıştır.

hazratında secde qıldınğ taqı ol secde içinde ne miqdâr tesbîh qıldınğ erse, ol [320] (1) tesbîhniñ sanınça mēveler yarattı nūrdın taqı daraht içinde ornattı, tēdi. Öñgin namāzlarnıñ taqı (2) 'ibādatlarnıñ şavābını āhı-ratta körgey-sen. Bu daraht bu bir secdeniñ şavābı turur, tēp aydı erse, men taqı (3) ġāyat sewündüm. Baqar-men bu daraht tüpinde bu mēve-lerdin bir mēve tüşmiş taqı yerde yatur. Men ol kişike (4) aydım: Darİğ, bu mēve bu darahtdın tüşmiş. Kāşki ol daraht üzesinde bolsa erdi, tēdim erse, ol (5) kişi aydı: Bu mēve taqı bu daraht üzesinde erdi. Velikin sen secde içinde kim tesbîh aytur erdiñg, köñglü- (6) -ñgde bu endişe tüşti kim, ol un yoğurmuş erdim. Ol unnuñg hamiri keldi-mü erki? tēp endişe qıldınğ (7) erse, ol tesbîh dünyā endişesi birle muhteliť boldı erse, anıñg tuşındaqı mēve taqı yerke tüşti, tēp (8) aydı, oyğandım.

Ahmad ibni'l-Harrāz tēp aytur erdiler, 'ariflardin erdi, ol aytur: Bir kēçe tã'at ve 'ibādat (9) qılur erken uyqu ġalaba qıldı erse, ımızğandım. Tüşümde körer-men uçtmañ hūrlarındın bir hūrānı, (10) anıñg hūsnini taqı cemālını ādemī şifať qılu bilmegey. Yüzi qomıyur. Men aydım: Ey körklüg cemāllıg, kimnünğ (11) mülki turur-sen? tēdim erse, ol aydı: Uçtmañ içinde sizinğ hādimlarnıñızdın biri men turur-men, tēdi erse, (12) yana men aydım: Bu yüzünñünğ nūrı nedin munuñg teg mūnevver bolup turur? tēp su'āl qıldım erse, mañga aydı: Falān (13) tün içinde üküş tã'at ve 'ibādat qılınıñdın sonğ zār ve zār yıġladınğız. Ol tünni yād tutar-mu-siz? (14) tēdi erse, men aydım: Belī, yād tutar-men, tēdim. Ol hūra aydı: Ol kēçe mañga fermān boldı Hāq te'ālādın: Barġıl, (15) ol qulumnuñg közi yaşını zāyi' qılmaġıl, yerke tōkülmesün. Anıñg közi yaşını yüzünğke sürtgil, (16) tēp fermān boldı erse, men taqı yüzümke sürttüm. Yüzümdeki nūr sizinğ yaşınğız nūrı turur, tēp aydı.

(17) Şeyh Cuneyd-i Bağdādini *rahmhi* tüşinde kördiler, aydılar: Ey şeyh, Hāq *tvt* sizinğ birle [321] (1) ne mu'āmilat qıldı? tēp su'āl qıldılar erse, şeyh aydı: Ol kelimātlar kim hālāyıqğa qılur erdük. Ol 'ibārat- (2) -lar kim mecma'larda aytur erdük, cümlesi helāk boldı, neerse anlardin bizke hāşıl bolmadı. Velikin tün buçuqında (3) qopup bir qaç rek'āt namāz kim qılduq erdi, ol namāzlardin üküş şavāblar taqı yüksek dereceler andın bulduq, (4) tēp cevāb aydı.

Peyğambar 'as aydı Abū Hureyreke *razhu*: Yā Abā Hureyre, tünle ewünğ münğüşinde namāz (5) qılġıl kim ewünğ nūrluğ bolsun. Dünyā hālqınğa neteg kim kökdeki yulduzlar mūnevver körnür, kök hālqınğa taqı yer (6) yüzündeki mu'minlarnıñ tã'at ve 'ibādat qılğan ewleri andağ mūnevver körnür, tēp aydı. Qulnuñg tün buçuqında (7) ġkki rek'āt namāz qılmağı dünyādın taqı içindeki māl tawardın yaħşıraq turur, tēdi. Ve eger ummatumğa ağır kelmese erdi, (8) tün buçuqında qopup namāz qılmağını farīza qılğay erdim, tēdi.

İbnü 'Aşaym tēp aytur erdiler, bir zāhid bar erdi; (9) tünle yatmaz erdi, erteke tegi namāz qılır erdi. Qaçan kim seher vaqtı bolsa, aytur erdi: Ey Bār Hūdāyā, men 'āşī ve cāfī (10) qulunğ ol arığ uçmañnıñqa men neteg lāyıq bolğaymen kim uçmañnı sendin talab qılsam kim sendin men (11) uçmañnı talab qılmaz-men; velikin miskīn za'f qulunğ 'azāb ve 'uqūbatqa taħammul qılu bilmez-men. Kerem qılıp (12) mēni tamuğdin saqlağıl, 'azāb ve 'uqūbat qılmağıl, tēp zār ve zār yığlayu Hāq te'ālādin qolar erdi.

Hasan bin (13) Şālih *rahmhi* öziniñ bir cāriyası bar erdi. Qaçan kim özi tün buçuqı keçse, töşekdin turup ābdast (14) qılsa, ol cāriyaqa taqı fermānlar erdi. Ol cāriyası taqı turup hōcası birle erteke tegi tā'at ve 'ibādat qılır (15) erdi. İttifāq andağ tüştü kim hōcası bu cāriyanı sattı taqı bir musulmān aldı. Ol kēçe tün buçuqı boldı erse, bu cāriya (16) burunqı tēg qoptı taqı ābdast qıldı taqı hōcağa aydı: Ey hōca, qopunğ, namāz qılunğ, tēp çaqırdı erse, hōca taqı (17) oyğandı, cāriyağa aytur: Ey cāriya, tañ mu yarudı? tēp su'al qıldı erse, cāriya aydı: Tañ yarumadı. Hōca aytur: [322] (1) Tañ yarumamış bizke ne namāz buyrur-sen? tēdi erse, cāriya aydı: Ya'nı siz bu bēş namāzdın önğın namāz qılmaz-mu- (2) -siz? tēdi erse, hōca aydı: Biz bēş namāzdın önğın namāz qılmaz-miz, tēdi erse, cāriya aydı: Andağ erse, ey hōca, (3) sen mañğa hōcalıqğa yaramas-sen. Mēni érte bolsa, burunqı hōcamğa qaytarğıl. Men cümle hōcaları (4) andağ saqındım, tēdi. Erte boldı erse, hōca nēçeme kim qaytarmaz-men, tēdi erse, ol cāriya feryād ve navha qıldı: (5) Men seniñ qatında oturmaz-men, tēdi erse, bardı qaytarmaqğa. Bu cāriya burunqı hōcanıñ adaqınğa tüştü, zār (6) ve zār yığlayur: Ey hōca, men seniñ qadriñni bilmedim, yaman qıldım. Tevbe qıldım zīnhār ve zīnhār mēni qaytarğıl kim (7) inğen zulmatqa tüştüm. Qarañgquluq mēni qap-sadı, tēp yığladı erse, hōcası taqı qaytardı.

Yusuf ibni (8) Mihrān aytur: Rāvllar andağ rivāyat qıldılar kim 'Arş adaqında bir ferīşte bar, erkek tawuq şūratlığ, tırnaqları (9) yinçüdin taqı köksi yaşıl zeberceddin. Qaçan kim tününñ üç ülüşte biri keçer bolsa, êkki qanatını biri biringe (10) urur taqı çaqrur taqı aytur: Hāq te'ālā hāzratında tā'at qılmaq üçün qopğan 'āşıqlar qopsunlar. Anlarqa (11) vaqt boldı, tēp çaqrur. Qaçan kim tün buçuqı bolsa, yana qanatını biri biringe urur taqı êkinç qata çaqrur (12) taqı aytur: Hāq te'ālā hāzratında temcīd qılğanlar qopsunlar kim temcīd vaqtı boldı, tēp. Qaçan kim tün-nünñ (13) êkki ülüşi keçer bolsa, yana qanatını biri biringe urur taqı çaqrur taqı aytur: Namāz qılğuşlar şavābdın (14) maħrūm bolmasunlar, qopsunlar, tēp aytur. Qaçan kim tañ belgürür bolsa, yana qanatını biri biringe urur (15) taqı çaqrur taqı aytur kim: Ey gāfiller qopsunlar, tēp aytur.

Mâlik bin Dînâr *rahmhi* aytur: Bir kêçe maŋga (16) ğaflat ğâlib boldı, virdimni qılu bilmedim, uyquğa bardım. Tüşümde körer-men: Uçtmağ hūrılarıdın (17) bir hūra maŋga kelür, êlginde bir ruq'a bar. Maŋga aytur: Ey Mâlik, haţ oqıyur-mu-sen? Men aydım: Oqıyur-men, tédim [323] (1) erse, ol ruq'anı maŋga bérđi. Açtım, baqar-men, içinde bitiglig erdi: Nefsnüŋ lezzeti birle meşğül bolğan taqı (2) bizlerdin yüz êwürgen, bu uyqudın oyğangıl taqı Haq te'âlâqa yangıl. Haq te'âlâ birle munâcât qılmaquŋ yağşı- (3) -raq ermez-mü saŋga bu uyqudın? Bu dünyâ tena"um yêri ermez. Bukün yarın âhıratqa bargaysen taqı bizler birle uçtmağ (4) içinde menğgü qalgaysen, tena"um anda qılğaysen, têp bitiglig erdi.

ONINÇ FAŞL

Şabur ve rizâ fazâyiliniŋ (5) beyânı içinde turur.

İmâm Abû'l-Leyş-i Samarqandî *rahmhi* Tanbiyatu'l-ğâfilin atlıg kitâbında bu hadîşni keltürmiş. (6) Hadîş bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن الله تبارك وتعالى يقول إذا وجهت إلى عبد من عبادي (7) مصيبة في ماله أو ولد أو بدنه فاستقبل ذلك بصبر جميل استحيت منه يوم القيامة أن انصب له (8) ميزانا وانشركه ديواناً

Bu hadîş ma'nisi ol bolur kim Peyğambar 'as habar bérü yarlıqar Haq te'âlâdın, (9) hikâyat qılır Taŋrı *tt* aytur: Qaçan kim qullarımdın bir qulumğa muşbat tegürsem, mâlı içinde yâ taqı (10) oğlu qızı içinde yâ taqı teni içinde taqı ol qulum muşbatqa körklüg şabur birle qarşu kelür bolsa, qiyâmat (11) kün 'amallarını ölçmek üçün ol qulumni tarâzû qatıŋa keltürmegeymen taqı öŋinlerniŋ 'amallarınıŋ dīvânını (12) oqutmışta ol qulumnuŋ dīvânını yaymağaymen taqı oqutmağaymen taqı hêç su'âl ve hisâb qılmadın (13) uçmağqa kigürgeymen, têp aydı.

Peyğambar 'as'nuŋ yârânları kâfirlar zağmatıŋa taqı meşaqqatıŋa taħammul qılu (14) bilmedin Peyğambar 'as'qa şikâyat qıldılar erse, Peyğambar 'as aydı: Ey yârânlarım, sizler bu kâfirlar (15) zağmatıŋa şabur qılmaquŋız maŋga sewüglügrek turur, tegme biriŋiz cümle şahâbanıŋ eğgü 'amalları birle kelme- (16) -kiŋizdin erse, ya'nî üküş hayrât ve tã'atdın emgekke şabur qılmaquŋız savâbı artuq üçün. Haq te'âlâ (17) aydı kim, *qt*: (XXXIX : 1) انما يوفى الصابرون اجرهم بغير حساب

Ma'nisi ol bolur kim: Qiyâmat kün [324] (1) bolsa, *avş* şabur qılğuçılarga savâblar hisâbsız tamâm bérilgey, tedi taqı aydı kim: Men qorqar-men (2) sizlerdin kim mendin soŋğ eller açılğay, İslâm 'âlamda münteşir bolğay. Tegme biriŋiz üküş ni'matlıg (3) bolğaysız taqı biri biriŋizni yigrengey-siz taqı sizlerni ferîşteler yigrengey ol hâlda kim kim ol ni'metke (4) mağ-

rür bolmadın benim qatımda tirilmiş teg tirilür bolsalar, âhiratta uluğ şavâbqa taqı dereceqa mustahaq (5) bolğay, tēp aydı taqı andın song bu âyatnı oqıdı, *qt*: وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا (6) مَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَفْضَلُ وَأَجْزَلُ Ma'nisi ol bolur kim: (XVI: 96) Ol māl tawar kim qatıñızda (7) bar turur ol cümlesi tükenür. Velikin ol şavâblar taqı dereceler kim sizke bar turur, Haq te'âlâ hazratında ol bâqî turur, (8) tükenmek revâ ermez, taqı her ayna bergey-miz ol kimerseleke kim miñnetke şabur qıldılar 'amallarıñg körklügreki (9) birle.

İbni 'Abbās aytur *razhu*: Bir kün Peyğambar 'as enşārılar üzesinge kirdi taqı aydı: Ey sizler, mu'min—(10)—lar-mu-siz? tēp su'âl qıldı erse, enşārılar mutehayyir bolup tek qaldılar erse, 'Ömer *razhu* aydı: Belî, Yâ Resûlallâhi, (11) enşārılar mu'minlar turur, tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: İmānıñız nişanı ne turur? tēp êkinç qata su'âl qıldı erse, (12) enşārılar aydılar: Yâ Resûlallâhi, Haq *ttt* bizlerke ni'met bërse, şükür qılur-biz, taqı belâ bërse, şabur qılur-biz, tēdiler (13) erse, Peyğambar 'as aydı: Ka'beniñ Rebbi birle ant yâd qılur-men kim sizler haqîqat mu'min erürsiz. Anıñ üçün kim (14) İmān êkki yarım turur: Bir yarımı şükür taqı bir yarımı şabur turur, tēp aydı.

İbni 'Abbās aytur *razhu*: Şabur Qur'ân içinde (15) üç türlüğ turur. Bir şabur bar Haq *ttt* farîza qılmaşlarını edâ qılmaq içinde taqı anlarını kerekinçe yeringe (16) keltürmek içinde şabur qılsa, ol qulğa Haq *ttt* uçtmağ içinde üç yüz derece yüksek qılu bergey (17) taqı bir şabur kim muşibat tegmişte qul şabur qılsa, ceza' ve feza' qılmağın tilinde yawuz kelimeler sözlemedin [325] (1) taqı köñlinde yawuz endişeler keçürmedin şabur qılıp tursa taqı Haq te'alanıñ hükmiñge mu'tî' bolsa, Haq tebâra-ka (2) ve te'âlâ ol qulğa uçtmağ içinde toquz yüz derece yüksek qılu bergey, tēdi.

Sehl Tusterî *rahmhi* özing (3) bir kimerse keldi taqı aydı: Yâ şeyh, ewümge uğrı kirdi taqı ne kim mālım bar erdi cümlesini aldı, tēdi erse, şeyh aydı: (4) Şükür qılğıl. Ol kimerse aydı: Yâ şeyh, ne şükür yeri turur? Cümle mālım aldurdum, ne işke şükür qılayın? tēdi erse, şeyh aydı: (5) Neteg şükür qılmaz-sen? Uğrı aldı erse, dünyāvî mālınıñnı aldı. Eger Şeytân köñliñge kirip İmānıñnı taqı tevhiđiñni (6) taqı ma'rifa-tıñnı alsa, ne qılğay erdiñg? Şükür qılmaz-mu sen kim İmānıñg bâqî; mālıñg bolmasa bolmasun, ziyân qılmaz (7) tēdi erse, ol kimerse tek qaldı.

Bir şeyhniñ mürîdi bar erdi. Ol mürîdni bir cürüm birle tuttılar taqı sultānqa elettiler (8) erse, ol mürîd şeyhqa habar qıldı kim mēni sultānqa elettiler, tēp. Şeyh kişi ıda bērdi kim şükür qılğıl, tēp. Mürîd ta'accub qılur (9) kim şeyh mañga ne işke şükür qılğıl, tēp aytur. Yana

mürîd êkinç qata şeyhqa habar qıldı kim sultân meni munça yığaç (10) urdı taqı zindânqa kemişti taqı adaqımğa buqağı urdı taqı ol buqağununğ bir halqası[nı] benim adaqımğa qattılar (11) taqı bir halqasını bir müğ adaqımğa qattılar, tēp habar ıda bērdi erse, şeyh aydı mürîdqa: Şükür qılsun; ol Tanğrı (12) te'ālā kim ol müğnunğ könglini qarartıp bēlinge zunnār bağladı, ol zunnārni seninğ bēlinğ bağlamış bolsa, (13) ne qılğay erdinğ? tēdi taqı: Hāq *tvt*'qa üküş şükür qılğıl, hēç neerse könglünğ keçürmegil, tēp mürîdqa (14) ögütlep habar ıda bērdi erse, ol mürîd taqı şabur qıldı.

'Āriflarda biri oramdın keçip barurda bir kimerse (15) öçekdin bir tebrek kül başınğa kemişti erse, bu 'ārif Hāq te'ālāqa secde qıldı taqı üküş şükürler qıldı erse, (16) aydılar: Ey 'azîz, başınqa kül tōkıldı, ne işke şükür qılır-sen? tēdiler erse, ol 'ārif aydı: Mēndin bir ma'siyat (17) keldi. Men qorqup turur erdim kim mañğa ot kelip helāk mu qılğay? tēp Hāq *tvt* otını küli birle şulh qıldı [326] (1) Men şükür qılmağayın-mu? tēdi.

Şahābalarda biringe yolda bir hatun satğastı kim, İslāmdın oza ol hatun (2) birle ma'rifatı bar erdi. Ol hatun birle bu şahāba sözleştiler taqı ol hatun yörüdi erse, bu şahāba taqı (3) yörür erken ol hatunqa êkinç qata iltifāt qılmış erdi bir tam başınğa qaltandı taqı yüzinge eşer qıldı (4) erse, bu hikāyatnı Peyğāmbar 'as'qa aydılar erse, Peyğāmbar 'as aydı: Qayu qulğa kim Hāq te'ālā edğülük (5) tilemiş bolsa, anıñ yazuqlarınınğ 'uqubatını dünyāda bērür, āhıratqa qoymaz, tēp aydı.

Peyğāmbar aleyhi (6) 's-salām qaçan kim Mekkedn Medīneke hicret qıldı erse, üküş şahābalar Peyğāmbar 'as firāqınğa taħammul (7) qılu bilmedin ewlerini terk qılıp oğul kızlarını terk qılıp Medīneke keldiler. Ol şahābalardın êkki (8) Devs qabılalığ kimerse taqı Medīneke hicret qıldı. Bu êkkidin biringe sōkellik tegdi taqı sōkelliki qatıg (9) boldı erse, iğinge şabur qılu bilmedin oq başağını aldı taqı barmaqlarınınğ boğunlarındın kesti taqı ol (10) barmaqlarındın qanı aqa vefātı boldı. Anıñ yarı bar erdi Tufayl atlıg. Ol Tufayl ol ölgen şahābanı tüşinde (11) kōrdi taqı anğar su'āl qıldı kim: Ey qarındaşım, Hāq *tvt* seninğ birle ne mu'āmilat qıldı? tēp su'āl qıldı erse, (12) ol aydı kim: Hāq *tvt* mañğa rahmat qıldı taqı uçtmağ rüzī qıldı Peyğāmbarqa Mekkedn Medīneke kelgenim (13) üçün, tēp aydı erse, Tufayl aydı: Ey qarındaşım, bu eligleriñni nişe örtüp turur-sen? tēp su'āl qıldı erse, (14) ol aydı: Ey qarındaşım, barmaqlarım cümlesi kesük turur ma'yüb turur. Men aydım: Nişe ma'yüb boldı? tēdim erse, (15) ol aydı: Dünyāda mañğa sōkellik tegmiş erdi. Men ol sōkellikke şabur qılmaqım kerek erdi. Taqı nēçeme kim igim (16) taqı meşaqqatım qatıg bolsa, taħammul qılmaq kerek erdim. Munda derecem taqı şavābum üküş bolğay erdi. İgimke taħammul (17) qılu bilmedin barmaqlarım uçlarını kestim erse, Hāq *tvt* mañğa aydı: Men yaratğan

barmaqlarını şabur [327] (1) qılmadın kestinğ erse, men anı işlāh qılmazmen, tēdi. Ėmdi bu barmaqlarım cümlesi ma'yūb tururlar, tēdi. (2) Tufayl kelip bu tüşni Peyğāmbar 'as'qa aydı erse, Peyğāmbar 'as du'ā qıldı taqı aydı: Bār Hudāyā, anıñ (3) ėkki ėlgini taqı sen yarlıqağıl, tēdi.

Bir kimerse Peyğāmbar 'as'qa keldi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, mālım bar erdi (4) zāyi' boldı. Taqı sağ erdim, sökel boldum, hēç sökellikim mēndin zāyıl bolmaz, tēp aydı erse, Peyğāmbar 'as (5) aydı: Qayu qulnı Haq *tvt* sewer bolsa, aᅇgar üküş belālar taqı miᅇnetler bērür. Āᅇiratta derecesi taqı ᅇurmeti (6) taqı 'izzeti artuq bolsun tēp.

Haq *tvt* qıyāmat kün bolsa, 'āvş tört kimerse birle tört kimerseke (7) ᅇuccet qılğay: Paᅇişāhlar taqı beglerke taqı māl ėdileri ayğaylar: Yā Rebbī, bizlerke paᅇişāhlıq bērdinğ taqı üküş (8) māl ve memleket bērdinğ. Anıñ birle meşğül bolduq taqı saᅇga 'ibādat qılu bilmedük, tēseler, Haq *tvt* ayğay (9) kim: Sizlerninğ mālınğızdın taqı pāᅇişāhlıqınğızdın Süley-mān peyğāmbar mālı taqı pāᅇişāhlıqı uluğraq erdi. (10) Aᅇgar ol māl taqı pāᅇişāhlıqı tē'at ve 'ibādat qılmaqğa māni' bolmadı; saᅇga nişe māni' boldı? tēse, anlar hēç (11) cevāb aytu bilmegeyler.

Yana qullarını keltürgeyler taqı ayğaylar kim: Sizler Haq te'ālāqa tē'at ve 'ibādat (12) nişe qılmadıñızlar? tēp su'al qılsalar, anlar ayğaylar: Yā Rebbenā, bizlerni sen taqı maᅇlūqqa bende qıldıñ. (13) Ol ᅇōcalarımız ᅇıdmatı birle meşğül bolduq taqı saᅇga ᅇıdmat qılu bilmedük, tēp aysalar, Haq teᅇāraka (14) ve te'ālā ayğay kim: Yūsuf peyğāmbarnı taqı men qul qıldım. Ol qulluq içinde erken maᅇga tē'at ve 'ibādat qılmaqı (15) hēç terk qılmadı; sizler nişe terk qıldıñız? tēp aysa, munlar hēç cevāb aytu bilmegeyler.

Andın soᅇğ dervīş- (16) -lerni keltürgeyler taqı su'al qılğaylar kim: Sizler Haq te'ālāqa nişe tē'at ve 'ibādat qılmadıñız? tēp su'al (17) qılsalar, bu dervīşler ayğaylar kim: Yā Rebbenā, sen bizlerni dervīş yarattıñ. Bizler öz miskīnlikimiz birle taqı [328] (1) ᅇasratımız birle meşğül bolduq, saᅇga tē'at ve 'ibādat qılu bilmedük, tēp aysalar, Haq *tvt* ayğay kim (2) 'İsā peyğāmbarnı taqı dervīş qıldım. Anıñ dervīşliki tē'atğa māni' bolmadı; sizlerke neteg māni' boldı? tēp (3) aysa, munlar hēç cevāb aytu bilmegeyler.

Andın sökellerni keltürgeyler taqı su'al qılğaylar: Sizler Taᅇrı (4) te'ālāqa tē'at ve 'ibādat nişe qılmadıñız? Anlar ayğaylar kim: Yā Rebbī, bizlerke sökellik bērdinğ, ol sökellik birle (5) muᅇtalā qıldıñ. Bizler ol sökellik ᅇasratı birle, öz zaᅇmatımız birle meşğül bolduq. Saᅇga tē'at ve 'ibādat (6) qılu bilmedük, tēseler, Haq *tvt* ayğay kim: Ayyūb peyğāmbarqa taqı sökellik bērdim, ol sökellik aᅇga (7) māni' bolmadı, tē'at ve 'ibādatdın hēç ᅇālī bolmadı; sizler nişe tē'at ve 'ibādat qılmadıñız? tēp aysa, (8) anlar hēç cevāb aytu bilmegeyler.

Ayyüb peygəmbarnıñ səkellikiniñ sebebi ol erdi kim Ayyüb peygəmbar 'aleyhi (9) 's-salām Ya'qub peygəmbar oğlu 'Aysınñ nebiresidin bolğan oğul erdi. Taqı anası Lūt peygəmbar 'ayalı erdi. (10) Taqı Ayyüb peygəmbarqa Həq te'ālā üküş māl ve ni'met bərip turur erdi. Şām şahrāsında yılqı qarasını saqlağan (11) tört minñ ewlük qulı qaravaşı bar erdi. Bir uluğ sarāy qoparıp turur erdi. Dervişler üçün ol sarāy (12) içinde ni'metler töküp turur erdi. Sufrasını āmāda qılıp turur erdi; kim kim keltür bolsa, ğarīb ve şehrīdin, (13) āzād ve bendedin, za'if ve qavīdin, erkek ve tişidin qamuğınğa sufra qoyar erdi. Taqı ne kim hācat 'arza qılsa- (14) -lar, hācatlarını revā qılur erdi. Borçluğlarınñ borçını edā qılur erdi. Tonsuzlarqa ton bərür erdi.

(15) Bir kün İblīs 'al kök 'ālamınqa aştı. Muştafā 'as'dın oza İbliske icāzat bar erdi kim kökke (16) aşp feriştelər birle sözleşmekke; Muştafā kelmışdin soñğ Həq te'ālā fermānladı kim: Bukündin soñğ (17) İblīs kök 'ālamınqa aşar bolsa, ot birle atıñlar, tēp Muştafāqa hürmet üçün. Qaçan kim İblīs kök 'ālamınqa [329] (1) aştı erse, feriştelər aydı: Bu Ayyüb peygəmbar üküş hayrātıñ taqı tātıñ kimerse turur, tēp aydılar erse, (2) İblīs aydı: Neçük tāt ve 'ibādat qılmasun kim Həq te'ālā anğar munça hezār ni'met 'atā qılıp turur. Eger ol (3) ni'metleri bolmasa erdi, tāt ve 'ibādat qılmağay erdi, tēdi erse, Həq te'ālādın hitāb keldi taqı aydı: Ey (4) İblīs, men Ayyüb peygəmbarnı andağ bilür-men kim eger ol derviş bolsa, hēc neersesi bolmasa taqı mañga tātını taqı (5) 'ibādatını eksitmegey, tēp aydı erse, İblīs-i la'fin aydı: Yā Rebbī, mañga taqı ma'lüm bolsun. Sen mēni * muşallaṭ qılğıl, (6) men anıñ mālını helāk qılayın. Baqayın kim ol tāt qılur-mu yā yoq mu? tēdi erse, Həq te'ālā aydı: Andağ bolsun, tēdi (7) erse, İblīs 'al daryā qırıñğa kelip qatıñ āvāz birle çağırdı ** erse, cümle şeytānlar taqı dēvler taqı (8) perīler cem' boldılar. İblīs aydı kim: Həq te'ālā mēni Ayyüb mālı üze muşallaṭ qıldı. Ėmdi tegme biriñiz otlar (9) alıp barıñlar taqı Ayyübnuñ nē kim yılqı qarası bar erse, cümlesini köydürüñ taqı helāk qılıñ, tēp fermānladı (10) erse, bu şeytānlar taqı perīler otlar alıp bardılar taqı cümle yılqı qarasını taqı qullarını qaravaşlarını köydürdi- (11) -ler taqı İblīs 'al bir çübān şüratı üze bolup Ayyüb peygəmbarqa keldi. Baqar, Ayyüb peygəmbar 'as namāz (12) qılu turur. Qaçan kim namāznı tamām qıldı erse, bu çağırdı, feryād qıldı başınğa tupraq saçtı. Ayyüb peygəmbar aydı: (13) Ne boldı? tēp su'al qıldı erse, ol qoymat aydı kim: Ne kim yılqı qara bar erdi taqı qul qaravaş bar erdi, cümlesi köydi, helāk (14) boldı, tēdi erse, Ayyüb peygəmbar hēc qağğurmadı taqı aydı kim: Bu māl tavarnı Həq te'ālā bərip turur erdi, yana Həq te'ālā (15) aldı. Mañga ne çağırur-sen? Eger

* Yazmada : *anı*.

** Yazmada : *haqırdı*.

sen taqı yahşı bolsa erding, ol şehid bolğanlar birle bolğay erding. Yamanlıqıñ (16) üçün tirig qaldıñ, tedi taqı namāzqa şurū' qıldı erse, İblīs-i la'ın mütehayyir boldı, yana kökke aştı erse, ferışteler (17) aydılar: Neteg sen yā İblīs? Ayyüb peygāmbar* munça māl tawar helāk bolğanıñğa hēç qadğurmadı ceza' taqı feza' qılmadı, [330] (1) şabur qıldı, tēp aydılar erse, İblīs la'ın aydı kim: Her ayna, oğulları bar, qızları bar, anlar birle köñgli hoş (2) turur, eger Haq te'ālā mañğa oğulları taqı qızları üze musallaṭ qılsa erdi, nazar qılğay erdim, aḥvālı neteg munğiz (3) bolğay erdi. Hēç tā'at ve 'ibādatqa rağbatı bolmağay erdi, üküş ceza' ve feza' qılğay erdi, tedi erse, Haq (4) te'ālādın ḥitāb keldi kim: Ey mel'ün, bargıl, oğlanları taqı qızları üze musallaṭ qıldım, tedi erse, on oğlu (5) taqı qızı bar erdi. Üçi erkek taqı yetisi qız erdi. Cümlesi** mu'allim ewinde erken ol ewnünğ saqını tepretmiş (6) erdi. Ew yıqıldı taqı cümle oğlanları helāk bol dierse, bu İblīs la'ın bu oğlanlarınğ dāyası şūratıñğa bolup keldi (7) taqı Ayyüb peygāmbar 'as'qa feryād ve navḥa qıldı erse, Ayyüb Peygāmbar 'as: Ne boldı? tēp su'āl qıldı erse, (8) ol dāya aydı kim: Yā Ayyüb, ew yıqıldı taqı cümle oğlanlarınğ helāk boldı, tedi erse, hēç ceza' taqı feza' (9) qılmadı taqı aydı kim: Cümlesini Haq te'ālā bērip turur erdi, Haq tut aldı. Bērgen taqı ol turur, alğan (10) taqı ol turur tēp *al-ḥamdu li'llāh* tēp, Tanğrıqa ḥamd ve şenā qıldı taqı namāz qılu başladı erse, İblīs la'ın bu ḥālatnı (11) kördi erse, mütehayyir boldı. Yana kök 'ālamıñğa mindi erse, ferışteler aydılar: Ey mel'ün, kördünğ-mü Ayyüb (12) peygāmbar 'as neteg şabur qıldı? tēdiler erse, İblīs aydı kim: Her ayna teni sağ turur. Oğul qız taqı ḥāşil (13) bolğay, māl taqı ḥāşil bolğay. Eger Tanğrı te'ālā mañğa Ayyübnuñğ teninge musallaṭ qılsa erdi, men anıñğ teninge ig (14) bērse erdim, nazar qılğay erdim kim ceza' qılır-mu, yā taqı yoq mu, tēp aydı erse, Haq te'ālādın ḥitāb keldi kim: (15) Yā İblīs, sañğa Ayyüb teninge taqı musallaṭ qıldım; meger köñginge taqı tilinge qatılmağıl, tedi erse, İblīs 'al (16) keldi, Ayyüb peygāmbar qatıñğa. Baqar, Ayyüb peygāmbar 'as secde içinde erdi. Burnı astıñğa kirip burnıñğa (17) ürmiş erdi, cümle teninge 'illet münteşir boldı taqı teni cümlesi şıştı taqı kiçik tuttı; tırnaqları birle qaşıyur [331] (1) erdi, tırnaqları taqı tüşti. Bolmasa, saqsıq birle ança qaşıdı kim tenleri teşildi taqı qaparçuqlar bolup (2) etleri çüridi taqı on minğ qurt teninde peydā boldı erse, bu İblīs şehir ḥalqıñğa aydı kim: Bu Ayyübqa yaman 'illet (3) zāhir boldı. Bu el ḥalqıñğa sirāyat qılğay taqı cümle şehir ḥalqı ol 'illet birle mubtalā bolğay, tedi erse, Ayyüb (4) peygāmbar nı ḥatunı Raḥmat birle eldin çıqardılar. El tarafında bir ḥarāb tam bar erdi, anda qoydılar. Ayyüb (5) peygāmbar 'as hēç tā'atnı taqı 'ibādatnı taqı tesbīḥ ve tehlīlini qoymadı. Burunqıdın taqı ziyāda Haq te'ālāqa ḥamd (6) ve şenā aytur erdi. Ḥatunı Raḥmat

* Yazmada : *peygāmbarıñğ*.

** Yazmada : *cümlesini*.

hatun kündüz şeker halqınıñ tonlarını yuvar erdi taqı tegirmenlerini ögiyür erdi (7) taqı anlarqa hıdmat qılur erdi. Kêçe bolsa, êkegün eftar qılur erdiler. Bir kün hatunı Raḥmat hatun aytur: Yâ Ayyûb, (8) siz peygâmbar turur-siz, siziñ du'ânız mustacâb turur. Tañrı te'âlâdın şihhat ve şifâ tileseniz* taqı bu belâdın (9) qurtulsanız, burunqı tég bolsanız, tedi erse, Ayyûb peygâmbar 'as aydı: Haq te'âlâ manğa yetmiş yıl tendurust- (10) -luq bérdi, emdi taqı yetmiş yılqa tegi ig bérse, Haq te'âlâdın şifâ tilemegeymen. Ve eger yetmiş yıldın bu igim taqı (11) zaḥmatım ziyâda bolsa, andın sonğ tilegeymen, tedi. Bir kün İblîs 'al el halqıñğa aydı: Bu Ayyûbnuñ (12) hatunı siziñ ewlerinizke kirip siziñ işlerinizni qılur taqı ol barıp kêçe anıñ qanı irini** birle (13) bulaşıp siziñ ewünüzke kirse, anıñ igi sizlerke teggey, tedi erse, bu şeker halqı Ayyûb peygâmbar hatunını (14) yawutmadılar. Qayı qapugqa barsa, kigürmez erdiler. Kêçe keldi, elginde hêç neerse keltürmedi erse, Ayyûb (15) peygâmbar şabur qıldı. Ekinç kün taqı bardı yana ewlerke kigürmediler, hêç neerse bérmediler erse, quruğ, hâlî (16) elig birle keldi, bu Ayyûb peygâmbar qatında yığılayı başladı erse, Ayyûb peygâmbar aydı: Ey za'İfa, şabur qılğıl, (17) işimiz inğen qatığ boldı. Bolğay kim feraḥ bolsa, şabur qılğıl, yığılamağıl, tedi. Üçinç kün taqı şekerke bardı, [332] (1) aḥşamqa tegi qapuglarını kezdi, hêç kimerse, ewke yawutmadı. İnğen qadğuluğ bolup barurda İblîs (2) 'al âdemî şüratinga bolup keldi taqı aytur: Ey za'İfa, nişe yığılayur-sen? tedi erse, Raḥmat (3) aydı: Ayyûb peygâmbar üç kün boldı kim ta'âm tenâvul qılmışı yoq taqı inğen qatığ turur, tedi erse, (4) ol aydı: Men sañğa êkki etmek béréyin, sen manğa örülmiş saçınıñ bérğil, keseyin, tedi erse, Raḥmat aydı: Bu (5) êkki örülmiş saçım birle Ayyûb peygâmbarı yerindin qopmışda bu saçlarımı tutup qopar. Sana neçük (6) béréyin? tedi erse, İblîs aydı: Ne ziyân qılğay? Elginğ tutup qoparğaysen, tedi taqı: Qaç eyyâmda bütgey, (7) tedi erse, Raḥmat aydı: Hele andağ qılğıl, tedi erse, İblîs 'al êkki etmek bérdi taqı êkki örülmiş saçını (8) kesti. Andın sonğra taqı Ayyûb peygâmbarqa barıp aydı kim: Hatunuñ yaman işte tuttılar taqı êkki örülmiş saçını kestiler, (9) tedi erse, Ayyûb peygâmbar 'as aydı: Neteg qılğay ol bu işni? Ol Ya'qûb peygâmbar uruğındın turur. Ol (10) aydı: Hatunuñ inğen açmış. Halâyıqlar neerse bérmemişler. Êkki etmek üçün yaman iş qılur erken tutup (11) saçını kesip turur[lar]. Uşbu sâ'at kelse, körgeysen, tedi erse, Ayyûb peygâmbar qatığ qadğurdı. Mâlı, tawarı (12) zâyî' bolmışta hêç qadğurmadı, oğlı qızı vefâtı bolmışta hêç qadğurmadı, yeti yıl taqı yeti ay (13) taqı yeti kün taqı yeti sâ'at sökellik birle mubtalâ bolmışta hêç qadğurmadı, velikin hatunı bu fâhişa (14) işni qıldı tég eşitti erse, bu işke qatığ qadğurdı. Bir sâ'at keçti taqı Raḥmat keldi taqı êkki etmek keltürdi (15) erse, Ayyûb peygâm-

* Yazmada : tilemez-siz.

** Yazmada : irinli.

bar aydı: Yâ Raḥmat, êkki saçınğ bérğil, turayın taqı ḥācatımğa barayın, tēdi erse, Raḥmat aydı: (16) Êkki saçımni bérdim taqı bu êkki etmekni aldım. Üç kün boldı kim sen taqı men, êkegün aç turur-miz, hēç neerse (17) tenāvul qılmuşımız yoq. Ol cihettin öngin iş tapmadım erse, mundağ qıldım, tēdi erse, Ayyüb peygāmbar aydı: [333] (1) Kim saçnı satğın almış bar kim sendin algaylar. Sēni fāḥiṣa qıldı taqı saçın kesti[ler] tēp aydılar, tēdi erse, (2) ol yığlayu başladı erse, Ayyüb peygāmbar aydı: Vallāh eger Taṅrı te'ālā maṅga ṣiḥḥat bérse, saṅga yüz yığaç (3) urğaymen, tēdi. Taqı ol kēçe taqı êkegü ta'ām tenāvul qılmadılar. Ol Raḥmat erteke tegi yığlayu keçti. Ayyüb peygāmbar (4) taqı erteke tegi yığlayu keçti taqı ḥātırı inğen ṣikeste boldı taqı Ḥaq te'ālāqa sığındı taqı aydı: Yâ Rebbi, (XXI : 83) *مَسْنَى الْضُرَّانِ اِرْحَمِ الرَّاحِمِينَ* Ey Perverdigārum, ėmdi maṅga zarar ve meṣaqqat tēgdi. Sen raḥīm (6) sen, cümleke raḥmat qılğanlardın artuq raḥmat qılğan sen turur-sen, maṅga raḥmat qılğıl, tēdi erse, Ḥaq tebāraka (7) ve te'ālā du'āsını icābat qıldı taqı aydı: (XXXVIII : 44) *اِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَعِمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوْابٌ* Ma'nisi (8) ol bolur kim: Biz bu Ayyüb peygāmbarı ṣabur qılğan bulduq. Neme yaḥşı qul turur bu Ayyüb peygāmbar. Hemİşe (9) Rebbinge qayıtğan turur. Ṣiḥḥat hālında taqı Rebbi birle erdi, sōkellik hālında taqı Rebbi birle turur, tēp Ḥaq te'ālā (10) Ayyüb peygāmbarı ögdi. Ertesi Cebre'īl 'as keldi taqı aydı: Yâ Ayyüb, ėdñğ celle celāluhu saṅga salām bérdi (11) taqı biṣārāt saṅga bolsun kim burunqı quvvatınğdın yaḥşıraq quvvat bağışladı taqı burunqı teninğdın yaḥşı- (12) -raq ten 'atā qıldı taqı sağ adaqınğı yerke urğıl taqı bir çeşme çıqğay, ol çeşme içinde ğusl (13) qılğıl, tēdi erse, Ayyüb peygāmbar taqı andağ qıldı erse, cümle igi 'illeti zāyıl boldı, tendurust boldı taqı Cebre'īl (14) 'as aydı: Yâ Ayyüb, ḥatununğ Raḥmat ḥatun zinā qılmadı taqı zinā qılmaqğa i'tiqādi taqı yoq. Ol saṅga (15) ḥabar bérğen Şeyṭān erdi. Antqa tutulmağıl, yüz yığaçnı bir yerke bağlap bir qata ḥatununğqa urğıl, antqa (16) tutulmağaysen, tēdi taqı ḥatunı qağğı ḥasrat birle şherke barıp turur erdi. Ol şher ḥalqı taqı anı yawutmaz erdiler (17) kelmekke. Ayyüb peygāmbarın uwtanur erdi. Mütēḥayyir bolup qaldı. Velikin endİşe qıldı kim: Eger barmasam, yırtğan [334] (1) cānvarlar kelip anı helāk qılmasunlar, tēp şefaqt qılıp keldi. Baqar, bir kimerse aq ton keçmiş, (2) saçnı tarayur. Raḥmat aydı: Ey 'azīz, munda bir sōkel bar erdi, qayda bardı? Cānvarlar mü yırttı yâ taqı kişiler mü (3) bu yerdin kēterdiler? Ne aḥvāl boldı? Hēç bildinğiz mü kim qayda bardı? tēp yığlayu başladı erse, Ayyüb peygāmbar (4) aydı: Ol sōkel tēgeninğ neteg kişi erdi? tēdi erse, Raḥmat aydı: Sağlıqında sizke oḥşayur [erdi], tēdi erse, (5) Ayyüb peygāmbar aydı: Yâ Raḥmat, ol sōkel tēgeninğ men turur-men, tēdi. Qışşanı aṅga aytı bérdi erse, ol taqı (6) sewündi, Andın sonğ Cebre'īl 'as aydı: Yâ Ayyüb, ol ėw içindeki ölgen oğlanla-

rıŋqa bargıl (7) taqı du'ā qılğıl; Həq te'ālā cümlesini tırgüzsün, tēdi erse, Ayyüb peyğāmbar taqı za'ıfası birle ol ew qatıŋa (8) bardılar taqı du'ā qıldılar erse, ol on oğlanlar cümlesi tirildi, yana Cebre'ıl aydı: Çıqğıl, ekin yeringe (9) bargıl, tēdi erse, hatunı, oğlanları birle ekin yeringe bardılar. Həq te'ālā qudratı birle ekindügdin aḥşamqa (10) tegi altundın çekürge yağıdurdı, cümlesini yığıdılar. Bir çekürge bu ekindin qaçmış erdi. Ayyüb peyğāmbar (11) anı qavdı taqı tuttı erse, ferışte aydı: Munça çekürge Həq te'ālā saŋa rüzı qıldı. Bu bir çekürge nişe qavduŋ (12) tēdi erse, Ayyüb peyğāmbar aydı: Həq te'ālānıŋ 'atāsını 'azız tutmaq kerek, tēdi taqı cümle çekürge nişe yığıdı (13) taqı burunqıdın aḥvālı yaḥşıraq boldı. Yana on oğul qız Həq te'ālā rüzı qıldı.

TÖRTİNÇ BĀB

(14) Həq te'ālā həzratının yıratğu yawuz 'amallar beyānı içində turur.

AVVALQI FAŞL

Nəhaq qan tökmekniñg āfatı (15) içində turur.

İmām Bağavī *rahmhi* Meşābİh atlıg kitābında bu hədişni keltürmiş. Hədiş bu turur:

(16) عبد الله بن مسعود رضى الله عنه أنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يخل دم امرؤ مسلم يشهد (17) ان لا إله الا الله و انى رسول الله إلا باحدى ثلاث النفس بالنفس والثيب الزاني والمارق لدينه التارك للجماعة

[335] (1) Bu hədiş ma'nisi ol bolur kim: Tanrı te'ālānı birlegen taqı men Resūlnı haqlağan musulmān kişiniñg qanı revā bolmaz, (2) meger üç neerse neerse birle; ol üç kim ol musulmāndın kelmiş bolsa, şerī'atta anıñg qanı həlāl bolur. Bir kimersen (3) nəhaq yerde öltürmüş bolsa, yā taqı hətunı bar erken zinā qılsa, yā taqı musulmān bolmuşdın soñg kāfir (4) bolsa, bu üç yerde musulmānnıñg qanı həlāl bolur. Şerī'atta öltürmək revā bolur, mundın öñgin yerde öltürmək (5) revā bolmaz, tēp aydı.

Miqdād ibnū'l-Esved *razhu* su'āl qıldı Peyğāmbardın taqı aydı: Yā Resūlallāhi, mañga xəbar (6) bərgil kim, eger bir kāfirğa satğasam taqı əkegü uruşsaq taqı ol menim əlgimni qılıç birle urup (7) kesse, andın soñg men taqı añar qılıç birle həmlə qılsam, ol mēndin qorqup bir da-raht quytusınga sığınıp (8) kelime-i şəhādət aytıp musulmān bolsa, əmdi men anı öltüreyin-mü yā taqı yox mu? tēp su'āl qıldı erse, Peyğāmbar 'as (9) aydı: Ol kāfir kelime-i şəhādət keltürmüşdin soñg öltürsəñg, sen anıñg tēg kāfir bolur-sen, tēdi erse, Miqdād (10) ibnū'l-Esved aydı: Yā Resūlallāhi, menim əlgimni kesti, añar hēç neerse kelmez-mü? tēp aydı erse, Peyğāmbar 'as (11) aydı: Ol vaxtın kim əlginəni kesti, ol vaxtın kāfir erdi. Qaçan kim musulmān boldı erse, cümle yazuqları (12) qalmadı anadın tuğmış tēg yazuqsuz boldı, tēp aydı.

Asāma bin Zeyd aytur *razhu*: Peyğāmbar 'as Cemīne (13) qabīla-sınga ıda bērdi kim: 'Anları İslāmqa ündegil. Eger musulmānlıqı qabūl qılmasalar, bizke boy bērip yilliq (14) cizye bērseler, uruşmañg. Ve eger aysalar kim: Musulmān taqı bolmaz-miz hem taqı sizlə boy bērip yilliq

taqı bérmez- (15) –miz téseler, uruşuñg, tęp fermānladı. Asāma aytur: Uruşur hālda men kāfirğa süngü kezlep* urmaqğa (16) qaşd qıldım erse, ol kāfir aydı: *lā ilāha illā'llāhu* tēdi erse, men süngü birle sançtım taqı anı öltürdüm. Andın (17) soñg Peyğāmbar hıdmatına keldim taqı su'al qıldım erse, Peyğāmbar 'as gāzab qıldı taqı aydı: Yā Asāma, musulmān [336] (1) bolmışdın soñg öltürmek revā bolmaz erdi. Nişe öltürdüñg? tęp mañga qatıg sözledi erse, men aydım: Yā Resūlallāhi, (2) ol kāfir ölümün qorqup kelime-i şēhādat aydı, tęp aydım erse, Peyğāmbar 'as aydı: Sen ne bildiñg anıñg hālını? (3) Köñglini yarıp mu baqtıñg? tēdi. Cundub aytur *raḡhu*: Peyğāmbar 'as aydı: Qıyāmat kün bolsa, ol (4) kelime-i şēhādat birle Haq te'ālā hāzratına kelse taqı aysa: Yā Rebbī, men musulmān bolmışdın [soñg] bu Asāma mēni (5) öldürdi tēse, nē qılğaysen? tęp üç qata gāzab birle aydı erse, Asāma hēç neerse tēmedi. Andın soñg (6) aydı kim: Ey yārānlarım, biliñg, āgāh boluñg, qayu bir kimerse kāfirni öltürse, andağ kāfir kim padşāhqa boy bērip (7) yıllıq qabūl qılmış bolsa, ol öltürgen kimerse uçtmaḡ yıdığını yıdlamağay, nēceme kim yıdığı yetmiş (8) yıllıq yerdin kelür bolsa. Mundın ma'lūm bolur kim kāfir musulmān birle yaraşmışdın soñg anı öltürse, qorquğ (9) bar ermiş, hāşşa kim mu'min musulmānnı öltürse, 'uqubatlar bolğay.

Peyğāmbar 'as aydı: Qayu mu'min (10) ve muvaḥḥid özinı bıçaq birle öltürse yā taqı tağ başıdın özinı kemişse yā taqı ağı içip özinı öltürse (11) yā taqı boğup özinı öltürse yā taqı qarnına bıçaq sançıp [özinı] öltürse, ol kimerse tamuğluğ turur, Haq te'ālā (12) gāzabına sezā bolup 'uqubatinı şāyiste bolğan turur, tęp aydı.

Abū Sa'īd taqı İbni 'Abbās taqı Abū Hureyre (13) *raḡhu* bu üç şāḡāba aydılar kim: Peyğāmbar 'as ḡabar bērü andağ yarlıqadı kim: Eger cümle ferīşteler taqı (14) yer yüzindeki cümle ḡalāyıqlar yığlışıp ittifāq qılıp bir mu'minni öltürür bolsalar, Haq *ttt* cümle- (15) –sini yüzün quyu tamuğqa kemişgey, tęp aydı.

Peyğāmbar 'as aydı: Qaçan kim qıyāmat [kün] bolsa, *āvş* (16) Haq *ttt* avval ḡükm kim ḡalāyıqlar üze qılğay, mazlūmlarınñ nāḡaq qanı kim tükülmüş bolğay, anıñg (17) içinde ḡükm qılğay, andın soñg öñgin ḡükmler qılğay, tęp aydı.

Yana Peyğāmbar 'as aydı: Dünyāda kim kim [337] (1) zulm birle öldürülür bolsa, ol mazlūmnunñ qanıdın bir ülüş Ādam peyğāmbar 'as oğlu Qābīl üze bitilür, (2) anıñg üçün kim zulm birle öltürmekni avval Qābīl sūnnet qoydı. Anıñg sebebi ol erdi: İbni 'Abbās *raḡhu* aydı: (3) ḡavvā *raḡhā* bēş yüz qata oğlan keltürdi. Tegme bir tuğurmuşda ekiz oğlan tuğrur erdi. Biri (4) erkeq taqı biri qız 'ayāl tuğrur erdi kim cümlesi miñg oğlan

* Yazmada: *kizlep*.

bolur. Taqı bir qarında êkiz oğlan tuğmışdın (5) soñg êkki yıl keçer, andın soñg taqı bir êkiz tuğar erdi. Taqı Tañrı te'âlâ hûkmi Âdam peygâmbarqa ol erdi kim bir qarındaqı (6) tuğurğan erkek oğlanqa taqı bir qarındaqı tuğqan qızını cüftlendürgil, tēp. Avval tuğğan oğul atı Qābīl (7) erdi, anıñg êkizi 'ayālınıñ atı Aqlīmā erdi. Taqı êkinç yıldın soñg tuğğan oğul atı Hābīl erdi taqı anıñg êkizi (8) 'ayālınıñ atı Labūzā erdi. Qaçan kim bu törtegü boyğa yettiler erse, Haq te'âlâ fermānı boldı Âdam peygâmbarqa kim: Qābīlqa (9) Labūzānı cüftlendürgil taqı Hābīlqa Aqlīmānı cüftlendürgil, tēp. Âdam peygâmbar Qābīlqa aydı kim: Haq te'âlâ fermānı (10) ol turur kim Labūzānı cüftlenseñg taqı qarındaşınıñ Aqlīmānı Hābīlqa bērsenğ, tēdi erse, Qābīl aydı: Hābīlning qarındaşı (11) Labūzā inğen zişt bēmeze cemālsız turur taqı menim qarındaşım Aqlīmānı anğar bērmez-men, tēdi erse, Âdam peygâmbar 'aleyhi (12) 's-salām aydı: Andag erse, êkegü taqı qurban keldürünğ. Qayu birinğiz qurbānını Haq *tvt* qabūl qılsa, ol cüftlensün, (13) tēdi erse, Qābīl êkinçi erdi. Aşlıqlarında yamanraqını keltürdi taqı bir yerde qoydı. Taqı Hābīl yılqı qara êdisi (14) erdi. Qoylarıdın semüzrekinı keltürüp qoydı taqı bir pāra yağ keltürdi taqı ol qoy qatında qoydı. (15) Ot keldi taqı Hābīl qoyını, yağını aldı taqı qabūl qıldı taqı Qābīlning aşlıqını qabūl qılmağı erse, Qābīl (16) Hābīlqa ḥasedlig boldı. Andın soñg Âdam peygâmbar 'as Ka'beke ziyārat qılğalı bardı erse, Qābīl, Hābīl (17) qatınğa keldi taqı aytur: Yā Hābīl, mēni barça ḥalq 'ayb qılurlar kim seniñ tã'atınıñ taqı qurbānınıñ Haq te'âlâ qabūl [338] (1) qılmağı, tēp. Êmdi men sēni öltürür-men, tēdi erse, Hābīl aydı: Sen mēni öltürsenğ, men sañğa (2) êlgimni sunmaz-men, qatılmaz-men, Tañrı te'âlādın qorqar-men, tēdi. Yana bir kün keldi, baqar Hābīl yatıp uyquğa (3) barıp turur. Bu Qābīl bir uluğ taş aldı taqı Hābīlning başına urmış erdi. Başı yançıldı taqı vefātı (4) boldı erse, 'ālam qarañqu boldı, qatığ yēl qoptı, 'Âdam peygâmbarınñ oğlanlarıdın keğikler* taqı quşlar (5) qaça başladılar. Qaçan kim Hābīl qanı yerke tegdi erse, yerlerning ba'zısında tapuzluq zāhir boldı taqı (6) mēvelerde hem açığıq zāhir boldı taqı tã'āmlarda çürümek taqı müteğayyir bolmaq zāhir boldı taqı deryā- (7) -lar suwı açığı boldı. Âdam peygâmbar 'as Ka'beke ziyārat qılur erken 'ālam yaruq erdi. Nāğāh 'ālam (8) qarañqu boldı taqı qatığ yēl qoptı erse, Âdam peygâmbar 'as Cebre'ılke ayıttı: Yā Cebre'ıl, bu ne aḥvāl turur? Bu (9) mūnevver 'ālam zulmānı boldı, tēdi erse, Cebre'ıl 'as aydı: Yā Âdam, oğlunğ Qābīl, Hābīlni öltürmek (10) şūmluqıdın 'ālam mununğ teg müteğayyir boldı, tēdi erse, Âdam 'as ta'ziyat tuttı taqı yığladı taqı (11) üküş qağğurdi. Andın soñg Âdam peygâmbar 'as yüz yılqa tegi külmedi. Andın soñg Qābīl, Hābīlni arqa- (12) -sınğa köterip üç kün tuttı, nē qılmaq kerek bil-

* Keyikler yerine aşırı doğrucu (hyperkorrekt) biçim.

mez erdi. Haq *tvt* êkki qarğanı ıda bérđi. Bu êkki (13) qarğa biri [biri] birle uruştar taqı biri birini öltürdi. Ol öltürgen qarğa tumşuqı birle yer qazdı taqı ölgen (14) qarğanı yerke kömdi erse, Qâbıl muni kördi erse, ol taqı yer qazdı taqı Hâbılını kömdi*.

Muhammed bin 'Alî't-Tirmizî (15) aydı *rahmî*: Ādam peygāmbar 'as qaçan kim uçmağ içinde buğdaydın yemiş erdi taqı ol (16) buğdaynıñ quvvatı birle Havvāğa şuhbat qılmış [erdi], andın bolğan Qâbıl erdi, tēp aydı. Taqı Ye'cūc Me'cūc qavmı (17) taqı Qâbıl neslidin turur, tēp aymış.

Vāqidî aydı: Qaçan kim Qâbıl, Hâbılını öltürdi erse, teni cümlesi [339] (1) qarardı. Bu dünyadaki** hindūlar taqı hābeşler cümlesi anıñ uruğdın turur, tēp aydı.

Qaçan kim Ādam peygāmbar (2) 'as Ka'bedin qayıttı erse, cümle oğlanları istiqbāl qılu qarşu bardılar. Hâbılını körmedi erse, su'āl (3) qıldı kim: Hâbıl mañğa nişe qarşu kelmedi? tēp aydı erse, aydılar kim: Ol yazuqluğ turur, anıñ üçün (4) bizke kelmedi, tēdiler erse, Ādam aydı kim: Sizler yalğan aytur-siz, anıñ habarını mañğa Cebre'ıl bildürüp (5) turur, tēdi taqı Qâbılğa la'nat qıldı taqı aydı: Yā Rebbî, bu Qâbılını sen helāk qılğıl, tēdi erse, Qâbıl qaçtı (6) taqı şahrāqa çıqtı. Haq te'ālā êkki ferîşteni ıda bérđi. Ol êkki ferîşte ol Qâbılınıñ adaqını tutup yeti qata (7) bu dünyāni tezgindürdiler cümle a'zaları pāra pāra boldı.

Benū İsrā'ıl içinde bir kimerse bar erdi. (8) Üküş mālīg erdi taqı bir qızı bar erdi. Şāhib-cemāl erdi, taqı bu kimerseñiñ qarındaşınıñ oğlı bar (9) erdi, bu qızğa 'āşiq erdi taqı dervîş erdi. Nēçeme bu 'ayālını tilese, atası ol qarındaşı oğlığa (10) bérmez erdi. Bu oğul endîşe qıldı kim: Bu 'ammumını öltürsem taqı munuñ mālını alsam, hem taqı qızını alsam, (11) tēp qaşd qıldı. Taqı bir kün 'ammı qatıñğa kirdi taqı aytur: Ey 'ammum, falān yerde kār vān kelmiş. Êkegü barsaq (12) taqı benim üçün metā' alu bērsenğiz sizke ħurmet qılıp tururlar taqı mañğa bérmezler, tēdi erse, 'ammı taqı (13) bardı. Qaçan kim Qaydūm atlığ yerke yettiler erse, bir taş aldı taqı bu oğul 'ammını ol taş birle öltürmiş erdi. (14) Ol 'ammınıñ başı yañıldı taqı öldi. Bu oğul tonını yırttı taqı feryād qılu êwke keldi taqı aydı kim: Qaydūm (15) atlığ yerde 'ammumını öltürmişler, tēp yığlayu keldi erse, bu ölgen taqı qarındaşınıñ oğlı hem bar erdi (16) taqı öñgin yaq yawuqları cümlesi aydılar kim: Muni sen öltürüp turur-sen, tēp tuttılar taqı Musā peygāmbarğa (17) elettiler erse, Musā peygāmbar 'as andın sordı erse, avval tandı kim: Bu 'ammumını öltürmedim, tēp aydı erse, [340] (1) cümlesi Musā peygāmbardın derĥōst qıldılar kim: Yā Mūsā, Rebbünğdin tilegil kim bizke ħabar bērsün, (2) bu ölgenni kim

* Yazmada: kömdi erse.

** Yazmada : dünyāda kim.

öltürdi, tēp derhōst qıldı erse, Musā peygāmbar Hāq te'ālāqa munācāt qıldı (3) aydı: Yā Rebbī, munlarğa beyān qılğıl kim bu ölgenni kim öltürdi, tēp munācāt qıldı erse, Hāq te'ālādın (4) fermān keldi Mūsā peygāmbarqa kim: Buyurğıl munlarğa kim bir inek boğuzlasunlar taqı ol inekniñg tili (5) birle ol ölgenni ursunlar. Ol tirilgey taqı özi hābar bergey, tēdi erse, Mūsā peygāmbar qavmı (6) aydı: Yā Mūsā, bizke maşhara mu qılur-sen? tēdiler erse, Mūsā peygāmbar aydı: *Wa'l-ayāzu billāhi*, peygāmbar kimerse maşhara (7) qılmaq revā bolmaz, tēdi erse, qavmı aydılar kim: Yā Mūsā, bu inekniñg yaşı ne miqdār gerek? tēp su'āl qıldı- (8) -lar erse, Mūsā peygāmbar 'as aydı kim: Bu inek hem yigit taqı kerekmez hem qarı taqı kerekmez, orta yaşlıg (9) gerek, tēdi. İbni 'Abbās aydı *raḡhu*: Eger Benū İsrā'īl Mūsā peygāmbarın inek yaşını sormadın bir inekni (10) boğuzlasalar erdi, maqşūdı hāşıl bolğay erdi. Velikin özlerine zaḡmat arturdılar. Tegme bir (11) su'āl qılmaşlarında Mūsā peygāmbar taqı Hāq te'ālā fermānı birle bir şifatnı arturdu. Bu ma'nīdin ötrü (12) şaḡbalar Peygāmbar 'as'dın üküş su'āl qılmaz erdiler. Benū İsrā'īl Mūsā peygāmbarın yana su'āl (13) qıldılar kim: Yā Mūsā, bu inekniñg yaşı bizke ma'lūm boldı, velikin bu inekniñg rengi neteg turur? tēp su'āl (14) qıldılar erse, Mūsā peygāmbar 'as aydı. kim: Bu inekniñg rengi sarıg turur, velikin qaramtul sarıg turur. Anıñg sarıg- (15) -lıqıñğa baqğan ta'accub qılur, tēdi erse, yana su'āl qıldılar kim: Bu inekniñg yaşı ma'lūm boldı taqı rengi (16) ma'lūm boldı, velikin bu inek işlegen inek mü turur yā taqı şaḡrāda otlağan inek mü turur? tēp su'āl qıldılar (17) erse, Mūsā peygāmbar 'as aydı: Şaḡrāda işlegen inek ermez, velikin şaḡrāda otlağan inek turur taqı teninde [341] (1) aq tap bar taqı qara tap yoq turur, taqı 'aybı hem yoq, tēdi erse, bu şifatlıg inekni bir kimerse buldılar (2) velikin öñgin yerde bulmadılar. Bir ferīşte ādam şūratıñğa kelip ol inek eşsinge aydı: Bu şifatlıg (3) inekni hēç bulmadılar, meger sende bar. Zīnhār ve zīnhār bu inekni anlarğa satmağıl, meger bu inekniñg köni (4) toluğ qızıl altun bērseler, andın soñg satğıl, tēp aydı. Bu işke sebeb ol erdi kim Benū İsrā'īl içinde (5) bir şāliḡ kimerse bar erdi taqı anıñg nārasıda bir oğlı bar erdi taqı ol şāliḡ kimerseke ecel yawudı erse, (6) éwinde bir buzağı bar erdi, ol buzağını bardı taqı şaḡrāda bir orman içinde qoydı taqı aydı: Yā Rebbī, bu (7) buzağını sañğa ispārladım. Oğlum ulğaymıştı muni sen añğa rüzī qılğıl, tēdi taqı qayıttı. Bu oğul (8) ulğaydı. Atası tēg şāliḡ qoptı. Arqası birle otun keltürür erdi taqı ol otunı satar erdi taqı anıñg (9) bahāsını üç ülüş qılur erdi: Bir ülüşini dervīşlerke şadaqa qılur erdi taqı ekki ülüşini anası birle (10) tenāvul qılur erdi. Taqı kēgeni hem üç ülüş qılıp turur erdi, bir ülüşini uyur erdi taqı bir ülüşini tāt (11) qılur erdi taqı bir ülüşini anası başı qatında olturur erdi. Bir kün anası aydı: Ey oğlum, her kün otun keltür- (12) -mekdin taqı mañğa ḡdmat qılmaqdin emgendiñg. Atañg mañğa aymış erdi kim: Falān şaḡrāda bir

buzagunı Həq (13) te'ālāqa ıspārladım erdi. Eger oğlum ulğaysa, ol şahrāka bargay taqı ol buzagunı Ƨalab qılğay, tēp (14) aymış erdi. Ėmdi kerek kim barsaŋg taqı ol buzagunı Ƨalab qılsaŋg. Eger Həq te'ālā rūzī qılsa, anı tutsaŋg (15) taqı satsaŋg, rūzgārıŋgqa meded bolsa, tēdi erse, oğlı aydı: Andağ qılayın, tēdi erse, anası aydı: Ey oğlum, (16) ol buzagu ėmdi uluğ inek bolmış bolğay. Munça yıldın berü şahrāda otlamışda saŋga netēg boy bērgey? (17) Velikin ol inekni kōrsaŋg, ayğıl: Ey İbrāhīm peygāmbarnıŋ taqı İsmā'ıl peygāmbarnıŋ taqı İshāq peygāmbarnıŋ Rebbi, [342] (1) bu inekni maŋga qaytargıl, tēp du'ā qılğıl taqı qatıŋga bargıl. Bolğay kim saŋga boy bērse, tēdi erse, oğlı (2) taqı andağ qıldı erse, ol inek hēç qaçmadı tek turdı erse, bu oğul taqı ol inekni tuttı taqı keldürdi (3) erse, anası aydı: Ey oğlum, bu inekni bāzārqa eletgil taqı satğıl, tēdi erse, oğlı aydı: Ey ana, nēçeke (4) satayın? tēdi. Anası aydı: Üç altuŋga alsalar, bērgil, tēdi. Bu oğlı ol inekni ėletürde ferīşte ādemī (5) şūratıŋga bolup kelip aydı erdi ol söznı. Bu oğul taqı anasıŋga aydı kim: Ey ana, men bu inekni keltürürde (6) bir kimerse aydı kim: Ey yigit, zīnhār ve zīnhār bu inekni satar bolsaŋg, terisi toluğ qızıl altuŋga bērseler, (7) satğıl, andın eksükke satmağıl, tēp aydı erse, anası aydı: Andağ qılğıl, tēdi erse, oğul taqı andağ qıldı. (8) Benī İsrā'ıl içinde rāzī boldılar taqı ol inekni boğuzladılar taqı terisini qızıl altun birle tolturup (9) ol oğulqa bērdiler erse, ol taqı anasıŋga kelip aydı erse, anası taqı sewündi. Andın soŋ ol inekniŋ (10) tili birle ol ölgenni urdılar erdi. Həq te'ālā fermānı birle ol kişi tirildi taqı aydı kim: Mēni falān öltürdi, (11) tēdi taqı yıqıldı, cān bērdi. Burunqı teg boldı erse, tuttılar ol öltürgenni taqı öltürdiler. Māldın (12) taqı maħrūm boldı qızdın taqı maħrūm boldı.

Bir ħalīfa bar erdi. İŋgen zālīm erdi. Atı Haccāc erdi. Anıŋ (13) zamanasında bir 'ālim bar erdi. İŋgen zāhid taqı pārsā erdi. Üküş şahābalarını körüp anlar ħıdmatında bolmış (14) erdi. Atı Sa'īd [ibnū] Cebīr erdi *razhu*. Bu Sa'īd ħalīfeke üküş va'z u naşīhat qıldı. Hēç anıŋ va'zını (15) qabūl qılmağı erse, ol Sa'īd ibni Cebīr aydı: Ėmdi bizlerke bu ėlde turmaq bolmaz. Erte kēçe bu zālīmniŋ zulmını (16) eşitür-miz taqı hēç naşīhatımızın eşitmez, hemīşe ħātırımız mundın mungiz bolur, tēp aydı taqı ėldin çıqtı (17) taqı şahrālarda, tağlar üŋgürinde turur erdi, ot kökin yēp tē'at ve ħibādat qılur erdi. Bir kün Haccāc [343] (1) sorar vezīrleringe kim: Sa'īd-i Cebīr bu ėlde bar mu? tēp aydı erse, aydılar: Sa'īd-i Cebīr üküş zamāna boldı kim (2) bu ėldin çıqmış. Haccāc aydı kim: Ne üçün çıqmış? tēdi erse, vezīrleri aydılar kim: Andağ aymış kim: Bükündin (3) soŋ bizlerke bu zālīm ėli içinde turmaq bolmaz, tēmiş taqı çıqmış, tēdiler erse, Haccāc ħazāblandı (4) taqı aydı: Ol maŋga neteg zālīm tēp aymış? Barıŋlar, qayda tapar bolsaŋızlar, keltürüŋler ėlgi adaqını bağlap, (5) tēdi; ve eger keltürmeseniz, sizlerni helāk qılğay-men, tēp tefzī' qıldı erse, anlar aydılar kim Vāsiť şehringe (6) yawuq şahrāda

bir gâr içinde turur; yalıñg baş, yalıñg adaq tağlarda yöriyür; kârvân halqını körer bolsa, (7) qoy böridin neteg kim qaçar bolsa, ol taqı halâ-yıqdın andağ qaçar, tédiler. Taqı ol turğan yawuqda bir tağ başında (8) bir şavma'a bar, ol şavma'a içinde bir rāhib bar, ol rāhib taqı anı körer, anıñg birle taqı sözleşür, tēp habar (9) bērdiler erse, bu kimerseler bardılar, Vāsiṭ şahrâlarında tağ başında ol şavma'anı kördiler taqı ol (10) rāhib qatıñğa barıp Sa'īd ibnü Cebīrni sordılar erse, ol aydı kim: Uşbu şahrâlarda yöriyür taqı kēçe bolsa, (11) yığlamaqınıñg āvāzını taqı tesbīḥ ve tehlīl āvāzını eşitür-men, mañga taqı ol inġen mu'nis turur, tēdi erse, bardılar. (12) Baqarlar namāz qılu turur. Namāzını tamām qıldı erse, bu kimerseler salām qıldılar, ol taqı cevāb aydı. Andın soñg (13) aydılar kim: Sizni ḥalīfa ündeyür, tédiler erse, ol aydı: Men halīfa birle işim yoq, barmaz-men, tēdi. Munlar (14) aydılar: Eger barmasañg, elġiñgni adaqıñgni bağlap keltürünġ ve eger keltürmeseñgiz, sizni helāk qılur-men, (15) tēp aydı. Ėmdi bizlerke vācib boldı kim sizni ḥalīfeke ēletsek, tédiler erse, aydı: Yā Rebbī, ḥayr qılġıl, (16) tēdi taqı turdı, munlar birle keldi taqı ol kēçe rāhib şavma'asında eglendiler erse, Sa'īd ibnü Cebīr aydı: (17) Men kēçe şavma'a taşında turayın, tēdi. Rāhib aydı: Bu yerde arslan bar, üküş kelürler, şavma'a içinde tursañgız [344] (1) yaḥşıraç bolġay, tēdi erse, Sa'īd ibnü Cebīr ol rāhibqa bu āyatnı oqıdı, *qt*: قل لن يصيبنا (2) إلا ما كتب الله لنا هو مولينا وعلى الله فالتوكل المؤمنون (IX: 51) Ma'nisi ol bolur kim: Ayġıl (3) yā Muḥammed, anı kim Tañġrı te'ālā bizlerke bitildi, bizlerke kelmedin çārası yoq. Erklig pađışāhımız Tañġrı (4) te'ālā turur. Ol Tañġrıġa mu'minlar tevekkül qılsun, tēdi erse, qop-tılar taqı cümlesi şavma'aġa kirdiler taqı (5) tün buçuqı boldı erse: Çıqıp bir baqalıñg, tēp çıqıp baqtılar erse, Sa'īd ibnü Cebīr namāz qılur, üzesinde nūr (6) zāhir bolmış, bir ṭarafı kökde turur taqı bir ṭarafı Sa'īd ibnü Cebīr üzesinde turur taqı arslanlar taqı öñġin yırtġan (7) cānvarlar kelip dört yanında baqıp yaturlar. Bu ḥālatnı bu kelgenler rāhibqa aydılar erse, rāhib taqı şavma'a- (8) -sıdın tüştı. Bu aḥvālını kördi erse, zunnārını bıraqtı taqı çaqırdı: *Aşhadu an lā ilāha illā'llāhu wa aşhadu an Muḥammadan* (9) 'abduhu wa rasūluhu tēp musulmān boldı erse, bu kelgenler aydılar kim: Yā Sa'īd, ėmdi hēç qorqmaġıl. Bu aḥvālını (10) ḥalīfaġa aytur bolsaç, sizni aġırlaġay taqı i'tiqādı qavī bolġay, tēdi[ler] erse, Sa'īd aydı kim: Menim tilekim (11) Ḥaq te'ālādın ol turur kim mañga şehādāt rüzī qılsa, anıñg elġinde şehīd bolsam. Bu uluġ sa'ādat turur. (12) Bolġay kim Ḥaq te'ālā mañga rüzī qılġay, tēdi. Taqı cümlesi Ḥaccāc qatıñğa keldiler taqı aydılar kim: Sa'īd ibnü Cebīrni (13) keltürdük. Destūr bolġay-mu kim andın körġen neerselerni aysaq? tédiler erse, Ḥaccāc aydı kim: Destūr yoq, (14) tēdi erse, aymadılar. Qaçan kim Sa'īd ibnü Cebīr ḥalīfanıñg öñġinde tikilip turdı erse, Ḥaccāc aydı: Atıñg ne turur? (15) tēp su'āl qıldı erse, özi aydı kim: Atım Sa'īd turur, tēdi. Ḥaccāc aydı kim: Seniñg atıñg şaqī turur,

têdi erse, (16) özi aydı kim: Kezzâb turur-sen, yalğan sözleyür-sen. Atam anam qoyğan at Sa'îd turur. Sen neçük şaqî tēp (17) aytur-sen? tēdi erse, Haccâc aydı: Sen maŋga neteg yalğançı tēgey-sen? tēdi taqı cellâdqa aydı kim: Qılıç birle [345] (1) urğıl taqı başın kesgil, tēp fermānladı erse, Sa'îd aydı: Rāzî men, seninŋ teg zālīm elginde şehîd bolsam, (2) benim devletim taqı sa'âdatım bolğay, tēdi taqı qıblağa qarşu ol-turdi taqı şehâdat kelimesi aydı taqı bu âyatnı (3) oqıdı, *qt*:
 أَنَّى وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (VI: 79)
 Ma'nîsi ol bolur kim: Yüzüm yōnendürdüm ol Taŋrı hâzratınğa kim yerni taqı köklerni yarattı (5) köni musulmân hâlında taqı men Taŋrı te'âlâqa ortağ qatğanlardın ermez-men, tēdi erse, Haccâc aydı: Arqa- (6) -sın qıblağa çewürüp öltürünŋ, tēdi erse, arqasın qıblağa çewürdiler erse, özi bu âyatnı oqıdı, (7) *qt*: (II: 115) وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ
 Ma'nîsi ol bolur kim: Maşriq (8) taqı Taŋrı te'âlâ mülki turur, mağrib taqı Taŋrı te'âlânınŋ mülki turur. Qayu yanga yüzünŋüzni çewürseŋiz (9) Haq te'âlâ rizâsı anda turur, tēdi erse, Haccâc aydı ol cellâdqa kim: Yüzini yerke basıp öltürgil, tēdi erse, (10) özi bu âyatnı oqıdı, *qt*:
 مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نَعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى (XX: 55)
 Ma'nîsi ol bolur kim: Ey âdam oğlanları sizlerni bu yerdin yarattuğ taqı sizlerni bu yerke qayturur- (12) -biz, tēp aydı. Cellâd qılıç birle urdı taqı mubârek boynını kesti. Şehîd boldı. Qaçan kim özi şehîd boldı (13) erse, bu habar Şeyh Hasan-i Başrîqa tegdi. Şeyh taqı aşâbları ta'ziyat tuttılar taqı üküş yıgladılar. Şeyh (14) ol qadğusı içinde erken Haccâcğa qarğadı taqı aydı: Yâ Rebbî, ol zālīm Haccâcnı qatıg tutğıl, tēdi taqı (15) yârân-ları âmîn tēmiş erdiler, derhâl Haccâcnınŋ teni şişdi taqı başındın ada-qınğa tegi uluğ başlar (16) çıqtı. Qırq kün qarârsız bolup feryâd qılu çaqırur erdi. Qırqınç kün öldi erse, uluğlardın biri (17) tüşinde Haccâcnı kördi. Êkki elgi zincîr birle boynınğa bağlanmış 'azâb ve 'uqûbat için-de turur. Bu körügli [346] (1) aydı: Yâ Haccâc, ahvâlınŋ neteg turur? tēp su'âl qıldı erse, Haccâc aytur: Körür-sen, ahvâlnı sormaq né hâcat? (2) Velîkin saŋga ma'lûm bolsun kim qayu kimer seni kim nâhaq yerde öltürmiş erdim, mēni taqı munda bir qata (3) öldürdiler; velîkin Sa'îd ibnû Cebîr üçün mēni yetmiş qata öldürdiler, tēp cevâb aydı. Yâ Rebbî, cümle Muhammed (4) ummatnı bu hâldın sen saqlağıl. Âmîn. Rabbu'l-âlemîn.

ÊKİNÇ FAŞL

Zinâ qılmaq âfatınınŋ beyânı içinde turur.

(5) İmâm Muhammed-i Buḥârî *rahmhi Şahîh* athğ kitâbında bu ḥadîsni keltürmiş. Ḥadîs bu turur kim:

روى سهل بن سعدى (6) رضى الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم انه قال من تكفل لي ما بين رجله وما بين لحيه تكفلت له بالجنة

Bu (7) hadîs ma'nîsi ol bolur kim: Peyğambar 'as habar bërü yarlıqar: Qayu mu'min ve muvahhid mañga oğ bolsa kim êkki adaqı (8) arasındaqı fercini zinâdın saqlasa taqı êkki engeki arasındaqı ağızını harâm yemekdin saqlasa taqı tilini gıybat- (9) -dın taqı yalğandın saqlasa taqı men ol kişiye oğ turur-men uçmağ birle ya'nî kimdin kim bu êkki iş kelür bolsa, (10) ol kişi elbette uçmağqa kirmedin qalmaz, tedi. Yana Peyğambar 'as'nunğ bu hadîşinge Tañrı te'âlânınğ Kelâmı (11) taqı tanuq turur, qı: ولا تقربوا الزنى إنه كان فاحشة ومقراً وساء سبيلاً (XVII: 32)

Ma'nîsi ol (12) bolur kim: Zinâke yawuq kelmenğ kim bu zinâ qılmaq inğen yaman iş turur taqı Tañrı te'âlâ yigrenmiş iş turur taqı neme yawuz (13) yol turur.

Taqı Peyğambar 'as aydı: Menim ummatımınğ 'amalları tegme bir haftada êkki qata mañga 'arza qılınur. (14) Velikin Tañrı te'âlânınğ qatığ ğazabı zinâ qılğan üze turur, tedi taqı aydı kim: Hêç yazuq yoq Haq te'âlâ hazratında (15) mundın uluğraq kim âdam oğı şehvetini harâm fercke tökse, tedi taqı aydı kim: Qatığ 'azâb bolsun ol 'avretke (16) kim cüftiniñğ töşekini harâm şehvet birle bulaştursa taqı qıyâmat kün bolsa avş, ol zinâ qılğan (17) 'avretni otdın bir tâbüt içinde qoyğaylar. Ol tâbüt içinde toluğ yılanlar taqı 'aqrebler bolğay taqı [347] (1) 'Araşât halqı anıñğ ferciniñğ sasığdın emgengeyler taqı tamuğ ehliniñğ 'azâbıdın hem zahmat içinde bolğaylar, (2) tıp aydı.

Bir kün Peyğambar 'as hıdmatınğa êkki kimerse keldi taqı aydılar kim: Yâ Resûlallâhi, bizlerke Tañrı (3) te'âlânınğ Kelâmı birle hüküm qılğıl, tédiler erse, Peyğambar 'as aydı: Ant yâd qılur-men ol Tañrı birle kim benim (4) rûhum anıñğ taşarrufında turur. Men hêç hüküm qılmaz-men, meger Tañrı te'âlâ Kelâmı birle hüküm qılur-men, tedi. Andın soñğ (5) ol êkki kişiniñğ biri aydı kim: Yâ Resûlallâhi, men oğlumnı özinge terke bërdim erdi. Oğlum bu kimerseniñğ (6) hatunı birle zinâ qılmuş, kişiler tutmuşlar, oğlum taqı iqrâr qıldı. Aradağı musulmânlar aydılar kim: Şerî'atta (7) oğlunğqa ölüm kelür. Oğlunğnı ölümün qurtğargıl taqı neerse bërgil taqı oğlunğnı yulğıl, tédiler erse, (8) men taqı yüz qoy taqı bir qaravaş bërdim taqı oğlumnı ölümün yuldum. Andın soñğ şerî'at bilgen şahâbalarqa (9) sordum erse, mañga aydılar kim: Sañga hêç neerse bërmek vâcib ermez, tédiler. Êmdi sizke keldük. Tañrı te'âlâ (10) fermânı neteg erse, bizke hüküm qılunğ, tédiler erse, Peyğambar 'as aydı: Tañrı te'âlânınğ hükmi taqı fermânı ol turur (11) kim hatunsuz kişi zinâ qılsa, dört tanuq tanuqluq bërseler kim sürme yıgaçı sürmelik isinge soqulmuş (12) menğizlig körseler yâ taqı bu zinâ qılğanlar özleri dört qata

ıqrâr qılsalar, anlarğa yüz qamçı urmak (13) kerek. Qaçan kim ekegü ergen bolsalar ve eger hatunluğ kişi zinâ qılsa yâ taqı erlig hatun zinâ qılsa taqı tanuqlar (14) tanuqluq bərseler yâ taqı özleri tōrt qata ıqrâr qılsa, Tanğrı te'ālâ hūkmi ol turur kim anlarını taşlayu öltür- (15) -mek kerek. Ėmdi ol yüz qoy taqı bir cāriya kim bərdiñg, anı algıl, bu kişiğe harām turur, neerse almaq revā bolmaz (16) taqı oğlunğ ergen bolsa, anğar yüz qamçı urmak kerek taqı bu kişi hatunını taşlayu öltürmek kerek, tēp aydı.

(17) Yana bir kün Peyğāmbar 'as yārānları birle olturup turur erdi. Mā'iz *razhu* kirdi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, [348] (1) mēni arıtğıl, tēdi. Hatunum bar erken zinā qıldım. Şerī'at hūkmi ne erse, ol hūkmi benim ūze yōrūtğıl, (2) qıyāmatğa qoymağıl, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Mā'iz, qayıtğıl taqı istiğfār qılğıl, yazuqlarınğnı (3) Hāq te'ālādın yarlıqatu tilegil taqı tevbe qılğıl, tēdi erse, Mā'iz taqı çıqtı. Yana kirdi taqı aytur: Yā Resūlallāhi, (4) mēni arıtğıl, tēp zinā birle ıqrār qıldı erse, Peyğāmbar 'as yana qaytardı. Ol taqı çıqmışdın soñg (5) yana kirdi. Üç qata Peyğāmbar 'as qaytardı, ol Mā'iz yana kirdi. Qaçan kim tōrtinç qata kirdi erse, Peyğāmbar (6) 'as yārānlarıña aydı kim: Bu Mā'izda hēç delülük bar mu? tēp su'al qıldı erse, yārānları aydılar kim: (7) Yā Resūlallāhi, bu Mā'izda delülük yoq, tēdiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ağzıdın yıdlañg, hamr içmiş (8) bolmasun, tēdi erse, yıdıldılar. Hēç hamrınunğ rāyihası yoq, tēdiler. Andın soñg Peyğāmbar 'as aydı: (9) Yā Mā'iz, zinā mu qıldınğ? tēp su'al qıldı erse, Mā'iz aytur: Yā Resūlallāhi, zinā qıldım hatunum bar erken. Mañga (10) Tanğrı te'ālānıñg fermānı ne erse, benim ūze qılğıl, qıyāmatta giriftār bolmağayın, tēp aydı erse, Peyğāmbar 'as (11) aydı yārānlarqa: Barınğ munı taşlap öltürünğ kim Hāq te'ālā fermānı bu turur, tēdi erse, cümle şahābalar bardılar (12) taqı Mā'izni taşladılar taqı öldürdiler. Andın soñg Peyğāmbar 'as aydı: Mā'iz andağ tevbe qıldı kim (13) eger anıñg tevbesiniñg şavābını bir camā'at halqınğa ūleşseler, cümlesinge tēggey erdi, tēp aydı.

Yana bir kün (14) taqı Peyğāmbar 'as hıdmatınğa bir hatun keldi Āzāda qabılasıdın 'Āmidiyya atlıg taqı aydı: Yā Resūlallāhi, (15) zinā qıldım cüftüm bar erken. Mēni arıtınğ, Tanğrı te'ālā fermānı ne erse, benim ūze yōrütünğ, tēdi erse, Peyğāmbar 'as (16) aydı: Ey hatun, bargıl taqı yazuquñnı Hāq te'ālādın qolğıl taqı tevbe qılğıl, tēdi erse, ol taqı üç qata qayıtmış- (17) -dın soñg tōrtinç qata kirdi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, mēni arıtınğ, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Qarnınğda oğlan [349] (1) bar mu? tēp su'al qıldı erse, 'Āmidiyya aydı kim: Bar turur, tēp. Peyğāmbar 'as aydı: Andağ erse, bargıl, ol (2) oğlanınğnı tuğurgıl, andın soñg kelgey-sen, tēdi erse, ol taqı bardı. Nēçe rüzgārdın soñg yana keldi (3) taqı aydı: Yā Resūlallāhi, oğlanımı tuğurdum, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Bargıl bu oğlanınğqa sūt (4) bērgil, qaçan kim sūtdin

ađırsañg, kelgeysen, tedi. Ol taqı bardı. Neçe rüzgârdın soñg oğlanı elginge (5) bir pâra etmek bërdi taqı oğlanı birle Peyğambarqa keldi, Peyğambar 'as yârânlarğa aydı: Êmdi munı (6) belinge tegi kömüñg taqı taşlap öltürüñg, tedi taqı Peyğambar 'as şahâbalar birle çıqtılar taqı taşladılar. Hâlid ibnü (7) 'l-Velîd *razhu* bir taş birle ol 'Âmidiyyanıñ başına urmış erdi. Anıñ başı yarıldı taqı qanı saçradı (8) taqı Hâlid ibnü'l-Velîd-niñ yüzinge tegdi, erse, Hâlid ibnü'l-Velîd ol hatunga sökti. Anıñ sök-kenini Peyğambar 'as (9) eşitti erse, Hâlidqa aydı: Yâ Hâlid, bu 'Âmidiiyaqa nişe söktüñg? Andağ qılmağıl. Ol Tañrı birle ant yâd qılır-men (10) kim benim rûhum anıñ taşarrufında turur, bu 'Âmidiiya andağ tevbe qıldı kim eger tartanaqçı zâlim mundağ tevbe qılsa (11) erdi, Haq *tvt* anı yarlıqağay erdi, tęp aydı taqı şahâbalarğa buyurdi, kefen qıldılar taqı namâz (12) qıldılar taqı kömdiler.

Mūsâ peygâmbar 'as [hıdmatıñga] bir kimerse keldi zâhidlar sımâsı birle taqı zâhidlar börüki (13) keğip salâm qıldı erse, Mūsâ peygâmbar 'as salâminga cevâb almadı taqı aydı kim: Sen kim turur-sen? tęp (14) su'âl qıldı erse, aydı kim: Men İblîs turur:-men, tedi erse, Mūsâ peygâmbar 'as aydı: Tañrı te'âlâ sêni (15) tirgüzmesün, helâk qılsun. Ne üçün keldiñg? tęp aydı erse, İblîs aydı: Yâ Mūsâ, men bilür-men kim Haq (16) te'âlâ hazratında sizniñ qurbanıñız taqı yawuqluquñız bar turur. Ol ma'nîdin ötrü sizke salâm qılayın tēju (17) keldim, tedi erse, Mūsâ peygâmbar 'as aydı: Yâ İblîs, âdam oğlu ne iş qılsa, sen anğar gâlib bolur-sen [350] (1) taqı öz taşarrufuñga kigrür-sen? tęp su'âl qıldı erse, İblîs aydı: Qaçan kim âdam oğlu tã'atını taqı (2) 'ibâdatını üküş körüp yazuqlarını unitıp öñinlerdin artuq körüp, hoş körse, ol vaqtta (3) men gâlib bolur-men taqı anı men öz taşarrufumqa kigrür-men, tęp aydı: Yâ Mūsâ, men sizni üç neersedin (4) qorqutur-men. Zînhâr ol üç neersedin qorquñg. Biri ol kim harâm hatun birle halvat qılmañg kim (5) üçünçi men bolur-men taqı ança vesvese qılır-men kim sizni anıñ birle fitneke tüşürmedin qoymaz-men. (6) Êkinçisi ol kim eger Tañrı te'âlâ birle 'ahd qılsañg bir iş içinde, zînhâr ol 'ahdke vefâ qılñg. (7) Âdam oğlınğa mundın uluğ ziyân bolmağay kim edisi birle 'ahd qılsa taqı ol 'ahdnı buzsa. (8) Üçünçisi ol kim eger bir neerse çıqarsañız şadaqa niyetinge, zînhâr anı mustahaqğa ta'cîl üze (9) bering, te'hîr qılmañg. Eger te'hîr qılır bolsañız, men utru kelip vesvese qılır-men. Bu üç yerde (10) öñin yârânlarımın ıdmaz-men, tęp aydı.

Êmdi âdemî eger özini zinâdın yığmaq tilese, êkki neerse (11) qılmaq gerek. Biri ol kim hemîşe rûza tutmaq gerek. Bu rûza âdemîniñ şehvetini qaţ' qılır. Êkinçisi (12) közini nâmaħramdın saqlamaq gerek kim zinâ urluqı şehvet birle nazar qılmaq turur. Neteg kim Peyğambar 'aleyhi (13)'s-salâm aydı: Ey yârânlarım, zînhâr harâm nazardın saq-

lanıñ kim bu Һarām nazār qılmaq köñgüllerde şehvet (14) urluqın kemişür taqı ol fitne añğar tap* bolur.

Peyğāmbar 'as aydı: Bu Һarām nazār qılmaq bir ağıluq (15) oq turur İblīs oqlarındın. Kim kim özini Һarām nazardın saqlayur bolsa, Һaq *ttt* ol (16) qulnuñ köñlinge İmān Һalāvatını rüzī qılğay, tēp aydı. Peyğāmbar 'as aydı: Ādam oğlınıñ (17) tegme bir endāmıñğa ülüş bar bu zinādın. Ādam oğlınıñ ėkki közi zinā qılır. Anıñ zināsı ol turur kim Һarām [351] (1) nazār qılsa. Taqı ādam oğlınıñ ėkki ėlgi taqı zinā qılır. Anıñ zināsı ol turur kim Һarām Һatunnı şehvet birle (2) tutsa. Taqı ādam oğlınıñ ėkki ağaqı taqı zinā qılır. Anıñ zināsı ol turur kim Һarām Һatunğa barsa, Һarām iş (3) qılmaq üçün. Taqı ādam oğlınıñ ağızı taqı zinā qılır. Zināsı ol turur kim Һarām Һatunnı qubla qılsa. (4) Taqı ādam köñgli, Һarāmıñ arzūlar taqı Һarāmqa qaşd qılır. Velikin anıñ ferci köñlini rāstqa tutar yā taqı (5) yalgandurur ya'nı eger fercidin zinā mevcūd bolsa, ol köñgli arzūlağanı rāst arzūlar ėrmiş (6) ve eger fercidin zinā mevcūd bolmasa, ol köñgli arzūlağanı yalğan ėrmiş, tēp aydı.

Dāvud peyğāmbar (7) 'as oğlınğa aydı: Ey oğlum, arslan artınğa yörigil taqı yılan artınğa yörisenğ, (8) yörigil, velikin zīnhār, ey oğlum nāmaħram 'avrat artınğa yörimegil, tēp va'z ve naşīhat qıldı.

Taqı (9) bilgil, āğāh bolğıl kim, nāmaħram 'avretke şehvet birle baqmaq neteg Һarām erse, emred oğlanqa taqı şehvet (10) birle baqmaq andın artuqraq Һarām turur, anıñ üçün kim nāmaħram 'avretni nikāh birle cüftlenmekke (11) imkān bar, velikin ėr oğlanqa imkān yoq. Taqı Peyğāmbar 'as aytup turur kim: Bay kimerseleñniñ (12) saqalsız oğlanları birle olturuşmañğ kim anlarğa nefsnüñğ arzūsı bolur, neteg kim Һatunlarğa (13) arzūsı bolmış meñizlig, tēdi.

Mañşūr aytur: Abū 'Abdullāh-i Segrīni tüşümde kördüm taqı su'āl qıldım (14) kim: Yā Abā 'Abdullāh, Tanğrı te'ālā seniñ birle ne mu'āmilat qıldı? tēp aydım erse, Abū 'Abdullāh aydı: Һaq tebaraka (15) ve te'ālā Һazratında turuqtum. Mañğa aydı: Sen emred oğlanqa şehvet birle ileyinge taqı artınğa nişe nazār (16) qıldınğ? tēmiş erdi. Һayā ol qadar ġālib boldı üzemke kim öz 'araqımğa battım taqı yüzüm etleri yerke tüşti (17) uyalmaqımdın, tēdi.

Süleymān ibnü Yasār *rahmhi inğen* şāhib-cemāl yigit erdi öziniñ zamānasında [352] (1) añğar muqābil kimerse cemāl içinde yoq erdi. Taqı özi inğen pārsā erdi. Özinge bir Һatun 'āşiq bolup (2) turur erdi. Neçeme kim ol Һatun özini Süleymān ibnü Yasārğa 'arza qılsa erdi, hēç añğar iltifāt qılmaz (3) erdi. Ol Һatunnuñ 'ışqı ġalaba qıldı taqı bir kün qoptı taqı özi ėwinge kirdi. Özi ėwde yalguz olturmuş (4) erdi. Bu Һatun neçeme zārīhıq qılsa, bu Süleymān hēç añğa iltifāt qılmadı erse, bu Һatun

* Yazmada: *tēp*.

bu Süleymānnı tutmaqğa (5) qaşd qıldı erse, bu Süleymān éwini taqı bu hatunni qoydı taqı andın qaçıp çıqtı. Ol kēçe İbnü Yasār tüşinde (6) Yūsuf peygāmbarı kördi. İngen cemāllıg yüzi tolun ay menğizlig erdi. Süleymān ibnü Yasār aytur: Siz (7) Yūsuf peygāmbar mu turur-siz? tēp su'āl qıldı erse, Yūsuf peygāmbar 'as aydı: Men ol Yūsuf turur- (8) -men kim Zeliḥā özini maṅga 'arza qılmışta, eger benim peygāmbarlıqım bolmasa erdi, Zeliḥāğa qaşd qılğay (9) erdim. Vellikin sen ol Süleymān turur-sen kim peygāmbarlıqıñg yoq erken qaşd qılmadıñg, tēdi.

Yūsuf peygāmbar (10) taqı Zeliḥānıñg hikāyatı ol kim erdi Yūsuf peygāmbar 'as yēti yaşında tüş kördi taqı babası Ya'qūb (11) peygāmbarğa aydı: Ey baba, tüşüm bolur, körer-men, on bir 'aşā yerde tikilmiş bolur taqı bir kiçig 'aşā munlar (12) arasında bar. Bir kimerse maṅga aytur: Yā Yūsuf, bu kiçig 'aşā senıñg 'aşāñg turur taqı on bir 'aşā qarındaş- (13) -larıñg 'aşāları turur, tēp aytur. Andın soñg benim 'aşām yüksek bolur, ol miqdār kim uçı kökke yeter taqı (14) butaqlanur; butaqları 'ālamqa mün-teşir bolur. Yana butaqlarında mēveler bolur. Ḥalāyıq yığılışıp bu mēvelerni (15) tenāvul qılurlar, tēdi erse, babası Ya'qūb peygāmbar 'as aydı: Ey oğlum, sen peygāmbar bolğaysen (16) hem taqı pādşāh bolğaysen. Ḥurmetiñg taqı 'izzetiñg ziyāda bolğay, atıñg 'ālamda mün-teşir bolğay taqı üküş kimerse- (17) -ler sendin fāyida alğay, tēp ta'bır qıldı. Taqı bu tüşni qarındaşları eşittiler erse, ḥasedlig boldılar. [353] (1) Yana on ekki yaşınqa tēgmiş erdi taqı babası Ya'qūb peygāmbar 'as qatında yatur* erdi. Ya'qūb peygāmbar (2) Yūsufnı özge oğlanlarındın ziyāda sewer erdi, kēçe taqı kündüz qatındın kētermez erdi, anıñg üçün kim (3) Yūsuf anası Rāḥil ölüp turur erdi. Ḥātırı munğış bolmasun tēp artuq şefaqt qılır erdi. Bir kēçe yatur (4) erken qorqup oyğandı erse, Ya'qūb peygāmbar 'as aydı: Yā Yūsuf, nedin qorqup oyğandıñg? tēp (5) su'āl qıldı erse, Yūsuf aydı: Ey baba, 'acab tüş kördüm. Yā'qūb peygāmbar 'as aydı: Oğlum ne tüş (6) kördüñg? tēp su'āl qıldı erse, Yūsuf aydı: Ey baba, bir beḍük tağ bolur. Men ol tağ üze bolur-men. Tört (7) yanında körklüg daraḥt[lar] bolur, aqar arıqlar bolur taqı çimgenler çiçekler bolur. Nāgāh, baqar-men, kökdin (8) ay taqı kün taqı on bir yıldız tüşüp maṅga secde qılurlar, tēdi erse, atası Ya'qūb peygāmbar 'as aydı: (9) Ey oğlum, bu tüşüñgni zīnhār ve zīnhār qarındaşlarınca ayتماğıl kim saṅga keyd qılğaylar, tēp aydı. (10) Taqı Şeytān ādam oğlınğa āşkāra duşman turur. Bolmasun kim arañgızda yamaqlıq qılsa, tēdi. Bu tüş- (11) -lerni Ya'qūb peygāmbar 'ayālı eşitti taqı ēr qarındaşlarıñga aydı erse, bu qarındaşlarıñg 'adāvātı (12) ziyāda boldı. Bir yerke yığılıştılar taqı meşveret qıldılar kim: Babamız Ya'qūb bu Yūsufnı bizlerdin (13) artuq ḥurmet qılır taqı bu Yūsuf kim bu tüşler körüp turur, bu bizim üze musallaḥ

* Yazmada: aytur.

bolğay. Biz bu Yüsufnı (14) burunraq öltürelim yâ taqı yıraq yerde bıra-qalım, tédiler erse, uluğı Yehüdâ aydı: Bu Yüsufnı bir quduğqa (15) bıra-qıñğ. Keçgen kârvânlar algaylar taqı kêtgey. Andın soñğ tevbe qılğay-siz taqı edğülerdin bolğay-siz, tęp (16) meşveret qıldılar. Taqı Yüsufqa başqa yerde aydılar: Ey qarındaşımız Yüsuf, bizim birle şahrâqa çıqsanğ (17) bolmaz-mu? Nêçeke tegi êwde olturur-sen? Bizler qoy qozı, yıldıqara qatıñğa çıkar-miz. Suwlar bar, çimgenler, [354] (1) çiçekler bar. Anda oynar-biz, oq atar-biz. Sen taqı bizim bile barsanğ, bolmaz-mu? tédiler erse, Yüsuf rağbat- (2) -landı. Andın soñğ babaları Ya'qûb qatıñğa kirdiler taqı aydılar: Ey baba, bu Yüsufnı bizke børseng, şahrâqa (3) çiqarsaq, Yüsufnuñg könğli açılsa, bolmaz-mu? Âhîr bizler cümlemüz Yüsufnuñg qarındaşları turur-miz, (4) cümlemüzdin bu kiçig turur, cümlemüz munğa şefaqlıg turur-miz, edğülük saqınur-miz. Bizke nişe inanmaz- (5) -sen? tédiler erse, Ya'qûb peygâmbar 'as aydı: Ey oğlanlarım, bu Yüsufnı şahrâqa çiqarmaqıñgız (6) mênî inğen qadğurtur taqı qorqar-men kim siz gâfil bolğaysiz taqı bu Yüsufnı bôri yeğey, tedi erse, aydılar: (7) Ey baba, bizler on bir qarındaş hâzir erken neteg bôri yeyür ermiş? tédiler erse, Ya'qûb peygâmbar taqı (8) Yüsufqa baqtı. Kôrdi kim Yüsufnuñg inğen rağbatı bar şahrâda teferrüc qılmağqa. Anıñg könğli üçün destür (9) bérđi erse, Rûbîl atlıg qarındaşı Yüsufnı êğninge kôtürđi taqı baru başladı erse, Ya'qûb peygâmbar aleyhi (10) 's-salâm Yüsufnı uzatu çıqtı taqı oğlanlarıñğa üküş vaşıyyatlar qıldı kim: Yüsufnuñg anası yoq turur, (11) könğli bezmân turur. Zînhâr muni yahşı ağırlanğ, tęp aydı erse, anlar taqı qabûl qıldılar. Taqı baru başladılar erse, (12) Ya'qûb peygâmbar 'as közindin qatarât ve 'abarât yaşlar aqtı, aydı kim: Ey İbrâhîm peygâmbarnı (13) Nemrûd otundın saqlağan bir u bar Tanğrı, oğlum Yüsufnı sen saqlağıl, tęp du'â qıldı taqı ança turuqtı zâr (14) ve zâr yığlayu kim Yüsufnı taqı qarındaşlarını körmez boldı erse, qayıttı taqı êwinge kirdi. Qaçan kim qarındaş- (15) -ları hâlî yerke tegdiler erse, Rûbîl, kim Yüsufnı êğninge kôtürmiş erdi yerke bıraqtı. Andag bıraqtı kim sünğüki (16) uşanmaqğa tegdi. Yüsuf taqı Şem'un qatıñğa bardı erse, Şem'un taqı bir tabânça urdı. Yüsuf yıqıldı (17) taqı yüzi yerke tegdi, taqı yüzi qanadı erse, qoptı yığlayu aydı: Ey qarındaşlarım, men nê yazuq qıldım kim mênî [355] (1) mundağ urur-siz? Yazuqumnı aytu bérinğ, men taqı ol yazuqdın tevbe qılayın taqı sizlerke 'özür qılayın, (2) tedi erse, aydılar kim: Ol on bir yulduz taqı ay kün kelsün taqı sênî bizim êlgimizdin qutğarsun, (3) tédiler erse, Yüsuf hêç neerse temedi. Ança yağag yörđi kim suwsadı. Havâ taqı isig erdi. Qayu bir qarındaşı- (4) -dın yalbaru suw tilese erdi, suwları bar erken urup qaytarur erdiler taqı: Hâlî sênî helâk (5) qılğay-miz, tęp aytur erdiler. Yüsuf zâr zâr yığlayu başladı taqı uluğ qarındaşı Yehüdâ qatıñğa keldi (6) taqı aydı: Ey Yehüdâ, cümlemüzdin uluğ siz turur-siz. Babam Ya'qûb bolmasa, siz mañga

babam yerinde turur- (7) -siz. Menim kiçiglikimke şefaqtat qılınğ, maña bir içim suw bërseñgiz bolmaz-mu? Mèni suwsuz öltürür-siz, (8) tēp üküş yıgladı erse, ol taqı yıgladı taqı qarındaşlarıña aydı kim: Keliñg, muña suw bërinq, tēdi erse, cümle (9) qarındaşları aydılar: Yâ Yehūdâ, eger sen bizim birle muvâfaqtat qılmaz bolsañg, cümle yığılışıp sēni taqı helāk (10) qılır-miz, tēdiler erse, ol taqı qorqtı, hēç neerse tēmedi. Andın soñg bir yerde olturdılar taqı Yūsufnı (11) öltürmekke qaşd qıldılar erse, Yehūdâ aydı: Keliñg, benim sözümke kiriñg, muni öltürmenğ, munda bir quduğ (12) bar, ol quduğqa kemişinğ, anda özi ök ölgey, tēdi erse, qabül qıldılar. Taqı Şem'un Yūsuf elgini tuttı (13) taqı tarttı quduğ qırıñga èletü başladılar erse, Yūsuf peygāmbar çaqırdı: Yâ Yehūdâ, mēni hālâş qılmaz-mu-sen? (14) tēp qatıg yıglayu feryād qıldı erse, hēç kimerse barıp anıñg elgindin almadı erse, Tañrı te'âlâdın yârı tiledi (15) taqı yıglayu feryād qılu aydı: Ey ceddim İbrâhîm peygāmbarnı qutğargan Tañrı, mēni munlar elgidin sen qutğargıl, (16) tēp çaqırdı erse, Yehūdâ yıgladı erdi, velkin qarındaşlarıdın qorqup tek turur erdi. Şem'un, Yūsufnı (17) quduğ qırıñga keltürdi taqı köñglekini çıqardı, belinge yip bağladı, taqı quduğ ağzına kemişti erse, Yūsuf [356] (1) peygāmbar quduğ qırıñga yapşundı taqı feryād qılır kim: Tevbe qıldım. Bukündin soñg sizlerke qul tēg hıdmat qılğaymen, (2) mēni helāk qılmañgız, tēp zârılıq qılır erdi. Hēç kimerse şefaqtat qılmaz erdi. Şem'un êkki elgini (3) taş birle urdı taqı ol yipni bıçaq birle kesmiş erdi. Yūsuf peygāmbar quduğqa feryād qılu tüşti ol quduğ- (4) -nuñg tērinliki dört yüz arşun erdi. Qaçan kim bu hâlnı ferîşteler kördiler erse, kökteki cümle ferîşteler (5) yıgladılar taqı Haq te'âlâdın tilediler erse, Haq te'âlâ Cebre'ılke hitâb qıldı kim: Yâ Cebre'ıl, qulumnı tutğıl, tēmiş (6) erdi. Derhâl Cebre'ıl Sidretü'l-müntehâdın Yūsufqa keldi. Yūsuf quduğ ortasında yetmedin erdi kim Cebre'ıl 'aleyhi (7) 's-salâm tuttı taqı âheste èndürdi. Taqı quduğ tüpinde bir taş bar erdi, ol taşnı Cebre'ıl 'as çıqardı (8) taqı Yūsuf peygāmbarqa olturmaq üçün âmâda qıldı taqı yılan inleri bar erdi, anı taqı tıqtı, muhkemledi. (9) Taqı Yūsuf peygāmbarqa aydı kim: Men atañg Ya'qûb peygāmbarqa Tañrıdın kelgen Cebre'ıl turur-men, uluğ atañg (10) İshâq peygāmbarqa kelgen Cebre'ıl turur-men, uluğ atañg İbrâhîm peygāmbar 'as'qa kelgen Cebre'ıl men (11) tutur-men. Êmdi saña Haq te'âlâ fermânı birle keldim. Êmdi sen taqı bu belâlarke şabur qılğıl kim uluğ atañg (12) İbrâhîm peygāmbarnı Nemrüd belâsındın qutğarmış menğizlig sēni taqı Haq te'âlâ qutğargay taqı saña (13) hem peygāmbarlıq hem pâdişâhlıq rûzı qılğay taqı bu qarındaşlarıñg zâr bolup saña kelgeyler, sen bu işlerdin (14) anlarğa habar bergeysen, tēdi erse, Yūsuf peygāmbar hâtırı hoş boldı. Taqı bir zamândın soñg Cebre'ıl kētmekke (15) qaşd qıldı erse, [destür] tiledi. Yūsuf peygāmbar 'as aydı: Yâ Cebre'ıl, mēni bu mevñuş yerde yalguz qoğup mu (16) kētersen Cebre'ıl

aydı: Yā Yūsuf, êmdi sen hemîşe Haq te'ālā birle bolğıl, andın hālî bolmağıl. Taqı men saŋga (17) bir du'ā öğretəyin, ol du'ānı aytu turğıl, tēdi erse, Yūsuf peygāmbar aydı: Andağ qılğıl, tēdi erse, Cebre'îl [357]

(1) aydı: Ayğıl yā Yūsuf: *اللهم ياكاشف كل كربة ويامجيب كل دعوة وياجابر* (2) *كل كسير* (2) *وياميسر كل عسير وياصاحب كل غريب ويامونس كل وحيد* يا لآ آله الا انت (3) *سبحانك اسألك ان تجعل لي فرجاً ومخرجاً و ان تقذف حبك*

فی قلبی حتی لا یكون لی هم (4) ولا ذکر غیرک وان تحفظنی وترحمنی یا ارحم الراحمین Yūsuf peygāmbar 'as taqı hemîşe (5) bu du'ānı aytur erdi. Kēçe boldı erse, Yehūdā aydı: Ey qarındaşlarım, men barayın quduğ ağzındın āvāz (6) qılayın tirig mü turur yā ölüğ mü turur? tēdi erse, aydılar kim: Andağ qılğıl. Qaçan kim Yehūdā quduğ ağzı- (7) -dın çaqırdı erse: Yā Yūsuf, tēp, Yūsuf cevāb bērdi erse, Yehūdā aydı: Hālñg neteg turur? tēdi erse, (8) Yūsuf aydı: Qarañgquda yalguzluq mütehayyirlik birle turur-men. Yā Yehūdā, bu aḥvāllarımđın zīnhār babamqa (9) [ḥabar] bērmenğ kim bağrı kebāb bolğay taqı 'ayşı ḥarāb bolğay, tēdi erse, Yehūdā zār zār yığlayu qayıttı. Andın (10) soñg Yūsuf peygāmbar 'as üç kün quduğda turdı. Üç kündin soñg Şāmdın kārvanlar (11) keldi Mısırga barmaq üçün taqı quduğ yaqasında qondılar. Kārvanññg uluğı[nı] Mālik Zu'ar tēp aytur (12) erdiler. Mālik ibnü Zu'ar qulını qobqa birle ıda bērdi kim: Quduğdın suw çıqarğıl, tēp. Ol qobqanı (13) qul quduğqa kemişti erse, Yūsuf peygāmbar 'as yapşundi taqı tarttılar erse, baqtılar kim qovağa bir (14) oğlan yapşunmış. Bu arada Yūsufnñg qarındaşları keldiler taqı Mālik ibnü Zu'arğa aydılar kim: Bu (15) bizim qaçğunçı qulumuz turur. Bizdin qaçıp özini quduğqa atmış, tēdiler erse, Māli': aydı: Bu oğlan (16) qulğa oḥşamaz, tēdi* erse, anlar aydılar kim: Êwde tuğğan qulumuz turur, tēdiler erse, Mālik (17) Yūsuf peygāmbarqa su'al qıldı kim: Sen qul mu turur-sen? tēdi erse, Yūsuf peygāmbar aydı: Qul turur-men, tēdi [358] (1) Yūsuf peygāmbarnñg qul men tēgeni rāst erdi, ya 'nī Tanğrı-nñg qulı men tēmek bolur. Andın soñg Mālik aydı: (2) Bu qaçğunçı qulnı mañga satıñg, tēdi. Bu 'aybı birle alayın, tēdi erse, aydılar: Satalñg, tēdiler erse, (3) taqı qatında naqd yigirmi yarmaq bar erdi aydı: Qatımda mundın öñgin yarmaq yoq. Eger bu yigirmi yarmaqğa bērsenğ, (4) alur-men, tēdi erse, munlar taqı ol yigirmi yarmaqğa sattılar taqı aydılar: Bu inğen qaçğunçı turur. Zīnhār (5) aḍaqıñga buqağ u ruñg taqı boyninga gul uruñg taqı muñga bir palās keydürüñg, tēdiler erse, Mālik taqı (6) andağ qıldı erse, Yūsuf aydı Mālik ibnü Zu'arke: Mañga destūr bērsenğiz bolğay-mu kim anlardın beḥillik** (7) tilesem. Anlar ḥıdmatında

* Yazmada: tēdiler.

** Yazmada: beḥillik.

üküş vaqt boldum erdi; anlarqa 'özü qılsam, tedi erse, Mâlik taqı destür (8) bérdi. Adaqındaqı buqağusı birle boynındaqı zenciri birle, égnindeki palâsı birle bardı taqı anlarınğ (9) adaqına tüştı taqı yıqladı taqı aydı kim: Maŋga behil* qılınğ, sizke yahşı hıdmat qılu bilmedim, tęp (10) yıqladı erse, Yehüdâ taqı yıqladı taqı adıldılar. Yehüdâ qarındaşlarınğa aydı kim: Ne yamân iş qılduq, (11) qarındaşımızın belâğa kemiştük taqı atamızın tirigle öltürdük, tęp yıqladı. Andın sonğ kârvân köçti, (12) baru başladı erse, Yüsufnı tewe üzesinde qoydılar. Kârvân barurda anası Râhilniñ ziyaratını kördi erse, (13) özini tewedin bıraqtı taqı anası ziyârâtını quçup yıqlayı başladı taqı aydı: Ey anam, bu hâlımdın habarınğ bar mu? (14) Boynumğa zıncır qodtılar, adaqımğa buqağu urdılar, égnimge palâs keydürdiler, abuşqa bolmış atamdın (15) adurdılar, tęp yıqlayur erken Mâlikniñ qulı keldi taqı Yüsufnı bir tabânça urdı taqı: Qaçğunçı tēgenleri (16) rāst ermiş, tedi taqı üküş melâmat qılu tēweke mindürdi. Qaçan kim Mısır şehringe yaqın keldiler erse, (17) Mâlik aydı: Ol Yüsufnuñ buqağusın kēterinğ taqı boynındaqı zencirni taqı palâsını kēteringler taqı suwqa [359] (1) kigürüp yahşı gısl qıldurunğlar, tedi erse, andağ qıldılar. Mâlik yipek tonlar keydürdi taqı belinge kemer (2) bağladılar. Taqı naḥḥāsqa kigürdiler erse, naḥḥāsbanlar aydılar kim: Bizler 'ömrümüz içinde mununğ teg şāhib- (3) -cemāl qul körmişimiz yoq. Munı pādşāhnıñ veziringe aymadın satsaq, sonğra bizke melâmat kelgey, tęp aydılar. (4) Taqı bardılar Quṭayfir atlıg vezirke aydılar kim: Bir qul satarlar, 'İbrî qul turur. Hēç anıñ teg şāhib-cemāl (5) qul körmişimiz yoq, tēdiler erse, Quṭayfir aydı kim: Menim oğlum qızım bolmaz. Ḥatunum Zeliḥâ taqı maŋga ayıp (6) turur erdi kim: Bir yahşı oğlan bolsa, satğın alğıl, tęp oğul tęp asrağalıñğ, tęp aymış erdi. Ėmdi (7) ol qulnı men alayın, tęp naḥḥāshānaqa özi keldi. Yüsufnı kördi erse, mütēhayyir boldı. Aydı: Ėdam oğlı içinde (8) taqı mundağ mu cemāllıg kimerse bolur ermiş, tęp ta'accub qıldı. Andın sonğ mubaşşırlar, uluğ ḥōcalar yığıldı- (9) -lar taqı bahâ qıldılar. Aydılar kim: Bu qul bahası bir ağırınça altun bērinğ taqı bir ağırınça kümüş bērinğ taqı bir (10) ağırınça yipek bērinğ taqı bir ağırınça 'anbar bērinğ, tēdiler erse, Quṭayfir vezir rāzî boldı. Taqı Yüsuf (11) peygāmbarnı ölçtiler erse, êkki yüz batmān keldi. Mısır yaşı birle ol vaqтта on üç yaşar erdi. Bu neerselerni (12) Quṭayfir bérdi taqı Yüsufnı sewnüp aldı taqı ewinge eletti, taqı Zeliḥāğa aydı kim: Bu oğlannı oğul tēge- (13) -linğ. Bizinğ oğlumuz yoq turur, bu oğlumuz bolsun. Munğa yahşı terbiyet qılğıl, tęp Zeliḥāğa tapşurdı. (14) Zeliḥâ erte kēçe Yüsufnuñ başını yuvar erdi taqı saçını tarar erdi, tonını keydürür erdi. Mundağ qılu Zeliḥānıñ (15) maḥabbatı taqı 'ışqı şehvet cihe-tidin boldı. Quṭayfir andağ saqınur erdi kim bu Zeliḥānı Yüsufnı sewmek

* Yazmada: *behil*.

artuq (16) terbiyetler qılmaq oğulluqı cihetidin tēp saqınur erdi. Vellikin Zeliḥā sewmeki şehvet cihetidin erdi. Erte (17) kēçe yüzinge baqa, sözini eşitü, başını tarayu bu 'ısqı gālib boldı, hēç qarārı ārāmı qalmadı taqı sirrini hēç kişike [360] (1) aytu bilmez erdi. Bir kün Zeliḥānıñ dāyası bar erdi, ol aydı: Ey Zeliḥā, seniñ ne zaḥmatıñ bar kim kündin (2) kün za'if bolu turur-sen? tēdi erse, Zeliḥā yıǵlayu başladı. Dāyası aydı: Ne üçün yıǵlayur-sen? tēdi erse, (3) Zeliḥā aydı kim: Könǵlümde bir söz bar, aymaqqa uftanur-men, tēdi erse, dāyası aydı: Ol sözni mañğa ayǵıl, (4) men anıñ tedārükini qılayın, tēdi erse, Zeliḥā aydı: Uşbu Yūsufqa andağ 'āşıq bolup turur-men kim bir sâ'at (5) munı körmesem, şabrum qarārım kēter, dīvāna teg bolur-men, tēdi erse, dāyası aydı kim: Hēç bu rāzıñnı Yūsufqa (6) aymışnıñ bar mu? tēdi erse, Zeliḥā aydı: Aymışım yoq, tēdi erse, dāyası aydı: Sen bir ḥalvat ewde olurgıl (7) taqı ol ewke Yūsufnı ündegeyin taqı üzeñgizke qapuǵnı bağlayın taqı rāzıñnı ayǵıl. Eger fermānıñqa kirse, kirdi (8) ve eger fermānıñqa kirmese, qođmaǵıl. Öz quluñ turur, ne erki bolǵay? tēdi erse, Zeliḥā taqı bardı. Taqı ewi bar erdi (9) üçinç qat içre erdi, ḥalvat ew erdi, ol ḥalvat yerde olturdı. Taqı dāyası keldi Yūsufqa aydı: Yā Yūsuf, (10) Zeliḥā seni ünder. Quṭay-fırqa ıdar sözi bar, tēdi erse, Yūsuf taqı bardı. Baqar, hēç kimerse yoq, taqı Zeliḥā (11) özini ārāsta qılıp olturmuş. Yūsuf sēzdi kim bu ḥalvat yerde kirmekde fesād bolǵay, tēp bir adaqın (12) ewke qattı taqı bir adaqı taşra turur erken Zeliḥā keldi taqı Yūsufnıñ elgini tuttı taqı dāya artındın itti taqı qapuǵ- (13) -larnı bağladı taqı ketti erse, Yūsuf peygāmbar Zeliḥā birle içre qaldılar. Bolmasa Yūsuf peygāmbar Zeliḥā qatında (14) olturdı, velikin Zeliḥā yüzinge baqmaz erdi, yerke baqar erdi. Zeliḥā aydı: Yā Yūsuf, ne körklüg yüzüñ bar, tēdi (15) erse, Yūsuf aydı: Gürke kirsem, üç kün ol gürda yatsam, yüzüm andağ zışt bolǵay kim hēç kimerse baqa (16) bilmegey, tēdi. Yana Zeliḥā aydı: Yā Yūsuf, ne körklüg közüñ bar, tēdi erse, Yūsuf aydı: Gürda avval tökülgen ādemİniñ (17) közi bolǵay, tēdi. Yana Zeliḥā aydı: Yā Yūsuf, ne körklüg saçıñ bar, tēdi erse, Yūsuf aydı: Gürda ādemİniñ avval tüşgen [361] (1) saçı bolǵay, tēdi. Yana Zeliḥā aydı: Yā Yūsuf, men seni qatıǵ sewer-men. Sen mēndin nişe qaçar-sen? tēdi erse (2), Yūsuf aydı: Men sañğa yaqın kelsem, Tañrıdın yıraq tüşer-men. Mañğa Tañrı te'ālāqa yawuq bolmaqım yaḥşıraq turur (3) sañğa yawuq bolǵumça, tēdi. Yana Zeliḥā aydı: Yā Yūsuf, men seni munça arzular-men taqı sen mañğa hēç bir nazar (4) qılmaz-sen, yerke baqıp sözler-sen. Aḥir mañğa bir qata nazar qılsañ, bolmaz-mu? tēdi erse, Yūsuf aydı. Qıyāmatda (5) közsüz bolmaqđın qorqar-men, tēdi. Yana Zeliḥā aydı: Yā Yūsuf, elgiñni bir qata bu yürekim üze qoğgıl kim (6) yürekim ārām qılsun, tēdi. Yūsuf aydı: Qıyāmatda elgimke ğul qoyǵaylar taqı tamuǵqa atǵaylar tēp qorqar-men, (7) tēp aydı erse, Zeliḥā aydı: Yā Yūsuf, men seni öz mālım bērip satǵın

aldım. Sen benim fermânımqa nişe muṭl' (8) bolmaz-sen? tēdi erse, Yūsuf peygāmbar 'as aydı: Yazuq qarındaşlarımqa turur kim mēni qul tēp sattılar. Vellikin (9) men qul ermez-men, āzād turur-men, hem taqı peygāmbarzāda turur-men. Maṅga qul tēmek revā bolmaz. Atam atı Ya'qūb peygāmbar (10) turur, uluḡ atam İshāq peygāmbar turur, yana andın uluḡ atam İbrāhīm peygāmbar turur 'ahimās. Üç atadın peygāmbar- (11) -zāda turur-men, tēdi erse, Zeliḥā hēç çāra tapmadı. Bolmasa turdı kim Yūsufqa yapşunḡay. Yūsuf taqı qaçtı (12) qapuḡ yanınḡa bardı erse, Haq te'ālā qudratı birle qapuḡlarınḡ kiḡldleri yerke tüştı. Yūsuf çıqar erken Zeliḥā (13) etekini tutmuş erdi, Yūsufnuḡ eteki artındın yırtıldı. Taqı Yūsuf taşqa çıqtı, artınça Zeliḥā çıqtı. (14) Baqar, Quṭayfir qapuḡda turur. Yūsuf hēç neerse tēmedi erse, Zeliḥā cüftinḡe aydı: Yā Quṭayfir, uşbu qul maṅga (15) yaman işke qaşd qıldı, tēdi. Quṭayfir aydı: Yā Yūsuf, men saṅga munça terbiyet qılur-men. Sen nişe benim hatunımqa, (16) nişe mundaḡ işke qaşd qıldınḡ, mēni haqlamadınḡ? tēdi erse, Yūsuf aydı: Men muṅga qaşd qılmadım, bu maṅga (17) özini 'arza qıldı, velikin men Taṅrıdın qorqup sizinḡ haqqınḡızni saqlap imtinā' qıldım, tēdi erse, Quṭayfir mütehayyir [362] (1) boldı. Bilmez kim Zeliḥā sözi mü rāst turur yā taqı Yūsuf sözi mü rāst turur. Yūsuf aydı: Eger bizke tanuq (2) kerek erse, ewke kiring, tēdi erse, Quṭayfir taqı ewke kirdi. Yūsufqa aydı: Qanı tanuquḡ? Yūsuf aydı: Uşbu bēşikdeki (3) süt emer oḡlan bar erdi. Bizim aḡvālımızni bu oḡlan kördi, tēdi erse, Quṭayfir aydı: Yā Yūsuf, sen dīvāna mu (4) sen? Bu süt emer oḡlan neteg tanuqluq bergey? tēdi erse, Yūsuf peygāmbar aydı: Ey nārasıda, tanuqluq bergey, benim (5) sözüm mü haq turur yā taqı Zeliḥā sözi mü haq turur? tēdi erse, Haq *tvt* qudratı birle ol süt emer oḡlan (6) tilke keldi taqı aydı: Eger Yūsuf köñgleki ileyindin yırtılmış bolsa, Zeliḥā sözi haq turur taqı Yūsuf yalḡan turur, (7) ve eger Yūsufnuḡ köñgleki art yandın yırtılmış bolsa, Yūsuf sözi haq turur taqı Zeliḥā yalḡan turur, tēp aydı erse, (8) Quṭayfir baqtı, Yūsufnuḡ köñgleki art yandın yırtılmış erdi. Quṭayfir baqtı, Zeliḥāqa çoḡladı: Yazuk sendin (9) ermiş taqı bu oḡlanḡa buhtān qılmış-sen. Bargıl yazuquḡnı Taṅrıdın yarlıqatu tilegil kim haṭa qılḡanlardın (10) sen. Yā Yūsuf, sen taqı bukündin sonḡ mundın yüz çewürgil, munuḡ qatınḡa kirmegil, tēdi.

ÜÇİNÇ FAŞL

Hamr (11) içmekleriniḡ beyānı içinde turur.

İmām Muḡammed-i Beşreviyye *rahmhi* Kenz ü'l-aḡbār atlıḡ kitābında bu ḡadıṣni (12) keltürmiş. Ḥadıṣ bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه و سلم من سلم على شارب الحمر او صافحه او عانقه (13) أحبط الله تعالى عمله اربعين سنة

Bu hədlş ma'nisi ol bolur kim: Peyğambar 'as həbar bërü yarlıqar: (14) Qayı mu'min ve muvəhhid həmr içgege salām bërse yā taqı anıñg birle muşāfiḥat qılsa, ya'nı el tutuşsa, anıñg birle (15) mu'āniqa qılsa, ya'nı quçuşsa, Həq *tv* bu kimerсениñg qırq yılqı maqbül tǝ'atlarını həbt qılğay (16) ol həmr içgenni ağırlağanı üçün, tēp aydı.

Cābir *razhu* aydı: Peyğambar 'as həzratına bir (17) kimerse Yemendin kelip su'al qıldı taqı aydı: Yā Resūlallāhi, bizim əlde tariğdin neerse qılurlar taqı anı içerler. [363] (1) Ol revā mu turur yā taqı nərevā mu turur? tēp su'al qıldı erse, Peyğambar 'as aydı: Ol ayğanıñg neerse ādemini (2) esritür mü? tēp su'al qıldı erse, ol kişi aydı kim: Esritür yā Resūlallāhi, tēdi erse, Peyğambar aydı 'as: (3) *Kullu muskirin ḥarāmun*. Neerse kim esrütgen bolsa, ol ḥarām turur tēp aydı. Taqı Tañrı te'ālā 'ahd qıldı kim: (4) Qayı kimerse esrütgen neerseni içər bolsa, ol kimerseke tamuğluğlarınuñ qanlarını irinğlerini içür- (5) -medin qodmağaymen, tēdi.

İbnü 'Ömer taqı İbnü'l-'Abbās *razhu* rivāyat qıldılar Peyğambardın 'as andağ aydı (6) kim: Cümle uluğ yazuqlardın uluğraqı həmr içmek turur, tēp aydı. Taqı qaçan kim mu'min qul həmrni içmek üçün (7) elginge alur bolsa, Həq te'ālā ol quldın rahmatını yığar, hēc anğar rahmat qılmaz. Qaçan kim ol həmrni ağızına (8) qoyar bolsa, bu qul Həq te'ālānıñ la'natinga çomar taqı qaçan kim bu həmr ol qulnuñ qarına kirür bolsa, bu qul (9) Həq te'ālānıñ ǧazabına sezā bolur, taqı kim kim həmr içmedin içgen meclisinde olturur bolsa, musulmānlıq- (10) -nıñ tǝvqını boynındın çıqarmış bolur.

Peyğambar 'as aydı: Həmr içinde Tañrı te'ālā on kişiye la'nat (11) qılıp turur: həmr üçün tal tikkenge taqı həmr satğangə taqı həmr alğangə taqı həmr içgenler* qatında olturup (12) baqğangə, həmr üçün üzüm kesgege taqı həmr üzümünü saqlağangə taqı hem sıqturğangə hem həmrniñ sāqı- (13) -sına taqı həmrni içmek üçün kötrüp eletgege taqı içgege.

Peyğambar 'as aydı: Qaçan kim həmr içgen (14) tevbe qılmağın öler bolsa, qıyāmat kün *āvş* Həq *tv* ayğay ferışteleringe kim: Bu 'āşını (15) tamuğqa biraqıñg, tēp yétmiş minğ ferışte kelgeyler taqı həmr içgenni yūzi üze süreyü** tamuğqa biraqğaylar (16) taqı ne miqdār kim dün-yāda həmr içmiş ərđi, ol miqdār həmim içürgeyler.

Yana Peyğambar 'as aydı: Kim kim həmr (17) içip esrüp öler bolsa, 'Azrā'ılqa taqı esrük satğaşğay, gürke kirmişte hem esrük kirgey. Münker ve Nekirge [364] (1) taqı esrük satğaşğay Qıyāmat kün bolsa, *āvş* gürında qopmışda taqı esrük qopğay, Həq te'ālā (2) həzratına kelmışde taqı

* Yazmada: içgenlerke.

** Yazmada: süreyü.

esrük kelgey, tamuğqa kirmişde taqı esrük kirgey. Tamuğ içinde bir tağ bar kim ol (3) tağ atı Sekrân turur taqı ol tağ içinde bir çeşme bar, qandın turur. Bu hamr içip ölgenni ol tağ üzesinde (4) qoyğaylar taqı ta'âmı taqı şarâbı ol qandın bolğây, tep aydı. Andın sonğ aydı kim: Vây bolsun ol bedbahtqa (5) kim hamr içip tevbe qılmadın öler bolsa, tedi taqı aydı kim: Bu hamr cümle yawuz işlerniñ anası turur. Ne kim ma'siyat (6) bar erse, cümlesi mundın tuğar taqı cümle şerniñ kilidi bu turur. Kim kim bu hamrni içer bolsa, cümle şer taqı yamanlıq anıñ (7) qatında yıgılır, tēp aydı.

Bağdād elinde bir mu'azzin bar erdi Şālih atlıg. Qırq yıl mu'azzinlik qıldı. Mescidke yaqın (8) bir Naşrānİniñ 'ayālı bar erdi, inğen şāhib-cemāl erdi. Bu mu'azzin qaçan kim ezān oqımaq üçün munārağa (9) minner bolsa, baqar erdi. Bu işni mudāvamat qılu 'āşiq boldı, ol miqdār boldı kim hēç şabrı qarārı (10) qalmadı, Yana bir kün munārada taqı ezān oqıdı taqı bu 'ayāl öçekde erdi. Muñga üküş nazar qılmış erdi. 'İşqı (11) ğalaba qıldı taqı munārada tüşüp anıñ öçekinge bardı taqı Naşrānİ qızınğa mu'āniqa qılayın tedi erse, (12) ol qız qaçıp tüşti taqı atasınğa habar bērdi erse, tuttılar taqı mu'azzinge aydılar: Sen musulmānlar mu'azzini (13) bolğay-sen, munuñ teg fāhiş işke qaşd qılğaysen. Men seni hālī musulmānlar qāzīsınğa eleteyin (14) taqı edeb qıldurayın, tēp tefzī' ve tehdid qıldı erse, mu'azzin aydı: Men seniñ qızınğa 'āşiq bolup turur-men, (15) kerek kim bu qızınğnı mañga cüflendürsenğ, tedi erse, ol Naşrānİ aydı: Bu qızımnnı sañga cüflendüreyin, qaçan kim (16) men qılğan işlerni qılsañg; yā benim dīnimke kirsēñg yā taqı toñguz eti yesēñg yā taqı hamr içsenğ, tedi (17) erse, bu mu'azzin aydı: Seniñ dīniñge kirmek muhāl bolğay, taqı toñguz etini yemek hem inğen yaman iş turur, vellkin [365] (1) hamr içeyin, tedi erse, bardılar taqı hamr keldürdiler taqı ol qızğa bardılar. Ol qız sāqī bolup mu'azzinke hamr (2) içürdi. Qaçan kim mu'azzin hamr içti erse, esrüdi. Andın sonğ iştahāsı boldı erse, toñguz etini keldürdiler, (3) anı taqı tenāvul qıldı. Andın sonğ qız atası aydı kim: Emdi eger benim dīnimke kirmesenğ, sañga bu qızımnnı bērmez-men, (4) tedi, kerek kim Naşrānİ bolsañg, tedi erse, qızdın i'rāz qılu bilmedi, aydı: Halā Naşrānİ boldum, tedi, (5) erse, atası taqı qızını añga bērdi. Taqı ekegüni halvat qoydılar. Mu'azzin aydı kim: Öçekke mineyin taqı irāqat (6) qılayın, andın sonğ halvat qılayın, tēp öçekke minip tüşerinde taqı töpen yıqıldı taqı helāk boldı maqşūdınğa (7) tegmedin öldi. Hamr sebebidin İmānını uçğundı taqı ebedī tamuğluğ boldı. Yā Rebbī, cümle mu'minlerni keremünğ birle (8) munuñ teg haldın sen saqlağıl.

İdris peygāmbar 'as zamānasında halāyıqlar üküş ma'siyat qılu (9) başladılar erse, ferīşteler Haq te'ālā hazratinğa munācāt qılıp aydılar: Yā Rebbī, bu ādam oğlanlarınıñ (10) ma'siyatını taqı fisq ve fucūrlarını

inġen üküş körer-miz, tédiler erse, Hâq *tv* ol ferîştelerke (11) aydı kim: Eger sizlerke taqı yemek, içmek, şehvet bérse erdim, sizler taqı andaġ qılġay erdingiz, tédi erse, (12) ferîşteler aydılar: Yâ Rebbî, bizlerdin ma'şiyat kelmegecy, tédiler. Hâq te'âlâ anlarġa aydı: Andaġ erse, sizler (13) aranġızda bir qaçnı üdürünġ. Men anlarġa nefŝ, şehvet bêreyin taqı anlar kündüz yer yüzinge ênsünler taqı musulmânlar (14) arasında qâzılıq qılunlar taqı kêçe bolsa, bayaqı maqâmlarınġa aşıp tursunlar, tédi erse, bu ferîşteler (15) üç ferîşteni üdürdiler. Hârût taqı Mârût taqı 'Azâzîl. Qaçan kim Hâq *tv* bu üç ferîşteke (16) nefŝ taqı şehvet bérdi erse, hâlları müteġayyir boldı. Ol sâ'at içinde 'Azâzîl aydı: Yâ Rebbî, tevbe qıldım, mañġa (17) bu iş gerekmez, tédi erse, Hâq te'âlâ taqı ol 'Azâzîl-niñ tevbesini qabûl qılıp nefsinin taqı şehvetini kéterdi erse, [366] (1) ol ferîşte qırq yılqa tegi secdedin başını qaldurmadı öz uyatıdın. Qırq yıldın soñ Hâq te'âlâdın destûr (2) boldı kim: Ey 'Azâzîl, êmdi başıñnı kötergil, têp 'Azâzîl taqı başını köterdi êkki adaqı üze tikildi, tâ'at (3) ve 'ibâdat qılır taqı üküş zârîlıq qılır, 'özr qılır taqı hacâlat içinde hêç başını qaldurmaz qıyâmatqa tegi. Velîkin (4) Hârût taqı Mârût yer yüzinge êndiler taqı âdam oġlanları birle iġtilâf qılır erdiler taqı türlüg türlüg (5) tâ'âmlardın tenâvul qılır erdiler taqı hâlâyıqlar arasında hüküm qılır erdiler taqı kêçe bolsa, êkeġü kökke aşıp (6) öz maqâmlarında tâ'at ve 'ibâdat birle meŝġûl bolur erdiler. Bir kün bir hatun keldi hâlvatta, Zühre atlıġ, (7) inġen sâhib-cemâl erdi. Munlar qatında olturdi taqı öz cüftidin şikâyat qıldı erse, Hârût taqı Mârût taqı (8) êkeġününġ köñġülleri bu Zühreke meyl boldı taqı aydılar: Eger bizim fermânımızqa mu'î' bolsañġ, seniñ işiñni (9) öz râyınġça qılalıñġ, tédiler erse, ol 'avret munlarġa munqâd bolmadı taqı çıqtı. Êkinç kün yana özini ârâsta (10) qıldı taqı hâlvatqa keldi erse, munlar bayaqı têġ bu Zühredin murâdlarını tilediler erse, ol aydı kim: Men butperest (11) turur men. sizler benim butumġa secde qılınġ, andın soñ men sizke munqâd bolayın, tédi erse, munlar unamadılar (12) erse, ol taqı çıqtı. Üçinç kün ol Zühre hamr alıp keldi erse, munlar 'ışqı taqı ziyâda boldı taqı mundın öz murâd- (13) -larını tilediler erse, ol aydı kim: Üç işdin birini iġtiyâr qılsañġız, men taqı siziñ fermânıñızqa boyun (14) bêreyim; yâ benim butumqa secde qılınġ yâ taqı erimni öltürünġ yâ taqı hamr içing, têp aydı erse, munlar aydılar: (15) Butqa secde qılmaqlıq kâfirliq turur, ol işni qılmaġaymız, taqı kişini nâhaq yerde öltürmek taqı uluġ yazuq- (16) -lardın turur, bu işni taqı qılmaġaymız, velîkin hamr içeliñġ; anıñ üçün kim hamr içmek taqı uluġ yazuqlardın (17) turur, illâ meġer anıñ zararını özümüzke turur, öñġinge ermez, tédiler erse, bu Zühre hamr alıp kelmiş erdi, özi [367] (1) sâqîliq qıldı. Ança iştiler kim esürdiler taqı ol Zühre birle zinâ qıldılar. Bu hâlde erdiler kim Zühreniñ eri (2) keldi erse, anı taqı öldürdiler. Andın soñ Zühre ŝanamını çıqardı taqı munlarġa aydı: Eger mênî sewer ersenġiz,

kerek (3) kim benim könqlüm üçün bu şanamğa secde qılsañız, tēp derhōst qıldı erse, şanamqa taqı secde qıldılar. Ol hamr (4) içmek sebebidin munça ma'siyatqa tüştiler. Qaçan kim kēçe boldı erse, kökke aşalım, tēdiler erse, aş bilmediler. (5) Haq te'ālānıñ atını aytıp aşar erdiler. Bu ma'siyatlar sebebidin ol atnı Haq te'ālā anlarqa unutturdı. Ertesi İdrīs (6) peygāmbar 'as'qa bardılar taqı İdrīs peygāmbardın derhōst qıldılar: Bizler yawuz işler qılduq. Ėmdi tevbe (7) qılduq kerek kim Tanrı te'ālādın bizlerni qolsañ, tēdi[ler]. Munlarnı Haq te'ālādın qoldı erse, Haq, te'ālā İdrīs peygāmbarqa (8) vahy qıldı kim: Bularğa iħtiyār bolsun qıyāmatqa tegi dünyāda tena "um qılsunlar taqı āhiratta ebedī tamuğluğ bolsunlar (9) yā taqı dünyānıñ 'uqubatını qılsunlar āhiratta bayaqı öz maqāmlarında bolsunlar, tēp vahy keldi erse, munlar (10) aydılar kim: Bizler dünyā 'uqubatını iħtiyār qılduq kim nihāyatı bar taqı āhirat 'uqubatınıñ nihāyatı yoq, tēdiler erse, (11) Haq te'ālā buyurdı ferīştelerke: Barıñ, munlarnı Bābil atlıg yerniñ quduğında adaqlarıdın töpen asıñ, tēdi erse, (12) ol ferīşteler taqı Hārūtnı taqı Mārūtnı Bābil quduğında töpen astılar taqı* anlar suwsalıq birle muhtalā (13) turur ol hamr içmek sebebidin. Qaçan kim Peygāmbar 'as Zühre yılduznı körer bolsa, könğ-linge Hārūt Mārūtnı (14) azdurğan Zühre tüşer erdi taqı ol Zühreke la'nat qılır erdi taqı aytur erdi kim: Ol mel'üne sebebidin ėkki (15) arıg ferīşteler mu'āqib boldılar, tēp aytur erdi, velikin Zühre yılduzğa sökmez erdi. Munuñ teg Süheyl atlıg (16) zālīm keçip turur erdi. Süheyl yılduznı körer bolsa, ol zālīm könğ-linge tüşer erdi taqı aña la'nat qılır erdi, velikin (17) Süheyl yılduzıñ la'nat qılmaz erdi. Taqı bu Hārūt taqı Mārūtnuñ atları ma'siyat qılmazdın oza 'Azā taqı 'Azāyā [368] (1) erdi. Ma'siyat sebebidin Haq *tvt* atlarını tağyır** qıldı, Hārūt Mārūt tēp yād qıldı. Munuñ teg (2) İblīs 'al'niñ, atı 'Azāzıl erdi, ma'siyat sebebidin Haq *tvt* İblīs at atadı.

Ozaqı (3) zamānada bir zāhid bar erdi. Atı Barşışā erdi taqı on ėkki yıl Haq te'ālāqa 'ibādat qıldı taqı bir rivāyatta (4) dört yüz yıl 'ibādat qıldı. Altı miñg kimerse özi hıdmatında şāhib-kerāmāt boldılar taqı yeti qat kök (5) ferīşteleri ta'accub qıldılar bu Barşışānıñ 'ibādatındın. Taqı 'ömri içinde hēç yazuq qılmağı. Haq tebāraka (6) ve te'ala ferīştelerke hiṭāb qıldı taqı aydı: Ey arıg qullarım, bu Barşışānıñ 'ibādatından nē ta'accub qılır-siz? (7) Anı kim men bilür-men, sizler bilmez-siz. Menim 'ilmümde bu Barşışā kāfir turur, munuñ munça 'ibādatı maqbül ermez. (8) 'Āhir vaqtında kāfirhıq birle dünyādın çıqğay taqı ebedī tamuğluğ bolğay, tēp aydı erse, cümle ferīşteler ta'accub (9) qıldılar kim: Ādemī munça 'ibādat qılmişdın soñ neçük kāfir bolğay? tēp aydılar. Bu sözni

* Burada gereksiz olarak Haq te'ālā bulunmaktadır.

** Yazmada: tağayyur.

İblîs eşitti. Ol (10) vaqtın İblîske icâzat bar erdi kökke minmekke taqı ferîştelerdin söz eşitmekke. Qaçan kim Muştafânîng (11) mubârek qadamı yerke êndi erse, Hâqdın fermân boldı ferîştelerke kim: Bukündin song İblîs kökke aşar bolsa, (12) ot birle atıng, [tép]. Neteg kim Hâq te'âlâ Kelâmı içinde anlar tilindin habar bérü yarlıqar, *qt: وانا كنتا (13) نقعد منها*

مقاعد للسمع فمن يستمع الآن يجد له شهاباً رصداً (LXXII: 9)

Ma'nîsi ol bolur kim: Şeytân- (14) -lar taqı dēvler aytur: *innā kunnā naq'udu minhā maqā'ida li's-sam'i* ya'nî bizler aytur erdük ferîştelerdin habarlar eşitgü (15) yerlerde, *fa-man yastami'i 'l-ân yacidu lahu şihāban raşadan* êmdi kim kim habar eşitür bolsa, âmāda qılınmış otı (16) öz nefsiñge bulur tēp ayturlar. Qaçan kim İblîs ferîştelerdin mundağ habar eşitti kim bu Barşîşâ âhir vaqtında (17) dünyâdın İmânsız çıkar, tēp qaşd qıldı Barşîşâni azdurmaqğa. Munçadın berü Barşîşâdın tama' [369] (1) kesip turur erdi kim üküş 'ibâdat qıldı tã'at ve 'ibâdat anğar gıdâ boldı, rûhınga taqı nefsiñge tã'atnıng (2) lezzeti taqı 'ibâdatnıng mezesi ornadı, tēp. Qaçan kim bu habarnı eşitti erse, sewündi taqı yüreklendi taqı râhiblar (3) tonını keçip êgninge seccâda kemişip elginge 'aşâ alıp Barşîşânıng şavma'asına keldi taqı destür tiledi erse, (4) Barşîşâ aydı: Kim sen? tēp su'al qıldı erse, İblîs aydı kim: Men taqı bir seniñ teg 'âbid turur-men, Tañrı (5) te'âlâqa 'ibâdat qılmaq içinde sanğa yârî bêrmekke keldim, tēdi erse, Barşîşâ taqı şavma'a qapugın açtı. (6) İblîs taqı kirdi, üç kün 'ibâdat qıldı Barşîşânıng şavma'asında. Bu üç kün içinde hēç tã'am (7) tenâvul qılmağı, hēç taqı uyımağı taqı közindin qatarât ve 'abarât yaşlar aqturdı. Barşîşâ munuñg 'ibâdatıdın (8) ta'accub qıldı taqı aydı: Ey 'âbid, seniñg 'ibâdatıng mañga inğen hoş keldi. Üç kün boldı kim hēç tã'am tenâvul (9) qılmağıng hēç neerse içmedinğ taqı hēç uyımağıng. Men êkki yüz on êkki yıl boldı kim tã'at ve 'ibâdat birle (10) meşğul turur-men, hēç munuñg teg qılu bilmez-men, tã'am taqı tenâvul qılur-men, neerse taqı içer-men hem tünñüñg ba'zı- (11) -sını taqı ımızğanur-men. Sêni körer-men, hēç munlardın qılmağıng taqı tã'at ve 'ibâdat içinde közüñg yaşı aqar, (12) hēç tıñgmez. Mañga taqı munuñg teg tã'at qılmaq öğretsenğ bolğay-mu? tēp su'al qıldı erse, İblîs aydı: Ey (13) Barşîşâ, men yazuq qılıp turur-men. Qaçan kim Hâq te'âlâ hazratınga tikilsem taqı tã'at ve 'ibâdat qılsam, ol (14) yazuqnı köñglümke tüşürür-men. Boğazımqa tã'am taqı közümke uyqu taqı kirmez, közüm yaşı taqı tıñgmez. Velîkin (15) sen 'ömrüñg içinde yazuq qılmağıng yoq; ol ma'nîdin ötrü fâriğ turur-sen. Eger sen taqı bir yazuq qılmağı bolsa (16) erdinğ, anı köñglinge tüşürse erdinğ, hēç boğazıñgqa tã'am barmağay erdi taqı közüñgke hēç uyqu kirmegey (17) erdi, tēdi erse, Barşîşâ aydı: Andag erse, mañga taqı işarat qılğıl, men taqı bir yazuq qılayın taqı tã'at içinde lezzet [370] (1) bulayın, tēdi erse, İblîs aydı: Zinâ qılğıl, tēdi erse, Barşîşâ

aydı: Zinâ qılmaq yawuz fi'l turur, zinâ qılmağaymen, tedi. (2) İblîs aydı: Andağ erse, kişini öldürgil, tedi erse, Barşîşâ aydı: Bu taqı andan uluğraq yazuq turur. Muni taqı (3) qılmaz-men, tedi erse, İblîs aydı: Andağ erse, hamr içgil, tedi erse, Barşîşâ aydı: Hamr içmek munlardin âsânraq (4) turur. Hamr içeyin, tedi, velîkin bu hamrni mana kim hâşil qılğay? tedi erse, İblîs aydı: Men hâşil qılğaymen, tedi. (5) Barşîşâ aydı: Andağ erse, hâşil qılğıl, keltürgil, tedi erse, İblîs aydı: Menim birle şherke bargıl. Bir halvat (6) yer bar, anda kireliñ taqı men sañğa hamr keltüreyin, tęp Barşîşâni hamr ewinge eletti. Taqı ol hamr satğucınıñ 'avreti (7) bir şâhib-cemâl 'avret erdi. Anğar aydı kim: Kelgil taqı özinge sâqılıq qılğıl, tedi erse, ol 'avret taqı keldi, (8) Barşîşâqa hamr adaqı bërdi. Barşîşâ taqı bir qaç adaq içti erdi. Barşîşâniñ vaqtı müteğayyir boldı. Taqı (9) İblîs çıqtı taqı Barşîşâni ol 'avret birle halvat qoydı erse, Barşîşâniñ ol 'avretke meyli boldı taqı (10) anıñ birle zinâ qıldı. İblîs bardı taqı ol 'avretniñ eringe habar bërdi erse, eri keldi, 'avretini bu hâl üze kördi (11) erse, Barşîşâ tuttı taqı bu 'avretniñ erin öltürdi. Taqı İblîs derhâl bardı, ol elniñ pādşahıñğa habar bërdi (12) erse, pādşah taqı vezîrleri birle keldiler. Baqarlar, bir kişi ölüp yatur taqı Barşîşâ eşrüp bu 'avret bile içe (13) oturur. Barşîşâni tuttılar taqı dārqa astılar. Bu hâlde İblîs yana Barşîşâ qatıñğa keldi taqı aytur: Ey Barşîşâ, (14) tileyür-mü-sen kim seni bu hâldin qutğarsamen? tedi erse, Barşîşâ aydı: Tiler-men, tedi. İblîs aydı: Eger tiler (15) ersenğ, mañğa bir secde qılğıl. Men seni bu hâldin qutgarayın, tedi erse, Barşîşâ aydı: Bu dār üze neteg secde qılayın? (16) tedi erse, İblîs aydı. Başıñ birle işarat qılğıl, tedi erse, ol taqı başı birle işarat qıldı taqı kâfir boldı. Cellād taqı (17) Barşîşâni qılıç birle urmuş erdi. Helāk boldı taqı ebedî tamuğluğ boldı ol hamr içmek sebebi-din. Ey Bār Hudāyā, [371] (1) bizlerni taqı cümle mu'minlarnı şeqāvat-dın keremüñ birle saqlağıl taqı cümlemüzke sa'ādat-i ebedî sen rüzî qılğıl. Āmîn, (2) Rabba'l-ālamîn.

TÖRTİŇ FAŞL

Tekebbür qılmaq āfatınıñ beyāni içinde turur.

İmām Bağavî *rahmhi* Meşābîh (3) atlıg kitābında bu hadîşni keltürmiş. Hadîş bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يدخل الجنة من في قلبه ذرة من كبر فقال رجل ان الرجل يحب ان يكون ثوبه حسناً ونعله حسناً قال ان الله جميل يحب الجمال (5) الكبر من [ما] نظر الحق وعظم الناس Bu hadîş ma'nisi ol bolur kim: Peyğambar 'as habar bërü yarlıqar: Uçt-maḥqa (6) kirmes ol kimerse kim köñglinde zerre endāzasınça kibr bolsa, tedi erse, şahābalarda biri aydı: Yā Resūlallāhi, (7) er kimerse tonı körk-lüg bolmaqını na'lini körk-lüg bolmaqını sewer, bu kibr bolğay-mu? tęp

su'âl qıldı erse, (8) Peyğambar 'as aydı: Hâq *tvt* cemîl turur, cemâlnı sewer. Kibr ol bolur kim Hâq te'âlânıñ fermânağa iltifât (9) qılmas[a], taqı halâyıqğa hõr köz birle baqsa.

Zuhrî aytur *razhu*: Şâbit ibnü Qays *razhu* Peyğambar 'as (10) hıdmatına kirdi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, helâk boldum, tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ Şâbit, ne birle helâk boldun? (11) tẽp su'âl qıldı erse, Şâbit aydı: Yâ Resûlallâhi, Tañrı *tvt* bizlerni yıǵdı kim Peyğambar 'as hâzratında (12) bolsañız, âvâzıñıznı Peyğambar âvâzıdın yüksek qılmañız, tẽp; neteg kim Kelâmı içinde hâbar bẽrü yarlıqar, *qt*: (13) *يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ* (XLIX: 2)

Taqı benim âvâzım qatıǵ turur taqı qatıǵ sözlemek (14) 'âdat qılıp turur-men, hẽç aqru sözleyü bilmez-men. Bu işdin inǵen qorqar-men, tedi. Taqı Tañrı *tvt* (15) bizlerni yıǵdı qılmağanımız işler birle halâyıqlar bizlerni ögmekni sewmekdin neteg kim Kelâmı içinde hâbar bẽrü yarlıqar, (16) *qt*: (III: 188) *وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا* Taqı mẽnı kişi öger bolsa, men anıñ ögmekini sewer-men. (17) Yana inǵen qorqar-men kim qıyâmat kün giriftâr bolmaqđın. Yana Tañrı te'âlâ bizlerni yıǵdı tekebbür qılmaqđın, neteg kim Kelâmı [372] (1) içinde hâbar bẽrü yarlıqar (XVI: 23) *لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ* (....) Taqı men körklüg tonlar keymekni sewer-men, ançaqa tegi kim na'İnim (2) qayışı körklüg bolmaqını taqı qamçım çıpçurgası körklüg bolmaqını sewer-men taqı bu işlerdin qorqar-men, tedi erse, (3) Peyğambar 'as aydı: Yâ Şâbit, ol kibr ermez. Hâq te'âlâ cemîl turur, cemâlnı sewer. Taqı mu'minga ni'met bẽrse, ol ni'metniñ (4) eşeri ol mu'min üze körünmekini sewer. Ol kibr bolmaz. Kibr ol bolur kim Hâq te'âlânıñ buyruqını osal tutsañız, iltifât (5) qılmasañız taqı halâyıq közünde hõr körünseniz, barçadın öziñni artuq körseniz, kibr ol bolur, tedi.

Bir kimerse keldi (6) taqı emİre'l-mu'minIn 'Ömerdin *razhu* destür tiledi kim: Erte namâzıdın soñ qavmumğa va'z ve naşİhat qılsam (7) taqı Peyğambar 'as'dın eşitgen hadİslerni aysam, tẽp icâzat tiledi erse, 'Ömer *razhu* ol kimerseke icâzat (8) bẽrmedi taqı aydı kim: Men qorqar-men, qaçan kim sen halâyıq arasında va'z u naşİhat qılsañız taqı halâyıq saña i'tibâr (9) qılsalar, sen sıǵgeysen taqı uluǵ bolǵaysen taqı öziñni Sü-reyyâ yılduzda körgeysen taqı ol işler birle helâk (10) bolǵaysen, tẽp destür bẽrmedi.

Benü İsrâ'İl içinde bir 'âbid bar erdi. Qayda yörise, Hâq te'âlâ fermâna birle üzesinde (11) bir bulıt yörüyür erdi. ol 'âbidke hẽç künnüñiz hâraratı tegmez erdi. Barça halâyıq ol 'âbidni ağırlar erdiler. Bir kün (12) bir fâsiq keçerinde bu 'âbidni kördi taqı özi birle aydı kim: Benü İsrâ'İlniñ 'âbidi bu turur taqı men Benü İsrâ'İlniñ fâsiqi (13) taqı ya-

wuzı turur—men. Barayın, özi hıdmatında bir sâ'at olturayın. Bolğay kim özi berekâtında Hâq te'âla men miskîn fâsiqni (14) yarlıqağay, tēp meskenet birle bardı taqı ol 'ābid qatında olturdı erse, ol 'ābid bu fâsiqdin 'ārlandı taqı bu fâsiqqa (15) hōr kōz birle baqtı taqı özi birle aydı kim: Men Benū İsrâ'îlniñ 'ābidi taqı zāhidi bolğaymen; bu fâsiq menim qatında nē (16) qılur? tēp özini uluğ kördi taqı ol fâsiqni hōr kördi erse, Hâq *tvt* ol 'ābidniñ ol qılğan işini (17) tilemedi taqı ol zamanāniñ peygāmbarına vaḥy ıda bērdi taqı aydı kim: Ey peygāmbar, bargıl, ol ēkki kimerseke ḥabar bērgil kim [373] (1) men ol zāhidniñ cümle t̃ā'atını ḥabṭ* qıldım, t̃ā'atını baştın qılsun benim qullarımğa hōr kōz birle baqğanı üçün taqı (2) ol fâsiqniñ cümle yazuqını yarlıqadım özini miskîn 'āciz körüp öñinlerni özidin artuq körgeñi üçün, tēp (3) aydı erse, ol peygāmbar taqı kelip bu ēkkisine bu ḥabarnı aymış erdi ol bulut** ol 'ābid üzesidin kētti taqı ol fâsiq (4) üzesinge keldi.

Peygāmbar 'as du'āsı içinde bu du'ānı üküş aytur erdi **اللهم اني** اعوذ بك من نفحة الكبراء (5) Ma'nisi ol bolur kim: Ey Bār Ḥuḍāyā, sañğa sığınur—men tekebbürniñ şışmekidin, tēp aytur erdi taqı aydı kim: Kim tilese, tamuğluğ (6) kişike baqayın, tēp ol kişike baqsun kim özi olturmuş bolğay taqı ileginde kişiler qol qawşurup hıdmatda (7) öre turmuş bolğay, tēdi. Peygāmbarın 'azîzrek kimerse yoq erdi taqı Peygāmbar 'as öñinde şaḥābalar örü (8) qopup turmaz erdiler, anıñ üçün kim Peygāmbar 'as ol işni qatıg yigrenür erdi.

On ēkki kimerse Mūsā (9) peygāmbar 'as hıdmatında küwendiler. Biri aydı kim: Menim toquz atamğa tegi ešrāf turur ḥurmetlig taqı 'izzetlig (10) baylar taqı mun'imlar tururlar men taqı anlar menğizlig ḥalqlar ara 'azîz turur—men taqı bay turur—men. Sen ne kişi bolduñ kim (11) benim birle qarşu turgaysen? tēdi erse, Hâq te'ālā Mūsā peygāmbarğa vaḥy ıda bērdi taqı aydı: Yā Mūsā, aygıl bu kimerseke kim (12) ol toquz atanğ birle kim mufāḥirat qılur—sen, anlar cümlesi tamuğda tururlar, sen taqı anlar menğizlig tamuğluğ turur—sen. (13) Ol kimerse kim tamuğluğ bolğay, añğa ne mufāḥirat qılmaq kerek bolğay? tēp aydı.

Muṭrif atlıg kimerse bar erdi, 'ābid (14) ve zāhid erdi. Muhlib atlıg ḥalīfanı kördi kim küwenü yörüyür. Muṭrif aydı: Yā Muhlib, bu yörüşni Hâq te'ālā yigrenür. (15) Munuñ teg küwenü yörümegil, qul teg meskenet birle yorigil, tēdi erse, Muhlib aydı: Yā Muṭrif, sen mēni bilmez—mü—sen kim (16) men kim turur—men? Mañğa neteg mundağ söz sözleyür—sen? tēdi erse, Muṭrif aydı: Yaḥşı bilür—men, avvalıñ bir pāra murdār (17) suw erdi taqı āḥiriñ hēm murdār ölügse bolğay. Arada bir pāra

* Yazmada: ḥabaṭa.

** Yazmada: yigīt.

necâsatnı kötrüp yöriyür-sen, tedi erse, Muhlib uftandı [374] (1) taqı ol yörimeknı qoğtı.

‘Amal ibnü Şeybe aytur: Şafâ Merve arasında sa‘y qılır erdim. Baqar-men, bir kimerse qatırğa (2) minmiş, ileyinde qullar taqı hâdim-lar yügrü yöriyürler, musulmânların süre zahmat tegrü, tekebbür birle yöriyürler. Qaçan kim (3) hec qılıp Bağdâdqa keldim erdi, bir kimerse kördüm, yalınğ baş, yalınğ adaq, miskîn, ‘âciz bolup yöriyür. Baqtım (4) taqı Şafâ Merve arasında qatır minip tekebbür* birle yörigen kişiğe oğşattım taqı aydım: Ey dervîş, sen ol kimerse (5) ermez-mü-sen kim Şafâ taqı Merve arasında qatır minip qullarınğ birle yöriyür erdinğ? tēp aydım erse, ol aydı kim: (6) Ārî, men ol kimerse turur-men. Ka‘bede Hâq te‘âlânıñ éwinde cümle halâyıq yalınğ baş taqı yalınğ adaq ihrâm (7) keçip miskînlık birle, alçaqlıq birle yöriyür erken men anda tekebbür birle qullar hâdimlar birle yöriyür erdim. Qaçan (8) kim men alçaqlıq qılgu yerde alçaqlıq qılmadım erse, Hâq te‘âlâ mēni mundağ hōr qıldı. Barça halâyıq ‘izzet birle (9) yöriyürler, men hōr bolup yöriyür-men, tedi.

Selmân ibnü Fârsî qatında Qurayş qabîlalıǵ ‘Arablar mufâhîrat qılıştılar. (10) Selmân Fârsî *rahmhi* aydı: Men murdâr suwdın yaratıldım taqı bukün yarın ölüm kelgey taqı ol gür içinde men (11) murdâr ölügse tēg bolup yatğay-men. Qıyâmat kün bolsa, *âvş* ‘amallarımnnı terâzûqa keldürüp ölçgeyler. (12) Eger tâ‘atım yünğül bolup ma‘şiyatım ağır kelse, inğen le‘im bolğay-men; ve eger tâ‘atım ağır kelse, ol vaqtın (13) ke-rîm bolğaymen. Hâlî ma‘lüm ermez, tēp aydı erse, ol mufâhîrat qılğan ‘Arablar taqı uftandılar taqı mufâhîratnı (14) qoydılar.

Bir kün Peyğâmbar ‘as yârânları birle olturmış erdi kim şahâbalarda biri Peyğâmbar ‘as‘qa (15) teveccüh qılıp kelür erdi. Bu olturğan şahâba ol kelgenni ögdiler erse, Peyğâmbar ‘as ol kelgenge nazar (16) qıldı taqı aydı: Sizler bu kelgenni öger-siz. Men anıñ yüzinde Şeytân vesvesesiniñ eşerini körer-men, (17) tēp aydı. Qaçan kim ol kimerse Peyğâmbar ‘as qatınğa keldi taqı olturdı erse, Peyğâmbar ‘as ol kimerse- [375] (1) -ke aydı: Men sañğa Tañgrını şefî‘ qılır-men kim sen râst aygıl, kaçan kim bizlerni körmişde köñglünğde (2) keçti-mü kim Peyğâmbar ‘as qatında olturğanlar cümlesidin men yahşıraq turur-men Hâq te‘âlâ hâzratında? (3) tēp su‘âl qıldı erse, ol kimerse aydı: Yâ Resûlallâhi, râst aytur-sen, munuñ teg söz köñglümde keçti, tedi erse, (4) Peyğâmbar ‘as aydı: Ey Bâr Huđâyâ, bilgenim yazuqlardın taqı seniñ hâzratınğdın yarlıqatu tileyür-men, bilmegenim (5) yazuqlardın taqı seniñ hâzratınğdın yarlıqatu tileyür-men, tēp Hâq te‘âlâğa sığındı erse, şahâbalar aydılar: Yâ Resûlallâhi, (6) siz taqı mu yazuqlardın qorqar-siz? tēp aydılar erse,

* Yazmada: *tekbîr*.

Peyğāmbar 'as aydı: Men neteg eymen (7) bolur—men kim mu'min qulnuḡ köṅgli Hāq te 'ālānıḡ qahrı taqı luḡı arasında müteḥayyir turur. Neteg kim tilese, taşarruf (8) qılır, tēdi taqı bu āyatnı oqıdı, *qt: و بدا لهم من الله* (XXXIX: 47) *ما لم يكونوا يحسبون* Ma'nısi ol (9) bolur kim: Zāhir boldı anlarğa Taḡrı te 'ālādın ol neerseler kim anı andaḡ bolḡay, tēp sēzmez erdiler.

Saqatı (10) *rahmhi* aydı: Eger bir kimerse bir būstānqa kirse taqı ol būstān içinde cümle daraḡtlar bolsa taqı ol (11) daraḡtlar üzesinde 'ālam içinde ne kim quşlar bar cümlesi anda ḡāzır bolsalar, taqı Hāq te 'ālānıḡ fermānı birle bu (12) quşlar tilke kelip bu kimerseke aysalar kim: *as-sālamu 'alayka, yā waliyya 'llāhi*, tēp eger bu kimerse özini andaḡ bilse kim (13) men velī ermiş—men, tēp, ol kimerse nefsi ēlginde esīr bolḡay tēp aydı.

Abū Süleymān Dārānī *rahmhi* (14) eşitti kim falān emīr fisq meclisi qurup turur, münker* iş birle meşḡul turur, tēp. Qaşd qıldı kim barsa taqı emr-i (15) ma'rūf taqı nehy-i münker qılsa. Yana aydı kim: Bu uluḡ beg turur. Bolmasun kim mēni öltürgey, tēdi taqı tavaqquf (16) qılmış erdi. Yana qaşd qıldı kim: Mēni öldürse taqı öltürsün, şehīd bolḡay—men, tēp. Ḥaṭırınḡa tüşti kim: Eger emr-i (17) ma'rūf qılsam taqı nehy-i münker qılsam, barça ḡalāyıq ayḡaylar kim: Bu Abū Süleymān neme uluḡ kişi turur. Munuḡ tēḡ uluḡ [376] (1) bēḡke emr-i ma'rūf qıldı, tēp cümle ḡalāyıq maḡḡa medḡ qılḡaylar taqı anlarınḡ medḡını Şeyṭān köṅlümde (2) ornatıp āḡir vaqtında qorqar—men kim maḡḡa vesvese qılıp İmānımqa ḡalal tüşürse tēp, ol emr-i ma'rūfı (3) terk qıldı ol ḡavfdın.

Sufyān-ı Şavri *rahmhi* aydı şaḡābalarındın biringe: Eger bir kimerse saḡḡa aysa kim: (4) Sen nēme yaman kişi turur—sen tēp, eger anıḡ sözinge seninḡ ḡāzabuḡ kelür bolsa, sen ḡaqlıqat yaman kişi turur— (5) —sen ve eger ḡāzabuḡ kelmese taqı ol kişike aysaḡ kim: Rāst aydınḡ kim men inḡen yaman kişi turur—men taqı özünḡke (6) hem i'tiqādınḡ anıḡ tēḡ bolsa kim 'ālam içinde mēndin yamanraq kişi bolmaḡay, tēp, andın soḡḡ yaḡşı bolḡaysen, (7) tēdi taqı aydı kim: Eger kimerse cümle ḡalāyıqnıḡ öḡmekini sewse taqı ol ḡalāyıq yermekini yigrense, ol munāfiq turur, (8) tēp aydı.

Peyğāmbar 'as aydı: Neme yawuz qul turur ol qul kim mütekebbir bolḡay hem taqı zālim bolḡay, uluḡ (9) Taḡrını unutḡay; taqı nēme yawuz qul turur ol kim yörimişte küwenü yörigey taqı köṅlinde uluḡ bolḡay (10) taqı yüksek Taḡrını unutḡay; taqı nēme yawuz qul turur ol qul kim 'ömrini sehv birle taqı ḡaflat birle keçürgey taqı (11) gūrda çürüp eskirip yatmaqı unutḡay; taqı nēme yawuz qul turur ol qul kim ḡalāyıq üze uluḡsınḡay (12) taqı ḡaddın keçgey taqı ol nuṭfadın yaratılḡanını unutḡay taqı āḡir gūrda çürigenini hem unutḡay, tēp (13) aydı.

* Yazmada: *münkir*.

luqıngızni taqı qabul qılmağay (7) erdim, tedi erse, halıfa aydı: Menim tanuqluqumni ne ma'nidin qabul qılmağay erding? [tep] yana su'al qıldı erse, Abū Yūsuf (8) aydı *rahmhi*: Ol ma'nidin qabul qılmağay erdim kim sen mütekebbir turur-sen taqı **Taṅrı** te'alā mütekebbirlerni sewmez; (9) neteg kim Kelāmı içinde **habar berti** yarlıqar: (XVI: 23) **الله لا يحب المستكبرين** taqı mütekel birlerniṅ ornı tamuğ turur (10) neteg kim Kelāmı içinde habar bəri yarlıqar (XVI: 29) **فلبيس مثوى المتكبرين** Taqı mütekebbir Haq hażratında fāsiq (11) turur taqı fāsiqniṅ tanuqluqı şerī'atta eşitilmez, tedi erse, Harūne'r-Reşidniṅ hālī müteğayyir boldı taqı (12) iṅgen qorqtı taqı aydı: Yā Abā Yūsuf, maṅa beyān qılğıl kim men neçük mütekebbir turur-men; ol tekebbürdin imtinā' (13) qılayın, tep su'al qıldı erse, Abū Yūsuf el-Qāzī *rahmhi* aydı: Seniṅ mütekebbirlikniṅ 'alāmatı ol turur kim (14) öz sarāyınıṅ içinde mescid qılıp turur-sen taqı imām taqı mu'azzin qoyup turur-sen, öz etbā'larıṅ*** birle anda namāz (15) qılur-sen maḥalla ḥalqı ol mescidke kirmez, anda namāz qılmazlar. Eger tekebbürüniṅ bolmasa erdi, maḥallanıṅ (16) mescidinge beş namāzda kelgey erdiṅ taqı dervişler şafıṅa kirip olturğay erdiṅ, tedi erse, Harūne (17) 'r-Reşid aydı: Yā Abā Yūsuf, rāst aydıṅ, tevbe qıldım. Bukündin soṅ andağ qılmağaymen, tedi. Taqı ol mescidni [378] (1) qoydı taqı maḥalla mescidinge kelip dervişler

* Yazmada: *cereh*

** Yazmada: *Rebi'a*

*** Yazmada: *ittibā'larıṅ*

şafingə kirip namāz qılu başladı erse, İbnü's-Semāk aydı *rahmhi*: (2) Ey hālifa, bu hürmetiñ içindeki alçaqlıqıñ yaşıra q turur bu hürmetiñdin, tēdi taqı aydı: Ey hālifa, kimke (3) Haq *tvt* cemāl bēse taqı māl bēse taqı hürmet bēse taqı ol kimerse cemāl içinde perhiz qılsa taqı ol (4) māl içinde ihsān qılsa taqı hürmet içinde tevāzu' qılsa, ol qul Haq te'ālā hāzratında muhlışlardın bolur, (5) tēdi erse, Harūne'r-Reşid aydı: Kāgıd keltürüñ taqı şeyh İbnü's-Semākniñ bu ayğan sözlerini bitüñ, tēp buyurdu.

(6) Hasan-i Başrıqa *rahmhi* su'āl qıldılar kim: Yā şeyh, tevāzu' ne bolur? tēdiler erse, özi aydı kim: Tevāzu' (7) ol bolur kim ēwdin çıqsanğ, kim kim sanğa qarşı kelse, özünğni ol kişidin aşaq körseñ taqı köñglünğde (8) i'timādünğ ol bolsa kim bu kimerse Haq te'ālā hāzratında mēndin artuq bolğay, tēp aysanğ.

Mucāhid aydı rahmatu'llāhi (9) 'aleyhi: Qaçan kim Haq *tvt* tūfān birle Nūh peygāmbar 'as'unuñ qavmını helāk qıldı taqı Nūh peygāmbarı (10) taqı anğa İmān keltürgenlerni kemi birle nacāt bērdi erse, Nūh peygāmbar 'as tiledi kim: Bu 'ālam içinde (11) bir qara yer bolsa erdi taqı anda haqıqat iqāmat qılsa erdük, tēdi erse, cümle böyük tağlar baş qaldurdılar (12) kim: Nūh peygāmbar kemisi bizde iqāmat qılğay, tēp. Cedī tağı aşaq tağ erdi (ol tağqa Cedī taqı tēyürler Cūdī taqı tēyürler), ol tevāzu' qıldı taqı aydı kim: (13) Munça uluğ tağlar bar erken Nūh peygāmbar kemisi mende neteg iqāmat qılğay? tēp mahrūm bolmuş erdi kim Haq (14) te'ālādın fermān keldi kim: Yā Nūh, keminğni Cedyī tağında tindürgil taqı anda iqāmat qılınğlar, tēp fermān boldı (15) erse, Nūh peygāmbar taqı Cedyī tağında iqāmat qıldı tēp Haq te'ālā Kelāmı içinde habar bērü yarlıqar, *qt*: (16) (XI: 44) واستوت على الجودي وقبل بعداً للقوم الظالمين

Bāyazīd-i Bisāmī *rahmhi* aymış: Qayu (17) bir kimerseniñ i'tiqādı ol bolsa kim yer yüzinde mēndin yamanraq kişi bar turur tēp aysa, ol mütekebbir turur ihtimāl [379] (1) bar kim bu kimerse āhır vaqtında dünyādın küfr birle çıqsa taqı ol yaman men, tēp i'tiqād tutğan kimerse (2) dünyādın İmān birle çıqsa, andağ erse, özini barçadın yamanraq bilmek kerek, andın soñ tekebbür kētse, tēp aymış.

(3) Avval tekebbür qılğan İblis[-i] la'ın erdi kim Haq *tvt* cümle ferişterke fermānladı kim: Ādam peygāmbarqa secde (4) qılınğlar, tēp. Cümle ferişte secde qıldılar, meger İblis secde qılmadı. Haq te'ālā aydı: Yā İblis, ne üçün Ādamqa (5) secde qılmadıñ? [tēp] su'āl qıldı erse, İblis aydı: Men Ādamdın yaşıra q turur-men. Mēni otdın yaratıñ taqı Ādamnı (6) tupraqdın yaratıñ, tēp uluğluq qıldı taqı helāk boldı.

Abū Cehl bir kün Abū Tālib[ke] yārānları birle keldi taqı (7) aydı: Ey Abū Tālib, bu uyanğ oğlu Muḥammed qatınğa kelmek tileyür-biz, veli-kin eşitür-biz kim erte kēçe qatınğa derviş (8) kimerseler eski tonluğlar

qulluqđın āzād bolmışlar taqı ġarībler, Bilāl-[i] Hābeşī taqı Şuheyb-i Rūmī, Selmān-i (9) Fārsī menġizlig mundaġ kimerseleler bar tēp; taqı biz Qurayş qabīlālīġ eşrāflar taqı bēġler taqı ħurmetlig izzetlig (10) kimerseleler mundaġ çapān tonluġlar birle; taqı anıġ sözini eşitmek tileyür-biz, çapān tonluġlar birle [neteg] olturalıng? (11) Muġammedke aytsaġ kim munlarnı qatındın qawsa, kēterse, andın sonġ kelgey erdük taqı sözlerini tıġlaġay erdük, (12) tēdiler erse, Abū Tālib taqı kelip Peyġāambarqa aydı: Yā Muġammed, öz qavmuġ Qurayşlılerniġ ħatırlarını muġāfizat (13) qılmaq yaġşıraq turur bu ġarībarnıġ taqı bu dervişlerniġ ħatırlarını istemekdin, tēdi erse, Cebre'ıl (14) nāzil boldı taqı bu āyatnı keldürdi, *qt*: **ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي**

(VI: 52) **يريدون وجهه** (15) Ma'nisi ol bolur kim Yā Muġammed, ol derviş şaġābalar kim erte kēçe Rebbini ünderler (16) üküş yād qılmaq birle taqı namāz qılmaq birle taqı tesbīġ ve tehlīl qılmaq birle. Ĥaq te'ālānıġ ħoşnūdluqını (17) tileyürler. Mundaġ kimerselelerni qatıġdın kētermegil taqı sürmegil taqı bu Qurayşlılerniġ zāhiringe nazar [380] (1) qılmaġıl taqı bu dervişlerniġ bātınıġa nazar qılġıl, tēp āyat nāzil boldı erse, bu āyat ħükminçe anlarġa cevāb (2) bērdi kim: Ĥaq *tt* maġa nehy qıldı anlarnı qatıġdın kētermegil, tēp aydı erse, anlar aydılar: (3) Anlar birle bir meclisde olturalıġ; velikin yā Muġammed, söz sözler bolsaġ, bizlerke baqıp sözlegil, anlarġa (4) nazar qılmaġıl, tēdiler erse, yana Cebre'ıl nāzil boldı taqı bu āyatnı endürdi, *qt*:

(5) **واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم** (6) **تريد زينة الحياة الدنيا ولا تطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا** (XVIII : 28) **وامرأه فرطاً** (7) **واتبع هويه وكان** Ma'nisi ol bolur kim: Yā Muġammed, nefsünġni tölendürgil ol şaġābalar birle kim erte kēçe Ĥaq (8) te'ālāqa du'ā qılurlar taqı Ĥaq te'ālānıġ rizāsını tileyürler taqı meclisde sözleyür bolsaġ, ēkki közüġ (9) ol derviş şaġābalarđın kētmesün dünyānıġ bezekini tileyür ħālda taqı, yā Muġammed, boy bērmegil ol kimerse- (10) -[l]erke kim anlarnıġ köġgüllerini bizni yād qılmaqđın ġāfil qılduq taqı anlar öz havāsıġa uydılar (11) taqı anlarnıġ işi ħaddın keçmek erdi. Mundaġ qavmlarġa muṭī' bolmaġıl taqı ol derviş şaġābalarđın (12) közüġni kētermegil taqı anlar ħatırlarını muġāfizat qılġıl, tēp fermān keldi erse, Peyġāambar 'as hemişe (13) yārānlarıġa aytur erdi kim: Ey yārānlarım, zīnhār bir mu'minni kōrsenġiz, başı örpek bolsa taqı yüzi toġluġ (14) taqı ēkki ēġni yırtuq çapānlıġ kimerse bolġay kim Ĥaq *tt*'dın ant yād qılıp ne kim tileyür bolsa, (15) Ĥaq *tt* anıġ tilekini red qılmağın mustacāb qılġay taqı andını rāst qılġay, tēp aydı.

(16) BÊŞİNÇ FAŞL

Yalğan taqı ğıybat âfatınıñ beyânı içinde turur.

İmām Abū 'İsā Tirmidî *rahmhi* (17) Cā'mi' atlıg kitābında bu hadîşni keltürmiş. Hadîş bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إياكم والكذب [381] (1) فإنّ الكذب يهدي إلى الفجور وإنّ الفجور يهدي إلى النار Peyğāmbar 'as habar bërü yarlıqar: Ey ümmetim, qor- (2) -quñg yalğan sözlemekdin. Haqıqatta yalğan sözlemek âdemİni yawuz işke tegürür taqı yawuz iş âdemİni (3) tamuğqa tegürür.

Taqı Peyğāmbar 'as aydı: Yalğanlarınñ uluğraqı üç turur. Avval ol turur kim bir kimerse (4) aysa: Mundağ tüş kördüm taqı andaq tüşler kördüm, tēp aysa taqı haqıqatta körmedin yalğan tüşler çatsa, (5) anıñg vebālı taqı 'uqubatı inğen uluğ turur. Ėkki[nç]i ol turur kim: Men fa-lān oğlu turur-men, tēp aytur taqı haqıqatta (6) ol ayğan kişiniñ oğlu ermez. Bilip yalgannı aytur kim mañga halāyıq hürmet qılsunlar, tēp. Üçünçisi ol (7) turur kim mēndin hadîş rivāyat qılur taqı aytur kim: Peyğāmbar 'as mundağ aytur, tēp. Menim üze yalğan çatar, (8) men aymamış hadîşni bilür erken peyğāmbar aydı, tēyür.

Bir kün Peyğāmbar 'as qatıñga bir kimerse keldi taqı (9) aydı: Yā Resūlallāhi, men üç ma'siyat birle mubtalā bolup turur-men, hēç nefsumni men' qılu bilme[z-me]n. Mañga bir (10) tedārük bar erse, ögreting. Bolğay kim Haq te'ālā mēni tāyiblardın qılğay, tēdi. Yana peyğāmbar 'as aydı: (11) Ol üç ma'siyat qayu ma'siyatlar turur? tēdi erse, ol kimerse aydı: Zinā qılmaq taqı hamr içmek taqı yalğan (12) sözlemek, tēp aydı erse, Peyğāmbar 'as aydı: Menim üçün yalğan sözlemekni qodğıl taqı menim birle (13) 'ahd qılğıl kim bukündin soñg yalğan sözlemegey-sen, tēdi erse, ol taqı qabūl qıldı taqı bardı. Yana nefsi (14) taqāzā qıldı kim zinā qılsa. Yana endişe qıldı kim eger mañga Peyğāmbar 'as su'āl qılsa kim zinā qıldıñg-mu? (15) tēp eger qıldım tēsem, had urğay ve eger qılmadım tēsem, yalğan aymış bolğay-men taqı peyğāmbar 'as birle (16) 'ahd qıldım kim yalğan sözlemegey-men, tēp taqı Peyğāmbar 'as birle 'ahd qılmaşdın soñg anıñg 'ahdını (17) buzar bolsam, bu taqı uluğ ma'siyat turur, tēp endişe qıldı taqı ol zināni terk qıldı. Yana nefsi taqāzā qıldı [382] (1) kim hamr içse. Bayaqı tēg endişe qıldı, anı taqı terk qıldı taqı tāyib boldı yalgannı terk qılmaq sebebidin.

Peyğāmbar (2) 'as aydı: Kim kim Tañğrı te'ālāni birlese taqı qiyāmat küninge bütse taqı söz sözler bolsa, hayr söz sözlesün (3) yā taqı tek tursun, tedi*. Yana peyğāmbar 'as aydı: Kim kim oğ bolsa, ėkki enğeki arasındaqı

* Yazmada : tēdi erse.

tilini saqlamaq (4) birle, êkki adaqı arasındaqı fercini saqlamaq birle, men taqı oğ bolur men ol kimerseke uçtmah birle, tēp aydı.

(5) Uḥud toquşında bir yigit şehîd boldı. Baqtılar, qarnınga taş bağlamış erdi açlıqdın. Ol yigit anası keldi (6) taqı oğlı yüzindeki tupraqlarını kēterür taqı aytur: Ey oğlum uçtmah sekînet bolsun, tēdi erse, Peyğāmbar (7) 'as aydı: Ey za'İfa, ne bildiñg oğluñg uçtmahlıg bolğanını. 'Acab ermez kim oğluñg tilindin (8) kerekmez sözler kelmiş bolsa yā taqı kerek neerselerni men' qılmış bolsa, tēp aydı.

Rebî' ibni Ḥayṣam *rahmhi* (9) on êkki yıl saqlandı kim hēç neerse sözlemedi. On êkki yıldın soñg ne kim sözlese, anlarını bitiyür erdi taqı (10) kēçe bolsa, özi birle hisāb qılır erdi kim qiyāmat kün bolsa *āvş*, bu sözlegen sözlerimke (11) mu'āqib bolgay-mu, tēp özi birle saqış qılır erdi.

Bir kün bir kimerse naḥḥāsqa bardı. Qul almaq üçün (12) bardı taqı bir qulnı iḥtiyār qıldı erse, ol qulnuñg ḥōcası aydı: Ey 'azîz, bu qulnuñg bir 'aybı bar, ol 'aybını (13) aytu bēreyin. Eger rāzî bolsañg, sen bilür-sen, tēdi erse, ol qul alğuçı aydı: 'Aybı ne turur? tēp su'āl qıldı (14) erse, qul ḥōcası aydı kim: Bu qul yalğançı turur, yalğan üküş sözleyür, tēdi erse, qul alğuçı aydı: Bu yalğan (15) sözlemeki ança 'ayb ermez, men bu 'aybke rāzî men, tēdi taqı aldı taqı ēwinge keltürdi. Bu qul taqı bir qaç (16) eyyām bu ḥōca qatında turdı. Bir kün ḥōca ēwdin çıqtı taqı ḥatun yalğuz qaldı. Bu qul ḥatunınga aytur kim: (17) Ey ḥatun, körer men kim bu ḥōca sizke hēç maḥabbatı yoq. Men siḥr qılmaq bilür-men. Bir kün ḥōca qatıg [383] (1) uyquğa barmışda kerey birle eñsesidin yü-lüsenğiz taqı anıñg saçlarını mañga bēsenğiz, men taqı siḥr qılsam, (2) bu ḥōca sizni qatıg sewgey erdi taqı hēç siziñg fermānıñgızdın çıqmağay erdi, tēdi erse, bu ḥatun taqı bu (3) qulnuñg söziñge i'timād qıldı. Andın soñg bu qul ḥōcağa aydı kim: Ey ḥōca, bu ḥatun sizni öltürmekke (4) fırsat isteyü turur. Zînhār bu ḥatundın yaḥşı saqlanıñg, tēdi. Ḥōca taqı bu qulnuñg söziñge i'timād qıldı. Ertesi (5) qaylūla vaqtı boldı erse, ḥōca qaylūla qılır-men, tēp özini uyquğa kemişti, velîkin oyağ turur erdi taqı baqar kim (6) bu ḥatun ne iş birle meşğul bolur, tēp. Bu arada erdi kim ḥatun yerindin qoptı taqı elginge bir yitig kerey aldı (7) taqı aqrun bu ér qatınga kelü başladı erse, bu ér andağ saqındı kim: Kerey birle benim boğzumnu kesgey taqı mēni (8) öldürgey, tēp derḥāl qoptı taqı bu ḥatunnu öldürdi erse, bu ḥabar ḥatunnuñg qayaşlarınga tegdi erse, anlar (9) taqı cem' bolup keldiler taqı bu kişini öldürdiler. Yana bu kişiniñg qayaşları kelip anlar birle uruş qıldılar. Arada (10) üküş kimerseler öldiler bu yalğan sözlemek şūmluqıdın.

Peyğāmbar 'as aydı: Qayu bir mu'min ve muvaḥḥid (11) yalğan söz sözlemekke qaşd qılmışdın soñg Ḥaq te'ālādın qorqup ol yalğan sözni terk qılır bolsa, (12) Ḥaq te'ālā* ol qulğa uçtmah ḥışarı içinde bir ēw

* Satır üstüne gereksiz bir -dın eklenmiştir.

binâ qılu bergey. Ve eger taqı kimerse birle hüşumat qılmaq (13) tilese taqı şer'an da'vâ qılıp hüşumat qılmaqı revâ erken aramızda hüşumat taqı bēmezeli bolmasun, tēp (14) ol hüşumatnı terk qılsa, H̱aq *ttv* ol qulğa uçmañnıñ ortasında ēw binâ qılu bergey, taqı (15) qayu mu'min kim qılıqnı körklüg qılsa taqı ẖalāyıq birle hoş mu'āmilat qılsa, H̱aq *ttv* ol qulğa (16) uçmañnıñ yüksek yerinde ēw binâ qılu bergey, tēp aydı.

Taqı Peyğāmbar 'as andağ aydı kim: Tamuğ otı (17) bolsun ol kimerseke kim yalğan söz sözlegey ẖalāyıqnı küldürmek üçün, tēp üç qata aydı.

'Aqabat ibnü 'Āmir [384] (1) aydı *raḡhu*: Peyğāmbar 'as hıdmatıñğa bardım taqı aydım: Yā Resūlallāhi, qıyāmatta qurtulmaq ne iş (2) birle turur? tēp su'āl qıldım erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Aqaba, barğıl, tiliñ saqlağıl taqı ēwünğde (3) olturğıl taqı zarūratsız çıqmağıl taqı qıl-mış yazuqlarıñğa yığlağıl kim qurtulğanlardın (4) bolğaysız, tēdi.

Yana ğıybat qılmaqdın saqlanmaq kerek, anıñ üçün kim ğıybat qılmaq uluğ yazuq- (5) -lardın turur taqı H̱aq *ttv* ğıybat qılmaqdın qullarını yığıp turur, neteg kim Kelām-i mecīdi (6) içinde ẖabar bērü yarlıqar, *qt*:

و لا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا اِيْحَبُّ اِحْدَكُم اَنْ يَأْكُلَ (7) لَحْمَ اَخِيْهِ مَيْتًا فَكْرِهْتُمْوْهُ
Bu āyat ma'nīsī ol bolur kim (XLIX: 12) وَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ

(8) H̱aq *ttv* ẖabar bērü yarlıqar: Ey mu'minlar ba'zıñız taqı ba'zıñızqa ğıybat qılmañ, sewer-mü (9) sizlerde birinğiz qarındaşınğıznıñ etini yemek ölügselik ẖālında taqı yigreninğiz ol ölügse etini (10) yemekke? Andağ erse, qarındaşınğızqa ğıybat qılmañ. Eger ğıybat qılmañız, etini yemiş bolğaysız. (11) Taqı ol ölügse etini yigrenür-siz, ğıybat qılmaqnı taqı yigreninğ, tēdi. Taqı Tanğrı te'ālādın qorquñ (12) taqı tevbe qılñ kim H̱aq te'ālā tevbeni qabūl qılğan turur taqı rahmat qılğan turur, tēdi.

Bu āyatnıñ sebeb-i nuzūlı (13) ol erdi kim İbni 'Abbās *raḡhu* aydı: Şahābalar da ēkki kimerse bar erdi. Peyğāmbar 'as Selmān-i (14) Fārsīqa buyurdı kim: Yā Selmān, sen bu ēkki kimerseke hıdmat qılğıl, aşlarını bişürğil taqı ta'āmlarını (15) müheyyā qılğıl, tēdi. Selmān Fārsī taqı ol ēkki kimerseniñ ta'āmlarını hıdmat qılıp ta'āmlarını müheyyā qılur (16) erdi. Bir kün Selmān Fārsī *raḡhu* uyquğa bardı taqı uyqu ğalaba qıldı, ta'āmlarını vaqtında müheyyā (17) qılu bilmedi erse, ol kimer-seler aydılar: Yā Selmān, ta'ām nişe āmāda qılmañ? tēp aydılar erse, Selmān [385] (1) Fārsī *raḡhu* aydı kim: Uyqu ğalaba qıldı, ta'āmqa meşğül bolu bilmedim, tēdi erse, ol şahābalar aydılar: (2) Andağ erse, Peyğāmbar 'as ẖazratıñğa barğıl taqı bizke ta'ām keltürğil, tēdiler erse, Selmān Fārsī *raḡhu* (3) taqı Peyğāmbar 'as ẖazratıñğa keldi taqı ta'ām tiledi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Selmān, Asāmadın (4) su'āl qılğıl

kim ta'âm bar mu, tēp. Asāma Peygāmbar 'as'nuṅ ḥādimi erdi. Qaçan kim Selmān, Asāmadın (5) su'âl qıldı erse, Asāma aydı *razhu*: Hēç neerse qalmadı ta'âmdın, tēdi erse, Selmān bardı taqı ol (6) kimerseleke ḥabar bērdi erse, ol êkki kimerse biri biringe aydılar kim: Bu Selmān eger toluḡ suwluḡ quyuḡqa (7) barur bolsa, ol quyuḡnuṅ suwı suḡalḡay, tēdiler taqı turdılar. Peygāmbar 'as ḥıdmatıḡa keldiler (8) erse, Peygāmbar 'as aydı: Sizke ne boldı kim êkeḡünüṅ aḡızlarıḡızda et qızılıqını körer-men? tēdi (9) erse, anlar aydılar kim: Yâ Resûlallâhi, bukün bizler et tenâvul qılmaḡuq, tēdiler erse, Peygāmbar 'as aydı: (10) Andaḡ erse, bukün sizler ğıybat qılıp turur sizler. Ol ğıybat qılmaḡı âdemîniṅ etini yemek bolur, tēdi erse, anlar (11) aydılar Yâ Resûlallâhi, bizler bu miqdâr ayduq kim bu Selmān toluḡ suwluḡ quḡuqqa barsa, ol quḡuḡ suwı suḡalḡay, (12) tēdük. Bizler bilmedük kim bu qadar sözlemek ḥarām turur, tēp. Tevbe qılduq, tēdiler taqı bu Selmāndın 'özür qoldı- (13) -lar. Anda bu âyat nâzil boldı kim, *qt*: (XLIX: 12) **وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا** Yana Peygāmbar 'as aydı: (14) Musulmānnıṅ qanını nâḥaq yerde tökmek ḥarām turur taqı nâḥaq yerde mālını almaq taqı ḥarām turur taqı yüzi suwını (15) tökmek ḥarām turur. Yana aydı: Ümmetim, zînhâr saqlanıṅ mu'minlarḡa ğıybat qılmaḡdın. Ḥaqlıqatta bu ğıybat qılmaḡ (16) zinādın taqı qatıḡraq turur, anıṅ üçün kim eger kimerse zinâ qılmaḡdın soṅ eger ḥaqlıqat tevbe qılsa, (17) Ḥaq *tvt* anıṅ tevbesini qabûl qılır; velîkin ğıybat qılḡan neçeme kim tevbe qılsa, Ḥaq *tvt* tevbe- [386](1) -sini qabûl qılmaz, ançaḡa tegi kim ol ğıybat qılınḡan 'afv qılmaḡınça.

Ḥaq *tvt* Mūsâ Peygāmbar 'aleyhi (2)'s-salāmqa vaḡy qıldı taqı aydı: Yâ Mūsâ, bilgil, âḡâḡ bolḡıl kim eger ğıybat qılḡuḡı ḥaqlıqat tevbe qılsa, anıṅ (3) tevbesini qabûl qılır-men ol vaqtın kim ol ğıybat qılınḡan kişini ḥoşnûd qılsa, velîkin uçtmaḡqa kirgenlerdin (4) bu ğıybatdın tevbe qılḡuḡı barçadın soṅ kirgey taqı kim kim ğıybat qılḡuḡı bolsa taqı tevbe qılmaḡdın (5) öler bolsa, tamuḡqa kirgenlerniṅ avvalı ol bolḡay, tēp aydı.

Peygāmbar *as* aydı: Mi'râc tüninde bir (6) öḡür ḥalâyıqını körer-men kim öz tırnaqları birle yüzlerini tırmarlar taqı yüzlerini pāra pāra qılurlar, qanaturlar (7) taqı anlarınṅ tırnaqlarını Ḥaq *tvt* baqırdın yaratmış bolḡay, tēp aydım: Yâ Cebre'îl, bu kimler tururlar (8) kim özlerini mundaḡ qılı tururlar? tēp su'âl qıldım erse, Cebre'îl 'as aydı: Yâ Muhammed, bu ğıybat qılḡuçılar (9) tururlar, tēdi.

Peygāmbar 'as qa su'âl qıldılar taqı aydılar: Yâ Resûlallâhi, ğıybat ne neerse turur? tēp aydılar (10) erse, Peygāmbar 'as aydı: Ğıybat ol turur kim qarındaşıḡızın yâd qılsaḡız, andaḡ neerseler birle kim (11) ol eşitür bolsa, ḥâṡırı ḥasta bolur taqı köṅli yigrenür, tēdi erse, aydılar: Yâ Resûlallâhi, eger bir mu'minda (12) bar 'aybnı aysaq, neteg, bolḡay?

tédiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Eger bar 'aybını aysaŋgız, ğıybat bolğay; (13) taqı yoqını aysaŋgız, buhtān bolğay, tēdi.

'Āyişe *razhā* aydı: Men Peyğāmbar 'as hıdmatında erdim (14) kim bir hatun keçti erse, aydım: Bu hatunnuŋ tonı neme uzun ton turur, tēp aydım erse, Peyğāmbar 'as aydı: (15) Yā 'Āyişe, ğıybat qıldıŋ, ol hatunnuŋ tonını ğıybat qıldıŋ. Ağzıŋdın ol hatunnuŋ etini biraqğıl, (16) tēdi erse, men ağzımdın tūf qıldım erse, bir pāra et ağzımdın tūştı. Yana bir kün Peyğāmbar 'as hıdmatında (17) erdim kim bir hatun keçti kim qāmatı aşıq erdi. Men tilim birle neerse tēmedim, velikin ēlgim birle işārat qıldım bu nē [387] (1) aşıq, tēp. Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Āyişe, ol za'ifağa ğıybat qıldıŋ. Bilgil, āgāh bolğıl kim (2) gūr 'azābınıŋ üç ülüşde biri ğıybatdın bolğay taqı bir ülüşi ğammāzlıqdın bolğay taqı bir ülüşi yol- (3) -dın azıtmaqdın bolğay, tēdi.

Şeyh Hasan-i Başrī *rahmhi* aydı: zālīm pādşāh yā taqı bēg bolsa yā taqı hākīm (4) bolsa, anıŋ zūlmını aymaq ğıybat ermez yā taqı āşkāra fışq qılğan fāsiqniŋ yamanlıqını aymaq ğıybat (5) ermez yā taqı Peyğāmbar 'as'ning sūnnetinçe yörimegen taqı şahābanıŋ sūretinçe yörimegen bid'at işler (6) birle meşğül bolğanıŋ yamanlıqını aymaq ğıybat ermez yā taqı bir kimerse bir 'ayb birle hālq ara meşhūr (7) bolsa, ol 'aybını aymadın anı bilmezler; ol taqı ğıybat bolmaz, tēp aymış.

İmām Gazālī* *rahmhi* aytur (8) Ehyā'u'l-'ulūm athğ kitāb içinde: Bir er zāhidlik birle meşhūr bolğanlardın ğıybat kelür, riyā birle özlerini hālq ara (9) pārsālq birle zikr qılurlar taqı öŋinlerni örtüglüg ğıybat qılır. Bu inġen yaman ğıybat turur, neteg kim ayturlar: (10) Falān kimerse pādīşāh hıdmatı birle meşğül bolur, yā taqı falānnıŋ hıdmatına mülāzimat qılır. Şükür ol Taŋrıqa kim (11) bizlerni anıŋ tēg işlerdin saqladı taqı harām taqı şübheliq luqmalardın pāk qıldı, tēp ayturlar. Murādları (12) özlerini ögüp öŋinlerni zem qılmaq turur. Yā taqı bir kimerse bir hōcadın dünyāvī neerse tilese, ayturlar: (13) Yā Rebbenā, saŋga sığınur-biz** uyatsızlıqdın; eşittük kim falān kimerse falān hōcadın dünyāvī neerse (14) tilemiş, tēp. Murādları bir mu'minni ğıybat qılıp özlerini arıqlıq birle yād qılmaq turur. Yā taqı mundağ (15) ayturlar kim: Falān kimerse tāt'at ve 'ibādat içinde inġen yahşı turur erdi. Ėmdi eşitür-biz kim burunqı teg (16) ermez ermiş. Yā Rebbenā, bizlerni sustluqdın sen saqlağıl, tēp du'ā qılurlar. Murādları du'ā ermez, velikin (17) bir mu'minni ğıybat qılmaq turur taqı özlerini pāklik birle yād qılmaq turur. Munda hem ğıybat bar hem taqı riyā bar. [388] (1) Taqı bir kimersedin bir ma'şiyat şādır bolsa taqı anıŋ ol ma'şiyatını bu zāhidlar eşitür bolsalar, ayturlar: Subhāna (2) 'llāhi, ne 'acab iş turur. Bu fulān kimerse mundağ āfat birle

* Yazmada gereksiz olarak aydı bulunmaktadır.

** Yazmada : biz biz.

mubtalâ bolmış. Yâ Rebbenâ, sen ol miskînge tevbe rûzî (3) qılğıl, tēp ayturlar yâ taqı murâdları aŋgar du'â qılmaq ermez, velîkin anıŋ 'aybını hâlq ara zâhir bolsun (4) taqı özleriniŋ arıqlıqı zâhir bolsun tēmek turur. Bu işlerniŋ zâhiri hâlq ara tâ'at ve 'ibâdatqa (5) oŋşayur, velîkin Hâq te'âlâ kim köŋülleri içinde sirlərke muṭṭalı' turur, anıŋ qatında uluğ kebîre turur taqı (6) hîle ve dastân turur taqı dînlerini dünyâke satmaq turur, tēp aymışlar.

Abū Hureyre *razhu* aytur: Bir kün Peyğāmbar (7) 'as çıqtı. Bizler cümle hâzır erdük. Aydı: Ey ümmetlerim, ey yārânlarım, zînhâr biri biriŋiz birle ḥased (8) qılmayıŋız taqı biri biriŋizni yigrenmenğiz taqı biri biringe ğıybat qılmaŋız taqı biri biriŋizke qarındaş bolup (9) Taŋrı te'âlâqa qul boluŋ, tēp aydı, taqı: Biri biriŋizniŋ 'aybını hâlq ara açmaŋ; kim kim bir mu'minniŋ 'aybını (10) hâlq ara açar bolsa, Taŋrı te'âlâ anı faẓîḥat qılğay, tēdi.

Enes ibnü Mâlik *razhu* aytur: Bir kün Peyğāmbar (11) 'as aydı, yārânlarıŋa kim: Cümle şaḥâbalar rûza tutsunlar taqı eṭfâr vaqtı bolsa, mēndin destūr bolmadın (12) eṭfâr qılmasunlar, tēp fermānladı erse, cümle şaḥâba taqı rûza tuttılar. Qaçan kim eṭfâr vaqtı boldı erse, kim (13) kim rûza tutmuş erdi, cümlesi kelip destūr tilediler erse, cümleke eṭfâr qılmaqğa destūr bērdi. Taqı bir kim- (14) -erse keldi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, benim ehlimde êkki ḥatun taqı rûza tuttılar. Anlar siziŋ ḥıdmatıŋızqa kelip destūr (15) tilemekke uftanurlar. Anlarğa eṭfâr qılmaqğa destūr bērür-mü-siz? tēdi erse, Peyğāmbar 'as yüzini (16) bir yanqa çewürdi taqı ol kimerseke cevâb bērmedi erse, êkinçi i'âdat qıldı. Yana cevâb bērmedi. Üçinçi i'âdat (17) qılmışta Peyğāmbar 'as aydı: Anlar bukün rûza tutmadılar. Neteg rûza tutmuş bolurlar kim êkegün olturup [389] (1) bukün ğıybat qılıştılar taqı musulmānlarnıŋ etlerini yēdiler. Anlar neteg rûza tutmuş bolurlar? tēdi taqı ol kişike (2) aydı kim: Barğıl ol êkki 'avretni munda ündegil. Men anları bu şaḥâbalar qatında faẓîḥat qılayın, tēdi erse, (3) ol* kimerse barıp taqı ol êkki 'avretni ündedi erse, anlar taqı keldiler. Peyğāmbar 'as aydı: Barıŋ, (4) bir qadaḥ keltürüŋ, tēdi erse, keltürdiler. Peyğāmbar 'as aydı: Ey za'İfa, bu qadaḥ içinge qay qılğıl (qay qusqıl tēmek bolur), tēdi (5) erse, ol za'İfa taqı ağızıŋa barmaqını qattı erse, ağızıdın qoyuğ qan taqı iriŋ qustı kim ol qadaḥ toldı. (6) Anı töktiler. Yana bir za'İfağa buyurdı kim: Sen taqı qusğıl, tēdi erse, ol taqı qoyuğ qan birle iriŋ qustı kim ol (7) qadaḥ toldı. Andın soŋ Peyğāmbar 'as aydı: Bu êkki za'İfa öz ḥalâl luqmalarından yığıp rûza tuttılar taqı (8) ḥarām luqma birle rûzalarını açtılar. Ol Taŋrı birle and yâd qılur-men kim men Muḥammedniŋ rûḥı anıŋ taşarrufında turur, eger bu (9) êkki ḥatun qusmasa erdiler taqı bu yegenleri içinde

* Yazmada gereksiz olarak êkki bulunmaktandır.

singse erdi, tamuğ otı bu ékegünü köydürgey erdi. (10) Anıñ üçün kim qayu ten kim harām luqma birle barur bolsa, ol ten otqa sezā turur, tēdi.

Mālik ibni Dīnār aytur raḥmatu'llāhi (11) 'aleyhi: 'İsā peygāmbar 'as havārileri birle keçip barurda bir it ölügsesi kördi kim inġen sasıyur (12) erdi. Havāriler aydılar kim: Ne yaman sasıyur, tēdiler erse, 'İsā peygāmbar 'as aydı: Bu itniñ tişleriniñ (13) aqlıqı ne yaḥşıraq turur, tēdi erse, havāriler bildiler kim 'İsā peygāmbar 'as ölmüş itni taqı 'ayb- (14) -lemek tilemez, anıñ içinde bir neersesi bolsa, medḥqa yarayur teg anı ol kişi birle medḥ qılır ḥāşşa kim ādam (15) oġlını, tēp aydılar. Taqı kişini 'ayb qılmaqnı taqı ġıybat qılmaqnı terk qıldılar.

Peygāmbar 'as aydı: Ey (16) yārānlarım, qayu birinġiz kim taqı bir mu'minniñ mālını şerī'atdın taştın almış bolsa taqı ġıybat qılıp yüzi (17) suwını tōkmiş bolsa, zīnhār ol mālını ēdisinge qaytarsun taqı yüzi suwını tōküp āzār qılmışdın beḥillik* [390] (1) tilesün ol qıyāmat küni kelmesdin oza kim anıñ içinde altun taqı yoq kümüş taqı yoq. Kim kim taqı bir kimerseke (2) küç tegürmiş bolsa, ol küç tegürgenniñ ḥasanātıdın alġaylar taqı bu mazlūmqā bergeyler; ve eger ḥasanātı (3) bolmasa, bu mazlūmnıñ yazuqlarını ol zālīmqa yüklegeyler taqı bu mazlūm yazuqsuz bolup uçtmaḥqa (4) kirgey taqı ol zālīm üküş yazuqlar birle tamuğqa kirgey, tēp aydı.

Şeyḥ Ḥasan-i Başrıqa bir kim- (5) -erse ġıybat qıldı erse, özingelip ḥabar bērdiler kim: Falān kimerse sizke ġıybat qıldı, tēp. Şeyḥ ol (6) ġıybat qılġaᡓa bir tabaq ḥurmā ıda bērdi taqı üküş 'özürler aydı kim: Özi kerem qılmış, bizke ḥasanāt- (7) -lardın ıdılmış. Biz ol ḥasanātqa neteg mukāfat qılu bileliñ? Velikin quvvatımız bu miqdārqa yēter, tēp 'özür (8) qılıp ıda bērdi erse, ol kimerse 'azīm ḥacālat içinde boldı taqı tevbe qıldı.

ALTINÇ FAŞL

Dünyānı (9) sewmek āfatınıñ beyānı içinde turur.

İmām Abū'l-Leys-i Samarqandī *rahmhi* Tenbīhü'l-ġāfilin atlıġ kitābında (10) bu ḥadīşni keltürmiş. Ḥadīş bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الدنيا سجن المؤمن والقبر حصنه (11) والجنة مأواه والدينيا جنة الكافر والقبر سجنه والنار مأواه Bu ḥadīş ma'nisi ol bolur kim Peygāmbar (12) 'as andaġ ḥabar bērü yarlıqar kim: Bu dünyā mu'minniñ zindānı turur taqı gūr mu'minniñ ḥişāri turur. Taqı uçtmaḥ (13) mu'minniñ sığın[ġ]u yeri turur, tēp aydı. Taqı Peygāmbar 'as aydı: Qayu mu'min ve muvaḥḥid ertelese taqı anıñ qađġusı- (14) -nıñ uluġraqı dünyā

* Yazmada: *beḥillik*.

qaḍgusu bolsa, ol mu'minning Haq te'ālā ḥazratında hēç ḥurmeti taqı 'izzeti bolmağay. Taqı aydı: (15) Ey ümmetim, dünyânıñ artuqlarından qaçınğ neteg kim cüzām illetidin qaçmış menğizlig, anıñ üçün kim dünyânıñ (16) Haq te'ālā ḥazratında sinğek qanatınça ḥurmeti bolsa erdi, kâfirlarğa bir içim suw bérmegey erdi, tēp aydı.

(17) Abū Hureyre *raḥhu* aytur: Peyğambar bir kün mañğa aydı: Yā Abā Hureyre, men sañğa dünyânıñ mecmū'ını kör- [391] (1) –güzeyin-mü? tēdi erse, men aydım: Bell, yā Resūlallāhi, mañğa körgüzünğ, tēdim erse, Peyğambar 'as ēlgimni tuttu (2) taqı bir qolğa keldürdi kim ol qol içinde ādemīniñ başları taqı süngükleri bar taqı cānvarlarınıñ hem (3) süngükleri bar taqı eski çöprek bar taqı ādemīniñ nacāsatları bar. Peyğambar 'as aydı: Yā Abū Hureyre, (4) uşbu dünyā tēgenim bu turur. Uşbu ādemīniñ başlarını kim körer-sen, munlar dünyāke ḥarışlıq qılır erdiler (5) sizler ḥarışlıq qılmaşınğız menğizlig taqı munlar uzun umınç tutar erdiler sizler tutmaşınğız (6) menğizlig. Bukün körer-sen, yā Abā Hureyre, süngük bolup tururlar, hēç etleri yoq taqı terileri yoq. Yana bir qaç (7) eyyām keçer bolsa, bu süngükler taqı kül teg bolğaylar, tēdi. Yana aydı: Yā Abā Hureyre, bu nacāsatlar kim körer-sen, (8) munlarınıñ cümlesi ta'āmlar erdi kim özleri birle köterür erdiler. Bukün nacāsat bolup turur. Ādemī (9) körer bolsa, yigrenür, tēdi. Yana aydı: Yā Abā Hureyre, bu eski çöpreklerni kim körer-sen, bu çöprekler cümlesi (10) bu ādemīlerniñ tonları erdi kim bu tonlarnı keḍip özlerini ārāsta qılıp yörüyür erdiler. Bukün bu (11) tonlar andağ bolup turur kim ādemī ēlge alsa, alu bilmez taqı baqmaqğa yigrenür, tēdi. Yana aydı: Yā Abā Hureyre, (12) körer-mü-sen, bu cānvarlar süngüklerini? Uşbu süngükler cümlesi cānvarlar erdiler. Ba'zısını bu ādemīler (13) miner erdiler taqı 'alamnı kezer erdiler taqı ba'zısını işletür erdiler. Bukün cümle süngük bolup yaturlar (14) üzelerinde yēl eser. Uşbu dünyā munlar turur, tēdi erse, men yığladım erse, mañğa aydı: Kim kim dünyā üçün yığlamaq (15) tilese, yığlasun, tēdi.

Peyğambar 'as ḥabar bērü yarlıqar: Tañğrı te'ālā ḥazratınğa dünyā-dın yigrençirek (16) neerse yoq, tēdi. Haq te'ālā ol vaqtın kim dünyānı yarattı, ol vaqt[d]ın berü dünyāke hēç nażar qılmaḍı.

Süleymān (17) peyğambar 'as bir kün taḥtı birle havā üzre uçup barurda Benū İsrā'ıl 'ābidleridin bir 'ābid kördi kim [392] (1) Süleymān peyğambar 'as ḥaylı, ḥaşamı birle ādemīleri, perīleri birle bu uluğ aẓamatı birle havā üze (2) uçup quş menğizlig barur erdi. Aydı: Vallāh ey Dāvud oğlı Süleymān, Haq *tvt* sañğa inğen (3) uluğ mülk bērdi, tēp ta'accub qıldı erse, yel taqı Süleymān peyğambarqa musaḥḥar erdi, yel ol 'ābid sözini (4) Süleymānğa eşittürdi erse, Süleymān peyğambar yelke buyurdi kim: Ey yel, bu taḥtımın 'ābid qatınğa endürgil, (5) tēp. Derḥāl

yel Süleymân peygâmbar tahtını ol 'âbid qatına endürdi erse, ol 'âbid taqı Süleymân peygâmbar (6) hıdmatına keldi taqı salâm qıldı erse, Süleymân peygâmbar taqı cevâb qaytardı. Andın sonğ Süleymân peygâmbar (7) aydı: Ey 'âbid, benim bu tahtım havâ üzre uçup kelürde sen ne aydınğ, maña beyân qılğıl? tedi erse, ol (8) 'âbid taqı ayğanını Süleymân peygâmbar 'as'qa beyân qıldı. Qaçan kim Süleymân 'âbid sözini eşitti erse, (9) aydı kim: Ey 'âbid, men saña bu sözni aymaq üçün endim. Bilgil taqı ağâh bolğıl, mu'min qul qaçan kim (10) Hâq te'âlâ hazratında bir tesbîh aytur bolsa taqı ol bir tesbîh şavâbınınğ dîvânında bitilür bolsa, bu benim (11) tahtımdın taqı cümle mülkümdin yaşıraq turur; anıñ üçün kim bu taht taqı mülk dünyânıñ esbâbları cümlesi (12) fânî turur taqı ol tesbîh şavâbı bāqî turur. Bāqî yaşıraq turur fânîdin.

Peygâmbar 'as aydı: Qıyâmat kün (13) bolsa, *avş* qavmlar kelgeyle, tã'at ve 'ibâdatlarınığ şavâbları Tihâmanıñ tağları menğizlig (14) bolğay. Hâq te'âlâdın fermân kelgey kim: Bularnı tamuğqa eletiñ, tēp. Zebâniyyalar kelip bu kimerseleleri (15) tamuğqa eletgeyle, tedi erse, şahâbalar aydılar: Yâ Resûlallâhi, bu kimerseleler namâz qılır-mu erdiler taqı rûza (16) tutar-mu [erdiler]? tēp su'âl qıldılar erse, Peygâmbar 'as aydı: Namâz taqı qılır erdiler, rûza taqı tutar erdiler (17) tünler taqı ehyâlik qılır erdiler, velîkin munlarınğ 'âdatı ol erdi kim, qaçan dünyâ munlarğa arqursa [393] (1) erdi, sekrişü, sewnüşü dünyâ özingde tüşer erdiler. Hēç endişe qılmaz erdiler kim, bu dünyâ bizke kim zâhir (2) boldı, hâlâl mu turur yâ taqı şübhelig mü turur yâ taqı harâm mu turur, tēp tefekkür qılmağın yüzün tüşer erdiler (3) ol dünyâ maḥabbatı şümlüqıdın tamuğ 'uqûbatına sezâ boldılar, tēp aydı. Yana aydı: Ey yârânlarım, bu dünyânıñ (4) maḥabbatı taqı âḥiratnıñ maḥabbatı mu'minniñ köñlinde mustaqîm bolmaz.

Cebre'îl 'as bir kün Nûḥ peygâmbar (5) 'as'qa su'âl qıldı taqı aydı: Ey peygâmbarlarda uzun 'ömür bulğan Nûḥ peygâmbar, bu dünyânı neteg bulduñ? (6) tēp su'âl qıldı erse, Nûḥ peygâmbar 'as aydı: Yâ Cebre'îl, bu dünyânı bir sarây buldum kim, êkki qapugı bar; bir qapugındın (7) kirdim taqı bir qapugındın çıqtım, tēp aydı.

'İsâ peygâmbar 'as'qa aydılar: Yâ 'İsâ, bu dünyâda hēç (8) êw binâ qıldınğız-mu? Bir êw binâ qılmağız bolğay-mu? tēp aydılar erse, 'İsâ peygâmbar 'as aydı: (9) Burunqılar binâ qılmağ harâb êwler bizke tap turur. Biz dünyânı 'imârat qılmaq üçün kelmedük, Tanrı te'âlâqa (10) 'ibâdat qılmaq üçün keldük, tēp aydı.

Bir kün 'İsâ peygâmbar 'as şahrâda yöriyür erken yağmur yağa (11) başladı erse, yıraqdın bir hayma közindi. 'İsâ peygâmbar 'as ol hayma tarafına bardı. Baqar, ol (12) hayma içinde bir za'îfa oturup turur. 'İsâ peygâmbar 'as aydı: Bu za'îfa qatına kirmek maşlahat (13) ermez, tēp

qayıttı taqı tağ üngürü qatınga keldi erse, baqar, tağ üngürü içinde bir arslan yatur. Ol arslanın (14) başını sıqadı taqı aydı kim: Bu taqı arslan yeri turur. Munda turup muḡar zaḡmat tegürmek hoş ermez, tedi (15) taqı ol tağ üngürüdin çıqtı. Taqı yağmur qatıḡ yaḡar, hêç bargu yeri yoq. Müteḡayyir bolup turur erken baqar, (16) bir çaḡan yügrü keldi taqı öz ininge kirdi erse, 'İsâ peygâmbar 'as'nunḡ ḡâtırı ḡasta ve bezmân (17) boldı taqı aydı: Yâ Rebbî, bu çaḡannınḡ sığınu yeri bar taqı bu dünyâ içinde Meryem oḡlı 'İsânınḡ sığınu yeri yoq, [394] (1) tedi erse, derḡâl Cebre'îl nâzil boldı taqı Ḥaq te'âlâdın salâm ve durûd keltürdi taqı aydı: Yâ 'İsâ, Ḥaq tut tebâraka (2) ve te'âlâ saḡa salâm [ıḡa] bérđi taqı aydı kim: Yâ 'İsâ, benim raḡmatım, 'izzetim birle ant yâḡ qılır-men, öz qudratım birle (3) yaratmış uçtmaḡ ḡûrların yüz ḡûrnı saḡa cüftlendürgeymen taqı uçtmaḡ içinde seninḡ üçün (4) bir 'arş qılğaymen taqı fermân qılğaymen kim Âdamdın qıyâmatqa tegi dünyâdâ ne kim zâhidlar dünyanınḡ maḡabbatı[nı] (5) köḡlündin çıkarıp dünyâdın i'râz qılğanlar bar, cümlesi kelip 'İsâ peygâmbarnınḡ 'arşına ziyârat (6) qılsunlar, tēp ayğaymen taqı dört minḡ yılqa tegi ol ziyârat qılğuçı zâhidlarqa ziyâfat qılğaymen (7) hem taqı saḡa ziyâfat qılğaymen kim tegme bir küni dünyânınḡ avvalıdın âḡırınḡa tegi bolğay, tēp aydı.

'İsâ peygâmbar (8) 'as bir kün ḡavârîları birle barur erken bir şekerke tegdiler kim ol şeherninḡ ḡalqı cümlesi ölüp tururlar (9) erdi. Hêç tirig kimerse yoq, cümlesininḡ sünḡükleri aqarıp ba'zıları çürüp turur erdiler. 'İsâ (10) peygâmbar 'as ḡavârîlarqa aydı kim: Bu şeker ḡalqı Ḥaq te'âlânınḡ ḡazabı birle helâk bolmuş ḡalâyıqlar bolğay- (11) -lar ve eger öz yas-tuqları üze ölmiş bolsa erdiler, biri birlerini kömgeyler erdi. Êmdi hêç kimerse (12) kömülmedin turur. 'Acab ermez kim Ḥaq te'âlâ munlarını bir sâ'at içinde helâk qılmış bolsa, tedi erse, ḡavârîlar (13) aydılar: Yâ 'İsâ, sizdin derḡöst qılır-biz kim Ḥaq te'âlâdın tilesenḡiz kim munların biringe til bérse (14) taqı bizim birle sözleşse taqı bizler munlarınḡ aḡ-vâllarınḡa muḡḡalı' bolsaq, tēp derḡöst qıldılar (15) erse, 'İsâ peygâmbar 'as Ḥaq te'âlâqa munâcat qıldı erse, Ḥaq te'âlâdın fermân keldi kim: Yâ 'İsâ, ḡavârîlar (16) birle kêçe bolsa, ol sünḡükler qatınga bargıl taqı nê kim su'âlınḡ bar erse, buyurgıl, biz anlarınḡ biringe til bergeymiz, (17) saḡa cevâb ayğaylar, tēp fermân keldi erse, 'İsâ peygâmbar 'as taqı ḡavârîlar birle kêçe ol sünḡükler qatınga [395] (1) bardılar taqı 'İsâ peygâmbar nidâ qıldı kim: Ey şeker ḡalqı, tēp. Bu sünḡükler arasındın âvâz keldi kim: *Labbayk yâ Rûḡu'llâḡ*, (2) tēp. Qaçan kim 'İsâ peygâmbar 'as bu âvâznı eşitti erse, aydı: Ey şeker ḡalqı, ḡâlinḡız ne turur taqı qıssaḡız (3) ne turur, bizlerke beyân qılınḡ, tēp aydı erse, âvâz keldi kim: Yâ Rûḡu'llâḡ, bilgil, âḡâḡ bolğıl kim bu şeker ḡalqı (4) cümlemuzḡa, 'âfiyat içinde turur erken nâḡâḡ Ḥaq te'âlânınḡ ḡazabı bitildi taqı cümlemüzni helâk qıldı taqı cümle- (5) -müz tamuḡnunḡ ḡâviyesinge tüştük, tēp aydı erse,

‘İsâ peygâmbar ‘as aydı: Ey şêher hâlıqı, ne sebebdin (6) Hâq te‘âlânıñ ğazabınğa sezâ bolduñguz? tēp su‘âl qıldı erse, âvâz keldi kim: Yâ Rûhu’llâh, Hâq te‘âla yigrenmişini (7) biz sewdük; bu dünyânı andağ qatıñ sewdük kim oğlan anasını sewmiş menğizlig sewdük. Qaçan kim oğlan anası (8) oğlanqa qarşu kelse, ol oğlan ferağ qılur taqı qaçan kim ol anası yüz çewürse, ol oğlan yığlayu (9) başlar. Biz taqı anıñ menğizlig bolup dünyânı sewdük. Bu dünyânı sewmeklik sebebidin cümle ma‘şiyat bizlerdin (10) keldi erse, Hâq te‘âlâ taqı bizlerni helâk qıldı, tēp cevâb aydı. Yana ‘İsâ peygâmbar ‘as su‘âl qıldı kim: Ey (11) cevâb bergeñ kimerse, neteg icâzat boldı, kim bizlerke cevâb bérđiñ taqı öñginlerke icâzat bolmadı? tēp (12) aydı erse,* ol kimerse aydı: Men munlar arasında erdim, velikin munlar sewmiş teg dünyânı sewmez erdim. Hâq te‘âlâ (13) munlar birle taqı mēni helâk qıldı, velikin munlarnı cümlesini hâviyeke kemişti taqı mēni tamuğ qırında qoyup (14) turur; hem umİd bar kim mēni yarlıqasa, tēp cevâb aydı erse, ‘İsâ peygâmbar aydı: Ey yārānlarım, arpa etmekini (15) türüp qayğı birle yemek taqı palās keymek taqı qara yer üze yatmaq taqı dünyâda ‘ibâdat birle meşğul bolup âhıratqa (16) tamuğdın qurtulsa, yağşı ermez-mü kim dünyâda temettu‘ qılıp âhıratqa ‘uqubatqa sezâ bolğınça, tēdi erse, (17) barça havārılar aydılar: Yâ Rûhu’llâh rāst aydıñız, andağ turur, tēp aydılar.

Luqman hēkim oğlınğa aydı: [396] (1) Ey oğlum, bu dünyâ bir te-rinğ tüplüg deryâ turur taqı üküş hālâyıq bu deryâ içinde ğarq bolup turur. Ey oğlum, eger tilesēñ (2) kim bu deryâdın salāmat çıqayın tē-sēñ, yaqındın bir kemi hâşıl qılğıl taqı ol kemi içinge İmānnı toldurğıl taqı ol (3) keminiñ yelkenini tevekküldin qılğıl, andın soñ bu dünyânıñ deryâsıdın salāmat qurtulğay-sen, tēp aydı, velikin ey (4) oğlum, men sēni qurtulğanlardın saqınmaz-men, tēdi.

Abū Hâzımqa bir kimerse keldi taqı aydı: Yâ şeyh, benim köñ-lümdin (5) hēç dünyâ maħabbatı çıqmaz, neteg qılayın? tēp aydı erse, Abū Hâzım aydı: Eger māl hâşıl qılur bolsañğ, qatılanğıl, hālâl (6) cihe-tidin hâşıl qılğıl, ve eger taqı mālını ħarc qılur bolsañğ, ma‘şiyatqa ħarc qılmağıl. Taqı kimke kim şerī‘atta (7) sañğa nafaqa vâcib bolğay anı edâ qılğıl taqı mālınğınñ zekâtını müstaħaqlarğa tegürgil, sañğa dünyâ maħabbatı (8) ziyân qılmağay. Taqı dünyâ maħabbatı ol kimerseleke ziyân qılur kim mālını mufâhırat üçün cem‘ qılurlar taqı hālâldın (9) hem taqı ħarâmdın cem‘ qılurlar taqı ħayr ve şadaqa qılsalar, riyâ üçün qılurlar, anlarğa ol dünya maħabbatı (10) ziyân qılğay. Velikin kimerse mālını cem‘ qılsa, hālâyıqta menfa‘at tegürmek üçün taqı yaq yawuqlarqa taqı (11) miskınlerke taqı dervişlerke ihsân ve in‘âm qılmaq üçün cem‘ qılsa

* Yazmada gereksiz olarak *kim* bulunmaktadır.

taqı ihtiyât birle hălâldın cem' (12) qılsa taqı hălâl yönleringe şarf qılsa taqı zekâtnı hılesiz edâ qılsa, aňgar cem' qılmaq ziyân qılmağay, (13) meger âhıratda su'âl ve hisâbları bolğay; anıñg üçün kim Peyğambar 'as aydı kim: Bu mälñiñ hălâlıñğa (14) hisâb bar turur, harâmiñğa 'azâb bar turur, tēp aymış. Ol ma'nîdin ötrü üküş kimerseleser bu mälñi cem' qılmağı- (15) -lar hisâbıdın qorqup, tēdi.

Fužayl aydı *raħmhi*: Eger bu dünyâ cümlesi altun bolsa taqı âhırat saqsıqdın (16) bolsa, 'âqıl kişi âhıratnı ihtiyâr qılğay taqı dünyânı terk qılğay ol ma'nî üçün kim âhırat bāqı turur taqı (17) dünyâ fānı turur. Andağ erse, fānı neerseni ihtiyâr qılıp bāqıñı terk qılmaq 'âqiller işi ermez, tēp aydı.

Qaçan kim [397] (1) Peyğambar 'as'qa vahy keldi taqı Peyğambar nubuvvat da'vâ qılıp hălâyıqğa Tanğrı te'âlâñıñ fermânını tegrü başladı (2) erse, bu habarnı şeytānlar İbliske celttiler erse, İblis aydı 'al: Ey yārānlarım, bu Peyğambar ümmetleri (3) hēç dünyāke maħabbatları bar mu? tēdi erse, şeytānlar aydı[lar] kim: Ümmetiniñ maħabbatları dünyāke bar turur tēdi- (4) -ler erse, İblis 'al aydı: Andağ erse, men hēç bāk* tutmaz-men. Eger anlar putperes bolmasa bolmasunlar, qaçan kim (5) anlarınñ dünyāke maħabbatı bolsa, men anlarını azğurgaymen, tēp aydı. Taqı aydı: Üç neerse birle erte kēçe kelgeymen: (6) Māl cem' qılmaqğa tahriş qılğaymen. Qaçan kim munlar māl yığmaqğa harış bolsalar, hălâldın taqı cem' (7) qılğaylar harâmdın taqı cem' qılğaylar. Yana munlarını tahriş qılğaymen kim bu mällarnı harâm yerlerke şarf (8) qılğaylar taqı zekâtnı men' qılğaylar. Qamuğ şer taqı yawuzluq bu işler içinde turur, tēp aydı.

Mâlik ibnü Dînâr (9) aydı *raħmhi*: Ol miqdâr kim âdemîniñ dünyāke qağgusı bar, ol miqdâr dünya qağgusı köñglindin çıkar taqı (10) ol miqdâr kim âdemîniñ âhıratqa qağgusı bar, ol miqdâr dünyâ qağgusı köñglindin çıkar; anıñg üçün kim 'İsâ (11) peygāmbar 'as aytıp turur: Dünyâ taqı âhırat ekeğüsü êkki küni 'avret menğizlig turur. Qaçan kim bu er (12) bu êkki küniñ birini hoşnûd qılsa, zarûrl taqı biri erdin nâhoşnûd bolğay taqı bu dünyâ taqı âhırat (13) ekeğü maşriq taqı mağrib menğizlig tururlar. Qaçan kim bir kimerse maşriq tarafıñğa teveccüh qılsa, zarûrl (14) mağrib tarafıdın i'râz qılmaq gerek. Bir şahş bir hâlda hem maşriqqa teveccüh qılayın hem taqı mağribqa teveccüh (15) qılayın, tēse, bolmaz, tēp aymış.

Fužayl aydı *raħmhi*: Eger Haq *tvt* dünyânıñ cümle mälını mañğa 'arza (16) qılsa taqı aysa kim: Qıyâmat kün seniñ birle hēç hisâb qılmağaymen tēse, men ol dünyânı qabûl qılmağay erdim (17) taqı andağ yigrengey erdim, neteg kim sizler ol sası ölügseni yigrenür-sizler; anıñg üçün

* Yazmada : pāk.

kim Tanrı te'ālā [398] (1) dünyanı yigrendi, Peygāmbar 'as taqı yigrendi. Men taqı muvāfaqat qılıp yigrengey erdim.

İbrāhīm ibni (2) Edhem *rahmhi* bir kimerseke* su'āl qıldı kim: Sana uyquñ içinde bir yarmaq bērseler-mü (3) yaḥşıraq turur yā taqı oyağlıqda bir mişqāl qızıl altun bērseler-mü yaḥşıraq turur? tēp su'āl qıldı (4) erse, ol kimerse aydı kim: Maṅga bir mişqāl qızıl altun oyağlıqta bērseler, yaḥşıraq turur, tēdi erse, (5) İbrāhīm ibni Edhem aydı: Yalğan aytur-sen. Ol kişi aydı: Yā şeyḥ, neteg yalğan aytur-men? tēdi erse, İbrāhīm (6) ibnü Edhem aydı *rahmhi*: Peygāmbar 'as andağ aydı kim dünyā içinde bu ḥalāyıq qamuğı uyqu (7) içinde turur. Qaçan kim ölseler, ol vaqtın oyğanurlar, tēdi. Andağ erse, bu elgīñdeki cümle mālñ uyqu (8) içinde bērilmiş māl bolur taqı āhiratta bērilgen oyağlıqta bērilmiş māl turur. Taqı sen muni yaḥşı körüp (9) muṅga yüzün tüşüp érte kēçe qađguñ taqı ḥasratıñ muni cem' qılmaq içinde turur. Andağ erse, sözünñ (10) yalğan turur, tēp aydı.

İsā peygāmbar 'as barurda bir qarı 'avret qarşu (11) keldi. Özini bezemiş, türlüğ türlüğ bēzekler birle ārāsta qılmış. İsā peygāmbar 'as aydı: Ey 'acüz, (12) sen kim turur-sen? tēp su'āl qıldı erse, ol 'acüz aydı kim: Men dünyā turur-men. İsā peygāmbar 'as aydı: (13) Nēçe kimerseleleri cüftlendiñ? tēp su'āl qıldı erse, ol dünyā aydı kim: Yā İsā, cüftlerimniñ sanını (14) bilmez-men, inğen üküş kimerseleleri cüftlendim, tēdi erse, İsā peygāmbar 'as aydı: Ey 'acüz, ol (15) cüftleriñ saṅga talāq mu bērdiler taqı öldiler-mü? tēp su'āl qıldı erse, 'acüz aydı: Yā İsā, cümle (16) cüftlerimni men öldürdüm, tēdi. İsā peygāmbar 'as aydı: Helāk bolsun ol soṅraqı cüftleriñge kim (17) avvalqı cüftleriñge baqıp i'tibār qılmadılar, tēdi. Andın soṅ aydı: Yā 'acüz, emdi sen bikir mü sen yā taqı bekāratıñ [399] (1) zāyil bolup-mu turur? tēp su'āl qıldı erse, 'acüz aydı kim: Bikir turur-men. İsā peygāmbar aydı: Munça sansız saqışsız (2) érke bardım tēyür-sen. Neteg bikir bolur-sen? tēdi erse, ol aydı kim: Yā İsā, ol kimerseleleri kim mēni cüftlendiler cümlesi (3) ḥız erdiler taqı ol kimerseleleri kim erenler erdiler anlar maṅga. hēç nazar qılmadılar, iltifāt qılmadılar, ol (4) yöndin bikir qaldım, tēp cevāb aydı.

İbn 'Abbas aydı *raḥhu*: Qıyāmat kün bolsa *āvş*, bu dünyanı bir (5) qarı 'avret şūratıñga keldürgeyler. Çaqrı közlüg bolğay taz**, saqlıḡ bolğay, tişleri açuq bolğay, yüzi (6) körksüz bolğay, inğen heybetlig, bēmeze şūratıḡ bolğay. 'Araşāt ḥalqıñga aytlıḡay kim: Bu 'acüzni (7) bilür-mü-siz? tēp. 'Araşāt ḥalqı ayğaylar kim: Bu zişt şūratıñ bilmekdin Tanrı te'ālāqa sıḡnur-biz, tegēyler. (8) Andın soṅ 'Araşāt ḥalqıñga aytlıḡay kim: Uşbu 'acüz ol dünyā turur kim sizler munuñg üze töpen tüşer (9) erdiñgiz, inğen

* Yazmada : *kimerse keldi*.

** Yazmada : *lar saqlıḡ, çekimleme yanlışı?*

rağbat qılur erdiñgiz taqı yaq yawuqlardın bu dünyâ üçün kesilinür erdiñgiz taqı bu dünyâ sebebidin (10) bizi birinğizdin yigrenüşür erdiñgiz taqı bu dünyâke mağrūr bolmış erdiñgiz, tēp ayılğay. Andın soñğ Haq (11) te'ālādın fermān kelgey kim: Bu dünyānı tamuğqa biraqıñğ, tēp fermān kelse, dünyā ayğay: Yā Rebbī, qanı mañğa uyğanlar (12) taqı mēni dōst tutğanlar? tēp aysa, Haq *wt*'dın fermān kelgey kim: Ey ferīşteler, bu dünyāke uyğanlarını (13) dünyāke yetürüñğ, tēp ayğay.

Bir kün 'Ömer *razhu* hilāfatında minberke mindi taqı halāyıqqa aydı kim: Ey halāyıq, bu cem' (14) içinde kim kim 'İrāq ellig erse, örü qopsun, tēmiş erdi. Üküş halāyıqlar qoptılar. Yana aydı: Bu halāyıq içinde (15) kim kim Kūfelig* erse, örü tursun özgeler oltursun, tēdi erse, bu halāyıqıñğ ba'zıları olturdı. Andın (16) soñğ aydı kim: Bu halāyıq içinde kim kim Murād qabīlalıg erse, ol örü tursun, özgeleri oltursun, tēdi erse, (17) ba'zı halāyıq taqı olturdılar. Andın soñğ yana aydı kim: Bu halāyıq içinde kim kim Qaran qabīlalıg bolsa, ol örü tursun [400] (1) taqı öñginleri oltursunlar, tēdi erse, cümle halāyıq olturdılar, meger bir kimerse olturmadı, örü qaldı. (2) 'Ömer *razhu* aydı: Sen Qaran qabīlalıg mu sen? tēp su'al qıldı erse, ol kimerse aydı: Yā emīre'l-mu'minīna, (3) Qaranlıg turur-men, tēdi. 'Ömer aydı: Menim su'alım sañğa ol turur kim Uveys-i Qaranīni bilür-mü-sen? tēp su'al qıldı erse, (4) ol kimerse aydı: Yā emīre'l-mu'minīn, bilür-men. 'Ömer *razhu* aydı: Neteg bilür-sen? tēdi erse, ol kim- (5) -erse aydı kim: Bizim Qaran qabīlasında andın ahmaq taqı andın delürek kimerse yoq. Erte çıkar, şahrāda yōriyür, (6) hēç kişiler birle sözleşmez, hēç kişilerke qarışmaz. Nāgāh elke kirür bolsa, oğlanlar artınça taş (7) atarlar. Ol aytur: Ey nārasīdalar, taş atar bolsañğız, men rāzī turur-men, velīkin inğen uluğ taş atıp (8) adaqımnı sindurmanğız kim Rebbümke tāt qılmaqlıgqa māni' bolmasun tēp oğlanlarqa hoş söz (9) birle sözleşür. Başı açuq, adaqı açuq, saçı örpek, yüzi toğluğ. Kişi neerse bērse, almaz. Hürma (10) sağraqlarını büküp andın çıqğan sūtni içer taqı süplüklerde eski çöpreklerni yuvup tonıñğa yamağ qılur, (11) tēdi erse, 'Ömer *razhu* minber üzesinde yıgladı taqı aydı kim: Dünyādın i'rāz qılıp Haq birle bolğan (12) kişiniñ hāl andağ gerek. Men Peyğāmbar** 'as'dın andağ eşittim kim: Uveys-i Qaranī *rahmhi* qiyāmat kün (13) bolsa, *āvş* benim ümmetimdin Rabī'a qabīlası sanınça halāyıqıñı şefā'at qılğay, tēp aydı taqı hemīşe (14) aytur erdi kim: Men Yemen tarafıdın Haq te'ālānıñ rahmatınıñ yıdığını yıdlayur-men, tēp aytur erdi taqı murādı Uveys-i Qaranī (15) erdi. Ol bu maqāmğa dünyādın i'rāz qılmaq sebebidin tēgdi, tēdi.

* Yazmada : *Kūfelig*.

** Yazmada : *Peyğāmbardın*.

YËTİNÇ FAŞL

Riyā ve sem'a āfātınıñ (16) beyānı içinde turur.

İmām Bağavî *rahmhi* Meşābİh athğ kitabında bu hadîsni keltürmiş. Hadîs bu turur: (17) قال رسول الله صلى الله عليه وسلم حاكياً عن الله تعالى قال الله تبارك وتعالى أنا أغنى الشركاء عن الشرك [401] (1) من عمل عملاً أشرك فيه معي غيري تركته وشركه وفي رواية فأنا منه بريء هو الذي عمله

Bu hadîs ma'nîsi (2) ol bolur kim: Peygâmbar 'as habar bërü yarlıqar Haq te'ālâdın hikâyat qılu. Haq *ttv* andağ habar bërü (3) yarlıqar: Men ortaqlarınıñ ortaqlıqındın muñgsuz pādşâh turur-men. Kim kim 'amal qılır bolsa taqı ol 'amalı içinde (4) özgeni mañga ortaqlur bolsa, men ol 'amal qılğannı ortaqlı birle terk qılır-men taqı men ol 'amal qılğan- (5) -dın bēzār bolur-men. Anıñ 'amalı kimke kim qıldı, anıñ turur, tēp aydı. Andağ erse, 'amalnı taqı tāt ve 'ibādat taqı hayrāt (6) ve ihsānnı ihlāş birle Tanğrı üçün qılmaq kerek. Ādam oğlanları mēni körsün taqı tātımın* eşitsün, mañga hürmet (7) ve 'izzet qılsunlar, tēp köñglinde keçer bolsa, ol tātqa riyā ve sem'a kirür taqı ol tāt (8) Tanğrılıq bolmas, anıñ taqı şavābı hem bolmaz.

Peygâmbar 'as aydı: Qaçan kim qiyāmat küni bolsa, *āvş*, (9) munādî nidā qılğay, ayğay: Kim 'amal içinde ihlāş qılmış bolmasa, halāyıq körsün taqı eşitsün tēp 'amal (10) qılmış bolsa, ol 'amalıñ şavābını Tanğrı te'ālâdın tāmā' qılmasun. Kimler üçün qılmış bolsa, anlardın (11) tāmā' qılsun kim Haq *ttv* ortaqlarınıñ ortaqlıqındın muñgsuz pādşâh turur, tēp nidā qılğaylar.

(12) Enes bin Mālik *rahmhi* rivāyat qıldı Peygâmbar 'as'dın andağ aydı kim: Qayu mu'min ve muvaḥḥid 'amalnı āḥirat (13) istemek üçün qılır bolsa, Haq *ttv* ol qulnuñ köñglini bay qılır taqı perākende bolmış işlerini hem (14) cem' qılır taqı dünyā aṅgar ḥōr bolup kelür. Taqı qayu mu'min ve muvaḥḥid 'amalnı taqı niyyetini dünyā istemek üçün qılsa, (15) dervişlikini êkki közi arasında qoyar taqı işini perākende qılır taqı rızqıdın hēç neerse kelmez aṅgar, meger kim (16) ol bitildi, ol kelür, ziyāda kelmez, tēp aydı.

Abū Hureyre aydı *razhu*: Men Peygâmbar 'as'qa su'āl qıldım (17) taqı aydım: Yā Resūlallāhi, men êwimde namāz qıldım. Üzesinde namāz qılır erken bir kimerse êwüme kirdi, mēni namāz [402] (1) qılır erken kördi taqı mañga anıñ körmeki hoş keldi, velkin benim i'tiqādımda andağ ermez erdi kim meni kişi (2) körsün tēp namāz qılsam, tēdi. Bu riyā bolğay-mu? tēp su'āl qıldım erse, Peygâmbar 'as aydı: Yā Abā Hureyre, (3) bu riyā ermez, Haq *ttv* saṅga êkki qat şavāb bergey: Sir içindeki

* Bu kelime yazmada 7. satırda tēp'den sonra yer almıştır.

taş'at şavâbını bergey hem taqı (4) âşkâra qılğan* taş'atnıñ şavâbını bergey, tęp aydı. Yana aydı: Yâ Abâ Hureyre, âhîr zamân bolsa, erenler dînlerini (5) bérîp dünyâ algaylar, şûf tonlar keğgeyler taqı tillerini şekerdin süçüg qılğaylar taqı özlerini (6) zâhidqa oñsatqaylar, velîkin köñgülleri bôri köñgülleri menğizlig bolğay. Haq *tvt* ayğay: (7) Ey qullarım, meni mü aldayur-siz yâ taqı benim üze mü cür'et qılır-siz? Öz zâtım birle ant yâd qılır-men kim (8) andağ fitneler birle sizlerni mubtalâ qılğaymen kim ol fitne halîm kimersenî hayrân qılğay, tęp aydı.

Peyğambar (9) 'as aydı: Ferîşteler Tanğrı qullarından bir qulnıñ 'amalını kökke aşurgaylar taqı ol 'amalnı üküş (10) körgeyler Haq *tvt* ol ferîştelerke vahy qılğay kim: Ey ferîştelerim, sizler bu qulumnıñ 'amalını (11) sewdünğüz taqı zâhiringa nazar qıldınğız, velîkin men bu qulumnıñ bâtınıñga nazar qıldım. Bu qulum bu 'amalnı (12) benim üçün ihlâş birle qılmadı. Bu 'amalnı életing taqı Siccîn atlığ yerde (yer astıdın aşğa qaranğguğa Siccîn tęp ayturlar) qodunğ, tęp fermân kelgey. Yana (13) ferîşteler taqı bir qulnıñ 'amalını kökke aşurgaylar taqı bu 'amalnı azlağaylar taqı hõrlağaylar. Haq tebaraka (14) ve te'âlâ ol ferîştelerke vahy qılğay taqı ayğay: Ey ferîşteler, sizler bu qulumnıñ 'amalını saqlağuçılar (15) turur-siz, velîkin men bu qulumnıñ köñlinge nazar qıldım. Bu 'amalnı bu qulum ihlâş birle benim üçün qılıp turur; (16) bu 'amal içinde hêç riyâ ve sem'a yoq. Bu qulumnıñ 'amalını 'İlliyn atlığ yerde qodunğ, tęp fermân kelgey, tęp aydı.

(17) Peyğambar 'as aydı: Qaçan kim Tanğrı *tvt* 'Aden atlığ uçtmağını yarattı taqı içnıñ içinde ol neerse- [403] (1) -lerni qodtı kim hêç köz körmişî yoq, hêç qulaq eşitmişî yoq, âdemîniñ köñlinge taqı tüşmişî yoq. Andın (2) sonğ bu 'Aden uçtmağına Haq te'âlâdın fermân kelgey kim: Ey 'Aden uçtmağı sözlegil, tęp. 'Aden uçtmağı (3) Haq te'âlâ fermânı birle üç qata bu âyatnı oqıdı, *qt*: قد افلح المؤمنون الذين هم في صلاتهم

(XXIII: 1-2) خاشعون Ma'nîsi ol bolur kim: Mu'minlar qıyâmat kün qurtuldılar, ol mu'minlar kim namâzları (5) içinde alçaqlıq qıldılar, têdi. Andın sonğ aydı: Men haram turur-men tégme bir bahîl üze taqı tegme bir taş'atnı (6) riyâ ve sem'at üçün qılğan üze, tęp aydı.

Peyğambar 'as aydı: Biliñg, agâh bolunğ kim Haq *tvt* (7) qabûl qılmaz qulnıñ 'amalını, eger ol 'amalı içinde zerre endâzasınca riyâ bolsa, tęp aydı.

Şeddâd ibnü Avs *razhu* (8) aytur: Bir kün Peyğambar 'as hıdmatına bardım. Baqar-men, Peyğambar 'as yığlayur turur. Men aydım: Yâ Resûlal-lâhi, (9) ne üçün yığlayur-sen? tęp su'al qıldım erse, Peyğambar 'as aydı: Ümmetim qadğusıdın yığlayur-men. (10) Qorqar-men kim bu ümmetle-

* Yazmada : qılğan.

rim Həq te'ālāqa ortaqlıqlar, tēp aydı. Taqlı aydı: Ey Şeddād ibnū Avs, ümmetlerim butqa (11) tapunmaqlar taqlı ayğa küngə tapunmaqlar yā taqlı taşqa tapunmaqlar. Munlardan qorqmaz-men, velliqlin qorqğanım (12) taqlı qadqurğanım ol turur kim ümmetlerim 'amalı içinde riyā ve sem'at qılqlar taqlı 'amalları hālīş Tañgrılıql bolma- (13) -qlay[lar] taqlı üküş emgenqeyler taqlı şavābdın maħrūm bolqlar, tēp qadqurur-men, tēdi.

Şeyh Sarī Saqaṭī (14) *raḥmhi* aşhāb ve yārānlarınga aydı kim: Ey yārānlarım, ēkki rek'at namāz hālvatta ihlāş birle Tañgrı (15) üçün qılmaqlıñız yaḥşıraq turur yēti yüz ḥadīş Peyğāmbar 'as ḥadīşleridin yüksek isnād birle (16) rivāyat qılqınça, tēdi.

Havārılar 'İsā peyğāmbar 'as'qa su'āl qıldılar taqlı aydılar kim: Yā Rūḥu'llāhi, (17) ihlāş ne neerse bolur? tēp aydılar erse, 'İsā peyğāmbar 'as aydı: Tā'at ve 'ibādat kim qılur-siz, hālīş [404] (1) Tañgrı üçün qılmaqlı taqlı hālāyıq sēni bu tā'at qılqanıñ üçün öger bolsalar, anlarıñ ögmekini (2) sewmesēñ taqlı tā'atıñ meşhūr bolmaqlı sewmesēñ taqlı tā'atım hālāyıq körsün tēmesēñ, andın (3) soñ ol tā'atıñ ihlāş birle bolqlay taqlı Həq te'ālā qabūl qılqlay, tēp aydı.

Benū İsrā'ıl içinde bir 'ābid (4) bar erdi. Şahrāqa çıqıp bir yer ēw qazıp ol yer ēw içinde qırq yıl tā'at qıldı. Neçeme kim ferīşteler (5) bu 'ābidniñ tā'atlarını kökke mindürseler, Həq *tvt* qabūl qılmaz erdi. Bu ferīşteler Həq te'ālā (6) ḥazratında niyāz qıldılar taqlı aydılar: Yā Rebbenā, bu 'ābid 'ibādat içinde hēç riyā qılmaz, bu 'ābidniñ (7) 'ibādātınga hēç kimerse muṭṭalı' bolmaz. Neçük turur kim munuñ tā'atı maqbūl bolmaz? tēp munācāt qıldılar (8) erse, Həq *tvt* aydı: Rāst aytur-siz, ey ferīştelerim. Siz bu 'ābidniñ zāhiringa nazar qılur-siz, (9) velliqlin bu 'ābidniñ bātını taqlı sirri içinde ne neerse bar, siz anı bilmez-siz, men bilür-men. Bu 'ābid qırq yıldın (10) berü kim munda tā'at ve 'ibādat kim qılur, hemlē ḥātırında keçer kim, kāşki bu şehir ḥalqı munda benim tā'at (11) qılqanımni bilse erdiler taqlı hālāyıq arasında 'ibādātım birle meşhūr bolsa erdim taqlı cümle hālāyıq mañga 'izzet (12) ḥurmet qılıp ziyārat qılsa erdiler tēp ḥātırında keçrür. Qaçan kim qul tā'atı birle dünyāda ḥurmet tiler (13) bolsa, ol tā'at hālīş benim üçün bolmaz, men taqlı anı qabūl qılmaz-men, tēp aydı erse, cümle ferīşteler aydılar: (14) Yā Rebbenā, sirlerni taqlı āşkāralarnı bilgen pādşāh sen turur-sen. Biz ol 'ābidniñ sirringe muṭṭalı' bolmadın (15) ustāhlıql qılıp derḥōst qılduq, tēp 'özür qıldılar.

Bir ḥallfa nidā qıldurdu şehir içinde kim: Falān (16) cezīre içinde kāfirlar bar, bizke inqiyād qılmazlar. Ėmdi men anlarqa gāzāt qılur-men. Kim kim Həq rizāsı (17) üçün taqlı Muḥammed Resūlullāh dīni yüksek bolsun taqlı kāfirlar maqhūr bolsun, tēp gāzātqa rağbat qılur [405] (1) bolsa,

çıqsunlar, tēp nidā qıldılar erse, üküş halāyıqlar çıqtılar. Bu gāzıllardın biri cümle isti 'dādını (2) tamām [qılıp] ihlāş birle çıkarında bir kimerse anğa* at boynınga asğu tobra keldürdi. Bu aydı kim: Menim atımınğ (3) tobrası bar, muni taqı alayın, yolda gāzıllarğa kerek bolsa, alğanımdın ziyād neerseler bērseler, satğaymen, (4) tēp endişe qıldı taqı ol tobranı aldı. Ol kēçe tüşi bolur kim kökdin ēkki ferişte nāzil bolur taqı (5) ayturlar kim: Munça minğ halāyıq gāzātqa çıqtılar. Cümlesini Hāq te'ālā fermānı birle bitigeliñg, tēp aydılar. Taqı (6) bu ēkki ferişteniñg biri fermānlayur ērdi taqı biri anıñg fermānı birle bitiyūr erdi. Ol fermānlağan ferişte (7) aydı kim: Falān hāliş Tanğrı üçün gāzāt qılmaqğa çıqtı, tēp bitigil, tēdi erse, ol taqı bitidi. Yana aydı kim: (8) Falān kimerse riyā üçün çıqtı, Tanğrı üçün çıqmadı. Mēni alp bahātūr tēsünler taqı halāyıq mañga 'izzet (9) qıl-sunlar tēp çıqtı, tēp bitigil, tēdi erse, ol ferişte taqı bitidi. Andın sonğ nevbet mañga keldi erse, (10) aydı kim: Muni bāzırgānlıq üçün çıqtı tēp bitigil, tēdi erse, men feryād qıldım taqı aydım: Tanğrı haqqı üçün (11) men bāzırgānlıq üçün çıqmadım, hāliş Tanğrı üçün çıqtım, tēp aydım erse, ol ferişte mañga aydı kim: Sen (12) tobra almadıñg-mu? tēdi erse, men yıǵlayu başladım. Qaçan kim benim yıǵlağanımnı kördi erse, mañga rahm qıldı taqı (13) aydı kim: Ey ferişte, muni bāzırgān tēp bitimegil, vellkin mundağ bitigil kim, bu kimerse ihlāş birle gāzātqa çıqmış (14) erdi, vellkin tobra yuluqtı, ol tobranı yuldı** ziyāda şemen birle satmaq üçün, tēp bitigil. Anı Hāq te'ālā bilūr muhlışlar (15) zümresidin keçürse, ol bilūr, tēdiler. Taqı men oyğandım, tēdi.

'İsā peygāmbar 'as havārıllarğa aytur erdi kim: (16) Ey yārānlarım, zİnhār saqlanıñg tē'at ve 'ibādat içinde riyā ve sema'atdın. Eger rūza bolsanğız, başıñgızğa yağ (17) sūrtūñg taqı meħāsınıñgızqa hem yağ sūrtūñgler, todaqlarıñgızqa hem yağ sūrtūñgler. Sizlerni kişi körse, hālİ [406] (1) tē'ām tenāvul qılıp turur, tēp saqınsun taqı siziñg rūza tutğanıñgızın hēç kişi bilmesün, tēp aydı. (2) Anıñg üçün kim tē'at ve 'ibādatnı kişi bilūr bolsa, anıñg āfatı üküş turur, riyā kirmedin qalmaz, tēp aydı.

(3) Emire'l-mu'minİna 'Alİ ibnü Abİ Tālib *razhu* aydı: Riyā qıl-gannıñg 'alāmatı üç turur: Yalguz halvatta tē'at (4) qılır bolsa, kāhillik birle qılır; taqı halāyıq arasında tē'at qılır bolsa, rağbat birle qılır; taqı eger kimerse (5) muni öger bolsa, 'amalı üze ol 'amalını ziyāda qılır; taqı yērer bolsa, ol 'amalını eksitūr, tēdi.

Abū İmāmati (6) 'l-Bāhilİ *razhu* bir kimerseni kördi, başını aşaq qılıp olturur erdi. Aydı: Ey başını quyu qatğan, (7) başıñgıni qalduru tutğıl. Eger miskİnlikıñg taqı alçaqlıqıñg bar erse köñglüñg içinde, zāhirıñgda halāyıqğa (8) bildürmegil, tēp aydı.

* Yazmada: kimerseke.

** Yazmada: buldı.

Abū Hureyre aydı *razhu*: Men Peyğāmbar 'as'dın andağ eşittim kim, Peyğāmbar 'as (9) aydı: Qıyāmat kün bolsa, *avş* üç kimerseni keldürgeyler: biri şehİd bolğay taqı biri 'ālim bolğay (10) taqı biri bay bolğay. Haq *ttv* şehİdke su'āl qılğay kim: Sen dünyāda ne iş qıldıñg? tēp. Ol ayğay (11) kim: Yā Rebbenā, men ġazāt qıldım, kāfirlar birle uruştum, seniñ dīniñni yüksek qılmaq üçün taqı seniñ hoşnūd- (12) -luquñg üçün uruştum taqı cān bērdim, şehİd boldum tēse, Haq *ttv* ayğay kim: Yalğan aytur-sen. (13) Men seniñ sirriñni bilür erdim, sen benim dīnim üçün taqı uruşmadıñg hem taqı benim hoşnūdluqum üçün taqı (14) uruşmadıñg. Seniñ i'tiqādıñg ol erdi kim meni halāyıq bahātūr tēsünler, bizim dünyāda hürmetimiz taqı 'izzetimiz (15) ziyāda bolsun taqı halāyıq arasında uluğ bolayın, tēp uruştuñg, köñglüñde hēç rizāmniñg talabı yoq erdi, (16) tēp ayğay taqı zebāniyalargā buyurgay kim, muni tamuğqa eletiñgler, tēp. Yana Haq *ttv* ol 'ālimqa su'āl (17) qılğay kim: Sen dünyā 'ālamında ne iş qıldıñg? Ol 'ālim ayğay kim: Yā Rebbī, özümni emgetip taqı seniñ 'ilmünğni [407] (1) hāşıl qıldım taqı seniñ rizāñg üçün ol 'ilmünğni halāyıqqa neşr qıldım (ya'nī halāyıqlargā yaydım) tālīb 'ālimlargā öğrettim taqı 'avāmu'n-nāsqa (2) müşkillerini hal qıldım, fitvāke cevāb bitidim, minberke minip va'z ve naşlhat qıldım, halāyıqni seniñ yolunğqa ünde- (3) -dim seniñ hoşnūdluquñg üçün, tēp. Haq te'ālā ayğay kim: Yalğan aytur-sen. Men seniñ sirringe vāqıf erdim. (4) Seniñ i'tiqādıñgda hēç rizāmni talab qılmaq yoq erdi. Seniñ i'tiqādıñg ol erdi kim halāyıq meni 'ālim tēp (5) ağırlasunlar, mañga hürmet, 'izzet qılsunlar tēp, cümle halāyıq üze benim hükümüm cārī bolsun, tēp aymış (6) erdiñg. Halāyıqlar anı taqı qıldılar, cezāñgıni dünyāda hāşıl qıldıñg, sañga ėmdi āhiratta ülüş yoq, tēp (7) ayğay taqı zebāniyalargā buyurgay kim muni taqı tamuğqa eletiñgler, tēp. Yana Haq *ttv* ol bayqa su'āl (8) qılğay kim: Ey bay, sen dünyāda ne iş qıldıñg? tēp. Ol bay ayğay kim: Yā Rebbī, sen mañga māl ve ni'met rüzī qıldıñg (9) erse, men taqı ol mālñıñ zekātını bērdim, hec ve 'umra qıldım taqı sening rizāñg üçün mescid binā qıldım, köprüg binā (10) qıldım miskīnlerke tullargā, ögsüzlerke in'ām ve ihsān qıldım, tēp aysa, Haq *ttv* ayğay kim: (11) Yalğan aytur-sen, kim hayrāt ve ihsān qıldıñg erse, hēç benim rizāmni talab qılmadıñg, halāyıq meni cuvā[n]mard (12) tēsünler taqı halāyıq arasında hürmetim taqı 'izzetim ziyāda bolsun, tēp qıldıñg, tēgey taqı zebāniyalargā buyurgay (13) kim: Muni taqı tamuğqa eletiñgler, tēp. Andağ erse, ma'lūm boldı kim ne 'amal qılsa, 'ādemī ihlaş birle Tañgrılıq (14) üçün qılmaq kerek ermiş, yoq erse, nadāmat bolur ermiş.

'Addī bin Hātam aydı *razhu*: Peyğāmbar 'aleyhi (15) 's-salām'dın andağ eşittim kim qıyāmat kün bolsa, *avş* riyā birle tāt qılğanlargā fermān kelgey kim: (16) Bularni uştmahqa eletiñgler, tēp. Bular taqı ġāyat ferāh içinde bolğaylar. Qaçan kim uçtmah qapugınga (17) yetgeyler,

bizim birle ortağ turur. Nê emgek kim bizler bu isig havâda körer-miz taqı bu açlıqlar zaḥmatını taqı (13) meşaqatını tartar-miz, cümlesiniñ şavâbı içinde bizler birle berâber tururlar, tedi erse, şaḥâbalar aydılar: Yâ Resûlallâhi, (14) bizler bu isigde munça emgek tartıp oğul qızdın adrılıp cândın keçip tenimizni kâfirlarnıñ qılıçına (15) qarşu qoḍup turur-miz, taqı anlar Medîne içinde köligede ehli evlâdı birle âsâyiş qılıp oltururlar. Neteg (16) bizler birle şavâb içinde şerik bolurlar? tēp su’âl qıldılar erse, Peyğambar ‘as aydı: Anlarnıñ atları (17) taqı tēweleri yoq erdi taqı çıqmaqğa isti’dâdları yoq erdi, dervîş şaḥâbalar erdiler, velikin niyyet- [409] (1) -leri arığ erdi, i’tiqâdları şâfi erdi. Hâq te’âlâqa niyâz qıldılar taqı aydılar: Yâ Rebbenâ, sirlerni taqı âşkâra- (2) -larnı bilgen pâdişâh sen turur-sen. Peyğambar ‘as birle taqı yârânları birle çıqğay erdük, cânlarımıznı (3) seniñ rizânğ için fidâ qılğay erdük taqı Peyğambar ‘as öñinde kâfirlar birle uruşqay erdük, (4) velikin neteg qılalıñ kim dervîşler turur-miz, azıqlarımız yoq, köliklerimiz yoq, tēp Hâq te’âlâ ḥazratında (5) ḥaqlıqat köñül birle arığ niyyet birle niyâz qıldı[lar] erse, Hâq te’âlâ anlar ‘özrini qabûl qıldı taqı sizke emgek- (6) -leringiz içinde ne şavâb kim bērdi erse, anlarnıñ dîvânında taqı ol şavâblarnı bitiyü bērdi, tēp aydı.

* Yazmada: *bilgi*.

Benü İsrâ'il (7) içinde qahtlıq boldı; musulmânlar qatıg emgendiler. Hêç ta'am tapulmaz boldı erse, anlarınğ 'âbidlarıdın (8) biri şahrâqa çıqtı taqı bir qum tepesi qatında Haq te'âlâqa niyâz qıldı taqı aydı: Ey Bâr Hudâyâ, eger bu qum tepesi (9) un bolsa erdi, taqı benim mül-küm bolsa erdi, bu halâyıqğa cümlesini qısmat qılğay erdim, tęp aydı erse, Haq tebâraka (10) ve te'âlâ ol zamânanınğ peygâmbarınğa vahy qıldı taqı aydı: Ey peygâmbar, bargıl taqı ol 'âbidqa habar bérğil kim, bu sözni (11) râst i'tiqâd birle aydı; eger ol qum tepesi un bolsa erdi, men haqlıqat bilür-men kim ol cümlesini (12) halâyıqğa şadaqa qılğay erdi. Anınğ arıg i'tiqâdı taqı ahlı niyyeti berekâtında ol un bolup şadaqa qılsa, (13) ne şavâb kim hâşıl bolğay erdi, ol şavâbnı men anınğ dīvā-nında bitiyü bérdim, tęp aydı, bu ma'nîdin ötrü kim...*

(14) Abū Hureyre *razhu* aydı: Kim kim cüftlense taqı kâbîn bérmecke i'tiqâdı bolmasa, ol kâbînni haq borç tęp (15) bilmese, ol zinâ qılğuçı turur taqı kim kim borç alsa taqı ol borçını ötemekke i'tiqâdı bolmasa, ol oğrı (16) turur, tęp aydı.

Benü İsrâ'il içinde bir 'âbid bar erdi. Ol 'âbidke bir kimerse kelip habar bérdi kim: Falân yerde bir daraht (17) bar, ol darahtqa bir türlüğ qavmlar secde qılurlar taqı anğa ta'zîm qılurlar, tęp habar bérdi erse, bu 'âbid [410] (1) gâzablandı taqı derhâl elginge balta aldı taqı qaşd qıldı kim ol darahtqa barayın taqı bu balta birle ol darahtnı (2) pāra pāra qılayın, tęp çıqtı. Yolda İblîs 'al bir şeyh şûratınğa bolup keldi taqı aydı: Ey (3) 'âbid, qançā barur-sen? tęp su'al qıldı erse, ol aydı kim: Eşittim fulân yerde bir daraht bar ermiş, halâyıq- (4) -lar ol darahtqa 'ibâdat qılur ermişler. Êmdi barur-men taqı bu balta birle ol darahtnı pāra pāra (5) qılur-men, tęp aydı erse, İblîs aydı: Ey 'âbid öz 'ibâdatınğnı qoğup Haq te'âlâ birle munâcât qılmağınğnı (6) qoğup bu iş birle meşğül bolmaq sañğa ne kerek? tēdi erse, 'âbid aydı: Emr-i ma'rûf qılmaq taqı nehy-i (7) mün-ker qılmaq halâyıqnı Haq te'âlâ yolınğa ündemek da'vat qılmaq bu taqı 'ibâdat turur taqı uluğ tã'at (8) turur, tęp aydı erse, İblîs aydı: Sen pey-gâmbar ermez-sen, bu iş sañğa farîza qılmışı yoq. Zamāna içinde (9) pey-gâmbarlar bar. Haq te'âlâ tilese, ol peygâmbarlarqa fermānlağay; Haq te'âlânınğ fermānı birle bu işni (10) qılğaylar, tęp aydı erse, bu 'âbid anınğ sözinge iltifāt qılmağın baru başladı erse, İblîs aydı: Men (11) seni barmaqğa qoymaz-men, tēdi erse, ol 'âbid aydı kim: Barur-men, tēdi. Bu êkeğü biri birini tuttılar erse, (12) 'âbid İblîsni yıqtı taqı köksi üzesinde olturdı erse, İblîs aydı: Mēni qoğgıl, men sañğa bir söz aytayın (13) kim seninğ maşlahatınğnı içinde bolğay, tēdi erse, 'âbid qoptı erse, İblîs aydı: Ey 'âbid, men sañğa her (14) künde êkki altun bēreyin, sen bu işni qoğgıl. Şāhib-'ayāl turur-sen taqı dervîş turur-sen, bu êkki altunı (15) rüz-

* Metinde kopukluk var.

gārīnğa ħarc qılıl, tēdi erse, ol 'ābid taqı qabūl qıldı taqı ēwinge qayıttı. Bir kün keldi taqı bērdi. (16) Yana ēkinç kün taqı keldi, ēkki altun bērdi. Üçinç kün kelmedi, hēç neerse bērmedi. Törtinç kün taqı kelmedi erse, (17) bu 'ābid bardı, bayaqı tēg baltasını aldı taqı ol darahtnı kesmekke qaşd qılu çıqtı erse bayaqı yerde İblīs [411] (1) ādemī şūratiŋa bolup keldi taqı aydı: Ey 'ābid, qança barur-sen? tēdi erse, 'ābid aydı kim: Ol darahtnı kesmekke (2) barur-men, tēdi erse, İblīs aydı: Men sēni qoy-maz-men, tēdi. Ol aydı: Men barur-men, tēdi. Yana tutuštılar. Bu nevbet (3) İblīs 'ābidni bastı taqı köksi üze olturdı taqı aydı kim: Bu işdin qayı-tur-mu-sen yā yoq mu? Ve eger tevbe qılmaz (4) ersenğ, sēni bu yerde helāk qılğay-men, tēdi erse, ol 'ābid aydı: Halā tevbe qıldım, barmaz-men, tēdi, İblīs taqı qoptı. (5) Andın soñ bu 'ābid aytur: Ey şeyh, mañga aytu bērgil kim ne sebebdin erdi kim men sēni ol nevbet bastım taqı (6) sañga ğalaba qıldım taqı bu nevbet sen meni bastıñ taqı mañga ğalaba qıldıñ, tēdi erse, İblīs aydı: Seninğ ol nevbette (7) niyyetiñ arığ erdi, i'tiqādinğ şāfī erdi, Haq rizāsı üçün qaşd qıldıñ erdi. Ol yöndin sen mañga ğālib (8) bolduñ. Ekinç nevbette men sañga künde ēkki altun va'da qıldım erdi, ol va'dake ħilāf qıldım erse, ēmdi sen (9) mañga ħamla qılmañ taqı ol darahtqa qaşd qılmañ yarmaq üçün boldı, Haq rizāsı üçün bolmadı erse, (10) men sañga ğālib boldum taqı sēni bastım, tēp aydı.

SEKSİNÇ FAŞL

Kīne ve ħased āfatınıñ beyānı içinde (11) turur

İmām Abū'l-Leys-i Samarqandī *rahmhi* Tenbīyatu'l-ğāfilin atlığ kitābında bu ħadīşni keltürmiş, (12) ħadīş bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الغل والحسد يأكلان الحسنات كما تأكل النار الحطب (13) Bu ħadīş ma'nisi ol bolur kim Peyğāmbar 'as ħabar bērü yarlıqar: Ĥaqlıqatta kīne taqı ħased mu'min qulnuñ (14) ħasanātını taqı edğülüklerini helāk qılır taqı tüketür, neteg kim ot otunni helāk qılır taqı tüketür, tēp aydı.

(15) Peyğāmbar 'as'dın su'āl qıldılar kim: Haq te'ālā ħazratında qayu bir kimerse artuq turur? tēp aydılar erse, (16) Peyğāmbar 'as aydı: Qayu bir mu'min ve muvaħħidniñ tili rāst bolsa taqı köñgli kīne ve ħaseddin arığ bolsa, (17) Tanğrı te'ālā ħazratında ol mu'min artuq turur, tēp aydı taqı aydı kim: Köñgüllerde Tanğrı te'ālāqa sewüglügrek köñül [412] (1) ol turur kim yazuqdın arığ bolsa taqı dīn içinde muħkem bolsa taqı mu'minlarqa şefaqlıq bolsa, tēp aydı. (2) Yana aydı kim: Ey yārānlarım, bir 'illet bar ādemī içinde burunqı ümmetlerde ol 'illet üküş erdi, ēmdi ol (3) 'illet sizlerke taqı sirāyat qıldı, tēdi erse, aydılar: Yā Resulallāhi, ol 'illet ne turur? tēp su'āl qıldılar erse, (4) Peyğāmbar 'as

aydı: Bir mu'min taqı bir mu'minqa həsəd qılıp yigrenmek. Uşbu 'illet mu'min dīnini yülügen (5) turur, ya'nī hēç dīni içinde şavābı qalmaz, cümlesi helāk bolur ol həsəd qılmaq şümlüğündə, tēp aydı. Yana (6) aydı kim: Ey yārānlarım, zīnhār biri birinğizke həsəd qılışmañğız taqı biri birinğizke yigrenmenğiz taqı biri birinğizke (7) arqa çewrüp olturmañğız taqı biri birinğizke şefaqlıq qarındaş boluñğ, tēp aydı. Taqı həsəd ol bolur kim (8) taqı bir mu'minqa kim Həq *tvt* ni'met bərmiş bolsa taqı 'ilm bərmiş bolsa yā taqı hürmet bərmiş bolsa, (9) bu kimerse hemİşe anıñ zevālını tilese taqı ol ni'metni özingə bolmaq tilese taqı mu'minlarga edğülük (10) tēgmişte* qadğursa taqı emgek yā taqı muşibat tegmişte fərah qılsa, bu həsəd bolur taqı bu şifathıg kimerse- (11) -ler munāfiqlar şifathı turur, mu'min kimerseke bu şifathı kerekmez. Neteg kim Həq *tvt* Kelāmi içinde xəbar bēru (12) yarlıqar, *qt*: *إن تصبك حسنة تسوهم وان تصبك*

** (III: 120) *يفرحوا بها* (IX: 50) *مصيبة* Ma'nisi (13) ol bolur kim:

Yā Muħammed, sañğa edğülük tēger bolsa, bu munāfiqlarını qadğulug qılır ve eger taqı sañğa muşibat tēger (14) bolsa, anıñ birle sewüşürler, tēp xəbar bērdi. Ma'lūm bolur kim mu'minlarga edğülük tēgmişte qadğurmaq (15) taqı yamanlıq tegmişte sewünmek munāfiqlar şifathı boldı erse, mu'min kerek kim özidin bu şifathı (16) ıraq qılsa, andın sonğ mu'min bolsa, yoq erse, işi hətarlıq turur.

Enes bin Mālik *razhu* aytur: (17) Bir kün Peyğāmbar 'as hıdmatında olturmuş erdük, Peyğāmbar 'as aydı: Hāl bizlerke bir kimerse [413] (1) kelgey, ol kimerse uçtmañlıq bolğay tēdi erse, derhāl enşārılardın bir kimerse keldi, ābdast qılmış (2) meħāsinidin ābdast suwları tōkülü kirdi taqı salām qıldı. Şahābalar ta'accub qıldılar kim bu 'azizniñ (3) ne 'amalı bar erken kim Peyğāmbar 'as muñğa uçtmañ birle bişarat qıldı, tēp. Ertesi Peyğāmbar 'as (4) hıdmatında olturmuş erdük kim Peyğāmbar 'as yana aydı kim: Bukün bizlerke bir kimerse kelgey kim ol (5) kimerse uçtmañlıq bolğay, tēdi erse, derhāl bayaqı enşārı kirdi, salām qıldı. Üçinç kün taqı mundağoc (6) tēmiş erdi, bayaqı teg enşārı kirdi erse, 'Abdullāh bin 'Ömer aytur: Men bardım ol enşārı ewinge taqı añgar aydım kim: (7) Ey enşārı, üç kün boldı kim Muşafā sañğa uçtmañ birle bişarat bērür. Ėmdi men seni sewdüm, kerek kim üç (8) künge tegrü men sañğa qonuq bolsam, kündüz taqı seninğ ewünğde tursam, kēçe taqı seninğ ewünğde yatsam tēdi[m] erse, (9) ol enşārı taqı: Andağ bolsun, tēdi. Üç kün anıñ qatında turdum. Kündüz artuqsı ta'āt qılmadı erdi, (10) kēçe yaturda Həq te'ālāni yād qıldı taqı tünle qopup teheccüd taqı qılmadı. Men andağ saqındım kim bu kimerseniñ üküş (11) 'amalı bar bolğay kim Peyğāmbar 'as muñğa uçtmañ birle bişarat qıldı. Men munuñğ 'amalinge muṭṭalı'

* Yazmada: *tilemişte*.

** Birbirine benzeyen iki ayet karışık olarak alınmıştır.

bolup (12) men taqı ol 'amal birle meşgûl éwinde turdum erdi. Qaçan kim üç kün tamām boldı erse, men aydım: Yâ enşârî, cümle (13) 'amalıñg taqı ta'âtıñg mundağ mu turur, yoqsa mëndin 'amalıñgıñı örttünğ-mü? tēp su'āl qıldım erse, ol enşârî (14) aydı kim: Hemîşe 'amalım bu turur, artuqsı tāt ve 'ibadatım yoq turur. Vellkin andağ sézer-men kim Peyğambar 'as (15) mañga kim uçmağ birle bişarat qılmağ, ol yöndin bolğay kim mu'minlar haqqıñga köñlümdə hēç kīne taqı (16) hased yoq turur. Munlarğa Haq te'ālā ne ni'met kim bērse, mañga bērmış tēg sewnūr-men taqı eger mu'minlarğa Haq *twt* (17) emgek taqı muşibat tegürse, mañga tegmiş tēg qadğurur-men, tēdi erse, men taqı bildim kim bu ma'nıdin ötrü Peyğambar 'as [414] (1) aña bişarat bērmış, tēp.

Peyğambar 'as aydı: Ümmetim üze qatıq qorq[q]anımız işlerdin biri bu turur kim (2) Haq *twt* ummatımğa māl ve ni'met bergey taqı biri biringe hased qılğaylar taqı tāt'atlarıñg şavābları- (3) -dın mahrūm bolğaylar, tēp aydı.

Zekeriyyā peyğambar 'as aydı: Haq *twt* mañga hitāb (4) qıldı taqı aydı: Ey Zekeriyyā, bilgil, āğāh bolğıl kim bu hased qılğuçı benim fazlımğa öwkelig turur taqı qul- (5) -larım arasındaqı qısmat qılğanımğa rāzī bolmaz, tēp aydı.

'Āyşe *razhā* aytur: Peyğambar 'as (6) qaçan kim ğazātqa çıkar bolsa erdi, hatunlarıdın birini ihtiyār qılıp çıkarmaz erdi kim köñülleri (7) hasta bolmasun tēp, vellkin cümle hatunlarını bir yerke cem' qılır erdi taqı qur'a kemişür erdi: Qayu biriniñ (8) atı çıkar bolsa, ğazātqa çıkarur erdi. Bir nevbette Benū'l-Muştalıq ğazātıñga çıkar erken qur'a kemişti (9) erse, benim atım çıktı taqı mēni çıkardı. Qaçan kim Haq te'ālā Peyğambarqa nuşrat bērdi, ğazātın qayıtmışta (10) Medīneke yawuq keldük taqı qonduq. Şeher vaqtında men cāriya birle şahrāqa bardım erdi. Ol hālda köçünğler, (11) tēp i'lām qıldılar erse, men taqı ta'cıl qılıp öz kecābam qatıñga keldim. Baqar-men, boyumda zufārī monçuq- (12) -larım bar erdi, ol üzülmiş taqı tüşmiş. Men qayıttım taqı olturğamın yerde ol zufārī monçuqlarımın talab (13) qıldım taqı buldum. Yana men kecābağa kelgimçe çerig köçmişler taqı ol hādimler kim benim kecābamnı tēweke yükler (14) erdiler, mēni kecāba içinde turur tēp saqınmışlar taqı barmışlar. Men şahrāda yalguz qaldım. Bolmasa, ol (15) qonğan yerimde olturdum, bolğay kim mēni kecābada yoq, tēp bilseler taqı mēni talab qılsalar, tēp (16) umıd birle olturdum erdi. Uyqu ğalaba qıldı erse, yattım, uyquğa bardım, ançaqa tegi kim tañ yarumuş. Oyğandım, (17) baqar-men, Şafvān atlığ şahābanıñg hemîşe 'ādātı ol erdi kim çerigdin soñğ yōriyür erdi, uyup qalğanlarını [415] (1) oyğatmaq üçün taqı tüşgen neerselerni kötürmek üçün. Ol keldi erse, men taqı terinçekimni yüzümke örttüm. (2) Mañga aydı: Sen kim sen? tēdi erse, men aydım kim: 'Āyşe turur-men, tēdim. Ol aydı: Peyğambar hatunı 'Āyşe mü sen? (3) tēdi

erse, men aydım kim: Ol turur-men, tédim erse, Şafvân têtesidin tüşti taqı maŋga aydı kim: Bu teweke münüŋ, (4) men tēweniŋ zumāmını tutup sizni çerigke yetgüreyin, tēdi erse, men taqı teweke mündüm. Şafvân tēweni yetip kelürde (5) yawuq keldük. ‘Abdullah bin Ubey, Hāsān taqı Mustih* bir yerde turur erdiler. ‘Abdullāh bin Ubey aydı Şafvānga kim: Bu tewe- (6) -niŋ üzesindeki hatun ne hatun turur? tēp su’āl qıldı erse, Şafvân aydı kim: Mu’mınlar anası Peygāmbar ‘as (7) hatunı ‘Āyişe hatun turur, tēp aydı erse, ‘Abdullah bin Ubey munāfiqlarınŋ uluğı erdi, ol aydı kim: Āyişe (8) Şafvân birle halvat qalmışlar şahrāda, val-lāhi ‘Āyişe Şafvāndın qurtılmamış bolğay, Şafvân taqı (9) ‘Āyişedin qurtılmamış bolğay, tēdi. Taqı ol munāfiq bardı taqı çerig içinde üküş halāyıqğa bu sözni (10) aydı. Taqı halāyıq arasında bu söz fāş boldı. Hēç benim habarım yoq. Bu söz Peygāmbar ‘as qulaqıŋa (11) taqı tegmiş. Qaçan kim Medīneke kirdük erse, Peygāmbar ‘as benim hücremke kelmışde benim birle burunqı teg (12) sözleşmez erdi, öwkelig kişi menğizlig bir sâ‘at olturur taqı çıkar erdi. Bu arada men sökel boldum, (13) bir ayqa tegi töşekke yatıp şāhib-firāş boldum. Peygāmbar ‘as kirür erdi taqı çıkar erdi, hēç lutf (14) qılmaz erdi. Qaçan kim sökellikimdin qoptum taqı bir kēçe Umm-i Mustih tēyür erdiler, anamnunŋ hādıması bolur (15) erdi, anıŋ birle şahrāqa çıkarda maŋga aydı: Yā ‘Āyişe, hēç bilür-mü-sen, Peygāmbar ‘as seniŋ birle burunqı (16) teg ermez, ne yandın turur? tēp aydı. Men aydım kim: Bilmez-men tédim erse, Umm-i Mustih aydı kim: Medīne içinde halāyıq (17) arasında habar andağ tüşüp turur kim ‘Āyişe Şafvân birle şahrāda halvat qalıp yawuz işni qılıp tururlar, tēp [416] (1) ayturlar taqı bu sözni Peygāmbar ‘as’qa aymışlar. Peygāmbar ‘as Asāma birle taqı ‘Alī birle meşveret (2) qılmış, Asāma aymış: Yā Resūlallāhi, ‘Āyişedin andağ iş kelmegey, tēmiş taqı ‘Alī aymış: Yā Resūlallāhi, ‘ālam (3) içinde hatunlar üküş turur; hātırınŋızqa teşviş kirmiş bolsa, anğar talāq bēriŋ taqı öŋgin hatun (4) alıŋ, tēmiş. Andın sonğ aymış kim: Āyişeniŋ qaravaşı Büreyreni üdenŋ taqı sorunŋ, tēmiş. Peygāmbar ‘as (5) Büreyreni üdenmiş taqı sormış: Hēç bu hatununŋ ‘Āyişedin yaman iş körmişinŋ bar mu? tēp su’āl qıldı (6) erse, ol aymış kim Men ‘Āyişedin yaman iş körmişim yoq, meger bir kün un yoğurmuş taqı uyquğa barmış (7) taqı ewke oğlaq kirip ol hamīrni yemiş. Andın öŋgin yaman iş körmişim yoq, tēse, Peygāmbar ‘as (8) taqı hēç neerse tēmemiş. Bolğay kim Cebre’l maŋga habar bergey, tēp aymış, tēdi erse, andın sonğra ‘Āyişe aytur: (9) Qaçan kim bu habarını Mustih anasından eşittim erse, sökellikim taqı ziyāda boldı. Qaçan kim Peygāmbar ‘as (10) ewümke keldi erse, men aydım: Yā Resūlallāhi, maŋga destūr bērsenğiz, men atam anam qatınğa barsam, tēdi[m] (11) erse, Peygāmbar taqı destūr bērdi. Men taqı atam anam qatınğa bardım taqı

* Başka kaynaklarda *Mislah* olarak geçer.

anamğa aydım: Ey anam, hêç halâyıqdın (12) söz eşittinğ-mü? tédim erse, ol aydı kim: Ey ayâlm, üküş sözler eşittim, velîkin sökel erdinğ, ol (13) yöndin saňa aymadım, tédi erse, ol kêçe erkeke tegi yıgladım. Yana ertesi aħşamqa tegi yıgladım, hêç közümdin (14) yaşım tınğmedi, hêç közümké uyqu kirmedi. Êkki kün tutuş yıgladım. Üçünç kün erdi kim Peyğambar 'as (15) bizim êwke keldi taqı olturdi taqı maňa aydı kim: Yâ 'Âyişe, sendin maňa halâyıq üküş sözler (16) ayturlar. Eger sen bu sözlerdin bēzār ersenğ taqı inşā'a'llāh kim bēzār bolğaysen yâ taqı Tañrı te'ālā sēni (17) yamanlıqdın bēzār qılğay; ve eger sendin bu yazuq kelmiş bolsa, istiğfār qılğıl taqı tevbe qılğıl kim [417] (1) Hāq te'ālā keçürgey, tédi erse, men atam Abū Bekrke aydım: Ey babam, Peyğambarqa cevāb bērinğ, tédim erse, atam aydı: (2) Vallāh, men cevāb bērü bilmez-men. Peyğambarqa neteg cevāb qaytarayın, hêç bilmez-men, tédi erse, anamğa aydım: Ey (3) anam, Peyğambarqa siz cevāb bērinğ, tédim erse, ol taqı aydı kim: Men neteg Peyğambarqa cevāb bēreyin, tédi erse, men (4) aydım: Yâ Resûlallāhi, siz bu sözlerni eşittinğiz taqı bu sözler könglünğüzde qarar qıldı. Êmdi, eger men aysam (5) kim bu yaman işlerdin taqı bu halâyıqlar ayğan sözlerdin men bēzār turur-men, tēsem, vallāhi haqıqat ol (6) turur kim men bu sözlerdin bēzār turur-men, sizler maňa inanmağaysız; ve eger aysam kim bu yaman işler mende (7) bar tēp, vallāhi bu yaman işler mende yoq turur; neteg aytayın kim mēnde bar, tēp. Velîkin men hêç neeerse tēmez-men, (8) meger anı aytur-men kim: Yūsuf peyğambar qarındaşları Yūsufnı satmışdın soñğ bōri yēdi, tēp ataları (9) Ya'qūb peyğambarqā yalğan sözlemişler, Ya'qūb peyğambar aydı kim: *فصبر جميل* و الله المستعان (10) *علي ما تصفون* tēp aydı. Ma'nisi ol bolur kim: Êmdidin soñğ benim işim körklüg şabur qılmaq (11) turur. Ey oğlanlarım, siz ayğan sözlerke şabur qılmaqğa Tañrı *tv* yārī bērgen turur, tēp (12) aymış, tédim. Men taqı aydım kim: Men andağ ħurmetlig kişi ermez-men kim benim üçün Hāq te'ālā āyat ıdar (13) bolsa, kim benim arıqlıqımğa beyān bolğay. Velîkin umīd tutar-men kim Tañrı te'ālā sizke tüş körgüzse (14) taqı ol tüş içinde benim arıqlıqım bolsa, tédim. Taqı yığlayu başladım erse, Peyğambar 'as'qa vahy (15) kelmekiniñ eşeri zāhir bolu başladı. Qaçan kim Peyğambar 'as'qa vahy kelür bolsa erdi, hālī mütēgayyir (16) bolur erdi; alnındın burçaq menğizlig 'araq kelür erdi. Bir zamān Cebre'lden vahynı eşitmişte hêç kimerse (17) birle söz qatmaz erdi. Qaçan kim Peyğambar 'as öz hālınğa kelse erdi, andın soñğ Kelāmu'llāhnı oqıyur [418] (1) erdi. Qaçan kim Peyğambarqa bu hālat belgürdi erse, êw içindekiler cümlemüz tek turduq, hêç sözlemedük. (2) Peyğambar 'as'nuñğ mubārek alnıdın 'araq zāhir boldı taqı hālī aynadı erse, biz taqı ança şabur qılduq kim (3) Peyğambar 'as burunqı hālınğa keldi taqı közini açtı taqı aydı: Yâ 'Âyişe, bişarat

bolsun saňa Haq tebāraka (4) ve te'ālā lutf ve kerem qılıp sēni yamanlıqdın arıttı, on sekkiz āyat sening arıqlıqıñg üçün ıdā bērdi, tēdi (5) erse, babam Abū Bekr aydı: Yā 'Āyişe, turgıl, Peygāmbar 'as'nuñg adaqıñga tüşgil, tēdi erse, men aydım: Peygāmbarqa (6) şükür qılmaz-men. Şükür qılsam, Tañgrıqa qılır-men, tēp aydım. Andın soñg Peygāmbar 'as ol āyat-larnı oqıdı (7) āhiringa tegi. Ol āyat bu turur, *qt*: ان الذين جاؤا بالافك (8)

عصبة منكم لا تحسبوه شراً لكم (8) بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم والذى تولى كبره منهم له عذاب (9) عظيم (XXIV : 11)

Bu āyat ma'nīsı ol bolur kim: Haqıqatta ol kimerseles kim yalğan sözni keltürdiler, anlar bir ögür (10) halāyıq tururlar sizlerdin, ya'nı musulmānlardın; siz anı şer turur, tēp saqınmañg; şer anlarqa turur, velikin 'Āyişe (11) taqı Şafvānqa hayr turur, yazuqları kēter taqı bu kimerseke bu yalğan sözni sözlemek taqı eşitmek içinde (12) yazuq bar turur taqı uluğraq yazuqğa bu yalğan içinde kim kim erklendi erse, añar uluğ 'azāb bar turur, (13) tēp aydı.

Qaçan kim bu sözlerni Abū Bekr eşitti erse, sordı kim: Bu sözler kimdin çıqtı? Abū Bekrke aydılar kim: (14) Sening hālāñg oğlu Mustıhıdin çıqtı taqı 'Abdullāh ibnü Ubeydin taqı Hāsāndın çıqtı, tēdiler erse, Abū Bekr ol (15) Mustıhıqa kīnelig boldı taqı ant içti kim: Men bukündin soñg ol Mustıhıqa hēç ihsān qılmağaymen, tēp (16) aydı erse, Haq *tvt* revā körmedi kim mu'min kimerse taqı bir mu'minge kīnelig bolsa, hāşşa Abū Bekr menğizlig (17) mu'min bolsa. Aydı kim: Abū Bekr kīnelig bolmasun taqı ant içmesün kim Mustıhıqa ihsān qılmağaymen, tēp [419] (1) afv qılsun, tēp āyat nāzil boldı erse, Abū Bekr taqı köñglidin Mustıhı haqqıñga tutğan kīnesini çıqardı taqı antqa (2) kefārat bērdi taqı Mustıhıqa burunqıdın yahşıraq ihsān qılu başladı. 'Āyişe *razhā* hemişe aytur (3) erdi kim: Haq *tvt* mañga fazılāt bērdi. Peygāmbar hatunları ara benim arıqlıqıñga kökdin āyat nāzil (4) boldı taqı men Peygāmbarqa bikārat birle keldim taqı öñgin hatunlar bikārat birle kelmedi taqı Peygāmbar 'as āhir (5) vaqtında benim köksüm üze cān bērdi taqı soñg ta'amı benim yarım erdi, tēp aytur erdi.

Mufazzal atlıg 'ālim Muhlib (6) atlıg halıfa qatıñga kirdi erse, Muhlib aydı: Yā Mufazzal, bizke va'z ve naşihat qılğıl, tēdi erse, Mufazzal aydı: (7) Ey halıfa, mütekebbirlik qılmaqdın zıñhār saqlangıl, avval mütekebbirlik qılğan İblīs la'fın erdi kim Ādam peygāmbarqa secde (8) qılmağı, ebedi mel'ün boldı. Taqı tegme bir neerseke harışlıq qılmaqdın saqlangıl. Ādam peygāmbarqa Haq *tvt* (9) uçtmañnı mubāh qıldı. Munça ni'meti birle taqı bu bir yığaçdın yemegil tēmişdin soñg Ādam peygāmbar harışlıq qıldı (10) taqı ol yığaçdın yēdi erse, uçtmañ ni'metleridin maħrūm boldı. Taqı aydı: Ey halıfa, zıñhār hāsed qılmaqdın (11) saqlangıl kim Ādam

peygâmbarnıñ ekki oğlu biri birini kim öldürdi hâsed qılmaqdın erdi, tēp aydı.

Peygâmbar aleyhi (12)'s-salām aydı: Qıyāmat kün bolsa, *āvş*, kimerse bolğay kim Haq *tvt* ol kimerсени tamuğqa fermān- (13) -lağay. 'Araşāt halqı birle hisāb qılmazdın oza bēğler, zālimler tamuğqa bargaylar taqı 'Arablar huşūmat birle (14) tamuğqa bargaylar taqı dehqānlar mütekebbirlik birle tamuğqa bargaylar taqı rüstāyılar cehl* birle tamuğqa bargaylar, (15) tēp aydı.

Cuhūdlar Peygâmbar 'as dünyāke kelmezdin oza çerigke barsa erdiler, Peygâmbarnı şeffī' qılır erdiler. (16) Haq *tvt* taqı anlarqa nuşrat bérür erdi. Qaçan kim Peygâmbar 'as meb'ūs boldı erse, hâsed qıldılar (17) taqı Peygâmbarqa inanmadılar, şiqāvat[-i] ebedī birle tamuğqa sezā boldılar. Ādam oğlını bu kīne taqı hâsed tamuğqa eletür [420] (1) ermiş, tēp cümle halāyıqqa ma'lūm qıldılar.

İbni Sırın aydı *rahmhi*: 'Ömrüm içinde men hēç kimerseke (2) hâsed qılmadım, ol ma'nīdin kim endīşe qıldım: Bu kimerseke kim men hâsed qılğaymen, hālī ermez. (3) Bu kimerse uçtmahlıg bolğay yā taqı tamuğluğ bolğay. Eger uçtmahlıg bolsa, ol Tañgrı te'ālānıñ dōstı (4) bolur, anıñ üçün kim Haq *tvt* hēç dūşmānını uçtmaħqa kigürmez. Andağ erse, men Tañgrı (5) te'ālānıñ dōstıñga hâsed qılmaqım neteg lāyıq bolğay yāhōd bu dünyā ni'meti uçtmaħ muqābilasında hēç (6) neerse ermez, muñga nē hâsed qılayın? tēp endīşe qılır-men taqı hâsedni köñglümdin def' qılır-men. (7) Ve eger bu kimerse tamuğluğ bolsa, ol tamuğ 'azābı taqı 'uqūbatı añar bes ermez-mü? Menim hâsed qılmaqım nē (8) hâcat turur? tēp hâsed qılmaz-men, tēp aymış.

Vaqt içinde bir derviş bar erdi. Hırqa-püş erdi. Tünini (9) taqı künini oyağlıq birle taqı 'ibādat birle ma'mūr tutar erdi. Kişilerke va'z ve naşī-hat qılsa, sözi (10) inğen eşer qılır erdi. Dünyā maħabbatı köñglinde yoq erdi. Her künde halīfa qapuğınga kelür erdi Halīfa (11) qaçan kim ewindin çıqıp atlanur bolsa erdi, halīfeke qarşu kelip aytur erdi: Ey halīfa, edğülük (12) qılğıl, yawuzlarğa yawuzluqları tap turur, tēp aysa, halīfa taqı ol derviş sözini tıñlep tek turur (13) erdi taqı ol dervişke hürmet qılır erdi taqı dünyāvī neersedin ihsān qılır erdi. Bir kimerse bu dervişke (14) hâsed qıldı taqı halīfağa aydı kim: Bu derviş sözinge ne iltifāt qılıp sözini tıñleyür-siz? Bu derviş yaman (15) kişi turur, hattā kim sizke taqı til tegrüp sizni 'ayblayur, tēdi erse, halīfa aydı: Meni 'ayblap ne aytur? tēdi (16) erse, ol kimerse aydı: Sizni aytur kim halīfanıñ ağızı sasıyur, hēç anıñ birle yawuq kişi sözleyü (17) bilmez sasığdın, tēp aytur, tēdi erse, halīfa aydı kim: Ol dervişniñ mundağ ayğanını neteg bilgeymiz?

* Yazmada: جَهْلٌ لَازْ *cuhullar* (?)

tép [421] (1) aydı erse, ol kimerse aydı kim: Sizke qarşu turup sözlemişde ünderg. taqı yawuq keltürüp söz (2) aymış boluñg, ol yeñgini burnıñga qoyup sizing birle sözleşse, ma'lûm bolğay kim sizdin nefret (3) qılıp andağ qılmış bolğay, tedi. Halıfa aydı: Andağ qılayın, tedi. Ertesi bardı ol, hased qılğan ol (4) dervîşni ewinge ündedi taqı ta'âm qıldı, ol ta'âm içinge sarımsaq qattı taqı ol ta'âmı ol (5) dervîşke yedürdi. Taqı ol dervîş bayaqı tég çıqtı taqı halıfa qapuğınğa bardı taqı halıfağa aydı kim: Ey halıfa, (6) edgü qullarğa edgülük qılğıl, ağırlağıl taqı yaman kişilerke öz yamanlıqları kifâyat turur, tép aydı (7) erse, halıfa aydı: Ey dervîş, mañğa yaqın kelgil, sañğa örtüglüg sözüm bar, aytu bëreyin, tedi erse, bu dervîş (8) taqı halıfağa yaqın keldi taqı yeñgini ağızıñga qoydı, ol ma'nı üçün kim ağızımda sarımsaq yıdğı (9) halıfanıñ burnıñga tegmesün, tép. Halıfa ma'lûm qıldı kim ol kimerseñiñ ayğan sözi rāst, tép. (10) Derhāl öz haqqı birle bitidi bir 'āmilğa kim: Bu bitigni eletgen kişini öltürgil taqı terisini soyğıl taqı (11) terisi içinge yişir qatğıl taqı mana keltürgil, tedi taqı ol dervîşke aydı kim: Bu bitig baħşış bitigi turur. (12) Bu bitigni fulān 'āmilqa eletgil, tép aydı erse, dervîş taqı ol bitigni alıp tururda ol hased qılğuçı (13) qarşu keldi taqı dervîşke aytur: Bu ne bitig turur? tép su'āl qıldı erse, dervîş aydı kim: Bu bitigni mañğa (14) halıfa bérdi. Fulān 'āmilqa eletür-men, baħşış bitigi turur, tedi erse, ol aydı kim: Bu bitigni mañğa bağışlağıl, (15) ol halıfanıñ 'atāsı mañğa bolsun, tedi erse, bu dervîş taqı ol bitigni añar bağışladı. Ol hased (16) qılğuçı ol bitigni 'āmilqa tegürdi erse, 'āmil buyurdi cellādqa kim: Bu kişini öltürgil taqı terisini soyğıl (17) taqı terisinge yişir qatğıl taqı halıfa qatıñga eletgil, tedi erse, bu kişi feryād qıldı, 'āmilqa aydı kim: Bu bitig [422] (1) benim bitigim ermez, tép. Nêçeme kim feryād qıldı erse, cellād hêç anıñ sözinge iltifāt qılmağı taqı anı helāk (2) qıldı *. Ertesi bayaqı teg ol dervîş halıfa qapuğınğa kelip ol sözini aydı erse, halıfa aydı ol dervîşke (3) kim: Ey dervîş, sañğa bir 'atā bitigi bérmiş erdük. Ne üçün bérmeding? tép aydı erse, ol dervîş aydı kim: Men (4) barurda bir kimerse mañğa qarşu keldi taqı ol 'atā bitigini mēdin derhōst qıldı erse, men taqı añar bağışladım, (5) tép aydı erse, halıfa aydı: Ol derhōst qılğan kim erdi? tép dervîşke su'āl qıldı erse, dervîş aydı: (6) Fulān atlıg kişi turur, tedi erse, halıfa ol kişini bildi, andın soñg halıfa aydı: Ol kişi sendin mañğa andağ (7) aydı kim: Bu dervîş sizni 'aybladı halıfanıñ ağızı sasıg turur, tép aydı. Sen mundağ söz aymışınğ (8) bar mu? tedi erse, dervîş aydı: *Wa'l-ayāzu billāhi*, men mundağ sözdin bēzār men, tedi erse, halıfa aydı: Andağ erse, (9) ol kün kim men seni ündep yaqın keltürüp sözlemişde ne üçün ağızıñga yeñgiñni qođtuñg? tép su'āl (10) qıldı erse, dervîş aydı kim: Ol kün erdi kim mañğa ol kişi aş qılıp ewinge ündep aşıñga üküş sarımsaq (11) qatmış. Ol sarımsaq yıdğı

* Yazmada: qıldı erse.

sizinğ burnuñguzğa kirmesün, tēp yenğimni burnumqa qodmış erdim, tēdi erse, halıfa (12) aydı: Ey derviş, ėmdi mañğa seninğ sözünğ muħaqqaq boldı kim ėdgülerke ėdgülük qılınğ, yamanlarğa öz yamanlıqı (13) tap turur, tēp aymış erdinğ. Bu söz rāstqa çıqtı. Sañğa ĥased qılıp seni ya-manlağan helāk boldı, tēp aydı. (14)

TOQSINÇ FAŞL

Gurūr ve ġaflat āfatınınğ beyānı içinde turur.

İmām Şeb'ān ibnü Mehdī *rahmhi* Musnedu (15) Enes atlığ kitābında bu ĥadīşni keltürmiş. Ĥadīş bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

ألعقل صديقى (16) والاحق عدوى ثم قال لا تصحبوا مع الأحمق ولا تنقطعوا عن العاقل Bu ĥadīş ma'nisi ol bolur kim: Enes bin (17) Mālik *raḥḥu* rivāyat qılır Peyğāmbardın: Peyğāmbar 'as ĥabar bērü yarlıqar: 'Āqil benim dōstum turur taqı aħmaq benim [423] (1) duşmānım turur, tēdi erse, andın soñğ aydı: Ey yārānlarım, zīnhār aħmaq birle suħbat qılmañğ taqı 'āqildin kesilmeñğ, (2) tēdi erse, yārānları aydılar: Yā Resūlallāhi, 'āqil kim bolur? tēp su'al qıldılar erse, Peyğāmbar 'as aydı: 'Āqil (3) ol bolur kim dünyādın özini yıraql tutsa taqı āħiratqa qayıtsa taqı gūrda yatmaq üçün azıqını alsa taqı qiyāmat (4) kün isti'dādını tamām qılsa, tēdi.

Peyğāmbar 'as aydı: 'Āqilniñğ uğımaqlı yaħşıraq turur aħmaqniñğ oyağlıqlı- (5) -dın taqı 'āqilniñğ yemeği yaħşıraq turur aħmaqniñğ t̃ā'at içindeki emgekidin; taqı taqvā ėdisi taqı 'aql ėdisi taqı (6) yaqīn ėdisiniñ zerre endāzalığ t̃ā'atı yaħşıraq turur dünyāke mağrūr bolğan aħmaqniñğ yer yüzi toluğ t̃ā'atı- (7) -dın, tēp aydı. Yana aydı kim: 'Āqilniñğ hemişe nefsi alçaql bolur taqı 'amal qılır bolsa, āħiratı üçün 'amal qılğan (8) bolur taqı āħirat üçün qılır; taqı aħmaqniñğ hemişe nefsi öz havāsınğa uyğan bolur taqı ne neerse kim nefsi tileyür bolsa, ol nefsinı (9) men' qılmaz, ol nefis tilekini bērür. Ĥaq te'ālādın üküş şavāblar umīd tutar, tēp aydı.

İmām Ġazālī *rahmhi* aytur (10) Ehyā'u'l-'ulūm atlığ kitābı içinde: Aħmaq kimerse 'ālimlar sözinge ittibā' qılmağın öz nefsiqa taqı Şeytānqa (11) ittibā' qılmađınıñ mişālı ol turur kim bir sökel bar kim sökellik birle mubtalā bolup turur, taḥlīb-i ḥāziq qatınğa bardı (12) taqı öz zaħmatını taḥlībqa beyān qıldı erse, taḥlīb taqı anıñğ 'illetini bildi taqı anğa muvāfiq dārū aytu bērdi taqı ġidā (13) içinde qayu bir ġidā kim anğar muḥid turur, anı taqı beyān qıldı taqı qayu bir ġidā kim ol 'illetke ziyān qılır, anı taqı beyān (14) qıldı taqı şerbetler içinde taqı fāyida qılğan şerbetni taqı beyān qıldı, ziyān qılğan şerbetni taqı beyān qıldı. Bu taḥlībqa (15) i'timād qılmağın cümle taḥlībqlarqa 'illetini şifat qıldı erse, cümlesi taqı bu taḥlīb aymış teg beyān qıldılar. Bu sökelke (16) bu dārūlarnıñğ fāyidası

muqarrar boldı taqı bu ʃabıblarqa iʃtimād qılmadı. Andın soñg bu sökel bir rustâyı aħmaq (17) kimerseke satğastı taqı bir oğlanqa satğastı. Bu sökel bu êkegüke ʃilletini aydı erse, anlar taqı bilmedin ne bolsa [424] (1) aydılar. Bu sökel bardı taqı anlar qavlinga iʃtimād qılmaz erken anlarınğ aħmaqlıqını bilür erken anlar qavlı birle (2) ʃamal qıldı erse, helāk boldı. Ėmdi cümle enbiyā taqı evliyā taqı ʃulamālar ittifāq qılıp tururlar kim maʃiyatnıñ (3) sökellikinge menfaʃatlıg dārū taqvā turur taqı ʃamal-i ʃālīh turur. Ėmdi bu sökel kim aħmaq turur, Şeytānnıñ taqı (4) nefsinıñ sözinge ittibāʃ qılır taqı munça enbiyā ve evliyā ve ʃulamālar kim dīn içinde ʃabīb-i hāziq erürler, munlar (5) qavlinga ittibāʃ qılmazlar, lācerem helāk bolurlar. Ol ʃilletleri kündin kün ziyāda bolur, ol maʃiyat cemʃ bolur, (6) küfürke mübeddel bolur taqı ʃiqāvat-i ebedīke sezā bolur. *Naʃūzu billāhi min zālīkaʃl-hizlāni.*

Tefsīr êdileri andağ aymışlar kim: (7) Benū İsrāʃl içinde êkki qarındaş bar erdi. Atları vefātı boldı taqı üküş māl qaldı. Êkegü qısmat qıldılar, tegme biringe (8) tört minğ altun tegdi. Biri kāfir erdi taqı biri muʃmin erdi. Ol kāfir bolğan minğ altun ʃıqardı taqı bir maʃmūr (9) büstān satğın aldı taqı minğ altun ħarc qıldı bir körklüg qız aldı taqı minğ altun ħarc qıldı taqı bir bāğiça aldı, (10) içinde bir köşk binā qıldı, taqı minğ altun ħarc qıldı taqı qullar, qaravaşlar aldı. Muʃmin taqı minğ altun ʃıqardı taqı (11) fuqarā ve mesākīnge üleşti taqı aydı: Yā Rebbī, qarındaşım dünyā büstānı üçün minğ altun bērdi, men taqı uçtmaħ üçün (12) fuqarā ve mesākīnge bērdim. Kerek kim mañga āħiratta uçtmaħ rüzl qılsañg, tēp aydı. Yana minğ altun ʃıqardı taqı ʃulamāqa (13) ʃurafāqa iħsān ve inʃām qıldı taqı aydı: Yā Rebbī, kerek kim mañga uçtmaħ içinde köşkler binā qılu bērsenğ, tēp aydı. (14) Yana minğ altun ʃıqardı taqı tullarqa taqı ögsüzlerke taqı muħtāclarqa taşadduq qıldı taqı aydı: Yā Rebbī, kerek kim mañga uçtmaħ (15) içinde ħūrālar taqı ʃaynālar rüzl qılsañg, tēdi. Taqı minğ altun ʃıqardı, maʃlūllarqa* taqı ʃacizlarqa, dermānda- (16) -larqa üleşti taqı aydı kim: Bār Ĥudāyā, kerek kim mañga uçtmaħ içinde ħādimler taqı ħilmānlar taqı vildānlar rüzl (17) qılsañg, tēdi. Ol kāfir qarındaş taqı atasıdın teggen tört minğ altunı dünyā asbābınga ħarc qıldı. Bu muʃmin [425] (1) qarındaş taqı dört minğ altunı āħirat asbābınga ħarc qıldı. Taqı bir kün bu muʃmin kāfir qarındaş qatınga keldi taqı aydı: (2) Ey qarındaşım, sen ol Tanğrıqa mu kāfirliq qılır-sen kim atañg Ādamnı tupraqdın yarattı taqı seni erkeklik suvıdın yarattı (3) taqı ol suwnı bir pāra qoyuğ qan qıldı taqı ol qoyuğ qannı bir pāra ʃeynem et qıldı taqı ol ʃeynem etni süñgükler (4) qıldı taqı ol süñgükler üze yana et keydürdi taqı ol senıñ teg ādemī qıldı. Ėmdi ey qarındaşım munuñg teg uluğ qudrat- (5) -lığ pādışāhqa kāfirliq qılmağıl kim üküş nadāmat yegey-sen taqı

* Yazmada: *mağlūllarqa.*

hêç fayida qılmağay. Taqı bu tört mîng altun kim saŋga (6) atadın qaldı, cümlesini helâk qıldıng, bu fânî bolğan dünyâke harc qıldıng, tēp üküş va'z ve naşîhat qıldı, velîkin (7) hêç fāyida qılmadı. Andın soŋg kâfir qarındaşı aydı: Ey qarındaşım, sen mālınıgı ne qıldıng? tēp su'âl qıldı erse, (8) mu'min qarındaşı aydı: Men cümle mālını Rebbümke borç bērdim, ol mālını Hāq *tvt* âhıratıta qarşı keltürgey, (9) tēdi erse, kâfir qarındaşı aydı: Ey qarındaşım, barça mālınıgı zāyi' qılmış-sen taqı muhtâc ve 'âciz bolup turur-sen. (10) Mēni kördüng-mü kim bu mālını neteg yerlerde harc qıldım. Bukün hādımlar taqı köşkler taqı büstānlar içinde tena'um qılıp (11) turur-men taqı sen munça mālını zāyi' qılıp faqır ve muhtâc bolup turur-sen. Qanı, qıyāmatını kim körüp keldi? Men hêç inanmaz-men (12) kim qıyāmat bolğay, tēp üküş melāmat qıldı erse, bu mu'min qarındaşınıg hâtırı mecrüh boldı, özi hasta ve bezmān (13) bolup qayıttı. Ol keçe içinde Hāq *tvt* ol kâfirniñ büstānını taqı köşkini taqı cümle mālını helâk qıldı hêç neerse (14) qalmadı. Bu qışsanı Hāq *tvt* Muhammed Resûlallāhqa Cebre'ıl birle ıda Lērdi kim Muhammed ümmeti bu qışsanı oqup i'tibār (15) qılsunlar taqı dünyāke iltifāt qılmasunlar taqı âhırat işi birle meşğül bolsunlar, tēp ıda bērdi. Ol qışsa bu turur, (16) *qı*: (XVIII: 32) (الآیه) واضرب لهم مثلاً رجلين جعلنا لأحدهما جنتين من اعناب (الآیه)

İmām Gazālî *rahmhi* (17) aydı: Ahmaq taqı mağrūr ol kimerse turur kim Hāq *tvt* ol kimerseke māl ve ni'met bērse taqı bu mağrūr ol māl ve ni'metni [426] (1) yerleringe harc qilmasa, tena'um birle meşğül bolup nefis havāsına ittibā' qılıp taqı Şeytāngı ittibā' qılsa taqı aysa (2) kim: Hāq te'ālā mēni i'zāz ve ikrām qıldı taqı māl ve ni'met bērdi, dünyāda neteg kim ağırladı âhıratıta taqı andağ ağırlağay, (3) tēp mağrūr bolup rüzgār keçürse, munuñg mişalı ol turur kim bir kimerseñiñ êkki qulı bar, birini sewer taqı birini (4) sewmez. Ol sewgen qulıngı hemîşe edeb qılır, va'z ve naşîhat qılır taqı üstādqa bērür, 'ilm ve hırad öğretür, (5) hêç oramda fāriğ yörimekke taqı oynamaqqa qoğmaz hem üstādqa taqı buyrur kim: Bu oğlanqa yahşı edeb (6) qılğıl, tēp aytur. Özi taqı edeb qılır taqı artuqsı ta'āmlar bērmez ziyān qilmasun, tēp. Hemîşe zahmat ve meşaqqat (7) içinde tutar kim ulğaymısta edeb ve hıradlıg bolsun, uluğlar hıdmatıngı lāyıq bolsun, tēp. Bu oğlan andağ (8) saqınur kim hōcam mēni sewmez, hemîşe mēni zahmat ve meşaqqat içinde tutar, tēp. Taqı ol bir qulını kim sewmez, aŋga aş, (9) ton bērür velîkin aŋga hêç nazar qılmaz, ne qılsa taqı hêç edeb qılmaz. Qayda kerek erse, yōriyür, nefsi ne neerse tilese, anı (10) hāşıl qılır taqı andağ saqınur kim mēni hōcam sewer kim maŋga hêç edeb qılmaz; ne kerek erse, qılır-men, maŋga hêç (11) gāzab qılmaz, tēp saqınur, velîkin ol hōcanıñ maḥabbatı aŋgar yoqluqı üçün andağ qılır taqı ol saqınc andağ (12) ermez. Ėmdi bu zamāna içinde kim kim māl birle mağrūr bolsa taqı dünyāda aŋgar hêç meşaqqat

təgmese, ol taqı andağ (13) saqınur kim: Men Həq te'ālānıñ maħbüb qulı turur-men, tēp saqınur, velliğin andağ ermez. Ol kimerse həqıqatta aħmaq (14) taqı mağrūr turur. Āhıratda ma'lūm bolğay anıñ mağrūrluqı, tēp aydı.

Muslim bin Yasār *raħmhi* aydı: Keçgen tün (15) secdeke bardım taqı secde içinde üküşrek turdum erdi, iley tişlerim tüştı, tēdi erse, bir kimerse aydı: (16) Yā şeyh, Həq te'ālānıñ raħmatı üküş turur taqı biz Həq te'ālānıñ raħmatına umıdvār turur-miz taqı özümüzni mundağ emgetmez-miz, (17) bolğay kim emgenmedin bizke Həq te'ālānıñ raħmatı vāşıl bolğay, tēdi erse, Muslim aydı: Neme yıraç söz turur bu söz. [427] (1) Anıñ üçün kim həlq arasında 'ādat bu turur: Kim kim bir neerseni həşıl qılmağğa umıd tutar bolsa, elbette təlab qılur; (2) taqı bir neersedin qorqar bolsa, elbette ol neersedin qaçar. Kөрmez-mü-siz eger bir kimerseke oğul qız kerek bolsa, (3) her ayna bir hətunnı nikāh qılur. Eger nikāh qılmadın oğul qız həşıl bolsun, tēp umıd tutar bolsa, ol aħmaq bolur. (4) Ve eger nikāh qılsa taqı hətunğa şuħbat qılmaç bolsa yā taqı şuħbat qılıp inzāl qılmaç bolsa, hem taqı aħmaq bolur. Ve eger (5) nikāh qılsa taqı hətun birle şuħbat qılsa taqı inzāl qılsa, andın soñ oğul qız təlab qılsa, ol taqı mu'ayyen ermez; iħtimāl (6) bar kim oğul qız bolmasa yā taqı bolup turmasa, āhıratqa naql qılsa. Andağ erse, hemışe recā taqı həvaf arasında turmaq (7) kerek. Bu ma'nı taqı andağoc turur: Eger kimerse Həq te'ālānıñ raħmatını təlab qılsa İmān keltürmedin, ol kimerse aħmaq (8) bolğay. Ve eger İmān keltürse taqı 'amal-i şāliħ qılmadın raħmat təlab qılsa, hem taqı aħmaq bolğay. Ve eger İmān keltürse taqı (9) 'amal-i şāliħ qılsa, andın soñ Həqıñ raħmatını təlab qılsa hem ol raħmat ma'lūm ermez kim teger-mü yā taqı tegmez-mü. Andağ (10) erse, hemışe həvaf ve recā içinde turmaq kerek, iħtimāl bar kim āhıratqa İmānsız barsa, tēp aydı. Mundağoc əkin ekmedin (11) buğday umıd tutar yā taqı ekse taqı terbiyet qılmadın təlab qılsa, hem aħmaq bolğay, tēp aydı. Andağ erse, ma'lūm boldı kim (12) 'āqıl ol kimerse boldı kim köñglidin cümle neerselernıñ maħabbatını çıqarsa taqı Həq te'ālānıñ maħabbatını ornatsa taqı (13) enbiyā ve evliyā maħabbatını ornatsa taqı həyrāt ve tāt maħabbatını ornatsa, anıñ üçün kim bu neerselernıñ maħabbatı (14) hemān Tanrı te'ālānıñ maħabbatı turur, bu neerseler Tanrı te'ālānıñ maħbübı turur. Taqı Tanrı te'ālānıñ maħbübını sevmek Tanrı te'ālānı (15) sevmek bolur. Qaçan kim qulnıñ köñglinde Həq te'ālānıñ maħabbatı ornasa taqı öñgin neerselernıñ maħabbatı çıqsa, bu qul hemışe (16) Həq te'ālā birle bolur kim ol ma'nıke meşāyil murāqıba tēp ayturlar.

'Abdullāhi'l-Mubārek'[din] *raħmhi* su'āl qıldılar taqı (17) aydılar kim: Yā şeyh, murāqıba ne bolur? tēp aydılar 'Abdullāhi'l-Mubārek aydı *raħmhi*: Hemışe fikriñ bu bolsa kim mēni [428] (1) Həq te'ālā körc

turur, tēp taqı özünġni ma'şiyatdın saqlayu tursaġ taqı köŋlünġ Hāq te'ālā birle bolsa, bu murāqıba bolur, tēp (2) aydı. Neteg kim Cebre'ıl Peyġāmbar 'as'qa su'al qıldı, şahābalar huzūrında Peyġāmbar 'as'qa aydı: Yā Resūlallāhi, (3) eġgölük ne turur? tēp aydı erse, Peyġāmbar 'as aydı: Eġgölük ol turur kim Tanġrı te'ālāni köre turur teg 'ibādat qılsaġ. (4) Eger sen anı körmeseġ, ol bārī seni şeksiz köre turur, tēp bilsenġ, tēdi.

Bir şeyhniġ eşhāb ve yārānları bar erdi. (5) Bu yārānları arasında bir yigit kimerse bar erdi. Şeyh anı ta'zīm qılır erdi, öŋin uluġ yaşıġ, muqaddam yārānları- (6) -dın anı artuq sewer erdi. Bu yārānlr tilke keldiler taqı şeyhqa aydılar: Yā şeyh, biz munça yıldın berü sizke (7) hıdmat qılır-miz taqı uluġ yaşıġ bolup turur-miz taqı 'ömrümüzni siziġ hıdmatıñızda keçürdük. Ėmdi bu yigit (8) kimerse sizke ne miqdār hıdmat qılmiş bolġay kim siz bu yigitni cümlemüzdin artuq ta'zīm qılır-siz? tēp aydılar (9) erse, şeyh aydı: Andaġ erse, sizlerniġ tegme biriñizke bir tawuq bēreyin taqı bir bıçaq bēreyin kerek kim bu tawuqni kimerse (10) körmez yerde boġuzlap keltürsengiz, tēp tegmesinge birer tawuq, birer bıçaq bērdi. Bu yigitke taqı bir tawuq bir bıçaq (11) bērdi kim: Ey yigit, sen taqı bu tawuqni hālī yerde, kimerse körmez yerde boġuzlap keltürgil, tēdi erse, cümle yārānları (12) bardılar taqı ol tawuqlarını hālī yerde boġuzlap keltürdiler. Taqı küydiler. Bu yigit keldi, baqarlar, tawuqni boġuzla- (13) -madın tirig keltürdi erse, şeyh aydı: Ey yigit, bu cümle yārānlarqa fermānladım erdi, tawuqlarını boġuzlap (14) keltürdiler taqı saġa fermānladım erdi, sen nişe boġuzlamadın tirig keltürdünġ? tēp su'al qıldı erse, yigit aydı: (15) Yā şeyh, siz bir şart qıldıñız erdi kim hālī yerde, kimerse körmez yerde boġuzlaġıl, tēp aydıñız erdi. Men qayu (16) yerke bardım erse, Hāq te'ālā hāzır turur taqı nāzır turur. Hēç andın hālī yer tapmadım, ol körmez yer bulmadım erse, boġuzlamadım, (17) tēdi erse, şeyh aydı: Ey yārānlarım, ėmdi sizke cevāb tegdi: bu yigitke Hāq *twl* murāqıba maqāmını rūzī [429] (1) qılıp turur. Tüni küni Hāq te'ālādın hālī ermez. Oltursa, anıġ birle turur; tursa, hem taqı anıġ birle turur, yatsa, hem taqı anıġ (2) birle turur; hēç tarafata'l-'ayn köz açıp yumġınça Hāq te'ālādın hālī ermez. Taqı sizler nēçeme kim maġa üküş hıdmat (3) qıldıñız, velikin ġaflat birle qıldıñız. Ol hıdmat kim ġaflat birle bolġay, ol hıdmatqa ne i'tibār bolġay? Andaġ (4) erse, ma'lūm boldı kim ādemī Hāq te'ālā hıdmatında turmıšta köŋlini hāzır tutmaq kerek ermiş kim ol hıdmatı (5) mu'teber bolsa. Eger köŋli hāzır bolmasa, ol hıdmatı mu'teber bolmaz ermiş. Qamuġ vaqıtta köŋlini hāzır qılu (6) bil-mese, hıdmat vaqtında bārī köŋlini hāzır qılmaq kerek, öŋin neerselerniġ teşvişini köŋöldin çıqarmaq (7) kerek. Hāq te'ālā körer tēg 'ibādat qılmaq kerek. Eger qul hōcasını körmese, hōcası bārī qulını köre turur.

Vaqt (8) içinde bir pādīşāh bar erdi. Bu qulları arasında bir qulıġa inġen mahabbatı ġālib erdi taqı anı üküş aġırlayur (9) erdi, qatında

muqarrab qılıp turur erdi. Ol qulnuñg cemālī taqı öñginlerdin artuq ermez erdi. Bir kün bu pādşāh (10) vezīrleri birle awqa çıqtılar. Taqı havā isig erdi. Yıraqdın bir tağ köründi taqı ol tağ başında qar köründi. (11) Nāgāh pādīşāh ol tağ başıñğa nazar qıldı. Yana êkinç qata nazar qıldı erse, bu qul firāsati birle bildi kim pādīşāhnıñ (12) ol qarqa rağbatı bar, tēp. Taqı munça vuzarā taqı munça hādımlardın hēç kimerse pādşāh sirringe muṭṭali' bolmadı. (13) Derhāl atını ol tağ ʔarafıñğa yügürtti. Hēç kimerse bilmediler kim bu qul ne ma'nī üçün ol yanga teveccüh qıldı. (14) Qaçan kim havā qatıg isig boldı erse, qondılar taqı haymalar tiktiler, qoy boğuzladılar, üküş türlüğ ʔa'āmlar (15) isti'dād qıldılar. Qaçan kim bu ʔa'āmlar muhayyā boldı, sufralar açtılar, türlüğ türlüğ ʔa'āmlar tenāvul qıldılar. (16) Qaçan kim pādīşāhqa 'aṭş gālīb boldı taqı şerbetler bar, velīkin sawutğu neerse yoq erdi. Bu arada erdi kim ol (17) qul bir fūṭa toluğ qar keltürdi taqı pādşāh öñginde qoḏtı erse, pādşāh aydı kim: Sañga kim bu qarnı tağ başındın [430] (1) keltürgil tēp? Ol qul aydı kim: Mañga hēç kimerse aymadı, velīkin benim 'ādatım ol turur kim hemīşe siziñg (2) mubārek cemālñıñızqa baqıp turur-men. Sizdin ne ahvāl şādir bolsa, anıñg vaqtınça iş qılur-men. Qaçan kim (3) ol tağ tuşıñğa yetmiş erdük. Sizke nazar qılmış erdim. Siz ol tağ başıñğa êkki qata nazar qıldıñız. (4) Men aydım kim pādşāhlar nazarınıñg eşeri bar. Munlar nazarı guzāf ermez, elbette pādşāhnıñg rağbatı ol qarğa (5) tüşmiş bolğay. Men barayın taqı ol qardın keltüreyin, tēp barıp bu qardın keltürdüm, tēdi erse, pādşāh aydı (6) kim: Ey hādımlar, sizler aytur-siz kim: Cümlemüz hıdmat qılur-miz, pādīşāhqa hıdmat qılmaq içinde hēç (7) taqşır qılmaz-miz; neteg turur kim pādşāh bu bir qulıñğa maḥabbatı artuq turur bizlerdin, tēp aytur-siz. (8) Êmdi sizlerke cevāb tegdi; êmdi sizler neçeme kim hıdmat qılur-siz, velīkin öz nefsünğüz birle (9) meşğül turur-siz. Velīkin bu qulumnı körer-men, hemīşe benim birle meşğül turur, nefsi birle meşğül ermez. Ol (10) cihetdin munı sizlerdin artuq sewer-men, tēdi erse, cümlesi iqrār qıldılar. Êmdi ma'lūm boldı kim (11) maḥlūq ḥōca anıñg birle meşğül bolğan qulını özge qullardın artuq sewer ermiş. Ekremü'l-ekremīn (12) ve erḥamu'l-rāḥimīn Ḥaq te'ālānıñg qulı hemīşe köñgli anıñg maḥabbatı birle toluğ bolsa, hēç şek bolmağay kim (13) Ḥaq te'ālānıñg 'ināyatı taqı hemīşe anıñg birle bolğay.

İbnü 'Ömerke aydılar kim: Bir qul bar, Hırāda qoymatlıq (14) qılur. Hēç Ḥaqdın ḥālī bolmaz şahrāda beş namāznı qılur vaqtında taqı ağızdın tesbīḥ ve tehlīlñi kēter- (15) -mez tēdiler erse, aydı: Men barayın taqı ol qulnı imtiḥān qılayın. Eger siz aymış teg bolsa, anı ḥōcasıdın (16) satğın alayın taqı āzād qılayın tēp yalguz şahrāqa çıqtı taqı bu qul qatıñğa keldi erse, bu qul İbnü 'Ömerke (17) salām qıldı, İbni 'Ömer *razhu* taqı cevāb qaytardı. Andın soñg aydı: Ey 'azīz bu qoylarıñgdın mañga bir qoy [431] (1) satsañg bolğay-mu? tēp aydı erse, bu qul aydı: Ey 'azīz,

bu qoylar benim mülkim ermez. Men qul turur-men, bu qoylar (2) hōcam mülki turur, manga şer'an satmaq revā bolmaz, tēdi erse İbnü 'Ömer aydı: Ne bolğay bir qoy maŋa satsaŋ (3) taqı hōcaŋqqa aysaŋ kim bu qoyı bōri yēdi, tēseŋ, tēp aydı erse, bu qulnuŋ rengi müteğayyir boldı taqı (4) na'ra urdı taqı çaqırdı taqı aydı: Ey 'azl, ne qatıg söz sözlediŋ, Hāq *tvt* cümlemüzke hāzır (5) taqı nāzır ermez-mü? Sirlerni taqı āşkārarnı bilgen pādīşāh ermez-mü? tēdi erse, İbnü 'Ömer aydı: Rāst (6) aydıŋ, andağ turur, velkin men seniŋ ma'rifatıŋnı tecribe qılu mundağ aydım. Bildim kim sen 'ariflardın ermiş- (7) -sen, tēdi taqı hōcasıdın ol qulnı üküş bahā bērip satgın aldı taqı āzād qıldı.

Yigitlerdin biri bir za'İfa- (8) -qa 'āşıq bolup turur erdi. Hemşe halvat talab qılır erdi kim 'ısqınıŋ qışsasını anıŋ ileyinde 'arza (9) qılsa. Bir kēçe saqlap turur erdi kim bu za'İfa taşqa çıqtı erse, bu yigit öz 'ısqınıŋ qışsasını (10) beyān qıldı taqı bu za'İfadın murādını tiledi erse, bu za'İfa aydı: Ey yigit, uftanmaz-mu-sen? tēdi erse, yigit (11) aydı: Kimdin uftanayın? Vaqt kēçe bolup turur. Qatımızda hēç kimerse yoq, meger yulduzlar bar, tēdi erse, za'İfa (12) aydı: Yulduzlarnı yaratğan pādīşāh bizim hālımızqa muttali' ermez-mü? Bizlerke hāzır taqı nāzır ermez-mü? tēdi (13) erse, yigit öz hālınğa keldi taqı hacālat gālib boldı taqı tevbe qıldı.

Mālik ibnü Dīnārqa su'āl qıldılar kim: (14) 'Aden atlığ uçtmağda kimler sākin bolğaylar? tēp aydılar erse, Mālik ibnü Dīnār aydı *rahmhi*: 'Aden (15) atlığ uçtmağda ol kişiler sākin bolğay kim bizler ma'siyatqa qaşd qılmuşdın soŋ Hāq te'ālānıŋ (16) 'azamatını ögleringe tüşürüp ol ma'siyatdın yığlınsalar, tēp aydı.

'Abdu'l-vāhidke su'āl qıldılar kim: (17) Yā şeyh, bu zamāna içinde murāqıba maqāminğa yetgen, hālāyıqdın yüz ewrüp hemşe Hāq birle bolğan kimerse bar mu? [432] (1) tēp su'āl qıldılar. Şeyh 'Abdu'l-vāhid aydı *rahmhi*: Bar turur taqı ol kimerse hālī bizke kelgey, tēp (2) aydı erse, baqtılar, 'Utbatu'l-Gulām kirdi taqı şeyhqa salām qıldı erse, şeyh aydı: Yā 'Utbat, qayda erdiŋ? tēp (3) su'āl qıldı, erse, 'Utbat aydı: Yā şeyh, ēwde erdim. Sizke salām qılayın taqı siziŋ hıdmatqa fāyida alayın, tēp (4) keldim, tēdi erse şeyh, aydı: Ėwdin kelmişte hēç kimerse birle satğastıŋ-mu? tēp su'āl qıldı erse, 'Utbat (5) aydı kim: Hēç kimerseke satğaşmadım, tēdi erse, şeyh aydı: Ėwüŋdin bizke tegi bāzār turur, neteg satğaşmadıŋ? (6) tēp aydı erse, 'Utbat aydı: Yā şeyh, bilmez-men közümke hēç kimerse körünmedi, tēp aydı.

'Āriflardın biri aytur: (7) Şahrāqa çıqtım. Baqar-men, yigitler oq atarlar. Bu yigitlerdin yıraqraq bir derviş oturup turur. Men andağ (8) saqındım kim bu derviş bu yigitlerniŋ ot atğanınğa nazzāra qılır, tēp. Qaçan erse, ol derviş erenlerdin, (9) Hāq te'ālānıŋ vellileridin ermiş. Hāq te'ālā birle meşğül ermiş. Men taqı anıŋ hıdmatınğa barıp olturayın

taqı (10) bu yigitlerniñ oq atqanlarına teferrüç qılayın, tęp bardım taqı ol dervişke salām qıldım erse, ol derviş (11) taqı cevāb qaytardı. Men tiledim kim derviş birle kelimāt qılsam. Derviş aydı: Ey 'azl, kelimāt qılmaqdın (12) Hāq te'ālāniñ zikri birle meşğül bolmaq fāzilraq turur, tēdi. Men aydım: Ey derviş, munda yalguz turur-siz. (13) Ol aydı kim: Yalguz ermez-men. Hāq te'ālā hāzır turur ēgnimde ēkki ferīşte hāzır tururlar, tēdi. Men aydım: Ey derviş, (14) bu yigitlerdin qayu biri ozup turur? tēdim erse, derviş aydı: Qayu birini kim Hāq te'ālā yarlıqamış bolsa, (15) ol ozmış bolğay, tēdi taqı turdı, kētti.

Bir kimerse Dāvud-i Tāyī ēvinge kirdi, özinge ziyārat qılğalı. Taqı (16) ēwnüñ saqfıñğa nazar qıldı. Baqar, bu ēwnüñ ağırlıqı sınıp turur. Dāvud-i Tāyīqa aydı: Yā şeyh, bu ēwnüñ ağır- (17) -lıqı sınıp turur, munda olturmaq hatar turur, tēdi erse, şeyh aydı: Men on ēkki yıl boldı kim bu ēw içinde turur-men, [433] (1) hēç bu ēwnüñ saqfıñğa taqı nazar qılmışım yoq, ol ağırlıqniñ sinuqını taqı körmişim yoq, tēdi taqı aydı: (2) Artuq nazar qilmaq taqı artuq sözlemek taqı artuq işler qilmaq bu gafılatdın turur. Kimerse hemişe Hāq birle (3) bolsa, bu kerekmez, artuq işler ol kişidin kelmez, tęp aydı.

ONINÇ FAŞL

Uzaq umıñ tutmaq āfatınıñ beyānı (4) içinde turur.

İmām Bağavī *rahmhi* Meşābİh atlıg kitābında bu hadīşni keltürmiş Hādīs bu turur: انس بن مالك رضى الله عنه أنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يهرم ابن آدم ويشب معه اثنتان ألحرص على (6) المال ألحرص على العمر Bu hadīs ma'nisi ol bolur kim: Enes bin Mālik *rahmhi* rivāyat qılır Peyğāmbardın kim Peyğāmbar (7) 'as habar bērü yarlıqar: Ādam oğlu qarıyur, abuşqa bolur taqı ēkki neerse ādam oğlu birle hēç qarımaz: biri ol (8) kim mālqa harış bolmaq, ēkinçisi ol kim 'ömürke harış bolmaq. Ādam oğlu nēceme qarisa, ādam oğlu içinde bu ēkki (9) haşlat qarımaz; hemişe ādam oğlınıñ talabı üküş māl turur taqı üküş 'ömür turur, tęp aydı.

İbnü 'Abbās aydı (10) *razhu*: Peyğāmbar 'as bevl qıldı taqı teyemmüm qıldı erse, men aydım: Yā Resūlallāhi, suw yawuq turur, teyemmüm ne hācat (11) turur? tęp aydım erse, mañga aydı: Yā İbni 'Abbās, men ne bilür-men kim suwğa bargınça ecel vefā qılır-mu yā taqı yoq mu? tęp (12) aydı.

Asāmat ibnü Zeyd *razhu* bir cāriya satğın aldı yüz altunğa, semeni mü'eccel bir ayqa tegi. Qaçan kim bir ay tamām (13) bolsa, bu yüz altunni edā qılğaymen, tęp 'ahd qılıştılar. Andın soñg Asāma keldi taqı Peyğāmbar 'as'qa habar (14) bērdi erse, Peyğāmbar yārānlarıñqa aydı: Ey yārānlarım, bu Asāmadın ta'accub qılmaz-mu-siz? Bu Asāma inğen

uzaq (15) umıncılığ kişi ermiş. Ol Tanrı birle ant yâd qılur-men kim benim rûhum anıñ taşarrufunda turur, êkki közimni (16) açar bolsam, andağ sêzer-men kim êkki kirpüküm biri biringe qawuşmadın Haq te'âlâ cānımnı qabz qılğay, tēp. (17) Taqı bir luqma ağızıma qatar bolsam, andağ sêzer-men kim bu luqmanı çeynemezdin burunraq Haq te'âlâ cānımnı qabz [434] (1) qılğay, tēp. Taqı bir qadamumnı atlasam, andağ sêzer-men kim taqı bir qadamumnı atlamazdın burunraq Haq te'âlâ (2) cānımnı qabz qılğay, tēp. Ey yārānlarım, eger 'aqlıñız bar erse, özleriñizni ölüğlerdin sanañız. Ol Tanrı (3) birle ant yâd qılur-men kim nefsum anıñ taşarrufunda turur: Ne neerse kim Haq te'âlâ va'da qılıp turur, ol kelmedin (4) çāra yoq, tēp aydı.

'Arıflarınñ ba'zısına su'al qıldılar kim: Hālınñ neteg turur? tēp. Ol aydı: Menim hālım andağ (5) turur kim pādīshāh cellādqa buyurdı kim: Bu kimerseñi öltürgil, tēp. Cellād taqı elginge qılıç aldı taqı elgini (6) qaldurdı kim qılıç birle bu kimerseñiñ boynıma ursa, bu kimerse taqı boynını uzattı kim cellād ursun, tēp. Ol (7) kimerseñiñ hālı neteg erse, benim hālım andağ turur, tēp aydı.

Şaqıq-i Belhī *rahmhi* Şeyh Abū Hāşimqa ziyarat qılu (8) bardı taqı ridāsınñ uçıma bir neerse tügmiş erdi. Abū Hāşim aydı *rahmhi*: Yā Şaqıq, ne neerse turur kim bu (9) ridānñ uçıma tügüp turur-sen? tēdi erse, Şaqıq aydı: Ey şeyh, sizke kelürde bir qarındaşqa satğastım. Ol (10) 'azīz mañma bir awuq bādām bērdi. Ol bādāmı munda tütüm, aħşam bolsa eñār qılmaq üçün, tēdi erse (11) şeyh aydı: Yā Şaqıq, seniñ i'tiqādınñ bu mu turur kim sen aħşamqa tegi bāqı qayğay-sen tēyü? Men seni mundağ (12) saqınmaz erdim. Bukündin soñ sen mañma kelmegil, sen benim birle sözleşmegil, tēp gāzab qıldı taqı turdı (13) taqı Şaqıq qatındın ketti. Şaqıq andağ ayğanınma nadāmat yēdi taqı müteħayyir bolup qaldı.

Bir kün Peyğāmbar 'as (14) aydı 'Ömer oğlu 'Abdullāhqa: Yā 'Abdullāh, eger erteke çıqsanñ, nefsünge aymağıl kim men kēceke teger-men, tēp; (15) ve eger kēcelesenñ, nefsünge aymağıl kim erteke çıkar-men, tēp. Yā 'Abdullāh, tiriglikdin neerse hāşıl qılğıl (16) sökellikiñ üçün. Yā 'Abdullāh, qıyāmatta atınñ ne bolur bilmez-sen. Sañma Sa'īd mü tēp ündegeyler yā taqı (17) Şaqı mü tēp ündegeyler.

Bir kün 'İsā peyğāmbar 'as şahrāda olturmuş erdi. Baqar, bir abuşqa keldi taqı [435] (1) elinge türü aldı taqı yerni aħtaru başladı ekmek üçün. 'İsā peyğāmbar aydı: Bu kimerse abuşqa bolup turur. (2) Bu qaçan ekin ekgey taqı qaçan ol ekinni bu yēgey? Mundağ uzaq umıncılığ kimerse ermiş, tēdi taqı aydı: Yā Rebbī, (3) munıñ bu uzaq umıncını sen köñlindin çıkargıl, tēmiş erdi. Bu abuşqa ol sâ'at içinde türüsini bıraqtı, (4) taqı yattı erse, 'İsā peyğāmbar 'as Haq te'ālādın tiledi: Yā Rebbī, bu abuşqağa

burunqı tég uzaq umıncısın rüzî (5) qılğıl, temiş erdi. Bu abuşqa bayaqı tég qoptı taqı türüsini aldı taqı işleyü başladı. 'İsâ peygâmbar 'as (6) abuşqa qatınga keldi, taqı abuşqadın su'âl qıldı kim: Ey abuşqa, bu sâ'at işleyü başladınğız erdi; henüz arğu (7) vaqt bolmadın türüni bıraqtınğız taqı yattınğız. Yana ol sâ'at içinde qoptuñguz taqı işleyü başladınğız, ne hikmet (8) erdi? tęp su'âl qıldı erse, abuşqa aydı: Ol sâ'at kim men türüni bıraqtım, köñglümke andağ tüşti kim: Ey miskîn, (9) sen abuşqa bolduñg. Bukündin sonğ saña ne iş gerek? Aşşamqa tegeriñni bilmez-sen. Bu êkin birle meşğül (10) bolur-sen. Bu êkin tamâm bolğınça seniñ 'ömrüñg vefâ qılğay-mu yâ yoq mu? tęp hâtırımqa tüşti erse, cümle ni terk (11) qılıp endişe qılmaq üçün yatmış erdim. Bir sâ'atdın sonğ yana hâtırımqa tüşti kim: Ey miskîn, ihtimâl (12) bar, saña Tanğrı te'âlâ bir qaç yıl taqı 'ömür bërse, sendin abuşqalar taqı bar, saña yatmaq gerekmez. Turgıl, kesb (13) qılğıl. Tanğrı te'âlâ saña tiriglik bërse, kişike muhtâc bolmağıl, tęp köñglümke tüşti erse, yana işleyü (14) başladım, tęp cevâb aydı.

Bir kün Peygâmbar 'as yârânlarğa aydı kim: Ey yârânlarım, sizler sewer-mü-siz (15) uçtmağqa kirmekni tiler-mü-siz? tęp su'âl qıldı erse, cümleleri aydılar kim: Yâ Resûlallâhi, uçtmağqa kirmekni (16) inğen sewer-miz, tęp aydılar erse, Peygâmbar 'as aydı: Andağ erse, umıncılarınıñızni qısqa qılınğ taqı ecel- (17) -leriñizni közleriñiz öñinde qılınğ, tęp aydı.

Furâza atlıg kimerse dünyâdın naql qıldı 'azîzlarda biri [436] (1) anı tüşinde körüp andın su'âl qıldı kim: Âhîratqa qayu bir 'amal Haq te'âlâ hâzratında artuqraq turur? tęp su'âl (2) qıldılar erse, Furâza aydı: Tevekkül qılmaq taqı umıncıni qısqa tutmaq, tedi.

Şeyh Hasan-i Başrıqa su'âl qıldılar kim: (3) Yâ şeyh, köñglekiñiz inğen kir turur. Muni nişe yuvdurmaz-siz? tęp aydılar erse, şeyh aydı: Andın taqı ewekrek (4) işim bar turur, añar fırsatım yetmez, tęp aydı erse, aydılar: Yâ şeyh, ne ewek işiñiz bar? tęp su'âl qıldılar erse, (5) şeyh aydı: Bu ölüm bizlerke inğen yaqın turur, uşbu ölüm isti'dadı birle meşğül turur-men. Bilmez-men bukün mü (6) kelür yâ taqı kège mü kelür yâ taqı erte mü kelür. Baqıp âmâda turup intizâr içinde turur-men, hęc öñin işlerke fırsatım (7) yetmez, tęp cevâb aydı.

Sağım aytur: 'Âmir bin 'Abdulâhqa *razhu* ziyârat qılu bardım. Baqar-men, namâz qılu turur. Qaçan (8) namâznı tamâm qıldı erse, mañga aydı: Yâ Sağım, hâcatıñg bar erse, ayğıl kim benim ta'cîlim bar, tedi erse, men aydım: Yâ şeyh, (9) ne ta'cîliñiz bar? tęp su'âl qıldım erse, mañga aydı: Bilmez-men melekü'l-mevt hâlî mü kelgey? tedi erse, men taqı turdum (10) taqı hayır-bâd qıldım.

'Abdullâh ibnü 'Ömer aytur *razhu*: Men anam birle ewnünğ yıqıl-mışlarını işlâh qılur erdük. (11) Bu arada Peygâmbar 'as keçti erse, men salâm qıldım, mañga taqı Peygâmbar 'as cevâb qaytardı taqı aydı: Yâ

‘Abdullāh, (12) ne iş birle meşgûl turur-sen? tēp su’āl qıldı erse, men aydım: Yā Resûlallāhi, bu ėwnünġ yıquqlarını anam birle (13) işlāh qılu turur-miz, tēdim erse, Peyġāmbar ‘as aydı: Yā ‘Abdullāh, uluġraq taqı ėwekrek iş bar erken, (14) mundaġ işler birle nişe meşgûl bolur-sen? tēp aydı.

Şeyh Dāvud-i Tāyī hıdmatinga bir kimerse keldi taqı aydı: (15) Yā şeyh, maŋga Peyġāmbar ‘as’nuŋ ħadîşidin aytu bērgil, tēdi erse, şeyh, aydı: Ey ‘azîz, meni ma’zûr tutġıl (16) kim benim inġen ėwek işim bar turur, tēp aydı erse, bu ‘azîz aydı: Yā şeyh, ne ėwek işinġ bar? tēp su’āl qıldı (17) erse, şeyh aydı: Bilmez-men ħālî mü cānım çıkar yā taqı bu sâ‘atdın soŋra mu cānım çıkar? tēp aydı erse, [437] (1) ol kimerse, hēç neerse tēmedi taqı çıqtı.

Peyġāmbar ‘as’qa su’āl qıldılar taqı aydılar: Yā Resûlallāhi, kimerse şehîd (2) bolmadın şehîdler maqamını bulġay-mu? tēp aydılar erse, Peyġāmbar ‘as aydı: Kim kim tün taqı kün içinde yigirmi (3) qata ölümni yādıŋga keltürür bolsa, ol kişike Ĥaq *tvt* şehîdler maqamını rûzî qılġay, tēp aydı.

(4) Yana su’āl qıldılar: Yā Resûlallāhi, ħalâyıq içinde ‘âqılraq taqı usluġraq kim turur? tēp aydılar erse, Peyġāmbar (5) ‘as aydı: Kim kim ölümni üküşrek yādıŋga keltürür bolsa taqı ölüm isti’dādını qılır bolsa, ‘âqılraq (6) taqı usluġraq ol kimerse turur, tēp aydı.

Peyġāmbar ‘as keçerinde kördi kim ħalâyıq bir yerde yıġılışıp (7) oturup külüşür erdiler. Peyġāmbar ‘as anlarġa aydı kim: Mezelerni bulġaşturġan ölüm sözini (8) sözleşinġ kim bu külmekinġiz sizdin zâyil bolsun, tēp aydı.

‘Ömer ibnü ‘Abdu’l-‘azîz *rahmhi* öziniġ (9) ‘ādatı ol erdi kim her kēçe Ĥaqdın qorġan, dünyāke meyli bolmaġan pārsā ‘ālimlarını cem’ qılır erdi. (10) Taqı aytur erdi kim: Ölümdin önġin neerse birle meşgûl bolmaġalıġ, tēp aytur erdi. Erteke tegi ölümünġ (11) sözlerini sözleşip yıġlaşur erdiler. İleylerinde cināza qoyulmuş menġizlig.

‘İsā peyġāmbar ‘aleyhi (12) ‘s-salām qatında ölümni zikr qılır bolsalar, ‘İsā peyġāmbar ‘as’nuŋ tegme bir tükleri tüpindin qan çıkar (13) erdi, ölüm heybetidin. Taqı Peyġāmbar ‘as qatında qıyāmatnı yā taqı ölümni yāđ qılır bolsalar, ança yıġlayur (14) erdi kim boġuşları sust bolup bēhüş bolup yıqılır erdi. Yana rahmat sözini sözleyür erdiler. Andın (15) soŋ ‘aqlınga kelür erdi taqı özingē qayıtur erdi.

Rebî‘ ibnü Ĥayşam *rahmhi* tünekinde bir gür qazıp (16) turur erdi. Hemîşe ol gür içinge kirip yatur erdi taqı ölümni yāđ qılıp üküş yıġlap çıkar erdi.

(17) Peyġāmbar ‘as āĥir vaqtında, bir qadaġ birle suw bar erdi, ėlgini ol suwqa qatar erdi, yana mubārek yüzingē [438] (1) sürter erdi taqı aytur

erdi: Yâ Rebbî, ölümünüñ qatıqlıqlarını mañğa âsân qılu bérğil, tép Hâq te'âlâdın tileyür (2) erdi. Fâtıma *razhâ* aydı: Ey babam, sizinñ qaç-ğunğuz köñglümke ne uluğ eşer qıldı, tép aydı erse, Peyğambar (3) 'as aydı: Yâ Fâtıma, atañg üze ölümün soñg hêç qağğı yoq. Ne qağğı kim bar atañgqa, cümlesi dünyâda (4) erdi, âhiratta hêç qağğı bolmağay, tép aydı.

Benü İsrâ'îlniñ zâhidları güristânqa çıqtılar taqı Hâq te'âlâ- (5) -dın tilediler kim bir ölügni munlar du'âsı birle tirgüzse. Hâq te'âlâ taqı bir ölügni tirgüzdi. Ol ölüg (6) gürindın qoptı, alında secde eşeri bar erdi. Ol ölüg munlarğa aydı kim: Ey 'azızlar, mênî Hâq *tv*'dın (7) tilep nişe tirgüzdüñgüz kim men êllig yıldın berü ölmüş kişi turur-men. Henüz ölüm-nüñ açığılı köñglümdin (8) kêtmedin turur, tép aydı.

Mūsâ peygâmbar 'as'qa Hâq *tv* hitâb qıldı âhiratqa naql qılmışdın (9) soñg: Yâ Mūsâ, ölümni neteg bulduñg? tép aydı erse, Mūsâ peygâmbar 'as aydı: Bir tirig çıpçuqnı tâba içinde (10) qodsalar,* ölmez kim bu belâ-dın qurtulsa; yâ taqı qurtulmaz kim uçsa taqı necât bulsa. Men taqı bu ölümni (11) munuñ menğizlig buldum, tép aydı.

Ka'b aydı *rahmhi*: Bu ölüm bir butaq menğizlig turur kim tikenleri (12) üküş turur taqı tegme bir tiken bir tamarğa müte'allıq bolup yapşun-mış turur. Bir quvvatlıg kimerse ol butaqnı (13) tartıp âdemî içindin tamarlarını üzüp içlerini buzup çıqarmış menğizlig turur, tép aydı.

Peyğambar (14) aydı: Qaçan kim 'Azrâ'îl âdam oğlınıñ cânını qabz qılu başlasa, endâmları biri biringe salâm qılışurlar taqı (15) vidâ' qılışurlar taqı ayturlar: Biri birimizni qıyâmatqa tegi körmek yoq, hayr bolsun, tép ayturlar.

Bir kün (16) İbrâhîm peygâmbar 'as'qa melekü'l-mevt keldi ziyârat qılğalı. İbrâhîm peygâmbar aydı: Yâ 'Azrâ'îl, kâfirning taqı (17) fâcirniñ cânını qabz qılmaq üçün kelsenğ, neteg şûrat birle kelür-sen? Ol şûratıñgı mañğa körgüzgil, tedi [439] (1) erse, 'Azrâ'îl aydı: Yâ Halîlu'r-Rahmân, benim ol şûratımnı körsenğ, tâqat tuta bilmegeysen, tedi erse, İbrâhîm (2) peygâmbar aydı: Ziyân qılmaz, mañğa ol şûratıñgı körgüzgil, tedi erse, 'Azrâ'îl aydı: Andağ erse, yâ İbrâhîm, yüzünğni (3) ol yanqa çewürgil, tedi erse, İbrâhîm peygâmbar 'as taqı yüzini çewürdi. Andın soñg yana iltifât qıldı (4) erdi, baqar, bir heybetlig şûrat kördi, qara tonluğ, ağızдын yalıñ ot çıkar taqı burnıdın qara tütün (5) çıkar. İbrâhîm peygâmbar anıñ tég heybetlig şûrat körmişi yoq erdi, kördi erse, tâqatı qalmadı, (6) bēhūş bolup tüşti. Yana bir zamândın soñg hūşınğa keldi. 'Azrâ'îl taqı âdemî şûratınğa keldi erse, aydı: Yâ 'Azrâ'îl, (7) ol fâcir âhir vaqtında seniñ bu şûratıñgı körmeki añar bes turur, öñgin 'azâb bolmasa,

* Yazmada : qorsalar.

tép aydı. Yana aydı: (8) Yâ 'Azrâ'il mu'minqa kelmişte neteg şurat birle kelür-sen? Ol şuratuñğı mañğa körgüzgil, tép aydı erse, 'Azrâ'il (9) aydı: Yüzüñğı ol yanqa çewürgil, tedi erse, İbrâhîm peygâmbar 'as taqı yüzini çewürdi. Andın soñğ yana (10) iltifât qılmış erdi, baqar, bir körklüg yüzlüğ şurat bolmış; tonları körklüg, yıdğı tatlığ, âdemî körüp (11) qangusuz şuratnı kördi erse, İbrâhîm peygâmbar 'as aydı: Yâ 'Azrâ'il, eger mu'min âhir vaqtında bu şuratuñğı (12) körer bolsa, añgar tap turur öñgin rāhat-lardın, tép aydı.

Vehib ibnü Munayya aydı *rahmhi*: Qaçan kim âdemî- (13) -niñğ âhir hālî bolsa, 'Azrâ'il cānını qabz qılu ağaz qılsa, eñnindeki êkki ferîşte kelürler taqı bu kimerseke hayr-bād (14) qılur[lar]. Eger bu kimerse şālih-lardın bolsa, muñğa du'ā qılurlar taqı ayturlar: Ey mu'min, biz êkeğü seniñğ qatında (15) āsāyışlar qılduq. Neme yaḥşî tā'at ve 'ibādat yerlerinde bizlerni olturguzduñğ, neme yaḥşî 'amallar qıldıñğ, (16) bizlerni taqı ol edğü 'amelleriñğke hāzîr qıldıñğ, bizler sendin rāzî turur-miz. Tañgrı te'ālā sañğa hayr cezā (17) bērsün, tép hayr-bād qılıp kökke aşarlar. Bu kimerse anlar artıñğa baqa qalur; ve eger bu kimerse fācirlardın [440] (1) bolsa, añğa ayturlar: Tañgrı te'ālā sañğa edğü cezā bērmesün. Biz êkeğünü neme sergerdān qıldıñğ, hēç yaḥşî (2) yerlerde hāzîr bolmadıñğ, yaḥşî 'amallar qılmadıñğ, bizlerke yaḥşî sözler eşittürmediñğ, sendin hēç (3) hoşnüd ermez-miz, tép qarğayu kēterler.

Vehib ibnü Munayya aydı *rahmhi*: Bir melik bar erdi; inğen (4) müte-kebbir melik erdi. Bir kün vuzarāsıñğa aydı kim: Könğlüm şahrāqa çıqmaq tileyür, tedi erse, cümle vuzarālar (5) isti'dād qıldılar taqı āmāda boldılar. Bu melik bir ton keḍti. Yana ol ton* könğlinge hoş kelmedi, anı (6) çupuldı. Yana bir ton keḍti anı taqı çupuldı. Yana öñgin türlüg ton keḍti taqı taşqa çıktı. Bir aṭnı keldürdiler, (7) anı taqı hoş körmedi. 'Āqibat bir aṭnı iḥtiyār qıldı taqı atlandı erse, sağıñğa solıñğa baqtı. Cümle (8) uluğ bēğler taqı vezîrlerni kördi erse, Şeytān burnıñğa ürdi. Andāğ qapardı kim 'ālam içinde meniñğ (9) teg melik yoq turur, tép özingi i'tiqād qıldı. Kim kim tazarru' ve zārîlıq birle salām qılsa, salāmını almaz (10) erdi. Hēç kimerseke iltifāt qılmadın turur erken bir dervîş-i zindepūş, eski çapānlığ kimerse keldi, (11) salām qıldı salāmını almadı. Ol dervîşke iltifāt qılmadı erse, ol dervîş keldi taqı bu melikniñğ 'inānını (12) tuttı (luğatda 'Arabça tizginge 'inān tēyürler). Bu melik aydı: Ey dervîş, uluğ iş qıldıñğ, 'inānımnı qoḍğıl, tedi erse, dervîş aydı: Menim sañğa (13) hācatım bar, tedi erse, melik aydı: Nē hācatıñğ bar? Dervîş aydı kim: Hācatım sir** turur, sir qulaqıñğa aymaq (14) kerek, āşkāra bolmaz, tedi erse, melik taqı qulaqını dervîşke yaqın qıldı. Dervîş aydı kim: Men me-

* Yazmada : tonrı.

** Yazmada : siz.

lekü'l-mevt (15) turur-men, tedi erse, bu melikniñg yüzi müteğayyir boldı. Titreyü başladı taqı aydı: Ey melekü'l-mevt, mañga zamān bērgil, (16) ewümke qayıtayın taqı öz sarâyımqa tüşeyin taqı öñgin işlerim bar, cümlesini tamām qılayın, andın soñg (17) cānımnı qabz qılğıl, tēp derhōst qıldı erse, melekü'l-mevt aydı: Mañga fermān andağ turur kim atı üzesinde [441] (1) ol cānımnı qabz qılğıl, tēp. Derhāl cānımnı qabz qılmaş erdi, melik atındın taqı yıqıldı bir yıgaç yerindin (2) qoñgurulup tüşmiş teg. Barça bēgler ve vezirler ta'accub qıldılar kim bu ne derviş erdi kim pādşāhı-mıznnı (3) helāk qıldı, tēp. Hēç bilmediler kim bu derviş qanča bardı. Ol sāt içinde taqı şehir içinde bir derviş (4) kimerse bar erdi. Bayaqı tēg derviş şıfatı birle taqı ol dervişke salām qıldı erse, ol derviş taqı cevāb (5) qaytardı. Taqı ol dervişke aydı kim: Qulaqıñg mañga tutğıl, sañga bir sözüm bar, aytayın, tedi erse, ol derviş (6) qulaqınnı tuttı. Bu ayıttı kim: Men melekü'l-mevt turur-men, seniñg cānıñnnı qabz qılmaq üçün keldim, tedi erse, ol derviş (7) aydı: Merhabā, hoş keldiñg, men seni üküş zamāndın berü arzū qılur erdim. Qaçan bolğay kim melekü'l-mevt (8) kelse taqı mēni bu dünyā zindānıdın qutğarsa taqı Rebbüm liqāsı birle müşerref bolsam, tēp arzū qılur erdim, (9) tedi erse, melekü'l-mevt aydı: Fermān andağ turur kim eger hācatıñg bar erse, hācatıñnnı qılğıl. Men sañga intizār (10) qılayın. Derviş aydı: Menim nē hācatım bolğay? Velikin tavaqquf qılğıl, ekki rek'at namāz qılayın taqı secde qılayın; (11) andın soñg men secde içinde erken cānımnı qabz qılğıl, tedi erse, 'Azrā'ıl taqı anıñg fermānıñca qıldı.

(12) Benū İsrā'ıl içinde bir pārsā melik bar erdi, yana iñgen cabbār erdi. Bir kün tahtı üze olturmuş erdi. Cümle bēg- (13) -leri taqı vezirleri hıdmatında hāzır erdiler. Tena'um içinde erken qapugındın bir şahş kirdi, iñgen (14) heybetlig. Qaçan kim melik bu şahşnnı kördi erse, qatıg qorqtı, titreyü başladı taqı aydı: Ey şahş, sen kim (15) turur-sen? Seni kim kigürdi? tedi erse, ol şahş aydı kim: Men ol kimerse turur-men kim mañga hicāb māni' bolmaz. (16) Pādşāhlarqa kirsem, destūr tilemeyin kirür-men, pādşāhlar taqı meliklerniñg cümlesidin qorqmaz-men, tedi erse, (17) bu melik aydı: Meger sen melekü'l-mevt bolğaysen, tedi erse, ol şahş aydı: Ārī, melekü'l-mevt turur-men, tedi. Qaçan kim [442] (1) bu melik bu sözni eşitti erse, quvvatı zāyil boldı, miskīn ve 'āciz boldı, melekü'l-mevtgā yalbaru başladı taqı aydı: (2) Mañga bir sāt mühlet bērgil. Üküş mällar taqı hāzınalar cem' qılıp turur-men, anlarını fuqarā ve mesākīnge (3) taşadduq qılayın. Bolğay kim āhiratta manga testgır* bolğay, tedi erse, melekü'l-mevt aydı: Destūr yoq turur. (4) Nefesleriñg tükenip turur. Taqı rızqıñg hem tükenip turur. Uşbu tahtdın tüşmekke taqı zamān yoq. Munça (5) yıl mühlet bulduñg, nişe isti'dād qılmađıñg?

* Yazmada böyle, *destgır* yerine.

Êmdi mü isti'dād qılur-sen? tēdi erse, melik aydı: Mēni (6) qayu yerke eletür-sen? Melekü'l-mevt aydı: Sen[i] öz 'amalıñ qatıñğa eletür-men. Eger 'amalıñ eđgü bolsa, uçtmañqa (7) bargaysen; ve eger 'amalıñ yawuz bolsa, tamuğqa bargaysen, tēdi. Derhāl cānını qabz qıldı.

Enes bin Mālīk *raḏhu* (8) rivāyat qılır Peyğāmbardın, Peyğāmbar 'as ḥabar bēri yarlıqar: Hēç ēw yoq kim meger melekü'l-mevt her kün ol (9) ēwnüñ qapıñda turuqur. Qaçan kim bir kimerse bulsa, anıñ rızqı tükenmiş bolsa taqı eceli yetmiş bolsa, (10) ol kimerse üze ölüm qağğusını kemışür. Qaçan kim melekü'l-mevt ol kimerseke ölüm qağğusını kemışür (11) bolsa, ol kimerse üze ölümñüñ eşerleri zāhir bolur taqı ölümñüñ sekerātı ol kimerse üze gālib (12) bolur. Qaçan kim melekü'l-mevt ol kimerseñiñ rūhını qabz qılır bolsa, anıñ ehl-i beyti saçlarını yaysalar taqı (13) çaqırışı yıǵlasalar taqı yüzleringe ursalar, melekü'l-mevt aytur: Ey ḥalāyıqlar, bu ceza' ve feza' ne üçün (14) qılır-siz? Men kimerseñiñ rızqını tüketmedim taqı kimerseñiñ ecelini men yawuq qılmadım. Haq te'ālāñ fermānı (15) bolmadın sizlerke kelmedim, Haq *tv'*ñ emri bolmadın cānını qabz qılmadım. Men sizke üküş (16) kelgeymen, ançaqa tegi kim bu dünyāda hēç kimerseñi qoğmağaymen, tēp ayğay. Andın soñ Peyğāmbar 'as (17) aydı: Ol Tağrı birle ant yāđ qılır-men kim Muḥammedñiñ rūhı anıñ taşarrufında turur. Eger ādam oǵlanları melekü'l-mevt- [443] (1) -ñüñ bu sözlerini eşitür bolsa erdiler taqı melekü'l-mevtñüñ turǵan yerini körer bolsalar erdi, öz (2) ölüğleridin gāfil bolğay erdiler taqı öz başlarıñğa taqı nefsleringe yıǵlağay erdiler. Qaçan kim ol (3) ölüğni cināzaǵa qoğar bolsalar, ol ölüğñüñ rūhı ol cināza üzesinde uça yōriyür taqı nidā (4) qılır. Andağ aytur kim: Ey benim ehlīm, ey benim oǵlanlarım, zīnhār ve zīnhār sizlerni bu dünyā oynatmasun (5) kim neteg kim mēni oynattı. Men ḥalāldın taqı ḥarām mālđın tawarlar cem' qıldım taqı sizlerke qoğup bardım. Ol (6) mālđarım birle sizler tena'um qılğaysız taqı ḥisābı taqı su'ālı benim üze bolğay. Zīnhār mañğa teggen (7) ölümñin qorquñ, tēp ol ölüğñüñ cānı nidā qılır cināzası üzesinde, tēp aydı.

Ey Bār Ḥuđāyā, qaçan kim (8) bu ḥāl biz miskīnlerke kelür bolsa, seniñ raḥmatıñ ve maǵfiratıñ ferīşteleriñni bizke ıda bērgil taqı 'azāb (9) ferīştelerini bizdin ıraq qılğıl taqı ol ḥālda tilimizni kelime-i ṭayyibe birle müzeyyen qılğıl taqı ol gūr (10) içinde vaḥşatdın bizni sen saqlağıl, ravḥ ve reyḥān ve ğufrān birle bizlerni müşerref qılğıl taqı qıyāmat (11) bolmuşta *āvş* seniñ biḥār-i raḥmatıñ içinde bizlerni mustağraq qılğıl taqı atalarımıznı (12) taqı analarımıznı taqı üstāđlarımıznı taqı cümle aqribā ve 'aşāyirlarımıznı sen yarlıqağıl taqı kerem-i bē- (13) -ğāyatıñ birle cümle ümmet-i Muḥammedni şadr-i cinānda sen orun bērgil taqı luṭf-i bēnihāyatıñ birle Ādamdın (14) qıyāmatqa tegi kim kim seni birlediler taqı peyğāmbarlarıñnı rāstqa tuttılar, cümlesini sen yarlıqağıl.

(15) Bu kitâb tamâm boldı târîh yeti yüz altmış birde şehru'llâhi'l-mubârek cumâda'l-ülâ ayınınğ altınç (16) küninde erdi kim kitâbatı quşluq vahtında tamâm boldı. Taqı bu kitâbnıñ muşannifi mezkûr yekşenbe kün dâru (17) 'l-fenâdın dâru'l-beqâğa riğlat qıldı. Ammâ bu kitâbnı cem' qılğuçı andağ aytur kim bu sözni kim tegme bir söz kim [444] (1) tefsîrke müte'allıq bolğay, ol sözler cümlesini İmâm Cârullâhi'l-'allâma *rahmhi* öziniñ Keşşâf'ı- (2) -dın naql qıldı taqı İmâm Abû'l-Ma'âli-i İspeyhâni *rahmhi* öziniñ Tefsîr'idin naql qıldı. Yana tegme (3) bir faşl avvalında, kim Peyğambar 'as'dın hadîs rivâyat qıldı, bu kitâb atı ayılmış turur. Taqı (4) öngin hadîsler taqı ol mezkûr kitâblardın naql qılmış turur. Yana ol kelimât-i 'ulamâ ve meşâyih bolğay (5) yâ taqı anlarınğ hikâyatı bolğay, anlarınğ cümlesi Şeyh İmâm Abû Tâlib-i Mekki *rahmhi* öziniñ (6) Qûtu'l-qulûb athğ kitâbıdın naql qıldı taqı İmâm Zeynü'l-a'immati'l-Firdevsi *rahmhi* özi- (7) -niñ Muctalâ athğ kitâbıdın naql qıldı hem yana bu Muctalâ şerhidin naql qıldı. Taqı İmâm Vâqidî rahmatu'llâhi (8) 'aleyhi öziniñ Mağâzi athğ kitâbıdın naql qıldı. Taqı İmâm Muğammed-i Kâtib *rahmhi* öziniñ Mağâzi (9) athğ kitâbıdın naql qıldı.

Ammâ bu kitâbnı oqığanlardın iltimâs ol turur kim bu kitâbnı cem' (10) qılğan 'âşî ve câfî haqqınğa nazar ve 'inâyat qılsalar taqı anıñg üküş yazuqlarını Haq te'âlâdın yarlıqatu (11) qolsalar; bolğay kim anlar du'âsı berekâtında Haq te'âlâ anı tamuğdın halâş qılsa taqı sekkiz uçtmağ rûzî (12) qılğay. *Âmîn, Rabba'l-'âlamîn. Wa şallâ'llâhu 'alâ sayyidinâ Muğammadin wa âlihi't-tayyibîna't-tâhirîna bi-rahmatika, yâ arhama'r-râhimîna.*

(13) *Al-kâtibu'l-'âşî 'l-câfî 'r-râcî ilâ rahmati Rabbihi 'l-laîfî 'alâ yadi 'abdi'z-zaîfî* (14) *'n-naîfî wa'l-faqîri mulaqqab bi-ismi Muğammadi 'bnu Muğammadi 'bnu Husrawu'l-Hörazmî* (15) *ğafara'llâhu lahu li-man kataba wa li-man nazara wa li-man qara'a* (16) *wa li-camî'i 'l-mu'minîna wa'l-mu'minât.* (17) *Âmîn, Rabba'l-'âlamîn.*

NEHCÜ'L-FERÂDİS HAKKINDA BİLGİ VEREN YAYINLAR VE ESER ÜZERİNE YAPILMIŞ ÇALIŞMALAR

(Yayınlanış sırasına göre)

ŞİHÂBA'D-DİN MARCÂNÎ, *Kitâbu mustafâdi'l-aḥbâr fî aḥwâli Qazân wa Bulğâr*, cilt I, Kazan, 1885, s. 15-16. (Yazar, özel kitaplığında bulunan 1358'de Saray'da çekimlenmiş bir *Nehcü'l-ferâdis* yazması bulunduğunu bildirmektedir. Bu nüsha sonradan kaybolmuştur.)

'AZİZ 'UBAYDULLAH – 'ALÎ RAHİM, *Tatar Edebiyyâtı Târîhi*, Kazan, 1924, s. 40, 67-69.

FUAD KÖPRÜLÜ, *Türk Edebiyatı Tarihi*, İstanbul, 1926, s. 344-347.

HİFZİ TEVFIK – HAMAMİZADE İHSAN – HASAN ALİ, *Türk Edebiyatı Numuneleri*, cilt I, İstanbul, 1926, s. 50-51.

AHMED ZEKİ VELİDİ (TOGAN), "Harezmi'de Yazılmış Eski Türkçe Eserler", *Türkiyat Mecmuası II*, 1926, İstanbul, 1928, s. 331-345 + 8 tıpkıbasım. (1360'ta çekimlenmiş olan Yenicami nüshası tanıtılmaktadır.)

YAKUB KEMAL, *Tjurko-tatarskaya rukopis' XIV veka "Nehju'l-feradis"*, Yaltinskiy Ob'edinenniy Kraevedçeskiy Muzei, Simferopol, 1930. (1390'da çekimlenmiş eksik bir nüsha tanıtılmıştır. Önsözü yazan A. N. SAMOYLOVİÇ, Kazan'da S. VAHİDOV'un özel yazmaları arasında 2 *Nehcü'l-ferâdis* nüshası bulunduğunu bildirmektedir.)

ALEKSANDR NİKOLAEVİÇ SAMOYLOVİÇ, "Cuci Ulusu veya Altın Ordu Edebi Dili", *Türk Dili Belleten*, seri I, no. 12, 1935, s. 35. (S. VAHİDOV'a ait 3 *Nehcü'l-ferâdis* nüshasından söz edilmektedir.)

FUAD KÖPRÜLÜ, "Çağatay Edebiyatı", *İslam Ansiklopedisi*, cilt III, 1945, s. 285.

E. BLOCHET, *Catalogue des manuscrits turcs*, cilt II, Paris, 1933, s. 132-133 (No. 1020). (Paris, Bibliothèque Nationale'de bulunan eksik nüsha burada tanıtılmıştır.)

KIVAMETTİN BURSLAN, "Nehcü'l-ferâdis'ten Derlenen Türkçe Sözler", *Türkiyat Mecmuası IV*, 1934, İstanbul, 1934, s. 169-250.

NEKİY İSENBET, *Tabışmalar*, Kazan, 1941, s. 15 ve dev. (Kazan Üniversitesi Kütüphanesinde 1357'de yazılmış bir *Nehcü'l-ferâdis* yazması bulunduğunu bildirmektedir.)

- AHMET CAFEROĞLU, *Türk Dili Tarihi Notları II, I. Bölüm*, İstanbul, 1943, s. 98-106; genişletilmiş 2. baskı: İstanbul, 1974, s. 112-116.
- B. A. YAFAROV, *Literatura Kamsko-Voljskix Bulgar X-XIV vv. i rukopis' "Naxdj al-Faradis"*, kandidatskiya dissertaciya, Kazan, 1949.
- SAADET Ş. ÇAGATAY, *Türk Lehçeleri Örnekleri, VIII. Yüzyıldan XVIII. Yüzyıla Kadar Yazı Dili*, Ankara, 1950, s. 143-159; 2. baskı: Ankara, 1963, s. 155-174.
- JÁNOS ECKMANN, "Bolmasa Kelimesine Dair", *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı, Belleten* 1954, TDK, Ankara, 1954, s. 33-38.
- ABDÜLKADİR KARAHAN, *İslam - Türk Edebiyatında Kırk Hadis Toplama, Tercüme ve Şerhleri*, İstanbul, 1954, s. 136-146.
- ALİ FEHMİ KARAMANLIOĞLU, "Nehcü'l-feradis'e Dair", *Türk Dili IV*, sayı 45, TDK, Ankara, 1955, s. 556-558.
- JÁNOS ECKMANN, *Nehcü'l-feradis I, Tıpkıbasım*; önsözü yazan: JÁNOS ECKMANN, TDK Tıpkıbasımlar Dizisi 35, Ankara, 1956, XIV+444 s.
- JÁNOS ECKMANN, "Das Chwarezmtürkische", *Philologiae Turcicae Fundamenta I*, Wiesbaden, 1959, s. 136-137.
- SIR GERARD CLAUSON, (ECKMANN'ın tıpkıbasım yayınının tanıtması), *Bulletin of the School of Oriental and African Studies XXII*, London, 1959, s. 153-154.
- ANANIASZ ZAJACZKOWSKI, "Dziesięc nowych edycji zabytków piśmiennictwa tureckiego", *Rocznik Orientalistyczny XXIII*, Warszawa 1960 s. 128. (ECKMANN'ın tıpkıbasım yayınının tanıtması).
- KARL, H. MENGES, "Report on a excursion to Leningrad and Taškent for Research in Čayataj Manuscripts", *Central Asiatic Journal VIII*, Den Haag-Wiesbaden, 1963, s. 242. (Leningrad'da biri eksiksiz olmak üzere 4 *Nehcü'l-ferādīs* yazması bulunduğu bildirilmektedir.)
- JÁNOS ECKMANN, "Nehcü'l-feradis'in Bilinmeyen Bir Yazması", *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı, Belleten* 1963, TDK, Ankara, 1964, s. 157-159. (BLOCHET kataloğu no. 1020'de tanıtılan yazmanın eksik bir *Nehcü'l-ferādīs* nüshası olduğu belirlenmektedir.)
- JÁNOS ECKMANN, "Die kiptschakische Literatur", *Philologiae Turcicae Fundamenta II*, Wiesbaden, 1965, s. 287-291.
- ERGAŞ FAZİLOV, *Starouzbekskiy yazık, xorezmiyskie pamyatniki XIV veka*, Taškent, cilt I = 1966, cilt II = 1971. (Öteki Harezmi Türkçesi metinleriyle birlikte *Nehcü'l-ferādīs*'in söz varlığı da bu sözlüğe alınmıştır.)
- ALİ FEHMİ KARAMANLIOĞLU, "Nehcü'l-feradis'in Dil Husûsiyetleri, I", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi XVI*, İstanbul, 1968, s. 55-72.

- ALİ FEHMİ KARAMANLIOĞLU, "Nehcü'l-feradis'in Dil Husûsiyetleri, II", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi XVII*, İstanbul, 1969, s. 33-56.
- ALİ FEHMİ KARAMANLIOĞLU, "Nehcü'l-feradis'in Dil Husûsiyetleri, III, Metin", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi XVII*, İstanbul, 1969, s. 57-80. (Yenicami nüshasının 2-25. sayfalarının çevriyazısı.)
- ALİ FEHMİ KARAMANLIOĞLU, "Nehcü'l-feradis'in Dil Husûsiyetleri, IV, Metin", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi XIX*, İstanbul, 1971, s. 145-170. (Yenicami nüshasının 26-52. sayfalarının çevriyazısı ve notlar.)
- EMİR N. NADJIP, "O pamyatnike XIV veka Naxdj al-Faradis i ego yazıke", *Sovetskaya Tyurkologiya*, 1971/6, Baku, 1971, s. 56-68. Türkçe çevirisi: "Nehcü'l-feradis ve Dili Üzerine", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi XXII*, İstanbul, 1977, s. 29-44.

Düzelme :

Sayfa 127, satır 6 = [184] (12) İmam Necefî (?) düzelt : İmām Nahf.